

ВЛАДИМИР
КРШЉАНИН

СРБИЈА И
РУСИЈА

Аргументи за нову политику

Центар
академске
речи

 INFORMATIKA

Международная
славянская
академия

ВЛАДИМИР КРШЉАНИН

СРБИЈА И РУСИЈА

Аргументи за нову политику

**Центар академске речи, Шабац
Информатика а.д., Београд
Међународна словенска академија, Москва**

СРБИЈА И РУСИЈА
Аргументи за нову политику,
Владимир Кршљанин (1960)

ИЗДАВАЧИ

Центар академске речи д.о.о.
Шабац
www.carsa.rs
e-mail: zoran.milosevic@yandex.ru
Телефон: 064 224 3349

Информатика а.д.
Београд

Међународна словенска академија
наука, образовања, уметности и културе
Москва

За Центар академске речи:
Зоран Милошевић

За Информатику:
Славољуб Качаревић

За Међународну словенску академију:
Сергеј Бабурин

РЕЦЕНЗЕНТ
Слободан Антонић

ГРАФИЧКИ ДИЗАЈН и прелом
Љев Рјадченко

ШТАМПА
Штампарија ТОПАЛОВИЋ Ваљево

ТИРАЖ
500

ISBN
978-86-80142-28-9

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Ову књигу отварају два аналитичка текста о савременом тренутку српско-руских односа и њиховим перспективама.

У наставку, налази се око 200 текстова, изјава, интервјуа, говора и других јавних иступања, као и саопштења Покрета за Србију, у обрнутом хронолошком редоследу, насталих и објављених у периоду 2008-2018. године. Међу тим текстовима има програмских, аналитичких, полемичких, пригодних, као и реакција на дневно-политичка питања.

На тај начин дата је слика битних политичких дешавања у Србији у наведеном периоду, а читалац такође има прилику да суди о политичкој доследности и о политичкој еволуцији аутора.

Своју изговорену и написану реч настојао сам да свом снагом држим у служби опстанка и добробити Србије, онакве каква је историјско-политички васкрснула 1990-их година. Тај период наше борбе је у многоме одредио и савремену позицију Русије и утицао на политичку историју света.

Та Србија је у стварности, иако то њени теоретичари још нису довољно осветлили, а политичари често тога нису били ни свесни, у пракси ујединила своје православно утемељење са својим подвизима и достигнућима у 20. веку у одбрани слободе и остваривању социјалне правде. То је основ мог теоријског, аналитичког и политичког ангажмана присутан у свим текстовима ове књиге – и када начелно одбацујем прозападно постпетооктобарско компрадорство и када критикујем превелико компромисерство реформисаних суверенистичких снага, које су се 2012. вратиле на власт.

Збивања у којима сам учествовао или која сам изблиза посматрао, показала су да је одбрана Србије од НАТО не само од епохалног историјског значаја, него је за дуже време одредила распоред политичких снага у Србији, односно показала постојање већинског суверенистичког и

мањинског компрадорског блока, као трајних појава које се не могу променити волунтаристичким политичким пројектима. Запад је, после десетогодишњег исцрпљивања Србије успео да привремено доведе компрадоре на власт и да Србију држи под претњом унутрашње поларизације и сукоба. Принуђени да чине уступке Западу да би се вратили на власт, суверенисти сада имају велику историјску шансу да потпуно маргинализују изворишта погубног западног утицаја у Србији. Наравно, уз помоћ Русије.

Србија која се враћа својој историјској и цивилизацијској суштини, мора бити у савезу и јединству са Русијом, која се креће истим путем. То је заједнички именитељ већине текстова у овој књизи и – „бити или не бити“, не само Србије и Русије, него и света. Србија је први пут у својој историји, 1999. покренула иницијативу за улазак у државни савез са Русијом (и Белорусијом). Тим путем она мора наставити, уз конструктивни однос, пре свега према свом балканском, али и ширем европском окружењу. Успостављање и јачање стратешког партнерства Србије и Русије последњих година, охрабрује и допунски обавезује.

У Београду, септембра 2018.

Владимир Криљанин

СРПСКО-РУСКИ ОДНОСИ, БАЛКАН И ЕВРОАЗИЈСКИ САВЕЗ

РЕЗИМЕ

Готово потпуна национална и духовна идентификација Срба и Руса кроз историју створила је ситуацију да су Срби и Руси увек ратовали на истој страни, а никада међу собом. Русија је омогућила најпре обнову српске државе, која је неколико векова престала да постоји, а њеним територијама и становништвом су владале Отоманска и Аустро-Угарска империја, а затим помогла њеном пуном ослобођењу и опстанку, у оквирима Југославије. Србија је са своје стране, десеткована примајући на себе прве ударе и у Првом и у Другом светском рату и током прекомпоновања Европе и света у последњој деценији XX века. Ипак, западне силе нису никада допустиле државно повезивање Србије и Русије, које је данас могуће и представља једину наду за опстанак Србије.

У садашњем тренутку развоја геополитичких односа неопходни су стабилизација Балкана (која није могућа без интеграционих процеса) и повратак Русије на Балкан. Оба ова процеса неопходна су за стварање стабилности и равнотеже у Европи, без којих није могућ ни светски мир, али и за смену евроатлантског геополитичког концепта евроазијским.

Русија не може остварити своју пуну консолидацију и цивилизацијску улогу у свету, метафорички изражену синтагмом „Трећи Рим“ без повезивања и адекватног утицаја на просторима Украјине и Балкана, на сваком од којих живи по око 50 милиона православних хришћана.

Западне силе су током историје на различите начине спречавале да се ово догоди – од утицаја на Аустроугарску и Турску, до изазивања конфликта међу самим балканским народима и отворене агресије. Једини интеграциони облик који је под западним утицајем обезбеђивао релативну стабилност региона била је Југославија, створена у Версају са циљем да се ограничи улога Србије и тиме спречи значајнији руски утицај на Балкану. Југославија је после Другог светског рата обновљена на темељима социјалистичког концепта Димитрија Туцовића, који је исправно инсистирао на повезивању народа у циљу јачања њихове суверености, али је занемаривао духовну компоненту историје. На истом концепту заснивао се и неуспели покушај стварања Балканске федерације у троуглу Тито-Димитров-Стаљин, али и успостављање мултилатералне сарадње балканских земаља крајем 1990-их. Овај последњи покушај је суштински

ликвидиран агресијом НАТО на СР Југославију 1999. године, после чега се мултилатерална сарадња формално наставља и чак добија нове форме, али под пуном контролом евроатлантских фактора који су успоставили доминацију у региону, а утицај Русије свели на историјски минимум.

За интеграције на Балкану и повратак Русије на Балкан, најважнију улогу има Србија, не само због свог средњовековног значаја у региону, него пре свега због низа савремених аспеката: Србија заузима централно место на Балкану; као нација је неправедно подељена; делови и мањине српског народа живе у свим балканским земљама; најмање је од свих земаља интегрисана у евроатлантске структуре; једина је која званично одбија да уђе у НАТО, а својим десетогодишњим отпором агресији појачала је симпатије и поштовање код свих осталих балканских народа. Осим тога, последице које је Србија доживела је допунски мотивишу на сопствено јачање и развој. А све то уз наглашени историјски афинитет српског народа према Русији.

Процеси интеграције и стабилизације Балкана, као и повратка Русије на Балкан би требало да се одвијају у 6 етапа: 1) Стварање чврстих специјалних односа Србије и Русије на свим пољима и започињање процеса прикључења Србије Евроазијском Савезу; 2) Уједињење Србије са Црном Гором и Републиком Српском (или целом БиХ); 3) Стварање Балканске Заједнице Србије, Бугарске и Македоније; 4) Реинтеграција Косова и Метохије у састав Србије и прикључење Албаније Балканској Заједници; 5) Прикључење Балканске Заједнице Евроазијском Савезу; 6) Приступање Румуније и Грчке (и евентуално других земаља) Балканској Заједници и Евроазијском Савезу.

1. СРПСКО-РУСКИ ОДНОСИ КРОЗ ИСТОРИЈУ

Термин из наслова „српско-руски“ односи је уобичајен за описивање односа два народа, односно две државе. У случају Срба и Руса, он није сасвим адекватан. Међусобна идентификација, како у свести оба народа, тако и у односу наших непријатеља према нама, много је дубља. Велики број Срба иселио се у 18. веку у Русију. Велики број Руса избегао је после Октобарске револуције у Србију. Ипак, нема ни у Русији српске националне мањине, ни у Србији руске. Природно и добровољно, Срби су у Русији постали Руси, а Руси у Србији су постали Срби. Презимена их и данас подсећају на порекло, а све остало је исто.

Ако је то тако, зашто никада нисмо живели у истој држави, или бар државној заједници? За то су се побринули наши непријатељи, а на томе раде и данас. Висок степен херојске интеракције Срба и Руса дешавао се у ратовима. У миру су покушавали, и бар делимично успевали, да нас раздвоје. Пред нама време спајања, јер су се за то испунили многи историјски услови.

1.1. У Средњем веку, двоимени народ, чији су образовани људи говорили и писали истим, црквенословенским језиком, размењивао је порције хришћанске духовности, које су формирале савремени идентитет Срба и Руса, који су постали глобални носилац хришћанске вере, цивилизације и културе.

1.2. У 19. веку, који су обележили руско-турски, а данас слободно можемо рећи руско-британски ратови на Кавказу и на Балкану, Русија је омогућила да се Србија, потопљена у отоманском мору, поново роди као држава.

1.3. Поново рођеној Србији западне силе су ускратиле право на већину територија. Тек после балканских и Првог светског рата, ценом губитка више од половине одраслог мушког становништва, Србија је ослободила практично све своје историјске територије. Међутим, и Србија и Русија су овим ратом ушле у период глобалног геноцида, остваривања олигархијске диктатуре путем истребљења највећег дела човечанства. Највеће планиране и највеће досадашње жртве су Срби и Руси – носиоци истинског хришћанства.

1.4. У оба светска рата, а и данас, напад на Русију почиње нападом на Србију.

1.5. Идеолошко лево-десно цепање нација, као један од метода олигархијске диктатуре, најстрашније је, кроз грађанске ратове, погодило Русе и Србе у 20. веку.

1.6. Прикључењем јужних Словена – католика ослобођеној Србији, у Версају је после Првог светског рата створена Југословенска држава. Овако проширена Србија постала је подложна сталном западном утицају, због чега се није могла спојити са Русијом, а у њене државне темеље био је уграђен динамит, који су западне силе активирале два пута, 1941. и 1991, оба пута се геноцидним последицама по српски народ. Таква Југославија је била једна од последњих земаља у Европи које су признале и успоставиле односе са Совјетском Русијом. Она је примила у своје окриље и Врангелову армију и Заграничну цркву и много простих избеглица, али је примала и британску и америчку помоћ ради поновног слања Беле армије у рат са Црвеном. (1)

1.7. У другом светском рату, у изнутра нехомогеној и страним утицајима изложеној Југославији, после муњевитог распарчавања земље од стране сила Осовине и њихових регионалних савезника, настају два покрета отпора – комунистички и националистички, оба са везама и у Лондону и у Москви. Комунистичком се прикључује много више Срба, јер су Русијом владали комунисти. Предност овом покрету даје и Лондон,

---

(1) М. Кршљанин: Контрареволуционарна акција краљевских влада у Београду против СССР-а (1918-29), Преглед (Сарајево), Год. VIII (1956), Књ. 2, Број 10, стр. 647-656

што убрзо после садејства партизанске војске Црвеној армији у ослобођењу Југославије, доводи до раскида односа између социјалистичке Југославије и социјалистичке Русије. У том периоду, најистакнутији српски комунисти и пријатељи Русије бивају истребљени у Титовим логорима, а Југословенска војска заузима значајан део прве линије фронта НАТО према СССР и Варшавском уговору – поверење којим може да се похвали мало која чланица НАТО. Сарадња СССР и Југославије се обнавља 1955, али југословенска војска, са великим делом совјетског наоружања, држи свој део НАТО фронта све до часа када тај НАТО одлучује да Југославију и њену војску разбије и уништи јер су му, после нестанка Варшавског уговора и покорвања Источне Европе, постали не само непотребни, него, због своје снаге и релативне самосталности, и потенцијално опасни.

1.8. Чак ни у свим овим искушењима 20. века, никада и ни у којој форми, није дошло до оружаног сукоба између Срба и Руса, што се не може рећи ни за један други европски народ. Чак ни из Србије под Хитлеровом окупацијом, ни један Србин није отишао на Источни фронт, на коме су се против Руса бориле по једна дивизија Хрвата, босанских муслимана и косовских Албанаца.

1.9. У периоду Титове владавине, осим утицаја НАТО (читај САД и Велике Британије) на безбедносне структуре Југославије, а упркос веома великој економској, па и културној сарадњи са Русијом, темељна препрека спајању Срба и Руса, створена је на пропагандном плану. Југославија је, готово без ограничења, била отворена за западну пропаганду, док је антисовјетизам (мимикрични облик русофобије) био један од темељаца званичне Титове пропаганде.

1.10. Деведесете године 20. века донеле су и Србима и Русима велике драме. Совјетски Савез је демонтиран без великих сукоба, али су последице пенетрирања западног утицаја у Русију биле геноцидне. Југославија је разбијена ратом, јер је српски народ пружио отпор сопственом распарчавању и економском покорвању. Врхунац кризе за обе земље био је 1998-1999. Србија доживљава оружану агресију НАТО, а Русија са муком превазилази дефолт и непосредну претњу сопственог распарчавања. У исто време када је Русија тек отворила врата за сопствену консолидацију, Србија (тада још у заједничкој држави са Црном Гором), после 10 година ратова и ембарга, непоразена у рату са НАТО-ом, доживљава државни удар, односно прву успешну „обојену револуцију“, уз примену „меке силе“, односно „окупацију изнутра“.

Почетком 1999. године, СРЈ је покренула процедуру за свој улазак у парламентарну скупштину Савеза Русије и Белорусије, као први корак ка прикључењу овом државном савезу. Тај потез није нарочито топло примљен од стране тадашњег државног врха Русије, а није ни био довољан да спречи НАТО агресију. Међутим, већ 28. августа 2000. године, као последица заузимања патриотског курса од стране председника Путина, са Србијом је потписан Споразум о слободној трговини.

1.11. Прву деценију 21. века можемо назвати деценијом по Србе трагичног раскорака у односима са Русијом. Окупациони систем, успостављен у Београду после пуча, спроводи све оно што су англоамериканци покушавали током 90-их, али због српског отпора нису успели. Уништење војске и индустрије, потпуна западна контрола над финансијама, медијима и државном безбедношћу. Крупне политичке странке, државна и локална управа су готово потпуно корумпирани. Јачају сепаратистичке тенденције у више делова Србије. Уништен је и систем социјалне сигурности, а пољопривреда доведена до стања у којем у Србији, први пут у њеној историји почиње да се умире од глади. У протеклих 16 година становништво Србије се смањило за 500.000, или 7%. Оно се сада смањује за 100 људи дневно – последице „транзиције“ су геноцидне, и по броју жртава много веће од свих ратова током 90-их. Све ове деструктивне промене су од стране режимске пропаганде приказиване као позитивни реформски кораци на путу ка евроатлантским (израз који се ређе употребљава) односно европским интеграцијама, као једином могућем и просперитетном цивилизацијском обрасцу данас. Овакво стање у Србији генерисало је негативну климу за развој односа са Русијом.

1.12. У време најдраматичнијег англоамеричког удара на опстанак Србије – проглашења „независности Косова“ од стране наркотерористичке марионетске банде у Приштини, Русија повлачи два велика потеза од кључног значаја за опстанак Србије – супротставља се англоамеричком диктату у вези Косова и доноси одлуку о проласку гасовода „Јужни ток“ кроз Србију и куповини и модернизацији српске државне нафтне компаније (једини остварен крупан развојни пројекат у данашњој Србији). Због негативних реакција на Западу, власти се не усуђују на било који даљи значајан корак у развоју односа са Русијом. Односи се на речима високо уважавају, због дубоке свести народа о својој историји и објективно позитивно оцењују, уз размену посета на највишем нивоу и потписивање декларације о стратешком партнерству. Не треба заборавити ипак, да је Србија сличну декларацију најпре потписала са Француском, и то управо у време отпочињања агресије на Либију. Нова ситуација створена у односима са Русијом, међутим, подиже морал становништва и утиче да расте свест да је везивање за Запад погрешно и да има реалну алтернативу.

1.13. Претња САД, НАТО и приштинских терориста да великом војном акцијом заузму северни део покрајине Косово и Метохија, који је увек био настањен искључиво Србима и чије становништво одбија да прихвати наметање институција из Приштине, избегнута је захваљујући високом моралу становништва у тој области и одлучности Русије у Савету безбедности УН. Ипак, нове власти у Београду су кроз Бриселски споразум, пристале на нове уступке, који иду у правцу фактичког признања независности „Косова“. Русија на међународном плану снажно осигурава и опстанак Републике Српске (вето у СБ УН на британски предлог

резолуције о Сребреници) и коначно међународно признање независности „Косова“ (спречавање пријема „Косова“ у УНЕСКО). Стога, већина грађана Србије дели три битна спољнополитичка става: 1. потпуно противљење НАТО-у; 2. одређеност за савезништво и стратешко ослањање на Русију; и 3. одбацавање ЕУ (овај став је постао већински тек последњих година). Засад ови битни ставови нису ни одређени у српској државној политици, али ни адекватно артикулисани на српској политичкој сцени.

1.14. Концепт Евроазијског Савеза Владимира Путина(2), као и досадашњи кораци на његовом остваривању, сведоче не само о даљем јачању Русије, већ и о томе да је она носилац цивилизацијског потенцијала од значаја за цео свет. Даљи развој Евроазијског Савеза и његови уређени односи са западноевропским земљама биће од кључног значаја за европску безбедност у осетљивом периоду системског краха англоамеричке осовине. Једино тако могу бити избегнути нови драматични потреси на европском тлу, укључујући на његовом најнестабилнијем подручју, Балкану. Овај регион, који је од свих у Европи, платио најскупљу цену агресивног и безочног англоамеричког експанзионизма, може добити нову стабилност једино у евроазијском окриљу. Први природан корак свакако мора бити историјско спајање Србије и Русије. То је за обе земље пожељно, али је и могуће, и чак лако оствариво. Убрзању тог процеса је допринео и сам Запад, који је количином деструктивног понашања и злочина на тлу бивше Југославије, а посебно на Косову и Метохији, и количином неправде према Србији и Србима, практично учинио немогућим сопствену доминантну улогу у овом региону на дужи рок. Активни кораци у овом правцу, неопходни су и од стране Србије и од стране Русије.

2. АКТУЕЛНИ ГЕОПОЛИТИЧКИ ПОЛОЖАЈ БАЛКАНА

2.1. Балкан је и даље најнестабилнији део Европе, иако је ескалација балканске кризе окончана још пре 16 година, укидањем суверенитета Србије и успостављањем евроатлантске доминације над регионом. То да регион још није стабилан, показује да промене лица Европе, започете крајем 1980-их, још нису окончане. Током читавог 20. века, границе англоамеричког и руског утицаја у Европи осцилују, померајући се у великим таласима са Запада на Исток и обрнуто. Актуелна светска криза означава последњу фазу англоамеричке глобалне доминације, а тиме и господарења евроатлантског геополитичког концепта на европском тлу. Излазак НАТО-а на границе Русије, ради којег су у НАТО, односно ЕУ „усисане“ балтичке републике, Пољска, Чешка, Словачка, Мађарска, део бивше Југославије (Словенија, Хрватска, окупиране територије БиХ и

---

(2) Путин В.: Новый интеграционный проект для Евразии — будущее, которое рождается сегодня, Известия, 3 октября 2011

Космета), Албанија, Румунија и Бугарска, јесте „залогај“ који евроатлантска заједница неће моћи да „свари“. За успостављање политичке, економске и безбедносне стабилности Европе, неопходно је да Русија поврати свој утицај у значајном делу овог простора. Природни и најлакши пут за повратак тог утицаја јесте управо преко Балкана, односно оног његовог дела, који је захваљујући српском отпору из 1990-их остао неинтегрисан у евроатлантске структуре. То је у првом реду сама Србија, али такође и Република Српска (односно БиХ), Црна Гора и Македонија, то јест православни и евентуално муслимански део бивше Југославије. Притом, Русија треба да свој „план повратка“ утемељи на неколико чињеница: економским потребама региона (што она већ чини), потреби интеграционих процеса у региону (како је историја показала – нема стабилности на Балкану без интеграције бар једног његовог значајног дела), али и потреби да се интеграциони процеси на Балкану организују другачије него када су у њиховом обликовању одлучујућу улогу играле западне силе. У смислу ове последње чињенице, треба одбацити као неисторијски, најновији западни политички термин „Западни Балкан“, који је смишљен ради даље контроле, односно делимичног преобликовања ранијег западног концепта (Версајске Југославије) у нови, сличан (Западни Балкан), замишљен за гушење и уништење опкољене Србије.

2.2. На Балкану живи преко 50 милиона православних, што је потенцијал попут оног у Украјини. Као директни остатак Византијске културе и традиције, православље је на Балкану старије од оног у Русији. Москва ће своју улогу Трећег Рима моћи да оствари у потпуности и на спасење читавог света, тек када у своју орбиту успе да укључи и Украјину и Балкан. Биће то тријумф хришћанства над отпадништвом, хуманости над зверством. Овде ћемо показати историјске поуке везане за интеграционе процесе на Балкану, значај улоге Србије и српског народа, као и редослед корака које треба предузети ради стабилизације Балкана и његово довођење у историјско, цивилизацијско и хришћанско јединство са Русијом.

3. ИНТЕГРАЦИЈЕ НА БАЛКАНУ У САВРЕМЕНОЈ ИСТОРИЈИ

3.1. У средњем веку, делимично због деградације саме Византије под утицајем Запада, а делимично подстицано од стране Запада, како би се стварањем ривалских држава, даље ослабила сама Византија, настала су, и нису дуго трајала, најпре бугарско, а затим српско царство. Српско, Душаново царство (Царство Срба, Грка и Арбанаса), било је, у читавој историји, највећа по територији и обухвату становништва, чисто балканска интеграција (простира се на готово читавом Балкану).

3.2. После Косовске битке, са честим ратовима и променама граница, све до 19. века, територија Балкана је била подељена између две империје

– католичке Аустроугарске и муслиманске Турске. У обема, православна вера је толерисана, али су временом велики делови становништва преведени у католичанство, односно ислам, некада насилно, а некада ради привилегија. Промени вере и асимилацији највише су били изложени Срби, као централни и најбројнији, а притом православни фактор. Ови процеси су настављени све до данас, тако да је српски национални корпус вероватно светски рекордер по броју нових нација које су од њега настале – Хрвати (велика већина су покатоличени Срби), Муслимани или Бошњаци (Срби преведени у ислам), Црногорци и Македонци – православне словенске групације чија је регионална припадност претворена у националну, па чак је и значајан део данашњих Албанаца настао асимилацијом Срба.

3.3. Слабљењем Турске империје у 19. веку, Русија помаже ослобођење и обнову државности православних балканских народа. Али и ови народи и њихове обновљене државе, под сталном су претњом да падну под утицај суседне Аустроугарске и тако изгубе самосталност и идентитет. Притом британски, а затим англоамерички фактор, не престају да сеју своје ратне интриге, подржавајући и амбиције Турске и Аустроугарске и сукобљавајући саме балканске народе међу собом, нарочито водећи рачуна да никад не дође до ефективнoг зближавања два највећа словенска православна народа – Срба и Бугара.

3.4. Ради парирања западним, а нарочито аустроугарском утицају, почетком 20. века Русија подстиче стварање Балканског савеза (војног савеза Србије, Црне Горе, Бугарске, Грчке и Румуније). До данас, Балкански савез је остао најснажнији и најефективнији облик заједничког деловања и остваривања заједничких интереса балканских народа. Саме чланице Балканског савеза одлучују да своју удружену војну силу усмере на ослобађање преосталог дела Балкана од Турске, што се и десило пре тачно 100 година, у Првом балканском рату. Ослобођен је готово читав Балкан, а бугарско надирање према Цариграду и српско ослобађање јадранске обале заустављају западне силе, остављајући Турској делић територије Балкана у залеђу Цариграда и стварајући, први пут у историји, самосталну албанску државу. И горе од тога, успевају да испровоцирају сукоб између Бугарске и Србије (Други балкански рат), којим бар за читав век онемогућавају широко повезивање балканских народа међу собом и са Русијом.

3.5. Када им успева да Русију најпре увуку, а затим избаце из Првог светског рата, англоамериканци намећу Европи свој Версајски мир, који као кључ за стабилизацију Балкана по западном сценарију, намеће стварање Југославије, односно државе у којој под влашћу српске династије, Србија нестаје у заједници са католичким фактором, чиме се битно ограничава руски утицај на Балкану.

Својом величином, Југославија је била у стању да обезбеди дуге

периоде мира на Балкану, али када је то западним силама одговарало, њене унутрашње противречности доведене у конфликт западним утицајем, постајале су извор дестабилизације региона, као што се то догодило у Другом светском рату и током 1990-их. 3.6. Током 20. века, аутономно се развијао социјалистички концепт балканских интеграција, који је инсистирао на повезивању ради јачања суверености и елиминисања деструктивних утицаја великих сила. Међутим, фатално за тај концепт било је његово чисто материјалистичко утемељење и пренебрегавање духовне димензије људског друштва и историје, што га је у савремено доба довело до својеврсне негације сопствене намере.

Утемељивач овог концепта био је српски социјалиста Димитрије Туцовић, који се већ првих година 20. века у својим делима заложиио за зближавање балканских народа, али уз њихову пуну демократску самоуправу и независност, за њихово „груписање које модерни привредни развитак изискује као једину гаранцију привредне и политичке самосталности“. Главни носиоци овог концепта у првој деценији 20. века, били су, не случајно – српски и бугарски „тесни“ социјалисти. Концепт су затим прихватиле и Коминтерна и све комунистичке партије у региону. Он је омогућио обнову Југославије после Другог светског рата, али на социјалистичким и федералним основама. Он је био и инспирација Титу и Димитрову за пројекат Балканске Федерације, која нажалост никад није остварена, с једне стране због немогућности да се усклади деловање тројице великих вођа – Тита, Димитрова и Стаљина, а са друге, због утицаја западних сила на Јосипа Броза Тита.

3.7. Нестанком СССР-а са историјске сцене, западне силе изазивају експлозију Југославије (коначно укидање „Версаја“, зарад задовољења уједињене Немачке), а све њене кобне последице усмеравају против српског народа, који читавих 10 година, без ефикасне помоћи Русије, која је и сама у то време на коленима, пружа отпор примени свих облика субверзије, специјалног рата и оружане агресије. Данас огромна већина становника бивше Југославије осећа носталгију за деценијама стабилности, социјалне правде и економског развоја, али истовремено не жели њену обнову, схватајући ефемерност, па и опасан карактер државне творевине без духовног утемељења.

Током 1990-их долази до последњег покушаја остваривања Туцовићевог концепта балканске интеграције, и овог пута са српским и бугарским социјалистима у главној улози. У тренутку када су се социјалисти нашли на власти у свим балканским земљама, 1996. одржава се у Софији Прва конференција министара иностраних послова, са учешћем свих балканских земаља. Следеће године одржава се друга министарска конференција у Солуну, а у новембру и Први самит у историји балканских земаља на Криту. Овај процес мултилатералне сарадње започиње са великим

ентузијазмом и самосталношћу у одлучивању. Сусрет српског председника Милошевића и албанског премијера Наноа на Криту обећава мирно решење за Косово и Метохију и избегавање последње и најопасније фазе балканске кризе. Међутим, ово је и знак за узбуну за западне планере који одмах потом организују терористичку побуну на Косову и Метохији, као увод у агресију НАТО на СР Југославију (Србију и Црну Гору) 1999. године. Ова агресија доводи до промене карактера мултилатералној сарадњи на Балкану, која наставља да се одвија под патронатом и уз непосредно учешће САД, НАТО и ЕУ, чиме нестаје могућност да саме балканске земље доносе одлуке о својој судбини. Шта више, у годинама које су уследиле, у региону започињу сви релевантни облици мултилатералне сарадње који би могли имати историјски смисао (као нпр. „Охридски сусрети” председника Србије, Бугарске и Македоније), али увек под пуном контролом евроатлантских фактора.

4. СРБИЈА КАО ПИЈЕМОМТ БАЛКАНСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

Најбројнији народ на данашњем Балкану су Румуни, којих има око 20 милиона, док друго место „деле“ Срби, Бугари и Грци са по око 10 милиона. Међутим, српски народ има највећи интеграциони потенцијал, из више разлога:

- заузима централни положај на Балкану;
- неправедно је подељен, услед рата 1990-их на бар две државе - Србију и Републику Српску у саставу дејтонске БиХ;
- једино српски народ има своје делове или мањине у свим државама региона:

Србија	6.500.000
Мађарска	5.000
Румунија	30.000
Бугарска	20.000
Македонија	36.000
Грчка	5.000
Албанија	20.000
Црна Гора	200.000
Хрватска	200.000
Б и Х	1.700.000
Словенија	40.000
Аустрија	300.000
Италија	100.000
СВЕГА	2.650.000

У разматрању ових цифара мора се узети у обзир да је српски народ у новијој историји у Мађарској, Румунији, Бугарској, Грчкој и Албанији био изложен асимилацији, а у Хрватској геноциду и масовном протеривању. Тешке прилике на Балкану у 20. веку, довеле су и до исељавања Срба у удаљене земље, тако да је данас српски народ један од народа са процентуално највећом дијаспором на свету. Готово да нема земље без српских исељеника, а највећи број их живи у следећим земљама (сви подаци су процене српског Министарства за дијаспору):

САД	750.000
Немачка	600.000
Канада	250.000
Аустралија	200.000
Швајцарска	200.000
Француска	150.000
Шведска	100.000
В. Британија	100.000
СВЕГА	2.350.000

- економске, демографске, социјалне и друге последице балканске кризе 1990-их стварају додатну потребу и мотивацију у српском народу за окупљање и развој;
- српски народ је 1990-их пружао отпор западној империјалној политици чије последице данас сви осећају; то му је обезбедило додатно поштовање код свих народа у региону, који би због тога лако прихватили повећани значај и улогу Србије;
- Србија је од свих земаља региона најмање интегрисана у евроатлантске структуре и једина је која званично одбија да уђе у НАТО;
- дубоке историјске везе и афинитет огромне већине Срба према Русији отварају врата за позитивну улогу и утицај Русије на Балкану и у његовим интеграционим процесима.

5. ЕТАПЕ БУДУЋЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ БАЛКАНА

Стварање чврстих специјалних односа Србије са Руском Федерацијом у економској, политичкој, одбрамбено-безбедносној, духовној и културној сфери. Започињање процеса прикључења Србије Евроазијском Савезу.

Државно-политичко повезивање/уједињење Србије са Црном Гором и Републиком Српском (евентуално и са целом БиХ). Прва етапа ће донети

успон и јачање Србије до нивоа који ће нужно условити другу и прекинути приближавање ових земаља евроатлантским структурама.

Паралелно са другом етапом треба започети изградњу специјалних односа (типа Бенелукса), односно стварање Балканске Заједнице коју би чиниле Србија, Бугарска и Македонија. Оваква заједница ће укинути могућност даљег јачања агресивног фактора међу албанцима под западним утицајем.

Реинтеграција Косова и Метохије у састав Србије и прикључење Албаније Балканској Заједници Србије, Бугарске и Македоније.

Прикључење 4-члане Балканске Заједнице Евроазијском Савезу.

Прикључење Румуније и Грчке (а можда и других земаља региона) Балканској заједници и Евроазијском Савезу.

6. ЦИВИЛИЗАЦИЈСКЕ ДИМЕНЗИЈЕ

6.1. Неуспех у науку уништења Србије и Русије, довео је некада конкурентске западне центре моћи и претенденте на светско господство, у савез, који данас видимо унутар НАТО и ЕУ, пре свега. На примерима Југославије и Украјине видимо аустроугарско-ватиканске обрасце у садејству са англосаксонским масонско-протестантским фактором.

Мрежни светски рат, који је ова алијанса светског зла приморана да води заједничким снагама, уз бројне ратове широм света, поново највеће интелектуалне, материјалне и пропагандне напоре усмерава, примењујући притом потпуно исти образац, против Србије и против Русије.

За разлику од Првог и Другог светског рата, када су у њима поражене државе приморане да понесу највећу објективну одговорност, док је одговорност закулисе и дипломатско-политичких интриганата остала у другом плану, данас се морално обанкротели инспиратори, у свом јадном, али не мање крвожедном покушају успостављања „глобализма“ и проглашавању „краја историје“, више не могу скривати, па једва да то и покушавају.

6.2. У чему је та главна противречност данашњег „западног“ и православног света која карактерише текући мрежни светски рат, ако бисмо покушали да је дефинишемо историјско-политичким терминима?

Она је, наравно, у систему вредности. Данашњи Запад инсистира на индивидуалистичком либерализму, рационализму и материјализму, на дивљој конкуренцији, као наводном генератору напретка, ограничавајући духовност и духовну слободу човека на ниво његове индивидуалне интимае. Он истовремено руши све темељне облике људске заједнице, а највише оне најважније – породицу и суверену државу.

Најважније православне, дакле хришћанске вредности, упућују нас ка спасењу не само у религијском смислу, већ и у практичном, инсистирајући

на љубави према ближњем, добру, братству, равноправности, солидарности, неприкосновености живота, забрани уздизања својине и новца изнад духовности, и све то у оквиру људске заједнице.

Човек је друштвено и стваралачко биће, а атомизација друштва неминовно води његовој деструкцији. Поред тога, ресурси Васељене који човеку стоје на располагању су неограничени, па зато дивља и неограничена конкуренција, која се неминовно претвара у пљачку, зеленаштво и злочин, не само да није мотор прогреса, него је претња опстанку људске врсте.

Ако уз то сагледамо метастазу злочина у актуелном мрежном светском рату – коришћење тероризма, трговине дрогом, људским органима, банкарске шпекулације, стварање у западним лабораторијама квазиисламских чудовишта, потпуну политичку и медијску манипулацију, недоследност и хипокризију, потпуно подређивање демократских механизма и институција новцу, јасно видимо потпуни банкрот Запада на једној, али и све разлоге за Западни убилачки порив према православном свету, на другој страни.

Вредности које оличавају Србија и Русија су са једне стране супериорне и победничке, а са друге, оне заувек сахрањују сан западне олигархије о приватизацији, односно приватном, неограниченом и некажњеном господарењу светом.

6.3. Србија и Русија су прошле фазу своје комунистичке антитезе, односно наметања обездуховљене материјалистичке правде друштву које се није довољно бранило од западне материјалистичке неправде и ушле у фазу синтезе, односно пуне афирмације својих темељних друштвених вредности. Оних због којих, без обзира и на огромне жртве, Русија и Србија побеђују у ратовима. Зато су Србија 90-их и Русија данас изазвале много већу јарост, него када су биле комунистичке. Између осталог разоткривајући, да се Запад лажно позива на хришћанске вредности.

Наш је задатак и обавеза да ове вредности до краја афирмишемо и у складу са њима градимемо и друштвени, и економски и политички модел за будућност. То од нас очекује човечанство, и највећи део оног на Западу. Изградња новог света и трајног мира већ су почеле. У тој изградњи не учествује западна олигархија, а није тога ни достојна.

6.4. Светска олигархијска диктатура са геноцидним намерама и последицама, биће савладана само пуном доминацијом у светским пословима нових центара развоја, на темељу реалне економије, што је уз јачање Русије неминован процес, како је то, у свом знаменитом Минхенском говору 2007. најавио Владимир Путин.

Дакле, јачање Русије води превазилажењу светске кризе. А јачање Русије мора бити праћено јачањем њеног утицаја у свету. Јачање утицаја Русије у свету није могуће без спасавања Србије – и због нагомиланих неправди које су парадигма свега негативног у савременом свету – и због тога што народ Србије више од било ког другог народа на свету прижељкује блиску интеракцију са Русијом.

Србија је у последње две деценије била на светском нивоу једна од највећих жртава западне политике; против ње су примењена или на њој тестирана сва субверзивна и деструктивна средства „меке” и „тврде” силе (осим нуклеарног оружја); то је чињено да би било спречено њено савезништво са Русијом, да би Србија била уклоњена као препрека на путу ка Русији и да би на њој биле испробане методе које треба применити или се већ примењују против Русије. Тиме је Србија доведена у ситуацију „добровољне окупације” и „добровољног умирања”. Србију је немогуће спасити без промене њеног садашњег помирљивог става према западној агресији. Истовремено, није могуће довољно убедљиво жигосати злочиначке елементе у глобалној англоамеричкој политици без промене односа Србије према самој себи.

август 2016.

МЕСТО СРБИЈЕ У КРИЗИ ЕВРОПСКЕ БЕЗБЕДНОСТИ

РЕЗИМЕ

Наводе се, описују и кратко анализирају основни аспекти кризе европске безбедности: 1) Претња крахом финансијског система и „зоне Евро”, дужничка криза и криза у односима са Грчком; 2) Заоштравање односа са Русијом и „рат санкцијама”; 3) Талас миграната из Северне Африке и са Блиског Истока и 4) „Исламска држава” и терористичка претња. Читава криза се базира на првом аспекту, а сви аспекти су унапред планирани и дириговани, у покушају олигархије да спасе или бар продужи водећу улогу САД, на рачун Европе, како би она после драматичне дестабилизације, праћене порастом тероризма и локалним ратовима, била „дисциплинована” и приморана да се потпуно подреди САД и послужи им као ресурс за решавање сопствених проблема, а да са друге стране не израсте у самостални светски фактор, који би у партнерству са Русијом и БРИКС-ом, убрзао крах империје у њеној америчкој варијанти.

Дате су и оцене најзначајнијих међународноправних, војних, геополитичких и историјских аспеката руског војног ангажвања у борби против „Исламске државе” и других терористичких групација у Сирији, на позив руководства те земље, чиме је започео светски геополитички расплет, у којем уједињени Запад дефинитивно престаје да буде доминантни геополитички фактор.

У овом контексту, детаљно се анализира место и улога Србије, као кључног чиниоца на Балкану, у непосредној позадини „прве линије фронта” према Русији, али и на потенцијалном „другом украјинском ратишту”. Србија је истовремено једина европска земља изван ЗНД која

истовремено прокламује да не жели у НАТО и да неће уводити санкције Русији, али и једина земља која није војнички поражена у агресивним ратовима САД последњих деценија. Због свега тога, али и због бројних неправди које је доживела и још увек доживљава од стране Запада, као и због поново отвореног српског националног питања, Србија је у многоме кључ будуће регионалне и европске безбедности, који с обзиром на наслеђе прошлости, може правилно употребити једино Русија.

Дата је и анализа актуелног политичког положаја Србије. Садашња екипа на власти у Београду убрзано долази до граница могућности да буде послушна према Западу, у народу расте незадовољство понашањем Запада и расположење за савезништво са Русијом, али у Србији још увек зависној од Запада је неопходно артикулисање нове политике и широко мобилисање патриотских потенцијала земље кроз окупљање и ангажовање у најширем народном савезу што већег броја политичких и друштвених организација и појединаца.

1. Фундаментална криза Запада. Стварање „Исламске државе“ у западним лабораторијама је одраз системске и цивилизацијске, односно фундаменталне (Решетњиков) кризе Запада, која показује његово коначно посрнуће и сигуран пад, након што је заувек изгубио примат у свим облицима људске стваралачке делатности (економија, политика, одбрана, наука, технологија, култура и морал).

2. Актуелна криза европске безбедности. Актуелна криза европске безбедности је низ од олигархије организованих догађаја и процеса са циљем консолидације светске олигархијске диктатуре, англоамеричке („евроатлантске“) доминације у Евроазији, дисциплиновања и подређивања ЕУ и сламања Русије. Само на први поглед изгледа парадоксално да Европа, идеолошки хомогенија и уједињенија него икад, наоружана најмоћнијим војним савезом у историји (НАТО), бива изненада суочена са огромним бројем безбедносних изазова и претњи, које се могу упоредити само са оним уочи светских ратова, а по неким димензијама их и превазилазе. Наведимо најочљивије:

а) Претња крахом финансијског система и „зоне Евро“, дужничка криза и криза у односима са Грчком. Криза светског финансијског система (Њујоршки Волстрит – Лондонски Сити) има своју глобалну и европску димензију. Глобална се тиче огромне масе виртуелног новца, слободе финансијских шпекулација и ненаплативих дугова, што је све теже контролисати, како опада кредибилност војне претње САД, односно НАТО. Европска је повезана са „бриселским левијатаном“ – системом интеграције економски веома моћних земаља са знатно слабијим, на челу са Немачком у монетарну унију са заједничком централном банком, али

без фискалне уније, што је за практично све земље чије су економије слабије од Немачке, а у комбинацији са глобалном димензијом – финансијским шпекулацијама, створило експлозивну дужничку кризу, чија се прва у низу експлозија управо дешава у Грчкој. Ова димензија кризе европске безбедности је најдубља и за свет потенцијално најопаснија. У њој се крије и мотив да англоамерички центри моћи распирују и остале димензије кризе европске безбедности. Наиме, Америка покушава да своје огромне финансијске дубиозе подели са Европљанима, кроз наметање споразума о слободној трговини (чији детаљи нису познати јавности – чак ни у Америци). Европа показује резерве у том смислу, а објективно, могла би да економски опстане и смањивањем сарадње са САД и постепеном преоријентацијом на земље БРИКС. Да би то спречила, Америка настоји да укупно стање у Европи учини неподношљивим до мере да Европљани, као свој једини спас, сами изаберу дефинитивно потчињавање Америци. Финансијска димензија кризе европске безбедности је брементита претњама дестабилизације и социјалног бунта у свим европским државама.

б) Заоштравање односа са Русијом и „рат санкцијама“. Изазивањем кризе у Украјини, политичко-пропагандном галамом о „руској опасности“, војним билдовањем снага НАТО на руским границама и наметањем Европи „рата санкцијама“ са Русијом, САД настоје да постигну више циљева: економску штету за земље ЕУ и смањивање могућности економског партнерства ЕУ са Русијом и БРИКС-ом, веће финансијско и војно ангажовање земаља ЕУ у оквиру НАТО под америчком командом, изазивање стања перманентне војно-политичке напетости у земљама Централне и Источне Европе, које неминовно доводи до јачања политичких страсти у некима од њих, све до могућности њиховог непосредног увлачења у рат у Украјини или Придњестровљу и проширивања тог рата на Централну Европу, одвајање (укључујући и насилним путем) дела православног света – у Украјини и на Балкану од Русије, и коначно, разуме се, да допринесу унутрашњој дестабилизацији саме Русије – стављањем Путина у положај Слободана Милошевића (ауторитарни диктатор који истовремено: удаљава земљу од демократије и „цивилизованог“ Запада, сарађује са „злим и агресивним“ Западом, распирује ратове ради остваривања назадних империјалних циљева, али и ради голог одржавања на власти, издаје националне интересе и оставља сународнике на цедилу, на милост и немилост непријатеља).

в) Талас избеглица из Северне Африке и са Блиског Истока. Европу је запљуснуо вишемилионски избеглички талас, што је био и један од главних циљева дестабилизације овог дела света, према плану скованом у Вашингтону још пре десет година. Ово у посебна искушења ставља економски и социјално најрањивији југ Европе, доводи до нерешивих проблема компликовану и строго бриселску бирократију, принуђујући

поједине земље чланице ЕУ да предузимају једностране мере, мимо заједничке политике и прописа и често на штету својих суседа, нагризајући и на тај начин већ пољуљано европско јединство, мења етнички и верски састав становништва европских земаља и угрожава њихову унутрашњу безбедност, принуђује поједине земље, а и читаву ЕУ, да се са овим проблемом бори и војним средствима.

г) „Исламска држава“ и терористичка претња. Паралелно са формирањем и јачањем ИДИЛ-а на Блиском Истоку, на Европу се усмерио нови талас терористичких аката и претњи. Паралелно са огромним таласом избеглица, односно илегалних миграната, читаву Европу је угрозила нова врста невидљивог противника, изазивајући страсти међу становништвом и намећући допунско ангажовање и јачање тајних служби и репресивног апарата и угрожавајући стандарде и праксу демократије, грађанских и људских права. Ова претња је и најдрскији изазов, попут пиштоља упереног у слепоочницу, политичкој елити земаља ЕУ, која је свесна у којим обавештајним кухињама се ствара ИДИЛ и њему сличне чудовишне организације, али не сме да то јавно критикује, дајући истовремено обећања да ће активно учествовати у „борби против тероризма“, под командом управо оних центара који тај тероризам и стварају.

3. Руско војно ангажовање у Сирији – почетак светског расплета.

Од свих политичких странака у Србији, једино је Покрет за Србију, већ 1. октобра посебним саопштењем, изразио пуну подршку одлуци председника Путина и Руске Федерације да војно помогне Сирији у сламању тзв. Исламске Државе.

У саопштењу се каже: „Ова војна акција је неопходна, легална и легитимна. Она брани свет, људске животе и међународно право од ужасних терористичких нуспродуката зеленашке антицивизације која је запретила читавом свету.

Погледајте шта се сада дешава са „Исламском државом“, па замислите шта би се дешавало са „ОВК“ да је Путин био на челу Русије 90-их.

Обама и Камерон данас лажу да је кривац за појаву „Исламске државе“ Башар ел Асад, исто онако као што су Клинтон и Блер лагали да је кривац за појаву „ОВК“ Слободан Милошевић.

Али у англоамеричке лажи више нико не верује.

Вредности за које смо последњи пут гинули 90-их поново тријумфују у свету.”

Руском војном акцијом у Сирији започет је расплет у међународним односима после којег свет више неће бити исти. То је и званични крај „униполарног света“, односно америчког унилатерализма, чија смо ми

били једна од жртава 90-их. Али и тај очајнички агресивни поход по свету, није био само одраз нестанка равнотеже коју је правдио СССР, већ и системске кризе западног антицивизацијског модела, који многи већ дуго зову капитализам, и који је на умору.

Преокрет се у ствари десио пре две године, када су англоамериканци запретили агресијом на Сирију. Русија је тада рекла – ако то урадите, ми ћемо се умешати. После је смишљена формула за спасавање америчког образа, кроз уништавање стокова хемијског оружја које је Сирија поседовала.

Али садашњом руском војном акцијом (која је сасвим легална, јер Сирија, по међународном праву, има право да затражи војну помоћ за гушење терористичке побуне), не само да сви виде и да Америка, са чланицама НАТО, више не може да нападне кога пожели, него се види и да Америка не сме да уђе у војни сукоб са Русијом, а поврх свега, види се да Русија може и сме да војно интервенише широм света. То је и нада за мале земље, које су досад биле незаштићене жртве западне агресије.

Све ово имаће и далекосежне реперкусије на систем светских финансија. Незапамћено богаћење западне финансијске олигархије се заснивало на штампању долара без покрића, које је свет прихватао у страху од америчке војне силе. И тај сурови зеленашки систем ће морати да се угаси, и зато земље БРИКС-а већ праве и алтернативну развојну банку, и алтернативу ММФ-у.

Читава операција је у Москви бриљантно смишљена. Док се Америка надала да увуче Русију у рат у Украјини, где је криза започета као реванш за руско спречавање америчке интервенције у Сирији, па да онда Путина провлачи кроз „топлог зеца” као некад Милошевића, Русија се појавила као спасилац региона и света од авети „Исламске државе”. Америка је понижена и остављена без доброг одговора, јер се руском војном акцијом:

- раскринкава америчка улога у стварању терориста;
- раскринкава се чињеница да су Америка и њени савезници водили фингирани рат против „Исламске државе”, јер је руско бомбардовање за неколико дана постигло више ефекта него америчко за неколико месеци;
- уништењем „Исламске државе”, Америка ће остати без основне полуге за дестабилизацију Блиског Истока и манипулисање овом кризом, а тешко да ће убудуће бити могуће нешто слично било где у свету.

Америка и Британија су сада пред дилемом: или да што пре прихвате компромис и саме учествују у стварању новог, праведнијег система светских финансија, који би и њима дао шансу за достојан опстанак, али уз одрицање заувек од могућности да господаре светом – или да подлошћу и силом и даље покушавају да спасу своју доминацију.

Ако се одлуче за прву варијанту, и њихове државе ће морати да поврате свој суверенитет и обрачунају се са сопственом олигархијом, чија похлепа нема граница. Засад се не назире да за то постоји храброст.

У другој варијанти дугорочно немају шансе на успех, јер је трендове развоја БРИКС-а немогуће зауставити. Ако се за ово определе, „евроатлантски

свет” ће доживети изолацију од стране већине човечанства, претвориће се у „црну рупу”, умреће у мукама. Односно, тај суноврат ће бити заустављен или социјалистичком револуцијом или неким патриотским војним пучем, кад народ тамо масовно почне да страда...

Нуклеарни рат није реална опција, иако је теоретски могућ, и то из више разлога: прво, он би трајао око 40 минута и водио би истребљењу човечанства. Дакле, док има разумних људи у америчкој политици и војсци, он се неће десити. А то значи и да је директан сукоб Русије и Америке мало вероватан. Друго, технолошки напредак и морал руске војске данас предњачи над америчким. Финансијска олигархија не би презала ни од нуклеарног рата, али ако је сама Америка не угуши, у часу кад она евентуално буде у стању да натера Америку на ову опцију, моћ Русије и Кине ће бити толики, да ће бити у стању да нестандартним методама спрече овакву замисао пре него што се она реализује.

У конкретној ситуацији, везаној за Сирију, може се очекивати још нека „перипетија”, типа увлачења Саудијске Арабије или Турске у рат. То се може прогнозирати на основу неспремности Обама да после сусрета у Њујорку објави да је са Путином постигао какав-такав компромис.

Могућност, о којој се много дискутује, да и Ирак затражи руску војну помоћ је сасвим реална имајући у виду да се координациони центар Русије и њених савезника (Русија, Сирија, Иран, Ирак, курдске снаге у Сирији) за борбу против „Исламске државе” налази управо у Багдаду. А да ли ће до тога заиста доћи, још није извесно. Засад се види намера да се са „Исламском државом” на тлу Сирије обрачунају сиријске снаге уз руску ваздушну помоћ, а на тлу Ирака – ирачке и иранске снаге. Не заборавимо, да је влада у Багдаду настала рушењем Садама Хусеина шиитска (сам Садам је био сунита, а Ирак је једна од ретких арапских земаља у којој су шиити у већини). Иран има моћну армију, па је могуће да ирачко-иранској војној коалицији неће бити неопходна руска ваздушна помоћ за уништење „Исламске државе” на територији Ирака.

Могућност да Русија на сличан начин војно помогне и некој другој земљи реално постоји, али само ако буде апсолутно неопходно. И не само Русија, већ и Кина, Индија и било која суверена земља. Војно савезништво и војна помоћ савезнику који је жртва агресије је апсолутно легално и легитимно.

Ми морамо да приметимо да је Русија већ одавно спремна за све врсте подршке Србији. Проблем је да је српска политичка врхушка корумпирана од стране Запада, па се не усуђује да од Русије затражи оно што је Србији стварно потребно. Наравно, Србија не може од Русије добити све док год НАТО има ефективну војно-политичку контролу над Србијом.

Србију још увек у целом свету знају и поштују пре свега због две ствари: нашег доприноса антифашистичкој борби у Другом светском рату и због нашег отпора НАТО агресији 90-их. То поштују и Русија и Путин.

Патриотске снаге у Србији треба да се много јасније и храбрије изјашњавају за окончање западне доминације у Србији и за ефективно војно-политичко, али и економско, културно и духовно савезништво са Русијом. Србија и Русија су једна, православна цивилизација, браћа и ратни другови. Ми увек побеђујемо заједно. Сигуран сам да ће тако бити и овог пута. И наш напаћени народ, али и свет то од нас очекују.

4. Положај и улога Србије у кризи европске безбедности. Србија је једина европска земља изван ЗНД која је јавно прокламовала да не жели да уђе у НАТО и да нипошто неће уводити санкције Русији (иако је процес приступања ЕУ приморава да постепено усклађује своју спољну политику са ЕУ). Поред тога, Србија је једина од земаља жртава агресије САД у њиховом „униполарном тренутку“, која није војно поражена, па је самим тим, сачувала делић суверенитета. Истовремено и баш због тога, Србија је, као православна словенска земља и природни савезник Русије, незаменљиви сведок антиевропске и антиљудске политике, коју су водиле и још увек воде САД - заједно са својим европским савезницима и сателитима. Без успостављања историјске правде и реафирмације међународног права у случају Србије и српског народа, није могуће поставити здраве темеље нове европске безбедности, разрешити актуелну кризу, повратити стабилност на Балкан, а и успоставити нови тип партнерских односа између Русије и земаља Западне Европе.

Међутим, иако је сачувала делић суверенитета, Србија се налази под фактичком окупацијом - са НАТО контролорима у свим најосетљивијим државним институцијама, војском сведеном на симболични ниво (10% од потенцијала у време одбране од НАТО агресије 1999), потпуном контролом финансијског и медијског сектора од стране Запада. Са девастираном привредом, систематски корумпираном пословном и интелектуалном елитом, хипертрофираним НВО сектором - зависним од Запада и практично онеспособљеним тајним службама, Србија није у стању да самостално повуче неопходне кораке у политичком организовању, упркос расположењу огромне већине становништва против евроатлантских интеграција и за савезништво са Русијом.

Потенцијали позитивног утицаја на Србију се налазе у Русији и Републици Српској.

Овде треба истаћи још два битна момента - који карактеришу актуелну геополитичку ситуацију Србије.

Прво, српско национално питање је, разбијањем Југославије, поново отворено. Данашња Србија је само део Србије међународно легитимизоване током и исходом Првог светског рата. Српски народ је, разбијањем Југославије, остао подељен у више држава, од којих највећи значај имају само - међународно призната држава Србија и државотворни ентитет у оквиру дејтонске БиХ, Република Српска. Иако садашње руководство

Србије нема храбрости, да, попут Немачке некад, или Кореје још увек, говори о подељености свог народа, то мора бити превазиђено, тај елемент је присутан у државно-политичком говору Републике Српске и у свести већине грађана обе државе и то је фактор који не може и не сме бити занемарен, нити може нестати.

Друго, конфликтни потенцијал Балкана је већ активиран догађајима у Македонији и Црној Гори, све већим притисцима усмереним на укидање Републике Српске и с више јавних и тајних притисака на Србију (британски предлог Резолуције о Сребреници, хапшења Орића и Харадинаја, диктат ММФ, захтеви за ограничавање и смањивање руског утицаја у енергетској и безбедносној сфери, ток Бриселских преговора о Косову и Метохији, претња да се дугоочекивеним „отварањем поглавља“ са ЕУ пред Србију одмах испостави захтев за признање независности „Косова“ по „формули две Немачке“, покушај да се одустане од „компензације“ Србији путем „шарене лаже“ зване Заједница српских општина, настојање за учлањење „Косова“ у УНЕСКО, итд). Ако то посматрамо упоредо са ситуацијом у Грчкој, избегличком кризом и јачањем терористичких претњи, може се закључити да ће конфликти на Балкану ескалирати. Могућа су два правца те ескалације – непожељан, који би водио у дуготрајне крваве сукобе, чиме би Русија добила дуплирани украјински проблем, са свим последицама које из тога произилазе, или позитиван – одлучна превентивна акција Русије и земаља БРИКС према Западу, чији би исход био да решење проблема региона преузму ове земље, чиме би, између осталог лишиле Западну Европу главобоље, јер због тешког историјског наслеђа, није могуће замислити квалитетан и дугорочно успешан кључ за решавање балканских проблема - који би могла понудити Западна Европа.

новембар 2015.

РУСИЈА ЈЕ ВИСОКОМОРАЛНА

10. септембар 2018.

Издавачка кућа Глас Србије је донела одлуку да покрене штампани часопис Глас академске Србије и тим поводом разговарамо са академиком Владимиром Кршљанином, председником Српског одељења Међународне словенске академије наука, образовања, уметности и културе .

Поштовани академиче Кршљанин, повод за овај разговор је покретање новог часописа „Глас академске Србије“, а покретач је издавачка кућа Глас Србије. Ви сте осведочени пријатељ наше куће и први сте у низу академских грађана Србије са којим разговарамо. Молимо Вас да за читаоце „Гласа академске Србије“, представите рад Ваше академије.

Честитам Вам на одлуци да покренете такав часопис. Друштвени живот у Србији је нажалост, сувише комерцијализован, што је супротно нашем бићу и нашој традицији. Зато је свака афирмација духовних вредности и достигнућа добродошла.

МСА је основана 18. маја 1992. године у Москви, на иницијативу водећих руских, српских и придњестровских научника и културних посленика. Дакле, настала је у најдраматичнијем тренутку за словенски свет, инспирирана отпором западној агресији који је херојски пружан у Историјској Србији и у Придњестровљу. До данас, МСА је постала респектабилна организација која окупља истакнуте научне и културне ствараоце из свих словенских земаља.

Које су идеје и шта је трајни задатак МСА?

МСА се темељи на славјанофилским идејама, она тежи јачању братства словенских народа око природног стожера – великог руског православног народа. Како једино може и мора бити – братска љубав, сарадња и узајамно поштовање у оквиру православне саборности. Тиме помажемо пре свега себи, јер 300 милиона Словена представљају огроман и по много чему јединствен стваралачки потенцијал. У читавој својој историји, а нарочито драматично у 20. веку, словенски и православни свет изложени су свим видовима западне агресије. Данас је лако разумети зашто је то тако. Ми представљамо саборну, стваралачку, праведну, духовну и моралну цивилизацију, којој је страно свако насиље над људским животом и достојанством. Они који желе да очувају поредак заснован на насиљу, пљачки и изабљивању, настоје да нас дискредитују и униште. Зато идеје за које се боримо имају спасоносни значај за цео свет.

Основни задатак МСА је садејство координацији научно-техничке и културно-стваралачке сарадње словенских народа, организовање заједничких фундаменталних и истражвачких научних активности у најважнијим областима природних, техничких, медицинских, пољопривредних, друштвених и хуманитарних наука, као и допринос развоју образовања, уметности и културе словенских народа. Посебна пажња се посвећује осмишљавању и очувању традиционалних културно-историјских, духовних и материјалних вредности словенских народа.

Желимо препород националне самосвести, тежимо формирању нових генерација, способних да у својим животним приоритетима хармонично уједине слободни развој личности са сталном бригом за срећу своје породице и свог народа.

Наравно, залажемо се и за државне интеграције на словенском, евроазијском простору.

Опишите нам потенцијале МСА – на нивоу целе академије и посебно њеног Српског одељења.

У овом тренутку МСА има око 175 чланова из Русије, Белорусије, Бугарске, Киргизије, Македоније, Србије, Украјине, као и Придњестровске и Доњецке републике. Међу преминулим и живим члановима академије налазе се руски патријарх Алексиј II и српски патријарх Павле, па затим Јуриј Бондарјев, Николај Бурљајев, Валериј Ганичев, Алексеј Громико, Михаил Дељагин, Константин Затулин, Анатолиј Карпов, Вјачеслав Кликов, Михаил Ножкин, Борис Олијник, Олег Платонов, Александар Проханов, Благовест Сендов, Всеволод Чаплин...

Наше Српско одељење, осим Патријарха Павла, памти и друге своје бесмртне великане као што су Десанка Максимовић, Милић од Мачве, Стево Жигон, Милосав Бабовић. Данас одељење има 12 чланова – од славних научника Смиље Аврамов, Василија Крестића и Радмила Маројевића, преко познатих писаца Комнена Бећиревића и Зорана Костића, све до научних радника у напону снаге, као што су Срето Ного и Зоран Милошевић и до политички ангажованих интелектуалаца, као што су Живадин Јовановић и Војислав Шешељ. Очекујемо да ће ове године, на скупштини МСА у Москви бити изабрани нови чланови из Србије.

Упознајмо читаоце да је председник МСА Сергеј Бабурин. Закон о породици који се спроводи у Русији направио је управо г. Сергеј Бабурин. Можете ли нам рећи како се у Русији спроводи закон популационе политике?

Сергеј Бабурин је велико име руског научног и политичког живота, истакнути правник, аутор много књига. Али за нас, он је пре свега један од највећих и најактивнијих пријатеља у братској Русији. Долазио је код нас и 1999.

под бомбама, али и ове године на Сретење, само да би, у име академије и своје, честитао 100. рођендан нашој драгој Смиљи Аврамов, која је доајен целе МСА.

Са својом огромном позитивном енергијом и предузимљивошћу, Сергеј Бабурин је доласком на чело МСА 2015. године удахнуо нови живот нашој академији. То је обавезало и наше Српско одељење да се избори за онолики реални утицај у Србији, колико је поштовање према нама у словенском православном свету.

Русија је успела да изађе из „демографске јаме“ и обнови позитивни прираштај становништва огромном и усредсређеном активношћу свих најважнијих сегмената власти, како државне – пре свега извршне на чијем је челу председник Владимир Путин, законодавне, у којој је више година запажену улогу играо Сергеј Бабурин, тако и црквене. Русија је данас на најбољем путу да оствари све оно зашта се ми у МСА залажемо, али и да буде спаситељ и путоказ за целу људску цивилизацију.

Како да данас у двадесет првом веку дефинишемо српски национални интерес? Шта би требало да су нам приоритети, а шта циљеви?

Нажалост, кривицом наших „западних пријатеља“, у државно-правном смислу, враћени смо 100 година уназад! (Ко ли уопште помишља да они неком могу донети напредак?!) Дакле, опет ОСЛОБОЂЕЊЕ и УЈЕДИЊЕЊЕ! А да бисмо то остварили, потребна су два предуслова: први, да се поново и поносно сјединимо са православним словенским ВРЕДНОСТИМА, које смо и испуњавали и стварали, кроз Нови и Косовски завет, а које су се потврдиле као универзалне вредности људске цивилизације (што подразумева и да одустанемо од безумног покушаја интегрисања у не само нама, него и опстанку човечанства непријатељски западни свет који се руши у руглу и срамоти), и други, да остваримо ефективно војно-политичко савезништво са Русијом, које ће нас ојачати и морално и духовно, али и економски и војно, без чега нећемо бити у стању да поновимо подвиг наших предака – ослобођење и уједињење.

Ако треба да се изразим у складу са терминима из Вашег питања, онда су наш национални интерес – наше вредности, национални приоритет – савезништво са блиским и дистанцирање од непријатеља, а национални циљеви – ослобођење и уједињење.

С обзиром на дешавања на КиМ (напад на српске званичнике, убиство Оливера Ивановића), предвиђате ли потенцијалну дестабилизацију ситуације на Балкану?

Ако се будемо придржавали наших поменутих интереса, приоритета и циљева, дестабилизација ће остати само потенцијална и неће се остварити. Када је у питању Косово и Метохија, важно је издржати око

годину дана, док не започне реални мултиполарни расплет светског чвора. Зато се наши непријатељи – ментори и инвеститори отимања Косова и Метохије, носиоци крсташког рата против православног Балкана, толико журе и покушавају да нас обману да сами овековечимо резултате њихове агресије. У новим односима који се очекују у свету, САД ће изгубити интерес да вештачки одржавају у животу криминалну нарко-квазидржаву коју су успоставили на Косову и Метохији. Ипак, они нам Косово неће вратити на тацни. Зато је савезништво са Русијом од кључног значаја.

Који је Ваш став о најновијем нападу на Сирију и како Западне земље да избегну даљу ескалацију, укључујући и било какав неочекивани сукоб САД и суперсиле Русије?

Постоје и друга потенцијална жаришта у свету – на Далеком Истоку, у Латинској Америци, Украјини, али је сиријска криза по много чему најкомплексније од свих. Она је „врх леденог брега“ који обухвата читав Блиски Исток, Медитеран, па и наш регион. Ту су се сконцентрисали сви негативни производи политике западних елита последњих столећа, које је тешко побројати – освајање ресурса, вештачки ратови и „револуције“, исламски екстремизам и тероризам, напад на православље... Као високоморална суперсила, Русија је показала да је у стању да успешно излази на крај и са таквом концентрацијом западног зла.

Зато је уследио, у очајању моћног губитника, низ опасних западних провокација (афера Скрипаљ, ракетни напад на Сирију лажним поводом), који мора бити прекинут, да би се избегле опасности по свет. А сигуран сам да ће Русија и Кина наставити да се понашају смирено, како и доликује јачем, а и да су спремне да агресивној западној политици омогуће „часну капитулацију“. Ако огорчена борба за власт, која је у току унутар западних елита, не заустави провокације и агресију, није искључено ни да ћемо присуствовати неком новом Нирмбергу.

НАПОМЕНА: Наш разговор са академиком Кришљанином је вођен у мају 2018. У јуну, на свечаности у Музеју аутомобила у Београду, под председавањем Сергеја Бабурина и у присуству више гостију из Русије, за нове академике МСА изабрани су: Митрополит Амфилохије, Даница Грујичић, Звонимир Ђорђевић, Ивана Жигон, Мирко Зуровац, Епископ Јоаникије, Епископ Кирило, Братислав Петковић и Славенко Терзић.

Маја Ковачевић
Краљевске новине

О ПРОТИВНИЦИМА БОГА, ЧОВЕКА И ЉУДСКЕ ИСТОРИЈЕ

23. јула 2018.

Изјаве највиших личности руске државе и цркве, Председника Путина и Патријарха Кирила, дате последњих дана, сведоче о потпуном схватању зле суштине предводника политичког Запада. Тим схватањем и тим изјавама то зло се жигоше, раскринкава и криминализује. А то је више од пола пута до победе над тим злом.

То схватање и те изјаве су зато и спасоносни.

Обе изјаве су дате усмено, „из главе”, без читања и добро их је саслушати. Ради подвлачења њихових најзначајнијих момената, дозволићемо себи слободу да их овде цитирамо у кондензованом облику.

Патријарх Московски и Целе Русије Кирил је у проповеди на литургији поводом стогодишњице стрељања Царске породице, пред сто хиљада људи, у Јекатеринбургу 16/17. јула 2018. рекао:

Иза овог страшног злочина је нешто стајало, постоји колективна кривица целог народа, заокрет у историјском животу Свете Русије који је довео народ у тешки и страшни ћорсокак. У току најмање 200 година, које су претходиле тој трагедији, одвијале су се промене у свести људи које су многе довеле до богоотступништва. нтелигенција и аристократија, па чак и део клира, почели су да прихватају туђе мисли, туђе идеале, туђи поглед на свет, који се формирао под утицајем философских и политичких теорија које немају ништа заједничко са хришћанством.

Да ли је могуће изградити срећан живот посредством злочина, крви, насиља и рушења светиња? Историја јасно сведочи: није могуће!

Председник Руске Федерације Владимир Путин је на саветовању са амбасадорима и сталним представницима Русије при међународним организацијама, које се одржава једном у две године, 19. јула 2018, само три дана после сусрета са Доналдом Трампом у Хелсинкију, рекао:

У САД постоје снаге које су спремне да на жртву својим амбицијама принесу: руско-америчке односе, интересе америчког бизниса и америчких радника, интересе својих савезника и саму безбедност САД.

Постојање тих снага се не уклапа у нашу политичку философију. Нас су учили да људима који раде за државу, морају увек изнад свега

бити интереси државе и друштва. Али у САД постоје они којима су своји интереси изнад општенационалних. Ти људи су моћни и намећу милионима својих суграђана ствари супротне нормалној логици историје.

То морамо имати у виду у нашем практичном раду.

Из ових кратких изјава можемо прочитати много. Овде ћемо навести неколико закључака, који нам се чине незаобилазним.

Председник Путин и Патријарх Кирил слично размишљају. Дакле, у Русији постоји симфонија световне и црквене власти.

Револуционарни терор, цареубиство и братоубилаштво који су запретили постојању Русије и које је она са огромном муком и многобројним жртвама превазишла, дошли су са Запада. Али не у моменту, већ као врхунац процеса који је трајао два века. Сва духовна угледања на Запад, од времена Петра Великог, била су погубна. И због тога што духовну саборност замењују бесомучном распоућеношћу. Политички Запад је владао над људима и народима сукобљавајући их међу собом. И између нација и унутар нација.

Баш у разговору са најстручнијима за спољну политику, председник Путин указује да у пракси није сасвим тачно да су државе субјекти међународних односа и међународног права, већ да међу њима постоји и уљез – неке снаге, односно неки људи, највише у САД, који утицајем далеко надмашују већину држава. Дакле зла суштина политичког Запада је персонализована. Путин овом изјавом жигосе и криминализује светску закулису, осуђујући је на пораз истом методом којом је из историје протеран нацифашизам. Чак и жешће и непопустљивије – јер овде се ради о дефинитивним кривцима: противницима Бога, човечанства и људске историје.

Неки са Запада и даље, иако су откривени, покушавају да владају помоћу злочина, крви, насиља и рушења светиња. То смо ми Срби најбоље искусили. И имаћемо то у виду у нашем практичном раду.

ЗАПАД ГУБИ И ПОКУШАВА ДА ПОМУТИ НАШ ТРИЈУМФ

20. мај 2018.

У емисији „На нишану Лазанског“, дипломата и научни радник Владимир Кршљанин и професор београдског Машинског факултета Момчило Милиновић говорили су о новим ракетним нападима у Сирији и како ће се Русија поставити према догађајима на Блиском истоку.

У наставку су шири изводи из излагања Владимира Кршљанина.

Шта значи долазак Нетањахуа у Москву?

Значи узајамно уважавање. Израел не може да има сигурност (као и било која друга земља у овом часу) да ће неке своје војне планове моћи да оствари, уколико нема јасну слику о томе како ће се поставити Русија. Поготову што се све дешава у руској зони утицаја, у којој је Русија, ангажујући се војно у Сирији, већ остварила војну премоћ.

Али да бисмо уопште разматрали боравак Нетањахуа у Москви, морамо да разумемо две претходне ствари.

Прво је оно што се десило пре око четири године, а подсетимо се да Сурков период после 2014. сагледава као нову епоху за читав свет. Дакле, посматрамо у период руског војног ангажовања у Сирији. Али, шта је томе претходило? Претходила је Обамина претња да ће војно интервенисати у Сирији против Асада. Русија је јасно одговорила: немојте се шалити, јер ако то урадите, имаћете посла са нама! И онда је смишљен посебни дил како да се сачува образ Америци – уништење сиријског хемијског оружја, да би Обама добио изговор да одустане од претње Сирији.

То је била вододелница светских односа. Свет какав смо гледали, под доминацијом англосаксонског фактора (империјалног, војног, економског, политичког и сваког другог), од тог часа више не постоји.

И није ствар у томе да ли Америка може да изгуби рат од Русије – то је увек могла. Ствар је у томе да ли је Русија довољно моћна да може да заштити друге земље које могу постати жртве Америке. На примеру Сирије се то догодило. И то убрзава кризу, унутрашње сукобе у Америци, проблеме са Трамповим кредибилитетом, јер се у тој новој ситуацији читав њихов економски систем руши. Они не могу више штампати доларе без покрића и наметати их свету под претњом оружане агресије. После Сирије, та основна претња више не постоји.

Друга ствар коју треба разумети је следећа. Руско војно ангажовање у Сирији, иако ограничено по количини наоружања и војних ефектива

који су тамо употребљени, је учинило Американце смешним. Све америчко војно ангажовање се показало или крајње неефикасним или неискреним. Они су само глумили да се боре против тероризма, а у ствари су водили једну перфидну игру за контролу региона. И притом је Русија показала у конкретним ратним дејствима сву технолошку предност свог наоружања, коју је стекла у међувремену. Американци су у војној технологији опасно заостали у односу на Русију. Врхунац је био оно што је Путин показао у последњем годишњем обраћању парламенту.

Доминација Америке и Запада престаје.

И зато, да не би дошло до потпуног понижења Америке због оног што се дешава у Сирији, покушава се да се поквари утисак о потпуном руском тријумфу на сиријском ратишту, подстичући сукоб између Израела и Ирана. То су два екстремно супротстављена регионална фактора, који су присутни на сиријском ратишту све време. А њихов сукоб може да буде опасан по читав свет. Иза Израела стоје САД, које не могу дозволити да Израел буде уништен, чиме Иран понекад прети. Укључивањем САД, морала би се укључити и Русија, што би могло довести до светског рата.

Из тога следи да се пред Путином налази двоструки задатак: 1) да спречи довођење у питање руског тријумфа у Сирији и 2) да спречи опасност од избијања светског рата.

Зашто су баш Иранци најжешћи критичари постојања Израела?

Мислим да се ради о једној идентификацији Израела и Америке, односно о једном цивилизацијском супротстављању. Они виде потенцијалну опасност Израела у другачијим вредностима, у другачијем схватању политике.

После иранске исламске револуције, коју можемо сматрати једним комплексним и противречним историјским догађајем, посебно ако сагледамо ко је све утицао да до успеха те револуције дође, уследила су два периода. У првим годинама, иранска политика је била прилично агресивна, прокламујући „извоз револуције”, и као таква насанкала се и на нашем подручју, у Босни.

Каснији период иранске политике је много реалистичнији и усклађен је са концептом равноправних међународних односа, позитивним наслеђем Покрета несврстаних.

Иран је својим јачањем довео у питање америчку доминацију над читавим регионом Блиског Истока и Централне Азије, и због тога је у старту, од стране Америке и Израела означен као највећи извор опасности.

Нетањаху је у Москву отишао са оптимизмом, знајући да Русија не сме да дозволи ескалацију израелско-иранског конфликта и да ће учинити све да то спречи. Његова је нада да ће због тога он добити неку руску

гаранцију за безбедност Израела. И могуће је да се то већ дешава. Израел је после свог ракетног напада на Сирију изјавио да је напао иранске ефективне. Ипак, оно што се десило потом није било у складу са оштром антиизраелском реториком Ирана. Није дошло до ракетног напада из Ирана на Израел (за шта Иран поседује одговарајуће ракете), већ су неки „ирански ефективни” у Сирији, а вероватно се мисли на Хезболах, узвратили ракетирањем израелских позиција. Ништа није испаљено из Ирана и све се свело на локално размењивање ракета. Дај Боже да се све на томе и заврши.

Хезболах је на недавним парламентарним изборима у Либану освојио апсолутну већину и тиме неформално постао кључни политички фактор у тој земљи. Притом, то је оцењено као „победа Асадових савезника”, а не као „победа Ирана”. Либан, коме будућност и стабилност, после више деценија крвавог грађанског рата, гарантује Асадова политика, има по сопственом уставу за шефа државе хришћанина, и представља мултиконфесионалну земљу са сложеним уставним системом. Асад је алавит, што је једна врста шиитске вере, а Русија је прихватила да у својој одбрани и саме Русије и православља и хришћанства у Сирији, има Иран за савезника. Реално понашање Ирана и у региону и на међународној сцени је усмерено ка миру и стабилности, за разлику од свих фактора који су под утицајем Запада.

Ако причамо о Ирану, ми смо крајем 90-их почели нормализацију односа са Ираном и био сам у Техерану у делегацији коју је предводио један наш министар. Између осталих, срели смо се са командантом иранске Револуционарне гарде. Он нам је, говорећи искрено, рекао следеће (цитирам по сећању): „Ми смо погрешили, ангажујући се у Босни, где су нас Американци надиграли – они су све преузели, а ми смо остали без утицаја. А на Косову нам не пада на памет да се ангажујемо – потпуно смо на вашој страни у одупирању империјалистичким притсицима и агресији.” Толико о Ирану.

Комплетан ратни напор Сирије плаћа Техеран...

Није то баш тако једноставно. Да би Русија одлучила да стане на страну сиријског народа и његовог руководства војно, мање је било битно ко ће то да плати. Одлучујући фактор је била спремност народа и руководства да се бори у том рату.

Основни руски мотив је био – боље да се тучемо са терористима ван граница Русије, него на Кавказу.

Наравно. Тероризам – то је један паклени пакет, који прво Британци, а онда Американци развијају у својим лабораторијама много деценија. Британци су својевремено пронашли тај вахабизам, као једну локалну, екстремну и маргиналну појаву у сунитском исламу, па су га са кореном ишчупали и пренели у своју лабораторију у Лондон и тамо га генетски

модификовали, па га вратили у регион. И сада имамо једну Саудијску Арабију као једно политичко ругло, које као да, а опет под утицајем јачања Русије, почиње последњих година да доживљава неку сложену позитивну политичку еволуцију, али је она још далеко од нормалне државе по било ком параметру. Та Саудијска Арабија је постала тајна потпора свог светског тероризма. Сви исламски терористи на свету су вахабити, односно производ су генетске модификације од стране Британије, и касније Америке.

Данас смо прочитали вест о великом броју погинулих на демонстрацијама у сектору Газа. То није био војни сукоб, него демонстрације, на којим су Израелци нашли за сходно да побију 50 демонстраната.

Осветљавали смо много елемената тренутне ситуације на ратишту. Али да не би испало да од дрвећа не видимо шуму, покушаћу да дам општу геополитичку оцену, која говори о неминовној промени односа у свету.

Више немамо амерички унилатерализам који смо имали 90-их и почетком 2000-их година – он је ствар прошлости.

Имамо ситуацију да су Русија, Кина и водеће земље у развоју, први пут у историји, у свим доменима, а пре свега економски, престигле Запад.

Ситуација у свету се драстично променила.

И шта се онда дешава? Афера Скрипаљ, наводна употреба хемијског оружја од стране Сирије, америчко, па онда израелско ракетирање у Сирији...

Дакле, са једне стране имамо тријумф Русије. А ми нисмо склони тријумфализму.

Једна дигресија: ја кажем „ми” – сматрајући да су Руси и Срби исто – двоимени народ. Ми Срби смо део колевке православне цивилизације у којој је настала Русија. Штафета је из Константинопоља, преко Призрена, прешла у Москву – у Трећи Рим. А четвртог нема нити ће га бити.

Ми смо сад у хилијастичкој епохи, када ћемо да задржавамо силе зла силама добра, у којима духовно доминира над материјалним, љубав и солидарност доминирају над пљачком и похлепом – и види се да је то могуће.

Капитализма данас има колико хоћете и у Русији и у Кини, али основне цивилизацијске вредности чине да се Русија и Кина понашају у свету битно другачије него Америка, Енглеска и друге западне земље.

И да се вратим на геополитичку оцену садашњег тренутка.

Са друге стране, наш тријумф чопор хијена покушава да помути. Оне гризу, то јест стално доживљавамо провокације, које покушавају да натерају Русију и тај позитивни део света у успону да направи грешку, да се сам саплете, да под дејством провокација изгуби самоконтролу и не одреагује рационално.

То је теоретски могуће, али с обзиром колика је акумулирана снага, то се неће десити. Али, наравно, када чопор паса луталица или чопор хијена почне да вас напада и да вас гризе, ви не можете то да игноришете. Ви морате, пре или касније, и то је једини начин да их зауставите, да примените силу. Морају да добију по њушци да би се повукли. То се већ једном десило у Вијетнаму. Велики светски „детант” је добио на замаху онда кад су Американци изгубили рат од Русије у Вијетнаму. Наравно и од Вијетнамаца – свака им част, храбро су се борили, али само са Русијом су могли да победе у том рату. А Русија није званично ни учествовала у том рату. И сада је питање – ако се С-300 нађе у Сирији, да ли ће Сиријци бити посаде.

Битно је да разумемо шта се дешава и да је Русија у позицији да изабере тренутак кад ће хијене да добију по зубима. Супротно од оцена дефетиста типа „Русија је оставила Сирију на цедилу”, „Руси немају моћи” – имају моћи, ите како, али они сад бирају тренутак кад ће да читају лекцију.

А велике силе не заборављају. Ни Кина није заборавила опијумске ратове, а кад ће се за њих осветити – то ћемо да видимо.

<https://rs.sputniknews.com/analyze/201805151115607490-izrael-rusija-sirija/>

СРБИЈА НА ИСТОКУ

7. априла 2018.

Васкршња порука Покрета за Србију

Исток је и за нас и за свет синоним љубави, вере и наде, православља – светосавља, човекољубља, родољубља и добротољубља.

Исток је наша и људска суштина.

Више од два века нашу суштину нападају и ограничавају антиљудске форме које долазе са Запада.

Још смо живи јер носимо суштину у срцу, па пролазимо суд љубави. И у највећој болести и греху – могуће је покајање, исцељење и Божја благодат.

На Истоку су вредности и врлине. На Западу су новци и грехови.

На Истоку је духовно, на Западу материјално.

На Истоку су сарадња и стваралаштво, на Западу конкуренција и похлепа.

На Истоку је Косово, на Западу Бондстил.

На Истоку је Русија, на Западу НАТО.

На Истоку је љубав, на Западу мржња.

На Истоку је живот, на Западу смрт.

На Истоку је Исус, на Западу Јуда.

Среброљубац је издао, али је Христос васкрсао!

Пијте из ње сви – ово је крв моја Новог Завета, рече Господ својим следбеницима. Његова благодат нам додаје снагу неопходну да достојно идемо животним путем. Да са љубављу и вером, примањем светих тајни, саучествујемо у Царству Небеском. Јер сабрање у Христу спаја Небо и земљу, Божанско и људско.

Сјединимо се са својом суштином, одбацимо туђу форму и радујмо се тријумфу живота над смрћу!

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ДРУГИ КОСОВСКИ БОЈ

2. априла 2018.

Сине мој, био сам тамо кад небо је горело
Срце хероја тамо је било тамо се борило
Сваки је метар домовина, застава сине мој
Зато смо поносно водили други косовски бој,
Срце хероја заувек живи не могу да га убију
Срце хероја куца вечно само за Србију (...)

Оче мој бићемо тамо, где су ваши гробови,
Тамо где су хероји пали наши су домови
Сваки је метар домовина, застава оче мој
Ако затреба ми ћемо опет у нови косовски бој
Срце хероја заувек живи, не могу да га убију
Срце хероја куца гласно, само за Србију (...)

Драган Чолаковић Чола: Срце хероја

Овде негда бејаше велики самодржац,
чудо земаљско и рига српски,
звани Лазар, кнез велики,
побожности непоколебими стуб,
доброразумља пучина и мудрости дубина,
огњени ум и заштитник странаца,
хранитељ гладних и миловање ништих,
скрбних миловање и утешитељ,
који воли све што хоће Христос,
коме иде сам по својој вољи
и са свима својим безбројним мноштвом,
колико је под руком његовом. (...)
И тако сложено велико безбројно мноштво
скупа с добрим и великим господином, (...)
на непријатеља се устремеше (...)
и умртвише дивљу звер и великог противника
(...)
О чудеса Божијих судбина,
ухваћен би храбри страдалац
безаконим агаренским рукама
и крај страдању добро сам прима
и мученик Христов постаје велики кнез Лазар.

Деспот Стефан Лазаревић: Натпис на
мраморном стубу на Косову

Слободан Милошевић је записао себе у књигу вјечнога живота и у памћење неизбрисивим
словима. Слободан Милошевић, који је на Видовдан послан на хашко бесуђе, и чији је живот и
животно дјело било у духу великомученика косовског Лазара. Видовданско и лазаровско житије
је житије и крај житија Слободана Милошевића.

Остаће записан Слободан Милошевић златним словима у историји Црне Горе и Србије, српскога
народа, као човек који је, до посљедњег свог издисаја себе жртвовао. И жртва његова је била она
жртва о којој такође Његош говори, говорећи о Милошу (а име Милош је садржано у имену
породице Милошевића): жртва његова је благородна жртва, жртва која не може бити
избрисана. И његов витешки подвиг против повампиреног нацифашистичког духа у Европи и на
Балкану.

Митрополит Амфилохије

Први су то, како доликује, осетили песници и сами борци: био година после (првог) Косовског боја, водили смо Други косовски бој. По карактеру, значају и резултатима, био је сличан првом. И створио је непомерљив историјски резултат, који надраста Србију и који се може променити једино поразом, односно уништењем људске цивилизације.

Други косовски бој водила је Србија утемељена на 20 векова Новог и 6 векова Косовског завета.

Србију Косовског завета предводио је Свети кнез Лазар, велики српски владар и јунак, мудрац, праведник и милосрдник, верни следбеник и мученик Христов – како га описује његов син Свети деспот Стефан, велики државник и песник српски. Са таквим узвишеним вођством, безбројно мноштво добрих и храбрих мужева „који се блистају као звезде светле”, „умртвише дивљу звер и великог противника”, а и сами посташе мученици.

Видимо шта је Косовски завет – победничко уједињење родољубља у супротстављању завојевачу са другим највишим људским врлинама. То заветнике чини непобедивим. Завојевач, тада најмоћнији, био је толико моћан и зато што је Запад непрестано, од када је постао политички појам, покушавао да уништи људску цивилизацију засновану на врлини и уместо ње подметне свој бедни сурогат заснован на греху.

Управо Косовски завет нас је одржао у животу и омогућио да се одбранимо од западних хорди, са којима смо се много пута у историји сударали, понекад одбијајући да схватимо њихову злу суштину, односно милосрдно одбијајући да их изједначимо са њиховим злим предводницима, и надајући се да су неке од западних сила нешто боље од других. Све док се баш сви, први и једини пут у историји, нису удружили против нас у покушају да нас униште. И тако је НАТО, предвођен САД, Британијом, Немачком и Француском 1999. био завојевач од кога смо се бранили у Другом косовском боју. И који, као ни онај први, није успео да нас покори. Колико је то што нисмо покорени велико, доказује и чињеница да ни у једном од варварских завојевачких похода који су уследили непосредно после агресије на нас (Авганистан, Ирак, Либија, Сирија) није учествовао ни цео Запад, ни цео НАТО.

Србију Косовског завета је у Другом косовском боју предводио Слободан Милошевић, чије је житије Видовданско и лазаревско, чија је жртва благородна и неизбрисива, који се уписао у књигу вечног живота и златним словима у историју српског народа, својим витешким подвигом против повампиреног нацифашистичког духа у Европи и на Балкану, како га је описао један од највећих српских духовника његовог времена, Митрополит Амфилохије.

Да су врлине Србије Другог косовског боја на нивоу врлина из Првог, оспоравају само они који су под утицајем Запада. Да нису биле, не би се на Србију устремио сав Запад. Да нису биле, Запад би победио.

Васкрсла Србија је први пут као држава столетни јубилеј Косовског боја обележила на Газиместану на Видовдан 1989. Њен председник Слободан Милошевић је тада, на највећем митингу свих времена, пред два милиона људи, између осталог рекао:

„Стицајем друштвених околности овај велики шестстогодишњи јубилеј Косовске битке догодио се у години у којој је Србија, после много година, после много деценија, повратила свој државни, национални и духовни интегритет. Није нам, према томе данас, тешко да одговоримо на оно старо питање: са чим ћемо пред Милоша. Игром историје и живота изгледа као да је Србија баш ове 1989. године повратила своју државу и своје достојанство да би тако прославила историјски догађај из далеке прошлости који је имао велики историјски и симболички значај за њену будућност.

Уступке које су многи српски руководиоци правили на рачун свог народа, ни историјски, ни етички, не би могао да прихвати ни један народ на свету. Неслога српских политичара уназађивала је Србију, а њихова инфериорност понижавала је Србију.

У Србији никада нису живели само Срби. То није хендикеп за Србију. Искрено сам уверен да је то њена предност. У цивилизацију ка којој се креће човечанство, могу закорачити пре свега равноправни и уједињени људи.

Шест векова касније, данас, опет смо у биткама, и пред биткама. Оне нису оружане, мада и такве још нису искључене. Али без обзира какве да су, битке се не могу добити без одлучности, храбрости и пожртвованости. Без тих добрих особина које су онда давно биле присутне на пољу Косову. Али она срчаност без које ништа на свету, озбиљно и велико, не може да се постигне, остаје непромењена, остаје вечно потребна.”

Србија васкрсла и уједињена у врлинама Косовског завета, убрзо је постала мета Запада опијеног илузијом о господарењу светом. Разбијање Југославије, која је била Историјска Србија 20. века и хибридни рат свим средствима против српског народа и његове духовности, започели су 1991. и трајали до свог врхунца – крсташког рата уједињеног Запада или оружане агресије НАТО или Другог косовског боја 1999. године.

Као ни у Првом, ни у Другом косовском боју, главни актери нису Албанци. У оба случаја била је то одбрана цивилизације од антицивизације, врлине од греха, слободе народа од завојевачких хорди. И као што је наша војска на Косову и Метохији бранила слободу и животе свих грађана – и Срба и Албанаца и других, тако су НАТО и његове слуге – албански терористи и криминалци, насртали на слободу и уништавали животе свих – и Срба и Албанаца и других. И њиховог потомства.

Ова одсудна битка дешавала се истовремено са одсудном унутрашњом битком руских патриота да спрече банкрот и распад земље и њено

претварање у низ колонизованих територија. Помоћ државе Русије Србији била је невелика политички и мала војно, али велика у срцима руских људи и подвизима неколико десетина руских добровољаца.

Врлине које је носила васкрсла и у Косовском завету уједињена Србија, биле су довољне да у сукобу са најјачом војном алијанском свих времена, остане непоражена, што је у моралном смислу равно поразу НАТО, поразу од кога се никада неће опоравити. Између осталог и зато јер је наш отпор дао и мотив и прилику и време Русији да поново постане водећа морална и војно-политичка сила у свету.

На дан окончања агресије, 10. јуна 1999. године, председник Слободан Милошевић је у обраћању грађанима, између осталог објавио:

„У овом тренутку наше прве мисли треба да буду посвећене херојима који су дали своје животе у одбрани отаџбине, у борби за слободу и достојанство свог народа.

Народ је херој - можда тако гласи најкраћи закључак овог рата.

Почетком ове године широм наше земље било је много митинга. На њима се чула једна парола: НЕ ДАМО КОСОВО. Нисмо дали Косово.

Територијална целовитост наше земље не може бити доведена у питање.

Под окриљем Уједињених нација, биће међународне снаге које се распоређују на Косову са задатком да подједнако брину о безбедности свих грађана, а под окриљем Уједињених нација одвијаће се и политички процес који ће бити базиран на принципима који произилазе из расправа вођених раније, али исто тако и подједнако на суверенитету и територијалном интегритету наше земље. То значи, може бити речи у том политичком процесу само о аутономији и ни о чему другом изван тога.

Изласком пред Уједињене нације ми нисмо бранили само своју земљу већ смо поново на светску сцену вратили Уједињене нације које 80 дана од пре почетка ове агресије, нису функционисале. То је наш допринос залагањима читавог слободољубивог света, то је наш допринос тенденцијама да се ствара мултиполарни свет, да се не прихвата стварање света који ће бити вођен диктатом силе из једног центра. И мислим да ће тај допринос бити огроман у историји и да ће хероизам нашег народа у отпору многоструко већем и снажнијем непријатељу, дати печат крају 20. века.

И никада у досадашњој историји, као у овом рату, народ није био тако јединствен. Ми смо одбранили и вишенационалну заједницу, једину која је преостала из претходне Југославије. Сматрам да је то једно од, такође, великих достигнућа наше одбране.”

Моралне и правне тековине Другог косовског боја су огромне, а пошто су утемељене и на Косовском завету и на важећем међународном праву, оне су

и неодступне. Оне то нису само у смислу гарантовања да је покрајина Косово и Метохија део Србије, него су оне и темељ на коме се правда може вратити у светски поредак и отворити врата за трајни мир, стабилност, равноправност и благостање за све. Поред тога, величина ових тековина надвладава геноцидне последице петооктобарског покушаја негирања историјске Србије и њеног потчињавања агресору.

Опстанак, будућност и перспективе развоја Србије директно зависе од очувања ових тековина. Политички процес се мора темељити на Резолуцији 1244. Злочинци, претње и уцене не могу бити део политичког процеса. Србија и српски народ се морају изборити да поврате унутрашње јединство из времена Другог косовског боја, јер једино тако могу повратити и она историјска права која им је привремено ускратила западна агресија. Србија треба да се врати и на пут шире државне интеграције, такође започет 1999. пријавом за улазак у Савез Русије и Белорусије. Србија у овим правцима треба да чини активне кораке одмах, јер се крупне промене у односима у свету дешавају на наше очи: онај колективни Запад од кога смо се бранили у Другом косовском боју, заувек губи могућност да доминира светом.

СРПСКО НАСЛЕЂЕ

25. март 2018.

Већина родољуба се слаже у разумевању и поштовању наше историје од Немањића до Првог светског рата. У ономе што је било пре и после тог периода многи се не слажу. Посебно је недавна историја предмет жестоких спорова.

Али, ако не успемо да сагледамо своју историју, свој пут и своју духовну вертикалу од Христовог рођења до данас, можемо изгубити себе и своју будућност, што наши непријатељи и прижељкују.

Несумњиво да нас је од Илира и Трачана немогуће раздвојити. Ово је тле Новозаветне историје и хришћанског узлета Европе и света. Илириком, нашим тлом, је ходио Свети апостол Павле. Од самог почетка, ово је хришћанска земља.

Овде, на Хелму, створено је Ромејско царство и Град – Константонопољ, највеће, до данас непревазиђено достигнуће људске Цивилизације. Део смо тога од самог почетка.

Јустинијан, који је изградио Свету Софију, кодификовао Римско

право, и на кратко, по последњи пут, са својим војсковођом Велизарем, од варвара ослободио Рим и западне делове царства, рођен је у Царичином граду крај Лесковца.

Ђорђе Јанковић тврди да Свети Сава није успоставио, него обновио аутокефалност Српске Цркве. У сваком случају, са њим је наш заветни народ достигао своју историјску зрелост и способност да буде носилац царства, да роди Цара који ће управљати православном Васељеном.

У томе се наша православна заветна народност разликује од агресивног западног национализма. Српски народ, заветни носилац царства, као и руски народ потом, не подјармљују друге народе у царству ни у чему. Они само носе већу одговорност пред Господом. Одговорност за добро свих.

Хиљаду година је трајало хришћанско православно Ромејско царство, па се предајући преко Српског царства штафету, прелило у Руско царство – Трећи Рим, који стоји, а четвртога неће бити. Ми смо увек део православне Васељене. То је наша суштина и другачије не може бити.

Томе смо двоструко заветовани. Новим Заветом и Косовским Заветом. Следећи Господа и Спаситеља, пошли смо на Голготу. И васкрснули. Ми знамо судбу и све што нас чека. Ми пут свој знамо – пут Богочовека.

И наши ратни подвизи којима се свет диви, били су могући захваљујући љубави, завету и вери. И 1389. и 1999, подједнако.

Темељ Цивилизације је Љубав. Само захваљујући Љубави, основној заповести, човек и људи постају саучесници Творца, шире Логос и стваралаштво Васељеном. А стваралаштво је колективни чин, који не би био могућ без љубави.

Васељена је бескрајна, као и могућности стваралаштва. Конкуренција, борба међу људима, зеленаштво и владавина Мамона, не само да нису потребни, него прете и нашим душама и опстанку човечанства.

А Запад је сав о томе – како, по сваку цену, обезбедити да највећи грабљивци владају помоћу закона џунгле. Он је антицивизација. И стално, са Запада, корумпирају и конвертују најслабије међу нама, ако не могу да их униште. Западни мамонски систем је сав од неправде.

И када је та неправда најсуровијим оружјима и идеологијама уништила многе милионе, створена је у 19. и 20. веку на Западу, комунистичка доктрина да насиљем уништи насиље. Људи су се поново жртвовали за љубав, истину и правду, као први хришћани.

И изграђено је праведно друштво, јер су тим путем кренули православни Руси и Срби. Друштво са поштовањем и бригом за све, друштво без криминала, без Мамона, али, авај – и без Бога. Човек је из тог друштва крочио у космос, али се без духовне вертикале, рационалистичко-материјалистички социјализам срушио, а издељене националистичким

границама државе поцепале.

Сада се, после револуционарне грознице, обнавља православна Васељена, људска цивилизација у свој својој стваралачкој моћи. И достигнућа и грешке наших последњих деценија ће нам помоћи. Праведно друштво ће, како и следује, бити заједница љубави, вере и наде. Незаменљива и неодољива. Као гутљај живе воде за живот човечанства.

Ето тако треба протумачити давне и недавне дане. И осећати се великодушно пред тужним и посрнулим Западом, чији је систем у безнадежном ропцу и чији људи очекују путоказ ка праведном друштву и ка спасењу од Катехона. Од нашег истрајног и искреног, општељудског и Христовог, српског и руског света.

Објављено у дневном листу Слобода

ЧЕСТИТКА ВЛАДИМИРУ ПУТИНУ

19. марта 2018.

ПРЕДСЕДНИКУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ ВЛАДИМИРУ ПУТИНУ

Поштовани Владимире Владимировичу, Ваша екселенцијо!

Честитамо Вама, а преко Вас и свему народу Русије, победу на председничким изборима, која је нови велики корак у јачању Русије, благодати њеног народа, стабилности и правдених односа у свету.

Вашу победу народ Србије доживљава као свој празник. Њој се радује и поздравља је и читаво слободољубиво, правдољубиво и добротољубиво човечанство, упркос лажима и подлостима оних који су неутешни јер више неће моћи да доминирају светом помоћу неправде и насиља.

Вечито духовно и цивилизацијско јединство Србије и Русије, утемељено је у 12. веку на Светој гори, кроз Светога Саву, који је нашем, српском и руском народу, донео Законоправило. Утемељено је у манастирима Св. Пантелејмон, у коме се Свети Сава замонашио, и Хиландар, који је изградио. Ктиторство ових манастира, када је Русији било тешко, преузима Цар Душан и тако васељенско царство, из Константинопоља, преко Призрена и Скопља, заувек прелази у Москву. А Васељенско царство, било оно означено као ромејско, српско или руско, јесте заједница народа заснована на љубави и братству. И васкрсење Србије у 19. веку испод османског ига, било је подвиг јединственог народа Србије и Русије.

Слободољубље, правдољубље и добротољубље прате нас у одолевању насиљу и неправди, који су, само у 20. веку, у три разорна таласа са запада, претили да нас сатру. Велика, духовно и морално, али и економски и војно, моћна Русија је носилац Велике Победе над фашизмом, агресијом и неправдом, инспирација за човечанство. Ви сте данас на њеном челу.

Љубав и сарадња су темељ стваралаштва за које не постоје границе. Агресија и изабљивање међу људима не само да нису потребни, него прете њиховом опстанку.

Желимо Вам много успеха у раду на добробит народа Русије, Евроазије и света! Желимо да се људске везе духовно и цивилизацијски јединствених Србије и Русије максимално појачају!

У Београду, 19. марта 2018. године

У име родољубивог удружења ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ,

Владимир Кршљанин, председник

ЗАПАД ЈЕ ПРОТЕРАО ЉУБАВ И ЗАТО ЋЕ ПРОПАСТИ!

26. фебруара 2018.

Промоција књиге РЕКА ЉУБАВИ – сабране поезије и прпева Владимира Кршљанина (издавач: „Просвета“), одржана је у сали Удружења књижевника Србије у Француској бр. 7, у уторак, 13. фебруара 2018. године.

На промоцији су говорили Срба Игњатовић, Горан Бабић, Миљурко Вукадиновић, Миодраг Радовић, уредник „Просвете“ и аутор.

У музичком делу програма наступио је руски женски вокални ансамбл „Роса“.

Уредник и водитељ је био Миљурко Вукадиновић.

Иступајући на промоцији, Владимир Кршљанин је између осталог рекао:

„Љубав је извор живота, и земаљског и вечног. Она је зато и извор саможртвовања. У свету, у саможртвовање се кретало увек заветно, најпре пратећи Спаситеља, а код нас Срба на Косову, и 1389. и 1912. и 1999, а у целом свету опет, у 20. веку, на који се ослањају и моје песме и прпеви.

Запад је протерао љубав из људског друштва у сферу приватности, баналности и сентименталности. И зато ће Запад пропасти.

А у нашем, људском и Божијем свету, љубав је у свему најважнија. Извор живота и врхунска заповест. Љубав ка Творцу, Оцу, Логосу, Спаситељу, Светом Духу који је говорио кроз пророке – безгранична, ње никад довољно, и љубав ка ближњем као услов стваралаштва, хармоније, правде, лепоте.

Ко себе воли више него ближњег, он је отпадник.

Колико је реалан такав, незападни, Божији и људски свет, који је, преведен у политички програм, у 20. веку називан социјализам и комунизам, убедљиво показује чињеница да су га опевали сви највећи песници 20. века. Праведни свет и његов духовни источник били су трагично раздвојени. Њихово спајање је почело у Русији, верујем да ће се наставити и код нас.“

ГДЕ ПРИПАДАМО?

5. јануара 2018.

Божићна порука Покрета за Србију

Човечанство је поново рођено у Господу и постало део васељенске породице у којој су и деца са Оцем задобила могућност вечног поверења и вечног живота. То је Рождество, Божић, дан који нам греје срца и већ 2018 година нас увек поново радује, и нас и нашу децу, и подстиче нас на ново рађање.

У служењу Господу, у љубави према Њему и својим ближњима, у стваралаштву, уздигао се Хелм и ми Срби на њему, као источник цивилизације. Данас је предводи велика и непрегледна Русија, у којој се спајају земља и небо.

У служењу Мамону, у пљачки, зеленаштву, обмани, себичности и приватизацији, истакао се евроатлантски Запад, као врхунац антицивизације. Данас је у агонији, а велике светске силе се рађају, ослобађајући се његових окова.

Свако ко зна, верује или бар жели да духовно надвисује зверско, животињско, материјално, лако ће се определити. Наше знање, вера и жеља су бескрајно моћније од њихове окрутности. Само, морамо их пројавити, да би наша деца спознала своју моћ и наставила стваралаштво.

И на нашем заветном Хелму, као у доба својих највећих домета,

предложимо и предводимо заветну државну заједницу, утемељену на љубави према Господу и својим ближњима, у којој ће једини ауторитети бити духовни и морални, и која ће садржати и демократију и социјалну правду и стваралаштво, као највиши израз заједнице слободних личности, које задовољава све потребе и испуњава Васељену стваралачким смислом – Логосом.

Како нам је показало и како нас је обавезало рођење Богочовека, рађајмо и одгајајмо своју децу за вечни живот Србије, Хелма и људског рода, у миру, у таквој, Богом благословеној заједници љубави, истине и слободе.

Радујмо се и градимо!

Мир Божји, Христос се роди!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ПРЕСУДА МЛАДИЋУ – ПОСЛЕДЊИ ЗЛОЧИН ХАШКОГ ТРИБУНАЛА

22. новембра 2017.

Хашки трибунал је рудимент криминалног униполаризма САД и НАТО

Хашки трибунал је најсрамнија криминална појава унутар УН, у читавој њиховој историји, супротна и слову и духу Повеље УН.

Хашки трибунал оправдава и наставља НАТО агресију.

Настао по диктату САД пре 24 године, трибунал покушава да заврши своје постојање неправоснажним драконским пресудама председнику Карацићу и генералу Младићу, након што је усмртио председника Милошевића, поражен истином и немоћан да га осуди.

Тобоже правоснажне пресуде Карацићу и Младићу, после распуштања трибунала, донеће такозвани Резидуални механизам.

Данашња пресуда трибунала није само подло убиство једног тешко болесног човека, и то великог војсковође и хероја, то је још један пуцањ на српски народ, Републику Српску, Србију и историјску правду.

Циљ трибунала је да кривицу за разбијање Југославије, спољну агресију, тероризам и ратне злочине, са западних сила и њихових локалних

штићеника, пребаци на Србију, српски народ и његове најистакнутије вође.

Упркос свим видовима правне и политичке пристрасности, као и кршења правних норми и људских права, које је трибунал 24 године примењивао, он није успео да оствари свој циљ. Осим плаћених НВО и медија, његовој перверзији правде нико не верује.

Трибунал нема легитимност, али и легалност трибунала и његових одлука мора бити оспорена. Србија мора иницирати утемељени поднесак СБ УН којим ће бити затражено укидање свих његових пресуда и скидање имунитета са свих лица која су учествовала у њиховом доношењу. Ако западне силе спрече да Савет безбедности донесе такву одлуку, Србија и друге правдољубиве земље ће објавити да пресуде трибунала не признају.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ОКТОБАР И ПОСТЗАПАДНИ СВЕТ

7. новембра 2017.

Руси и Срби у хилијастичкој демијургији

У априлу 2017. године Лењин Морено је изабран за председника Еквадора. И ово је један од безброј доказа да је октобра 1917. почела нова ера људске историје, у којој свесно, одговорно и колективно људско стваралаштво почиње да обликује организацију људског друштва на духовни и научни, а истовремено на најефикаснији и најправеднији начин.

Духовни, морални и саможртвени темељи миленијума праведности постављени су две хиљаде година раније, кроз хришћанско човекољубље, као најдубље и истинско јединство личности и заједнице, стваралаштва и праведности. Западни свет, свет отуђених и лажних идеологија, владавина права над праведношћу, настао је као супротност и злоупотреба ових темеља, настојећи да овековечи неправду, закон џунгле и право јачег. У том суровом свету, неминовно је настала и револуционарна доктрина за његово рушење.

Као и мај 1453, фебруар 1917. донео је пад православног царства, претходно темељно подривеног од стране Запада. Али пошто „четвртог Рима неће бити“, СССР је постао једна од две највеће светске силе у периоду највећег ратног и саможртвеног подвига свих времена – Велике

Победе над западним фашизмом, када је уз моралне принципе социјализма у Русији у пуној мери оживео и њихов духовни источник – православље.

Совјетска Русија, њен социјализам и њен излазак у космос, као почетак нове ере, миленијума стваралачке праведности – демијургије, инспирисале су у веку који је за нама, читав свет на саможртвене ослободилачке борбе. Био је то, више него икад, век многих милиона новомученика, век научног и техничког стваралаштва и век нових пророка, песника-комуниста: Блок, Јесењин, Мајаковски, Лорка, Алберти, Елијар, Арагон, Хикмет, Неруда – да поменемо само неке од највећих. Међу учесницима Октобарске револуције, било је око 30.000 Срба. У складу са променама на Балкану, имали су и своју, Комунистичку партију (бољшевика) Срба, Хрвата и Словенаца у оквиру РКП(б).

Најистакнутији међу њима, током револуције и грађанског рата, били су: **Вукашин Марковић**, Лењинов саборац, руководилац КП (б) СХС; **Данило Срдић**, учесник јуриша на Зимски дворцац, касније комдив, командант корпуса; **Алекса Дундић**, коњички командант Црвене Армије, саборац Буђонија; **Боривоје Агатоновић**, командант једница Црвене Армије у Одеси и на Криму; **Владимир Ђопић**, командант 15. Интернационалне бригаде „Линколн“ у Шпанском грађанском рату, један од главних руководилаца КПЈ; **Димитрије Георгијевић**, агитатор у Омску, учесник Шпанског грађанског рата, са Црвеном Армијом дошао 1944. у Србију и постао генерал-потпуковник ЈНА; **Лазар Вукићевић**, уредник листова „Интернационалист“ и „Светска револуција“, један од главних руководилаца КПЈ, убијен од Гестапоа 1941; **Никола Груловић**, политички комесар првог југословенског пука Црвене Армије, комунистички посланик у Краљевини СХС 1920. и АВНОЈ-у 1943, дипломата; **Никола Ковачевић**, секретар Југословенског револуционарног савеза у Кијеву, комунистички посланик 1920, учесник Шпанског грађанског рата; **Илија Милкић**, један од оснивача Коминтерне.

У принципијелном супротстављању милитаристичкој политици, која је довела до Првог светског рата, у Европи је партији бољшевика уз бок стајала само Српска социјалдемократска партија, на челу са Димитријем Туцовићем, за шта их је Лењин похвалио. Резервни капетан Димитрије Туцовић, је као и већина одраслих мушкараца Србије, погинуо у Првом светском рату, који је био увод у Октобар и све потоње ослободилачке борбе 20. века. У новој држави, од Српске социјалдемократске партије настала је Комунистичка партија Југославије. Борбу за слободу, правду, човекољубље и социјализам, међу свим европским народима, најчвршће су пригрлили православни Руси и Срби.

Растућа моћ Путинове Русије, десетогодишње одолевање Милошевићеве Србије агресији Запада и први у историји покушај 1999. да се Србија прикључи, као трећи учесник, државном савезу Русије и

Белорусије, израсли су на овим темељима и имају велику перспективу, али и значај за цео свет.

Велики духовни источник родио је велике моралне принципе. Велики морални принципи довели су до епохалног цивилизацијског подвига. СССР и Југославија срушени су, али ће Русија и Србија наставити да буду окосница нове ере, јер су најспособније да велике моралне принципе поново вежу са њиховим животворним духовним источником.

Вечерње Новости

СВИ СМО МИ ВЕНЕЦУЕЛА

18. септембра 2017.

МИТИНГ солидарности са Венецуелом, у оквиру Светског дана солидарности са том карипском земљом, одржан је данас окупљањем на београдском Тргу Републике и под паролом „Сви смо ми Венецуела”.

Амбасадор те земље у Србији Диа Надер де Ел-Андари захвалила се српским пријатељима за исказану подршку и оценила да ће Венецуела сигурно победити јер је „многи народи у свету подржавају, а међу њима и велики народ Србије”.

Окупљенима се потом обратио Владимир Кршљанин, књижевник, политичар и дипломата, председник Српског одељења Међународне словенске академије. Указао је да је данашња манифестација посвећена борби за суверенитет и истинску демократију, „свему ономе за шта је српски народ гинуо двеста година у својим устанцима и одупирању агресији”.

– Светска олигархијска структура се храни људским животима. У своје банкарске пећи друштвене неправде, она „ложи” животе људи. Од обојене револуције 2000. године у Србији, у тим пећима је сагорело 500.000 наших живота -рекао је Кршљанин и оценио да ће Венецуела Боливара и Чавеза – коју предводи Мадуро – сигурно однети победу, као што ни у Србији народ није покорен.

Када народ није покорен, како је оценио, светским олигарсима остају само бомбе и лажи.

– Бомбе смо издржали, а лажи 2000. године – нисмо. Срећом, у међувремену су ојачале земље као Венецуела, Русија, Кина, које нису

покорене и не признају светску олигархијску диктатуру. Срушили су бомбама Ирак и Либију, али су у Сирији заустављени и више се нигде неће усудити да интервенишу. Прете Венецуели, али се неће усудити, јер није сама – сви смо ми Венецуела и они немају никакве шансе, оценио је Кршљанин, изражавајући наду да ће и Србија ускоро кренути путем те земље и слободарске традиције.

Он је такође изнео информацију да је Венецуела истакла цене нафте у јуанима, што значи да нема више долара и да је то одговор на финансијске санкције које је наметнула Америка!

Владимир Кршљанин је на крају прочитао „Песму наде” Даиси Заморе из Накарагве коју је превео на српски:

ПЕСМА НАДЕ

Једнога дана поља ће бити заувек зелена
и земља ће бити тамна, слатка и влажна.
Наша деца ће расти стасита у овој земљи
као и деца наше деце...
Они ће бити слободни као дрвеће и птице
наших родних планина.
Свакога дана ће се будити да се поново радују дару
живота
знајући да је ово земља извојевана за њих.
Једнога дана...
Данас ми оремо исушено тле
али сваку бразду залива крв.

Извештај: Диана Милошевић

<http://fakti.org/serbian-point/diktatoru-trampu-nije-preostalo-nista-drugo-nego-da-pokusava-da-kazni-venecuelu>

БРИКС, ПРАВЕДНИЈИ СВЕТ И МИ

2. септембра 2017.

Размишљања уочи 9. самита БРИКС-а у Сјамену (Кина), 3-5. септембра 2017.

Почетком јуна ове године, српски председник Александар Вучић се срео са председницима Путином и Сијем у предворју самита ШОС-а (у чије пуноправно чланство су тада ушле Индија и Пакистан), на отварању светске изложбе „Астана Експо 2017“ у Казахстану.

Динамични развој сарадње на свим пољима у оквиру стратешког партнерства са Русијом и Кином, омогућава Србији да „дође до даха“ и створи неопходну равнотежу у својим односима са светом, и тиме ојача своју сувереност и своје економске перспективе. У току су и преговори Србије о зони слободне трговине са Евроазијским Економским Савезом.

Један од најзначајнијих међународних догађаја ове године, Девети самит БРИКС-а ће се одржати у напетом међународној ситуацији, са вишедимензионалном кризом на Западу. Са друге стране, Русија и Кина остварују значајну динамику (Русија више у војно-политичком, а Кина више у економском смислу, али са готово идентичним погледима на међународне односе) у градњи алтернативног, праведнијег, мултиполарног светског поретка. Ово се одвија кроз Путинов концепт „Велике Евроазије“ и кинески пројекат „Један појас, један пут“, којима су евроазијски ослонци Шангајска организација за сарадњу (ШОС) и Евроазијски економски савез, а главни глобални ослонац је БРИКС.

Русија данас себе види као главног носиоца хришћанске православне цивилизације. Православни никада не заговарају ратове. Са друге стране, данашњи Запад је често опозиција друштву духовности, хуманизма, колективизма и социјалне правде. Пошто Кина није православна земља, уручивање ордена Светог апостола Андреја Првозваног од стране председника Путина председнику Сију 4. јула у Москви, било је трострука порука: Кини, да је постигнут највећи могући степен узајамне блискости и поверења; Западу, да после достизања оваквог степена духовне блискости између две земље, Запад више неће моћи да их раздвоји, или било коју од њих привуче на своју страну; домаћој јавности у Русији, чији један део увек стрепи да би Кина због своје прагматичности и огромне економске повезаности са Западом, могла да се окрене против Русије – да је главни савезник православне Русије – управо Кина.

Уочи самита БРИКС-а, дошло је до напетости између војски Кине и Индије, у једном од бројних спорних пограничних подручја, на платоу

Доклам у Бутану. А спорна погранична подручја Индије и Кине су створили Енглези, које руски коментатори, заједно са САД, данас оптужују да су подстрекачи и најновијег спора.

С обзиром да је „стратешки тругао” Москва-Пекинг-Делхи кључан за праведан и стабилан светски поредак, очекује се да ће председник Путин на самиту БРИКС-а, у овом духу, и ради превазилажења индијско-кинеских спорова, разговарати и са председником Сијем и са премијером Модижем.

Сада је већ извесно шта је то са чиме имамо шансу на великим и захтевним тржиштима каква су руско, кинеско, индијско... Те земље су показале добру вољу да привредна сарадња и спољнотрговинска размена са нашом земљом крену узлазном линијом и указале на то за шта су заинтересоване.

Индија је интерес показала за научна достигнућа нашег Института за ратарство, за стварање заједничких сорти хибрида ратарских и воћарских култура и трансфер технологије у гајењу тих култура. Уосталом, индијски премијер је у разговору са Александром Вучићем предложио да Србија буде партнер Индије у програму за развој прехранбене индустрије и прераде хране за 2018. годину.

Цивилизацијска позиција популарно звана „Између Истока и Запада“, позиција која је суштински универзална, па тиме и глобална и европска, а која је природно својствена Русији и Србији, довешће неминовно и до правилне мере у нашим односима са Западом.

(Српски телеграф)

СУДБИНА РУСКО-СРПСКОГ ЦЕНТРА ЈЕ ИСПИТ ЗА НОВУ ВЛАДУ

30. јуни 2017.

Амерички амбасадор је ових дана изрекао две **велике лажи**, карактеристичне за ратну пропаганду: да је хуманитарни центар у Нишу шпијунски и да је утицај Русије у Србији малиган.

Англосаксонци по правилу **никада не говоре истину**, а не устежу се ни од крупних лажи, када мисле да је то у њиховом интересу.

Свима је јасно да ватрогасци, спасиоци од поплава и деминерису шпијуни, иако се њихова делатност, због велике опасности од несрећа и природних катастрофа, свуда у свету организује у оквиру структура силе. Тако је и центар у Нишу заједничка структура МУП Србије и МЧС Русије.

Људи међутим, често полазе од себе. **Код англосаксонаца је свако њихово организоцано присуство у иностранству – шпијунажа и злочин**, посебно кад су у питању структуре силе.

Управо зато су они унапред обезбедили све привилегије и имунитете за своје структуре силе, за сву војску НАТО. Прихватање тога била је кобна грешка, знак слабости и губљења суверенитета претходних влада Србије.

САД су биле спремне да прихвате привредну сарадњу Србије и Русије, набавку руског наоружања, па чак и повремене заједничке вежбе српске и руске војске. Прихватиле су и да Србија не уведе Русији санкције, бар док не уђе у ЕУ.

Али све је то подразумевало да **САД имају војно-политичку контролу над Србијом** и да је свако, чак и најмање присуство руских структура силе у Србији апсолутно неприхватљиво.

Због тога се центар у Нишу до сада и није развио онолико колико је било планирано.

Сада природно и неопходно јачање српско-руске сарадње почиње да се судара са погоршањем односа НАТО-Русија.

То је био разлог за Скотову изјаву.

Од изјава амбасадора Скота већ се оградило више српских званичника, а и сам председник Вучић.

Сада је Влада Србије на потезу и у прилици да одобравањем дипломатског статуса за Русе запослене у нишком хуманитарном центру,

покаже да је Србија суверена земља тако што ће по први пут учинити нешто против чега су отворено Сједињене Америчке Државе.

УСЛОВ НАШЕГ ОПСТАНКА ЈЕ ЈАЧАЊЕ САРАДЊЕ СА РУСИЈОМ

15. јуни 2017.

Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију, је у интервјуу Оксани Сазоновој, уредници српске редакције агенције и портала News Front из Донбаса, говорио о руско-српским односима.

Он је истакао да је једини пут опстанка за Србију јачање економске, политичке и безбедносне сарадње са Русијом.

„Она треба да се уздигне на ниво реалног савезништва“

Говорио је и о односима стратешког партнерства са Кином.

„Исламска држава“ и разбојничка квази-држава „Косово“

Посебна тема интервјуа била је терористичка претња на Балкану.

Кршљанин је указао на могућност новог таласа миграната са Блиског истока. То је претња која може донети ратни вихор и на Балкан и у Европу, сматра Кршљанин.

Са „Исламском државом“ добили смо покушај да се терористичка организација претвори у неку квази-државу и свима изгледа да је то нешто ново. Међутим, шта друго већ дуго имамо на Косову и Метохији ако не квази-државу сачињену од терориста, ратних злочинаца и криминалаца?

О изборима на Косову и Метохији: још један покушај Запада да појача контролу над Балканом

Владимир Кршљанин је прокоментарисао и ванредне изборе на Косову и Метохији.

Могућност дестабилизације је стално присутна на Балкану, указао је он, уз оцену да ови избори нису створили непосредну претњу.

Ми видимо још један покушај западних сила и НАТО пакта да појачају своју контролу над Балканом. Победу „ратне коалиције“ треба

гледати у контексту убрзаног пријема Црне Горе у НАТО и најаве још бржег пријема Македоније.

Све то се може оценити као директни притисак на Србију и изазов за њену будућу владу. Понашање западних сила је и даље, по инерцији, антисрпско и антиправославно.

Кршљанин је прокоментарисао и нову политику Доналда Трампа, претеће изјаве Рамуша Харадинаја и друга питања.

Кршљанин о српском искуству са обојеним револуцијама

У посебном делу интервјуа на руском језику, Владимир Кршљанин је говорио о жалосном искуству „обојене револуције” у Србији. Србија је то доживела 5. октобра 2000. Од тада, догађаји са невероватно сличним сценаријем догађали су се у многим земљама света.

„Србија је 10 година пружала отпор свим врстама спољног притиска и санкцијама. Врхунац је била агресија НАТО и то је био једини пут у историји да је целокупна алијанса ратовала против једне земље. Све то је нужно утицало на морал становништва, посебно јер је непрекидно вођен и пропагандни рат, који и даље траје”, рекао је Кршљанин.

По његовим речима, „тада су многи људи поверовали, да ако се ослободимо Милошевића, Запад ће нас оставити на миру. Али то је била кобна грешка, чије геноцидне демографске последице и данас осећамо.”

„Већина обманутих учесника петооктобарске обојене револуције врло брзо је схватила да нису срушили Милошевића, већ суверенитет Србије. Али, било је касно.”

ПОЗДРАВЉАМО КОРБИНОВ УСПЕХ

10. јун. 2017.

Британски народ је на јучерашњим изборима лишио владајуће торијевце већине неопходне да самостално владају, док је лабуристима Цереми Корбина доделио 30 мандата више.

Ово се десило упркос огромној антисоцијалистичкој кампањи не само британских, већ и капиталистичко-глобалистичких кругова Брисела и читавог Запада. Стога је и резултат ванредних избора у Британији, после Бреgzита и Трампове победе, још један у низу крупних потреса Запада и

крупних доказа да је западни капитализам ушао у своју терминалну фазу.

Видимо такође да се политичка офанзива за спас народа може успешно водити и са „десна“ и са „лева“, под условом да је усмерена на рушење олигархијске диктатуре.

Ми Срби не смемо заборавити да народ у Британији овог пута није гласао за Блерове капиталистичке лабуристе, већ за Корбинове социјалистичке лабуристе. Корбин је личност од интегритета, човек који је 1999. у парламенту оштро критиковао Блер-Клинтонову агресију на Југославију.

Са друге стране, управо наше искуство владавине Милошевићевих социјалиста, показало је да су принципи социјалне правде и националног суверенитета и достојанства неодвојиви и да су једини могући темељ сваке успешне политике у 21. веку.

Србија се у духу такве политике поново родила, успешно је одолевала најстрашнијим освајачким притисцима и створила себи огромно поштовање у читавом свету.

Затим су је обманом и насиљем затворили у хашки логор, из кога мора да се ослободи, да би преживела.

Садашњи западни финансијски капитализам је непродуктивни злочин у најчистијем виду, који је до краја криминализовао читаву западну владајућу олигархију. Ратови и насиље се данас широм света вештачки изазивају у очајничком покушају да се сачува власт олигархије. Данашње технологије могу да обезбеде пристојан живот свим људима на планети; ипак многи умиру од глади и болести, чак и у западним земљама, само због антиљудске олигархије. У борби за опстанак, западни народи тој олигархији окрећу леђа и захтевају промену система. Нови систем мора бити утемељен на љубави, истини и слободи. И на духовности и стваралаштву – демургији. А речено у уобичајеним политичким категоријама – на јединству два елемента: социјалне правде и националног суверенитета.

Време је да се и Србија ослони на своје славне традиције.

ИЛИ ЗАПАД ИЛИ ЖИВОТ!

15. април. 2017.

Васкршња порука Покрета за Србију

Кажу нам западњаци – љубав, истина и доброта су наивне глупости. Постоје само интереси, материјални ресурси и лукавство да се они задовоље и увећају. А човек нема вечни живот, већ само једну прилику да у тој животињској борби нешто другоме отме.

Знамо да љубав, истина и доброта не само да реално постоје, већ нам чувају живот и дају наду. Знамо, јер их носимо у срцу.

Заветну заједницу слободних личности, људску заједницу вечног живота, вере, љубави и наде, која је носилац врхунског смисла, Запад или растаче на хаос сукобљених индивидуа, или своди на сурова правила и завереничка тајна друштва.

Љубав, истина и слобода су основне вредности.

Притом, не слобода „од“ свега, већ испуњена слобода „за“ све. За љубав према ближњем и служење Господу! Слобода је исто што и доброта.

Свака од те три вредности и све три заједно су – правда.

Боже правде!

А Господ је пут, истина и живот!

Данас, на Земљи, постоје наш свет и западни свет.

У нашем свету, свету Богочовека, господари добро, у име вечног живота.

У западном свету, свету Човекобога, господари златно теле, у име смрти.

На руском, истина се каже правда!

Бог није у сили, него у правди!

Пут будућности и пут вечног живота је пут правде!

То је она тешка и уска стаза којом смо кренули и преживели и којом увек идемо у живот – и 1389, и 1804, и 1815, и 1912, и 1914, и 1941, и 1991, и 1999.

Никада потчињени онима који негирају правду, а духовност замењују златним телетом.

Тим нашим, богочовечанским путем, кренула је данас већина човечанства, тежећи спасењу од Запада, од звери, од мамона, од претварања људи у робове и у робу, од понижења и уништења, и желећи – правду и вечни живот!

Запад је разбијач слободе, суверености, духовности и живота. Запад је поробљивач и убица. Запад је у мањини. Запад посустаје.

Ако су љубав, истина и слобода вредности којима тежимо, а које су апсолутне у Богу Живој, онда су златно теле, Мамон и Молох који царују Западом, одраз тоталног, сатанског зла, супротстављеног Богу и Богочовеку, Христовом васкрсењу и нашем животу.

Зато је сва наша историја, све наше кретање путем Богочовека, у исти мах историја одбране народа од Запада и борбе против неправде, ропства и смрти, које Запад доноси.

Власт која са тим Западом „сарађује“ и опозиција којој главни циљ није ослобођење Србије од тог Запада, део су истог механизма уништења Србије, којим се управља из истог, западног, центра.

Живот у лажи нам пропагирају као мудрост. Ако заборавимо на правду, на нашу убијену браћу и сестре, на нашу разбијену државу, на нашу уништену привреду, на нашу угрожену духовност и морал, на свеопшту пљачку и корупцију који су једини начин постојања Запада и који су сада доведени у нашу земљу и наше домове – добићемо њихове кредите и инвестиције! Односно још више пљачке, корупције и смрти.

Хоћемо да вратимо своје њиве, своје фабрике и своје банке. Вредности већ имамо.

Нећемо Запад у Србији! Идите кући! Србија није Западна него наша!

А ми ходимо путем правде, да бисмо, на добробит Србије, Балкана, Европе и света, попут наших очева и дедова, били достојни Христовог благослова!

Проговоримо истину, радимо истинито и задобићемо правду и вечни живот.

Са Христом ћемо победити Запад! Христос већ јесте!

Србијо, срећно ти Васкрсење Христово!

Христос васкрсе! Ваистину васкрсе!

Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију

СЛОБОДА ВАЖНИЈА НЕГО ИЗБОРИ

29. март 2017.

Потчињеност Србије ЕУ и НАТО има све одлике окупације. Западне силе распарчавају Србију, спроводе колонијалну пљачку, масовну корупцију, демографски и духовни геноцид.

Покрет за Србију сматра да сва политичка делатност родољуба у Србији мора бити усмерена на окончање овакве окупације.

Данас је слобода једини задатак!

Уз водећу улогу Русије, на наше очи се већ ствара бољи, постзападни свет, коме је Србија својом борбом 90-их дала велики допринос. Куцнуо је час да у том бољем свету заузмемо место које смо заслужили!

Покрет за Србију нема свог кандидата на председничким изборима јер западне силе које још увек доминирају Србијом не трпе наше залагање за слободу, за раскид са НАТО и ЕУ, и за савез са Русијом.

Позивамо све родољубе да појачају своју борбу и да се и на изборима одределе у складу са главним циљем.

Живела слободна и уједињена Србија! Живео српско-руски савез!

До победе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ИЗ ИНТЕРВЈУА ЗА NEWS FRONT О НАТО АГРЕСИЈИ 1999.

26. март 2017.

„1999. СРЈ (Југославија је била историјска Србија и у потпуном и у скраћеном издању) је била озбиљна држава. Не само да је свест народа била на високом нивоу, него је на највишем нивоу била пре свега Војска Југославије, а такође и државне институције. У једној од њих сам и ја радио: као амбасадор у министарству спољних послова, и уочи рата, водио сам дирекцију за суседне земље у сектору за блатералу, а такође у току рата у ратном саставу министарства које је редуковано у односу на мирнодопски састав — кад избије рат, онда се осим војске, све друге државне институције смањују по броју ангажованих лица из безбедносних разлога и због веће ефикасности. До почетка агресије могао сам са те позиције да видим јасно како су се суседне земље у односу на нас постављале. И практично су све под притиском Запада и НАТО-а увучене у агресију, међутим, исто тако готово све осим Албаније и Хрватске, чиниле по неки гест у току рата којим су хтели да покажу симпатије према нама. Тако је Румунија омогућила да се авиони ЈАТ-а склоне на њихов аеродром на кратко, а затим да се превезу у Кијев и у Русију. У то време Украјина није била под утицајем Запада, већ се може рећи да је била у потпуности на нашој страни. У то време из суседних држава је долазио велики број политичких делегација које су нам изражавале солидарност. Највише их је било из Грчке. Грчка као чланица НАТО-а није смела да уложи вето, али је зато изборила себи право да не учествује непосредно у агресији — ниједан грчки војник, авион, или било какво борбено возило, нису учествовали у агресији, док су Грци протестовали и затварали путеве како би спречили пролазак НАТО колона у време агресије. Такође су код њих одржане бројне демонстрације, држани су концерти у Атини у којима је учествовао и славни Микис Теодоракис. Било је и делегација из Италије, док су нам Македонци до те мере изражавали солидарност да је читав народ дисао слично нама, и сви који су могли да нечим помогну, помогли су. Дакле, нисмо ми били у то време ни немоћни ни изоловани. Невоља је била та што нисмо имали ту снагу са нама коју данас имају Русија и Кина. Да је те снаге тада било, можда агресије не би ни било. Видели смо да је Русија успела да својим ставом пре неколико година спречи агресију на Сирију. Американци су запретили да ће напасти Сирију, Руси су рекли да ако то ураде, мораће да ратују са њима. Дакле, такав став Русија тада није могла да испољи, међутим, и у одбрани нашој од агресије, било је руских добровољаца. Значи, као у свим ратовима до тада, било је их је на нашој страни.”

„Ја позитивно гледам на то како млади посматрају нашу историју, иако та ствар није једнозначна и једноставна. Родољубиво васпитање се добија пре свега у породици, заједници, школи, цркви, и код једног дела омладине, оно је веома снажно, и самим тим ти млади људи су отворени да сазнају истину. Ја не знам тачно да ли је оних који имају активан однос према историји и истини, више од оних којима је свеједно, али сам сигуран, како то увек у историји бива, да је оних којима није свеједно — довољно — довољно да утичу на остале или их поведу ако буде потребно. Жалосно је то да историјске истине нема у јавном политичком животу, медијима јер Србија нема самосталност и окупирана је од оних истих НАТО сила које су извршиле агресију на њу. И управо је родољубље код младих људи гаранција да у периоду у којем се свет значајно мења, да ћемо се и ми те окупације ослободити...”

СРБИЈА У ПОСТЗАПАДНОМ СВЕТУ – У ЦЕНТРУ ИЛИ НА ПЕРИФЕРИЈИ?

26. март 2017.

Ван хришћанства Европа нема ничим да се похвали. Без Христа Европа је најсиромашнији просјак и најбезочнији пљачкаш овога света.

Бунт Европе против Христа у наше време то је највећи и најгнуснији догађај у историји света.

Ми можемо рећи: Сви су путеви Западне Европе немилост и лаж. Ко ће нас опорехи? Наше болно искуство то потврђује. Огромно и страшно искуство српско, за последња два столећа. Јер, чим су се праоци наши, сељаци шумадијски, почели дизати на Азијате, за слободу своју, Западна Европа се почела показивати непријатељем наше слободе.

Отуда је јасно да су и ратови европски произашли од рата Европе против Христа. И то не од јуче него из давна. Од када? Откад јој је папа учинио Христа мрским, а Лутер протумачио Христа погрешно.

Европски империјалисти разносе смрт по целој свету. Европски револуционари носе барјак смрти. Модерна Европа је синоним смрти.

Европа је јерес. А свака јерес хришћанска је гора од незнабоштва.

Зашто је српски народ тако горко настрадао? Зато што се одвојио од својих богоносних отаца и витезова и пошао за безбожницима и јеретицима европским.

Заиста није сасвим бесмислена тежња људи да постану богови и синови Божји. Божји дах живота је у њима. Бог је постао човек да човека учини Богом — то је зенит историје људске, то је свршетак дуготрајне ноћи кроз коју је род човечији путовао!

И као личности и као чланови Цркве ви сте у оба случаја светиња Божија. Тиме су најбоље решена два питања која незнабожни свет никако није могао решити; два питања, због којих је Европа примила заиста реке крви па их оставила нерешене. А то је питање личности и заједнице, или речено туђим речима: индивидуализма и социјализма. Личност је престала сматрати се светим храмом Духа Божијега и друштво се престало сматрати светом Црквом, тј. светом заједницом или још боље породицом Божијом.

СВЕТИ НИКОЛАЈ ЖИЧКИ: КРОЗ ТАМНИЧКИ ПРОЗОР

ЕУ је наше природно окружење, јер Србија није на евроазијском континенту, ни у Америци, већ у Европи, изјавила је 12. марта 2017. Јадранка Јоксимовић, министар за европске интеграције у влади Александра Вучића. Не може ни бити другачије, него да се преварна и штетна „оријентација српске спољне политике”, брани баш оваквим „аргументима”. Заправо, полемика о том питању је у главним медијима у Србији забрањена. Зашто? Јер ЕУ у Србији спроводи демографски геноцид и колонијалну пљачку највећих размера у њеној историји.

У овим судбоносним мартовским данима, имећу 24. и 27, треба да разумемо да су и 1941. и 1999. српски народ и његова Црква устали за слободу и за савез са Русијом, дакле за морални закон и православно јединство, када су били нападнути од богоотпадничког Запада.

Веома је међу Србима вољен и поштован Свети Владика Николај, али се властодршци на његово учење не базирају. Све што је он, заточен у логору Дахау рекао о Западу и о Европи, за нас једнако и још више важи сада, после свега што смо од Запада и ЕУ доживели крајем 20. и почетком 21. века.

Постзападни свет, како га је, на Валдајском форуму прошлог октобра, дефинисао аутор овог појма, бразилски истраживач Оливер Штенкел, је свет у коме САД више немају привилегије хегемона, које су стекле по окончању хладног рата. То онда, аутоматски доводи у питање место и улогу и свих њихових изведених евроатлантских творевина, као што су НАТО и ЕУ. Штенкел сматра да нас постзападна ера у коју улазимо и истинска мултиполарност која се већ гради, могу увести у поредак који ће бити демократскији него било који претходни у светској историји, са вишим нивоом дијалога, већим ширењем знања и иновативним и ефективнијим него досад, методима реаговања на глобалне изазове. И то упркос томе што у Харварду са носталгијом гледају на протекли миленијум

„у коме је Европа била политички центар света”. О каквој је Европи реч, осетили смо, а и рекао нам је Свети Владика Николај.

„Свет објективно постаје постзападни и мултиполаран”, изјавио је 9. марта ове године Сергеј Лавров, после разговора са својим немачким колегом Зигмаром Габријелом, „а главни играчи морају спознати своју објективну одговорност за стабилност”, додао је Лавров.

Полазећи од нашег духовног и историјског наслеђа, али и од нове реалности која је у свету настала руском одбраном Сирије, Брегзитом и победом Трампа, и која се остварује кроз БРИКС, ШОС, Велику Евроазију и ЕАЕС (и њихове нове финансијске институције), а добија и своје динамично теоријско тумачење, обавезни смо да покушамо да дамо одговор на питање шта у цивилизацијском, а шта у политичком и економском смислу представља Србија у постзападном свету. Шири варијанта овог питања, али и део одговора, садржан је у теми нашег скупа: „Југоисточна Европа и евроазијски концепт сарадње”.

Поводом започињања преговора са Србијом о стварању Зоне слободне трговине (ЗСТ), о чему је у мају 2016. одлуку донео Високи Евроазијски савет ЕАЕС, експерти Руског савета за међународне послове сачинили су недавно студију **”Србија-ЕАЕС: перспективе интеграције у оквиру Зоне слободне трговине”**. Они на средњи рок предвиђају три могућа сценарија развоја односа Србија-ЕАЕС, и то: 1) Једнострана оријентација Србије на ЕУ; 2) Србија и ЕАЕС као „привремени савезници” и 3) „Мост” између Европе и Евроазије. Руски стручњаци изражавају наду у реализацију трећег сценарија (иако засад нема преседана да је нека земља чланица ЕУ и да има слободну трговину са Русијом), базирајући то на неким изјавама српских државних руководиоца, упркос неповољној структури трговинске размене (18.128 и 2.220 милијарди евра, били су укупни обими трговинске размене са ЕУ и Русијом у 2015. години).

Значај преговора о ЗСТ са ЕАЕС не треба прецењивати, јер Србија већ има билатералне уговоре о слободној трговини са Русијом, Белорусијом и Казахстаном, а успостављањем ЗСТ са ЕАЕС то би се проширило и на Јерменију и Киргизију, економски најслабије чланице ЕАЕС.

С друге стране, имајући у виду катастрофу коју су српска привреда и финансије доживеле најпре западном агресијом, а затим уласком у колонијални однос са ЕУ, па ће по проценама неких економиста, српској индустрији бити потребно око 30 година, са стопом развоја од бар 5% годишње, да достигне ниво из 1989. године, укупан обим и развијеност српске производње су такви, да би четврти могући сценарио, односно преоријентација са ЕУ на евроазијске интеграције, био не само могућ, већ и пожељан за Србију.

Србија је била и остала један од источника праве хришћанске, православне цивилизације, која данас, преко Русије, али и на основу српског жртвеног отпора агресији постхладноратовског англоамеричког унилатерализма, игра кључну улогу у формирању постзападног света.

Србија није никада била део западног света, а покушај да се она у њега силом увуче, је покушај њене анихилације. Како таква анихилација изгледа у пракси, пример су данашња Хрватска, Украјина, Монтенегро, па и терористи и мафијаши у Босни и на Косову.

Неутралност Србије није могућа, јер јој је део територије под класичном окупацијом. Прокламована неутралност је дакле лажна, што се види из чињенице да је утицај Запада у свим сферама, од одбране и безбедности, до духовности и културе, доминантан, прави окупациони. У таквим условима, демократски политички процес је само привид, варка и манипулација.

Еврофанатизам садашњих београдских власти је у сукобу са здравим разумом и може се објаснити само зависношћу појединаца у врху од Запада и потребом да се оправдају уступци којима се јача „независност Косова“, односно мафијашко-терористичка НАТО квазидржава, коју ето, подржава ЕУ.

Запад је свој крсташки рат против Балкана, започео још у четвртном веку, у првим данима хиљадугодишњег хришћанског Ромејског царства. Сва његова достигнућа утемељена су на пљачки Истока. Кроз српско и руско царство улога катехона је настављена. Ред је да се Србија придружи Русији у стварању постзападног света, јер је дала свој допринос и њеном уздизању и општој победи човекољубља.

Битно за евроазијски концепт сарадње није то да ли ће и када Србија постати пуноправни члан Евроазијског Економског Савеза, већ чињеница да је тај концепт сарадње супериоран јер Божји морални закон у њему игра најбитнију улогу. Сарадња је заснована на равноправности, добровољности, узајамном поштовању и узајамној користи, без мешања у унутрашње политичке и економске односе у појединим земљама.

Данас је и америчка администрација почела да прокламује немешање у унутрашње ствари. То је последњи тренутак за Србију да почне да води суверену политику развоја, уместо колонијалног потчињавања Западу, и суверену политику отклањања последица агресије Запада, која је поделила државу и народ, створила систем хашке уцене, опустошила економију, створила самообнављајући систем свеопште корупције и ударила у темеље наше духовности.

На периферији непријатељског Запада који деградира, Србија би нестала. У свом вековном и једином истинитом, православном цивилизацијском окружењу, Србија ће бити у центру нове историје и опет ће бити велика.

Излагање Владимира Кршљанина, амбасадора СРЈ, председника Српског одељења Међународне словенске академије на Међународној конференцији „Југоисточна Европа и евроазијски концепт сарадње“, одржаној 24. марта 2017. године у Руском дому у Београду.

ПОТЧИЊЕНОСТ ЗАПАДУ ЈЕ УЗРОК СВИХ НАШИХ МУКА

9. март 2017.

Запад је по својој природи корумпиран и корумпирајући. Стога он није „добар“ ни према коме. Запад људе, народе и државе потчињава.

Запад води крсташке, освајачке, колонијалне, агресивне и специјалне ратове. Запад тежи да подјарми цео свет, а православној цивилизацију, од које је настао, као њена антитеза, тежи да уништи.

Запад је на нас извршио три геноцидне агресије у 20. веку. Све до последње, могло се, уз опрезност, које никад довољно, са Западом трговати – јер западне силе нису биле јединствене, чак су и ратовале међу собом.

У последњој агресији, 90-их, у којој нам је разбио и поделио земљу, Запад је први пут у својој историји, потпуно уједињен, стао против Србије. Од тада, са Западом се више не може ни трговати, јер ће после своје отворене агресије, Запад трајно Србију доживљавати као непријатеља. Трајно – бар док постоји НАТО. И као жртву и сведока својих недела, Запад ће тежити или да Србију уништи, или да је измени до непрепознатљивости – да јој измени духовност и идентитет, а то је исто као уништење.

Запад нам је, када нас је 5. октобра 2000. поразио, наметнуо политички, економски, финансијски, медијски, културни и безбедносни систем који одговара Западу и који се саморепродукује. И кад год помислимо да систем није добар јер још није „као у развијеним западним земљама“, правимо суштинску грешку. Са становишта његових твораца, ово је потпуно западни систем и он потпуно савршено функционише. То је верзија за колоније. Хоћете да се придружите Западу? Добродошли, ево вам правила како се постаје колонија. Да бисте нешто позитивно научили од Запада и од његовог искуства, морате то учинити сами, својом памећу и вољом, а никако по правилима које вам Запад намеће.

Као што знамо, а или се плашимо да признамо, или нам је забрањено да о томе говоримо, и све оно баш најгоре: криминал, трговина дрогом и људским органима, проституција, усташки и „исламски“ тероризам и ратни злочини, као и сви облици корупције, пљачке и друштвене неправде, створени су на Западу или су контролисани од стране Запада.

Покушај да се истим методом и поново уједињен, Запад усмери и на Русију, не само да нема истог успеха као у случају Србије, него се враћа Западу као бумеранг. Јединство Запада и читав његов агресивни систем, доведени су у питање.

На предстојећим изборима Србија се неће решити потчињености

Западу. То није тема ни једних избора од 2000. наовамо, баш зато што смо потчињени Западу. У систему потчињености није могуће створити партију која би и заступала интересе народа и била фаворит.

И уопште, да бисмо добили битку против потчињености, морамо је прво повести. Свако од нас појединачно и сви ми заједно, морамо сваког дана и у свакој прилици деловати против највећег и најдеструктивнијег понижења које смо доживели у историји – да му сваког дана исказујемо дивљење и трудимо се да следимо упутства онога ко нам је нанео највећа зла и наставља да то чини.

А онда ће и избори почети да нам дају очекиване резултате, без обзира ко на њима победи...

ПРЕМИНУО ЧУРКИН – ТЕЛЕГРАМ САУЧЕШЋА

20. фебруар 2017.

Стални представник Русије при УН Виталиј Чуркин преминуо је данас изненада на свом радном месту у Њујорку, само дан пре 65. рођендана.

Тим поводом, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин упутио је телеграм саучешћа министру иностраних послова Руске Федерације Сергеју Лаврову.

У телеграму се каже:

Поштовани Сергеје Викторовичу,

Поводом изненадног одласка г. Виталија Чуркина, упућујемо Вама, а преко Вас и његовој породици, свим колегама и грађанима Русије, изразе нашег најискренијег саучешћа.

Виталиј Иванович је био дипломата – професионалац највиших квалитета, талентовани и успешни државни функционер и бранилац отаџбине који је пао на првој линији фронта.

У Србији ће му остати вечнаја памјат. У Савету безбедности он је био и наш, па смо се осећали сигурно и заштићено.

Царство му небеско!

*Владимир Кршљанин, амбасадор,
председник Покрета за Србију,
председник Српског одељења Међународне словенске академије*

КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ

19. фебруар 2017.

СУДБИНА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ ПОТВРЂУЈЕ ДА СЕ „ПРИЈАТЕЉСТВО“ СРБИЈЕ СА НАТО И САВЕЗНИШТВО СА РУСИЈОМ ИСКЉУЧУЈУ

17. фебруара на Тргу Републике у Београду, са почетком у 18ч (и у медијској сенци седнице ГО СНС) протестним Сабором за Косово и Метохију, на иницијативу покрета „1389“, обележена је 9. годишњица против-правног проглашења независности јужне српске покрајине. Скуп је започео интонирањем српске и руске химне, а окупљенима су се обратили Раде Љубичић, Младен Обрадовић и Владимир Кршљанин.

Текст иступања Владимира Кршљанина:

Драги пријатељи, браћо и сестре, помаже Бог!

1999. био сам у ратном, редукованом саставу Министарства спољних послова и био непосредно задужен за суседне земље. Са тог становишта и полазећи од непосредног искуства из тог времена, а и уопште од познавања међународних аспеката овог проблема, могао бих да говорим два сата, да бих изнео све што је важно и све што би се могло учинити. Нажалост, ништа се од тога не чини и ништа се не говори.

Наравно, нећу ја сада два сата причати. Само ћу да скренем пажњу на неколико најупечатљивијих димензија проблема – просто да схватите колико је велики раскорак између ћутања и нечињења у Србији и онога што би се могло учинити у одбрани Косова и Метохије.

Данас сте вероватно чули вест да су Хрватска и Албанија упутиле писмо генералном секретару НАТО пакта и тој злочиначкој организацији, захтевајући да НАТО снажније брани „независност Косова“ од наводних претњи из Србије. То ЕУ и већина западних земаља примају као нешто нормално. Нисмо видели реакцију Србије. Заборавили смо давно, пре много година, на реципроцитет као основни принцип у спољној политици и дипломатији. Не можете никад дозволити, ако држите до себе, да неко чини према вама непријатељске гестове, а да ви на то не узвратите – реципрочо. Биће вероватно неког критичког коментара од стране наших званичника, али неће се ништа предузети.

Сада видимо докле смо дошли. Наши функционери НАТО пакт називају пријатељском организацијом и гарантом безбедности Срба на Косову и Метохији. И прокламују војну неутралност Србије.

Да ли постоји такав пример у историји човечанства и да ли уопште људска интелигенција може да замисли да вам неко окупира део територије, и самим тим води непријатељску политику, односно рат против вас, а да ви проглашавате неутралност?! И да тог истог ко вам је окупирао део територије проглашавате својим пријатељем?! Ту нешто опасно није у реду.

Имамо као гаранцију тога да је Косово и Метохија део Србије, најјачу могућу ствар коју смо могли изборити херојском одбраном у последњем рату против западних агресора, који смо водили 1999. године, који нам је био наметнут, и чији је циљ био да нам се отме Косово и Метохија. Дакле, добили смо тада Резолуцију Савета безбедности 1244. Као што смо, као резултат велике борбе и рата Срба у Босни и Херцеговини својевремено добили Дејтонски споразум, који је такође потврђен резолуцијом Савета безбедности. И то су непомерљиве ствари. Да то није тако, не би они покушавали да заобиђу резолуцију 1244 и да је не спроводе. Јер међународне снаге под командом НАТО пакта су тамо дошле са мандатом Савета безбедности и имале неколико задатака. Један је да обезбеде безбедност свег становништва, а нама се десило неколико ужасних напада на животе и имовину и прогона српског становништва са Косова и Метохије, од момента њиховог доласка до данас. Друго, требало је да се усаглашено, између наше војске и НАТО-а, утврди безбедносно погодан тренутак за повратак 1000 припадника наших безбедносних снага, војске и полиције, на Косово и Метохију. НАТО тврди да за ових 17 година није било тог тренутка. Кад је нешто нама у корист, то НАТО-у не одговара, а кад је у корист Приштине и њиховог нарко-терористичког квазидржавног пројекта, онда НАТО може да прави „војску Косова“, која је директно у супротности са Резолуцијом 1244.

Шта све ово значи? Између осталог, ми смо много тога пропустили да урадимо. Тим пропуштањем и одуговлачењем, ми омогућавамо да нелегална независност „Косова“ пушта корење. Што више време пролази, то је теже ту ситуацију променити. Ко томе доприноси? Марионетско понашање власти у Београду. И то онда кад за повађивање непријатељу нема никаквог оправдања.

Ми не можемо, са оним ко крши резолуцију 1244 имати никакве пријатељске односе. Ми не можемо водити преговоре са терористима и криминалцима. Ми можемо да преговарамо са представницима албанске националне мањине на Косову и Метохији. То је нормално, ако хоћемо да регулишемо односе у складу са Уставом и законима Републике Србије у тој нашој покрајини. Али не можемо преговарати са злочинцима.

Дакле, шта би било адекватно? Не могу да кажем да ми у овом часу за то имамо снаге, зато што су нам војску разрушили, али бисмо имали итекако право да то урадимо. С обзиром да је главни кривац и главни прекршилац Резолуције 1244 – НАТО пакт, крајње формално, ми бисмо имали право да то и прокламујемо и да НАТО трупе на Косову и Метохији прогласимо за окупационе. Врло лако бисмо могли да повратимо – и војно, северни део покрајине, а кад је у питању остатак – да се гледамо преко Ибра – преко нишана. И да чекамо тренутак када ће они оданде да се повуку.

Таква криза би наравно, погоршала наше односе са појединим кључним западним земљама. Можда, са новом америчком администрацијом не би у таквој мери као што би то било са претходним, с обзиром да је пре неколико дана Трамп прокламовао да ће протерати из САД све имигранте који су умешани у трговину дрогом. Да ли је то крај албанске наркомафије, остаје да се види, а остаје да се види и шта ће све, због огромног отпора глобалистичких структура, Трамп од својих прокламација моћи да оствари. Али за нас су и те прокламације веома важне. Ми можемо да се позивамо на ствари које прокламује председник САД.

И притом, да бисмо водили овакву, храбрију политику, не треба да се плашимо, зато што иза себе имамо Руску Федерацију, која је безброј пута рекла, показала и доказала да је спремна да подржи Србију у свакој ствари која се тиче одбране Косова и Метохије.

Навео сам најкрупније ствари које је могуће урадити и које би биле засноване на међународном праву. Наравно, подразумева се да треба прекинути штетну причу са ЕУЛЕКС-ом, непотребном и пристрасном копијом УНМИК-а, коју су нам својевремено сервирали Тадић и Јеремић. Сетите се да су у последњем тренутку заменили текст резолуције у Генералној скупштини УН. И уместо резолуције која би протумачила став Међународног суда правде као потпуно негирање „независности Косова“ усвојена је акламацијом (у случају прве верзије очекивало се прегласавање, али је била обезбеђена већина, иако би већина западних земаља гласала против) нека „округло па на ћоше“ резолуција која притом препоручује кључну улогу ЕУ у преговорима и долазак ЕУЛЕКС-а на Косово и Метохију.

Шта нам је та ЕУ донела – знамо: ништа добро! Ни у погледу преговора – бриселских, ни у погледу икакве економске користи за Србију.

Нама и даље 35.000 људи сваке године умире јер нам је и привредна и духовна и морална и сва друга ситуација – потпуни резултат потпуне корупције од стране западних сила.

Они који стварају терористе, они који подржавају нарко-мафију, можда неће потпуно исто да се понашају у Београду, као у Приштини, али ће истим методама корумпирати политичаре и тајкуне, тако да служе њиховим интересима, а не интересима своје земље.

И сада нам се вођење такве политике продаје као мудрост. Као нешто што је у интересу Србије. Па није! У нашем интересу је да бранимо своје Косово и Метохију, свој суверенитет, своју привреду, своју духовност.

Рекао сам већ – Русија стоји иза нас. И чим почнемо да градимо оно што је свим грађанима ове земље у срцу – стварно, ефективно, војно-политичко савезништво са Русијом, е онда ће све да нам крене на боље.

И вратићемо Косово и Метохију, и подигнућемо своју привреду и вратићемо понос и достојанство свом народу и свакој српској породици.

Браћо и сестре, ја вас позивам на оптимизам, на храброст, на увереност у тријумф правде! Имамо, и знање, и потенцијале, и историјску ситуацију која томе погодује! Искористимо све то, и кренимо поносно напред – тако нам Бог помогао! Живели!

ПОСЛЕДЊА ШАНСА

21. јануар 2017.

Јуче је Доналд Трамп, на својој инаугурацији, из главе изговорио узбудљив говор, који се може назвати као манифестом нове америчке политике. У којој год мери овај манифест буде остварен, последице ће осетити читав свет. Позитивно је да та нова политика иде у сусрет позитивним променама којима тежи човечанство и које су започеле највеће и најмоћније земље на свету, пре свих: Русија, Кина, Индија. Русија је својом моралном и војном моћи одлучујуће допринела да глобална тиранија буде немогућа.

Сада је и Америка најавила свој допринос новом, праведнијем свету.

Трамп је између осталог рекао:

„Суграђани и људи света, хвала вам!

Заједно ћемо одредити правац којим ће ићи Америка и цео свет, за много година унапред.

Данас ми преносимо власт Вашингтона назад вама, америчком народу.

Није важно која је партија добила контролу над Владом. Важно је да је Влада потчињена народу.

Ви ћете постати део покрета какав свет још није видео, и чије је кључно убеђење да држава служи свом народу.

Свака одлука, без обзира да ли се односи на трговину, порезе, имиграцију или односе са другим државама, доносиће се на добробит америчких радника и америчких породица.

Градићемо пријатељство и добре односе са свим земљама света, не заборављајући да је право сваког народа да брине пре свега о својим интересима.

Нећемо никоме наметати наш начин живота, већ ћемо настојати да он буде светао пример, који ће бити привлачан свима.

Нација живи само док има свој циљ.“

Из свега видимо да основне одреднице будућег света морају бити: држава у служби народа, као главни принцип унутрашње, и суверенитет држава, као главни принцип спољне политике.

Сасвим у складу са тим, Трамп је прокламовао протекционизам, гесло „*купуј америчко и запошљавај Американце*“ и најавио: „*градићемо нове путеве, аутостраде, мостове, аеродроме, тунеле, железничке пруге по целој нашој предивној земљи*“.

Све ово је добро за Србију, али је потпуно неспојиво са њеним „*путем у ЕУ*“.

Јер је пут у ЕУ супротан служењу народу, суверенитету земље и њеном развоју. Он значи покоравање слабијег олигархијској структури, фактичку колонизацију земље. Сем тога, у случају Србије, највеће жртве западног крсташког рата, тај пут значи и одрицање од поновног уједињења српског народа и његових земаља, одрицање од ратне одштете и правде за жртве злочина, прихватање измишљене кривице и положаја пораженог.

Србији треба одмах: ослобођење од зависности од непријатељских сила и њиховог капитала, уједињење историјске Србије, духовни, економски и демографски развој.

То Србија данас може да постигне.

Зато је то за све часне и друштвено одговорне људе у Србији данас, обавеза важнија од њихових живота.

Алтернатива је поништавање Србије које се већ одвија.

Оно мора бити заустављено.

У свету су озакоњени нови односи, које смо дуго прижељкивали.

Ни пре пет година није било потребе да се Србија потчињава болесном западном систему, а сада када се од тог система одрекла и Америка, не може више бити никаквог изговора да Србија настави погрешним путем.

Зато је политички изборни процес који је пред нама ПОСЛЕДЊА ШАНСА за све српске политичаре ове генерације, без обзира да ли су старији или млађи.

Ко се данас определи за интересе Србије, што подразумева и савезништво са Русијом и одустајање од „пута у ЕУ”, биће му све опроштено јер се посветио спасавању Србије.

А служење државе народу и национални суверенитет јесу српски историјски принципи и морају то бити опет.

Ко за то не буде имао снаге, биће врло брзо обрисан са политичке и историјске сцене, чак и ако победи на изборима.

БОЖИЋ И ПОЧЕТАК НОВЕ СТВАРНОСТИ

4. јануар 2017.

Да бисмо доживели ново рођење, треба да себи одговоримо на питања.

Шта нам кажу наша вера и предање? Какво је наше место у историји и будућности?

Живимо у свету у коме добара има довољно за све, посебно имајући у виду да смо обдарени стваралачким моћима.

Закон од нас тражи да будемо посвећени добру, да никоме не чинимо зло, да поштујемо неприкосновеност живота и да се према највишем и према свим ближњима односимо љубављу.

Власт новца, капитала и камата је најстроже забрањена, као потпуна супротност нашој природи и нашим достигнућима.

Свет мамона је доживео врхунац, на нама је почео да ломи зубе и сада посустаје. Година пред нама започиње нову стварност у свету, стварност у коју је уграђено наше страдање.

Обавезни смо према ономе ко нас је родио и према ономе кога смо родили, да чувамо породицу и народ, животну, заветну и заједницу љубави и стваралаштва.

Сваки свој дах треба да посветимо љубави, стваралаштву и праведности.

То је пут Исуса Христа, то је и пут најбољих међу нама.

Једини пут опстанка и спасења није пуко преживљавање, већ пуна супротност злу – величанствена грађевина љубави и стваралаштва, чија духовна лепота надраста њену материјалну пуноћу.

То је наше место у историји и будућности.
Наше ново рођење је и наш повратак себи и својим светим прецима.
Повратак Русије себи и повратак Србије себи надахњује Небески
Јерусалим.

Будимо надахнути у овој години и у предстојећим!
Мир Божји, Христос се роди! Ваистину се роди!

Владимир Кршљанин и ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

СРПСКО-РУСКО САВЕЗНИШТВО У ВЕЛИКОЈ ЕВРОАЗИЈИ

24. децембар 2016.

Излагање на промоцији књиге „Србија и Евроазијски Савез” 21. децембра 2016. године у хотелу „Москва” у Београду

У најтеже време, али и време поновног рађања и Русије и Србије, почетком 90-их, уз надахнуће великог Вјачеслава Кликова и борбе српског народа, основана је Међународна словенска академија. Већ тада, у њу су, уз велики број научних, уметничких и моралних великана из Русије и других братских земаља, ушли и блаженопочивши патријарси руски Алексиј II и српски Павле. Од тада, у њеном српском одељењу нашли су се и Милић од Мачве, и наши научни корифеји Смиља Аврамов и Василије Крестић, и велики друштвено-политички делатници Војислав Шешељ и Живадин Јовановић, и научници највећег ауторитета, попут Радмила Маројевића и Зорана Милошевића, творца зборника који данас представљамо.

Пошто су и Србија и Русија последњих година ушле у потпуно нове, нажалост, са различитим предзнаком, периоде своје историје, делатност Међународне словенске академије је неко време била готово замрла, све док јој прошле године није дошао на чело Сергеј Бабуриин, човек највеће и најсветлије стваралачке, моралне и политичке енергије. За моју маленкост је огромна част и огроман задатак његово поверење да водим Српско одељење МСА трагом новог живота, који је Академија на челу са Бабурином задобила у Москви и на другим евроазијским меридијанима.

Зборник „Србија и Евроазијски Савез“, чији је састављач наш врли колега и најплоднији стручњак за Русију међу српским политиколозима, проф. др Зоран Милошевић, први је мултидисциплинарни и међународни зборник научних радова на ову за нас животну важну тему на српском језику. Пошто тема надраста и ову одличну књигу и све нас, обавезни смо да, пред овом дивном публиком, говоримо пре свега о теми.

У заједничком пројекту, Међународни институт за примењену системску анализу из ЕУ (International Institute for Applied Systems Analysis, IIASA) и Евроазијска развојна банка (ЕАБР) — разматрају сарадњу на линији ЕУ-ЕАЕС у дугорочној перспективи. Они закључују да је реализација концепције заједничког економског простора „од Лисабона до Владивостока“ корисна свим инволвираним странама. Они такође процењују да би Споразум о продубљавању економске сарадње и интеграцији између ЕУ и ЕАЕС могао постати реалност средином 2020-их година.

Мора се приметити да се простор „од Лисабона до Владивостока“ све ређе назива „Велика Европа“, а све чешће „Велика Евроазија“. „Велика Евроазија“ је била и главна тема овогодишњег Економског форума у Санкт Петербургу и самита Г-20 у Кини.

А када се „Велика Евроазија“ покуша дефинисати, онда се каже: то је ЕАЕС плус Економски појас Пута свиле. Путинов минхенски говор се неумољиво остварује: нови центри економског развоја, а пре свега Русија, Кина и Индија обликују данашњи свет, а своју већ доминантну економску моћ убрзано претварају у политички, па ако хоћете и војно-политички утицај.

Срећни смо да је данас посетом нашег председника Владе Москви, учињен нови конкретан корак у јачању билатералне војне сарадње, које до недавно, готово да није ни било.

Они који касне да разумеју неодољивост процеса јачања нових центара светског развоја, или праве грешке попут антирусских санкција, мораће да плате веома високу цену.

САД и Велика Британија већ су кренуле у заокрет и прилагођавање, јер им је систем глобалне олигархијске диктатуре пропао, па се може десити да највећи губитник буде ЕУ у досадашњем облику и да буде одбачена као својевремено СФРЈ – као непотребно средство којим је Вашингтон некада парирао СССР-у, а данас „Великој Евроазији“ није у стању.

Тема прикључења Евроазији и новој историји, није дакле тема само за Србију, већ је питање опстанка и за 28, пардон 27 земаља које чине ЕУ. Кључни играч нове историје, светски катехон, јесте Русија. Русија се данас све више руководи православним моралним начелима и правилима привређивања. Са таквом Русијом, Србија има најдубљу и најчвршћу духовну, цивилизацијску и историјску повезаност, а данас де факто и односе такве блискости и поверења на којим би нам могла завидети већина земаља у свету. То је огромни потенцијал који тек чека да буде

искоришћен.

Евроазијски економски савез данас чине Русија, Белорусија, Казахстан, Јерменија и Киргизија. Ова интеграција је потписала споразум о зони слободне трговине са Вијетнамом. Србија може лако да буде друга земља са којом ће такав споразум бити потписан, што није од малог значаја, јер преговоре о таквом споразуму воде још и Египат, Тајланд, Иран и Монголија, док су интерес показали Сингапур, Пакистан, Израел, Индија, Кина, Тунис и низ других земаља.

ЕАЕС у овом часу има пет пута мање држава чланица него ЕУ, око пет пута мањи БДП, два ипо пута мање становника, пет пута већу територију и многоструко, неупоредиво веће природне ресурсе. БДП Србије (37 млрд \$ у текућим ценама, односно 95 млрд \$ по паритету куповне моћи) је на нивоу најсиромашнијих чланица ЕУ, међу којима су неке од ње знатно мање. Он чини једва 0,5% БДП-а ЕУ или 2% БДП-а ЕАЕС. Аргумент о снажној повезаности наше готово непостојеће привреде са ЕУ је готово ирелевантан, ако се узме у обзир већа флексибилност, већа окренутост узајамној помоћи и потпуно одсуство спољног наметања унутрашњих економских и политичких решења у оквиру ЕАЕС.

За нас је значајно и да су у ЕАЕС основни методи регулисања пољопривредне производње усмерени на унутрашњу подршку економске стабилности држава чланица и њихових произвођача, а такође на развој аграрног сектора са органским развојем укупне економске делатности, пре свега међу земљама чланицама, док су у ЕУ основне мере усмерене на ограничење конкуренције од стране произвођача нерезидената ЕУ, путем ограничења увоза пољопривредних производа, у облику пореза, квота и техничког регулисања које практично онемогућава промет, са истовременом подршком домаћим произвођачима у облику субвенција.

Најпааметнији тумач политике садашње Владе Србије за патриотску публику, Жељко Цвијановић, изјавио је ових дана да „смисао евроинтеграција за Србију није у уласку у ЕУ, него да земљу држи унутар једног политичког поретка, који је далеко од доброг и праведног, али изван кога земље профила Србије бивају жртве.“

Такође ових дана, фамозна агенција „Фактор Плус“, правилно је констатовала, кроз своја питања анкетираним грађанима, шта су главне алтернативе стратешког спољнополитичког курса Србије: приступање Европској унији и даље учвршћивање односа са Руском Федерацијом. Грађани су показали да мудро и непогрешиво сагледавају све финесе ових алтернатива.

За Србију је темељно њено историјско и стратешко партнерство са Русијом, које наш народ с правом доживљава као братство. ЕАЕС, Евроазијски савез и Велика Евроазија, па и ОДКБ, су само конкретне могућности које Србија, стојећи чврсто на тим темељима, може да бира.

Па када је све то већ тако, не могу, а да ово своје кратко иступање не завршим са два питања:

Када ћемо смоћи снаге да преокренемо дефиницију наше спољне политике која стоји наглавачке: „Наше стратешко опредељење је ЕУ, а желимо и што боље односе са Русијом“?

Када ћемо на основу Декларације о стратешком партнерству, са Русијом потписати обавезујући Споразум о војно-политичком савезништву?

Надам се, ускоро.

НАШ ВЕЛИКИ ВЕЛКО

Проф. др Велко Влканов (1927-2016)

28. новембар 2016.

Само дан после великог Фидела, преселио се у вечност и Велко Влканов, можда данас највећи пријатељ Србије у братској православној Бугарској, настављач Георги Димитрова, „један од последњих идеалиста у политици“, како је јавио бугарски „Блиц“.

Велко Влканов је био познати бугарски политичар, социјалиста. Докторирао је правне науке у Лајпцигу, био професор универзитета, радио у Институту за државу и право Бугарске академије наука и био председник Бугарског комитета за људска права. Четири пута је биран за посланика у парламенту (последњи пут 1997-2001). На првим вишестраначким изборима за председника републике 1992. године, заузео је друго место (иза Жеље Желева), освојивши 2,5 милиона гласова. Да је тада победио, вероватно би историја Балкана изгледала другачије, а Бугарска данас не би била чланица НАТО. Био је председник Бугарског антифашистичког савеза и председник фондације „Георги Димитров“, аутор више књига. Пре само неколико дана, 19. новембра, изабран је и за почасног председника Међународне федерације бораца антифашистичког отпора, на њеном 19. конгресу у Прагу.

Последњих деценија, српска јавност је најчешће чула за Велка као за личност која је у свакој прилици осуђивала НАТО агресију и величала наш отпор, а пре свега смо га овде видели као оснивача и копредседника Међународног комитета за одбрану Слободана Милошевића (данас – Међународни комитет „Слободан Милошевић“, <http://milosevic.co>). Још пре него што је Милошевић био ухапшен, Велко је непогрешиво схватио

историјску поенту и одлучио да се међународна подршка Слободану Милошевићу мора организовати на истим принципима као подршка Георги Димитрову, коме су нацисти организовали лажно суђење за паљевину Рајхстага коју су сами починили.

По питању Слободана Милошевића, Велко се последњи пут огласио овог лета, када је у дневном листу „Дума” написао и следеће:

„24. марта 2001. године, на првом заседању Европског мировног форума у Берлину, предложио сам да буде створен Међународни комитет за одбрану Слободана Милошевића. За само неколико минута, декларацију о стварању комитета потписало је око 40 истакнутих личности из Немачке, Русије, Украјине, Белорусије, Пољске, Чешке, Грчке. На предлог руских пријатеља имао сам част да будем изабран за председника новооснованог комитета.

Неколико пута сам га посетио у затвору – једном у Београду и два пута у Хагу. И увек сам га затицао – морално узвишеног и са савршено несаломивим духом. Боље је од свих знао истину и био је дубоко убеђен да ће она на крају победити.

Био је морални див, коме су судили морални патуљци.

Очигледно је да судије Хашког трибунала и нису биле судије, већ најамне убице. По наредби злих сила НАТО, они су убили човека, који није имао никакву кривицу.

Цела екипа Хашког трибунала треба да се нађе пред обичним кривичним судом са оптужницом за убиство са предумишљајем.

Све пресуде незаконитог Хашког трибунала се морају укинути као незаконите.

Савест света жели правду не само за Милошевића, него и за саму себе.“

Од 2001. били смо у непрекидном контакту. Красиле су га аскетска скромност, непоколебљиви морал и снага воље, бритки ум и перо. Био је искрени родољуб и интернационалиста, који је живот посветио борби за друштвену правду. Они који не знају како то изгледа са таквим човеком бити друг, што значи и саборац, нека замишљају. Нема ништа лепше. Онда будеш срећан и поносан што си човек.

Наш Велко се није бринуо само за Милошевића. До последњег дана се увек живо интересовао за српски народ и није губио наду да смо се, имајући у виду наш историјски хероизам, под западним утицајем нашли само привремено. Погађала га је судбина Милошевићеве породице, расуте по свету. Обраћао се нашим властима са молбом да се то исправи.

Већ више од годину знао сам, јер ми је сам признао, да броји последње дане. Срце ослабило, стентовима прошао „рок трајања”, а године и укупно стање нису више хирургији давале шансу. Али није нимало клонуо духом. Како доликује великом човеку, револуционару, пратио је

све догађаје, на њих активно реаговао и писао, све до последњег даха. Више од 30 ангажованих текстова у новинама у последњих годину дана.

Мислим да је велики Велко преминуо срећан или бар испуњен надом. Са страница листа „Дума“ обратио се 19. октобра својим сународницима апелом под насловом „Бугари! Гласајте сви до једног за генерала Радева!“. И генерал Радев је изабран, убедљиво, а Бугарска је добила прилику за поправни. Није 1992. изабрала Велка Влканова, али је 2016. изабрала Румена Радева!

БАЛКАНСКИ ПРАВОСЛАВНИ СОЦИЈАЛИСТИ

14. новембар 2016.

Двојицу проруских председника изабрали су братски народи на Балкану, у истом дану.

Генерал Румен Радев, кога је подржала Бугарска социјалистичка партија, изабран је јуче за председника републике Бугарске.

Игор Додон, лидер Партије социјалиста Републике Молдавије, изабран је јуче за председника републике Молдавије.

Радев (1963), бивши командант ратног ваздухопловства, пилот на МИГ-29, који се усавршавао и у САД, на сопствени захтев је у августу од стране свог девалвираног претходника на месту шефа државе, Росена Плевнелијева, разрешен дужности и пензионисан, јер се није слагао са одлуком владе да контролу бугарског ваздушног простора уступи страном (НАТО) авионима. Током читаве кампање Радев је наглашавао потребу поновног јачања односа Бугарске са Русијом и много уравнотеженије политике. Бојко Борисов, човек који је упропастио „Јужни ток“, а кандидаткињу чије партије је Радев јуче убедљиво победио, већ је најавио оставку владе и преверемене парламентарне изборе, који би могли социјалисте да врате на власт.

Додон (1975), пре 10 година најмлађи министар економије и трговине и први заменик премијера у влади несналажљивих комуниста, а данас харизматични лидер Партије социјалиста („молдавски Путин“), отворио је својом убедљивом победом над прозападном противкандидаткињом, пут за повратак Молдавије у окриље Русије, чиме би се решила дубока економска, социјална и политичка криза у земљи (која је ескалирала кад

јој је наметнут „евроатлантски пут“), и чиме би се очувао и територијални интегритет, уз давање посебног статуса Придњестровљу. Додон је већ најавио скори одлазак у Москву, а у његовој кампањи је уз независност, јачање економије и социјалне правде, посебан нагласак био и на заштити православља и породичних вредности. Додон ће се залагати за излазак своје земље из придруженог чланства у ЕУ и њено укључивање у Евроазијски Савез.

Обојици председника је већ честитао Владимир Путин.

Примат духовног над материјалним, социјална и уопште – праведност у друштву, примат заједничког над приватним, породица, задругарство, самоуправа, заветна и слободна нација, дубоко су утемељене вредности наше православне цивилизације. Данас их слободно и са поносом можемо назвати вредностима православног социјализма, јер су у њиховом остварењу на Балкану највећу улогу, а и за Европу и свет херојску, ослободилачку и цивилизацијску мисију у 20. веку, веку крвавих западних освајачких похода, одиграли управо социјалисти.

Данас, ни будућност Србије, ни Балкана, а самим тим ни нова равнотежа у Европи и свету, не могу се замислити без општељудских достигнућа православне цивилизације, у којој нам својом посвећеношћу, жртвовањем и великим делима, пример дају српски социјалисти, од Светозара Марковића и Димитрија Туцовића, до Михајла Марковића и Слободана Милошевића.

Она страшна антиљудска западна империја чији је крај ових дана званично објављен, десет година је на нама ломила зубе. Наш хероизам помогао је и настанку Владимира Путина, и јучерашњим победама социјалистичких председника на Балкану и новој нади за цео свет.

А да би се та нада испунила, морају се уклонити прљави трагови западне агресије, мора се обновити територијална, економска и духовна сувереност српске државе, мора се обновити природна историјска и цивилизацијска заједница православних и њима духовно блиских народа на Балкану, а у нови Евроазијски Савез око Русије морају се укључити и Украјина и балканска заједница, што ће дати и нови животни импулс Европи и свету.

Срби, будите спремни, долази време великих и лепих подвига!

Честитамо од срца Румену Радеву и Игору Додону!

КРАЈ ЗЕЛЕНАШКЕ ИМПЕРИЈЕ

9. новембар 2016.

Данас је наступио крај једне геополитичке епохе.

Пре свега, то је крај светске диктатуре и глобалне пљачке коју је спроводила западна финансијска олигархија. Систем који им је дао невиђену моћ и богатство, али и беспримерну дрскост и суровост, био је најнехуманији, најкриминалнији и најлицемернији у људској историји. Тај систем се у основи темељио на закону џунгле и праву јачег. Била је то највећа диктатура свих времена, која се лицемерно скривала иза лажне фасаде демократије и људских права.

То је истовремено и историјски крај Британске империје, у њеном завршном, англоамеричком облику. Банкарска и пиратска олигархија је после много векова негирања основних хришћанских и хуманистичких вредности, била достигла свој идеал – приватну империју под формалном влашћу Лондона и Вашингтона.

Са обновом руске историјске моћи и са настанком БРИКС-а, зеленашка империја је дефинитивно исцрпела могућности свог опстанка. Постала је неодржива, неефикасна и неприхватљива. Победа Доналда Трампа означава покушај САД да опстану у новом, мултиполарном свету, ослањајући се на предузетничке, индустријске и слободарске стране своје традиције.

Крај империје значи и отварање могућности да се отклоне последице њених недела.

За Србију то значи да је последњи тренутак да најгласније испостави своје захтеве: поновно уједињење својих историјских делова, наплату ратне одштете од НАТО сила и обнову свог духовног, економског и војно-политичког суверенитета.

Србија мора бити поносна и на своју херојску одбрану од свих западних агресија и на чињеницу да је, Србија заједно са Русијом, међу утемељивачима цивилизације у коју читав свет, на овој историјској прекратници, гледа са највећом надом.

Евроатлантски концепт, у чију ЕУ неки и данас покушавају да нас угурају, данас је званично погинуо.

СРБИЈА МОЖЕ ОПСТАТИ САМО УЗ РУСИЈУ

10. октобар 2016.

Поводом упорног, перфидног, агресивног и даноноћног збуњивања јавности у погледу унутрашњих и спољнополитичких алтернатива Србије, и то у околностима које постају све теже и драматичније, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин је дао следећу изјаву:

Доста је лагања народа! То лагање је много скупо! Народ изумире, имовина се распродаје, а територија распарачава. Своје интересе, навике и обичаје намећу нам они којима је и наше постојање сметња!

Србија и српски народ су већ распарчани у 5-6 државица. Они који су нашу некада моћну државу разбили у парампарчад, претворили у кланицу и не престају да је пљачкају и поништавају, прво помоћу својих криминалаца и терориста, а затим и помоћу своје монструозне војно-политичко-обавештајно-субверзивно-пропагандне машинерије, која се, према потреби, назива НАТО или ЕУ, нису и не могу бити избор овог народа, па према томе ни приоритет његове политике.

Велика је лаж да су све „велике силе“ исте (како тврде на Западу), себичне и нечасне, да се управљају само својим себичним интересима и да је, у дилеми да ли да буде подређена Западу или Русији, за Србију најбоље да се не подреди никоме, а да уђе у ЕУ, јер њоме смо окружени, на њу треба да се угледамо и део смо исте цивилизације.

У тој гнусној лагарији једино је тачно да Србија не треба да се подреди никоме. Ко јој намеће подређеност? Запад, који више ни у чему није први, а који чине: Аустро-Угарска, Немачка, Ватикан, НДХ, Велика Британија, САД, НАТО, Ал-Каида, УЧК, ДАИШ...). А шта је алтернатива? Савезништво са Русијом.

Једино тако можемо опстати, обновити Србију и територијално и демографски, и економски и духовно, наплатити ратну штету и не бити никоме подређени.

То је једини адекватан одговор на све претње упућене и Србима и Русима, спас за Косово и Метохију и балканску стабилност, одговор који морамо дати одмах и који ће бити победнички.

РЕФЕРЕНДУМ – КОРАК КА СЛОБОДИ

26. септембар 2016.

Говор Владимира Криљанина на скупу „Србија за Српску“, који су организовали „Образ“ и „Наши“ на Тргу Републике у Београду 24. септембра 2016.

Наше српско враћање у живот сутра ће бити обележено са два важна догађаја.

За наше је политичко и национално здравље најважнији – сутрашњи референдум у Републици Српској.

Али, да не заборавимо такође, да ће сутра у Бару, бити освећен велики храм Светог Јована Владимира. Један велики духовни догађај за наш народ, али догађај који такође окупља разбијене делове српства.

Пре 10 година, учињен је један велики ударац, један од последњих великих удараца на српство је био те године. Шта се тад све дешавало? У Хагу је убијен Слободан Милошевић. Укинута је Војска Републике Српске. И Црну Гору су раздвојили од Србије.

Дакле, западни агресори, они које оличавају „НАТО пакт“ и „Бил Клинтон“, покушали су да дефинитивно разбију и убију историјску Србију.

Ми смо Покрет за Србију – не за ову „Србију“ садашњу, него за ону историјску Србију за коју су милиони наших предака положили своје животе, и у коју су уградили своје животе.

Због њих, ми немамо право, ни да уситњавамо своју територију, нити да икоме предајемо своју слободу, нити било ко, ко је на челу Србије, или њених државних институција, сме Србију да понижава на овај начин као што је то у сусрету са Клинтонем Александар Вучић урадио пре неколико дана.

Дакле, те 2006. године, када је српски народ, који је 10 година одолевао притиску удруженог Запада, усмереног на Русију и православље, издржао те ударце, изгледало је да је остао без главе.

Међутим, ми већ неколико година нешто осећамо, али не само ми, осећа и Русија одлично. И то је показала пре неки дан посета Милорада Додика Москви и његов састанак са Владимиром Путином. Осећамо да је Србија жива, само јој глава није у Београду, него је у Бањалуци.

И зато је сутрашњи референдум – референдум свих нас! Референдум у коме ће српски народ (а у повлашћеном су положају наша браћа у Републици Српској – и хвала Богу, заслужили су – највише су се борили и највише изборили), рећи своју реч.

Сви смо ми једно, па ће наша браћа сутра у име свих нас показати да је српски народ жив! Показаће целом свету! И то уз подршку братске Русије!

Дакле, на нама је да свечано дочекамо тај дан! Да им вечерас дамо подршку! И да храбро корачамо у будућност! Као слободна Србија, као уједињена Србија и као Србија у савезу са братском православном Русијом!

А са осталима – можемо да сарађујемо уколико се буду понашали коректно и цивилизовано, а то до сада нисмо приметили.

Дакле, браћо и сестре, живела Република Српска! Живео референдум! Живео велики корак читаве Србије према слободи, који ћемо направити сутра, ако Бог да! Живели!

СИНОНИМ ЗА ГЕНОЦИД ЈЕ ЈАСЕНОВАЦ, А НЕ СРЕБРЕНИЦА

8. септембар 2016.

Данас у неким земљама ЕУ можете одговарати пред судом ако поричете „геноцид у Сребреници“. Ако поричете геноцид у Јасеновцу, неће вам се ништа догодити, јер за САД/НАТО/ЕУ/Немачку/Ватикан, тако нешто не постоји.

Ми Срби немамо право нити да не поштујемо своје новомученике, нити да било коме ко нам се издаје за пријатеља дозволимо да не изговори реч „геноцид“ када су у питању НДХ и Јасеновац, нити да не бранимо народ и отаџбину од оних који нас затиру и тај геноцид негирају.

Једна од најстрашнијих страница читаве људске историје је геноцид НДХ над Србима, под капом Трећег рајха, са благословом Ватикана и под заштитом англосаксонаца.

Ко према томе није у стању да се адекватно одреди, заслужије да буде третиран као непријатељ човечанства.

Исте снаге, отворено и бесрамно удружене као никада раније, покушале су 90-их да наставе геноцид. Српски народ је то зауставио, али је од стране својих непријатеља означен као кривац за туђе, инсцениране и непостојеће злочине. И данас, настављајући подршку наследницима усташа и балиста, настављајући покровитељство над хашким трибуналом и не признајући геноцид НДХ, САД/НАТО/ЕУ/Немачка/Ватикан се потврђује као настављач крсташких ратова, инквизиције и Трећег Рајха – непријатељ човечанства.

У суботу, 10. септембра, Васељенски Патријарх ће заједно са Патријархом Српским и више епископа из православних земаља, служити Литургију у Јасеновцу, поводом 75 година од страдања Светих 700.000 Новомученика Јасеновачких.

Истог дана, Влада Србије ће одржати седницу којој ће присуствовати комесар ЕУ за суседе и преговоре о проширењу Јоханес Хан из Аустрије.

За исти дан, млади родољуби окупљени у покретима Образ и Наши заказали су у 18 ч. на Тргу Републике митинг „Србија за Српску” у знак подршке референдуму о дану РС.

Исте вечери, у 20 ч. у Сава Центру, председник Републике Српске Милорад Додик ће на посебној културно-уметничкој свечаности отворити „Дане Српске у Србији”.

Покрет за Србију позива народ и његове прваке да буду храбри, непоколебљиви и да сачувају образ 10. септембра, али и у данима и недељама искушења који следе, јер је близу дан када ће удружена снага Русије, Србије и слободног света зауставити зло.

За Србију – до победе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ПОДРШКА НАРОДУ И НАРОДНОЈ ВЛАСТИ БОЛИВАРСКЕ РЕПУБЛИКЕ ВЕНЕЦУЕЛЕ

1. септембар 2016.

Покрет за Србију изражава потпуну солидарност са народом и народном влашћу Боливарске Републике Венецуеле, на челу са председником Николасом Мадуром, у одбрани независности и социјалне правде од агресивних налета империјализма САД.

Сматрамо недопустивим колонијалистичке и антидемократске покушаје одлазеће америчке администрације да посеје хаос и крвопролиће у пријатељској Венецуели и тако наметне диктатуру вашингтонских корпорација.

Хуманизам, истинска демократија, слободарски дух, национална независност и социјализам, као врхунске одреднице савременог света,

имају једно од најјачих упоришта у Венецуели Симона Боливара и Уга Чавеза. И зато смо уверени да ће народ и народна власт одолети свим искушењима.

Народ Србије, чија борба против агресије и субверзије САД и НАТО још увек траје, надахњује се успесима Боливарске Венецуеле и упућује јој љубав и подршку.

Верујемо у свет слободних народа и слободних људи, свет солидарности и социјалне правде, равноправности и људског достојанства. Народи Србије и Венецуеле остају у првим редовима. Заједно са народима Русије, Кине и свих осталих земаља, неминовно ћемо изградити такав свет!

¡El pueblo unido, jamás será vencido!

Народ уједињен, не може бити побеђен!

ШТА ЈЕ БАЈДЕН ДОНЕО СРБИЈИ

30. август 2016.

Бела кућа о Бајденовој посети

Потпредседник САД Џозеф Робинет („Џо“) Бајден са супругом, унукама и другим члановима породице, боравио је у званичним посетама Београду (16. августа) и Приштини (17. августа), где је водио разговоре са највишим званичницима. У Београд је допутовао поподне, директно из Вашингтона. Исте вечери је одлетео за Приштину, где је преноћио уочи званичних разговора. Посета „Косову“ је имала и посебан елемент – свечаност у бази „Бондстил“ код Гњилана, поводом давања имена Бајденовог преминулог сина путу од Гњилана до Урошевца, који води до базе Бондстил. 17. августа увече Бајден је одлетео натраг за Вашингтон.

Поводом посета Србији и „Косову“, на сајту Беле куће објављено је 6 докумената.

Пред сам полазак, 15. августа, објављена је техничка најава обе посете са сатницом боравка у обе земље(3).

Током боравка у Београду, објављен је документ на 4 стране, типа

---

(3) <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/15/vice-president-joe-biden-dr-jill-biden-travel-belgrade-serbia-pristina>

“Fact Sheet” (у преводу – „извештај”, „подсетник”, или најбоље – описно: „преглед главних чињеница и оцена”), под насловом: „Америчко-српски односи: напредак кроз партнерство”(4). Такође је објављено кратко саопштење о разговорима са председником Николићем(5), од свега шест редова, где се, уз неколико општих места, наводи да је Бајден „поздравио продубљавање америчко-српских напора у истраживању, превенцији и нези рака у оквиру Cancer Moonshot иницијативе” (овај велики пројекат крупних америчких медицинских и фармацеутских концерна, добио је недавно подршку администрације, управо преко потпредседника Бајдена).

Током боравка на „Косову“, објављен је само стенограм Бајденовог иступања у бази Бондстил(6), на церемонији доделе имена његовог сина путу.

Занимљиво је да су стенограми Бајденових иступања пред новинарима са Вучићем у Београду(7) и са Тачијем у Приштини(8), објављени накнадно, тек 19. августа, другог дана по Бајденовом повратку у Вашингтон.

Шта је српској јавности сервирано?

а) Прво Београд, па Приштина. У првим најавама пре неколико недеља, било је предвиђено да Бајден, сасвим уобичајено за америчке званичнике високог ранга, посети прво Приштину, па онда Београд. То је у последњем тренутку промењено, да би властима у Београду остао бар неки аргумент за тврдњу да их у Вашингтону цене.

б) Хлеб и со. Да би доказао оксиморон – да је Србија постала пријатељ својих непријатеља, Вучић је увео праксу да се највећи непријатељи Србије дочекују одмах по изласку из авиона, традиционалним изразом српске добродошлице – хлебом и сољу (овај део протокола при званичном дочеку није постојао пре напредњака). После генералног секретара НАТО Столтенберга, ту почаст је доживео и Бајден. Српска јавност је остала згрожена.

в) Одбијање да се поклони застави. На почетку обиласка почасног

---

(4) <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/16/fact-sheet-us-serbia-relations-progress-through-partnership>

(5) <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/16/readout-vice-presidents-meeting-president-republic-serbia-tomislav>

(6) <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/17/remarks-vice-president-joe-biden-dedication-ceremony-joseph-r-beau-biden>

(7) <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/19/remarks-vice-president-joe-biden-conclusion-bilateral-meeting-prime>

(8) <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/19/remarks-vice-president-joe-biden-conclusion-bilateral-meeting-president>

строја гарде, Бајден се није поклонио српској застави. Сутрадан у Приштини се поклонио „косовској“. Ово је била невиђена увреда, коју се нико од званичника ни званичних медија није усудио да коментарише. Увреда је прећутана. Али зато се патриотски интернет усијао од коментара, а нарочито велики тираж је добио клип у коме су приказани кадрови са званичних дочека Путина, Сија и Бајдена, на коме се види како се прва двојица, учтиво и с поштовањем, клањају српској застави.

г) Изражавање саучешћа. Бајден је на конференцији за штампу са Вучићем изјавио:

„И коначно, данас су САД и Србија достигле, ја мислим, нови ниво у сазревању својих односа. Иако се не слажемо увек о сваком питању, за многе широм региона, ожилџци ратова 1990-тих година још увек крваре. Успомене на изгубљене најмилије су још увек свеже. Али ја се надам да ће кораца које предузимамо да осигурамо да будуће владе и будуће генерације, рекао бих, одрастају у региону обележеном миром, стабилношћу и просперитетом.

И зато, господине премијеру, ценим коментаре које сте управо изнели, преузимајући одговорност, у мери у којој је она постојала, за злодела, надајући се да ће и друге земље преузети једнаку одговорност за преступе у којима су могле учествовати, и изражавајући своје саучешће за изгубљене животе – и Србима и косовским Албанцима подједнако. Ово је важан, важан корак напред ка залечењу рана. То је тежак, тежак, тежак процес.

И ја бих желео да додам своје саучешће породицама оних чији животи су изгубљени током ратова 90-их, укључујући и као резултат ваздушне кампање НАТО-а, у смислу одговорности.“

17 година после НАТО агресије, којом су руководиле САД, ово је први пут да један високи амерички званичник изражава саучешће због жртава агресије, чак помињући и реч одговорност. Иако је изречено уз многе оградe, као великодушни гест, да у атмосфери свеопштег помирења и узајмног извињавања у региону, ето и велике САД изразе неко жаљење, и то после обавезног Вучићевог покајничког шлагворта, тако да остане јасан утисак да је на српској страни много већа кривица него на страни САД, ово саучешће је Вучићу једини и врхунски аргумент за тврдњу да је његова политика унапредила односе са САД на начин користан за Србију.

д) Бајденов лапсус. Бајден је на конференцији за штампу са Вучићем направио два лапсуса, која су поштено пренета у званичном стенограму Беле куће, уз ознаку [sic] у тексту, као знак да су били примећени. Други се односи на његово присећање да је први пут у Србији био 1997, када се, у пратњи Харимана, срео са Титом. Било је то у ствари 1979 – само је пермутовао цифре. Први лапсус је био озбиљнији:

„Господине премијеру, председник Обама и ја поштујемо лидерство

које сте показали у неким веома тешким и изазовним моментима, као и Вашу позитивну визију будућности Хрватске [sic].”

Овај лапсус готово у потпуности сакривен од српске јавности, чему је огромну услугу учинио сам српски симултани преводилац, који је за време Бајденовог говора, лапсус вешто препевао у „визију будућности односа са Хрватском”. О лапсусу су били обавештени само они Срби који прате канал Раша Тудеј.

ђ) Бајден у Скадарлији. Било да је на „неформални део” његове веома кратке посете Бајдена убедио Вучић у последњем тренутку, било да овог дела није било у званичној најави из безбедносних разлога, тек Бајден је, после свих разговора, специјално за ТВ камере, провео са Вучићем неколико минута у Скадарлији, где је одплесао неколико тактова са једном анимир дамом у народној ношњи и купио српске опанке на једном штанду са сувенирима (које му Вучић није дозволио да сам плати). Тиме је посета добила и димензију „искреног пријатељства” са градом и народом чије бомбардовање је Бајден захтевао најпогрднијим речима.

е) Вучић у центру пажње. Када су мале земље у питању, уобичајено је да „главни домаћин” потпредседнику САД буде прва личност те земље. Занимљиво је да је главни домаћин и саговорник Бајдену у Србији био председник владе Вучић (иако се састао и са председником Николићем), док му је на „Косову” главни саговорник био председник Тачи (иако се састао и са премијером Мустафом), иако су улоге председника и премијера и у Уставу Србије и у „косовском уставу” сличне. Очигледно је да у земљама које су им уступиле велики део свог суверенитета, саме САД могу да арбитрирају која личност треба да буде приказана јавности као „значајан партнер Америке”. Дуготрајна кооперативност и младост су најчешћи критеријуми. Оба су у овом случају била на страни Вучића и Тачија.

ж) „Бајденов ултиматум Тачију”. Главна ствар о којој су београдски медији, извештавали током Бајденовог боравка на „Косову”, јесте да је Бајден „запретио” Тачију да ће косовски Албанци изгубити сву америчку помоћ, ако не буде формирана тзв. Заједница српских општина. Да, Бајден јесте споменуо потребу формирање ЗСО, али без икаквог ултимативног тона, већ у функцији јачања „косовске државности”, чему једино ЗСО и може да користи. Очигледно је да се ради о договореној игри одуговлачења од стране власти у Приштини, како би се стекао утисак да се ради о великом уступку Србима, који скоро да не би ни био могућ да није интервенисао лично потпредседник САД. На овај начин су у домаћој јавности максимално „испеглани” ефекти Бајденове посете „региону”.

з) Шешељ и Трамп. Једини видљиви јавни протест поводом Бајденове посете организовала је Шешељева СРС. Организовати протест било је сложено и због тога јер најновији српски закон о окупљању предвиђа да се протест пријави полицији чак пет дана пре одржавања, а у

ситуацији када је датум Бајденове посете промењен у последњем тренутку, само неко са добрим везама је могао да протест пријави на време. Одржати такав протест за Србију је било питање националне части. Међутим, Шешељ је протест организовао не на начин у коме би се озбиљно испољио народни гнев, већ као „штос“, тако што је већину учесника протеста обукао у мајице са ликом Доналда Трампа. Овим је постигао да чак и Вашингтон Пост објави извештај и прикаже слике са протеста, али исказивање основне поенте о НЕДОПУСТИВОСТИ пријатељског третмана једног Бајдена, док Србија изумире под САД/НАТО/ЕУ окупацијом, је заувек пропуштено, на задовољство САД, Бајдена и Вучићеве владе.

и) Вучић на скупу Клинтон фондације. Десет дана после Бајденове посете, српска јавност је незванично обавештена да ће председник владе Вучић говорити 21. септембра на завршној сесији тродневне годишње скупштине „Клинтонове глобалне иницијативе“ под насловом „Imagine All the People“, у организацији Клинтон Фондације. Модератор сесије ће бити Бил Клинтон, а како је најављено на сајту Фондације, учесници ће бити Челзи Клинтон, Бен Афлек, глумац и режисер, Сузан Дикер, професорка неуронауке, Тамил Дураковић, градоначелник Сребренице, Адвија Ибрахимовић, девојка која је „преживела геноцид у Сребреници“ и Александар Вучић, премијер Србије. Дакле, Вучића је антисрпски клан Клинтонових приморао да учествује у предизборној кампањи Хилари у најгнуснијој могућој улози – новом проласку кроз сребреничког „топлог зеца“ и у новом понижавању Србије.

А шта је од српске јавности сакривено?

Од српске (и не само српске) јавности сакривен је најважнији документ „Америчко-српски односи: напредак кроз партнерство“ (као и кратко саопштење о разговорима са Николићем), који је објавила Бела кућа, али који до данас није објављен чак ни на сајту америчке амбасаде у Београду, па смо ми били принуђени и да га преведемо на српски језик и прикључимо као прилог овом тексту.

Зашто је то тако? Зато што се објективно приказивање америчко-српских односа, чак и ако је то из америчког угла, по неким својим елементима, нимало не уклапа у улепшану слику ових односа коју Вучићева влада покушава да прикаже српској јавности. Очигледно да полуобјављивањем овог текста (само на сајту Беле куће, без имало напора да се макар неки његови делови прикажу бар у америчким медијима), америчка администрација излази у сусрет маркетиншким потребама својих београдских клијената.

Документ „Америчко-српски односи: напредак кроз партнерство“ у својој краткој преамбули наглашава смисао и значај Бајденове посете.

Ради се о давању највећег значаја односима две земље, те „нашој сталној опредељености за демократски и економски развој Србије и нашем заједничком циљу – чланству Србије у Европској Унији”. Дакле, иако САД нису део ЕУ (а сад практично није ни Британија), ЊИХОВ ЦИЉ је да Србија уђе у ЕУ. Зашто? Па зато што је ЕУ под контролом САД (и Британије) и зато што ће уласком Србија потпуно изгубити и свој суверенитет и Косово и Метохију.

Даље, документ има посебна поглавља о „партнерству” у различитим областима: безбедности, развоју, бизнису, правди, те образовању и култури. Када се ова поглавља пажљивије анализирају, види се да се ради заправо о **три кључне области, у којима су САД успоставиле потпуну контролу у Србији: БЕЗБЕДНОСТ** (која укључује одбрану, полицију и тајне службе), **ПРАВОСУЂЕ** (како се нипошто не би одступило од „хашке правде” која подразумева да су Срби за све криви, а НАТО није ни за шта крив), те **ОБРАЗОВАЊЕ И КУЛТУРА** (да би се уништили духовност и идентитет Срба). **РАЗВОЈ И БИЗНИС** се помињу више реда ради, јер би било неприродно да се у оваквом тексту не каже ништа о економској сарадњи, док се под развојем углавном подразумева „демократски развој”, односно методи корумпирања српске елите путем подршке „цивилном сектору”. Корумпирање елите је иначе један од главних циљева „партнерства у образовању и култури”.

Партнерство за мир НАТО-а, Програм државног партнерства, International Military Education and Training – IMET, Foreign Military Financing – FMF, Global Peace Operations Initiative – GPOI, Opportunity банка Србије, Democracy Commission, Women’s Leadership Academy, Complex Crisis Fund – CCF, Америчка привредна комора, Operational Analysis Network, FLEX програм, Фулбрајтов програм, American Corners, International Visitor Leadership Program, Cancer Moonshot иницијатива, су програми и институције који су експлицитно споменути у овом документу од четири странице (иако је у тексту назначено да их је много више), преко којих САД остварују своје интересе и врше надзор (ова реч се експлицитно спомиње у тескту) у Србији.

Укупан приближни износ америчких улагања у Србију за 15 година њене „надзиране демократизације“, односно окупације и колонизације, до којег се може доћи сабирањем бројки наведених у документу, је око 5,5 милијарди долара (од чега су улагања америчке државе у Србију око 800 милиона, улагања америчке државе у регион око 900 милиона, док су приватне инвестиције у српску привреду око 3,8 милијарди) што је све укупно мање него што колонијални систем исиса из Србије за само једну годину.

Не може дакле, бити ни говора о некој „користи“ за Србију од овог окупационог „партнерства“ са САД. Међутим, руинирана српска привреда

и поврх тога наметнуте мере штедње у јавном сектору са једне стране, а велики број и разгранати видови програма „сарадње“, чине српску државну управу, а посебно у витално важним областима одбране, безбедности, правосуђа, образовања и културе, „наркомански зависном“ од америчке (и дакако, европске) „помоћи“ и „грантова“. Када би та „помоћ“ (која по правилу укључује и „саветнике“ који организију и „надзиру“) била обустављена, све ове виталне функције „српске државе“ би биле паралисане.

У овом документу откривамо и овакве констатације и чињенице:

- „Сједињене Државе стално исказују чврсту и доследну подршку напорима Србије да ојача своје односе са НАТО-ом.“ Дакле „војно неутрална“ Србија улаже напоре да ојача своје односе са НАТО-ом!
- „посвећеност Србије мултилатералним напорима у циљу победе над ИСИЛ-ом и борби против међународног тероризма“. Ово је ваљда нека једносмерна улица у којој ми помажемо Америци у борби против терориста који њу угрожавају, док Америка помаже Изетбеговића и Тачија!
- „српски и официри и подофицири уче у најпрестижнијим америчким војним школама“, ваљда да би се боље сналазили под америчком командом;
- поклонили су нам 40 хамера, како бисмо боље функционисали у мировним мисијама под њиховом командом, где смо иначе већ удесетостручили своје учешће;
- помогли смо им збрињавањем заточеника из Гвантанама;
- реформама правосудног система и промовисањем „доброг управљања“ у Србији командују САД;
- амерички грантови управљају у Србији слободом информисања, кампањама подизања свести и јавног заговарања у борби против корупције, остваривањем родне равноправности, независношћу медијских регулаторних тела, посматрањем медија од стране цивилног друштва, могућностима независних медија...
- кажу они без пардона: „Ми јачамо владавину права у Србији. Наша помоћ кључним независним агенцијама јача њихове способности и повећава јавну одговорност. Ми пружамо подршку цивилном друштву да ефикасније интерагује са владом и заступа јавни интерес“;
- воле да се баве избеглицама, и домаћим и странним;
- америчке инвестиције су „отвориле или заштитиле“ преко 16.000 српских радних места;
- „Циљана америчка помоћ правосуђу Србије, Високом савету судства и Правосудној академији подстиче професионализацију судија и особља, појачава одговорност и независност, модернизује праксу.“
- „Сједињене Државе финансирају и надгледају неколико програма који раде блиско са српским тужиоцима, судијама и органима принуде.“

- амерички правни саветници су нам написали Закон о кривичном поступку, Закон о заштити узбуњивача и Закон о полицији;
- баш је диван наш *„револуционарни закон о повраћају имовине жртва Холокауста које немају наследника, један од првих такве врсте у Европи“*;
- *„Сједињене Државе настављају да подржавају снажан програм културне и образовне размене са Србијом, са више од 3.500 учесника прошле године“*;
- *„American Corners“* постоје у Београду, Бујановцу, Крагујевцу, Нишу, Новом Пазару, Новом Саду, Суботици и Врању. У њима Срби *„уче енглески језик и упознају се са културом и образовним могућностима САД“*;
- амерички и српски лекари и научници сарађиваће (наредио Бајден, па је то на конференцији за штампу са Вучићем и поздравио, иако, како рече, нису стигли да о томе резговарају, али је изгледа стигао са Николићем, јер је то ставио у саопштење) *„у истраживању, превенцији и нези рака у оквиру Cancer Moonshot иницијативе“* (иако српска јавност до сада за ту иницијативу није ни чула).

А зашто је заправо Бајден долазио?

Амерички потпредседник је током августа и усред америчке предизборне кампање, кад му време није, посетио три неуралгичне тачке за Европу и свет: Балкан (Србија и „Косово“), Балтик (Летонија и Шведска) и Турску. Ради се о кризним тачкама које су претња светском миру и међународном праву, а које је свету „поклонила“ опасна и криминална америчка политика последњих деценија. За то што опасност од ових тачака и даље траје, посебну одговорност сноси садашња америчка администрација. Уз то, један од најагилнијих креатора криза, односно америчке спољне политике последњих деценија, нарочито када је у питању криминални пројекат „Република Косово“, је управо садашњи потпредседник САД. Дакле, посета овим подручјима није била само оно што се многим чини, налик ономе што привлачи једног пса бандерама, у потреби да „означи“ територију коју контролише. Не само то. Огромне промене у свету ће се десити у време следеће америчке администрације, неће више бити „светског вођства“ Америке, па и утицајни кругови код куће, а и савезници у Западној Европи (о мултиполарним БРИКС и евроазијским партнерима да и не говоримо), захтевају одговорност за низ америчких агресивних глупости и траже нову процену са терена и путеве да се избегну експлозије.

Из реакција власти у Београду се не види да су ишта од тога разумеле. Мада, за такву врсту разумевања они нису ни предвиђени, већ да извршавају све што се од њих захтева. И они засад то и чине.

Бајден је у Приштини и Бондстилу држао дуге, реторичке, емотивне мотивационе говоре без много конкретног садржаја, као да се обраћа клијентском дивљем племену које простим речима подучава како да постану *„просперитетна и мирна мултиетничка демократија и да се придруже евроатлантској и међународној заједници“*. У тим говораницама осећао се и одређен лични понос – сам Бајден је, уз Олбрајтову, главни творац „УЧК државе“, као и за једног званичника САД, изузетно ретко задовољство да се нађе у окружењу оних који заиста воле Америку.

По истом шаблону како је Вучића похвалио за Сребреницу и Колинду, Бајден је Тачија похвалио за Старо Грацко, док је обојици поручио да без Брисела неће моћи у ЕУ. Приче о реформама и транспарентности као предуслову за инвестиције, биле су сличне на оба места.

Иако је у Београду јасно показао да САД уважавају чињеницу да је Србија најзначајнији фактор у региону, а можда и баш због тога, у Приштини је јасно приказано да је тамошња квазидржава Америци „ближа срцу“, што се види и по конкретним стварима – томе да је америчка држава у „Косово“ од проглашења независности уложила више од 2 милијарде долара помоћи, да је „Косово“ ових дана постало корисник највишег степена, тзв. Compact програма МСС (Millennium Challenge Corporation) – америчке државне агенције нове генерације, која постаје важнија од USAID-а, као и по америчкој помоћи изградњи термоелектране „Косово Ц“, наравно у циљу „енергетске безбедности“.

За разлику од многогодишњег пријатељства са Тачијем, које се није морало сада прокламовати, већ се заливало евоцирањем бројних успомена из заједничке борбе, Бајден је у Београду морао да обрадује Вучића констатацијом: *„Мислим да смо постали пријатељи“*. Из истог арсенала ласкања српској сујети била је и констатација да нам не „помажу“ из племенитости, већ зато што је *„просперитет Србије у интересу САД“*!

Бајден је у Београду експлицитно рекао да САД желе Европу *„целовиту, слободну и уједињену по први пут“* (мислећи, наравно, под америчком чизмом) и да је Србија кључ за остваривање тог циља! Дакле, Србија је та која може да сруши „American Dream“! Па који би се титоистички напредњак усудио да поступи супротно оваквом историјском процесу (поготово што се Бајден и сентиментално присетио свог сусрета са Титом у Сплиту)? И сасвим заборављајући да је том пројекту „прошао рок“. Срећом, Срби су ипак већина у Србији.

Новинарима је у Београду Бајден саопштио да је са Вучићем имао три главне теме: 1. Бриселски дијалог (увек на првом месту, *sine qua non*, без независности „Косова“ нема ЕУ шарене лаже!); 2. Наставак реформи (!) – е, па није само „Косово“, него и „транспарентност“ у циљу потпуне распродаје. За обе прве тачке, Вучић је похваљен и честитана су му поглавља. А садржај треће теме: 3. Билатерални односи, био је намењен

да га чују у Москви и међу српским родољубима и „ману се илузија“. Пошто је констатовао да смо управо, први пут од 1902. (!) унапредили међудржавни споразум о екстрадицији (ваљда због Гвантанама, а ко зна каква нас још изненађења чекају), Бајден је изрекао панегирик америчко-српској војној сарадњи (!):

„Говорили смо и о растућој безбедносној сарадњи. Србија и Сједињене Државе већ имају снажну војну сарадњу. Наше трупе имају заједничке маневре и тренинге. Ми стојимо заједно у борби против тероризма ИСИЛ-а и других насилних екстремиста.

И настављамо да ширимо нашу способност заједничког деловања, помажући Србији да модернизује своју војну опрему и јачајући интероперабилност Војске Србије са снагама НАТО-а.“

Како то да у шесточасовном премијерском експозеу нисмо чули ни једну једину реч о овако важним стварима? У окупираној Србији има ВЕОМА МНОГО онога што је против народа и против чега је народ. Такође, има ВЕОМА МАЛО онога што је у интересу народа и што народ подржава. А власт се (засад) одржава тако што се о страшном ћути, а о оно мало доброг, а и о безброј других ствари се агресивно брбља по цео дан. Па се тако може десити да и јавно изречене поруке Бајденове посете јавност не види, не чује и не разуме. То је технологија одржавања окупације. Која засад функционише.

ПРИЛОГ 1.

Бела кућа
Кабинет Потпредседника
За објављивање одмах
август 2016.
ИЗВЕШТАЈ: Америчко-српски односи: Напредак кроз партнерство

Потпредседник Џо Бајден је посетио Београд 16. августа да би одао почаст и дао нову потврду од стране САД снажним билатералним односима, нашој сталној опредељености за демократски и економски развој Србије и нашем заједничком циљу – чланству Србије у Европској Унији.

Партнери у безбедности

Ове године се обележава десетогодишњица приступања Србије програму Партнерство за мир НАТО-а. Сједињене Државе стално исказују чврсту и доследну подршку напорима Србије да ојача своје односе са НАТО-ом. Ценимо, поготово, посвећеност Србије мултилатералним напорима у циљу победе над ИСИЛ-ом и борби против међународног тероризма. Наш билатерални Програм државног партнерства, предвођен Националном гардом Охаја, покренут је 2006. године, представља темељ наших безбедносних веза и пружио је ефикасну плат-

форму за развој динамичних и блиских односа између наших оружаних снага. На сличан начин, Сједињене Државе и Србија остварују партнерство већ више од девет година кроз наш програм Међународног војног образовања и обуке (International Military Education and Training – IMET) који омогућава да српски и амерички официри и подофицири тренирају заједно и уче једни од других у нашим најпрестижнијим војним школама.

Сједињене Државе дубоко цене и настављају да подржавају допринос Србије глобалним напорима у одржавању мира, па смо стога у августу 2016. испоручили 19 високомобилних вишенаменских теренских возила (HMMWV / хамера) Србији за српске јединице које учествују у операцијама УН широм света. Ово доводи до 40 укупан број хамера испоручених у оквиру нашег програма Иностраног војног финансирања (Foreign Military Financing – FMF), кроз који је од 2011. године реализовано више од 8,6 милиона \$ помоћи Србији у области безбедности, а за модернизацију одбране и обуку. Као партнер у Глобалној иницијативи за мировне операције (Global Peace Operations Initiative – GPOI) од 2011. године, Србија је добила додатних 9,7 милиона \$ америчке безбедносне помоћи, чији је циљ побољшање способности Београда за обуку и распоређивање мировних снага. Од када је постала проактивни партнер GPOI Србија је увећала за више од 10 пута свој допринос мировним операцијама УН. Коначно, у јулу, Србија је помогла САД у остваривању једног од својих кључних спољнополитичких и хуманитарних циљева, тиме што је прихватила збрињавање два бивша заточеника из приватних објеката Гвантанамо Беј.

Партнери у развоју

Америка је већ дуго посвећена економском и демократском развоју у Србији и ширем региону Балкана. Од 2001 – 2015. године, САД су уложиле више од 728 милиона \$ у стимулисање економског раста, јачање правосудног система и промовисање доброг управљања у Србији. Пројекти укључују партнерство директно са Владом Србије ради јачања фирми приватног сектора у 12 општина у економски неразвијеним регионима јужне и југозападне Србије, и ради стварања радних места и подстицање малог бизниса кроз подршку Opportunity банке Србије, која пружа мале зајмове клијентима који не могу добити приступ финансијским услугама традиционалних банака. Јавно-приватно партнерство пружа стручну обуку женама да побољшају квалитет својих способности у складу са потребама индустрије у Сремском округу у Србији.

Наши програми помоћи добром управљању сарађују са организацијама цивилног друштва и владиним агенцијама како би се побољшала примена новог Закона о заштити узбуњивача у Србији. Грантови Комисије за демократију (Democracy Commission) дају подршку слободи информисања, кампањама подизања свести и јавног заговарања у борби против корупције, док Академија за женско лидерство (Women's Leadership Academy) подржава жене лидере у настојању да се повећа проценат жена у локалним самоуправама и да се инсистира на остваривању родне равноправности у политичким процесима. Поред тога, ми развијамо програме помоћи медијима, који ће подржати независност медијских регулаторних тела, посматрање медија од стране цивилног друштва, побољшати способност јавности да анализира медијски садржај и побољшавати могућности независних медија за производњу и дистрибуцију истраживачког и квалитетног новостног садржаја.

У партнерству са Владом и правосуђем Србије, ми јачамо владавину права у Србији, помажући да се побољша транспарентност, ефикасност и професионалност правосудног система. Наша помоћ кључним независним агенцијама јача њихове способности и повећава јавну одговорност. Ми пружамо подршку цивилном друштву да ефикасније интерагује са владом и

заступа јавни интерес.

Од завршетка сукоба на Балкану 1990-их, влада САД је обезбедила преко \$ 900 милиона у региону да се обезбеде трајна решења за избеглице и расељена лица, укључујући повратак, локалну интеграцију, као и пружање хуманитарне помоћи да се ублаже патње и подржи самоодрживост. У Србији, овим средствима је пружена помоћ за више од 50.000 расељених и избеглих породица који су се склонили у Србију током балканских ратова и сукоба на Косову, путем обезбеђења становања, правне помоћи, запослења и других видова подршке. Поред тога, од 2015. године, САД су реаговале на ширу европску мигрантску кризу са више од 67 милиона \$ подршке напорима Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (UNHCR) да пружи заштиту и хуманитарну помоћ за више од милион миграната и избеглица који су на западнобалканској рути путовали кроз Србију. Поред тога, кроз Фонд за комплексне кризе (Complex Crisis Fund – CCF), Америка је обезбедила \$ 2 милиона за ублажавање утицаја миграната на локалне заједнице и побољшање координације одговора између пружалаца услуга из владе и цивилног друштва.

Партнери у бизнису

Од 2001. године, предузећа из САД инвестирала су око 3,8 милијарди \$ у Србији, стварајући или штитећи преко 16.000 српских радних места. Кључни амерички инвеститори су KKR, Ball Packaging, Cooper Tires и Coca-Cola. У Србији делује и веома активна Америчка привредна комора, са 195 чланова из свих сектора српске привреде. Америчке компаније имају активне програме корпоративне социјалне одговорности, којима узвраћају и доприносе развоју заједница у којима раде. Компаније као што су Eaton, Апатинска пивара и Actavis дале су допринос својим заједницама кроз кампање јавних услуга, образовне и еколошке иницијативе, као и медицинске донације.

Партнери у правди

Од 2003. године, Сједињене Државе су у партнерству са Србијом да би се у њој побољшала владавина права и борба против корупције, као и да би се модернизовале њене институције за спровођење закона, односно органи принуде. Циљана помоћ правосуђу Србије, Високом савету судства и Правосудној академији подстиче професионализацију судија и особља, појачава одговорност и независност, модернизује праксу. Сједињене Државе финансирају и надгледају неколико програма који раде блиско са српским тужиоцима, судијама и органима принуде, пружајући подршку у законодавним и структурним реформама, обуци, регионалној сарадњи и техничкој помоћи. Сједињене Државе су потрошиле \$ 40 милиона долара на те програме, у циљу пружања експертских савета преко резидентних правних саветника, имплементирања професионалних програма обуке и обезбеђивање донација опреме. Све ове активности имају за циљ побољшање правосуђа, тужилаштва и агенција, односно органа принуде Србије, тако да боље могу да се ухвате у коштац са комплексним и транснационалним криминалом, укључујући корупцију, преваре, организовани криминал и тероризам. Ови напори су били критични у развоју одељења за заштиту сведока, службе за истрагу ратних злочина и Мреже за оперативну анализу (Operational Analysis Network), која олакшава обавештајно вођене кривичне истраге.

Наши резидентни правни саветници су такође помогли српску владу да изврши важне реформе правног система, укључујући Закон о кривичном поступку, са водећом улогом тужиоца, Закон о заштити узбуњивача и Закон о полицији. Подршка Сједињених Држава Правосудној академији у Србији, створила је значајне капацитете важне за процес приступања Европској

унији. У фебруару, Србија је усвојила револуционарни закон о повраћају имовине жртава Холокауста које немају наследника, један од првих такве врсте у Европи, који предвиђа реституцију јеврејске имовине, експроприсане током Холокауста, иако нема наследника ни за хтева за повраћај.

Партнери у образовању и култури

Најјаче везе између САД и Србије настављају да буду непосредне везе између људи. Више од 20.000 Срба посети Сједињене Државе сваке године, а скоро 1.000 српских студената похађа универзитете у САД. Сједињене Државе настављају да подржавају снажан програм културне и образовне размене са Србијом, са више од 3.500 учесника прошле године. Сваке године, наш FLEX програм доводи четрдесет средњошколаца из Србије у Сједињене Државе да живе у породицама домаћина и похађају школе у САД током целе школске године. Наш Фулбрајтов програм је активан од 2001. године и негује академску размену и заједничка истраживања у низу области, укључујући право, економију, информационе технологије и медицину. Наши American Corners у Београду, Бујановцу, Крагујевцу, Нишу, Новом Пазару, Новом Саду, Суботици и Врању пружају могућности Србима да уче енглески језик и да се упознају са културом и образовним могућностима САД. Они такође пружају платформе за интеракцију између гостујућих предавача и извођача из САД и грађана свих узраста у Србији. Наш International Visitor Leadership Program је обезбедио перспективним српским лидерима могућности за истраживање америчког искуства у својим изабраним пољима, као и да изграде трајна пријатељства са америчким колегама.

Линк ка оригиналу:

<https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/16/fact-sheet-us-serbia-relations-progress-through-partnership>

ПРИЛОГ 2.

Бела кућа
Кабинет Потпредседника
За објављивање одмах
август 2016.

Саопштење о састанку Потпредседника са Председником Републике Србије Томиславом Николићем

Потпредседник се састао се данас са председником Републике Србије Томиславом Николићем у Београду. Лидери су се сложили о кључном значају за регионалну стабилност даљег јачања односа Србије са својим суседима. Потпредседник је похвалио опредељеност руководства Србије за спровођење реформи које воде напретку Србије на њеном европском путу. Потпредседник је такође поздравио продубљивање америчко-српских напора у истраживању, превенцији и нези рака у оквиру Cancer Moonshot иницијативе.

Линк ка оригиналу:

<https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2016/08/16/readout-vice-presidents-meeting-president-republic-serbia-tomislav>

(НЕ)СКРИВЕНА ОКУПАЦИЈА: СРПСКИ ВОЈНИЦИ ОПЕТ СА САД И НАТО

29. август 2016.

Ово се од јавности крије. О овоме не можете прочитати ни реч ни на сајтовима Министарства одбране и Војске Србије, ни у српским новинама. Али 100 српских војника ће од данас до 15. септембра учествовати на 7. војним маневрима из серије „Заједничка решеност“ (Combined Resolve VII), које са својим европским НАТО партнерима у Немачкој организује Команда за обуку Армије САД у Европи.

Основне информације о предстојећим маневрима могу се наћи на сајту ове америчке команде. Ту можемо прочитати да се ради о великим маневрима са учешћем више од 3500 војника из САД и Босне и Херцеговине, Белгије, Бугарске, Француске, Литваније, Мађарске, Македоније, Молдавије, Црне Горе, Норвешке, Пољске, Румуније, Србије, Словеније, Украјине... Маневри ће се одвијати на полигонима Графенвер и Хохенфелс у југоисточној Немачкој, од 8. августа до 15. септембра. На овим маневрима, основна јединица која ће са мањим јединицама европских „партнера“, односно колонија, вежбати ратовање против Русије (а шта би друго?), биће борбени тим Прве оклопне бригаде Треће пешадијске дивизије (Рејдери) из Форт Стјуарта у Џорџији. Истина, Команда за обуку нам напомиње да се овде ради о раније планираним маневрима, који нису део Операције „Атлантска решеност“.

Балканце који енглески воле више од свог језика и њихове англоамеричке надзорнике, са више живописних детаља о овој предивној активности упознаје озлоглашени BIRN (Балканска мрежа за истраживачко новинарство) на свом порталу Balkan Insight. Већ у поднаслову, BIRN са одушевљењем констатује да без обзира што је српска војна сарадња са Русијом на насловним странама, учешће српских војника на маневрима које организују САД, доказује да Србија има много тешњу војну сарадњу са САД.

BIRN нас затим обавештава да је потврду учешћа Србије на САД-НАТО маневрима у Немачкој добио у Министарству одбране Србије. Неименовани функционер српског МО најпре је мудро објаснио да је циљ ових маневара „јачање интероперабилности и узајамног разумевања припадника копнених снага наших партнера у операцијама на тактичком нивоу у мултинационалном окружењу“, а затим додао да овакве вежбе

америчка команда организује двапут годишње (Србија не учествује први пут).

Званичник Министарства одбране се затим похвалио да ће америчка војска покрити све трошкове наших војника: путне трошкове, смештај, исхрану, коришћење полигона и све остале трошкове током планираних конференција и маневара.

Иако заједничке војне активности са Русијом привлаче много већу пажњу јавности, најзначајнију и најразвијенију војну сарадњу Србија има са САД.

Према подацима Министарства одбране Србије, које цитира BIRN, Србија за 2016. годину има 127 планираних војних активности са САД.

Како наводи BIRN, Министар одбране Зоран Ђорђевић и начелник генералштаба Љубиша Диковић су у саопштењу након разговора са замеником помоћника америчког министра одбране Мајклом Карпентером у марту, навели да је „билатерална војна сарадња најразвијенији сегмент укупних односа између две земље“.

А како би другачије и могло бити кад смо под окупацијом САД и НАТО?

Апсурдност ове ситуације очигледна је чак и новинарима BIRN-а, који свој текст завршавају подсећањем да је Србија 2007. прокламовала доктрину војне неутралности, од које на речима, не одступа ни садашњи председник владе Вучић, а да је по анкетама 80% Срба против НАТО, док је 74% за савезништво са Русијом.

Покрет за Србију најенергичније осуђује упорно настављање потчињавања Србије САД и НАТО упркос расположењу и интересима народа, здравом разуму и свима очигледним процесима у свету.

Сви облици војне и безбедносне сарадње са САД и НАТО морају бити одмах прекинути!

Слично понашање власти Краљевине Југославије 1941. године, у сличним међународним околностима, довело је до 27. марта и тешког страдања српског народа од стране западних сила и њихових регионалних сателита. Уз огромне жртве, тада је српски народ у савезништву са Русијом ослободио земљу.

Ослободићемо је опет. Овога пута је можемо ослободити без жртава. Упозоравамо САД, НАТО и њихове домаће сатрапе, да ако жртава ипак буде, за то ће они сносити одговорност.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ГЕНОЦИД САДА И КАКО ГА ЗАУСТАВИТИ

20. август 2016.

Број становника Србије (без Косова и Метохије) растао је све до 2001. године, због избеглица, иако се демографски раст зауставио још 1992. Данас Србија има једва нешто више од 7 милиона становника, или за 800.000 мање него 2000. године. Од тога, демографски губици (негативна разлика броја рођених и умрлих) износе 510.000 или преко 7%. У периоду 1990-1999. демографски смо изгубили 109.000 људи, или 1,4%. Укупна цена утицаја ЕУ, НАТО и САД на Србију, изражена у људским животима, од 1992. до данас износи око 620.000 или близу 9%. Притом, много више живота губимо откад западне силе називамо „пријатељима“. Чак и кад смо се од ових „пријатеља“ оружјем бранили, гинули смо много мање. У последњих десетак година, у „пријатељском загрљају“ Запада, губимо 100 људи дневно.

Ако нација изумире, онда је она погрешно вођена. То је аксиом.

Све реалне позиције у друштву заузимају западни интереси, западне тајне службе и тајна друштва, уз слој од Запада корумпираних каријериста, који немилице против свог народа примењују сва средства за испирање мозга и неокортикално ратовање.

Зато је озбиљан разговор о геноциду којем смо сада изложени строго забрањен. Започињањем тог разговора, започело би ослобођење.

Уместо тога, сеју се илузије и лажи о пријатељима на Западу и на Истоку, лидерској улози Србије, расту економије, храбром одолевању притисцима...

А у ствари, геноцид не помињемо. Ратну одштету и ратне злочине не помињемо. Отцепљене и окупиране делове земље третирамо као иностранство.

Ми цивилизацијски не припадамо Западној Европи. Ми смо један од главних беоцуга Источномедитеранске цивилизације. Стога, једини природни основ нашег опстанка и сарадњу са свима је ослонац на Русију и њене интеграције, а не на ЕУ.

Србија је, тада још са Црном Гором, почетком 1999. започела процедуру уласка у Савез Русије и Белорусије. Петооктобарским пучем, који је финасирао Запад, промењени су „спољнополитички приоритети“ и започело је изумирање.

Слободан Милошевић би данас напунио 75 година. Убили су га пре него што је напунио 65. Нека му је вечна слава!

FELICES NOVENTA AÑOS, FIDEL! СРЕЋАН 90. РОЂЕНДАН, ФИДЕЛ!

13. август 2016.

Слављенику, херојском народу Кубе и целом човечанству честитамо 90. рођендан Фидела Кастра!

Фидел је за светску историју постао симбол ослобођења од империјалистичког диктата САД, симбол 20. века, један од савремених апостола!

Фидел и Куба су кроз најмрачније доба светске историје, доба највеће моћи САД, пронели благодатни огањ љубави, вере и наде, доказали свима да и мали народ испуњен љубављу, патриотизмом, пожртвовањем и вером, може одолети највећој империји свих времена.

И то, наравно, као и Србија, као и Сирија у својим звезданим тренуцима – у савезу са Русијом!

Путинова Русија је Фиделовој Куби 2014. отписала 30 милијарди долара дуга!

У својој поруци Слободану Милошевићу 25. марта 1999. Фидел Кастро каже:

„Наш став је да се чини велики злочин против српског народа и, уједно, једна огромна грешка агресора, који неће моћи да се одбрани, ако је српски народ, као у својој херојској борби против нацистичких хорди, способан да издржи.

Иако немамо личне везе, пошто мислим да да се разумем у тактику и стратегију у борби једне мале земље са великом суперсилом и пошто осећам дубоку мржњу према неправди, усуђујем се да Вам пренесем једну идеју у три речи: „Издржите, издржите, издржите!“

Неколико дана касније, Слободан одговара Фиделу:

„Наша земља је изложена највећој агресији САД и НАТО, од времена Хитлерових напада. Почињен је злочин не само против једне мирољубиве, суверене и независне државе, него и напад на све оно што има вредност у свету на прагу 21. века: систем Уједињених Нација, Покрет несврстаних земаља, основе правног поретка, људска права и на цивилизацију уопште.

Поносан сам да могу да вам саопштим да је агресија само ујединила и ојачала одлуку народа да се одупре и брани слободу, суверенитет и територијални интегритет. Наше оружане снаге и народ су одлучни и спремни да изврше свој задатак.“

Покушавајући да нам помогне, Фидел је те 1999. упозоравао Запад:

„Руси су Словени, исто као и Срби и то осећање је веома снажно међу тим народима. Напади на Србију представљају за њих огромно понижење и изазвали су, више од било ког другог догађаја, дубока и оправдана осећања несигурности не само код њих, него и код других земаља, као што су Индија и Кина, које ће логично настојати да се прикључе Русији ради гарантовања своје безбедности.“

Ко није кадар да се бори за друге, неће бити у стању да одбрани ни себе – говорио је Фидел.

Нека се младе генерације нападају светлим примерима великих народних вођа 20. века, међу којима јединствено место заузима Фидел Кастро!

Нека се у 21. веку у који улазимо са непобедивим Фиделом, Србија врати у табор победника, код Русије и Кубе!

¡Hasta la victoria siempre! ¡Patria o muerte! ¡Venceremos!

Увек до победе! Отаџбина или смрт! Победићемо!

Владимир Кршљанин и Покрет за Србију

У ВЛАДИ НЕ САГЛЕДАВАЈУ ОДНОС СНАГА У СВЕТУ И НЕ РАЗУМЕЈУ ШТА СЕ ЗБИВА ОКО НАС

11. август 2016.

Србија се дави урођена у ЕУ и НАТО. Србија још није окренута себи.

Напредак пужевим темпом, по ЕУ правилима, с обзиром на степен заостатка, којим се мандатар хвали и који је и за будућност најавио, је неадекватан и далеко је испод могућности Србије. Окренута ЕУ, а не себи, Србија изумире. То не може променити ни министарство, ни министар без портфеља задужен за демографски раст. Србија се мора заиста окренути себи (и својим савезницима), повратити суверенитет и у складу са тим променити курс спољне и економске политике, односно одбацити колонијални модел који намећу ЕУ, НАТО и САД.

У шест часова говора, мандатар нам је доказао да је после две године на челу Владе, овладао информацијама из свих области рада Владе, а доказао је и то да сва министарства нешто из свог делокруга раде. Ова нашироко описана активност покушава да се прикаже бољом од оне коју су спроводиле досовске владе, али је сва на истом, погрешном курсу.

Мандатар је затим у расправи изјавио да 90-их, у време Слободана Милошевића „била једна веома озбиљна грешка“ (међу више осталих грешака, о којима није желео да прича), и то: „нисмо сагледавали однос снага у свету, нисмо разумели шта се збива око нас и мало шта смо успели да израчунамо и да избројимо“. Из овог признања јасно видимо да ни Вучић, ни неки други сапутници озбиљне српске државе тог времена заиста „нису ништа разумели“, али Слободан Милошевић, бројни хероји одбране Србије и већина нашег народа су одлично разумели, што се види и из тога да је тадашња Влада народног јединства била неупоредиво успешнија од свих које су уследиле, и то у неупоредиво тежим условима. Ти који „нису ништа разумели“, допринели су тим неразумевањем нашем паду. Они су закључили да на свету постоји само један значајан фактор – онај који нам је разбио земљу, бомбардовао нас и још увек настоји да Србија нестане. Онај фактор, који се, према потреби, назива ЕУ, НАТО или САД.

У свом експозеу, Вучић је речи „ЕУ“ и „европски“ употребио 141 пут, „Русија“ и „руски“ 31 пут, „Кина“ и „кинески“ 20 пута, „САД“ и „амерички“ 18 пута, „Партнерство за мир“ једном, а „НАТО“ ниједном.

Ова мала статистика указује на маркетиншки карактер експозеа.

Када се погледа обим и карактер „сарадње“, као и број потписаних споразума, Србија у овом часу није мање у НАТО, у који не жели да уђе и који мандатар не спомиње, него што је у ЕУ, коју је споменуо безброј пута.

90-их, у време „највеће геополитичке катастрофе“, Србија се понашала најмудрије и најадекватније од свих земаља и Европе и Евроазије. Тада је увећала свој велики слободарски, антифашистички и стваралачки углед у свету и створила најјачи извор самопоуздања и нама данас.

А они који „нису ништа разумели“, преко Вучића у експозеу, данас кажу, мислећи на ЕУ, „да је Србија била, јесте и биће део европске породице народа чије су упориште заједничке вредности и цивилизацијска достигнућа“.

„Заједничке вредности и цивилизацијска достигнућа“ са ЕУ која баштини Наполеона, Фрању Јосифа, Хитлера, Черчила, Павлића, Туђмана, Изетбеговића и Тачија!? Са ЕУ под командом Вашингтона и Ватикана?!

Не. Србија је један од источника источно-медитеранске, православне цивилизације, која је носилац најдубљих и најбољих људских вредности и стваралачких достигнућа и Запада и Истока, и Европе и Евроазије. Оних вредности чији је данас светски носилац нама братска и савезничка Руска Федерација.

А они који „нису ништа разумели”, преко Вучића у експозеу, данас кажу о Русији, Евроазијском Савезу и БРИКС-у: „Добри и пријатељски односи са Руском Федерацијом, која је један од камена темељаца оба ова савеза, могу бити добра полазна основа на институционално унапређење пре свега економске сарадње о обостраном интересу, без уласка у дубље интеграције.”

Дакле, они који „нису ништа разумели” хоће да нас интегришу у ЕУ, односно у Западну Европу која је три пута у 20. веку покушала да нас уништи, при чему последњи покушај још увек траје, док је Русија која нам омогућава опстанак, добра само за одређену економску сарадњу, али без уласка у дубље интеграције.

Зашто? Наводно зато јер наша десеткована привреда има већи обим размене са ЕУ него са Русијом и БРИКС-ом.

Србија не сме бити претворена у чамац од папира који ће плутати где год га бујица носи, док га не потопи. Србија је велики брод којем требају капетан и први официри, способни да га пуним једрима врате у победничку флоту, којој целом својом историјом припада.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ КРАЈИНУ У НОВОЈ, СЛОБОДНОЈ, СРПСКО- БАЛКАНСКОЈ ФЕДЕРАЦИЈИ

3. август 2016.

Покрет за Србију сматра да је неопходно обновити Републику Српску Крајину.

То би било сасвим у складу са међународним, уставним и историјским правом, али и са демократским европским принципима и са демократски израженом вољом Хрвата да напусте СФРЈ и пређу у ЕУ.

Дакле, ЕУ је баштиник разарања федерације јужних Словена и историјске Србије. Постојање Хрватске у ЕУ је у директној супротности са постојањем Србије.

Неопходно је поништити последице америчко-немачко-ватиканско-британске НАТО агресије против Југославије и српског народа.

Неопходно је исправити неправду.

Неопходно је поновно уједињење српског и њему најближих земаља и народа.

Сваки дан се морамо сећати милиона наших предака палих за слободу и сваки дан учинити по један корак ка томе да Европом поново завлада правда, а то ће бити могуће тек кад се обнови слободна, српска и балканска федерација.

Покрет за Србију сматра да уједињење братских земаља мора бити главни приоритет српске спољне политике, а не апсурдна и штетна лагарија о Европској Унији.

Клањамо се пред жртвама „Олује“ са вером да ће сви који искрено обележавају њену годишњицу изразити немирење са агресијом и заложити се за обнову Републике Српске Крајине, ослобођење и уједињење наших напаћених земаља.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

„ЕВРОИНТЕГРАЦИЈАМА“ ПРОТИВ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

26. јул 2016.

Покрет за Србију осуђује прокламовани резултат посете председника Народне Скупштине Републике Србије Маје Гојковић Сарајеву: договор о потписивању „Споразума о сарадњи у евроинтеграцијама“ између Републике Србије и Босне и Херцеговине.

Овакви важни спољнополитички потези и одлуке се не могу доносити у периоду „техничке владе“. Без обзира на независност законодавне власти, по Уставу Србије, спољну политику води Влада, које још нема.

СНС је у тешкој заблуди ако мисли да јој је народ дао мандат да Србију уводи у ЕУ по сваку цену. СНС још мање има мандат да према Републици Српској спроводи интересе и диктат српских евроатлантских непријатеља. А управо су, већ годинама, баш „евроинтеграције“ основна полуга притиска за укидање државности Републике Српске, кроз кршење или ревизију Дејтонског споразума, јер наводно, једино „функционална“, односно унитарна БиХ, може бити „припуштена“ у ЕУ.

Ова посета је штетна по Србију и српски народ и по времену, и по садржају, и по саговорницима (Бакир Изетбеговић, Денис Звиздић, Сафет Софтић, Младен Босић).

Развој добросуседских односа са БиХ је пожељан, али њихово стављање у оквир „евроинтеграција“ је опасна замена теза, уперена не само против Републике Српске и Републике Србије, већ и против свих народа Балкана, што су јасно показале 1990-е године и тадашње, а до сада непромењено, држање ЕУ и НАТО.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НЕКО ДРУГИ

24. јул 2016.

Од 5. октобра до данас, у Србији је све незаконито и неморално.

Да ли је неко после I светског рата у Београду пропагирао Аустроугарску, или после II светског рата Трећи Рајх? Не, наравно, а и да је покушао, сигурно би доспео у затвор, а можда би био и линчован. А данас се Влада Србије ИПАП споразумом обавезала да пропагира НАТО пакт.

Незаконито и неморално! Чињенице су сурове, а кривична и морална одговорност – огромне и неумољиве. Извршиоци једино могу трагати за „олакшавајућим околностима“.

До 5. октобра постојала је Србија. Шта више, постојала је и СР Југославија, као реални међународно правни аргумент за обнову Историјске Србије. Од 5. октобра постоји „Србија“, нова „независна држава“ по мери НАТО пакта, која је, будући нова, затражила и била примљена у УН, изменила свој уставни систем на незаконит начин, и своје у територијалном, војном, економском и моралном смислу крње и инвалидно постојање наставила у пријатељству и „партнерству за мир“ са НАТО пактом, који је наставио да је уништава. Није ни чудо онда што је за овакву политику генерал Милан Недић недостижна морална громада. Њега су устоличили Немци када су им трупе и тенкови већ заузеле Србију. А ови Србију предају и подводе због мита и претње да ће им неко ударити чвргу, у тренутку кад Русија никад није била јача ни спремнија да Србији помогне да стане на ноге.

Лажа и паралажа о ЕУ је постала толико дегутантна, да је већ бесмислено износити аргументе. Они су већ свима иоле часним и разумним познати, иако и даље не смеју да буду изговорени (осим ретко,

карикирано и трапаво) у централним медијима. А аргумент о окружености са ЕУ и НАТО није више ни за малу децу, која сваки дан гледају како косовка и балканска нада живи само захваљујући Русији, како руски стратешки бомбардери полећу из Русије и бомбардују америчке терористе у Сирији (са којом се Русија не граничи), како Кина у Србију улаже више него ЕУ, и како елегантни кинески ситни трговци сваки други дан скокну авионом до Пекинга да напуне своје торбе.

Лепо су напредњаци смислили седење на две столице. У време кад су то смишљали, није било ни Украјине ни Сирије, које се на њихову муку, десише чим су дошли на власт. Таман све они лепо западним стратешким (не)пријатељима обећали, узели аванс, кад оно – све се у свету промени. У прилог Србији, а против „седења на две столице“.

Ипак, у чему је наша велика, највећа, ненадмашна снага? Па у томе што Србија у нашем срцу и несрећна „Србија“ око нас нису непомирљиве. Она права, вољена, узвишена и човекољубива Србија, разлиће се из срца-источника и оживеће све отето, окупирано, порушено и умртвљено.

Нека Киф и Кандићка до миле воље наричу против 90-их! Србија ће опет бити слободна, праведна и православна! А биће и опет цела и весела, проналазачка и победничка, демократска и антифашистичка, народна и социјална, пуна свадби и колевки.

Ми смо славно исписали 90-их своју страницу борбе за праведни свет. Сада, пред одлучујућом битком, у којој ће слободне земље и народи, на челу са Русијом, праведни свет извојевати, треба да се спремимо да заузмемо своје заслужено место, као и увек, међу победницима.

Да не бисмо сами скривили непотребно и ново страдање, треба нам промена одмах!

Да, Србији треба неко други! Одмах! Није важно да ли ће се исто звати, ни ко ће га предложити. Важно је да поведе Србију у сусрет самој себи.

БЕЈЗА У БЕОГРАДУ, ПЕЛЕНЕ У ЈУРИ, ПОГЛАВЉА У ГВАНТАНАМУ, СРБИЈА У СРАМОТИ

22. јул 2016.

У Београду од септембра 2012. раде турска приватна основна школа „Бејза“ на Бановом Брду и „Бејза“ едукативни центар на Обилићевом венцу. Обе ове установе припадају покрету „Хизмет“ Фетулаха Гулена. Ако је Британија дала свету тврдокорни вехабијски ислам, из којег се регрутују сви исламски терористи, Америка је преко Фетулаха Гулена створила „неолиберални исламизам“ и „неоосманизам“ који од сиромашних верника тражи потпуну посвећеност и дисциплину, а богатима дозвољава лихварство, сасвим у духу „протестантских“ идеала. Та монстр творевина је изнедрила Ердогана, који је накнадно одбио да јој буде марионета. „Хизмет“ Фетулаха Гулена је паклени империјални пројекат обнављања и ширења османске империје у функцији НАТО пакта и западне олигархије. „Специјалност“ овог пакленог пројекта су хиљаде образовних установа – у Турској и широм света. Чује се да осим две у Београду, постоји још оваквих школа у Србији.

Радници носе пелене у „Јури“ и „Геоксу“.

Прича се о „поглављима“ и „владавини права“, а примају затвореници из концентрационог логора Гванатанамо, где је све супротно праву!

800 војника и официра годишње оде из НАТО партнерске Војске Србије због ниских плата.

Ето какве су стране инвестиције за које власти тврде да ће спасити Србију.

Изгубљени случајеви ужаснути „беневоолентним диктатором“ и даље нам Запад дају за пример – не помажу ту ни бомбе, ни терористи, ни одсечене главе. Запад је диван, а највиши идеал је смрт у „демократији“, која је најчистија плутократија. Шта ће наши шегрти, него да уче од много већих лажова и манипулатора, који су толико „успешни“ и богати?

Покрет за Србију захтева да се уведе стручна и морална подобност за државну службу!

Покрет за Србију захтева моменталну забрану и затварање свих „Хизмет“ школа у Србији!

Покрет за Србију захтева моментални раскид уговора, наплату пенала и кривичну одговорност за све „стране“ и друге „инвеститоре“

који угрожавају живот, здравље и људско достојанство радника, као и безбедност Републике Србије!

Покрет за Србију захтева усклађивање радног законодавства са социјалним и цивилизацијским достигнућима Србије и слободног света!

Склапањем и развојем „партнерства“ („за мир“) са НАТО пактом, власти Србије су, не питајући народ, прихватиле да су НАТО, Хаг и агресија 1999. у праву, опростиле ратне злочине и ратну одштету, и глумећи покајаног кривца, унапред пристале на сва могућа државна, економска, социјална, морална и духовна понижења која би НАТО аресору могла пасти на памет.

Тражимо да се НАТО и сви који му служе ставе ван закона!

Србија срамоту неће још дуго трпети!

За Србију – до победе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ТРАМП И СОЦИЈАЛИЗАМ

21. јул 2016.

Трамп је и и званично председнички кандидат. Чувам се од претераних очекивања, којима се у америчкој изборној години, осим око половине Американаца, зарази и приличан део света.

Ипак, тешко је сетити се да је икада етаблирани поредак доживљавао тако крупне изазове и оспоравања, и то од чак двојице важних кандидата – Трампа и Сандерса. Сандерс се у међувремену, у најгорем маниру европских социјалдемократа „растворио“ и „легао на руду“ Вол Стрита и олигархије. Дакле, остао је само „десничар“ Трамп.

Пре неколико дана сам срео једног изразитог америчког левичара, готово комунисту. На моје питање колико ће се Сандерсових присталица одазвати на Трампов позив да за њега гласају, он је прво показао на себе, па онда дао процену – око 20%. На Западу су шанчеви између левице и деснице много дубљи него у Русији и код нас, али такав проценат би могао бити довољан за победу.

Огромна већина присталица подржава Трампа због његове чврстине и аутентичности, због неприпадности естаблишменту. Поред тога, Трамп заговара протекционизам за америчку привреду и државно здравствено

осигурање, „као у Канади“. „Аналитичари“ у Америци (ништа бољи од овдашњих) одмах кажу – па да, то је популизам и – социјализам!

Очигледно да је у систему велико зло, које у Европи углавном називају „неолиберализам“, а у Америци често и „неоконзервативизам“ (зависно да ли долази од „леве“ или „десне“ партије). Тај систем „слободне трговине“ и „слободних финансијских шпекулација“ (у ствари најсуровије криминалне пљачке која је икад измишљена), који се утеривао претњом НАТО агресије:

1) више не функционише, јер се на светску сцену вратила Русија, потпомогнута Кином и већином човечанства;

2) донео је свету хаос, патње, тероризам и одступање од вековима учвршћиваних принципа демократије, међународног права и човекољубља;

3) не само да није донео довољно користи Америци, која њиме командује, већ је за већину њених грађана постао неподношљив.

Отуда Трамп. Отуда потреба за променом система, односно за уклањањем његових малигних делова.

Отуда потреба за човекољубљем и општеном карактером система. А то значи и патриотским и националним и социјалним. А демократија у којој се све купује и продаје, заснована на новцу, нема никакве везе са влашћу и интересима народа.

Код нас Срба постоји богата традиција православља, човекољубља, одбране људског и националног достојанства и слободе, задругарства, самоуправе и других напаметнијих, најправеднијих и најефикаснијих форми привредног и социјалног организовања.

Дакле, хајдемо, као сада већ већина земаља у свету, храбро својим путем! И већина ће нас и разумети и поштовати. А ако нас неко баш и не схвати (утолико горе по њега), умећемо да се одбранимо!

28 СТРАНИЦА И ВРЕЛО ЛЕТО ЗА НАТО

20. јул 2016.

- 6. јуна: НАТО маневри „Анаконда“ у Пољској
- 12. јуна: масовно убиство у геј-клубу у Орланду (Флорида)
- 16. јуна: атентат на британску посланицу Џо Кокс у Бристолу (Британија)
- 23. јуна: британски референдум о изласку из ЕУ
- 27. јуна: извињење Ердогана Путину за обарање руског авиона у Сирији
- 5. јула: ФБИ одустаје од могућности тужбе против Хилари Клинтон
- 7. јула: пуцњава и убиство белих полицајаца у Даласу (Тексас)
- 7. јула: обнављање грађанског рата у Јужном Судану
- 8-9. јула: самит НАТО пакта у Варшави, потписивање Декларације НАТО-ЕУ о јачању стратешког партнерства, даље заостравање односа са Русијом
- 14. јула: масовно убиство на шеталишту у Ници (Француска)
- 15. јула: већина у Конгресу САД одлучила да после 13 година обелодани 28 страница конгресног извештаја о 11. септембру, које се односе на умешаност Саудијске Арабије**
- 15. јула: покушај војног удара у Турској
- 17. јула: пуцњава и убиство полицајаца у Батон Ружу (Луизијана)
- 17. јула: напад на полицијску станицу и убиство полицајаца у Јеревану (Јерменија)
- 18. јула: пуцњава и убиство полицајаца у Алма Ати (Казахстан)
- 18. јула: почео конгрес Републиканске странке САД

Политика „рата против терора“, односно подстицања екстремиста на убиства, како би се очувала власт финансијске олигархије, је на издисају.

Та криминална, антинародна и антидемократска политика не штеди људе ни у једној земљи.

28 страница су објављене после вишегодишњег притиска народа. Више се није могло избећи, али је олигархија одлучила да у те дане посеје страшна крвопролића широм света, како би затрпала истину и спречила њене неминовне последице.

Сви терористи – учесници у 11. септембру, били су повезани са саудијским службама и владајућим породицама. Из тога се види потпуно јединство у суштини и у злочину водећих западних тајних служби, вехабијског режима и главосеча.

Срби су први на својој кожи осетили дејство те паклене технологије. Србија мора што пре прекинути све односе са НАТО и економски убиствени „пут у ЕУ“. Одлажући то, она свој опстанак доводи у питање.

ВИДОВДАНСКА БРОЈАНИЦА

27. јун 2016.

1. ИСТИНА КАО ЛЕК

„Није Бог у сили, него у правди!“ рекао је Свети благоверни кнез Александар Невски својој дружини 1240. године да је охрабри пред славни бој са бројчано надмоћнијим шведским крсташима. У руском језику правда значи истина, тачније – појмови истина и правда су помешани. „Ја сам Пут, Истина и Живот“, речи су Спаситеља, а српска химна је молитва – „Боже правде“. Истина и правда су за нас Србе и Русе нераздвојне. И ми знамо да нема и не може бити ни бољег лека, ни снажнијег оружја. Због такве наше вере, мрзе нас они наоружани лажју, злом силом. И због такве наше вере, ми побеђујемо. Нека се што пре склоне они који данас српску политику облаче у лаж!

2. ЗАВЕТНИ НАРОД

Нас је наш, Косовски завет, сачувао. Они без вере, дакле без љубави, истине и правде, они који у 14. или неком другом далеком веку нису видели и веровали у нас, своје потомке, они који се определили за земаљско царство, данас су Турци. Или Хрвати. А има их и међу другим народима. Није лако преживети, спасити се. Али је лепо. Шта има лепше?

3. ГЛАД И БЕДА

Србија изумире. Већ десетак година темпом од 100 људи на дан. Годишње се роди 60-70.000, а умре око 100.000. Од 5. октобра до данас изгубили смо пола милиона људских живота. Еу-ропска Србија је постала логор смрти. И у овом језивом рачуноводству ништа се није поправило у последње четири године. Логором Србија управљају домаћи капои који слепо слушају приглупе, зле и корумпиране ниже бриселске чиновнике. Недавно су се појавили и „извршитељи“, па можемо очекивати да ће брзина уништавања људи да порасте. Строго су забрањени индустрија, култура и морал. На изумирање нације нико не обраћа пажњу. О томе је забрањено говорити. Сме да се говори само о правима мањинских група (ваљда оне треба да изумиру мало спорије од већинских). И о неким појединачним злочинима. О највећим – никако! Сваке године из Србије

НАТО земље (оне највеће – највише) исисају 6-7 милијарди евра. А народ мисли да су га опљачкали домаћи тајкуни. И они су део проблема, али њихова је само ситна провизија. Ако бисмо о свему овоме озбиљно јавно говорили три дана, четвртог бисмо сигурно променили и курс државне политике, и економски и социјални систем. Милом или силом.

4. КАДА И КАКО ЈЕ СРБИЈА ОКУПИРАНА?

То ваљда сви знамо, али некако нејасно и недовољно конкретно, јер је о томе забрањено говорити. Легална власт у Србији је морала бити срушена путем прве „обојене“ петооктобарске „револуције“, односно пучем који су организовале пре свега америчке и британске службе, уз активну помоћ служби више НАТО, односно ЕУ земаља, које су заврбовале, платиле и обучиле пету колону, укључујући међу остацима стратешког савезништва Тито-НАТО у домаћим службама, као и уз нечињење психолошки корумпиране шесте колоне у политичкој елити. За тај пуч су постојала два разлога. Прво, у краткотрајном периоду „униполарног света“ није било предвиђено постојање независних држава у Европи, а посебно то није смела бити Србија, у чије разбијање и потирање је империја 10 година улагала толико труда. Друго, није се смела дозволити могућност да се Србија, која није била поражена ни НАТО агресијом 1999, бори за кривичну одговорност НАТО главешина и велику ратну одштету, па чак ни да свету сведочи о злоделима НАТО. Све владе од 2000. до данас су окупационе владе, јер постоје под претпоставком да не смеју повући ни један потез који се НАТО-у не би свидео. Дакле, прича о „користи за Србију“ од „пријатељске сарадње“ са НАТО је не само ноторна и одвратна лаж, већ и кривично дело, јер никад нико у Србији није добио мандат ни да амнестира ратне злочине, ни да опрашта ратну штету, ни да судбину земље ставља у руке непријатељу.

5. ЕВРОПСКА УНИЈА – СТЕЧАЈНА УПРАВА

ЕУ је за све бивше социјалистичке земље које су у њу ушле – стечајна управа. Притом, што земља касније уђе, то је за њу горе. Развој је потпуно онемогућен. Чак и кад ЕУ не би била део „евроатлантских интеграција“, тј. тесно повезана са НАТО, и када не би Србију ничим политички условљавала, по Србију би било веома лоше да иде тим путем. А прави је апсурд тврдња да морамо ући у ЕУ и НАТО јер су тамо ушли скоро сви наши суседи. Па шта? Трговати и сарађивати са државама и њиховим организацијама можете и ако нисте члан.

6. СТРАХ ИЛИ НАДА?

„Евроатлантски“ запад није изворна, већ изведена цивилизација, која се хомогенизује у антицивизацију. Наша видовданска, историјска

Србија је један од темељаца цивилизације. Запад антиљудске олигархијске диктатуре је данас слабији од слободног света. Краткотрајно доба америчког унилатерализма је окончано заувек. Србија више нема разлога за страх.

Пет векова Косовске битке Србија је обележила у Крушевцу, са малолетним краљем, растрзана између аустроугарског утицаја и историјске припадности. 550 година Србија је обележила са својим патријархом на Косову. А на 600 година, више него игде икад на сличном скупу, два милиона Срба са својим председником означили су почетак обнове Историјске Србије, у славном и херојском кључу љубави, истине и правде. Сва ова видовданска подсећања изазивала су јаросне реакције Запада. Ипак, за Историјском Србијом уздигла се Историјска Русија, чиме је настала епоха наде, не само за нас, него и за свет.

7. БУНА

Видовданска, заветна, ослободилачка, стваралачка и антифашистичка Историјска Србија љубави, истине и правде не може постојати у канџама антицивилизације. Да би се ослободила, мора почети буна – борба за истину, свуда и стално. Она мора бити потпуна, и највише по најтежим питањима. Превише је лажи, патње и неправде у окупираној Србији. Чак се и опозиција дириговано ствара како би изгледала као гора алтернатива него власт. Само тотално људско, морално и правно одбацивање криминалне доминације непријатељских западних сила спасиће Србији и живот и будућност.

БРЕГЗИТ – ПОЧЕТАК ОСЛОБОЂЕЊА ОД СВЕТСКЕ ОЛИГАРХИЈСКЕ ДИКТАТУРЕ

24. јун 2016.

Покрет за Србију честита народу Британије на одлуци од великог значаја за цео свет.

Рушење светске олигархијске диктатуре неће бити лако, али сад већ јасно видимо оно што смо дуго осећали – да ће она свакако бити срушена!

Свет слободних људи и слободних нација које равноправно сарађују замениће свет банака и корпорација, похлепе и себичности, у коме олигархија уништава животе људи.

Индија, Пакистан и Иран приступају Шангајској организацији. На иницијативу Русије, заједно са Кином, почиње стварање Велике Евроазије – боље, веће, лепше, моћније и хуманије од „Евроатлантских интеграција“ које никада нису биле заједница народа, него пројекат финансијске олигархије, који је народ Британије данас сахранио.

Србија је међу првима искусила најгоре последице светске олигархијске диктатуре.

Стога Покрет за Србију захтева поштовање воље нашег народа – одмах и без одлагања! А то значи: прекид свих облика зависности од ЕУ и НАТО и оставке или смену свих у владајућој гарнитурџи који безочно лажу да је колонизација Србије одлука њених грађана и да је у њиховом интересу!

И народ Србије мора својим референдумом вратити своју слободу.
За Србију – до победе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

С БОГОМ, ЧИКА ЖАРКО!

18. мај 2016.

Вечерас је преминуо Жарко Видовић, један од највећих српских православних мислилаца, носилац Ордена Светог Саве, философ и историчар уметности, професор универзитета, члан Политичког савета Покрета за Србију.

Оставио нам је много. Дужни смо да разаберемо све што је за нас разумео о Господу, литургији, нацији као морално-историјској заједници и заветној, Његошу, српском распећу XX века и својој и нашој логорашкој судбини, братству са Русијом, са којом заједно светом проносимо православну веру и источно-медитеранску цивилизацију, осећању, уметности, смислу, личности и историји. Можда нам то поимање буде спасоносно.

Ускоро ће се појавити његова последња књига „Смисао – личност – историја“. Помоћи ће нам у том поимању много.

Ми у Покрету за Србију смо радосни што смо га знали, смиреног, умног, стрпљивог и доброг. И поносни смо што је своју последњу годину провео као наш члан. Јуче је напунио 95.

Вечнаја памјат и царство небеско драгом чика Жарку!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ВАСКРШЊА ЧЕСТИТКА

29. април 2016.

Ширимо љубав Божанску и човечанску, којом су нас у живот увели наши родитељи и наши преци!

Потврђујмо своју веру у Господа, који нам је подарио вечни смисао, без којег нисмо ништа!

Снажимо увек непресушну наду, јер нам је, деци, дато да учествујемо у стварању!

Радујмо се дану Васкрсења и свим осталим данима, дивни српски народе вере, завета, страдања, љубави, стварања, правде и лепоте у срцима!

Умножавајмо и делимо то своје неизмерно богатство и тиме ћемо опет, ускоро, изградити свој дом онаквим каквим га памти Васељена!

ХРИСТОС ВАСКРСЕ – ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ЧЕСТИТАМО НАРОДУ!

28. април 2016.

Велики вођи српског, а и других народа, били су велики тиме што су умели да обезбеде народу да сигурно иде путем којим сам жели, односно осећа да треба да иде. Сви покушаји да се народ убеди, натера или изманипулише да иде неким другим путем, завршили су се неславно, а често и трагично.

Западни колонизатори и манипулатори и њихови домаћи сарадници, учинили су све што су могли – и успели су онолико колико су могли, да кретање народа путем истине и правде успоре, да му тај пут прикажу као погрешан, а да политичке представнике који желе да служе народу на том путу ућуткају, дискредитују или посвађају. Они су формално испунили свој план, бескрупулозно користећи огромне ресурсе отете од народа, за тренутак су успорили бујицу народне воље, задржали су власт, и још за кратко време обезбедили себи заштиту и профит.

Евроатлантски пут је пропали пројекат, који је посебно штетан по Србију. Србија има своју сигурну будућност, као слободна и независна земља, ослоњена на своју славну традицију, Русију као братску земљу и историјског савезника и слободни свет који се рађа пред нашим очима.

Зато честитамо народу, који је упркос свим притсицима и манипулацијама, већ на овим изборима јасно показао којим путем жели да иде! Честитамо и Дверима, ДСС-у, Српској радикалној странци, што су умели да следе народни интерес, али и свим посланицима који ће ући у Народну скупштину са уверењем да је служење народу важније од свих других аспеката политике! А и свима који су са истим уверењем учествовали у овој неправедној изборној утакмици, са надом да ће следећи пут направити мање грешака.

Србију чекају нова озбиљна искушења која евроатлантска власт неће моћи да савлада. Покрет за Србију ће и надаље бити са народом, у првим редовима битке за слободу Србије, битке, коју ћемо саборно, ускоро довести ДО ПОБЕДЕ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ОВО ЈЕ СРБИЈА

18. април 2016.

Говор Владимира Кршљанина на помену и анти-НАТО протесту у Батајници поводом годишњице погибије Милице Ракић

„Ово је Србија!

Ово је Србија Ваљевске Грачанице и Светог Косова и Метохије!

Ово је Србија косовског завета и вечног васкрсења!

Ово је Србија Светог Саве и Светог Краља Милутина!

Ово је Србија Лазара и Милоша!

Ово је Србија Стефана Лазаревића и Ђурђа Бранковића!

Ово је Србија Карађорђа и Милоша Великог!

Ово је Србија војводе Живојина Мишића и сердара Јанка Вукотића!

Ово је Србија Пупина и Тесле!

Ово је Србија Његоша и Андрића, Ђопића и Десанке!

Ово је Србија Стевана Синђелића и Милана Тепића!

Ово је Србија Миленка Павловића и Љубише Величковића!

Ово је Србија Слободана Милошевића и Здравка Толимира!

Ово је Србија Вукашина из Клепаца и Милице из Батајнице!

Србија је величанствени сабор вере и духа, истине и части, љубави и праведности! Србија је и ово наше литургијско сабрање са вечитим прецима и потомцима који ће тек да се роде!

Србија је пречица из земаљског у вечни живот којом је прешла Милица Ракић, а тај њен пут је народ одмах видео, препознао и заувек запамтио. То је лекција како се постаје светитељ и зашто 800 пута јачи НАТО није успео да нас победи, па је од крстарећих ракета и осиромашеног уранијума прешао на крстареће манијаке са осиромашеним духом који хистерично вичу „промените свест!“

Све су нам отели. Али неће нам отети ни Светог Саву ни Свету Милицу!

И зато ћемо ми победити. И то врло брзо!

Јер следимо пут Богочовека са љубављу у срцу!

На овом нашем Хелму се из вере родио Град, и Држава и Цивилизација. Против ње отпадници и злочинци, подлаци и репови, тајне службе и тајни редови, воде своје крсташке ратове вековима.

Када смо 1912, дигавши се као један, умало ослободили полуострво

– источник, прво су нас зауставили и започели да нас мрве и деле. Против нас су у 20. веку водили три светска рата, измишљали идеологије, псеудоверске екстремизме, индустрије заблуда и историјске преседане. Да, крварили смо, и то много. Једни су падали жртвом, други клонули духом и продали се. Али било нас је досад, Господ нам је сведок и молимо се ходећи утабаном стазом наших великих предака, да тако буде и одсад, сасвим довољно да победимо.

Ова наша Света Србија је предстража и Светога Града – Источника и Свете Русије – океана наде за цео свет који је из Источника рођен. Зато су Историјска Србија и Историјска Русија – сестре које не могу једна без друге и зато су сви њихови људи и њима ближњи – браћа.

НАТО је створила она иста олигархија која вековима предводи крсташке, колонијалне и империјалистичке ратове, када помоћу Хитлеровог Трећег Рајха није успела да сруши цивилизацију, већ је доживела тежак пораз. НАТО је политичко и војно језгро савремене империје, антицивилизација, алијанса за покорвање света, чији је један од деривата Европска Унија. Чак нескривено носе и заједничко име – „евроатлантске интеграције“ и имају исту формалну престоницу – Брисел.

НАТО фашизам је савршенији од Хитлеровог. Његов терор трпимо већ 25 година. Најпре смо му се 10 година успешно и херојски супротстављали, толико успешно да и 15 година пошто нас је НАТО формално окупирао, свет и даље верује у нас. Будимо и ми непоколебљиви у својој вери!

Успешно смо му се супротстављали јер смо се ујединили у вери у све најбоље из наше историје. Наша вера је наша историјска свест. Учећи од нас, тако исто се ујединила савремена Русија и постала несумњиви предводник највећег, економски и војно најмоћнијег, духовно супериорног дела човечанства са својим структурама у успону које се зову БРИКС, ШОС, ОДКБ, Евроазијски Економски Савез...

Одговарајући ових дана на питање једне руске девојчице о томе да ли би помогао Обама, Порошенку и Ердогану кад би се давили, Владимир Путин је одговорио: „Ако је неко одлучио да се утопи, онда га је немогуће спасити. Али, ми смо, наравно, спремни да пружимо руку помоћи и руку пријатељства сваком нашем партнеру, наравно, ако то он жели.“

Ово је било о могућој помоћи „партнерима“. А неки данашњи властодршци у Србији, лажови без савести, зависни од западног новца, али пруженог не директно, него да би било гнусније и по њих опасније, преко локалних и међународних криминалаца и мафијаша, покушавају да нас наведу да посумњамо да ли би Русија помогла својој браћи.

Осим за судбину уцењених ниткова, раскид зависности од НАТО и ослобођење Србије не представљају никакву опасност.

А разлога је много, толико много да у НАТО мишоловци Србија не

може издржати више од неколико месеци. Овде смо се сабрали да то кажемо и покажемо да смо спремни.

Цена 15 година пута у напредну, демократску, евроатлантску будућност је 500.000 људских живота, разорена привреда и војска, свеопшти криминал и корупција, глад и беда који су све масовнији, распарчавање Републике Србије, терористичке и друге ратне претње свим деловима Историјске Србије, омча великог Хага и мини-Хагова у Сарајеву, Загребу и Београду око врата хиљадама српских официра и бораца, нова повампирења усташа и балиста, симбиоза међународне и приштинске нарко-мафије са локалним компрадорским политичким врхушкама. А све је то директна последица присуства НАТО официра у свим војним, безбедносним, финансијским, привредним, медијским, владиним и невладиним структурама Србије. И после свега што су нам урадили разбијајући земљу, држећи нас под ембаргом, бомбардујући, убијајући, још нас бесомучно пљачкају и уверавају да је све то за нас добро!

Дакле, захтевамо МОМЕНТАЛНУ СУСПЕНЗИЈУ, ОТКАЗИВАЊЕ И ПОНИШТАВАЊЕ СВИХ СПОРАЗУМА СРБИЈЕ СА НАТО ПАКТОМ!

Саборну декларацију За Србију без НАТО-а, подржао је велики број родољубивих, отаџбинских, општенародних организација и њихов број сваки дан расте. Кроз њу је изречена истина. Истина о Србији. Истина без које Србији нема опстанка и истина која је лековита за свет.

Саборно ћемо у данима, недељама и месецима пред нама, ту истину остварити. Талас који је кренуо са Истока је немогуће зауставити. Како радили, тако нам Бог помогао!

Да ли већ чујете како ће да ПУКНЕ ЗОРА слободе кад Натовци почну да одлазе? И, као у песми:

„Засвираше трубе, заврши се бој, звона звоне, зора свиће, враћам се роде мој!“

Милица је вечна, Србија је вечна! Живела Србија!“

ХАШКЕ СУДИЈЕ АНТОНЕТИ И НИАНГ: ЦИЉ МИЛОШЕВИЋА И СРПСКИХ СНАГА У РАТУ БИЛА ЈЕ ОДБРАНА СРБА И ОЧУВАЊЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, А НЕ ЗЛОЧИНИ!

31. март 2016.

Осим што су ослободили политичког затвореника др Војислава Шешеља, француски судија Антонети и сенегалски судија Нианг су у својој пресуди донели закључке од великог значаја за Србију и српски народ.

Темељ српске колективне кривице у пракси овог нелегалног трибунала био је за ову прилику специјално адаптирани принцип „удруженог злочиначког подухвата”, који је у хашкој интерпретацији подразумевао да су се сви српски политички и војни руководиоци, на челу са Слободаном Милошевићем, договорили да изврше злочине над припадницима других народа.

Осврћући се и на процес Слободану Милошевићу и на процес Војиславу Шешељу, судије Антонети и Нианг констатују конфузију и неспособност тужилаштва да докаже постојање „удруженог злочиначког подухвата”.

Штавише, судије закључују да је у случају Милошевића, Шешеља и других српских руководиоца и команданата ЈНА/ВЈ, ВРС, МУП **„циљ договора био одбрана Срба и традиционално српских територија или очување Југославије, а не почињење злочина који се наводе”**.

Овај бљесак савести двојице судија не може бити извор поверења у „хашку правду”, већ реални извор потребе да одговорне српске власти и међународни чиниоци формално покрену поступак ревизије и поништавања последица досадашњег рада трибунала под политичким притиском НАТО.

Честитамо др Војиславу Шешељу на великој моралној победи!

Одајемо признање браниоцима отаџбине и српског народа који су своје животе уградили у нашу будућност, жртвујући се или на бојном пољу или као хашки мученици, на челу са Слободаном Милошевићем!

Остајемо у обавези да Србију ослободимо од НАТО пакта, његовог хашког трибунала и других страшних последица агресије која још увек траје.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ОТВОРЕНИ ПОЗИВ ЈАВНОСТИ – ДЕКЛАРАЦИЈА О СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ БЕЗ НАТО

26. март 2016.

ОТВОРЕНИ ПОЗИВ ЈАВНОСТИ

– саборна иницијатива за окупљање свих родољубивих снага и потписивање ДЕКЛАРАЦИЈЕ О СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ БЕЗ НАТО, као део активности којим ће се тражити од власти да раскине срамне НАТО споразуме и да се сви представници НАТО савеза протерају из Србије

Поштовани,

Покрет ЧАСТ ОТАЏБИНЕ и ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ покренули су ВЕЛИКУ САБОРНУ ИНИЦИЈАТИВУ за окупљање свих родољубивих и патриотских снага које постоје у многим организацијама, а свакако већински у нашем народу, како би се заједно удружили с циљем да се раскину срамни окупаторски НАТО споразуми које је потписала наша власт, и тиме довела себе, државу и народ у подређен, завистан и крајње неповољон положај, угрожавајући тиме не само грађане Србије, већ и наш народ у Р.Српској и Црној Гори.

Као плод ове иницијативе проистекла је ДЕКЛАРАЦИЈА О СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ БЕЗ НАТО као обавезујући кровни докуменат око кога ћемо се својим потписом окупити и саборним, одлучним, снажним и масовним активностима, јер други начин не постоји, заједно радити све док коначно не истерамо НАТО из Србије.

Као слободне и независне организације са члановима претежно из ветеранске борачке популације с обе стране Дрине, који су више пута у протеклим деценијама часно бранили и одбранили свој народ, и кроз злочиначке активности агресора на терену добро упознали НАТО окупаторе, боримо се и борићемо се да остваримо наш изузетно важан циљ – да помогнемо да наша земља буде слободна од НАТО пакта, који данас окупира србски народ у миру, јер му то није успело у рату.

Стога Вас све позивамо као родољубиве, патриотске, слободарске, традиционалне, и све друге организације, као и утицајне и угледне појединце, без обзира на Ваше политичко опредељење, да нам се придружите и својим потписом на ДЕКЛАРАЦИЈУ О СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ

БЕЗ НАТО покажете вашу одговорност и према себи и према вашим колегама, и према свима онима који су положили своје животе бранећи нашу отаџбину, а пре свега према свом народу, јер су СЛОБОДА И ЧАСТ НАШЕ ОТАЏБИНЕ у питању!

Председник покрета ЧАСТ ОТАЏБИНЕ генерал Родољуб Анђић

Председник ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ Владимир Кришљанин

ДЕКЛАРАЦИЈА ЗА СЛОБОДНУ СРБИЈУ БЕЗ НАТО ПАКТА!

Полазећи од чињеница да је НАТО:

- изазвао крваво разбијање СФРЈ и рат на њеној територији, делујући у садејству са профашистичким и другим екстремистичким организацијама са ових простора, пораженим у Другом светском рату, а сачуваним и обновљеним у земљама под њиховим утицајем;
- да је у том рату успоставио себи савезничку мрежу исламистичких и албанских терористичких организација, заснованих на криминалу и нарко-мафији;
- да је за разбијање СФРЈ и рат на њеној територији оптужио Србију и српски народ и у том циљу створио сурогат-трибунал у Хагу, чије је постојање и функционисање супротно повељи УН;
- да је руководио хрватском агресијом на Републику Српску Крајину, односно зоне под заштитом УН, и у њој учествовао;
- да је извршио оружану агресију на Републику Српску и на СР Југославију, уз масовну употребу пројектила са осиромашеним уранијумом, касетних бомби и других нехуманих и недозвољених оружја;
- да је у својој оружаној агресији извршио бројне злочине против цивила и друге ратне злочине, те да је изазвао огромну ратну штету;
- да грубо крши Резолуцију 1244 СБ УН, подржава отцепљење покрајине Косово и Метохија од Србије, помаже формирање оружаних снага квазидржаве „Косово“ и штити диктатуру терориста и наркомафије на тој територији;
- да не престаје да врши притисак за неспровођење и промену међународно признатог Дејтонског мировног споразума;
- Такође, полазећи од чињеница да је:
- Дејтонски споразум и Резолуција 1244 представљају довољан међународни правни оквир за несметано и обавезујуће деловање свих међународних субјеката;

- да ће НАТО бити дужан и обавезан према повељи Уједињених нација да се у потпуности придржава важећих међународних докумената и одлука Савета безбедности;
- да евроатлантске политичке, економске, финансијске и друге структуре које су под утицајем и контролом НАТО и његових чланица непрестано захтевају и намећу ограничење и укидање суверенитета и територијалног интегритета Србије, смањење њене одбрамбене моћи, да утичу на њене одлуке у области политике, економије и у свим другим сферама, а све у корист НАТО и његових чланица, изазивајући опште осиромашење и изумирање становништва Србије;
- да савезништво са Русијом и партнерство са другим водећим земљама света које нису под утицајем и контролом НАТО Србији гарантују суверенитет и слободан економски и духовни развој,

Захтевамо од власти Србије:

**МОМЕНТАЛНУ СУСПЕНЗИЈУ, ОТКАЗИВАЊЕ И ПОНИШТАВАЊЕ
СВИХ СПОРАЗУМА СРБИЈЕ СА НАТО ПАКТОМ!**

24. МАРТ, НАТО И ЊЕГОВ ТРИБУНАЛ

24. март 2016.

Пресуда НАТО трибунала у Хагу Радовану Караџићу је поново потврдила политички карактер овог квазисуда, који од дана свог нелегалног формирања до данас служи само да фабрикује лажне потврде ратне пропаганде НАТО и производи накнадно квазиправно покриће за НАТО злочине.

Данас, када је јавност у Србији и највећем делу света свесна и злочиначког карактера и моралног, политичког и економског краха евроатлантских структура, ова пресуда делује као анахронизам и додатни подстицај Србији да се ослободи евроатлантских канџи.

Са НАТО-ом који остаје на страни фашизма, милитаризма, тероризма, окупације, пљачке, криминала и наркомафије не може бити компромиса!

Данас се и Србија и свет са поносом и пијететом сећају наших хероја и жртава. Стасале су нове генерације бораца за слободу. Покрет за Србију истиче: први корак ка слободи мора бити раскидање свих споразума и прекид сваке сарадње са НАТО и његовим трибуналом.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

СПОРАЗУМ О САРАДЊИ РУСКОГ ОПШТЕНАРОДНОГ САВЕЗА И ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

19. март 2016.

Партија Руски општенародни савез и Покрет за Србију склопили су Споразум о сарадњи. Споразум су данас у Београду, током конференције за штампу, потписали лидери две политичке организације, Сергеј Бабурин и Владимир Кршљанин.

У тексту споразума се истиче да ће две стране, полазећи од заједничких принципа – националне државности, социјалне правде, православне духовности и благостања народа, настојати да кроз све облике политичке,

информативне, културне и економске сарадње допринесу даљем јачању и развоју братских и савезничких односа између Русије и Србије, интеграцији словенских православних народа, миру и пријатељству у целом свету.

Владимир Кршљанин је на почету изразио велико задовољство што је у Београду поново један од најславнијих руских политичара, али и научних и друштвених делатника, који је својом активношћу последњих деценија постао и симбол српско-руског братства, Сергеј Бабурин. Кршљанин је указао на велику програмску блискост две политичке организације: „Инсистирамо на независности својих земаља, темељимо се на ономе што представља Историјска Русија и Историјска Србија и баштинимо и боримо се за сва најпозитивнија достигнућа читаве наше историје, почев од нашег православног утемељења, али укључујући и достигнућа у периоду изградње социјализма.“

Сергеј Бабурин је узвратио: „Увек ми је празник за срце када долазим у Србију, иако ми је јасно да су ране од рата 1999. године залечене само споља, а изнутра оне и даље крваре. Сарадња РОС и ПС усмерена је на лечење и избављење од заразе, и спољашње и унутрашње. Када говорим о унутрашњој, ја говорим о српској и руској борби за препород националног духа и самосвести.“

А када говоримо о спољној, морамо уочити да криза западног света, то није само криза изазвана најездом миграната или рушењем традиционалне породице и традиционалних вредности. Католичка Европа неће моћи да преживи без успостављања ефективне сарадње са православним светом. Њене вредности су можда очуване у Латинској Америци, али су срушене у самој Европи. Наша сарадња са Покретом за Србију је пре свега сарадња у интелектуално-духовној сфери.

Ја сам данас и Председник Међународне словенске академије наука, образовања, уметности и културе. У редакциони одбор нашег часописа „Словени“ улазе чланови ове академије господи Маројевић и Кршљанин. Јуче смо господин Кршљанин и ја посетили најстаријег члана наше Академије, професора Смиљу Аврамов.

Али то није једини правац наше сарадње. Наша Академија и ја смо међу организаторима већ треће привредне изложбе у Београду „Русија-Србија“. Када смо јуче заједно господин Кршљанин и ја присуствовали отварању те изложбе, ја сам рекао присутнима: „Као политичар, радујем се сусретима председника Русије Путина и председника Србије Николића. Али као грађанин Русије, не мање се радујем када у московској продавници видим српске производе. Захвални смо нашим српским пријатељима, укључујући оне у Пократу за Србију, за помоћ у томе да руски производи иду у Србију, а српски – у Русију, да руски инвеститори са већом сигурношћу долазе у Србију.“

Јуче сам на питање зашто нема више инвестиција из Русије био принуђен да кажем у присуству господина Кршљанина: „Код нас постоји бизнис коме је свеједно где ће да уложи новац. Али то није национални бизнис. А национални бизнис, који је све јачи у Русији, жели да инвестира у Србију, али не жели да инвестира у Европску Унију.“

Затим је уследило свечано потписивање споразума, после чега су се сви учесници конференције за штампу још једном обратили јавности.

Владимир Кршљанин је рекао: „Покрет за Србију је уверен да ће пре или касније, а верујемо врло ускоро, осећање, расположење и интерес народа да превлада у Србији. У Покрету за Србију нема ни једног политичког каријеристе, ту су пре свега људи који су се доказали у одбрани слободе и независности своје земље, што се види и по присутнима на овој конференцији.

Сви ми знамо, а зна и народ Србије, да евроатлантске интеграције представљају нешто што искључује могућност будућности Србије. Оне треба да буду прекинуте, а односи са НАТО пактом враћени у нормалу.

Шта је нормала односа са НАТО пактом? То су међународне обавезе проистекле из Дејтонског споразума и резолуције 1244. Као што знамо, годину ипо дана, до петооктобарског пуча, није било никаквих проблема са наше стране у извршавању тих обавеза. А све што је после тога урађено са НАТО-ом, урађено је на начин који поништава интересе Србије.

Нажалост, садашња власт је учинила озбиљан корак даље од претходне на том путу потчињавања Србије НАТО-у. Против тога се народ већ побунио, и то са ваљаним разлогом. Међународне околности су данас битно промењене, тако да не може бити никаквог политичког оправдања за овакву неравнотежу у нашем међународном положају.

Врло нејасно, немушто и без аргумената, намеће се теза да је наше приближавање и улазак у евроатлантске интеграције нешто корисно, а да би напротив, њихово прекидање било нешто опасно. Али нико никада није изнео ни један озбиљан аргумент ни зашто је то корисно, ни шта би то било страшно опасно.

Напротив, опасна је она ситуација коју је сада добио НАТО, потписивањем и ратификацијом свих ових споразума, у којој ова алијанса има могућност да инсценира повод за свој улазак у „остатак територије Србије“. Знамо да је Косово и Метохија већ окупирано, и да се тамо НАТО понаша на начин који крши Резолуцију 1244.

Јачање односа са Русијом, стратешко партнерство, односно војно-политичко савезништво са Русијом, онаквом каква она јесте данас и што представља у свету – то је гаранција да Србија може да се врати на пут развоја, суверенитета и слободног живота. Ми се искрено надамо да ћемо потписивањем овог данашњег споразума томе дати свој допринос.

Наше учешће у изборима биће управо такво – полазећи од тих наших политичких ставова, од наших основних принципа и у интересу народа, у сарадњи са свима који мисле исто или слично и имају могућност да у том смислу остваре резултате. Али за нас је најважније да народ, и кроз протестни покрет и на друге начине, каже своју реч и да наметне свој став.“

У свом последњем обраћању, Сергеј Бабурин је подсетио: „1991. сам био једини депутат Врховног совјета Русије који је иступио против ратификације споразума о ликвидацији СССР. У гласању ме је подржало само још 5 депутата. Нажалост, било је то помрачење свести у друштву, и међу депутатима. Данас готово сви који су стојећи поздрављали рушење СССР покушавају да то забораве. Код нас данас не можете више наћи скоро никог ко је на изборима гласао за председника Јељцина, и никога ко је гласао против Совјетског Савеза.“

Закључујући, он је истакао:

„Желим нашим саборцима из Покрета за Србију много успеха.

Хтео бих и да изразим наду да се братска Србија неће бесконачно колебати – да ли да буде у пријатљеству са Истоком или са Западом. Ако неко хоће да предвиди шта ће се десити на економском пољу ако Србија одустане од суверенитета и уђе у Европску Унију, довољно је да погледа на Мађарску, Румунију, Бугарску, где многа индустријска предузећа просто више не постоје, а пољопривредна производња је строго ограничена квотама.

Русија је спремна да купи све што Србија произведе, а Европи српска производња уопште није потребна.

Још озбиљније последице су оне интелектуалне и духовне. Али уверен сам да православни свет својим јединством спасава и штити цело човечанство.“

На самом крају, уследила још једна важна опаска Бабурина:

„Руско-српска привредна изложба трајаће још два дана и све вас позивам да је посетите. Она је већ трећа. Прву је отворио министар привреде Србије, а другу први потпредседник владе. Ове године је било планирано да је отвори премијер Србије, али се опет умешала Велика Британија! Стуштио се у Београд принц Чарлс, па због тога на отварању изложбе није било никога из Владе Србије! Ето зашто у Русији толико воле Велику Британију – јер Велика Британија нам смета чак и да се са Србима дружимо... Имајући у виду целу ситуацију, надамо се да ће идуће године, четврту изложбу, отворати председник Србије!“

СЛОБИНУ И НАШУ СНАГУ ОНИ НЕ МОГУ НИ РАЗУМЕТИ НИ ПОБЕДИТИ

11. март 2016.

(Излагање председника Покрета за Србију Владимира Кршљанина на проширеној седници Председништва Покрета за Србију посвећеној десетогодишњици убиства Слободана Милошевића 10. марта 2016. Владимир Кршљанин је и секретар Међународног комитета „Слободан Милошевић”, а раније амбасадор СРЈ и помоћник Слободана Милошевића за међународне односе)

Како је изгледала Србија под окриљем Трећег Рајха, у претходној верзији „Уједињене Европе“ у болном је памћењу. Како изгледа Србија под окриљем НАТО пакта и његове Европске Уније, болно видимо сада.

Ипак, Србија још живи, и окупирана, опљачкана и десеткована, изазива страх, неспокој и мржњу својих непријатеља – непријатеља човечанства. Она је и славна у свету због свог отпора Тројном пакту и НАТО пакту. То је наша, Историјска Србија. То је слободна Србија Слободана Милошевића.

Слободан је, на челу српске породице, очински бранио и кућу и децу и на крају се жртвовао да би спасао њихову будућност. Убијен је од стране хашког трибунала – најмонструозније криминалне творевине новог антиљудског поретка. Али, са таквим оцем, одбранили смо Републику Српску, а са њом и право и могућност обнове Историјске Србије. Са таквим оцем, НАТО смо 1999. од најстрашнијег злочина агресије у савременој Европи довели „к познанију права“ у Савету Безбедности и Резолуције 1244, која осигурава да ће кидисање хијена на Косово и Метохију престати ускоро, у успону слободног света, који позива Србију да се у њега врати, и да се врати себи.

Наш отац Слободан Милошевић је сав био део те Србије, живео је и херојски пао за Србију. Био је и весник новог света, света равноправних, и носио је у себи оно најбоље што је човек, Србин и државник свога доба могао бити. Имао је најбоље из свог времена – свест да се социјална правда, људско достојанство, слободно стваралаштво и државни суверенитет морају бранити по сваку цену, као и свест колико је олигархијски запад опасан противник, непријатељ човечанства. Имао је и оно најбоље што краси српски народ вековима – непоколебљиву веру, част и спремност на жртвовање у служењу отаџбини и породици.

Свако ко се данас диви Владимиру Путину, мора се дивити и Слободану Милошевићу. Ко не разуме ту везу, показује да није потпуно разумео ни једног ни другог. Шибана 10 година свим средствима западне агресије, Милошевићева Србија је била много боље место за живот, од ове исцрпљене колоније којој као једину утеху нуде похвале западних окупатора својим марионетским службеницима.

Субверзивни ратови, субверзивна политика и субверзивне идеологије, тероризам, организовани криминал, илегална трговина оружјем, дрогом, белим робљем и људским органима, агресија, ракете, бомбе, осиромашени уранијум, медијска лоботомија којом се жртве представљају као злочинци – то су све методе које су примењивали и још увек примењују „демократски запад“, НАТО и ЕУ ради неограниченог колонијалног господарења нашом земљом и физичког и духовног затирања српског народа.

Можда неке друге земље могу градити „партнерство“ и „пријатељство“ са НАТО пактом. Али за Србију, ако је суверена, то просто није могуће. Бар не док не наплати ратну одштету и НАТО не промени однос према њој.

Дакле, дилема нашег опстанка је: или је исправна ствар НАТО агресија или наша одбрана од ње. Та дилема се не може избећи или заобићи, јер се те две ствари узајамно искључују. Са Слободаном Милошевићем имали смо одбрану, достојанствен живот, поштовање у свету и перспективу развоја, док његовим свргавањем, изручењем и убиством добијамо демографски, економски и духовни геноцид у оквиру „евроатлантских интеграција“, односно реалност НАТО агресије.

Од „НАТО револуције“ 5. октобра 2000, одрекли су се већ сви њени заведени учесници, али се свеједно корумпиране гарнитуре пете и шесте колоне као НАТО марионете отад смењују на власти. Не признају то јавно, али сав садржај њихове политике каже „НАТО агресија је била у праву“. То је нелегитимна антинародна политика поништавања Србије.

О улози „пријатељског НАТО-а“ у „заштити Срба на Косову и Метохији“ председник СРЈ Слободан Милошевић је већ у фебруару 2000. године рекао:

„Ова срамна мисија тзв. међународне заједнице на Космету, која је на свим пољима претрпела потпуни фијаско, треба што пре да се оконча и да власти наше земље преузму своје пуне ингеренције на том сувереном делу наше територије.“

Тај став је, без сумње, кључно убрзао припреме за његово свргавање.

Један од главних архитеката агресивне источне политике САД Строуб Талбот, кроз перо свог сарадника Џона Нориса признаје да је узрок НАТО агресије „отпор СР Југославије ширим трендовима политичких и економских реформи, а не положај косовских Албанаца“. А откад се те реформе успешно спроводе, у Србији (наравно без Косова и Метохије) умрло је 500.000 људи више него што се родило. **Ропство је по свему горе него рат.**

Тек што је дошао на власт, Владимир Путин је Србији пружио руку помоћи, склапајући са владом Слободана Милошевића споразум о слободној трговини.

Та рука је и даље пружена према Србији и штити је и кад нема ко да је прими. У међувремену је толико ојачала да је постала и извор и гарант наде и сигурне будућности за цео свет.

Одајући пошту Слободану Милошевићу данас, 10 година после његовог убиства, ми ширимо благодатни огањ слободне Србије, Србије која устаје и спрема се да прихвати пружену руку.

Слободана су збацили да би привремено амнестирали НАТО и терористе и започели окупацију. Изручили су га у Хаг да би уставним пучем укинули СРЈ и претворили је у лабаву државну заједницу Србије и Црне Горе и на послетку су га убили да би раздвојили два ока у глави и ишчупали срце Србије. Покушавају да нас претворе у хорду оцеубица и јеретика. Узалуд. Он живи у нама. А његову и нашу снагу, снагу љубави према ближњем и према отаџбини, они никад не могу разумети.

Слободану Милошевићу се не можемо одужити, као што се деца не могу одужити родитељима. Али се морамо одужити својој деци, настављајући да живимо, боримо се и радимо ЗА СРБИЈУ.

Слободан нам је поручивао из Хага:

„Треба нам снажан и јединствен фронт борбе за слободу и излазак из сиромаштва, ропства и понижења.

Јединство патриотских снага је чист и историјски једино могућ и оправдан одговор на политику разбијања државе и преузимања материјалних ресурса у руке страног капитала, на осиромашење грађана и претварање образованих, квалификованих радника и сељака у робове новог светског поретка.

Имамо само један задатак – да заштитимо земљу и народ од ропства. Само када се поново успостави слобода и независност земље може се говорити о другим задацима. Сада је слобода једини задатак.

Циљ треба да буде – остварење јединства народа какво је било у време агресије НАТО, јер агресија се наставља другим средствима.

Ниједна колонија никад није била развијена, и никаква обећања не дижу стандард и не развијају земљу.

Сада је главни интерес народа и државе да се демонтира марионетска власт.

Народ мора да победи.“

Разумели смо врховног команданта. Покрет којим ћемо избацити НАТО из Србије је већ започео и у недељама и месецима пред нама он ће опрати лепо лице наше мајке Србије.

ЗА СРБИЈУ – ДО ПОБЕДЕ!

ИЗБАЦИМО НАТО ИЗ СРБИЈЕ! У СУБОТУ – НА АНДРИЋЕВ ВЕНАЦ!

19. фебруар 2016.

И Покрет за Србију позива на протест који је иницирао Српски сабор Заветници.

Позивамо наше чланове и све грађане да се окупе у суботу, 20. фебруара у 13 часова испред Председништва Републике Србије.

Захтев Председнику Републике да не потпише закон о ратификацији „логистичког споразума“ са НАТО, који је упутило више патриотских странака, удружења и појединаца, треба да постане прекретница у политичком животу Србије.

Овим споразумом се заокружују претпоставке за потпуну окупацију Србије од стране НАТО, на шта Србија добровољно даје сагласност и унапред се одриче права на било какву судску заштиту или одштету.

Тиме Србија постаје под већом контролом НАТО него што су то земље чланице НАТО.

Чињеница да су раније владе чиниле крупне кораке у подређивању Србије НАТО алијанси, никако не може бити оправдање овој влади да тим путем настави, упркос општепознатој вољи огромне већине грађана.

Сви проблеми и тешкоће са којима се суочава Србија, непосредно или посредно произилазе из њене подређености НАТО алијанси.

На то Покрет за Србију годинама доследно указује, а тога је свесно и 80% грађана Србије, упркос томе што упорно и бесрамно покушавају да их обману да су ликвидација српске војске и потчињавање агресорској алијанси која је окупирала Косово и Метохију и тамо ствара антисрпску терористичку војску, заправо нека „корисна сарадња“.

Нека ово буде прекретница! Не дозволимо да прође овај закон! Започнимо стални, масовни и доследни отпор присуству НАТО у Србији, јер то је једини пут на коме се може сковати патриотско јединство и ослободити Србија!

За Србију – до победе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НАТО ОРГИЈА У СРБИЈИ

15. фебруар 2016.

Да ли ће Томислав Николић 9. марта у Москви да се похвали Владимиру Путину да је Србија заокружила све организационе и правне претпоставке да постане полигон за НАТО агресију на Русију? И да је „сарадња“ „војно неутралне“ Србије са НАТО толико узнатрпредовала, да чини немогућом било какву озбиљнију војну сарадњу са Русијом?

Или ће се можда похвалити да је одбио да потпише Закон о потврђивању споразума између Владе Републике Србије и организације НАТО за подршку и набавку (NSPO) о сарадњи у области логистичке подршке, и да је својим политичким ауторитетом издејствовао код Владе да тај закон повуче из процедуре?

Плашим се да су неки наши властодршци толико заслепљени самообманом о сопственој „мудрој политици“, да нису у стању да докуче да су управо запалили фитиљ под бомбом постављеном у темеље Србије. Бомбу су истина, по НАТО инструкцијама, други НАТО извршитељи почели да монтирају много раније, али је монтажу довршила управо напредњачка власт, а сад се спрема и да је активира.

Сетимо се да је фамозни СОФА споразум, по којем већ, засад повремено и скривено, под окриљем ноћи, НАТО конвоји прелазе нашу територију, потписао још Вучићев министар одбране Небојша Родић, а ратификован је управо у време када је Русија улагала вето на НАТО резолуцију о Сребреници у Савету Безбедности УН. Овај најновији споразум је његова логистичка допуна, која омогућава НАТО запоседање и коришћење територије, објеката и инфарструктуре у Србији у дужем периоду. Све уз „дипломатски имунитет“ и експлицитну обавезу Србије да неће покретати судске поступке ни тражити одштету, чак и ако коришћење НАТО наоружања и технике на њеној територији изазове и смрт њених грађана!

За злочине против Отаџбине, то је свима познато, не важи „Опрости им Боже, не знају шта чине“. Опроштај ту није могућ. Чак ни од Господа Бога.

Мисле ли властодршци заиста да ће кад се НАТО трупе нађу у Србији, највероватније у некој антирусској активности, њихов „Споразум између Владе Републике Србије и организације НАТО за подршку и набавку (NSPO) о сарадњи у области логистичке подршке“ спречити Србе да им се оружано супротставе?

Уопште, усвајање оваквих споразума, може се окарактерисати само као издаја, лудост и злочин, јер је бесмислено доносити Законе који не

само да су супротни Уставу, већ темељном принципу суверенитета народа, који је изнад Устава. Сваки савестан грађанин ће и осетити и разумети, не само да није обавезан да спроводи овакав закон, већ да је напротив, обавезан да га не спроводи.

У само неколико дана, уочи усвајања овог закона у Београду се дешавала најстрашнија НАТО оргија. Примопредаја дужности шефа НАТО „канцеларије за везу“ у Београду (која, узгред, по овом најновијем споразуму, добија јасне обресе окупационе команде за Србију) између старог и новог НАТО генерала, пред свим највишим официрима Војске Србије, постројеним у ставу „мирно“ у Дому Војске Србије. Посета врховног команданта НАТО у Европи генерала Бридлава. Чапраз диван Вука Јеремића са бившим врховним командантом НАТО у Европи генералом Ставридисом у хотелу „Метропол“, (који су срећом помутили млади родољуби из СКОЈ-а). И, као врхунац, посета групе америчких сенатора, предвођених вијетнамским вампиром, оцем „Исламске државе“ и наравно србождером, Мекејном.

А све то праћено убиством генерала Толимира у Хагу, понижавањем званичног представника Србије и захтевом да се тамо крајем марта испоручи Војислав Шешељ.

Да ли Николић, Вучић и Дачић заиста мисле да се удвориштво може ублажити карактер чудовишта? Не, господо, управо је супротно, удвориштво је најбоља гаранција да ћете изгубити главу и да ће вас вући по блату.

Не знам да ли је прошао последњи тренутак да се дозовете памети, али будите сигурни, српски народ неће делити такву вашу судбину.

Окупација Србије од стране НАТО и ЕУ, која уништава српску привреду и десеткује осиромашено и обесправљено становништво, тврдоглавошћу власти и њеним најновијим потезима, доводи земљу у стање свеопште нелегитимности, претвара цео државни апарат у окупациону управу, коју притом окупатор неће ни да плаћа, већ она постаје систем бескорисних и штетних извршитеља и утеривача, који своје плате обезбеђују дерући кожу са леђа народа, јер су претходно угушили сву привредну активност од које би могли наплатити порез. И сад им је једина нада да ће ипак доћи бар по неки робовласнички „инвеститор“, да бар по неком Србину обезбеди кулук за минималац, како би онда тог понеког могли да прикажу на ТВ Пинк и себи направе рекламу за изборе.

Стање је ужасно и неодрживо, те ће ускоро бити окончано. Овако или онако.

Србија ће бити слободна, привреда ће се покренути, биће много више рођених и много мање умрлих, и бићемо заштићени у војном савезништву са Русијом.

За Србију – до победе!

НАТО ТРИБУНАЛ СМРТИ У ХАГУ И ЗАШТО ЈОШ ПОСТОЈИ

10. фебруар 2016.

Хашки трибунал је убио генерала Здравка Толимира. Иако осуђен на доживотну робију, овај српски новомученик је ликвидиран јер је својом вером и родољубљем пркосио и одбио сваку могућност да трибуналу да и привид легитимности. Нека је вечна слава и хвала једном од најчаснијих утемељивача наше слободе!

Ово убиство десило се уочи десетогодишњице убиства председника Слободана Милошевића. Не заборавимо да је на тадашњи извештај трибунала Руска Федерација изнела своје резерве на седници Савета безбедности УН, и задржала их до данас.

Убиство генерала Толимира је допунско упозорење, подсећање на покорност и понижење садашње квислиншке власти која се спрема да још једном изборном фарсом обнови свој лажни легитимитет, и која, у том циљу, не преза ни од манипулисања судством и српском историјом, надајући се да путем наводне судске рехабилитације генерала Недића, амнестира своје служење НАТО окупатору.

Хашки НАТО трибунал је највећа морална и правна мрља на лицу УН и међународног правног поретка. Његово одржавање у животу је озбиљна препрека заустављању дивљања НАТО сила и њихових терористичких продуката широм света. Највећу формалну препреку уклањању ове мрље преставља колаборација владе у Београду, која тако амнестира НАТО злочинце и прихвата последице погубне по Србију и српски народ.

Председник Николић је у јавној дебати у УН 2013. године изнео критичке примедбе на рад трибунала, али влада Србије није никад у Савету безбедности УН, дакле на месту на коме се формално одлучује, поднела формалну иницијативу да због нескривене политизованости и бројих убиства, овај квазисуд буде распуштен, његове пресуде поништене, а његови службеници кривично гоњени.

Свим кривцима порука – суд народа, суд историје и Страшни суд још нико није избегао.

За Србију – до победе!

ПУТ БОГОЧОВЕКА

5. јануар 2016.

*Ми знамо судбу и све што нас чека,
Но страх нам неће заледити груди!
Волови јарам трпе, а не људи –
Бог је слободу дао за човјека.*

Алекса Шантић

Божјиња порука Покрета за Србију

Бог је оно што нас уједињује, Бог је извор смисла, Христос је наш савременик, Дух Свети је наша веза са Оцем и Сином и самима собом.

Нема веће лепоте и радости од оне коју је свету, после дуге и тешке историје страдања и окрутности, донело рођење – оваплоћење Богочовека!

Узвишени и непоколебљиви у добру, оплемењени безграничном љубављу Свете Мајке и Небеског и земаљског Оца, љубављу и праведношћу коју преносимо на сву браћу и сестре рода људскога, градимо и стварамо светло које прожима Васељену.

Подвижништво људске и родитељске љубави, која је Божанска, уздиже народе који му следе и када му следе, далеко изнад оквира бројности и материјалног богатства, јер човек је духовно и друштвено биће. Тако и српски народ, када је уједињен и када је слободан, када следи Пут Богочовека, чини подвиге и приближава спасење и себи и свету. Још смо у првим вековима надахнуте борбе за праведни и стваралачки свет, и на Земљи, као и на Небу, а већ имамо огромне подвиге и огромне корифеје.

Градимо свет љубави, добра, праведности и стваралаштва – без Мамона, Папе, Лутера и Вебера, без зеленашке олигархије и све организоване опозиције Богочовеку, састављене од лукавих убица, јеретика, лажова и ниткова.

Историјска Србија на свом великом и славном, а једином путу, поново се буди и надахњује. Била је недавно победничка, слободна и богата. И биће опет, ускоро. Братска Русија јој пружа руку да поново устане и отресе као прашину лажне вође и опседнуте страшљивце, који би Србима да узму душу и претворе их у робове.

Браћо и сестре, славимо рођење Богочовека!

И ујединимо се, јер време је близу.

МИР БОЖЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ИСТОРИЈСКА СРБИЈА

20. децембар 2015.

1. Успон Русије данас охрабрује и пружа наду великом делу света, а Србији посебно. Може ли и Србија да обнови своје самопоуздање и историјску величину? Какав нам Русија даје пример? Русија се уздигла као Историјска Русија – држава-цивилизација, носилац сопствене историјске свести – а то значи православне духовности и морала, заснована на љубави према ближњем и осећању припадности људској заједници, патриотизму који из тога проистиче и способности да баштини све позитивно што су преци у историји створили, упркос грешкама појединих владара и идеологија.

2. Концепт нације у православној цивилизацији, којој припадамо, старији је, темељнији и дубљи, од западног – грађанског, везаног за државу и територију. Српска нација настаје у Средњем веку, са аутокефалношћу Српске Православне Цркве. У 14. веку, Српско царство обухвата цео Балкан, па у ширем смислу, Историјска Србија има шире цивилизацијско значење попут Византије или Историјске Русије. Царство, односно империја, није национална држава. А у православној империји, народ, односно нација, која је државотворац, нема већа права од других, већ има повећану, покровитељску одговорност да друге народе заштити и омогући им слободан духовни и економски развој у заједничкој држави.

У савременој историји, Историјска Србија се обнавља кроз државу и територију, ослобођену или одбрањену од освајача у Првом балканском, Првом и Другом светском рату, по цену вишемилионских жртава (40% становништва) од стране Српске војске и (српског) антифашистичког покрета, у садејству са Русијом (СССР) и другим савезницима. У том смислу, и Југославија је у основи Историјска Србија.

Данас се, у контексту успостављања нове стабилности и безбедности у Европи, мора разматрати питање анулирања последица разбијања Југославије агресијом Запада. А то значи решавање питања Историјске Србије. То није исто што и решавање „српског националног питања“. Овде се не ради о нерешеном „националном питању“ већ о рестаурацији историјског права, и то највећег могућег, заснованог на вишемилионским жртвама на страни савезника у два светска рата. Овакво право може бити занемарено само ако га се сама Србија одрекне, а она га се може одрећи само ако престане да постоји, како у територијалном (што укључује и питања суверености, економије и демографије), а још више у духовном

смислу, односно у смислу историјске свести. Стога се садашња фаза, са увлачењем Црне Горе у НАТО, везивањем Србије за Запад кроз њено „протестантско“ преумљење и друге форме психолошког рата, може сматрати покушајем потпуног уништења Србије.

3. Много се у јавности указивало и указује на кризу Запада. Уздизање материјалног и хедонистичког над духовним деградира људско биће на ниво звери, а фетишизација слободе појединца уз разградњу темељних облика људске заједнице (а човек је друштвено биће!) води тоталном поробљавању и геноциду. Истовремено, западна олигархија се уздигла над државним и политичким системима, а кратко време се била уздигла и над међународним системом, претварајући безграничном корупцијом у фарсу и објекте грубе манипулације демократију, слободу медија и људска права и слободе. Олигархија је под своју контролу ставила западне банке, државе, политичке странке, „верске заједнице“ и „грађанске иницијативе“. Толико болестан систем запао је у огромну кризу, налази се у грозници и конвулзијама и мораће врло брзо, пред изазовом већине човечанства, а чији развој Запад више није у стању не само да контролише и подређује себи, него ни да прати, и под притиском сопственог, све више обесправљеног становништва, да се промени.

4. Србији није ни потребно, ни пожељно да се везује за драматичну и страшну катарзу Запада, поготову што јој је тај исти Запад, уједињен и окован сопственом неостваривом амбицијом о господареву светом, недавно сурово показао и још увек је свакодневно на то подсећа, да је не сматра делом себе, већ својом супротношћу, односно појавом и територијом која мора бити покорена и уништена у историјском и политичком смислу.

5. Православном свету и његовој духовности, моралности и хуманости, без обзира да ли тај свет називамо Византија, Историјска Русија, Историјска Србија или некако друкчије, Западна олигархија не жели да дозволи да буде доживљен и схваћен, већ од њега окреће људима главу, настојећи истовремено да га оцрни, подјарми и уништи, видећи, не без разлога, у самом његовом постојању, претњу сопственом опстанку.

6. Историјска свест, односно вера у Историјску Србију, никад није престала да живи у срцима наших људи, а пробуђена је и почела да јача крајем 20. века, који је обележио, не крах комунизма, како се често мисли, већ крах идеологије уопште, као наметнуте замене за историјску свест. И данас, кад нам патриотска десница нуди социјалистичке елементе као темељне за ефикасну и праведну економију, можемо лако доћи и до

последњег недостајућег елемента, неопходног за уздизање Историјске Србије. На своју, непосредну и даљу прошлост, не смемо гледати идеолошки, јер нас то води у убиствено самопорицање, већ поштовати стваралачка и историјска достигнућа свих генерација, а не понављати историјске грешке, које је уосталом данас лако препознати, јер су готово све настале под утицајем Запада.

7.

Како би, у складу са овим, могла да, већ за деценију-две, изгледа обновљена Историјска Србија? Као носилац суверене кредитне, развојне, моралне и духовне политике, отргнута од колонијалног диктата западне олигархије оличеног кроз ЕУ и НАТО, ослоњена на сопствену традицију и сопствене искусне, образоване и креативне кадрове, у моралној и демографској експанзији, јединствена држава настала уједињењем НАТО протектората и окупационих зона под именима Србија, Црна Гора, Република Српска, Косово и Метохија, у чврстом војно-политичком савезу са Историјском Русијом, а чијем ће се цивилизацијском замаху прикључити и ослобођени делови Босне и Херцеговине, Српске Крајине, Македоније и која ће тако васкрсла, представљати пијемонт будућег Балканског Савеза слободних народа. Историјска Србија је животно потребна Европи и свету, а највише нама самима и нашој деци. Њена обнова је цивилизацијски подвиг, али и позив свих нас. И зато се, одагнавши сваку гордост и сујету, сви морамо ујединити у општенародни покрет, како бисмо са лакоћом одагнавши последње гротескне компрадоре и политиканте, који за рачун наших убица још увек харају Србијом.

НЕ ГУШИТЕ НАС ВИШЕ ЛАЖИМА!

24. новембар 2015.

Прилике у свету и у народу су данас такве да Србија може лако и без великих ризика да окрене леђа НАТО-у и ЕУ, подређеност којима јој наноси искључиво штету и да се окрене лицем Русији и БРИКС-у, односно слободном свету, којем читавим својим историјским бићем припада.

Е, сад пошто су прилике такве и пошто изанђали англоамерички окупатор и сви његови локални подручни лопови, корупционаши, наркодилери и терористи, немају ни снаге, ни смелости, ни намере да се суоче ни са народом ни са Русијом, они очајнички покушавају да медијском манипулацијом невиђених размера, односно још једном психолошком

операцијом спрече или бар одложе неминовно ослобођење Србије.

Као – па где смемо да у сарадњи са Русијом обновимо суверенитет, територијални интегритет, економију, одбрану и друштвену правду, па зар не видите колико има претњи и завера. Најмудрије је дакле овако, погнути главу, ћутати и гутати... И Блера, и Тачија, и Столтенберга... И све распродати. А и Запад је ипак најнапреднији.

Не гушите нас више лажима!

Притом чините и грешку. Не можете ратовати истовремено и против слободарског духа и против здравог разума. Ако нам заиста опет прете, није ли то разлог више да их пошаљемо дођавола! А ако нам не прете, хајде да престанемо да играмо како они свирају, лепше су нам наше народне песме и игре!

Не играјте се са људима! Андреј Фајгељ није нападач на „уставни поредак“. Он је само учинио оно што би морали сви – гласно је изразио своје немирење са мазохистичким понижавањем Србије. Нека буде одмах ослобођен и нека власти упуте извињење грађанима Србије због његовог хапшења!

А са НАТО пактом није могућа никаква „пријатељска сарадња“, ни искрена ни неискрена. Како је Покрет за Србију већ много пута истицао и доказивао: НАТО држи Србију под окупацијом, НАТО и даље против Србије води рат са циљем њеног уништења. И психолошка операција о којој овде говоримо је део тог рата. Погледајте, у прилогу овог саопштења, само ознаке НАТО јединица за психолошке операције које су продефиловале и још увек дефилију Косовом и Метохијом, и на путу до тамо, Србијом, командујући свим НВО и другим криминалним јадом и смрадом у Србији. Надајмо се да је ова психолошка операција НАТО последња, јер је директно усмерена да спречи ослобођење Србије, које је надихват руке.

НАТО, марш из Србије!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

СРБИЈИ ТРЕБА ОДГОВОРНА ВЛАДА, ОДМАХ!

15. новембар 2015.

Апелујем на све одговорне државне, политичке и друштвене чиниоце у земљи да неодложно омогуће формирање озбиљне и одговорне Владе!

Све што садашња Влада чини представља грубу обману, манипулацију и импровизацију, па самим тим и кршење демократије. Курс садашње Владе је супротан интересима Србије и њених грађана. Западне земље су у све већој кризи и све учесталије вуку потезе против интереса Србије, а Влада не престаје да се пред њима понижава и чини уступке. Источне земље увећавају свој економски, политички, војни и морални утицај у свету, конкретно штите интересе Србије на међународној сцени, а Влада не чини ни један реални искорак у продубљавању сарадње са њима. Ако све то одмах не буде промењено, у драматичној динамици развоја односа у свету, Србија се може наћи у веома опасној економској и безбедносној ситуацији. Јасно је да ова Влада нема ни капацитет, ни кредибилитет, па ни легитимитет да спроведе потребне промене, јер су потпуно супротне њеном досадашњем курсу.

Мора се одмах прекинути процес приступања ЕУ, којим се разара привреда и онемогућава развој земље, морају се прекинути Бриселски преговори и поништити сви њихови „резултати“, којима се крши Устав, морају се драстично редуковати претерани односи са НАТО, којима се директно крши прокламована војна неутралност, морају се испунити реалним економским, политичким и војним садржајем савезнички односи са Русијом и земљама БРИКС-а, морају се прекинути и преокренути неолиберални процеси дерегулације, тоталне приватизације и геноцидног нарушавања права радника и пензионера, мора се успоставити економски, финансијски, политички и војни суверенитет земље.

Председник Владе, који је сам констатовао да 90% грађана не подржава његове „реформе“, треба да одмах поднесе оставку. Председник Републике и Српска напредна странка треба да омогуће формирање владе састављене од одговорних личности са провереним патриотским и стручним квалитетима, без обзира на страначку припадност.

Садашњи политички односи системски онемогућавају да до изражаја дођу патриотизам, стручност и креативност народа. Јасно је да то иде у корист само непријатељима Србије.

Зато морамо деловати сви, одмах и пуном снагом. Околности су ванредне и неопходни су храброст и пожртвовање да се нагомилани проблеми Србије реше ефикасно, у оквиру институција и у складу са вољом народа.

Сваки изгубљени дан нам је ненадокнадиво скуп и повећава одговорност свих нас, а поготово оних који су положили заклетву Србији.

ДЕМОКРАТИЈА ИЛИ КИРБИ?

13. новембар 2015.

Амбасадор САД Мајкл Кирби већ два дана изјављује: „Рекао сам премијеру да не желим да рушим владу коју води. Нисам заинтересован за то.“

Да ли то значи да један страни амбасадор има право да руши Владу Србије и утиче на њен састав, и да одлука да ли ће то чинити или не то зависи од његове процене, или евентуално од процене његове Владе?

Наравно да он то право нема, али то се у Србији дешава већ 15 година, и то не само без адекватне реакције власти – најоштријег дипломатског протеста, бојкота амбасадора или чак отказивања гостопримства, него и без адекватне реакције политичке јавности.

Покрет за Србију сматра да се овакав снисходљив однос према амбасадору САД и неких других западних држава и организација, мора одмах прекинути, јер наноси директну штету Србији и њеним грађанима.

Позивамо све политичке странке и све грађане Србије да подигну свој глас како би у Србији поново била успостављена и одбрањена демократија.

Једна од великих лажи на којима почива разарање Србије и свега вредног у њој је лаж да се на штетне потезе западних влада не сме никако одговарати и да се према њима мора испољавати снисходљивост и глумити пријатељство.

Ни држава ни народ ни појединац ако су понижени и без достојанства не могу ни у чему напредовати. Сувереност, достојанство и демократија у Србији се морају бранити, у складу са Уставом и међународним правом. Такво понашање Србије имаће, то је доказано на примерима Србенице и УНЕСКА, подршку данас најмоћнијих земаља – нових центара светског равоја: Русије, Кине, Индије, Бразила и многих других.

Покрет за Србију позива на окупљање свих који хоће да окончамо претварање Србије у колонију и који хоће добро ЗА СРБИЈУ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

АНТИФАШИСТИЧКА ПОРУКА ИЗ СРБИЈЕ ОКРУГЛОМ СТОЛУ У ДОЊЕЦКУ

10. новембар 2015.

Поводом 9. новембра – Међународног дана против фашизма, расизма и антисемитизма, данас је у Доњецку одржан Округли сто, који је организовало Министарство иностраних послова Доњецке Народне Републике.

Округли сто је имао 10 непосредних учесника – високих функционера ДНР, политолога, представника јеврејске и јерменске заједнице и сведока данашњих фашистичких злочина, а модератор је био копредседник Народног фронта Новоросије Константин Долгов.

Путем видео-обраћања, на Округлом столу су учествовали и Владимир Кршљанин из Србије, Димитриос Пателис из Грчке и Глеб Симанов из Финске.

Учесници Округлог стола су усвојили и посебну Резолуцију, којом се обраћају свим земљама чланицама УН са апелом да изразе јасан став у односу на јачање нацизма, ксенофобије и антисемитизма у данашњој Украјини и да удруже своје напоре ради уништења те претње, која доводи у сумњу саму суштину постојања савремене цивилизације.

Овде доносимо превод целог обраћања Округлом столу Владимира Кршљанина, председника Покрета за Србију.

ФАШИЗАМ КАО КОМПОНЕНТА САВРЕМЕНИХ АГРЕСИВНИХ РАТОВА ЗАПАДА: ПРИМЕР ЈУГОСЛАВИЈЕ

„Поштовани учесници округлог стола, браћо и сестре, другови,

Огромна ми је част што могу да се обратим вама који данас чврсто стојите на првој линији и да вам кажем неколико речи о томе, како је код нас све почело.

После Другог светског рата, остаци фашистичких банди Хрвата-католика, њима блиских муслимана, а такође и Албанаца (тзв. усташе и балисти), заједно са колаборационистима, побегли су на Запад. Не треба заборавити да су ти вештачки створени антисрби, у Другом светском рату, не само извршили геноцид без преседана по размерама и суровости против православних Срба, Јевреја и антифашиста, већ су и упутили три

СС дивизије на Источни фронт и Стаљинград. Њихови остаци су нашли уточиште у земљама НАТО. Њих су тамо гајили под изговором да могу да послуже у борби против комунизма, а употребили су их за борбу против српског света и православља. Они су 90-их били ударна песница прозападних „демократских снага”, које су крвавим путем разбијале Југославију, створену од стране српске православне војске у време Првог светског рата, и сачувану од стране српског антифашистичког устанка за време Другог.

Обнова српске идеје на православним основама, заједно са очувањем социјалних достигнућа и независне економије 90-их у време Милошевића, дали су нам могућност да читавих 10 година заустављамо агресивни талас Запада, који је кренуо на Исток. То је довело до тога да смо 1999. били једина земља у историји, против које је ратовао цео НАТО (са изузетком мале православне Грчке, којој су натовци дозволили да не учествује директно у ратним дејствима). Ни у том рату нисмо поражени, већ су нам наметнули колонијалну управу тек октобра 2000, обојеном револуцијом, када је исцрпљена санкцијама, свим облицима субверзије и ратом, државна структура мале земље потрошила залихе унутрашње чврстине.

Али, дух народа није сломљен, иако су се Милошевић и Путин мимоишли у историји. Без обзира на све облике западне контроле наше земље, Србија је још увек најнезависнија земља у вашингтонско-лондонско-бриселској Европи. Народ зна да нама у таквој Европи није место, а наш српски православни свет на Балкану је поцепан у неколико државоликих НАТО протектората, као последица рата против Југославије, Европе и међународног права, који је вођен 90-их.

Свет 90-их није јасно видео да ми ратујемо против фашизма, било оног старог, браон и црне боје, било новог, вахабитско-идиловског, који се рађао у Босни, јер је у то време био засут свемогућом америчком пропагандом. Али сада свет види са ким ви ратујете, јер је иза вас моћна православна суперсила. Они су чак успели да по неког убеди у своја поређења Милошевића са Хитлером, и да га убију у хашком казамату. Али сви покушаји да се на исти начин поставе према Путину, изгледају смешно и осуђени су на пропаст.

„Ми пут свој знамо – пут Богочовека”, рекао је српски песник. Отпочео је светски расплет – ослободилачка фаза рата. И Сирија и бивша Југославија и бивша Украјина – делови су истог региона, преко којег по други пут, користећи фашизам и друге нагомилане антихришћанске и антиљудске методе, исти скривени узурпатори покушавају да наметну свету своју прљаву владавину. Али сада су пред поразом заувек. Слободни свет на челу са Русијом, први пут је од њих убедљиво јачи и економски и војно и морално.

А ми и ви треба да, са радошћу у срцу – издржимо, да одиграмо своју улогу у ослобођењу, у уклањању последица њихове кржаве оргије и да узидamo себе у темеље правога света.”

ЗАХВАЛНОСТ РУСИЈИ У БЕОГРАДУ И ШИРОМ СВЕТА

18. октобар 2015.

Данас је у испред амбасаде Руске Федерације у Београду организацији сиријских студената у Београду, одржан

СКУП ЗАХВАЛНОСТИ РУСКОЈ ФЕДЕРАЦИЈИ ЗБОГ ПОДРШКЕ СИРИЈСКОЈ АРАПСКОЈ РЕПУБЛИЦИ.

Сличне акције у организацији грађана Сирије одржане су данас истовремено и у Немачкој, Румунији, Словачкој, Белорусији, Ирану, Либану и Индији.

На скупу у Београду, на којем су учествовали и председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин, више чланова руководства и неколико десетина чланова Покрета за Србију и других родољубивих организација, интониране су химне Сирије и Русије, а говоре су на српском и арапском одржали млади Сиријци.

„Окупили смо се да изразимо подршку Русији у борби против тероризма. Не можемо бити задовољни политиком САД и ЕУ на Блиском Истоку, јер они, делујући у свом себичном интересу, вероватно ради приступа нафти и гасу, руше читав регион“ – нагласио је лидер сиријских студената Ламак Кудер.

Владимир Кршљанин је пренео сиријским организацијама и грађанима у Београду изразе безрезервне подршке Покрета за Србију праведној борби сиријског руководства и народа и истакао да је општи став грађана Србије да руско ангажовање ствара позитивну перспективу и народима Блиског Истока и народима Балкана који су суочени са истом врстом бруталне и разорне политике Запада.

СВЕСРПСКА КОНФЕРЕНЦИЈА У РУСКОМ ДОМУ

11. октобар 2015.

Свесрпска научна конференција „Историјско и духовно наслеђе Срба у односима нове светске равнотеже“ одржана је у петак, 9. октобра, у Руском дому у Београду. Учесници су говорили о проблемима српског народа у условима краха западног либерализма и експанзије БРИКС-а, као и о историјском и духовном наслеђу Срба и нашем заједништву са руским народом. Конференција је окончана усвајањем четири закључка:

Крах западног либерализма отвара пут за експанзију стварне демократије у свету, уз водећу улогу Русије и православне цивилизације, као и земаља БРИКС-а – нових центара светског развоја.

Јачање савезничке сарадње Србије и Русије у свим областима, а посебно убрзани развој веза у области науке, културе, образовања и духовног живота, неопходан је фактор стабилне будућности Србије, Балкана и Европе.

Политичко, војно и морално ангажовање Руске Федерације у Сирији и на свим другим тачкама где постоје озбиљне претње миру, људским животима, демократији и међународном праву, ужива нашу пуну подршку, али и најширу подршку српске и растућу подршку светске јавности.

Подржавамо стварање Народног савеза за спас Србије и спремни смо да допринесемо остваривању његових циљева.

Иницијатор конференције било је Удружење академика Београд у функцији Одељења Академије духовних наука из Симферопоља на Криму у Руској Федерацији, на чијем челу је академик Јован Гламочанин, а у организацији су учествовали и Одељење за Србију Петровске Академије наука и уметности из Санкт- Петербурга, Српско одељење Међународног јавног фонда јединства православних народа, Покрет за Србију (Београд), Друштво српско-руског јединства (Београд), Друштво српско-руског пријатељства (Београд), Удружење „Косовски завет“ (Гњилане), Друштво „Избор је наш“ (Бања Лука), Влада Републике Српске Крајине, Асоцијација војних ветерана Србије, Удружење „Источна алтернатива“ (Београд) и Удружење „Српски одговор“ (Београд).

Поздравни говор је одржао почасни гост конференције, директор Балканског центра за научну и привредну сарадњу из Москве Олег Дзиза,

иначе академик Међународне словенске академије наука, образовања, уметности и културе из Москве.

Краћа поздравна иступања имали су и Дејан Јанковић – Удружење студената „Номоканон“ (Београд), генерал Миленко Каришик – Удружење „Завет отаџбини“, Зоран Контић – Удружење „Српски одговор“ и Рајко Лежаић, председник Скупштине Републике Српске Крајине у прогонству.

На конференцији су са рефератима наступили, у првом делу: академици Јован Гламочанин и Владимир Кршљанин, др Мића Живојиновић, др Станко Нишић, Милорад Буха, Дане Чанковић, Милош Гвозденовић и Драго Ступар, а у другом академици Слободан Јарчевић, др Драгољуб Антић и Милутин Јаћимовић, др Вукадин Шљукић, др Зорица Пелеш, др Слободан Филиповић, Славиша Миљковић и др Синиша Недељковић.

Конференција је организована – како је истакао др Олег Дзиза у правом тренутку – преломном тренутку за светску политику. САД су навикле да господаре светом и нису добро схватиле промене које се дешавају у њему.

„Русија би желела да се прво у Србији – јединственој држави на свету – схвате те долазеће промене. Свет већ сада није једнополарни. Поделио се на два дела: проамерички табор и – слободни свет. Буди се слободарска свест код људи широм света. Русија више неће да се креће путем „великог брата“, оценио је Дзиза и истакао да народи и државе треба да брину о својим интересима, а не да служе великим силама.

Представник „Номоканона“ Дејан Јанковић је упозорио да су овакви скупови нарочито потребни угњетеној српској омладини, која живи у земљи у којој влада медијска цензура.

Рајко Лежаић је оценио да су „међународне силеције у име демократије рушиле сваку слободу у свету, а први који су то на својој кожи искусили су Крајишници“. Међутим, како је казао, свет се променио: на сцену је дошла Русија. „Она је историјски савезник Србије и ми морамо бити уз њу“, поручио је Лежаић.

Председник удружења „Завет отаџбини“, полицијски генерал у пензији Миленко Каришик апеловао је на српску слогу – која нам је преко потребна.

У свом уводном излагању, академик Јован Гламочанин је изнео прецизне податке о катастрофалном стању у српској економији. „У робној производњи Србије сада је једва 200 хиљада запослених, док је у време преузимања квислиншке власти из ДОС коалиције у тој грани привреде радило скоро милион људи. Индустријских система и успешних фабрика скоро и нема. Грађевинарство је упропаштено. Пољопривредна производња преполовљена. БДП Србије је пао на око 33 милијарде евра, док је нпр.

БДП Словеније око 60 милијарди евра. Словенија је задржала БДП који је имала у Југославији, а Србија је свој БДП упропастила и то за око 5 пута“, навео је Гламочанин. Ово стање у Србији, како је оценио, изазвале су земље западне алијансе на челу са САД које су „подстакле и организовале распад СФРЈ, увеле нам санкције и извршиле бомбардовање СРЈ, отеле нам Косово и Метохију и довеле на власт коалицију странака и декадентних НВО чија руководства не чине ништа сем што служе западним господарима“.

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин изнео је оцену да је у свету почео дефинитивни расплет дугогодишње кризе тако што је Русија предузела одлучну акцију на територији Сирије.

„Први пут у историји су друге силе, односно земље слободног света, које предводе Русија и БРИКС, у свему јаче од Америке и њених савезника. Међутим, политички врх Србије још увек сматра нормалним, или чак пожељним, присуство најнедемократскијих сила – САД и Велике Британије, као и организација под њиховом контролом у свим најосетљивијим сегментима државе и привреде и то чак уопште не доводи у питање, упркос штетним последицама какве је имала мало која земља на свету.

Уз све то, мора се истаћи и морална и цивилизацијска снага уједињеног народа. Управо она омогућава Русији да буде лидер слободног света, иако је она појединачно у многим економским елементима слабија од САД. Управо захваљујући таквој снази и Србија је 10 година одолевала притиску и агресиви у којој су против ње наступили уједињени сви њени историјски непријатељи, од САД, Британије и Немачке, до Ватикана и Турске“, поручио је Кршљанин и оценио да је англоамерички Запад у системској кризи, чију финасијску дубиозу покушава да реши тако што проблеме пребацује на остатак света, а највише на Европу, против које се, у циљу њеног „омекшавања“ води вишедимензионални рат, који има финасијско-трговинску димензију, димензију сукобљавања са Русијом – кроз рат у Украјини, рат санкцијама и јачање војне напетости, као и димензију мигрантске кризе са терористичком претњом. Све те димензије су постале толико штетне за велики број земаља и толико опасне по светски мир, да је Русија морала да реагује и адекватном употребом супериорне војне силе започне расплет и тако преокрене све ове опасне процесе.“

Ми данас морамо јавно и отворено подржати Русију, а будућност Србије је једино могућа у хитном напуштању зависности од Запада и успостављању ефективног савезништва са Русијом, закључио је председник Покрета за Србију.

Пуковник у пензији др Мића Живојиновић је указао да смо земља под протекторатом. „У таквој Србији, медијска манипулација која нуди само западни систем вредности оставила је последице на психу нашег народа. Последице те манипулације се крећу од измишљања језика (као

бошњачки и црногорски), па све до највеће срамоте српског парламентаризма: доношења срамне резолуције о Сребреници у Скупштини Србије“, оценио је Живојиновић.

Српски дух је непоколебљив упркос вишевековним нападима Запада, оценио је Милорад Буха, који управо овакве скупове види као „начин да се утре пут новој политици Србије“. Наш пут је ка Русији, која нас никада није издала, прецизирао је председник Владе РСК у прогонству.

Дане Чанковић, председник удружења „Избор је наш“ из Републике Српске указао је да се Русија успротивила западњачком девијантном систему. „Главну улогу у томе може да има Православље, које никада није имало империјалистичке побуде. А улога „малих“ народа је да буду уз Русију, јер ће то бити на добробит целог светског друштва“, рекао је Чанковић, додајући да су односи српског и руског народа увек почивали на пријатељству.

У име „Српског одговора“ говорио је Зоран Контић је истакао да је Србија од 2000. године изложена агресивном продору неоусташке идеологије, на коју Србија и српски народ морају да одговоре свим цивилизованим средствима, а не само оним која су допуштена. „У свету је на сцени општи сумрак идеологија, који би требало да замени „нови људски поредак““ - истакао је он.

Др Зорица Пелеш је изнела више примера значајних хуманитарних и духовних догађаја у дугој историји српско-руских односа, који су мање познати или су намерно скривани од јавности, а детаљно су описани у њеној књизи „Српско-руски братски односи“, која покрива период од Светог Саве до данас. О значају Номоканона Светог Саве говорили су Слободан Јарчевић и др Вукадин Шљукић, док су Драгољуб Антић и Милутин Јаћимовић указали на континуитет разорног деловања Запада на православни свет, а посебно на Русију и Србију, што се одразило и на прекрајање историјске науке.

Представник Асоцијације војних ветерана Србије Драго Ступар је оценио да је Русија вратила свој национални понос и да представља бастион борбе против САД, које уместо вредности, свету намећу неморал. „Ако Русија издржи – свет ће бити бољи“ – нагласио је он и истакао: „Појавом Путина, српски народ није више сам у свету, а Србији је место уз Русију“.

У припреми и раду конференције су учествовали и представници Друштва руско-српског пријатељства из Новог Сада, Ниша, Врбаса, Велике Планае, Смедерева, Зрењанина, Крушевца, Бачке Паланке, Куле, Сремске Митровице, Темерина, Младеновца, Панчева, Јагодинеи Свилајнца, као и представници Удружења Срба са Косова и Метохије из Београда, Ниша и Крагујевца.

Одражавајући расположење организација и појединаца испољено током припрема и у току рада ове Свесрпске научне конференције, да се активно ангажују у овом преломном часу за Србију и свет, као и да у том

ангажовању остану на окупу, на крају рада конференције, у име радног председништва, Владимир Кршљанин је предложио Закључке, цитиране на почетку овог извештаја, који су једногласно прихваћени. Сви научни радови презентирани на конференцији, биће објављени у посебном зборнику.

Диана Милошевић

РУСИМА ЈЕ ВАЖНИЈА СРБИЈА ОД СИРИЈЕ

5. октобар 2015.

БЕОГРАД – Владимир Кршљанин је бивши амбасадор у СМИП СРЈ, научни радник и књижевник, носилац више високих руских академских признања. Председник је Покрета за Србију од оснивања 2010. У интервјуу за Правду он је говорио о ситуацији у Свету након руске интервенције у Сирији, могућности да Русија интервенише и у Ираку, евентуалним потезима САД и Велике Британије, руско српским односима и активностима Покрета за Србију.

Каква је промена настала у свету Руском акцијом у Сирији?

Огромна. Кренуо је расплет у међународним односима после којег свет више неће бити исти. То је и званични крај „униполарног света”, односно америчког унилатерализма, чија смо ми били једна од жртава 90-их. Али и тај очајнички агресивни поход по свету, није био само одраз нестанка равнотеже коју је правио СССР, већ и системске кризе западног антицивизацијског модела, који многи већ дуго зову капитализам, и који је на умору.

Преокрет се у ствари десио пре две године, када су англоамериканци запретили агесијом на Сирију. Русија је тада рекла – ако то урадите, ми ћемо се умешати. После је смишљена формула за спасавање америчког образа, кроз уништавање стокова хемијског оружја које је Сирија поседовала.

Али садашњом руском војном акцијом (која је сасвим легална, јер Сирија по међународном праву има право да затражи војну помоћ за гушење терористичке побуне), не само да сви виде и да Америка са све НАТО више не може да нападне кога пожели, него се види и да Америка не сме да уђе у војни сукоб са Русијом, а поврх свега, види се да Русија може и сме да војно интервенише широм света.

То је и нада за мале земље, које су досад биле незаштићене жртве западне агресије.

Све ово имаће и далекосежне реперкусије на систем светских финансија. Незапамћено богаћење западне финансијске олигархије заснивало се на штампању долара без покрића, које је свет прихватио у страху од америчке војне силе. И тај сурови зеленашки систем ће морати да се угаси, и зато земље БРИКС-а већ праве и алтернативну развојну банку, и алтернативу ММФ-у.

Читава операција је у Москви бриљантно смишљена. Док се Америка надала да увуче Русију у рат у Украјини, где је криза започета као реванш за руско спречавање америчке интервенције у Сирији, па да онда Путина провлачи кроз „топлог зеца” као некад Милошевића, Русија се појавила као спасилац региона и света од авети „Исламске државе”. Америка је понижена и остављена без доброг одговора, јер се руском војном акцијом:

- раскринкава америчка улога у стварању терориста;
- раскринкава се чињеница да су Америка и њени савезници водили фингирани рат против „Исламске државе”, јер је руско бомбардовање за неколико дана постигло више ефекта него америчко за неколико месеци;
- уништењем „Исламске државе” Америка ће остати без основне полуге за дестабилизацију Блиског Истока и манипулисање овом кризом, а тешко да ће убудуће бити могуће нешто слично било где у свету.

Шта би могла Америка да предузме и да ли се налазимо на ивици избијања Светског рата?

Америка и Британија су пред дилемом: или да што пре прихвате компромис и саме учествују у стварању новог, праведнијег система светских финансија, који би и њима дао шансу за достојан опстанак, али уз одрицање заувек од могућности да господаре светом – или да подлошћу и силом и даље покушавају да спасу своју доминацију.

Ако се одлуче за прву варијанту, и њихове државе ће морати да поврате свој суверенитет и обрачунају се са сопственом олигархијом, чија похлепа нема граница. Засад се не назире да за то постоји храброст.

У другој варијанти дугорочно немају шансе на успех, јер је трендове развоја БРИКС-а немогуће зауставити. Ако се за ово одреде, „евроатлантски свет” ће доживети изолацију од стране већине човечанства, претвориће се у „црну рупу”, умреће у мукама.

Односно, тај суноврат ће бити заустављен или социјалистичком револуцијом или неким патриотским војним пучем, кад народ тамо масовно почне да страда...

Светски рат – у смислу нуклеарни, није реална опција, иако је теоретски могућ, и то из више разлога: прво, он би трајао око 40 минута и

водио би истребљењу човечанства. Дакле, док има разумних људи у америчкој политици и војсци, он се неће десити. А то значи и да је директан сукоб Русије и Америке мало вероватан. Друго, технолошки напредак и морал руске војске данас предњачи над америчким. Финансијска олигархија не би презала ни од нуклеарног рата, али ако је сама Америка не угуши, у часу кад она евентуално буде у стању да натера Америку на ову опцију, моћ Русије и Кине ће бити толики, да ће бити у стању да нестандартним методама спрече овакву замисао пре него што се она реализује.

У конкретној ситуацији, везаној за Сирију, може се очекивати још нека „перипетија”, типа увлачења Саудијске Арабије или Турске у рат. То се може прогнозировать на основу неспремности Обама да пре неколико дана у Њујорку објави да је са Путином постигао какав-такав компромис.

Колико је реална могућност и да Ирак упути молбу Русију за помоћ у борби против Исламске државе?

Та могућност је сасвим реална имајући у виду да се координациони центар Русије и њених савезника (Русија, Сирија, Иран, Ирак, курдске снаге у Сирији) за борбу против „Исламске државе” налази управо у Багдаду. А да ли ће до тога заиста доћи, још није извесно. Засад се види намера да се са „Исламском државом” на тлу Сирије обрачунају сиријске снаге уз руску ваздушну помоћ, а на тлу Ирака – ирачке и иранске снаге. Не заборавимо да је влада у Багдаду настала рушењем Садама Хусеина шиитска (сам Садам је био сунита, а Ирак је једна од ретких арапских земаља у којој су шиити у већини). Иран има моћну армију, па је могуће да ирачко-иранској војној коалицији неће бити неопходна руска ваздушна помоћ за уништење „Исламске државе” на територији Ирака.

Да ли би Русија могла на овај начин ускоро да помогне и друге савезнике у свету?

Наравно, али само ако буде апсолутно неопходно. И не само Русија, већ и Кина, Индија и било која суверена земља. Војно савезништво и војна помоћ савезнику који је жртва агресије је апсолутно легално и легитимно. Битно је да Америка и НАТО нису више свемоћни светски силеџија.

Шта овај иступ Русије може да значи за Србију?

Мислите ли да је за Русију Сирија важнија од Србије? Русија је већ одавно спремна за све врсте подршке Србији. Проблем је да је српска политичка врхушка корумпирана од стране запада, па се не усуђује да од Русије затражи оно што је Србији стварно потребно. Наравно, Србија не може од Русије добити све док год НАТО има ефективну војно-политичку контролу над Србијом.

Покрет за Србију је засад једини од политичких странака у Србији јавно и отворено дао пуну подршку војној акцији Русије?

Србију још увек у целом свету знају и поштују пре свега због две ствари: нашег доприноса антифашистичкој борби у Другом светском рату и због нашег отпора НАТО агресији 90-их. То поштују и Русија и Путин. Сматрам да и све друге патриотске снаге у Србији са којима тежимо да направимо заједнички блок, савез или фронт, треба да се много јасније и храбрије изјашњавају за окончање западне доминације у Србији и за ефекитвно војно-политичко, али и економско, културно и духовно савезништво са Русијом. У сваком случају, Покрет за Србију ће то чинити упорно и доследно, као и досад. Веома смо охрабрени посетама Пироту, где смо формирали веома јаку организацију, и Нишу, где смо наступили заједно са Руском хуманитарном мисијом и наставићемо да формирамо наше одборе широм Србије. Србија и Русија су једна, православна цивилизација, браћа и ратни другови. Ми увек побеђујемо заједно. Сигуран сам да ће тако бити и овог пута. И наш напаћени народ, али и свет то од нас очекују.

„Правда“

ПОДРШКА ВОЈНОЈ АКЦИЈИ РУСИЈЕ

1. октобар 2015.

Покрет за Србију изражава пуну подршку одлуци председника Путина и Руске Федерације да војно помогне Сирији у сламању тзв. „Исламске државе“.

Ова војна акција је неопходна, легална и легитимна. Она брани свет, људске животе и међународно право од ужасних терористичких нуспродуката зеленашке антицивизације која је запретила читавом свету.

Погледајте шта се сада дешава са „Исламском државом“, па замислите шта би се дешавало са „ОВК“ да је Путин био на челу Русије 90-их.

Обама и Камерон данас лажу да је кривац за појаву „Исламске државе“ Башар ел Асад, исто онако као што су Клинтон и Блер лагали да је кривац за појаву „ОВК“ Слободан Милошевић.

Али у англоамеричке лажи више нико не верује.

Вредности за које смо последњи пут гинули 90-их поново тријумфују у свету.

Последњи је час да се Србија ослободи омаче коју јој стежу око врата, да тако обнови своју државност и просперитет, и да у заједници са својим историјским савезником – Русијом, поново буде међу онима који у свету предњаче моралном снагом и стваралаштвом.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

МИ ЗНАМО ДА ВАШ ПОВРАТАК У РУСИЈУ ВОДИ И ОСЛОБОЂЕЊУ СРБИЈЕ. И СПРЕМАМО СЕ ЗА ТО!

20. септембар 2015.

У ЛУГАНСКУ је у четвртак одржан Међународни округли сто под називом „Путеви интеграције Донбаса у Русију”.

На скупу, у једној од најсвечанијих сала у граду, учествовао је низ највиђенијих лидера Донбаса и најпознатијих политичких аналитичара из Русије, као и по један гост из Србије и Пољске.

Међу учесницима су били: председник Луганске Народне Републике Игор Плотњицки, председник парламента Доњецке Народне Републике и главни преговарач у Минску Денис Пушилин, шеф кримске експертске групе Сергеј Михејев, главни уредник часописа „Национална одбрана” Игор Коротченко, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин, политолог и лидер протестног покрета у Пољској Матеуш Пискорски.

На скупу, о коме су опширно известили сви локални, али и сви главни медији у Русији, разматрани су формат интерграције Донбаса у Русију, перспективе Минских споразума и предстојећи локални избори у ДНР и ЛНР. Учесници су одговорили и на велики број питања из публике.

Занимљиво је да је управо у време одржавања овог скупа, председник Украјине Петар Порошенко својим указом потврдио санкције против 388 лица и 108 компанија које је 2. септембра предложио украјински Савет за националну безбедност којим председава злогласни Александар Турчинов. Санкције се односе на најистакнутије политичке и јавне личности Русије, руководиоце ДНР и ЛНР, али и на 22 грађанина различитих земаља, међу којима Србије, Немачке и САД, укључујући председника Покрета за Србију

Владимира Кршљанина, који су као посматрачи пратили изборе у ДНР и ЛНР у новембру прошле године.

Познати политички коментатор Александар Чаленко, који је и сам био међу учесницима конференције у Луганску, приметио је тим поводом да је Порошенко тим чином признао ДНР и ЛНР, јер су њихови руководиоци у Указу којим су им уведене санкције, наведени са својим званичним титулама: председник, министар одбране, министар иностраних послова итд.

Данашња ситуација у Донбасу – оценио је Плотњицки – слична је оној из времена Перејаславске раде на којој је Богдан Хмељницки донео једино исправну одлуку о присаједињењу Русији. Још одређеније: Луганска Република је сада у ситуацији у којој је у оно време била територија даншње Украјине.

Према његовим речима, тежња становника Луганштине ка уједињењу са Руском Федерацијом са сваким месецом све више расте и половином 2015-те већ је достигла 60 одсто.

„Данас нам је преостао само један пут – пут повратка у своју породицу. Интеграција Луганске народне републике у Русију је и објективни и највероватније неизбежни процес” – подвукао је Плотњицки.

Московски политиколог Олег Бондаренко је на конференцији оценио: „Одлука о писаједињењу Донбаса Русији може бити донета већ до краја ове године уколико одговор Запада на локалне изборе у Доњецкој и Луганској Републици – буду нове економске санкције против Русије”.

Заменик министра за информисање ДНР Владимир Прјахин додао је да ће скори локални избори у Донбасу бити одржани под паролом: „Враћамо се кући, у Русију”.

Преговарач ЛНР у Минску Владимир Дејнего указао је да и сама Украјина – саботирањем Минска-2 – подстиче Донбас на интеграцију са Русијом.

Чаленко је, иначе, оценио да је Минск-2 био компромис неопходан за припрему Русије з могући потпуни раскид са Западом и додао: „Донбас нема други пут осим да се врати у Русију. Донбас је руска земља, руска историјска територија. У Украјини се догађа неминовно – руска реконквиста, одвајање руских историјских територија”.

Он је закључио: „У Донбасу се кују кадрови потребни да би наша ослободилачка армија ушла у Дњепропетровск, Запорожје и Одесу”.

Пажњу учесника скупа привукле су и ове речи Пискорског: „Украјина није држава, она у догледно време може нестати. У Донбасу има више елемената државности него у Украјини. Донбас води борбу против нашег зајединичког непријатеља – украјинског неонацизма”.

Коротченко је рекао и ово: „Подела пасоша Русије људима у Донбасу је неминовност, а омогућиће Русији да војском заштити своје грађане у Доњецкој и Луганској Републици. Неизбежан је и скори референдум о прикључењу ДНР и ЛНР Руској Федерацији. А Турчинов, Порошенко и украјински генерали биће изведени пред трибунал за ратне злочине и осуђени”.

Председник парламента ДНР Денис Пушиљин подвукао је: „Нема брзог решења. Биће ово дуги процес, а крајње је проблематично да ће Украјина за то време опстати као држава”.

Владимир Кршљанин на скупу у Луганску рекао је:

„Браћо и сестре,

Ми смо у Србији бранили прву линију 10 година.

Ви овде на Донбасу започињете преокрет. То није само преокрет највећег и последњег светског рата, то је преокрет светске историје.

Све богоотступничке силе су се ујединиле против православља, јер им оно представља брану да загосподаре светом. Бог или мамон? Људска заједница или ропство?

Нас су 2000. привремено поробили. Наравно, они то не зову ропство, него евроинтеграције. За 15 година ропства изгубили смо скоро 7% становништва, три пута више него у деценији у којој смо ратовали.

Шта значи повратак у Русију? Наши преци, који су баш овде пре два и по века основали Славјаносрбију, су то добро знали – пут у живот. Европска католичка царевина им је пре тога давала привилегије да би је чували од османлијске најезде. Када им њихове услуге више нису требале, покушала је да им узме веру, односно душу. Они су знали да је једини пут у живот, пут који ће једног дана васкрснути српску државу на Балкану – пут у Русију.

Овде, у Новорусији у коју су се уградили, постали су Руси. Али њихов сан се остварио. Сто година касније, Србија је васкрснула. Браћа су браћа. Исто тако су Руси, који су 1920-их нашли уточиште у Србији и дали немерљив допринос њеној култури и привреди, постали Срби.

А још раније, краткотрајно српско царство на Балкану било је карика између Другог и Трећег Рима.

Сви Срби и сви Руси никада нису били заједно у истој држави. Али су нераскидиво повезани братством, љубављу и вером, чак и када исте битке не воде у исто време. И увек заједно побеђују. Ми знамо да ваш повратак у Русију води и ослобођењу Србије. И спремамо се за то.

Ми смо све страшне етапе прошли у 20. веку. Видели и како се покатоличењем, геноцидом, пропагандом и НАТО агресијом стварају вештачке нације анти-Срба и како се разбијају државе поткупљивањем елите и бандама фашиста, терориста и мафијаша.

Такозвани демократски евроатлантски Запад, у ствари изопачена олигархијска диктатура, не преза ни од чега. Конкуренцију без милости мора заменити сарадња, пљачку стваралаштво, а греховну слободу појединца-роба, стварна слобода и живот, који су могући само у љубави према ближњем која ће да штити вером, али и законом заједницу људи – породицу, народ, државу, човечанство. То спасење и милиони на Западу

очекују данас од Русије. То што је она данас моћна, извор је наде за цео свет. Ви сте данас носиоци преокрета историје – од рушења ка стварању. И зато се клањам и онима који су пали и онима који ће одстојати за повратак у Русију.”

Одговарајући на питање из публике о Немачкој и Француској као гарантима Минских споразума, Владимир Кршљанин је, према извештајима руских медија, истакао да искуство рата против Србије говори о томе да „западни гаранци” често прибегавају обмани и тумачењу споразума онако како њима одговара. „Наше искуство показује да се Западу никада не сме веровати. Англосаксонски приступ је такав да је за њих легално искључиво оно што је у њиховом интересу у том тренутку.

Немачка и Француска су нешто мало другачије. Оне сада разумеју и осећају да је рат у Украјини – део врло великог рата који се води ради опстанка англо-америчке империје, укључујући и против Европе, па се од њих зато може очекивати мало више конструктивности.

Али озбиљне гаранте имаћете само у Русији и у самима себи”, упозорио је Кршљанин.

ЧЕСТИТКА ЏЕРЕМИ КОРБИНУ

13. септембар 2015.

Поводом избора Џереми Корбина за лидера Лабуристичке партије Британије, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин упутио је Корбину честитку следеће садржине:

„У име Покрета за Србију и своје лично име, упућујем Вам најискреније честитке и најбоље жеље поводом Вашег избора за лидера Лабуристичке партије.

Велико је задовољство видети опет, после неколико мрачних деценија, правог социјалисту међу водећим политичарима Европске Уније.

Ваш избор буди наду и доказује да су столећа борбе радног народа широм света постала незаобилазно наслеђе наше цивилизације. Пошто ароганција финансијске олигархије данас прети светском миру и основним људским вредностима, јасно је да нема будућности за човечанство без достигнућа демократског социјализма.

Народ Србије памти Ваше лично политичко поштење и храброст да препознате и јавно се успротивите криминалној и агресивној неолибералној

међународној политици САД и НАТО према СР Југославији 1999, иако је тада на власти у Британији била лабуристичка влада.

После ратова у Ираку и Либији који су уследили, као и садашњих у Сирији и Украјини, уз неразумну конфронтацију са Русијом и талас избеглица са Блиског Истока, цела Европа јасно види оно што су прави социјалисти видели све време – да се таква политика мора зауставити! У супротном, и сви европски народи ће постати њене жртве.

Надамо се да ће Лабуристичка партија под Вашим вођством дати значајан допринос заустављању растуће неправде и новог милитаризма, на добробит народа Британије и целе Европе.

Поносан на своју слободарску, антифашистичку и век ипо стару социјалистичку традицију, народ Србије остаје уверен да ће поново градити своју суверену будућност у породици равноправних нација“, каже се у честитки коју је потписао Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију, секретар Међународног комитета „Слободан Милошевић“ и члан Борда Светског савеза слободних мислилаца.

АМЕРИЧКА ОЛУЈА

3. август 2015.

Покрет за Србију осуђује једну од најстрашнијих епизода рата који су САД, НАТО и ЕУ водиле против Југославије и српског народа – акцију Олуја, чија се 20-годишњица навршава ових дана, као и њене незалечене последице и некажњеност њених налогодаваца и извршилаца.

Србија је, под досовском влашћу, свесно пропустила да успори или заустави пријем Хрватске у ЕУ, бар до потпуног решавања проблема прогнаног српског становништва.

Веома је узнемирујући нови талас шовинистичких, неоуасташких и фашистичких поступака и изјава у данашњој Хрватској, који ЕУ и НАТО толеришу, укључујући и помпезну државну „прославу“ злочина са војном парадом!

Нема и не може бити помирења док злочини уједињеног Запада не буду правилно и јавно оквалификовани, за шта је свако одговорно руководство Србије дужно да се бори. Помирење је немогуће са злочинцима и њиховим настављачима, односно са америчким марионетама типа Хашима Тачија или Бакира Изетбеговића, јер они не представљају истинске представнике својих народа.

У одавању поште жртвама и слављењу бораца за слободу нема места за било чији политички маркетинг. Поготову се не смеју користити западни маркетиншки обрасци типа Поточара, јер су усмерени на заборав западне агресије и приказивање трагедије 90-их као међусобне кланице заосталих балканских народа, што је далеко од истине, јер су сви највећи локални злочини и злочинци били штићеници западних влада и служби, које њих и њихове организације све до данас промовишу као демократске.

ЕУ-НАТОВска Хрватска, као настављач НДХ, и њена цинична и хистерична прослава 20-годишњице Олује, још су један доказ да Србија у интеграцији са силама које су три пута у 20. веку покушале да је униште, а до данас своје намере нису нимало промениле, нема шта да тражи. Србија мора и може, једино бранећи истину и обнављајући свој суверенитет и интегритет, да буде мајка свом народу и сестра свим блиским јој народима, а у савезништву са Русијом, да поново постане један од стубова стабилности и развоја у свету.

Покрет за Србију позива своје чланове и грађане да и ове године учествују у парастосу жртвама Олује 4. августа у 11 часова у цркви Св. Марка у Београду, и да својим деловањем овековече сећање на њих.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ПОСТ СКРИПТУМ 11. ЈУЛА

11. јул 2015.

Премијер Вучић је ипак отишао у Сребреницу, иако тамо нису отишли ни председник Српске Додик ни српски члан Председништва БиХ Иванић, иако су га и сопствене службе безбедности упозоравале, чак и јавно, на опасност. Отишао је после телефонског разговора са британским министром спољних послова Хамондом! По ономе што је кабинет премијера Вучића о том разговору саопштио, тешко да би се могло замислити да Србија има већег пријатеља од Британије! У том „пријатељском“ разговору, у коме није било ни речи о резолуцији о Сребреници, Вучић је нагласио да је Хамонд „добродошао“ у Србију, кад год му то одговара. Не чусмо да је у сличном тону пријатељског ласкања и цвркутања Вучић некад разговарао са Лавровом. И дакле, после тог разговора, Вучић је коначно „преломио“ да треба да оде у Сребреницу, тамо буде вређан и каменован, да баш он буде ритуална жртва како би Енглези бар делимично остварили свој план

о новој конфронтацији православних и муслимана и тако наставили подривање Републике Српске. То је одмах констатовано и ББЦ, већ у насловима: „српски премијер побегао са сребреничке церемоније; гомила га прогнала...“. Дабоме, Влада Србије је храбро упутила протестну ноту Влади БиХ. Не видесмо да се Влада Србије не Британију ни закашљала, поводом претње „геноцидном резолуцијом“.

Могу се мирити народи, могу и државе. Али не можете и не смете се мирити са Адолфом Хитлером, Анте Павелићем, Тони Блером, Билом Клинтонем, Хашимом Тачијем. Не смете чак ни бити са њима на истом месту. Не смете приступати Тројном пакту ни СОФА споразуму са НАТО пактом.

Ипак су битку 11. јула добиле слободна Србија и велика Русија. А после ове гадости у Сребреници, за коју су најодговорнији Вучић и Хамонд, потреба за унутрашњом мобилизацијом праве Србије је постала баш ургентна. Нико нема право да Србију и српски народ поставља у положај таоца свог политичког нарцизма и схватања политике које се коси и са здравим разумом, и са правилима међународних односа и са животним интересима своје државе!

НИЈЕ ГОТОВО – ТЕК ПОЧИЊЕ!

9. јул 2015.

На шта нас обавезује руски вето у Савету безбедности?

Први пут у последњих четврт века, догодило се да се један од најкрупнијих светских чинилаца отворено конфронтира на међународној сцени са удруженим Западом по питању западне антисрпске ратне пропаганде. Није довољно осећати, па ни јавно исказати захвалност Русији. Треба разумети шта се десило и шта нам предстоји.

За разлику од неких других ратишта (укључујући Вијетнам и Ирак, које је у својој реплици крокодилским сузама и дрским оптужбама Саманте Пауер, споменуо Виталиј Чуркин), у вези којих је значајан део светске јавности задржао критички став према понашању САД и Британије, по питању разбијања Југославије, њима је, односно Западу и НАТО алијанси, успело да остваре готово потпуни пропагандни утицај на све медије, државе и организације које су под њиховом контролом, иако се ради о једној од најпрљавијих и најодвратнијих активности Запада у савременој историји.

С обзиром да се све то дешавало и још увек дешава у Европи, централној симболичкој тачки „западног света“ (иако се центар војне и економске моћи преселио преко Атлантика), Запад ће учинити све да не буде раскринкан. Отуда и симболичко скривање. То велико зло и велика несрећа, не зову се у западном наративу ни „разбијање“ или „распад Југославије“ (реч Југославија је најбоље уопште не помињати, иако може бити занимљиво да нико на Западу не осећа ни мало туге према држави коју су деценијама прослављали), па чак ни „крвави грађански рат у Босни и Херцеговини“, јер и такав назив отвара многа питања. Не, у западном наративу то све се зове „СРЕБРЕНИЦА“. У Руанди, у којој је такође крвави сукоб народа Хуту и Тутси, изазван од стране бруталних западних освајача, симболичко име је бар логичније – „РУАНДА“, и оно само по себи, више дозвољава накнадно утврђивање одговорности. „СРЕБРЕНИЦА“ пак, злочин који изазива лицемерно и априорно згражавање целог „цивилизованог Запада“, које чак мора бити по сваку цену и озакоњено, а за који, после 20 година ужасне галаме читаве западне државне и медијске „тешке артиљерије“, нико од непосредних починилаца није одговарао, нити је утврђено од кога су добили наредбу да га изврше, може се или тумачити онако како Западу политички одговара, или ћете бити жигосани као непријатељ Запада и заговорник злочина.

И опет оно убиствено „Сui bono?“ И све знамо. И ако не знамо све детаље, знамо да је Сребреница била дуго тражени и организовани повод за НАТО интервенцију против Републике Српске и стигматизацију целе нације. Сребреница је била и остала велика операција и најсавршенији производ ратне пропаганде и тајних служби земаља НАТО.

За Србију је питање истине о западној агресији питање опстанка. За Русију, која је у Украјини изложена истим изазовима као ми у БиХ, такође. А за Европу и остатак света, то је питање будућности, питање повратка права и правде у међународне односе, како не би било више жртва англоамеричке перфидије и антиљудске безобзирности.

Морамо бити спремни за наставак борбе. Самити БРИКС и ШОС уливају оптимизам читавом свету. Када се погледа грозничаво усвајање „сребреничких резолуција“ у америчком Конгресу, Европском Парламенту и другде, засипање Балкана и Европе избеглицама из од Америке и Британије уништених држава и терористима ИДИЛ-а из британских и америчких инкубатора, јасно је да борба неће бити лака. Али тријумф је близу, јер се, како је Грчка показала, грађани Европе буде, а постоји и велика нада да православни Срби, муслимани, или ако баш хоћете, Бошњаци, Албанци и сви остали на овим просторима, који грцају под НАТО окупацијом и диктатуром западног капитала, неће дозволити да поново стану на исте грабље или на исту кору од банане, и да ће се удружити у отпору.

Између осталог и у отпору провокацијама, каква је планирано „лежање пред Скупштином“ 11. јула. Сетите се само да су и убице из сребреничког краја и „активисти невладиних организација“, који ове провокације организују плаћени истим крвавим новцем и добијају наређења из истог центра – команде за психолошке операције Пентагона. Позивам све одговорне у државним органима и све грађане који не желе да буду топовско месо у рату за очување позиција америчке и британске империјалистичке олигархије, и који не желе да им деца умиру од глади и од затрованог ваздуха, воде и хране, да свим средствима, па ако треба и масовним изласком на улице, спрече и у корену сасеку ову провокацију.

Нека Клинтон, Олбрајт, Блер, Ешдаун и сви остали верни следбеници Молоха и Мамона остану сами у ритуалној прослави свог злочина. Ако покажемо довољно вере и љубави, они ће тамо и нестати.

Битку 11. јула 2015. смо, захваљујући Русији, на путу да добијемо. Али још морамо добити и рат. Нама самима и нашим суграђанима и комшијама друге вере и народности, треба слободна и јака, праведна и социјалистичка Србија, са најпосвећенијим, највернијим и најстручнијим синовима и кћерима на свом челу.

Иако у државном, војном и привредном смислу ослабљена и осакаћена као никад у савременој историји, Србија ипак јача у духу младих генерација и биће ускоро обновљена на својим најсветлијим традицијама, у које свакако спада и отпор западном економском и духовном поробљавању и НАТО агресији.

Слободна Србија је неминовност, јер је потребна и нама, и читавом Балкану, и Европи, и свету. И баш зато, она ће имати разумевање и ничим условљену подршку Русије и свих слободних земаља, али и свих слободољубивих људи, укључујући оне на Западу. И овако ослабљена, Србија је ближа спасењу и ослобођењу од Грчке, која је учинила огроман корак, али јој предстоји дуг и неизванпут, јер је у оковима НАТО и ЕУ, из којих још нико није изашао. А шанса и нада Србије су огромни. Највећу снагу она црпи од јунака и невиних жртава палих у борби са НАТО освајачима и њиховим плаћеним псима.

Опасно раскречен ових дана, између, са једне стране, потребе да заштити земљу од претње Запада да потпуно и дефинитивно поништи Србију и формално-правно у Савету Безбедности и ратно-терористички, и са друге стране, сопствених убиствених обећања раније датих главешинама НАТО и ЕУ, српски државни врх је шизофрено и грозничаво истовремено водио адекватну дипломатску акцију против пропале „сребреничке резолуције“ и чинио самоубилачке гестове, на које ни патриотска опозиција није реаговала, попут ратификације СОФА споразума са НАТО (годину ипо дана после потписивања, гле, баш у ове дане се мора ратификовати по хитном поступку), подршке РЕКОМ-у (јел то беше друго име за Сребреницу?), наставка распродаје свега (државна својина је забрањена само у окупираним

земљама, а кад немачки државни Телеком купи српски, онда се то зове „приватизација“), отварања канцеларије ФБИ у Београду, нереаговања на кршење Устава у Војводини и изручење капетана Драгана, нуђења одласка у Сребреницу итд... Српски државни брод или плови пуним једрима путем слободе, или тоне. Последњи је тренутак да се то схвати.

Дакле имамо све шансе, али само ако разумемо да тако јасан и одлучан гест Русије и слободног света, као што је био вето на историјску стигматизацију Србије и њено међународноправно озваничење, мора да нас обавеже да се сами боримо за истину, свом снагом. А то никако не укључује премијера и министре који играју пипиревку пред Блером и другим НАТО/САД/ЕУ гаулајтерима, праве од себе мајмуне и клоунове и даље инсталирају у Србији НАТО инфраструктуру намењену за њено уништење.

Што пре пресечемо, што пре послушамо глас народа, мање живота ће нас коштати победа, која је неминовна.

ПРЕМИНУО ЈЕВГЕНИЈ ПРИМАКОВ, САУЧЕШЋЕ

26. јун 2015.

У Москви је јутрос у 86. години преминуо Јевгениј Примаков, бивши председник Владе, академик и једна од најзначајнијих личности савремене Русије. Тим поводом, Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију и секретар Међународног комитета „Слободан Милошевић“ упутио је телеграм саучешћа председнику Руске Федерације Владимиру Путину, породици и пријатељима Јевгенија Примакова.

У телеграму се истиче огроман допринос који је Примаков дао учвршћењу државности и привреде, хармонизацији друштва, јачању међународне позиције и укупном јачању и консолидацији Русије у најтежим временима.

Српски патриоти никада неће заборавити дубоко разумевање и пријатељску спремност да помогне, које је Јевгениј Максимович исказивао у свим сусретима са пријатељима из Србије, и у време разбијања Југославије, и у време агресије НАТО, и у време хашких прогона, и у сложеним послератним временима, независно од тога да ли се у том тренутку налазио на највишим државним функцијама или не. Сматрам за срећу што сам имао прилику да га упознам и од њега нешто научим – каже се у телеграму Владимира Кршљанина.

ГЕНОЦИДНИ ПО БРИТАНЦИМА

22. јун 2015.

Какве би биле последице да Трећи Рајх изнесе тешку оптужбу против неке нације? То смо већ видели. А кад то учини Велика Британија? То ћемо тек да видимо...

Били смо једна од првих жртава исте криминалне олигархије, која је својевремено створила Хитлера, и која је, после рушења СССР, кренула у крвави поход по свету. То се десило недавно, ране и последице НАТО разбијања Југославије, уз „коришћење“ крволочних криминалаца свих нација и боја, типа Орића и Харадинаја, амнестираних у НАТО трибуналу у Хагу, још су свеже. Иста олигарија, усмерила је сада своју милитаристичку и пропагандну машинерију директно на Русију.

„Политика“ САД и НАТО, у многоме креирана и вођена перфидном британском руком, није се, у односу на нас, променила ни у једном елементу. Јефтино улизиштво постпетооктобарских гарнитура у Србији, још само најнаивнији прихватају као „заштиту националних интереса пред много јачим противником“. То улизиштво се у пракси своди на очување окупације и интереса окупатора. „Реформе којима се свет диви“ само су чвршће затезање омче око врата Србије и њених грађана, економске геноцидне омче. Економске успехе у сложеној кегзистенцији са Западом, постигле су искључиво земље које су побегле од диктата ММФ-а. И ту нема изузетака.

Премијер нам је у свом последњем мелодрамском наступу, као оправдање за вођење овакве политике, навео да 4/5 размене имамо са земљама ЕУ и суседима. Исту ситуацију има и Исланд, који је одустао од уласка у ЕУ, разумевајући да је то данас оквир који онемогућава развој. А да притом против Исланда ЕУ и њен савезник и покровитељ, САД, не воде војно-политичко-пропагандни рат уз помоћ нарко-државе „Косово“, Хашког трибунала и Резолуције о „геноциду у Сребреници“.

Притом, наша индустријска производња је готово уништена, па је и наша размена са светом смањена, а није било озбиљних покушаја ни да се наша привреда обнови, ни да се искористе изванредне повластице које нам је Русија пружила још пре 5. октобра 2000. Вучић је заборавио да народ не бира Владу да би добијала похвале западних челника за своје „реформске потезе“, него да би обезбедила развој и бољи живот. А ни једно ни друго није могуће у ропству. Однос Запада према Србији, што још једном доказује британски предлог „Резолуције о Сребреници“, је однос бруталног агресора према побеђеном противнику, кога треба, не

само војно, политички, економски и духовно уништити, него га треба и жигосати срамним жигом, који би послужио као параван за скривање сопствених злочина.

Ни један од најтежих злочина на простору бивше СФРЈ од 1991-1999, а и касније, на подручјима окупираним од стране НАТО, није извршен без учешћа или чак главне улоге британске и других западних тајних служби. Нажалост, није било мало ни овдашњих ниткова, спремних да играју у њиховом колу.

Једини текст Резолуције СБ УН који би могао помоћи оздрављењу прилика на овим просторима, а који би се могао ове године усвојити, али нипошто не на годишњицу безумног манипулисања жртвама у Сребреници, вероватно најодвратнијег продукта ратне пропаганде у историји човечанства, већ на годишњицу усвајања Дејтонског споразума, морао би да садржи, осим осуде свих ратних злочина и њихових починилаца и одавања поште невиним жртвама, такође и осуду злочиначке политике западних сила у разбијању Југославије, уз употребу НАТО пакта, тајних служби, Хашког трибунала, тероризма, нарко-мафије и националних и верских екстремизама свих боја. Наравно, јасно вам је да би на такву резолуцију вето уложиле и Велика Британија, и САД, и Француска.

Нико не може имати добру будућност утемељену на лажима, па ни Србија. Србија може створити услове за корисну сарадњу са западним земљама само ако буде одлучно штитила своје интересе и одбијала сваку врсту уцене. Не губећи притом из вида легитимну чињеницу – да Србија у историјском смислу није „ужа Србија у авнојским границама“, на коју ју је свео НАТО освајачки рат, већ да има од света у два светска рата верификовано право на свој државни интегритет. Она данас има за све то потпуно реалну могућност. Успостављање војно-политичког савезништва са Русијом би је и заштитило у војном и безбедносном смислу, и омогућило економски опоравак, отварајући велике перспективе равноправне трговинске и инвестиционе срадње са земљама БРИКС-а, ШОС-а и ЕАЕС-а.

Али за то нам треба потпуно другачија Влада од ове коју предводи Александар Вучић. Владе која потписује Тројни-СОФА-НАТО пакт, а нада се да ће је Русија спасавати од невоље, чак и ако је не „замоли да уложи вето“, знајући да не постоји дипломатска институција „молбе за вето“, већ држава која претендује да је савезник узме у заштиту, треба само јасно и гласно да каже свој став о опасности са којом је суочена. Влада чији су главни политички темељи „куповина времена“ и „политика незамерања“ (свима, од САД и Русије, до нарко-банде из Приштине, јер све су то наши „пријатељи“) – темељи који и у много лакшим временима неминовно воде рушењу читаве грађевине, и то најчешће безначајним поводом.

Треба нам такође и нови тип политичке мобилизације свих креативних и људских патриотских потенцијала ове земље, различит од корумпиране компрадорске партократије која безумно вршља Србијом већ 15 година. Тако окупљени, одговорни грађани Србије, морају што пре адекватно реаговати на сурове политичке, безбедносне, економске и социјалне чињенице данашње окупиране Србије.

Хајде да почнемо са Британијом, кад нам се већ „нацртала“. Шта мислите о најоштријем дипломатском демаршу, привременом отказивању гостопримства британском амбасадору, повлачењу нашег на консултације, раскиду уговора са Тонијем Блером и његовом „фирмом“ и трајном протеривању свих британских службеника и официра из наше војске, полиције, Владе, Народне банке... Зар то не би било адекватно?

Британски предлог резолуције о Сребреници је и дрзак изазов Русији и читавом слободољубивом свету, као још један перфидни покушај ревизије историје Другог светског рата, баш на 70-годишњицу Велике Победе, уз релативизовање хитлеровских и усташких злочина и бацање љаге на кључне чиниоце антихитлеровске коалиције и најодлучније борце против новог фашизма и милитаризма – Србију и Русију, и то – ако резолуција буде усвојена, а њени аутори се надају – и ако на њу буде уложен вето.

Међутим, као и у свим ратним авантурама последњих година – и овде су се преварили. Русија је свега тога свесна, као и већина грађана Србије и већина људи у свету. Ово ће бити нови ексер у сандук англоамеричке империје, пиратско-бандитског претендента на светску олигархијску диктатуру, а можда и повод за српски инацијски хумор и понос, апсурдни и дефинитивни доказ сопствене исправности – „ми смо они које су Британци оптужили за геноцид“!

ПРОГЛАС ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

9. јун 2015.

ЗА СРБИЈУ!

– проглас –

ЗА СРБИЈУ! А не за Вашингтон, Лондон и Брисел. Одмах.

Има ли живих писаца славних страница наше историје, има ли настављача? Има.

Све негативне стране аморалне капиталистичке империјалне и колонијалне политике потчињавања или уништавања људи и народа, која вековима није презала и данас не преза од обмана, ратова, фашизма и тероризма, ујединиле су се последњих деценија у очајничком покушају да свим средствима остваре светску доминацију.

Носилац тог покушаја је међународна финансијска олигархија која је комерцијализовала и тиме у великој мери обесмислила демократске институције, па као средство за остваривање својих циљева користи најмоћније западне државе и организације: САД, НАТО и ЕУ. Тај покушај је осуђен на неуспех, јер је западни финансијски систем у кризи, која не може бити разрешена без укидања зеленашких механизма, који су већ неколико деценија искључиви темељ западне моћи, а пре свега зато што су слободне земље, односно земље у развоју, које чине већину човечанства, први пут у историји, у сферама реалне економије и одбране, али и културе и морала, постале моћније од развијених западних земаља.

Србија је читавом својом историјом, попут много веће Русије, била и остала један од источника, преносника и херојских бранитеља највиших вредности људске цивилизације и морала. И зато је у историји била мета свих западних или од запада подржаних освајачких похода – и увек је истином и правдом побеђивала много већу оружану силу, и опстајала.

И данас, савремени свет Србију цени због њених достигнућа која сви памте – отпора фашизму у Другом светском рату и отпора глобализму 1990-их. А ми знамо неисцрпни извор своје снаге – Косовски завет.

Србија је, као држава и као бесмртна идеја, васкрсла у време геополитичке катастрофе која је пред крај 20. века задесила читав свет, па је и тада својим духом десет година одолевала ударима најбескрупулозније

и најлицемерније западне машинерије, у којој су се, под знаком НАТО, удружили сви њени историјски противници и противници човечанства. Одолевала је наравно, онако како се једино може – ослоњена на своје духовне и моралне традиције, антифашизам и најхуманије социјалистичке идеје. Символ антиглобализма и предводник слободне Србије, Слободан Милошевић, уморен је као херој у НАТО казамату у Хагу.

Штафету отпора агресији глобализма преузео је Владимир Путин, предводник велике Русије, на начин и у тренутку који ће спасити свет.

Пошто су грађани Србије смогли снаге да у обезглављеној и размонтираној држави, са готово уништеном привредом и одбраном, контролисаној од стране НАТО чиновника, уклоне са власти пучистичке прозападне странке, сада је неопходно да се од најбољих и најпоштенијих створи општенародна политичка снага, која ће ЗА СРБИЈУ и за будућност њене деце, обновити пуни државни, економски, социјални, духовни и морални суверенитет земље и успоставити савезништво са Русијом.

То се мора учинити одмах, јер то захтева геноцидна економска и социјална ситуација у земљи, агресивне претње у региону и погубна и дилетантска политика садашње Владе.

Жртва оних који су пали ће штитити и недостојне, само ако се борба настави!

Покрет ЗА СРБИЈУ ће, са најхрабријим браниоцима отаџбине, уложити све своје снаге да се ова судбоносна битка ЗА СРБИЈУ, што пре доведе ДО ПОБЕДЕ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

РУСИЈА И СРБИЈА КАО СТУБОВИ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ

5. јун 2015.

Оно што се дешавало у Србији 90-их, аналогно је са оним што се дешава у Русији под Путином, рекао је председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин у емисији ТВ Палма плус.

Слободан Милошевић је умео да чује глас народа и народ је то осећао и поштовао. Био је носилац социјалистичких идеја, као идеја на којима наша цивилизација почива. У његово време је васкрсла Србија, и српска идеја у сваком погледу.

Већ тада смо имали „партизане“ и „четнике“ заједно у Влади народног јединства Мирка Марјановића, што говори и о превазилажењу дубоких, а вештачки, са Запада наметнутих подела у српском народу, али и о томе (савремени примери Вука Драшковића и Латинке Перовић) да порив ка служењу (у овом случају НАТО) окупатору није питање „левице“ и „деснице“ ни политичке идеологије, изјавио је Кршљанин у дискусији поводом судске рехабилитације генерала Драже Михаиловића, у ауторској емисији Оливере Милетовић.

У последњој деценији 20. века ми смо се сударили са уједињеним Западом. Сви, који су нам раније били, било отворени, било скривени непријатељи (под фирмом савезника) су се тада удружили против нас, што је био јединствени пример у историји да је неко био мета читавог НАТО пакта.

А екстремне насилне револуционарне методе нису измислили комунисти, и њихова примена, која увек бива злоупотребљена, им не служи на част. Те методе су јакобинско наслеђе Француске револуције, подстакнуте из Британије, а и данас их иста западна олигархија примењује широм света у таласу „обојених револуција“ и насилних преврата...

Једино са ослањањем на нацију и традицију, показују и наше 90-е и Путинова Русија, с тим што је то Русија осетила још у Другом светском рату, може се опстати и напредовати. Притом национално, српско или руско, не може и не треба да буде схваћено у западном етничко-грађанском смислу, већ у цивилизацијском и вредносном, што најбоље знају народи који су са Русима и Србима живели у истој држави.

Зашто се комунизам највише „примио“ баш у православној Русији и православној Србији? Зато што тежњу за друштвеном правдом ми носимо у себи, много пре него што су се комунисти појавили.

Врхови оба антифашистичка покрета у Другом светском рату, били су изманипулисани из Лондона, вишевековног извора антируске и аснтиспрпске политике, што је довело до грађанског рата. Ми данас више немамо право на грешку, у смислу националних подела, нити имамо разлога да грешимо, зато што су се наши непријатељи јавно обзнанили и демаскирали. Савезништво Титове социјалистичке Југославије (у којој је било народних достигнућа за највеће поштовање) са НАТО, после елиминације 1948. најбољих кадрова који су извели рат и револуцију, довело нас је до страшне западне агресије 90-их. Морамо се окренути себи, својој традицији и вредностима и никако не служити својим непријатељима и прихватати њихове концепте, то је главна лекција наше савремене историје, лекција и Другог светског рата и отпора НАТО агресији.

Косовски завет је одредница читаве наше историје. Опстанак није могућ ако се агресору не пружи отпор, а ропство је скупље од рата. Чињеница да нас цео свет цени због нашег антифашистичког отпора, али и због отпора глобалистичкој агресији, да је Путин на паради 9. маја рекао „снажан и непомирљив отпор фашистима су пружили Срби“, обавезује све у Србији на адекватан однос према свим антифашистичким борцима, без обзира којем су од два покрета припадали.

9. МАЈ У МОСКВИ: БЕСМРТНИ ПУК

11. мај 2015.

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин боравио је 7-10. маја у Москви, на позив друштвене организације „Бесмртни пук“, ради учешћа у истоименој акцији и другим манифестацијама поводом 70-годишњице Победе над фашизмом.

У акцији „Бесмртни пук“, најмасовнијој народној манифестацији поводом Дана победе, коју је предводио председник Русије Владимир Путин, ове године су први пут учествовали и гости из више земаља, који су се кретали Црвеним тргом, на малом растојању од Председника Русије. Процењује се да је ове године, у овој поносној манифестацији спајања потомака са својим прецима, центром Москве и Црвеним тргом, промарширало око пола милиона људи свих узраста, носећи фотографије својих предака, који су ратовали или погинули у Другом светском рату. Овакве манифестације, као и војне параде, одржане су у много руских

градова, али и у ослобођеном Донбасу. Кршљанин је био у поворци са сликама свог оца и стрица, али и са ознакама Србије и Војске која је 1999. бранила земљу од агресије НАТО.

Владимир Кршљанин је учествовао у одавању поште херојима Отаџбинског рата на централном меморијалу – Поклоној гори у Москви и у више других манифестација поводом Дана победе, а присуствовао је и свечаности којом је председник Републике Србије Томислав Николић отворио изложбу о ослобођењу Београда Историјског архива Београда у Дому руског зарубежја, који носи име Александра Солжењичина, заједно са Гораном Петронијевићем, који је учествовао у припремама ове изложбе, као и војној паради 9. маја.

Током боравка у Москви, Кршљанин и Петронијевић имали су више значајних сусрета са представницима руског јавног, научног и политичког живота.

У изјавама руским медијима, Кршљанин је нагласио наду да ће све интензивнија српско-руски сарадња, симболично крунисана ове године присуством председника Николића и првим у историји учешћем српске војске на војној паради у Москви, довести до успостављања војно-политичког савезништва између две земље, што је услов и за опстанак Србије, али и за успостављање трајног мира и стабилности на Балкану и у Европи.

СЛАВА СЛОБОДАНУ МИЛОШЕВИЋУ, СЛАВА БРАНИОЦИМА ОТАЏБИНЕ!

или

**СЛОБОДНА СРБИЈА СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА И
ОКУПИРАНА СРБИЈА ИВИЦЕ ДАЧИЋА**

(одговор Ивици Дачићу)

24. април 2015.

Још 23. августа 2001, највећи мислилац савремене Русије Александар Зиновјев, назвао је Слободана Милошевића **симболом антиглобализма**. Александар Зиновјев, учитељ свих руских теоретичара који данас подржавају

Владимира Путина и осмишљавају будућност Русије, био је председник Руског и копредседник Међународног комитета за одбрану Слободана Милошевића. Милошевићев отпор агресији на Србију и људску цивилизацију подржала су бројна велика имена данашњице: Харолд Пинтер, Петер Хандке, Микис Теодоракис, Ремзи Кларк, Фидел Кастро, Александар Лукашенко, Јасер Арафат, Данијел Ортега, Муамер Гадафи, Роберт Мугабе, Каролос Папуљас, Андонис Самарас, Константин Мицотакис, Харилаос Флоракис, Алваро Куњал, Жак Вержес, генерал Пјер Мари Галоа, Димитри Аналис, Мишел Колон, Мајкл Паренти, Вилијем Блум, Едвард Херман, Роберт Диксон, Дајана Џонсон, Фулвио Грималди, адмирал Елмар Шмелинг, Ролф Бекер, Клаус Хартман, Ханс Кехлер, Жан Виденов, Велко Влканов, Рајко Долечек, Валентин Распутин, Никита Михалков, Вјачеслав Кликов, Александар Солжењицин, Борис Олијник, Александар Проханов, генерал Леонид Ивашов, генерал Валентин Варењиков, Сергеј Бабурин, Наталија Нарочњицка, Јевгениј Примаков, ГенADIЈ Зјуганов, Дмитриј Рогозин, Сергеј Шојгу и многи други.

Савезна влада СР Југославије и Влада Руске Федерације, држава чији су председници у том часу били Слободан Милошевић и Владимир Путин, потписале су 28. августа 2000. године Споразум о слободној трговини, једини који Руска Федерација има са неком државом изван бившег СССР-а, споразум који је до данас остао најперспективнија основа за развој Србије, и који сведочи о дубоком осећању братског поштовања Владимира Путина и слободне Русије према отпору и страдању Србије, као и жељи Путина и Русије, да се отклоне последице и никад не понови агресија из 1999, коју његов претходник није могао да спречи. Одбрана Републике Српске, као и Косова и Метохије у саставу Србије од стране Русије, доказ је да достигнућа слободне Србије Слободана Милошевића живе.

Говорећи на сахрани Слободановог брата Борислава пре две године, Митрополит Српске православне цркве Амфилохије је рекао:

“Слободан Милошевић је записао себе у књигу вјечног живота и у памћење неизбрисивим словима. Његов живот и животно дјело су били у духу великомученика косовског Лазара. Видовданско и Лазарево житије је и житије Слободана Милошевића.”

“Слободан Милошевић остаће записан златним словима у историји Црне Горе и Србије, односно српског народа, као човјек који се до последњег издисаја жртвовао, а жртва његова је такође она о којој Његош говори, говорећи о Милошу Обилићу. Жртва његова је благородна. То је жртва која не може бити избрисана, као ни његов витешки подвиг против повампиреног наци-фашистичког духа у Европи и на Балкану.”

Он је подсетио на речи француског генерала Галоа да се Слободан Милошевић не бори само за слободу и част свог народа и државе, већ за слободу и част свега онога што је часно и узвишено у Европи.

Он је казао да ће Слободан Милошевић и његов брат Борислав остати упамћени по томе што су жртвовали себе за добро своје државе и народа, као и за добре односе са Русијом.

„Нека њихов примјер буде подстицај будућим покољењима како вриједи живјети и чему треба служити. Заиста благо томе ко довијека живи – имао се рашта и родити”, рекао је митрополит Амфилохије.

Узурпатор великих идеја и великог наслеђа Ивица Дачић нам са прве стране „Политике“ ових дана поручује „Нека иде са Милошевићем ко хоће!“. Али и то је само на пропаст осуђени покушај да се испуни задатак окупатора, испоручен одмах после петооктобарског преврата СПС-у од стране ЕУ и Социјалистичке интернационале: „Спремни смо да вас примимо у своје друштво, ако се одрекнете Милошевићевог наслеђа“.

Одавно знамо да је услов за фамозни „улазак у ЕУ“, да Србија не буде више Србија, односно да се одрекне себе, односно да је нема.

Окупирана Србија Ивице Дачића нема НИ ЈЕДНУ предност у односу на слободну Србију Слободана Милошевића, јер окупација не може имати предности над слободом. Зато отужно и депласирано делује Дачићева жеља да чланови СПС замене Милошевићеве слике његовим, односно да слике великог државника, браниоца отаџбине и оснивача СПС земене сликама једног колаборационисте.

Социјалистичка партија Србије Слободана Милошевића је била општенародна и државотворна партија која никад није свој страначки интерес стављала изнад општег и која је сву своју енергију усмерила у очување независности земље и социјалне правде у најтежим међународним околностима. СПС Ивице Дачића је странка посвећена сопственом опстанку и групним и појединачним интересима својих функционера, без обзира на општи интерес и социјалну правду. То су два толико различита политичка концепта, да би се слободно могло рећи да су у питању две различите партије. Оно што их спаја је име и славна традиција која још увек живи у срцима и умовима многих садашњих и бивших чланова. Славна традиција на којој још увек паразитира садашња партијска врхушка на челу са Дачићем и њен садашњи петпарачки и колаборантски курс.

СПС Слободана Милошевића је потребна Србији, данас можда више него икад, а СПС Ивице Дачића је потребна само Вашингтону, Бриселу, Лондону и сопственој паразитској врхушки.

Слободна Србија Слободана Милошевића је поносна држава обновљена на најсветлијим српским духовним, државним, моралним и културним темељима и традицијама, држава коју је поштовао свет, и суседи и далеке земље, и пријатељи и непријатељи.

Окупирана Србија Ивице Дачића је провизоријум са недефинисаним границама, без идентитета и морала, чији чиновници служе страним интересима и коју у свету не поштује нико.

Слободна Србија Слободана Милошевића је поштовала косовски завет, тековине балканских и Првог светског рата, антифашизма и Другог светског рата и са тим поштовањем је примила, по трећи пут у 20. веку, најстрашнији удар агресивних и удружених западних сила, оличених у НАТО пакту, и у том удару, иако без савезника, остала непоражена. Тиме је стекла поштовање света и за 15 година одложила удар Запада на свог, тада онемоћалог савезника, Русију. Данашња Русија ће победити и помоћи Србији да поврати своју слободу.

Окупирана Србија Ивице Дачића се неуверљиво подсећа своје славне прошлости као „трагедија које је требало избећи“, обезвређује свој отпор НАТО агресији и понижава његове хероје и жртве. Сва се посветила сопственом паковању у колонијални гроб и не прихвата савезништво са Русијом.

Слободна Србија Слободана Милошевића је извојевала Дејтонски споразум и Резолуцију 1244, Републику Српску и Косово и Метохију у Србији.

Окупирана Србија Ивице Дачића је потписала капитулантски Бриселски споразум са УЧК и МИБ, односно са Хашимом Тачијем и Кетрин Ештон.

Слободна Србија Слободана Милошевића није никога изручила Хашком трибуналу, а сам Слободан Милошевић је на начин који свет није запамтио, у петогодишњем судском процесу, поразио десетогодишњу ратну пропаганду НАТО-а и хашку машинерију састављену од одабраних и добро плаћених припадника западних тајних служби, који су на крају били приморани да га убију.

Окупирана Србија Ивице Дачића је Хашком трибуналу испоручила читав државни, војни и полицијски врх Србије, Републике Српске и Републике Српске Крајине и по програму Хага и НАТО агресора наставља лов на браниоце отаџбине.

Слободна Србија Слободана Милошевића је судила НАТО злочинцима, водила међународне спорове за накнаду штете, условљавала пуну обнову дипломатских односа са државама-предводницама НАТО агресије, спремала се да доведе у питање мисију НАТО-а на Косову и Метохији због кршења Резолуције 1244 и затражила приступање СРЈ Савезу Русије и Белорусије.

Окупирана Србија Ивице Дачића је укинула пресуде НАТО злочинцима, одустала од било каквих претензија према НАТО агресорима, кренула у признавање сецесије Косова и Метохије, прекинула све интеграционе процесе са Русијом, успоставила партнерство са НАТО агресором и у јеку НАТО претњи Русији, обећала стављање на располагање НАТО-у своје територије и војне инфраструктуре и још се обавезала да из својих ресурса спроводи НАТО пропаганду.

Слободна Србија Слободана Милошевића је спроводила мирни и поступни процес политичке и економске демократизације и националне – духовне и културне еманципације, уз очување политичког, војног и економског суверенитета и социјалне правде и у томе је имала успеха, упркос најтежим међународним санкцијама, претњама и ратовима. Управо због тога је и постала мета најпре војне агресије, а потом и покорвања путем прве успешне обојене револуције.

Окупирана Србија Ивице Дачића распродаје странцима, обезвређује и уништава све домаће привредне ресурсе, војску, традицију, образовање, науку и културу, спроводи привидну и компрадорску демократију, газећи достојанство и основна социјално-економска права сопственог народа.

Слободна Србија Слободана Милошевића је ширила наду за свој народ, Балкан, Европу и свет; своје одбрамбене ратове је водила са минималним жртвама и као таква је била земља живота.

Окупирана Србија Ивице Дачића је земља без наде, посрнула и осиромашена, са скоро пола милиона изгубљених људских живота (100 људи мање дневно, сваки дан) и као таква је постала земља смрти.

У слободној Србији, на небу и на земљи, живе и ходају уздигнутог чела, пуни љубави, солидарности и стваралаштва и омогућују и онима који гмижући по земљи и под земљом и подупирући окупацију и ропство, да се назову људима и да добију шансу да устану.

У тексту споменутом на почетку, Александар Зиновјев каже:

„Током глобализације као новог светског рата настала је таква ситуација да је Југославија пружила последњи озбиљан отпор напредовању глобализатора у Европи. Недавно завршени „врући“ део рата САД и НАТО против Југославије био је важан део глобализације. Он није имао за циљ сламање војног у „врућем“ смислу отпора – већ психолошког, моралног и идеолошког отпора глобализацији не само и чак не толико у самој Југославији, колико отпора у читавој Европи, укључујући Западну Европу и Русију. Слободан Милошевић је постао симбол тог отпора. Преостала је последња етапа рата у којој САД и НАТО имају за циљ да кривицу за своје злочине на Балкану пребаце на жртве својих злочина, и у првом реду – на човека који је постао историјски симбол отпора њиховом криминалном рату. Та етапа у контексту глобализације у целини значи много више од свих претходних етапа и епизода. Ако се она не заврши успешно по САД и НАТО, све што су раније учинили не може се сматрати за њихов успех у очима светског јавног мњења, ни пред судом историје. Рат остаје незавршена победа, ако се сачува симбол отпора – Слободан Милошевић.“

Сачувао се – и симбол отпора и дух слободе. И живи – и у срцима Срба и у слободној Русији, и широм света.

Треба нам Србија – независна, уједињена, развијена, православна и праведна, социјалистичка, у савезу са Русијом – треба нам слободна Србија Слободана Милошевића.

И зато позивамо све који „иду са Милошевићем“ да је заједно обновимо. Уз оне поруке које нам је он оставио за ово време:

„Сада је слобода једини задатак! До победе!“

Владимир Кршљанин, Драгољуб-Миња Миловановић, др Вукашин Андрић, Митар Балевевић, Веско Бојић, Гордана Гајић, Боривоје Дракуловић, Ратко Зечевић, Милинко Исаковић, Слободан Јовановић, Томислав Лакићевић, Милан Лисов, Милош Марковић, проф. др Ратко Марковић, Драгољуб Милановић, Љиљана Милановић, Радован Папоњак, Момо Раичевић, Боривоје Росић, Радиша Савић, Милан Скоко, Стеван Спасић, Миладин Тошић, Никола Трипковић

„Печат“

СУСРЕТ СА НИКИТОМ МИХАЛКОВИМ

17. април 2015.

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин, који је и академик Међународне словенске академије са седиштем у Москви и почасни професор Руског државног трговинско-економског универзитета, сусрео се данас у Београду са великим руским синеастом Никитом Михалковим.

У срдачном сусрету, Кршљанин је честитао великом руском и светском уметнику на високим признањима која су му данас свечано уручена у Београду – титули Почасног грађанина Београда и дипломи почасног доктора Приштинског универзитета. Он је истакао да у Србији сви осећају велико поштовање и захвалност за братску љубав и подршку Никите Михалкова: „Срећни смо што сте наш ослонац у Русији и волимо Вашу уметност. Сви озбиљни и одговорни људи у Србији виде њену будућност само у духовном јединству и државном савезништву са Русијом.“

У сусрету и разговору су учествовали и заменик председника Покрета за Србију Горан Петронијевић, члан Председништва Зоран Митровић и чланови Извршног одбора Горан Шимпрага и Ненад Симоновић.

„ЗМИЈА“, „БРИСЕЛСКИ ПРЕГОВОРИ“ И НАТО ПАКТ

17. април 2015.

Поводом покушаја довођења Тачија у Београд, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин, дао је следећу изјаву порталу КМ Новине:

Америчка провокација са покушајем довођења Тачија у Београд, још једном показује колико су „Бриселски преговори“ и „Бриселски споразум“ једна опасна, неодржива, издајничка и капитулантска бесмислица. Исто као и сарадња Србије са НАТО пактом.

Истина о стварању наркотерористичке „УЧК“, НАТО пешадије за клање Срба и разбијање Србије је свакоме позната, баш као и улога „Змије“, љубимца Медлин Олбрајт. Затварање очију пред том истином, као и „сарадња са НАТО“, води директно у нестанак Србије.

Остаје нада и очекивање да ће носиоци формалне, али од народа (макар и на превару) добијене власти у Србији, одбити ову дрску провокацију, као и све оне које ће убрзо уследити, ако ни због чега другог, а оно зато што страх од суда свог народа мора бити већи него страх од америчких или ЕУ претњи.

ПРОТЕСТ ЗА ВЕНЕЦУЕЛУ ПРЕД АМБАСАДОМ САД У БЕОГРАДУ

11. април 2015.

Под геслом „Живела Венецуела – стоп агресији САД!“, данас је испред амбасаде САД на Дедињу, у организацији Покрета за Србију одржан протестни скуп.

Циљ скупа је било изражавање солидарности са Боливарском Венецуелом и протест против притисака, санкција, мешања у унутрашње ствари и претњи агресијом од стране САД, а поводом самита Америке, који се, уз учешће САД, одржава јуче и данас у Панами.

Неколико десетина окупљених су носили заставе Србије и Венецуеле,

постере са ликом Уга Чавеза и пароле које су део кампање „Венецуела није претња – Венецуела је нада!“ у којој је, уочи самита у Панами, сакупљено 13,5 милиона потписа, углавном у Венецуели, али и широм света (потписи су протеклог викенда скупљани и у Београду), са захтевом да Обама укине свој декрет којим је Венецуелу окарактерисао као „претњу националној безбедности САД“.

Уз звуке познатих латиноамеричких песама „Венсеремос“, „Чавез но се ва“, „Химно герилеро“ и других, говоре на протесту су одржали Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију и Наташа Радуловић, главни организатор кампање за Венецуелу у Србији.

Наташа Радуловић је истакла да су се данас грађани Србије окупили „на скупу подршке влади и народу братске и пријатељске Венецуеле, зато што знамо колико су нас коштале овакве „пријатељске“ изјаве, јер су САД и нас својевремено прогласиле за претњу својој националној безбедности, па су нас онда „пријатељски“ бомбардовали.“

Окупили смо се да искажемо солидарност, али и да замолимо председника САД да повуче свој декрет, рекла је Радуловићева и подвукла: „Не знам коме тај народ може бити претња – народ најлепших жена на свету, најлепше природе, народ који воли да пева и да игра. Захваљујем се свима који су учествовали у кампањи прикупљања потписа у Србији и који су дали своје потписе.“

„Народ уједињен – не може бити побеђен!“ – започео је Кршљанин свој говор српским преводом познате крилатице латиноамеричких бораца.

Он је затим констатовао да говори испред здања-тврђаве, које се историјском грешком нашло на овом месту (између Белог двора и Маршалата) и изразио наду да ће та грешка ускоро бити исправљена.

„Не зато што не желимо добро америчком народу – напротив, желимо му све најбоље. Али политика САД према овој земљи, према читавом свету, је нешто што заслужује сваку осуду. И доживљава сваку осуду, у данашњем свету.“

Србија је била и остала симбол отпора. У 20. веку три пута смо ратовали са страшним западним силама. И сва три пута осветлили образ свом народу. Опстали смо једино захваљујући том отпору, знајући оно што знају и народи Латинске Америке – да је борба увек боља од ропства!

Ратовали смо у Првом светском рату, ратовали смо у Другом светском рату и створили поштовање читавог света. За неколико дана у Москви, обележиће се 70 година Победе над фашизмом. И тамо ће поносно марширати, уз руске војнике, и војници Белорусије и Србије.

Ратовали смо против уједињеног Запада. Сва западна олигархија је ставила у функцију САД, НАТО пакт, његових 19 чланица и били смо једина земља у историји човечанства против које је та ужасна алијанса ратовала сва.

Тај ужас никада неће заборавити не само Срби – неће га заборавити читав свет! И неће заборавити наш херојски отпор!

Два су човека крајем 20. и почетком 21. века постали симболи антиглобализма : Уго Чавез и Слободан Милошевић!

Они су предводили свој народ у отпору глобалистичком злу.

И данас, када су се у Панами окупили лидери свих земаља Америке, ми одавде поручујемо: Вива Чавез! Живео Слободан Милошевић!

То се не заборавља.

После 55 година блокаде Кубе, Обама је морао данас да се сретне са Раулом Кастром, председником слободне Кубе.

Током самита, Николас Мадуро ће показати 13,5 милиона потписа, чије је скупљање ових дана завршено у Венецуели и на ту свечаност дошао је и Ево Моралес из Боливије.

Латинска Америка следи интересе свог народа. САД су све слабије. САД су настале као држава на опозицији западноевропској тиранији и клерикализму. Али је ту државу олигархија узела под своје. И помоћу ње покушава да наметне светску олигархијску диктатуру.

Међутим, они посрћу. Њихов зеленашки систем нико више неће да прихвати. И први пут у историји, земље слободног света, које предводе Русија, Кина, Индија, Бразил, Венецуела – јаче су и економски и војно од Америке!

Према томе, поручујемо и америчком народу да буде јединствен – у отпору садашњем милитаризму. Поручујемо и америчкој политичкој класи да окрене леђа олигархији. Јер ће и њих бацити на ђубре, као што су већ неке овде бацали!

Ми данас изражавамо најдубље осећање српског народа.

Српски народ је јединствен. И неће бити духовно модификован, као што би неки желели. Никада!

Обама је пред свој полазак на овај самит, да не би доживео велике непријатности, изјавио да Венецуела није претња Сједињеним Државама. И то јесте прва победа уједињеног народа, и тих 13,5 милиона потписа, којима смо и ми дали мали допринос.

Али и даље наш захтев стоји: да се повуче указ! У указу пише, без обзира шта је он рекао, да Венецуела јесте претња. А америчке претње нису само претње војном агресијом. Прете обојеним револуцијама, унутрашњом субверзијом... Међутим, као што рекосмо на почетку, народ уједињен – не може бити побеђен!

Hasta la victoria siempre! Patria o muerte! Venceremos!

Живела Србија! Живела слободна Венецуела! Живео Мадуро! Живели!“

ВАСКРШЊА ЧЕСТИТКА ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

11. април 2015.

Радујмо се што, у славу васкрслог Творца, васкрсну и снага благоверних и пре 70 година у најчистијем подвигу љубави и вере, савлада нацистичко-фашистичко чудовиште.

Радујмо се, што данас разумемо смисао те велике жртве, и што нам таквима, Господ даје снагу, да на њој утемељимо наду за све верне и за сав свет.

Срби и Руси, увек спремни да делом, љубављу и жртвом, обезбеде живот, истину и правду, прославиће заједно свој смисао, у Москви, 9. маја.

Братска љубав велике православне Русије, као залог најважнијег окупљања за свет добра, којем живот наших предака и наш тежи, уочи овог Васкрса, по први пут, доноси Благодатни огањ у Србију и све српске земље.

Радујмо се и крпимо се у вери у пут, истину и вечни живот које нам Господ показа, остајмо сједињени са Њим и међу собом, на том једином, човекољубивом и творачком путу.

Нека Господ донесе мир, здравље, добро и правду за све људе добре воље!

Срећан вам највећи празник, браћо и сестре!

Христос Васкрсе! Ваистину Васкрсе!

Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију

ЗБОГ КОСОВА И РУСИЈЕ – ЗАМРЗНУТИ СВЕ ОДНОСЕ СА НАТО!

31. март 2015.

Народни савез за спас Србије, који засад чине Покрет за Србију и Источна алтернатива, упутио је данас озбиљно упозорење властима, истичући захтев за замрзавање свих односа са НАТО (осим оних на које је Србија директно обавезна на основу Резолуције 1244 СБ УН и Дејтонског споразума). Захтев се образлаже покровитељством НАТО-а стварању „војске Косова“ и необјављеним ратом који је НАТО започео против Русије.

Осим овог, Народни савез је истакао и захтев за затварање НАТО Канцеларије за везу, која се налази у згради Министарства одбране Србије у Бирчаниновој улици у Београду.

Ови захтеви су садржани у протестном писму, које су данас председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин и председник Источне алтернативе Драган Тодоровић лично уручили Народној скупштини и Министарству одбране.

Писмо је данас упућено и председнику Републике Томиславу Николићу и Влади Републике Србије.

Непосредни повод за овакав протест било је недавно потписивање ИПАП споразума са НАТО и тродневни семинар Парламентарне скупштине НАТО, који је данас почео са радом у Дому Народне скупштине.

У писму се истиче да „ИПАП подразумева и обавезу ратификације СОФА споразума, што је апсолутно неприхватљиво и недопустиво, јер би се тиме територија и војна инфраструктура Србије ставили на располагање војном савезу који нимало није променио свој однос према Србији из времена агресије 1999. г, отворено подржава формирање војске тзв. „независног Косова“, а такође припрема и спроводи агресивне активности према Русији.“

Писмо су потписали Драган Тодоровић (некада министар у Влади народног јединства) и др Паја Момчилов, обојица дугогодишњи народни посланици, у име Источне алтернативе, као и Владимир Кршљанин, ранији амбасадор и помоћник Слободана Милошевића и пуковник Љубинко Ђурковић, ратни командант одбране Кошара и каснији командант 125. Моторизоване бригаде, одликоване Орденом народног хероја, у име Покрета за Србију.

У протестној акцији, са паролама „НЕ НАТО“ и српским тробојкама, која је пратила Кршљанина и Тодоровића приликом уручења писама,

учествовало је неколико десетина грађана, међу којима више високих официра и ратних ветерана, атаман шумадијски Стево Вранић, заменик председника Удружења ветерана ратника Србије пук. Станиша Бакић, чланови руководства Народног савеза адвокат Горан Петронијевић, Љиљана Милановић, Оливер Вуловић и бројни активисти.

Током протеста изражена је и осуда Хашког трибунала, као инструмента рата НАТО против Србије и солидарност са лидером СРС др Војиславом Шешељем.

Следи интегрални текст протестног писма Народног савеза:

ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ТОМИСЛАВУ НИКОЛИЋУ
НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Изражавамо најоштрији протест и дубоко неслагање са најновијим корацима у правцу јачања зависности Србије од НАТО пакта – потписивањем ИПАП споразума са НАТО и одржавањем семинара Парламентарне скупштине НАТО у Београду, као супротним уставном поретку, безбедности и интересима Републике Србије.

ИПАП подразумева и обавезу ратификације СОФА споразума, што је апсолутно неприхватљиво и недопустиво, јер би се тиме територија и војна инфраструктура Србије ставили на располагање војном савезу који нимало није променио свој однос према Србији из времена агресије 1999. г, отворено подржава формирање војске тзв. „независног Косова“, а такође припрема и спроводи агресивне активности према Русији.

Захтевамо:

1. Моментално замрзавање свих облика сарадње са НАТО пактом, осим оних на које смо директно обавезни Резолуцијом 1244 СБ УН и Дејтонским споразумом;
2. Затварање НАТО Канцеларије за везу у згради Министарства одбране.

Ови захтеви изражавају вољу већине грађана Србије.

У Београду, 31. марта 2015.

За Народни савез за спас Србије:

Драган Тодоровић, председник Источне алтернативе
др Паја Момчилов, потпредседник Источне алтернативе
Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију
пук. Љубинко Ђурковић, потпредседник Покрета за Србију

НАРОДНИ САВЕЗ ОБЈАВИО ПОЧЕТАК СВОГ ДЕЛОВАЊА, ОСУДИО ИПАП И ЧЕСТИТАО РУСИЈИ И КРИМУ

18. март 2015.

На данашњој заједничкој конференцији за штампу у Међународном прес центру УНС-а, Покрет за Србију и Источна алтернатива објавили су склапање политичког савеза, чији су основни циљеви слободна Србија и савез са Русијом; честитали Русији и народу Крима годишњицу прикључења матици; осудили ИПАП (Индивидуални акциони план партнерства) споразум са НАТО, као чин јачања НАТО окупације Србије; позвали на протесте поводом одржавања семинара НАТО Парламентарне скупштине 31. марта – 2. априла у Београду и позвали друге организације и појединце да се прикључе Народном савезу.

Председник Источне алтернативе Драган Тодоровић је упознао јавност са текстом заједничког документа Покрета за Србију и Источне алтернативе, којим су дефинисали циљеве и принципе свог деловања. Текст заједничког документа:

НАРОДНИ САВЕЗ ЗА СПАС СРБИЈЕ

На драматичној моралној и политичкој прекретници у свету, у којем се Исток све више уздиже снагом и буди наду, а Запад тоне, производећи ратове, репресију, злочин и лаж, да бисмо опстали, да бисмо повратили све што нам је отето, да бисмо отклонили последице агресије западних сила и НАТО пакта по суверенитет и територијални интегритет наше земље и народа, њену економију, духовност и културу, да бисмо укинули пљачку, друштвену неправду, материјалну и духовну беду и биолошко изумирање народа, да бисмо прекинули погубни „пут у Европску Унију“, пузање и подаништво које онемогућава развој и намеће туђе законе и правила у туђем интересу, да бисмо ослободили Србију и вратили је свом утемељењу и стварним вредностима наше цивилизације, на пут постигнућа наших великих предака, пут достојанства, друштвене и социјалне правде, стваралаштва и човекољубља, на пут духовног и материјалног уздицања, самопоштовања и поштовања од стране света, позивамо све народне, патриотске снаге и грађане Србије на акционо окупљање како би се у оквиру широког народног фронта, мирним и

политичким средствима остварили следећи неодложни и нераздвојни национални циљеви:

СЛОБОДНА СРБИЈА

(суверена, снажна и уједињена држава, са владавином права и моралном политиком, организована тако да обезбеди благостање свих грађана, са развијеном пољопривредном и индустријском производњом, стварном демократијом и социјалном правдом, снажном одбраном, заштићеном породицом са више деце, отворена и спремна за равноправну сарадњу са свима у свету);

САВЕЗ СА РУСИЈОМ

(озваничен Споразумом о савезништву и заједничкој одбрани, утемељен на вековима духовног јединства и заједничке борбе, као основа самосталности Србије и заједничких развојних пројеката, али и као фактор мира, стабилности и сарадње на Балкану, у Европи и свету).

Народно и отаџбинско је одувек било изнад политике, а политика мора да служи интересима народа и отаџбине. Опстанак Србије и напредак српског друштва не може бити обезбеђен из иностранства. Имамо историјско и неотуђиво право да бранимо своју слободу, духовни и национални идентитет. Имамо за собом косовски завет. Српски избор на историјским раскрсницама је одувек био: слобода и правда. Зато борбу морају да предводе наши најбољи синови и кћери.

Са оваквим идејама и циљевима ступамо у савез ради заједничког политичког деловања и зато позивамо патриотске покрете, организације и појединце да нам се придруже.

Покрет за Србију

Источна алтернатива

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин посветио је своје излагање осуди данашње посете Дачића и Гашића Бриселу и отпочињања ИПАП-а Србије са НАТО. Излагање Владимира Кршљанина у целини:

„Србија је 90-их постала у слободном свету симбол одупирања глобалистичкој НАТО агресији.

НАТО нам је: разбио Југославију, извршио агресију, направио огромну ратну штету, извршио ратне злочине, створио Хашки трибунал и шири антисрпску пропаганду, запатио и подржава неофашизам, тероризам,

екстремизам и наркомафију, извршио пуч и успоставио окупациону власт, уништио војску, спроводи пљачку наших добара, крши Резолуцију 1244, спонзорише независност КиМ и стварање његове војске, држи на нашој територији војну базу без наше сагласности, као и нуклеарни отпад, а има и своје официре у свим најосетљивијим структурама наше државе.

Иркиња Мери Волш и француски пуковник Жак Огар сведоче у својим књигама да су НАТО трупе, а посебно британске и америчке, по доласку на Косово и Метохију, директно учествовале не само у протеривању, него и у убијању Срба. Слично се десило и 17. марта 2004.

Број људских живота изгубљених за време окупације, од 2000. до данас, износи 473.000

Видели смо пад неисправног хеликоптера и прошле године поплаве у Обреновцу, у којем је пре НАТО окупације постојао инжењеријски пук, – и за то је одоворан НАТО.

Гашић је прекјуче са Кирбијем разматрао „нови предлог помоћи и подршке Владе САД када је у питању решавање вишкова наоружања и војне опреме, што је препознато као безбедносни проблем читавог региона.“

Овог поподнева у Бриселу, „министри Дачић и Гашић имаће билатерални сусрет са генералним секретаром НАТО-а Јенсом Столтенбергом и учествоваће на састанку Северно-атлантског савета. Током посете седишту НАТО-а, биће речи о даљем унапређењу партнерских односа и јачању политичког дијалога, у контексту недавно усвојеног Индивидуалног акционог плана партнерства (Individual Partnership Action Plan – ИПАП) између Републике Србије и НАТО-а.“

ИПАП са НАТО, уведен 2002, досад су склопиле Грузија (2004), Азербејџан (2005), Јерменија (2005), Казахстан (2006), Молдавија (2006), Босна и Херцеговина (јануара 2008), Црна Гора (јуна 2008) и Србија (15. јануара 2015).

Чланице ЕУ: Шведска, Финска, Ирска, Аустрија, као и неутрална Швајцарска, немају ИПАП, док Кипар није ни у Партнерству за мир. Акциони план за учлањење у НАТО имају Црна Гора, Босна и Херцеговина и Македонија.

ИПАП је списак унилатералних обавеза и обећања Србије на 30 страна, без иједне обавезе НАТО! Ту смо се НАТО-у свечано заклели све оно што смо се већ заклели ЕУ, дакле – између НАТО и ЕУ нема разлике. А све на своју штету. Која су главна „обећања“ из ИПАП-а, које као марљиви НАТО службеници, а у наше име, дају Вучић, Дачић и Гашић? То су:

– „довршетак приватизације“ – тј. предаја свих значајних привредних ресурса у руке западних сила

– „реформа одбране“ – тј. осигурање да Србија НЕМА војску којом би могла да се брани, не само од НАТО, већ и од било кога у региону

– „активна и свеобухватна информативна кампања о карактеру, обиму и користима сарадње са НАТО-ом“ која ће бити утемељена и у „стратегии јавног информисања Србије“, која ће са своје стране такође „охрабрити српске академске, истраживачке и научне институције да уђу у процес сарадње са НАТО“.

Ни са моралног, ни са уставноправног, кривичноправног, ни међународноправног становишта, није могућа „сарадња“ суверене Србије са НАТО док се отворена питања не реше. Сваки корак даље у тој „сарадњи“, заправо је даље поништавање државе Србије и јачање окупације. Дакле, рат НАТО против Србије се наставља и наставиће се или до њеног потпуног нестанка, или до њеног ослобођења. А сви они који ту „сарадњу“ у наше име неовлашћено спроводе, врше најтежа кривична дела. То је наша реакција на данашњи догађај у Бриселу.

Од 24 међународне војне вежбе које је ВС планирала за 2015. годину, 22 су са НАТО, а само 2 са Русијом. Садашња власт ће рећи да пре њих није било ни те две. То је тачно, али сувише мало да обмане ни српски народ, ни Русију.

Друга велика увреда је одржавање тзв. Роуз-Рот семинара Парламентарне скупштине НАТО у Београду, 31. марта – 02. априла. Позивамо на отпор присуству НАТО у Србији. Позивамо грађане да достојно одају почаст жртвама НАТО агресије и херојима одбране 24. марта. Позивамо све да изразе свој протест у дане одржавања НАТО парламентарне конференције у Београду, а ми ћемо 31. марта уручити протестна писма Народној скупштини и Министарству одбране Србије, у чијој се згради налази НАТО канцеларија за везу.

Позивам све којима је стало до Србије, све прекаљене борце за слободу и социјалну правду и оне младе који су у овим тешким годинама стасали, посебно позивам левичаре и Милошевићеве социјалисте, али и напредњаке који се нису надали оваквој обмани, да се организују, пруже отпор окупацији и крену у борбу за слободу. Наш Народни савез ће свим таквим борцима, без обзира да ли се учлане или не учлане у њега, бити поуздан ослонац. То вам обећавамо.“

АПЕЛ ЗА ЗАШТИТУ УСТАВНОГ УРЕЂЕЊА И БЕЗБЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

9. фебруар 2015.

Председнику Републике Србије, Влади Републике Србије, Народној скупштини Републике Србије, Уставном суду Републике Србије, Републичком јавном тужиоцу, јавности

1. Председник Републике Србије г. Томислав Николић окарактерисао је 4. фебруара 2015, као „драстично кршење Резолуције 1244 СБ УН“ формирање „оружаних снага Косова“ уз пуну подршку САД и НАТО, које је, два дана раније, за ову годину најавио тзв. министар Хашим Тачи, после разговора у Пентагону. Нисмо приметили да је председник Владе Републике Србије г. Александар Вучић у својим разговорима са највишим представницима САД и НАТО у Минхену 6. и 7. фебруара, уопште споменуо овај најновији од агресивних аката САД и НАТО, у непрекинутом низу од 2000. године до данас, којима се крши Резолуција 1244 СБ УН, па чак и игноришу бриселски преговори о Косову и Метохији, иако је, по службеној дужности, био обавезан да бар затражи објашњење. Осим тога, у свом иступању на Минхенској конференцији о безбедности, председник Владе је изјавио „ми Срби смо један од шампиона по броју ратова које смо водили од 19. века до недавно: искусили смо најтеже ситуације, патили пуно, изгубили пола мушког становништва, учинили смо доста лоших ствари другим људима...“. У ситуацији када се НАТО и његове водеће чланице, пре свих САД и Велика Британија, које су извршиле оружану агресију на Србију, и даље понашају агресивно и унилатерално, о чему сведочи и 15. јануара јавно изречени захтев амбасадора САД при ОЕБС да се Косово укључи у рад ове међународне организације, снисходљиво понашање наших највиших представника на међународној сцени је крајње непримерено и штетно по уставно уређење и безбедност Републике Србије. Са главним извршиоцима агресије на Србију и главним покровитељима тероризма, наркомафије и трговине људским органима, који притом настављају да крше Резолуцију 1244 СБ УН односи се морају довести у оквире адекватне њиховом понашању, Уставу и Кривичном закону Републике Србије, а ако се Европска Унија не ограда од њиховог понашања и односи са њом морају по том основу бити редуковани, што укључује и прекид бриселских преговора. Србији нису потребни инострани посредници да би извршила своју уставну обавезу и ефикасно решавала проблеме својих грађана на Косову и Метохији, чији је живот драстично

погоршан у периоду у коме НАТО најпре крши Повељу УН, па затим злоупотребава мандат добијен од СБ УН.

2. Позивајући се на изворе у Влади Републике Србије, медији су нас пре три дана известили да је за консултантске услуге – формирање тимова у кабинету председника Владе ангажована фирма „Tony Blair Associates“, бившег британског премијера, против кога, и поред свих политичких притисака, још није окончан поступак за најтеже злочине пред српским правосудјем. У склопу тог агажмана, једно предавање је већ одржао ранији Блеров саветник за медије Алистер Кембел, главни пропагатор НАТО агресије на нашу земљу. Синдикат српске полиције је 3. јануара обавестио јавност да је на место саветника министра за реформу МУП-а доведен Британац Амадео Воткинс, некадашњи саветник Бориса Тадића у МО за анулирање наше Војске. Пуковник Горан Јевтовић, ранији саветник начелника генералштаба, износи у серији својих текстова детаље о демонтажу Војске по команди НАТО-а, и о специјалном положају „NATO Military Liaison Office“ у згради и у структури МО, који је такав да обесмишљава појам државне и војне тајне. Захтевамо од Владе Србије и њених надлежних служби да објави колико је странаца, а посебно из земаља НАТО, и пре свега из САД и Велике Британије ангажовано на сталним или повременим пословима или има доступ раду и документима у Влади, њеним министарствима, службама и агенцијама, Војсци и Полицији Србије, као и НБС, као и ближе податке о њима – имена, функције, чинове, држављанство, као и припадност страним владиним или невладиним организацијама.

Дубоко забринути да су независност, интегритет, уставно уређење и безбедност и достојанство Републике Србије, као и њене јавне финансије и привреда, озбиљно угрожени дубоким пенетрирањем у последњих 15 година појединаца и структура НАТО у све поре државне организације Републике Србије, одлучили смо се да овај Апел упутимо у форми отвореног писма, јер сматрамо да је довођење безбедности Републике Србије на адекватан ниво – питање које се тиче свих њених грађана и захтева њихову подршку.

Позивамо све надлежне државне органе, да у оквиру своје уставне и законске надлежности, предузму по овим питањима све што је у њиховој моћи, посебно имајући у виду повезаност наведених околности са члановима 305, 306, 307, 315, 316, 318, 319, 320, 321, 359, 361, 369, 371, 372, 375, 376, 383, 384, 386, 388, 391, 393, 415, 419, 420 и 173 Кривичног законика Републике Србије.

Позивамо грађане Србије и њихове странке и организације, као и средства јавног информисања да подрже овај Апел и да дају свој допринос расветљавању навода, чињеница и питања садржаних у њему и на тај начин дају свој допринос заштити уставног уређења и безбедности Републике Србије.

У Београду, 9. фебруара 2015. г.

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин

БОЖИЋНА ПОРУКА: СВЕТ СЕ МЕЊА – И ЗАХВАЉУЈУЋИ НАМА!

7. јануар 2015.

У години иза нас десио се један крај. Сигурно је да после тог краја мора доћи нови почетак, и зато радост рађања вечног живота треба да обележи и ове дане и огреје наша срца.

Десио се крај многовековне ситуације у којој је западна војно-политичко-лихварска алијанса била најјача земаљска сила. Десило се то упркос очајничком уклањању свих законских препрека за лихварске обмане и пљачке (укидање Глас-Стигаловог закона у време Клинтонa), низу бруталних агресија и револуција (Југославија, Авганистан, Ирак, Тунис, Либија, Египат, Украјина), стварању (у Лондону и Вашингтону) и злоупотреби терористичких организација и нарко-мафије (УЧК, Ал-Каида, Исламска држава...), спасавању банака на рачун већине недужних грађана, невиђеној корумпираности и контроли јавне политике и медија, покушајима манипулације екологијом ради стварања „светске владе“, спровођењу технолошког геноцида ради лакшег управљања светом (ГМО, хемтрејлси, Хаарп...). Медији су ипак морали да објаве: седам највећих земаља у развоју (Русија, Кина, Индија, Бразил, Мексико, Индонезија и Турска) претекло је по БДП седам највећих западних држава, фамозну Г-7 (САД, Велика Британија, Јапан, Немачка, Француска, Канада и Италија). Дакле, свакодневним трудом и стваралачким радом милијарди људи, срушен је сан о моћи и господарењу светом западних лихвара и њихових мрачних братстава. Готово је. Они су сметња животу и човечанству коју је сада, први пут, могуће савладати и уклонити.

Моћ им је већ сломљена. Деценијама је већина земаља света морала да се покорава њиховим лихварским правилима, да се задужује код њихових банака, да се одриче финансијске и кредитне суверености, да се служи њиховим безвредним новцем, а да из свега тога они извлаче профит – само због претње војном силом САД и НАТО. И то је као пракса окончано у Сирији. Русија је рекла: ако кренете у ту нову агресију, мораћете да ратујете са нама.

Лихварско-каиновску закулису коначно ће уклонити са сцене грађани самих западних земаља. Јер ако они наставе да владају њиховом политиком и привредом, цела „западна цивилизација“ одлази у тотални економски и морални банкрот, као бумеранг им се враћају квадрилиони лажног новца и терористичка чудовишта која су сами створили.

Једини смо на свету и у историји (и вероватно више никог никада то неће задесити) против кога је рат водио цео НАТО пакт. Само зато што нисмо хтели да искажемо покорност и то у тренутку када су њихови планови цепали и уништавали нашу државу. Наш десетогодишњи отпор допринео је отрежњењу и консолидацији Русије, и то је најважније за свет. Али важно је и то да су многи на свету видели да западна машинерија није свемоћна. Отворили смо врата за нови свет!

Нажалост, покорност марионетских власти у Београду од 2000. надаље, а посебно покорност рециклираних радикала и социјалиста после 2012, једна је од најружнијих, најтужнијих, најпогубнијих и најапсурднијих ствари у свету данас, у потпуном раскораку са светским приликама и здравим разумом, а о интересима Србије и српског народа да и не говоримо. Степен те апсурдности нам даје уверење да таква власт не може дуго трајати и наду да ће бити окончана већ ове године, отварајући врата ослобођењу Србије и њеном повратку себи и нашој православној цивилизацији и традицији, коју делимо са Русијом, и која је темељ новог света, цивилизација добра, човекољубља, спасења и вечног живота, уз којег се лихварски, каиновски и разбојнички Запад досад развијао као крадљивац, паразит, негација, дегенерација, цивилизација смрти...

Покорност београдских марионета, збуњеног председника и опседнутог премијера, јесте у свему и све супротно ономе што би требало бити. Власт без садржаја, концепта и стручности, у чијем деловању је СВЕ само манипулација и лаж. А такве су и последице. Осим даљег упорног уништавања већ уништене војске и привреде, нападају се СВЕСТ, духовност и култура, демонтирају и растачу знање, морал и све друштвене вредности.

Али, најстрашнија последица и кључно мерило, после кога свака дискусија о томе има ли владајућа „политика“ икаквог смисла, јесте сејање смрти, односно геноцид који се несмањеним темпом наставља. Од 2000. до данас, разлика броја умрлих и рођених у Србији износи 473.000, или 6,6% становништва. 80-их година прошлог века, становништво Србије се по овом параметру увећало за 2,7%, а током 90-их (уз све санкције и ратове) се смањило за само 1,4%. Од 2007. до данас, губимо на овај начин око 35.000 људи (0,5% становништва) годишње, или 100 људи дневно. То је данак цивилизацији смрти, цена, али и главни резултат „безалтернативног“ пута у ЕУ, односно очувања „недодирљиве“ војно-политичке доминације САД, Велике Британије и НАТО, која је толико велики табу, да чак ни део патриотске опозиције у Србији о њој не сме да говори.

Али, вратимо се настанку новог света. Смрт као оружје зла, похлепа и похота као разорни чиниоци по људску природу и лихварство као најмоћнији инструмент моћи и уништења, постојали су и пре доласка Спаситеља, и узроковали су његов долазак. Цивилизација живота, Божије као вечно, стваралачко и добро, пут, истина и живот, спасење – то је оно

што смо добили Његовим доласком. „Не можете служити Богу и Мамону (новцу)“ јасно је рекао и својим земаљским путем је утврдио делатно човекољубље, као основ вере и гаранцију спасења. Али, Његовим доласком, у страху и упорности носилаца зла, почела је да се ствара црна, каиновска, лихварска тајна интернационала, која је вековима разарала животе, државе и народе. У њеним очајничким злоделима последњих деценија, слили су се у једно сви њени јеретички и антиљудски аспекти, са свим тајним редовима, друштвима и службама, у смртоносној глобалистичкој алтернативи, познатој и по безазленом културолошком надимку „јудеохришћанска цивилизација“. А све време у безочном покушају да се директно супротно речима и делима спаситеља, покаже да су богатство, без обзира како је стечено, и моћ која из њега произилази, „од Бога“ и да дају право њиховим носиоцима да управљају нашим животима.

Све је то сада пред нестанком и биће уништено. Али не тако што ћемо га спржити руским нуклеарним ракетама (оне су ту као незаменљиви фактор одвраћања), већ ће бити уништено стваралачком снагом, делатним човекољубљем, истином и вером, који су управо у ове дане планетарно доказали да их никакве лихварске подлости, војне технологије готово безграничних војних буџета САД и НАТО, и најсавршенији методи информационог, пропагандног и психолошког ратовања не могу надмашити.

На чему се темељи антицивилизација, погледајмо на примеру породице Варбург. До доласка у град Варбург у Немачкој, у 16. веку, носили су презиме дел Банко и били једна од најмоћнијих јеврејских банкарских породица у Венецији (оно венецијанско банкарство које је затровало Европу и подрило Византију). Затим су се раширили у Немачкој, Великој Британији и САД. Били су међу оснивачима и до данас су један од власника Федералних резерви, најмоћнијег господара смрти свих времена; подржавали су Хитлера и били међу управљачима ИГ Фарбен, произвођача „Циклона-Б“. И данас су на челу најстарије инвестиционе банке М.М. Варбург & Комп. и још неколико банака, у језгру су Илумината и остале опскурне закулисе. Злочини оваквих људи никада нису санкционисани. Али, ускоро ће бити.

Против Русије је миленијумска злочиначка банда у Украјини повела рат, потпуно исти по моделу као онај против Србије у Хрватској или БиХ. Ствара се анти-Русија на фашистичким темељима, спроводе манипулације и злочини, а за све се оптужују Русија и њен лидер, уводе им се санкције, ангажује глобална медијска машинерија... Али уз сву ангажовану моћ, овај покушај је подједнако очајнички, глуп, апсурдан и без изгледа на успех, као и идиотска политика садашњих последњих НАТО марионета у Београду.

Усташе, бандеровци, УЧК, Ал-Каида и Исламска држава и сви остали ГМО продукти лондонских и Вашингтонских лабораторија, усађени у здрава ткива људских друштава, доживеће ускоро исту неславну судбину

– биће одбачени и уништени, јер је имуни систем људских друштава прорадио, а стваралачка, војна и економска моћ човечанства је први пут у свему надвисила моћ антицивизације. А морал и вера нам никад нису недостајали.

Нека се Србија у овој години врати себи и оној представи о себи и поштовању које још има широм света. Време је да окончамо овај ружан сан, привремену окупацију и понижење. Није дуго ни трајао – 15 година. Али нама данас, још живим браниоцима новог света од антицивизације, ни толико не приличи.

Не плашите се истине! Будите радосни са својим породицама у ове празничне дане!

Мир Божији – Христос се роди!

О ЧЕМУ СЕ РАДИ?

16. децембар 2014.

Окончати англо-америчку окупацију Србије!

Већ увече, 5. октобра 2000, припадници иностраних тајних служби кренули су у заузимање виталних институција Србије. У Институт за безбедност на Бањици тада нису успели су да уђу, али су ушли у марту 2001. Суверенитет Србије је укинут. Ипак, пошто није извршена војна инвазија од стране НАТО, требало је неколико година да се заокружи окупација и да НАТО официри (углавном британски и амерички) „зазму своја места“ у свим виталним јединицама и установама војске и полиције. Последња је „пала“ ВБА. Никад нам нико није саопштио по ком основу се они тамо налазе, ни колико их тачно има.

На тај начин, пучем, остварена је претња из Рамбујеа и накнадно је остварен циљ НАТО агресије. Истовремено је створен окупационо-политички ТАБУ. О војној окупацији Србије се не сме говорити и у њу се не сме дирати. „Демократским“ владама је остављена слобода да се јуначе одбијањем уласка у НАТО, па чак, веровали или не, могуће је и одустати од главне „шарене лаже“, зване улазак у ЕУ, могуће је и проширивати сарадњу са Русијом, све то само под једним условом – да се не дира у војно-политичку контролу Србије од стране англоамериканаца, или простијим речима – у војну окупацију од стране НАТО. Шта више, о овој, главној окупацији, пожељно је и не говорити.

Говори се, бар у патриотским круговима, често о окупацији, јер је свима јасно да Србија нема самосталности у одлучивању и да на „демократским изборима“ могу да победе и власт да формирају само они који добију сагласност окупатора. Користи се или уопштен термин „окупација“ или се наглашавају поједини њени (иначе важни) аспекти: економска или финансијска окупација, медијска окупација. И код ових аспеката не треба губити из вида да се они не остварују (само) утицајем, већ непосредно – физичким присуством „саветника“ и „пословних партнера“, па и путем власништва. Свему томе треба додати и хипертрофирану агентурну мрежу невладиних организација и тајних друштава.

Ако се погледају поводи за три рата које су западне силе водиле против нас у 20. веку: аустроугарски ултиматум, Тројни пакт и ултиматум из Рамбујеа, може се констатовати да је Србија после пуча 2000. прихватила и потписала још горе ствари него што је овим ултиматумима тражено. Деловање нелегалног Хашког трибунала и његове испоставе, Специјалног суда за ратне злочине у Београду, са све агентима ФБИ у Србији, много су гори од некада траженог деловања аустроугарских истражитеља. А слободно коришћење инфраструктуре и ресурса Србије, уз пуни имунитет, од стране НАТО трупа, предвиђено СОФА споразумом, много су гори од проласка Хитлерових трупа кроз Југославију у запечаћеним вагонима, што је предвиђало њено приступање Тројном пакту.

Али не брините, бар у правном смислу: ово пљување по херојима и жртвама три велика рата није обавила демократска власт слободне и суверене Србије, већ нелегална, окупациона, пучистичка власт и марионетске гарнитуре које су јој дошле на смену. Зато ће Србија, обнављањем своје слободе и суверенитета, моћи да једним потезом денонсира све ове нелегалне и неважеће „споразуме“ и друге противуставне акте окупационих власти.

Морално бреме је далеко теже и опасније. Народ се осећа превареним, пониженим, опљачканим и постиђеним, али још нема довољно покајања и гнева због равнодушности са којом су примљени 5. октобар 2000. и Видовдан 2001. и њихове последице. Испоручивање Хагу председника Милошевића, а затим и читавог државног и војног врха, пензионисање, отпуштање и криминализација хероја и бранилаца отаџбине, амнестирање агресора, растурање војске и структура безбедности, уништење и распродаја индустрије и банака, корупција и морална деградација друштва, геноцидно изумирање народа (у свим оружаним сукобима и злочинима на тлу бивше СФРЈ изгубљено је далеко мање људских живота него у постоктобарској Србији). То су све последице војне окупације Србије.

Пуч и оно што је уследило не би били могући без пете колоне. Титова СФРЈ је ипак била стратешки савезник НАТО. Слободну Србију су подрили, а данашњу окупацију одржавају људи ишчупани из корена, људи

промењене свести, људи-продукти западног психолошког рата – они одшколовани у њиховим лабораторијама, или њихови клијенти и конзументи, који не могу да прежалe што никад неће постати део холивудског света, несвесни да тај свет поп-културе и ТВ реклама никада није реално постојао. Али све је више Срба који се повезују са својим прецима, који увиђају да немамо више шта да научимо од Запада, да је све што је на Западу било вредно у ствари украдено од нас, од источника хришћанске цивилизације, или изграђено на темељима те краје. А ни тог што је било вредно више нема. Похлепа за богатством и моћи, хипертрофирано зеленаштво виртуелног новца, уништили су у последње четири деценије, на Западу – и морал, и цивилизацију, и привреду. Седам водећих земаља у развоју, на челу са Русијом, Кином и Индијом, претекле су у привреди, али и у свему другом, чувену Г-7, самозвани алијас „међународне заједнице“ на челу са САД.

И сада имамо – смањивање пензија и плата у ојађеној Србији из које се сваке године од стране Запада исиса 6-8 милијарди Евра. Имамо такође, после 1999: Авганистан, Ирак, Либију, Сирију, а сада и Украјину, „обојене револуције“ и пучеве, ОВК (бриселска „нормализација“ са Бондстилом, наркомафијом и трговцима људских органа), Ал Каиду, ИДИЛ и остале злочине без граница који куљају из полуделих реторти олигархије у агонији. Дакле, до српског покајања и гнева само је корак.

Србија није никада у својој модерној историји била мање зависна од западних сила него 90-их година 20. века. Одолевала је десет година удруженим западним силама, први пут заједно окупљеним некадашњим ривалима, а својим ранијим окупаторима и савезницима; издржала је непоражена и као једина земља у историји света, оружану агресију читавог НАТО пакта. Та тешка битка и морална победа Србије, била је један од фактора који су створили Владимира Путина. И данашња Велика Русија којој је суђено да, као предводник слободног света, учини крај светској олигархијској диктатури, мора помоћи окупираној Србији да се ослободи, јер ће само савез Велике Русије и Велике Србије означити дефинитивну победу и спасење за Европу и свет. А Владимир Путин то добро зна.

Да бисмо окончали англоамеричку војну окупацију, морамо истовремено учинити неколико ствари. Морамо скупити храброст и укинути табу да се о њој говори. Неки се плаше одмазде окупатора, а неки се плаше „застрашивања народа“, јер „народ не воли лоше вести“. Али да се одмах разумемо, битка за ослобођење од окупације није за плашљиве. Народу се мора рећи све о тој окупацији, као и то, да док „владари у сенци“, односно амерички и британски официри на својим „командним положајима“ у Србији и њихове сиве еминенције у ложама, буду овде управљали догађајима, ослободилачке снаге неће моћи да победе на изборима.

Дакле, мора се мобилисати народ до нивоа да непријатељ изгуби контролу над догађајима. Морамо повести један општенародни ослободилачки рат, а главна мета мора бити, наравно – окупатор. Срећом, тај рат не мора бити класични, оружани, иако и на такав морамо бити спремни. Прво, да га добијемо у себи. Да разумемо да и у рату за спасење Србије и у рату за спасење света, који је у току, побеђује морал. Тај морал ће онеспособити и зауставити сву застрашујућу ратну технику и све квадрилионе виртуелног новца.

И онда, за општенародни ослободилачки рат, треба нам организација и све што из тог нашег морала произилази – и патриотски блокови и окупљања, протести, и демократи и социјалисти и радикали, и синдикати, и ратни ветерани, и домаћини и пензионери и студенти и омладинске групе, и научници, писци и сликари, и новинари блогери и друштвене мреже, и српска храброст, довитљивост и инат. И још много тога, што ако још немамо, морамо створити. Одмах. А онда ће и Владимир Путин имати коме да помогне.

Ето, о томе се ради. Знам да сви знате. Али истина је као и молитва. Мора да се понавља, сваки дан.

СВЕТИ ЦАР НИКОЛАЈ, СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ И МИ (9)

16. новембар 2014.

Дела и речи светитеља представљају незаменљиви путоказ човеку. У тешком, ратовима, мукама и другим западним искушењима испуњеном процесу повратка Србије себи, односно Господу Исусу Христу, који траје већ више од 200 година, и који је, ако Бог да, пред судбинским испуњењем, милошћу Божјом, српски народ је имао великог учитеља, који нам је оставио кристално јасне путоказе како да разрешимо сва геополитичка, државна и друштвена питања која нас данас тиште, Светог Владика Николаја (Велимировића).

---

(9) Излагање на Округлом столу „Император Николај II и Србија. Стогодишњица почетка Првог светског рата“ у организацији Фонда историјске перспективе, Архива Српске Патријаршије и Историског института САНУ, Београд, 14. новембар 2014.

У својој беседи (10) на Св. Владимира Великог 1932. године, у београдској Саборној цркви, поредећи Св. Цара Николаја (11) са Св. Кнезом Лазаром, Св. Владика Николај је изрекао све што се у духовном смислу има рећи о значењу дела свог царствујушћег имењака, значењу, како за српски род, тако и васељенском. „Дуг, којим је Русија задужила српски народ 1914. године, тако је велики, да га векови и покољења не могу одужити. То је дуг љубави, која повезаних очију иде у смрт за спасење свога ближњега.“ – каже Св. Владика Николај. Суд светитеља о том времену и том великом рату, звучи овако: „Морал Светског Рата, нејасан, сумњичен и оспораван на разним странама, представља се у руској жртви за Србе у јеванђелској јасности, несумњивости и неоспорности.“

---

(10) Св. ВЛАДИКА НИКОЛАЈ: ИЗ БЕСЕДЕ НА Св. ВЛАДИМИРА ВЕЛИКОГ
Јер нас свест наша гони, да плачемо кад Руси плачу, и да се радујемо кад се Руси радују. По среди је дуг наш Русији. Може човек дуговати човеку, и народ народу. Али дуг, којим је Русија задужила српски народ 1914. године, тако је велики, да га векови и покољења не могу одужити. То је дуг љубави, која повезаних очију иде у смрт за спасење свога ближњега.

Од ове љубави нема веће, да ко положи живот свој са ближње своје – речи су Христове. Руски цар и руски народ ступајући неспремни у рат за одбрану Србије нису могли не знати, да иду у смрт. Но љубав Руса према браћи својој нити је устукнула од опасности нити се убојала смрти. Смемо ли ми икада заборавити, да је руски цар, са децом својом и са милионима браће своје, отишао у смрт за правду српског народа?

Смемо ли прећутати пред небом и земљом, да наша слобода и држава стају Русију више него нас? Морал Светског Рата, нејасан, сумњичен и оспораван на разним странама, представља се у руској жртви за Србе у јеванђелској јасности, несумњивости и неоспорности. А несебичан мотив, неземни морал при жртви за другога - није ли то привољење царству небескоме? Руси су у наше дане поновили Косовску драму. Да се цар Никола приволео царству земаљскоме, царству себичних мотива и ситних рачуна, он би на сву прилику и данас седео на своме престолу у Петрограду. Али се он приволео царству небескоме, царству небеских мотива и јеванђелског морала; због тога је изгубио главу и он, и чеда његова, и милиони браће његове. Други Лазар, и друго Косово! Ова нова косовска епопеја представља ново морално богатство Словена. Ако ико у свету може и треба да ово разуме, Срби и могу и дужни су ово разумети. Блажени ви, плачући у те дане са Русијом, јер ћете се са њом утешити! Блажени ви, тугујући сада са Русијом, јер ћете се са њом ускоро и радовати!
15 / 28. јула 1932. године, Београд

(11) Поштовање Николаја II као светитеља раширено је у српском народу и Цркви од његове мученичке кончине. Императору је на дан венчања за царство 1896. године уручен Лазаров дрвени крст са Косова, дар београђанке Драгиње Петровић. Св. Владика Николај је дао да се израде и фреске Св. Цара Николаја, најпре у Охриду, а затим у храму Св. Саве у Жичи 1934. Ова друга је сачувана, а живописао ју је Николај Мајендорф, као и фреске Св. Серафима Саровског и Св. Владимира Великог, у истом храму. Фреска Св. Цара Николаја је поново откривена тек 1987, пошто је од 1945. била скривена под плавим картоном (в. Душко М. Петровић: У цркви Светог Саве, у порти манастира Жича, Братство XV, 201., стр. 299-313).

Та жртва поврћује јеванђелску висину Косова. Св. Владика Николај закључује: „Руси су у наше дане поновили Косовску драму. Да се цар Никола приволео царству земаљскоме, царству себичних мотива и ситних рачуна, он би на сву прилику и данас седео на своме престолу у Петрограду. Али се он приволео царству небескоме, царству небеских мотива и јеванђелског морала; због тога је изгубио главу и он, и чеда његова, и милиони браће његове. Други Лазар, и друго Косово!“

И још, и занавек: „Ако ико у свету може и треба да ово разуме, Срби и могу и дужни су ово разумети. Блажени ви, плачући у те дане са Русијом, јер ћете се са њом утешити! Блажени ви, тугујући сада са Русијом, јер ћете се са њом ускоро и радовати.“

Својим православним програмом наше будуће историје, великим делом „Српски народ као Теодул“, Св. Владика Николај нам оцртава, на примерима наших највећих отаца, оно што, верни, још имамо урадити: „По (...) својим великим знањима, које сам Бог дарује онима који су верни и поштени ма и без икакве школе, Карађорђе није имао у свом плану ову и овакву Југославију какву су створили његови крунисани потомци, него хетерију (друштво, заједницу) православних народа на Балкану. За ту идеју и тај план свој, Карађорђе је мученички пострадао. Но његова идеја, онда одбачена, сада долази на дневни ред. После свих перипетија и свих лутања, Срби се морају вратити на идеју свога великог Вожда: **Савез свих православних народа на Балкану с наслоном на православу Русију.** И то све не ради царства земаљског него небесног, не ради славе и величине државне него ради служења Христу Богу. Теодулија једноверних народа био би смисао и програм те историје.“

Прошлошћу и будућношћу испуњеном подвижништвом љубави, према Христу и према ближњим, људима и народима, али и у једино могућем, међусобном православном јединству, Срби и Руси ће лако показати целом човечанству и онај коначни пут спасења и ослобођења од двомиленијумске опозиције Христу, од организоване тираније која непрестано тежи да озакони зло, да антиљудско прикаже као човеку својствено и напредно, а чије се тајне организације и велике лажи данас распадају пред нашим очима.

Молимо се да су баш ови дани саборног и литургијског окупљања православних Срба и Руса и њиховог заједничког поклоњења пред косовском жртвом Св. Цара Николаја, у ствари незауостављиви почетак великог православног јединства и савезништва, и великог мира на земљи.

ОПАСНОСТ: ТРИЛАТЕРАЛА У БЕОГРАДУ!

27. октобар 2014.

Обавештење српским државним, националним и политичким субјектима и јавности

Обавештавамо вас да полутајна организација „Трилатерална комисија“, која окупља значајне службенике западне финансијске олигархије и западних тајних служби, планира да одржи састанак своје Европске групе 31.10-02.11. у хотелу „Crown Plaza“ у Београду. Сам формални састанак је планиран за суботу 1. новембра, али је најављено да одржавање почиње 31.10, како би се подвукло да ће учесници у Београду прославити „празник“ „Halloween“, односно „Ноћ вештица“, уз одговарајуће сатанске ритуале.

„Трилатералну комисију“ је 1973. основао и до данас јој је почасни председник Дејвид Рокфелер, а њен организациони творац и први дугогодишњи оперативни руководилац је био Збигњев Бжежински. Организација, чији је прокламовани циљ био тесно повезивање водећих пословних кругова САД, Западне Европе и Јапана (отуда и назив „Трилатерала“, а и данашња структура, у којој фигуришу Европска, Северноамеричка и Азијско-пацифичка група), убрзо је постала једна од основних полуга за остваривање спољне политике САД, по агенди финансијске олигархије, у покушају успостављања светске диктатуре.

Подсећамо вас да је Србија, уз Русију која је главна мета, била и до данас остала, једна од главних жртава и мета ове политике.

Обавештавамо вас да је „Трилатерална комисија“, на свом Годишњем састанку одржаном у Вашингтону 13-15. марта 1999. године, саслушала и одобрила извештај свог члана, генералног секретара НАТО Хавијера Солане, о припреми агресије на СРЈ, односно Србију.

Обавештавамо вас да је предвиђено да модератор прве сесије-панела београдског заседања, под насловом „Државе-кандидати са Западног Балкана на путу приступања ЕУ“, буде члан „Трилатерале“ шведски министар Карл Билт, који је недавно изјавио да је „православље највећи непријатељ Запада, чак већи од исламског фундаментализма“.

Обавештавамо вас да се председник „Европске групе“ „Трилатерале“ Жан-Клод Трише и председник „Српске групе“ „Трилатерале“ Јован Ковачић у јавним обраћањима и службеној преписци позивају да наступају заједно са Председником Владе Србије Александром Вучићем, за кога тврде да ће отворити београдско заседање и бити домаћин свечане вечере

за његове учеснике. У том, заједничком својству, са премијером Вучићем, они су упутили писмо са позивом за учешће на београдском заседању и „Председнику Републике Косово“ Атифети Јахјага. У писму нема ни наводника, ни тзв. „звездице“ уз Јахјагину титулу.

Обавештавамо вас да се међу око три стотине актуелних чланова „Трилатералне комисије“, осим већ поменутих, налазе и Медлин Олбрајт, Хенри Кисинџер, Џон Дојч, Џон Негропонт, Лоренс Самерс, Пол Вокер (САД), Дејвид Милибанд, Лорд Манделсон (Велика Британија), Волфганг Ишингер (Немачка), Марио Монти (Италија), Карел Шварценберг (Чешка), Петар Стојанов (Бугарска), али и Колинда Грабар Китаровић, Маријан Ханжековић и Фрањо Луковић (Хрватска), те Марко Вољч (Словенија). Уз већ поменутог Јована Ковачића, нови чланови „Трилатерале“ из Србије су Тахир Хасановић и Дејан Новаковић.

Обавештавамо вас такође да „Трилатерална комисија“ није организација држава, већ да званично има само појединачне чланове, који су сви стручни службеници западне финансијске олигархије и тајних служби, а већина припада и масонерији и другим тајним организацијама. У складу са тим, очигледно је да тзв. „чланство Србије“ у „Трилатерали“, не представља чин који би се могао ускладити са Уставом и законима Србије, већ тајно преузимање обавеза у име државе, чији је садржај и извршење тешко легално контролисати.

Упућујемо вам чињенице садржане у овом обавештењу полазећи од наше људске, грађанске, уставне и законске одговорности.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

Упућено (електронском поштом):

Председнику Републике Србије
Српској Православној Цркви
Уставном суду Републике Србије
Председнику Народне скупштине Републике Србије
Председнику Владе Републике Србије
Министарству унутрашњих послова
Министарству одбране
Министарству спољних послова
Министарству правде
Републичком јавном тужилаштву
Посланичким групама у Народној скупштини Републике Србије
Политичким странкама, покретима и удружењима (ДСС, СРС, „Двери“, Свесрпски народни фронт, „Заветници“, „Србски образ“, „Наши“)
Удружењима ратних ветерана и ратних војних инвалида
Српској академији наука и уметности
Средствима јавног информисања

ПОЗДРАВИМО ПУТИНА!

13. октобар 2014.

Недостојни, одступите! Или – српски антифашизам данас.

Нема и не може бити добра ни за Србију, ни за Европу, ни за свет, у прилагођавању и улизивању творцима и спонзорима савременог фашизма. Усташе, бандеровци, УЧК, вехабије, хашки „трибунал“, трговци дрогом и људским органима – све су то савезници НАТО пакта и финансијске олигархије која му заповеда и која угрожава светски мир и сва позитивна достигнућа човечанства.

Русија и земље Европе, Азије и света које су уз њу, данас предњаче у економији, демократији, друштвеној правди, стваралаштву. Европска Унија у највећој мери следи диктат евроатлантске олигархије, на уштрб и сопственог становништва, а у драстичној форми на уштрб земаља које теже да јој се прикључе. Евроатлантска грађевина је у страшној системској и моралној кризи. Могућност да по њеним правилима мала земља дође до бољитка и економског развоја, потпуно је искључена.

У време кад обележавамо годишњице светских ратова, а ових дана и 70-годишњицу српско-руског ослобођења Београда и Србије од фашизма, морамо бити достојни наших славних предака, који су за слободу свог и читавог људског рода, положили животе. Њихова свест, вера и подвиг далеко су изнад свести о подаништву евроатлантској олигархији. Ту свест и веру не смемо и нећемо никада променити – или нас неће бити.

Тотално је недостојно дочекивати ове славне годишњице са оружано блокираним Београдом да би се Кирби и Девенпорт прошетали са шачицом изопачених егзибициониста. Још је недостојније у сенци тог неопростивог шамара нашој вековној култури и историјском достојанству, улизички, и мимо Устава, увлачити земљу у нелегалну америчку ратну коалицију за наводну борбу против квазиисламских монструма које су сами створили и договарати највиши степен индивидуалне сарадње са НАТО, у тренутку када ова криминална алијанса због које већ четврт века пролазимо најстрашнија страдања и патње, упућује нове претње и изазове Русији и светском миру. А да притом западни агенти у Србији непрестано отежавају и успоравају пуни узлет економске и хуманитарне сарадње две земље.

Владимир Путин упркос свему томе, долази у Србију. Долази, не због недостојних евроатлантских улизица, него долази јер зна да српска свест и вера живе, и да се народу и његовим јунацима који су уградили

себе, једнако у оба светска рата и деведесетих, у слободу Србије, Русије и света, ваља поклонити. Долази и јер зна да ће оно живо, часно и достојно у нама, његовим доласком бити ојачано и охрабрено.

У обавези смо да масовно изађемо и поздравимо га, чак и ако нас у томе буду ометали. У обавези смо и да се саберемо у општенародни фронт родољубља и човекољубља. Само тако ћемо прославу заједничке победе претворити у почетак новог и трајног, братског победничког јединства, јер се Србија и Русија, а и Европа и свет суочавају са последњим ударом дегенерисане фашистоидне олигархије, и треба им наша коначна победа. За коју, ако будемо достојни и сачувамо снагу, свест и веру наших предака, неће бити потребне велике жртве.

РАТ ПРОТИВ ПРАВОСЛАВНОГ СВЕТА

30. септембар 2014 .

Иступање на међународној конференцији: „Велики рат и почетак новог света: актуелна агенда за човечанство“, посвећеној 100-годишњици почетка Првог светског рата, у организацији Центра националне славе Русије, Фонда Светог Андреја Првозваног и Београдског форума, Сава Центар, Београд, 17. септембра 2014.

Ми данас јасно видимо улогу Британије, њене аристократије и тајних друштава, а затим и улогу англосаксонског фактора уопште, банкарских кругова и тајних служби у покушају остварења светске доминације кроз распиривање светских ратова. Два пута су сукобљени Немачка и Русија, по систему „завади па владај“, али је и у Првом и у Другом светском рату, највећи замајац деструкције, субверзије и разарања био усмерен на православну Србију и Русију. Из оба рата је англосаксонски фактор, односно оно што он представља, излазио ојачан на светској сцени. Чак и кад не бисмо имали историјских доказа за ове тврдње, криминалистичко „Сui bono?“ довело би нас до исправног закључка.

Неуспех у науку уништења Србије и Русије, довео је некада конкурентске западне центре моћи и претенденте на светско господство, у савез, који данас видимо унутар НАТО и ЕУ, пре свега. На примерима Југославије и Украјине видимо аустроугарско-ватиканске обрасце у садејству са англосаксонским масонско-протестантским фактором.

Мрежни светски рат, који је ова алијанса светског зла приморана да води заједничким снагама, уз бројне ратове широм света, поново највеће интелектуалне, материјалне и пропагандне напоре усмерава, примењујући притом потпуно исти образац, против Србије и против Русије.

За разлику од Првог и Другог светског рата, када су у њима поражене државе приморане да понесу највећу објективну одговорност, док је одговорност закулисе и дипломатско-политичких интриганата остала у другом плану, данас се морално обанкротели инспиратори, у свом јадном, али не мање крвожедном покушају успостављања „глобализма“ и проглашавању „краја историје“, више не могу скривати, па једва да то и покушавају.

У чему је та главна противречност данашњег „западног“ и православног света која карактерише текући мрежни светски рат, ако бисмо покушали да је дефинишемо историјско-политичким терминима?

Она је, наравно, у систему вредности. Данашњи Запад инсистира на индивидуалистичком либерализму, рационализму и материјализму, на дивљој конкуренцији, као наводном генератору напретка, ограничавајући духовност и духовну слободу човека на ниво његове индивидуалне интиме. Он истовремено руши све темељне облике људске заједнице, а највише оне најважније – породицу и суверену државу.

Најважније православне, дакле хришћанске вредности, упућују нас ка спасењу не само у религијском смислу, већ и у практичном, инсистирајући на љубави према ближњем, добру, братству, равноправности, солидарности, неприкосновености живота, забрани уздизања својине и новца изнад духовности, и све то у оквиру људске заједнице.

Човек је друштвено и стваралачко биће, а атомизација друштва неминовно води његовој деструкцији. Поред тога, ресурси Васељене који човеку стоје на располагању су неограничени, па зато дивља и неограничена конкуренција, која се неминовно претвара у пљачку, зеленаштво и злочин, не само да није мотор прогреса, него је претња опстанку људске врсте.

Ако уз то сагледамо метастазу злочина у актуелном мрежном светском рату – коришћење тероризма, трговине дрогом, људским органима, банкарске шпекулације, стварање у западним лабораторијама квазиисламских чудовишта, потпуну политичку и медијску манипулацију, недоследност и хипокризију, потпуно подређивање демократских механизма и институција новцу, јасно видимо потпуни банкрот Запада на једној, али и све разлоге за Западни убилачки порив према православном свету, на другој страни.

Вредности које оличавају Србија и Русија су са једне стране супериорне и победничке, а са друге, оне заувек сахрањују сан западне олигархије о приватизацији, односно приватном, неограниченом и некажњеном господарењу светом.

Србија и Русија су прошле фазу своје комунистичке антитезе, односно наметања обездуховљене материјалистичке правде друштву које се није довољно бранило од западне материјалистичке неправде и ушле у фазу синтезе, односно пуне афирмације својих темељних друштвених вредности. Оних због којих, без обзира и на огромне жртве, Русија и Србија побеђују у ратовима. Зато су Србија 90-их и Русија данас изазвале много већу јарост, него када су биле комунистичке. Између осталог разоткривајући, да се Запад лажно позива на хришћанске вредности.

Наш је задатак и обавеза да ове вредности до краја афирмишемо и у складу са њима градиме и друштвени, и економски и политички модел за будућност. То од нас очекује човечанство, и највећи део оног на Западу. Изградња новог света и трајног мира већ су почеле. У тој изградњи не учествује западна олигархија, а није тога ни достојна. Уз афирмацију општељудских вредности, морамо свакога дана, раскринкавати недела олигархије, као што то чинимо данас говорећи о Првом светском рату, или као што чинимо говорећи о Другом, о НАТО силовању Србије, Балкана, Украјине... И отклањати последице ових недела, лечити ране.

Тако ћемо пресећи спиралу насиља коју је олигархија у ропцу покренула. А у тој дефинитивној победи за човечанство, Србија и Русија морају бити, поново, потпуно, и заувек – заједно.

ПРАВОСЛАВНО ЈЕДИНСТВО СРБИЈЕ И РУСИЈЕ ЈЕ УСЛОВ СПАСЕЊА СВЕТА

9. август 2014.

НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЈА И СВЕЧАНОСТИ У ТОПОЛИ ПОВОДОМ 100-ГОДИШЊИЦЕ ПОЧЕТКА ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА

НА САМ дан почетка Првог светског рата одржан је у Тополи српско-руски округли сто са темом: „Примена технологија информативног рата и њихов утицај на ток Првог светског рата и револуција које су уследиле. Развој технологија манипулације јавним мњењем у балканским ратовима на крају XX века и у садашњим догађајима у Украјини.”

Округли сто је био завршница научне конференције: „ЛЕКЦИЈЕ ВЕЛИКОГ РАТА 1914-1918. РУСИЈА И СРБИЈА КАО ИСТОРИЈСКИ САВЕЗНИЦИ”.

На конференцији и округлом столу учествовали су значајни посленици политичке, научне и духовне мисли из Србије и Русије: Сергеј Бабурин, дугогодишњи потпредседник Државне Думе, Михаил Смолин, заменик директора РИСИ, руски професори Јарослав Леонтјев, Михаил Свистунов, Јелена Гончарова, Татјана Трошина и Алексеј Литвин из Белорусије, Владимир Кршљанин, Душан Пророковић, архимандрит Кирило Бојовић, Драган Петровић, Срећко Ђукић, Владимир Димитријевић, Александар Растовић, Зоран Чворовић, Небојша Дамњановић, Момчило Суботић, Радомир Поповић, Ранко Гојковић и други.

Другог августа, на Илиндан, у центру Тополе, на великој општеној манифестацији освећен је, у спомен Србима и Русима палим у Првом светском рату, пет метара висок поклонички крст, од антиохијског камена, рад чувеног руског вајара и иконописца Александра Јесинског, на којем су, испод ногу распетог Спаситеља, изображени у рељефу Свети Цар Лазар и Свети Цар Николај II.

Овај спомен православном јединству два братска народа, као и саму конференцију, поконио је Србији руски Фонд Владимира Храброг под руководством неуморне Ирине Јесинске.

Овај велики Илиндан у Тополи увеличали су својим присуством, осим Сергеја Бабурина и осталих учесника конференције, и Амбасадор Русије Александар Чепурин, министар Велимир Илић, народни посланик Драгомир Карић, челници Општине Топола и друге личности.

Излагање Владимира Кршљанина, председника Покрета за Србију и копредседника Свесрпског Народног фронта, које је било једно од најзапаженијих на округлом столу, на тему: „Православно јединство Србије и Русије, као услов спасења света“:

„Каква данас треба да буде православна политика – то је питање које морамо себи да поставимо”

„НАЈПРЕ бих изнео неколико теза које се тичу оцене укупних догађаја у свету, у ситуацији када 100 година после једног великог рата, свету прети можда дефинитивни велики рат и у ситуацији када влади у Београду прети судбина Јануковичеве владе.

Суочени смо са дефинитивном светском кризом, која је кулминација историјских процеса, не из последњих 100 или 200 година, она је кулминација историје од 2000 година.

Каква данас треба да буде православна политика – то је питање које морамо себи да поставимо.

Од момента када нам је указан пут ка спасењу, ствара се организована опозиција, од стране злога или лукавога, и та опозиција је веома лукава и веома организована, све време. Она се најчешће крије иза других, које подстиче да буду одговорни и да буду носиоци злочина.

Али данас, она више не може да се крије. Све што је било тајно, постаће јавно, речено је. Ми смо управо томе сада сведоци.

Човек има две важне особине.

Има свој креативни дар, од Бога. У том смислу му је на располагању сва Васељена и њени ресурси. Да као креативно Божје дете, настави стваралачки рад.

Друго својство које човек има, то је познање добра и зла, које видимо као један велики дефект. Животиње, које немају духовност, нису тиме оптерећене. Човек мора, чак и за најједноставније ствари, које се тичу опстанка људске врсте, да доноси свесне одлуке.

Најважнија ствар, која мора да нас увек води, у свему, није фетишизирана слобода индивидуе, већ је љубав, према Богу и према ближњем, као две неодвојиве стране људске суштине.

Дакле, доминантан принцип у свему, мора бити – добро, и мора бити – заједница.

Недавно је, у једном великом разговору са грађанима, на крају тог разговора, Владимир Путин, мало се устежући, али ипак изнео једно виђење разлике између Руса и западних људи.

Објаснио је то тако да је на Западу доминантан принцип – индивидуализам, а код Руса – колективизам. Ово је један од доказа да је у току артикулација православне политике. Ми смо свесни већ данас, да и на Западу, на инованом или неверном Западу, многи виде у Русији, па и у самом Путину, због њихове моралности коју уочавају, наду и очекују да Русија покаже пут ка спасењу света. Осим ових темељних ствари и препознавања моралности, ми смо дужни да идемо још неки корак даље и кажемо какав треба да буде државни и економски систем у једној православној држави или у православном друштву.

У том смислу, истакао бих два битна момента.

„Не можете служити Богу и Мамону”. Па онда 44. канон Апостолских правила, који забрањује свештеним лицима да узимају камату за дуг – зеленашки грех. А видимо да су данас финансијске шпекулације темељ западног система који се распада. Грех је прешао све замисливе границе и дошао је до нивоа да оне који су његови носиоци, директно разара.

Друго, да се вратим на питање заједнице. Основни принцип у друштву не треба да буде конкуренција, као што је то на Западу, него – кооперација, односно сарадња.

Западна врста фетишизирања индивидуализма је апсурдна. Зато што ни једну ствар коју смо у животу урадили, нисмо урадили сами. Ниједан производ, ниједно уметничко дело, ништа што је људска врста створила, није урадио појединац. Дакле, нема опстанка људске врсте без хармоничне заједнице, а она је могућа ако се темељи на љубави и заштити

живота, као и на сарадњи и узајамној помоћи. Нико не сме напредовати у било чему на штету другог, а за тим нема ни потребе, јер, већ смо рекли, базгранични, васељенски ресурси су нам на располагању.

И сада неколико теза које се односе директно на тему.

Ако је алтернатива коју Русија нуди свету утемељена на православљу, онда у тој алтернативи мора бити места за Србију. Наравно, рећи ће сви с правом, да у православној алтернативи морају да се нађу сви православни, и ја то нећу да оспоравам. Али хоћу да подвучем посебно место Србије.

Руси, добронамерно, о Србима често говоре као о својој млађој браћи. Али мислим да је то непрецизно. Било би боље данас рећи да смо ми мањи брат. А ако је по времену, ми можемо бити једино старији брат, а не млађи.

Недавно нам је Милован Витезовић, уз благослов Његове Светости Патријарха Иринеја, подарио једну изузетну књигу, у којој је репродуковано 160 страница из Лицевог летописног свода, које се односе на Србију, и пре свега на Светог Саву. То нас подсећа на неколико ствари. Прво, колико је била велика улога самог Светог Саве, а и уопште Србије у преношењу православне византијске духовне и државно-правне мисли у Русију. А посебно на духовно формирање првог руског императора, Ивана Грозног, кога је у тешком детињству, док му је мајка била заузета регентством, духовно одгајила бака Ана Глинска, рођена Јакшић, која је била чиста Српкиња.

И зато су, у Архангелском сабору, маузолеју Рјуриковича, приказана само четири светитеља који нису Руси, и од њих су тројица Срби. То су Свети Сава и његов отац Свети Симеон, Свети кнез Лазар, а четврти је византијски цар Михаило VIII Палеолог. Притом је Свети Сава, једини у целом храму, изображен два пута.

Осим фреске на којој је заједно са оцем, он има и посебну, олтарску фреску.

Дакле, имамо једну важну међупојаву између Другог и Трећег Рима, а то је краткотрајно српско царство. Оно је учинило неке ствари, које затим Свети Николај Велимировић описује у својој, за нас данас можда најзначајнијој, могло би се чак рећи савременој геополитичкој анализи, јер иако је то пре свега духовно дело, оно има и ту димензију. То је његово чувено дело "Српски народ као теодул".

Он пре свега истиче да су сви српски средњевековни владари изнад својих титула: краљ, цар, деспот, автократор, севастократор итд, увек прво писали "Раб Христа Бога". Свети Николај државни систем симфоније духовне и световне власти, пренет из Византије, назива јединственим именом: Теодулија. А то је нешто што данас морамо разумети и следити.

На овом месту бих напоменуо да је Србија пренела у Русију оно најбоље што је имала, од духовности, културе и знања, а онда изгубила

своју државност и потпала под турско ропство. Она је то најбоље предала Русији и Русија је то наставила да развија.

Сад би требало да нам Русија мало помогне да спознамо докле је она у том развоју дошла, јер је то спознавање нама дуго било онемогућено. Овим хоћу да нагласим значај духовних, образовних, хуманитарних веза између наших народа, јер је Србија, нажалост, своју модерну државност градила на западним узорима, државним, политичким и културолошким.

Овде се морају цитирати два одломка из дела Светог Владике Николаја.

Први је цитат из његових записа из логора Дахау, објављених под насловом „Кроз тамнички прозор”, и односи се на савремену Европу, односно Запад:

„Бунт Европе против Христа у наше време то је највећи и најгнуснији догађај у историји света. И Јевреји су бунтовали, због чега су и проклетство смоковничко навукли на себе. Али је бунт Европе тежи грех од јеврејског греха. Европски грех уопште нема сравњења у времену од постанка света до данас. Јер, док није Христос дошао у Европу, па нашавши европско човечанство у ранама и дроњама окупао га, очистио, нахранио и обукао у царску порфиру синова Божјих, дотле је Европа лежала у таквој гнусоби, и у таквом дивљаштву, да се то не да ни описати ни замислити. И ту дроњаву, изгладнелу, подивљалу, стрвинску Европу, Христос је примио за изабрани народ, наместо Јевреја, да буде „Видјело незнабожцима до крајева земље”(Ис. 49, 6). Па је ли Европа данас видело незнабожцима? Питајте незнабожце и они ће вам рећи. Ево шта ће вам рећи муслимани: Ми волимо Мухамеда више него Исуса, јер код нас следбеника Мухамедових има више милости, него ли код европских хришћана. Рећи ће вам Индија: Европа је банкрот у вери, према томе, банкрот у поштењу и банкрот у памети. Европски народи су под проклетством Божјим, јер они нису више народи, него јазавци који само грабе од свакога и са свачије њиве и вуку у своје подруме. То су двоноги мајмуни, јер држе да им је мајмун праотац; и то су двоноги јазавци, јер грабе и грабе и отимају и вуку, и никад нису сити. Зверови, а не људи. Рећи ће вам Китај: Европа је изгубила две главне стварности, па се сад хвата за оно што је споредно и пролазно. Изгубила је Бога и душу. Не верује ни у Бога, ни у душу. Телесни човек је једини човек кога Европа познаје. О духовном човеку пре ћете моћи чути нешто од Самоједа и Зулукафра него од Европејаца. Европа је само оно што очима види. Она је духовно слепа, слепља од свих континената; теле које блене и блеји. Бојмо се од ње, чувајмо се од ње, удримо по њој – то је безбожна авет човечанства.”

Други цитат је управо из поменутог дела „Српски народ као теодул” и он нам говори о ономе што сад треба да радимо:

„Мала знања добијају се учењем, велика знања добијају се вером и

поштењем. Христоверни и поштени Карађорђе није имао сва ситна и ситничарска знања модерних Срба, али је имао сва велика знања. По тим својим великим знањима, које сам Бог дарује онима који су верни и поштени ма и без икакве школе, Карађорђе није имао у свом плану ову и овакву Југославију какву су створили његови крунисани потомци, него хетерију (друштво, заједницу) православних народа на Балкану. За ту идеју и тај план свој, Карађорђе је мученички пострадао. Но његова идеја, онда одбачена, сада долази на дневни ред. После свих перипетија и свих лутања, Срби се морају вратити на идеју свога великог Војда: Савез свих православних народа на Балкану с наслоним на православну Русију. И то све не ради царства земаљског него небесног, не ради славе и величине државне него ради служења Христу Богу. Теодулија једноверних народа био би смисао и програм те историје.”

„Царство балканских народа са царством свете Русије – не Русије неруске и чивутске, него свете православне Русије – може донети целом човечанству срећу и остварити оно мистично хиљадугодишње царство мира на земљи, које се показало на Патмосу у визији ономе славном апостолу визионару, светом Јовану Евангелисту. Јер тај миленијум још није у историји света остварен. А оно што је суђено од Бога, мора се остварити. Ко ће остварити ако не они, који су до сада били највише мучени и презирани, сечени и гажени, тј. Словени и остали православни народи? Речено је српском пословицом, да на мрзану кућа остаје. А у руским народним причама увек је презрени и „глупи“ Иванушка на крају морао спасавати своју браћу, која су се правила паметнија од њега. Тако ће православни Словени са осталим православним народима, као мрзан и презрени Иванушка, спасавати обе хемисфере света, Исток и Запад. Каквим програмом? Да ли насиљем, освајањем, гордошћу, себичношћу, палезном теократијом, светском аутократијом, вашарском демократијом? Не, никако него теодулијом, свакидашњим програмом српског народа.”

И на самом крају, за оне који ће ме критиковати да нисам говорио о Првом светском рату, ја ћу само ово да кажем: цело моје размишљање и излагање је заправо о томе како и зашто је Русија, штитећи Србију, ушла у Први светски рат.

ОСЛОБОДИМО СРБИЈУ, САЧУВАЈМО ОБРАЗ, ЗАШТИТИМО НАРОД И ЊЕГОВЕ ХЕРОЈЕ!

7. август 2014.

- поводом „покретања истраге“ против генерала Живановића -

Покрет за Србију осуђује покретање истраге тзв. „тужиоца за ратне злочине“ против генерала Драгана Живановића, ратног команданта славне 125. моторизоване бригаде, која је одбранила земљу од покушаја копнене агресије здружених НАТО-албанско-терористичко-фашистичких снага на правцу карауле Кошаре и за тај подвиг била одликована највишим одликовањем своје државе, Орденом народног хероја.

Покрет за Србију подсећа да су жуте власти најпре, по наредби из Вашингтона, извршиле притисак на правосуђе да се укине пресуда београдског Окружног суда против НАТО главешина, одговорних за агресију на Србију, а затим су, по наредби из истог центра, основале тзв. „Тужилаштво за ратне злочине“ и специјалне судове, односно одељења, која би требало да наставе у недоглед делатност нелегалног и антисрпског Хашког трибунала, којим се такође управља из Вашингтона. Напредњачке власти у том окупационом систему, инсталираном из Вашингтона у српско правосуђе, такође по наредби из Вашингтона, нису смеле ништа да мењају, па чак ни самог тзв. „тужиоца за ратне злочине“, иако се свуда у свету тужиоци смењују са сменом Владе. На овај начин, потврђен је окупациони карактер и претходне и садашње власти и њихово саучесништво у злочину против сопственог народа.

Покрет за Србију оцењује покретање истраге против славног ратног команданта, чија је јединица одликована Орденом народног хероја, као увреду сопственог народа и ругање његовим херојима, жртвама и борби за слободу, и као подмукли удар у темеље српске државе, посебно јер се ова истрага покреће на иницијативу тзв. „Фонда за хуманитарно право“ Наташе Кандић, плаћеничко-агентурне организације, којом се управља директно из Вашингтона, односно из Штаба за психолошке операције Пентагона.

Криминални вашингтонски режим, који је после агресије на нашу земљу, низом бруталних међународних злочина, довео свет на ивицу нуклеарног рата, већ је доживео свој морални фијаско у читавом свету, а

није далеко дан када ће његови челници и њихови олигархијски патрони бити заслужено кажњени, попут нациста на крају Другог светског рата. Од своје судбине одговорних за злочин против мира и ратне злочине неће побећи ни Вилијем Клинтон, Медлин Олбрајт, Вилијем Коен и Весли Кларк.

Покрет за Србију ће наставити да подржава српске хероје и бори се против разорне и геноцидне окупационе политике, коју САД и НАТО са својим помагачима спроводе у Србији. Сви њихови правно-политички потези на овом тлу су ништавни и подлежу кривичној одговорности са становишта историјског, међународног и позитивног националног права.

Покрет за Србију позива све грађане и њихове организације да се укључе у Народни фронт, како бисмо Србију ослободили окупације и зауставили национално понижење и геноцид.

У ЧАСТ РУСКОМ ПЕСНИКУ ВАДИМУ НЕГАТУРОВУ - НОВОМУЧЕНИКУ ИЗ ОДЕСЕ

26. јул 2014.

ЈЕДАН од главних вођа и јунака „Куликова поља“ и новомученика пострадалих 2. маја у Дому синдиката у Одеси, зове се Вадим Негатуров.

Био је песник. Велики. Руски. Православни.

Дошао је на место сукоба да би спасао православне иконе које су биле у логору проруских активиста. Звери у људском облику су њега и другове угурали у Дом синдиката и живе запалили.

Још живог, Вадима су бацили кроз прозор. Преминуо је у болници следећег дана.

У Великој погибији коју је 2. маја 2014. у Одеси изазвала преисподња, пострадао је 48 људи, а 247 је рањено.

Регрутовао се одред новомученика, који ће, ако Бог да, спасити Новоросију, Малоросију и Украјину - срце Велике Русије.

Низ великих руских уметника и спортиста, међу којима Николај Валујев, Николај Расторгујев, Јосиф Кобзон, Иван Охлобистин, Ирина Родњина, за вечни спомен на Вадима Негатурова снимили су клип у коме рецитују његове стихове из песама „Раб Божји“ и „Црквена звона“.

Њему у част, основана је међународна књижевна награда „Куликово поље“, која ће се додељивати у категоријама: поезија, кратка проза и есејистика.

Вадим Негутаров је стварао духовну, религиозну и патриотску лирику (на руском и украјинском језику), као и сатиричну поезију. Писао је и текстове за извођаче популарне музике, а данас је најчешће слушан његов „Марш Куликова поља“, који је компоновао Григориј Солодченко, а изводи Марат Шавалијев.

Негатуров је такође и преводио са енглеског стихове популарних песама за руске мјузикле и музичка позоришта.

Родио се 1959. у Одеси. Оставио је за собом три дивне кћери. Имао је две универзитетске дипломе - математичара и економисте.

Како сам каже у једној краткој аутобиографској белешци, за својих пола века успео је да буде „зидар, ложач, чувар, научни радник, професор, совјетски официр, инжењер, програмер, милиционер, економиста, „професионални службени путник“ (обишао цео Совјетски Савез уздуж - и још чешће - попреко), рачуновођа, менаџер, трговац хартијама од вредности, финасијски аналитичар и консултант...“.

Бавио се и спортом: алпинизмом, трчањем на супер-дуге стазе, борилачким вештинама.

Али, био је пре свега и изнад свега руски православни човек, раб Божји.

Читајте његове стихове и разумећете зашто је страдао и ко ће у овој последњој и одлучујућој светској гужви да победи.

БОЖИЙ РАБ

Я - Божий раб. И счастлив этой долей.
Я оценен немислимой ценой.
Уплачен за меня не наглый доллар,
Не гордый фунт, не царский „золотой“.

Не за ведро каменьев драгоценных,
Не за сундук, где кожи и меха,
Не за еду я выкуплен из плена
Болезней, смерти, страха и греха.

Я искуплен Святой Христовой Кровью,
Я получил Любовь взамен оков.
Зовусь рабом... Но я не из сословья
Униженных и проклятых рабов.

Во мне Творец признал родного сына,
Хоть был я грешен и духовно слаб.
И я свободен навсегда отныне.
Но все ж я раб... Я - добровольный раб!

Я - БОЖИЙ раб, поэтому свободен
От обстоятельств времени и мест.
Я с радостью ношу тавро Господне -
Простой нательный Православный Крест.

Тот Крест - не амулет и не эмблема,
Но знаменует жизненный этап,
Что я на все оставшееся время -
Смиранный добровольный Божий раб.

КОЛОКОЛЬНЫЙ ЗВОН

Вновь миром правит зло, вновь бесам „несть числа”,
Вновь свиньями Святое попира’ется...
Но только зазвоня’т в Церква’х колокола’ -
- Вся нечисть на Планете содрогается...

У колокольных нот - Божественный клави́р
И русское звучание державное.
Звоня’т колокола’ - и слушает весь Мир
Святые перезвоны Православные!

Зря вре’менным победам радуется ад -
- Ещё настанет битве час решающий!
... А колокольный звон - торжественный набат,
Нас под Хоругвь Христову созывающий...

СОЛИДАРНОСТ СА НОВОРОСИЈОМ

19. јул 2014.

Свесрпски Народни фронт осуђује страшне злочине кијевске хунте и њених западних покровитеља над цивилима у областима Доњецка и Луганска. Цивилно становништво, укључујући жене и децу, подвргнуто је бруталном терору плаћених фашистичких главосеча „десног сектора“, „националне гарде“ и приватних паравојски, док хунтине снаге тешким наоружањем бомбардују градове и села у тзв. „антитерористичкој операцији“, која мора бити одмах прекинута. Као и у случају терора над српским становништвом у Републици Српској Крајини и Републици Српској пре 20 година, западне владе и њихови контролисани медији и организације ове злочине не примећују, већ лажима и провокацијама са опасним последицама, од којих је најужаснија обарање малезијског путничког авиона, покушавају да оптуже припаднике народног отпора и Русију.

Ужасни методи распиривања рата и уништавања људских живота примењени 1990-их против православних Срба и Србије, примењују се данас против православних Руса и Русије. Велики злочин Запада мора бити раскринкан и заувек заустављен.

Братском народу Новорусије, Малорусије, Украјине и Прикарпатске Русије који не жели да живи под терором фашистичке кијевске хунте и њених западних покровитеља мора бити омогућено да у миру организује свој живот и државно устројство.

Изражавамо пуну солидарност са братским народом и борцима за слободу народних република југоистока територије на којој се, до фашистичког пуча, налазила држава под именом Украјина, а које су, у складу са слободно израженом народном вољом и историјском традицијом, прогласиле Савез народних република, односно државу Новоросија.

Изражавамо пуну солидарност са Народним фронтом Новоросије – ујединитељем и предводником братског народа у борби против либерал-фашистичке хунте и за заштиту цивилног становништва од терора западних тајних служби, као и за самоопредељење, самоорганизацију и решавање неодложних социјалних проблема.

Изражавамо пуну подршку предводнику слободног света – братској Русији, на челу са Владимиром Путином.

Свесрпски Народни фронт ће се борити да се држава Србија у складу са истином и правдом односи и према својим херојима и жртвама у борби за слободу и према херојима и жртвама братских народа.

Смрт фашизму – слобода народу! У Народном фронту – до победе!

Свесрпски Народни фронт

СВЕСРПСКИ НАРОДНИ ФРОНТ И СВЕРУСКИ НАРОДНИ ФРОНТ

13. јун 2014.

Говор на Сабору Свесрпског народног фронта у Новом Саду

Да ли нам је нестало поноса, храбрости, части? Да ли не волимо Немањиће, Карађорђа, Његоша, своје светитеље, јунаке, уметнике, писце, научнике? Јесмо ли изгубили љубав, веру и наду? Стидимо ли се што смо Срби? Ништа од свега тога! Србија је окупирана и једино што нам недостаје је да се саберемо, то јест недостаје нам организација па да то променимо. Таква организација је Свесрпски Народни фронт. Ствараћемо га брзо, са свима вама, надам се. Народни фронт није место за каријеристе, него за оне који толико љубе отаџбину да не могу мирно посматрати да она пропада. Овде су сви добродошли да испоље родољубље и човекољубље, солидарност и несебичност – појединци, групе, удружења, еснафи, синдикати, странке... За све има места, чека нас велики посао. У Народном фронту сви ће бити уважени, сачувати свој интегритет, функционери ће бити сви који су спремни да понесу веће бремене и више се жртвују. И бићемо срећни јер смо сабрани и јер се нашим трудом поново рађа неумрла Србија, наша мајка без које смо ништа и од које се не смемо одвојити.

Србија није изгубила нас и ми нисмо изгубили душу, показали смо у безброј великих искушења, па и у овој поплави у којој само слеп није видео да су нам држава, привреда и војска готово уништене диктатом НАТО окупатора. Све то морамо обновити, и учинићемо то брзо и лако, јер имамо људе који то знају, за разлику од окупаторских курсиста. Али, Народни фронт мора брзо и снажно да се појави на јавној сцени, да Србија не би доживела судбину Јануковичеве Украјине.

Свесрпски Народни фронт сада има 5 копредседника и нема лидера. Сверуски Народни фронт има 4 копредседника, али има и лидера, зове се Владимир Путин. А Народни фронт Новоросије сабира све ослободилачке снаге које убрзано ничу у земљи коју је на руб понора довела каријеристичка Партија региона, балансирајући између Истока и Запада, између вере и јереси, између патриотских парола и западних лихвара. Тамо су ослободилачке снаге кренуле у рат против НАТО окупатора, против НАТО-а којем из сукоба у сукоб широм света падају маске, једна за другом. На нашем тлу, као и на тлу Украјине, показују своје право лице – усташа, терориста, вехабија, бандероваца, фашиста.

Неко је од њихових државника рекао – „ко бирајући између срамоте и рата изабере срамоту, на крају ће добити и срамоту и рат“. Наш тзв. пут у посрнулу Европу контролише 8.000 НАТО агената увучених да нам буду гаулајтери и инструктори у свим значајним порамма државе и друштва. Резултати њихове деценије: 400.000 Срба мање, држава, привреда и војска готово разорене, 45 милијарди Евра опљачкано и однето из Србије, покровитељство над крвавом смешом наркомафије, терориста, ратних злочинаца и трговаца људским органима, која у сенци америчке базе Бондстил хара светим Косовом и Метохијом. Знате шта мислим о онима који нам такве називају пријатељима, удврају им се и клањају?

На Западу више није остало готово ништа чему бисмо могли и смели да се угледамо. А у свему што је икада на Западу било добро, већ их је неко други претекао. Свет је на прекретници. Свет је пред спасењем. Запад се претворио у Содому и Гомору, у лихварског монструма, у Мамона, у еманаацију греха. Помажући данас себи помоћићемо и милионима рођених на Западу да се спасу. Свет не гледа данас ка Русији јер је поново моћна и јер има достојног лидера. Не, Русија је поново моћна и има достојног вођу, јер се враћа себи, својој човекољубивој православној суштини и традицији. И читав свет се окреће ка Истоку и очекује путоказ ка спасењу. У том новом свету који нам је надобрат руке, у којем ће и на земљи као на небу, владати човекољубље, а државе и народи попут људи моћи ће да буду браћа, а не непријатељи, конкуренти и партнери, и у њему ће креативност, највећи Божји дар људском роду, стварати огромна достигнућа на добро свих, а никад на рачун других. Неприкосновене вредности ће бити људски живот, породица и заједница, јер само у заједници људи могу живети и стварати. Сви остали злоупотребљени индивидуалистички и либералистички фетиши биће тек локалним законима опредељена правила понашања, која се подразумевају и која су од другостепеног значаја. У том новом свету Србија има своје место. Штавише, без ње он није могућ. Читава наша историја је борба за тај свет. Тај свет је заједничка вера и нас и Руса. Наша је моћ данас мања од њихове, али наша искуства су дужа, и зато само заједно можемо стићи на циљ.

Вратимо се у Србију, на радост предака и потомака. И на радост свих у свету којима није умрла нада. Градимо своју државу, привреду, војску и културу, онако како се то једино може и како ми то умемо, и како нам срце каже – на моћним духовним темељима.

За Србију – до победе!

НАРОДНИ ФРОНТ: ЗА СРБИЈУ БЕЗ НАТО-а!

29. мај 2014.

- Ко је крив за потапање Обреновца, бројне жртве и огромну штету? НАТО.
- Ко је крив што Србија готово да нема војску, ваздухопловство и инжињерију? НАТО.
- Ко је крив што су тенкови и амфибије претопљени у смедеревској железари? НАТО.
- Ко је крив што је Косово и Метохија светски центар трговине дрогом и људским органима? НАТО.
- Ко крши резолуцију 1244, држи Косово и Метохију под окупацијом, и ко злочинцима и терористима прави државу и војску? НАТО.
- Ко је у савезу са фашистичким организацијама из II светског рата – усташама, ханџаровцима и балистима разбио Југославију, за све оптужио Србију и српски народ и од те лажне оптужбе не одступа? НАТО.
- Ко контролише Хашки трибунал који је већ скривио смрт 18 истакнутих Срба, а остале осудио на 1000 година робије? НАТО.
- Ко је планирао, организовао и водио операцију „Олуја“ којом је збрисана Република Српска Крајина? НАТО.
- Ко је извршио агресију на Републику Српску 1995? НАТО.
- Ко је игноришући Савет Безбедности УН и користећи хиљаде авиона и ракета, осиромашени уранијум и касетне бомбе, а у садејству са терористима, извршио 78-дневну агресију на СРЈ, Европу и међународно право, убијајући мушкарце, жене и децу, уништавајући привреду, инфраструктуру, школе, болнице, храмове и избегличке колоне, стварајући трајну хуманитарну и еколошку катастрофу и наносећи директну материјалну штету од преко 100 милијарди долара? НАТО.
- Ко је тиме извршио највећи злочин у Европи у другој половини XX века и наставио са обесним злочинима у Авганистану, Ираку, Либији, Сирији у очајничком покушају да сачува светску доминацију лихварског капитала? НАТО.
- Ко је крив што се српски народ нашао подељен у неколико држава и протеран са својих вековних територија, посебно на Косову и Метохији и у Српској Крајини? НАТО.
- Ко је започео убрзано разарање српских државних институција првом „обојеном револуцијом“ и пучем? НАТО.

- Ко је крив што је у Србији од 2000. године до данас преминуло 400.000 људи више него што се родило и што се становништво Србије смањује за пола процента, односно 35.000 људи годишње? НАТО.
- Ко контролише спољну, безбедносну, развојну и финансијску политику Србије и има своје официре у свим безбедносним, војним и државним структурама Србије? НАТО.
- Ко ратује против историје, породице, духовности и морала у Србији егзитима, геј-парадама, наркоманијом, проституцијом и свођењем радника на робове? НАТО.
- Ко извлачи корист од преко седам милијарди евра које се сваке године исисају из Србије? НАТО.
- Ко има „право“ да ненајављено и некажњено користи територију, инфраструктуру и ресурсе Србије, „право“ које је Србија одрицала највећим силама и због тога ступила у два светска рата? НАТО.
- Ко је ових дана одвео српске војнике на маневре у Немачкој, заједно са војницима из Хрватске, Албаније и „Косова“(!), а већ у јуну спрема сличне маневре у Бујановцу, у време опасног заоштравања односа Запада са Русијом? НАТО.
- Ко је тај са којим је, и у новцу и у људским животима, скупље сарађивати него не сарађивати? НАТО.

НАРОДНИ ФРОНТ подсећа да је деценијама један од стратешки најзначајнијих објеката у Србији – Термоелектрану „Никола Тесла“ и град Обреновац од стихије чувао инжењеријски пук. Већ више година нема ни инжењеријског пука, ни било чега од војне инжењерије у Обреновцу, јер је тако наредио НАТО. Војска Србије је у огромној елементарној непогоди која је задесила Србију успела да мобилише само 1600 војника са веома скромним материјалним средствима. Није могла више, јер је тако наредио НАТО. Државне институције и локалне самоуправе остале су без стручног кадра и највећег дела способности да делују у интересу народа, јер је тако наредио НАТО.

НАРОДНИ ФРОНТ је поносан на подвиг народа у борби са стихијом – пожртвованост, самоорганизованост, солидарност и несебично човекољубље испољили су се на најбољи начин и показали како огроман и вредан потенцијал Србија има. Против таквог народа, а посебно ако је организован и има своју народну државу, не може ништа чак ни НАТО. Победа над стихијом је победа народа, као што су све велике победе у историји Србије – народне победе. НАРОДНИ ФРОНТ одаје признање свим грађанима и својим члановима који свакога дана, тихо, без камера, испуњавају своју људску и грађанску дужност. НАРОДНИ ФРОНТ изражава захвалност руској и белоруској браћи који су одмах понудили и пружили највећу помоћ, као и свим пријатељима из света који су помогли.

НАРОДНИ ФРОНТ захтева моментални прекид или суспензију свих облика сарадње са НАТО и свих споразума склопљених са НАТО, изузев оних које прописују Резолуције СБ УН, прекид свих облика војне и безбедносне сарадње са водећим државама чланицама НАТО и моментално напуштање Србије свих страних официра и контролора који су под утицајем НАТО.

НАРОДНИ ФРОНТ захтева покретање поступка пред Међународним судом правде за ратну одштету против свих земаља НАТО које су учествовале у агресији 1999.

НАРОДНИ ФРОНТ упозорава да није проблем што је Србија дужник земаља, банака и компанија НАТО, јер је НАТО због ратне штете коју јој је нанео много већи дужник Србије. Проблем је што се НАТО према Србији понаша у складу са својом природом – као злочинац који настоји да убије повериоца да не би морао да врати дуг и да би уклонио сведока свог злочина.

НАРОДНИ ФРОНТ захтева повратак обавезног служења војног рока и материјално, морално и стручно јачање Војске и државних институција у складу са српским традицијама, искуством и потребама Србије.

НАРОДНИ ФРОНТ захтева јачање равноправне војне и безбедносне сарадње са Русијом и другим пријатељским земљама до нивоа историјске блискости и реалних потреба. На страни земаља које су стварни пријатељи Србије данас је сва цивилизацијска, морална, политичка и војна надмоћ. Држати Србију у било каквој врсти зависности од НАТО је саучесништво у злочину против српског народа.

НАРОДНИ ФРОНТ изражава пуну солидарност и подршку народима Русије и Украјине, Сирије и Либије, и свим народима света који настоје да се ослободе од злодела НАТО.

Страшна водена стихија нас је подсетила да је данас, 15 година после НАТО агресије, да бисмо уопште опстали, последњи час да започнемо коначно ослобођење од НАТО-а.

НАРОДНИ ФРОНТ ће окупљати и организовати све часне људе и организације у борби за обнову пуног суверенитета и пуне територијалне целовитости српске народне и националне државе – до победе, што је могуће само – без НАТО-а!

КРИМ ЋЕ УЧИНИТИ ПОТПУНО НЕОДРЖИВИМ ПОСТПЕТООКТОБАРСКИ СПОЉНИ КУРС СРБИЈЕ

02. мај 2014.

ОСНОВНА и највећа разлика спољне политике Србије 1990-их и у периоду од 5. октобра 2000. до данас је у томе што је у првом периоду то била спољна политика суверене земље, а у другом - земље која је изгубила суверенитет.

Ако се та разлика нема стално на уму, свака расправа о „успесима и неуспесима” наше спољне политике је нереална и некоректна.

Детерминишући спољни фактори од утицаја на нашу спољну политику могу се описати овако: читав период, од 1990. до данас карактерише се агресивним приступом од стране Запада на челу са САД, према Србији и српском фактору, са циљем његовог дробљења, слабљења, демонизације и елиминације. Дакле, циљ Запада је све време – ишчезавање српског фактора у државнополитичком, економском, војном и духовном смислу.

С друге стране, једини крупан природни савезник Србије у тој неравноправној борби, Русија, била је 90-их у најтежем економско-социјалном положају у својој историји, и сама изложена истим таквим тежњама Запада. Помоћ Русије у то време била је мала, симболична и непоуздана.

То стање почиње да се постепено поправља од 1996, а потпуно се променило тек 2000. године, са доласком Путина на власт, од када Русија почиње да вртоглавом брзином обнавља своју моћ.

Данас имамо ситуацију да је Запад у кризи, а Русија у успону, спремна да помогне Србији у сваком смислу, али се све власти у Београду, потпуно зависне од Запада, не усуђују да затраже или прихвате ту помоћ у мери у којој би Србији била потребна, односно у мери која би угрозила доминацију Запада, пре свега у безбедносној и финансијској сфери.

Када се сагледавају ефекти спољне политике, мора се пре свега погледати у економску и социјалну сферу (јер спољна, као и свака друга политика, мора пре свега бити средство које доприноси расту популације и квалитету живота народа). Већ ту бode очи чињеница да се у сувереној Србији, упркос невиђеним притисцима Запада, који је тада био на врхунцу своје међународне ароганције, оствариваним економским, политичким,

војним и свим другим средствима, живело квалитетније и боље него у Србији интегрисаној у западни систем, дакле колонизованој, када долази до потпуног краха индустријске производње, војске, културе и духовности, са геноцидним последицама по становништво и претњом потпуне територијалне дисипације.

Спољну политику 90-их је карактерисао и неупоредиво већи ниво професионализма и познавања међународног права у дипломатској и другим службама, што се одражавало и кроз способност адекватног учешћа у веома тешким преговорима са САД и другим западним чиниоцима и компликованим међународним конференцијама о бившој Југославији, мировним у Дејтону, Рамбујеу и Куманову, активном лобирању у УН, упркос „празној столици” итд.

У тим немогућим условима, постигнути су значајни резултати, који и данас представљају најјаче, темељне аргументе за очување спољно-политичке позиције Србије и српског народа: Дејтонски споразум, Кумановски споразум и Резолуција 1244, успостављање мултилатералне сарадње са редовним самитима на Балкану, споразум о слободној трговини са Русијом, али и покушај укључења Србије у Савез Русије и Белорусије, који без обзира што је обустављен од стране постпетооктобарских власти, односно по наређењу Запада, и данас представља залог и доказ да је спољна политика другачија од оне коју диктира Запад, могућа.

С друге стране, постпетооктобарска „спољна политика” се готово нема чиме похвалити, осим „похвалама” водећих западних државника. Она нема довољно професионализма ни да искористи ограничене могућности „преговора” за ступање у западне интеграције, већ некритички прихвата диктат свих западних чиновника и економских мешетара. Јединим релативним успехом се може сматрати „смелост” да се прихвати крупни енергетски аранжмани са Русијом и да се ова земља јавно назива једним од најзначајнијих и стратешким партнером Србије.

Смелост се огледа у томе да се није поступило по налогу нижих западних чиновника, већ се на високим нивоима проверило који је то обим сарадње са Русијом који је Запад спреман да прихвати. Међутим, прекретница која је у односима Русије и Запада настала после кримског референдума, довешће врло брзо колонијалну постпетооктобарску спољну политику Србије у стање потпуне неодрживости.

ВАСКРШЊА ЧЕСТИТКА

19. април 2014.

Васкрсење Спаситељево успоставило је коначни смисао Његовог учења, који верујући, и наши преци и наши савременици, под Његовим окриљем, већ 2000 година упорно и пуни љубави и доброте, теже да успоставе – у себи, у породици, у народу, у држави, у васељени...

Богољубље и човекољубље је универзална водиља за сваки наш дах. То је пут, истина и живот изнад свих себичности и материјалних фетиша, који би да нас скрену и озвере, да не будемо људи.

Нека нам је, браћо и сестре, православни Срби и сва рођена децо Божија, срећан највећи Празник и повратак себи и својим славним прецима – заточницима слободе и правде, повратак на пут добра и љубави, на пут човекољубља, којим поново, просветљена вером, сигурно корача Велика и Братска Православна Русија – у славу Тројице и ради нашег спасења!

Учинимо све што је у нашој моћи да убрзамо своје сабирање у љубави, вери и нади, сабирање ближњих, сабирање духа, труда и знања, сабирање народа, државе, војске, територије и привреде, са поуздањем у човекољубиви и праведни свет!

ХРИСТОС ВАСКРСЕ – ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

*Владимир Кршљанин, копредседник Народног фронта, председник
Покрета за Србију*

СРПСКИ ОТПОР ЗАПАДНОЈ АГРЕСИЈИ ЈЕ СТВОРИО ВЛАДИМИРА ПУТИНА

11. април 2014.

Редакција „Србин инфо“ је разговарала са Владимиром Кршљанином, копредседником Народног фронта, председником Покрета за Србију, бившим амбасадором и блиским сарадником Слободана Милошевића и почасним професором Руског државног трговинско-економског универзитета.

Навршило се осам година од смрти Слободана Милошевића. Да ли се данашњи СПС одрекао Милошевића?

– Милошевић је био лидер суверене државе, а Србија је данас окупирана. СПС је, као и већина осталих партија, на колаборационистичком курсу. Милошевић је из Хага поручивао члановима СПС и свим грађанима Србије: „Сада је слобода једини задатак!“. Говорио је и о потреби народног јединства да се тај најпречи задатак оствари.

Како оцењујете Вучићеву најаву мера штедње, отпуштања у јавном сектору и најаву новог закона о раду?

– Док НАТО контролори не буду одстрањени из свих државних структура Србије, ефекти сваке „политике“ коју воде наше шатро владе, биће погубни по Србију и њене грађане. НАТО ни једног часа није прекинуо непријатељско деловање према Србији – то се најлакше види на Косову и Метохији...

Као неко ко је радио у дипломатији, како видите стање српске дипломатије данас?

– Стање је веома тужно. Има још у њој професионалаца, али нису добро распоређени, ни озбиљно искоришћени. Ми заправо и немамо државу и министарства, већ кулисе и Потемкинова села, који глуме државне институције, само зато да би се окупација прикрила.

Како коментаришете стање у Сирији?

– Прва преломна тачка светских односа, „увертира за Украјину“. Русија је спречила западну војну инвазију претњом да ће се и она умешати.

Али то је било могуће само захваљујући одлучности Асада и сиријског народа да пружи отпор. Тако је заувек заустављен низ гангстерских агресија САД и НАТО. И ми смо својим десетогодишњим отпором агресији допринели да се појави Путин и да Русију доведе до снаге потребне да се оконча светски гангстерај.

Готово 14 година после 5. октобра странке, странке некадашњег ДОС-а су поражене. ДСС је испод цензуса, ДС и Тадић сведени на 6 посто, неке од странака су се угасиле.. Да ли имамо разлог за радост или је дух 5. октобра наставио да живи кроз друге странке?

– Све своје сараднике у окупираним земљама, англоамериканци користе док им то одговара, а онда их бацају на ђубре. Нека о томе мисле сви који су то још у стању. У Србији још нема ослободилачке снаге, али ће она врло брзо бити створена. И због потреба Србије и због процеса у свету, у коме је ветар дефинитивно променио правац. Сад дува са Истока на Запад.

(Србин.инфо, Теша Тешановић, Алексеј Димитријевић)

ПРОГРАМСКИ МАНИФЕСТ СВЕСРПСКОГ НАРОДНОГ ФРОНТА

7. априла 2014.

НАРОДНИ ФРОНТ

је саборно окупљање грађана и њихових удружења и странака, за одбрану живота, истине, слободе, правде, духовности, државности и човекољубља.

Ми смо:

1. против цепања и разарања државе, територије, привреде и духовности српског народа;
2. за Србију без НАТО-а и стране доминације;
3. за државу способну да одбрани слободу, омогући самостални духовни и привредни развој, осигура достојанствен живот сваког грађанина и сваке породице;
4. за то да сви друштвени односи буду засновани на човекољубљу, солидарности и традиционалним породичним вредностима;
5. за савезништво са Русијом, повезивање са пријатељским земљама и равноправну сарадњу са свима у свету;
6. за поновно уједињење свих државотворних делова српског народа.

ЖЕЉКО ВАСИЉЕВИЋ	(Покрет ветерана Србије)
Проф. др ДАНИЦА ГРУЈИЧИЋ	(Здрава Србија)
АЛЕКСАНДАР ДРАЖИЋ	(Народни покрет „Препород Србије“)
МИРКО ЈОВИЋ	(Српска народна одбрана у отаџбини)
ВЛАДИМИР КРШЉАНИН	(Покрет за Србију)
РАЈКО ЛЕЖАИЋ	(Скупштина и Влада РСК у прогонству)

У Београду, на Благовести, 7. априла 2014. г.

КОНФЕРЕНЦИЈА У САНКТ ПЕТЕРБУРГУ ПРОТИВ НОВОГ ФАШИЗМА И СРПСКА ПОДРШКА РУСИЈИ

1. април 2014.

У Санкт Петербургу је 30. марта одржана међународна конференција на којој су истакнути представници друштвено-политичког и научног живота из око 20 земаља, поводом догађаја у Украјини, снажно осудили све облике повампирења фашизма и њихове инспираторе.

Око 80 учесника конференције „Неофашизам у Европи после 70 година“ усвојило је Резолуцију у којој се осуђују све савремене форме фашизма, изражава жаљење због догађаја у Украјини, подржава борба народа против фашизма и социјалне неједнакости као утемељења државне политике, позивају Владе и Парламенти свих земаља да створе ефективне препреке овој опасности, а друштвене снаге свих земаља да уједине напоре ради бескомпромисне борбе. Ради даље афирмације и остваривања циљева резолуције, учесници конференције ће створити стално радно тело.

Са рефератима и усменим излагањима конференцији су се обратили руководилац Фонда Андреја Првозваног и Центра националне славе Русије Владимир Јакуњин, губернатор Санкт Петербурга Георгиј Полтавченко, председник Европског јеврејског конгреса Моше Кантор, ректор МГИМО академик Анатолиј Торкунов, бивши генерални секретар Савета Европе Валтер Швицер, председник Савеза писаца Белорусије Николај Чергињец, председник Покрета за Србију и копредседник Свесрпског народног фронта Владимир Кршљанин и још око 20 учесника из Русије, Израела, Немачке, Велике Британије, САД, Грчке, Италије, Француске, Пољске и других земаља.

Владимир Кршљанин је пренео позицију више српских и међународних друштвених организација: Свесрпског народног фронта, Покрета за Србију, Београдског форума за свет равноправних, Нове Византије, Међународног комитета „Слободан Милошевић“, Светског савеза слободних мислилаца и Европског мировног форума, која се огледа у пуној подршци Русији у заштити општељудских вредности и у Украјини и широм света, као и у подршци слободном остваривању воље народа Крима. Он је упознао учеснике да су ови ставови, које дели огромна већина српског народа, уграђени и у завршни документ велике међународне конференције одржане у Београду поводом 15-годишњице НАТО агресије,

као и да представљају званичан став Владе Републике Српске.

Кршљанин је у свом излагању указао на значај трагедије Југославије за разумевање опасности којима су изложене Украјина и многе друге земље, као и на то да су драстичне појаве фашизма током 90-их у Хрватској, Босни и Херцеговини и на Косову и Метохији биле инспирисане од западне олигархије, која их је одржала у животу у својим земљама, послала у нашу и до данас их подржава. Он је у деловању Путинове Русије препознао темељне православне вредности људске заједнице и изразио уверење у њихов неминовни и потпуни успех.

Сви учесници конференције у Санкт Петербургу, коју су организовали Центар националне славе Русије и Фонд Андреја Првозваног у сарадњи са Европским јеврејским конгресом, Институтом светске економије и међународних односа Руске академије наука и Међународним омладинским покретом „Youth Time“, учествовали су у свечаној церемонији одавања поште 500.000 жртава лењинградске блокаде на Пискарјовском гробљу.

На конференцији су учествовали и министар у Влади Републике Српске Петар Ђокић, председник Извршног одбора Покрета за Србију пуковник Љубинко Ђурковић, помоћник министра у Влади Републике Српске Душко Милуновић и научни сарадник Балканолошког института САНУ др Мирослав Свирчевић.

Чланови српске делегације приступили су моштима Светог Александра Невског у Светотројицкој Александроневској Лаври, поклонили се сенима Романових у Петропавловском сабору и имали више корисних сусрета и разговора.

Значајан допринос делатности српске делегације у Санкт Петербургу дали су познати аутор и добровољац српских одбрамбених ратова Олег Валецки и представница друштва „Завет српско-руски“ Ирина Астапенкова.

ПОУКЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ТРАГЕДИЈЕ

30. март 2014.

Иступање на међународној конференцији „Неофашизам у Европи после 70 година“, одржаној у Санкт-Петербургу 30. марта 2014.

У вези са новонасталом ситуацијом у Украјини, у име неколико српских и међународних друштвених организација: Покрет за Србију, Београдски форум за свет равноправних, Нова Византија, Међународни комитет „Слободан Милошевић“, Светски савез слободних мислилаца и Европски мировни форум, изражавам пуну подршку Русији у заштити општељудских вредности и међународног права, и такође изражавам пуну подршку слободном изражавању воље народа Крима.

Ови ставови су садржани и у завршном документу велике међународне конференције, одржане 22-23. марта 2014. у Београду, у организацији Београдског форума, и уз учешће више од 100 излагача из 50 земаља, поводом 15-годишњице НАТО агресије на СР Југославију.

Те ставове деле и огромна већина грађана Србије и Влада Републике Српске.

У разматрању данашњег неофашизма у Европи, обавезни смо да се удубимо у трагедију Југославије и понашање локалних и особито међународних фактора у њеном распиривању. Многобројне сличности са процесима у Украјини одмах падају у очи. Читаво трагично искуство 90-их у Југославији сви ми морамо пажљиво да изучимо и да донесемо одговарајуће закључке и одлуке, да се то искуство не би поновило, а ја ћу се овде задржати на само неколико карактеристичних опаски.

Фашистичке снаге, које су се појавиле у бившој Југославији 90-их, директни су настављачи истих или сличних снага из времена Другог светског рата. Напоменимо да су у то време СС-дивизије Хрвата, босанских муслимана и косовских Албанаца ратовале под Стаљинградом. По ослобођењу Југославије, остаци свих тих бандитских снага побегли су на Запад и нашли уточиште у земљама НАТО. Њих су тамо гајили под изговором да могу затребати у борби са комунизмом. Дакле, познато је одакле су данас дошли фашисти, ко их је сачувао и ко их је и са каквим циљем нама послао. Исти образац видимо данас у Украјини. У потпуној сагласности са западним лицемерјем можемо констатовати да су на Западу одустали од свог изговора о борби са комунизмом и да су фашистичке групације употребили за борбу са демократском Србијом и демократском Русијом.

Навешћемо неколико примера дубине злочиначког карактера нових фашиста у нашем региону.

Хрватске усташе, које су се код нас опет појавиле 90-их, за време Другог светског рата предводио је њихов „фирер“ – „поглавник“ Анте Павелић, дугогодишњи сарадник британске обавештајне службе (што доказују налази Смиље Аврамов у британским архивима). Злодела усташа, који су се ужасавали чак и немачки нацистички команданти, и њихов геноцид Срба, Јевреја и Рома, благословио је кардинал Степинац, чија се процедура канонизације води у Ватикану. Планове Павелића да потпуно очисти територију Хрватске од Срба, успео је да до краја спроведе 1995. Фрањо Туђман, уз директну подршку САД и НАТО. После недавног уласка Хрватске у ЕУ, повећали су се прогони малобројних преосталих Срба и покушаји забране српског језика и ћириличног писма.

У распиривању крвавог рата у Босни и Херцеговини 90-их, традиционални фашистички исламисти су се објединили са савременим британско-саудијским вехабијама, чији су међународни исламистички одреди извршили страшна зверства у Босни, у време док је „Влада“ босанских муслимана издавала босанске пасоше Осами бин Ладену и стотинама „муџахедина“ из разних земаља.

Некажњени терористи, ратни злочинци, трговци људским органима и руководиоци најмоћније наркомафије у Европи, који данас „демократски“ управљају Косовом, подижу споменике командантима албанских фашиста и есесоваца из Другог светског рата и крај тих споменика обављају свечане церемоније уз учешће високих представника земаља ЕУ и руководиоца суседне Албаније.

Какву опасност представљају фашисти и њихово деловање, ми сви овде присутни разумемо. Али, питање је како оценити њихове покровитеље? Није могуће не сагласити се са тврдњом да су савремени фашисти инструмент у рукама најутицајнијих западних кругова. На овој конференцији на њега највероватније нећемо моћи да одговоримо, али убеђен сам да се мора поставити и следеће питање: није ли покушај стварања глобалистичког корпоративног система управљања светом и олигархијске диктатуре са њеним системом тајних друштава, уз коришћење фашизма као инструмента, нешто по значењу једнако фашизму или чак горе од њега?

У сваком случају „цивилизација“ неолиберала или неоконзервативаца, свеједно, која има као једине темеље неограничену слободу индивидуе и неприкосновеност приватне својине, и у којој је једина покретачка снага профит, мора се окарактерисати као антихришћанска и антиљудска.

Потребни су нам сарадња и солидарност уместо конкуренције и конфликта, потребне су нам традиционалне вредности људског друштва, засноване на љубави према Богу и према ближњему као темељи и духовност као покретачка снага.

Желимо да идемо таквим победничким путем заједно са обновљеном, путинском Русијом.

На крају, желим изразим признање и захвалност Фонду Андреја Првозваног и Центру националне славе Русије, а пре свега Владимиру Јакуњину и његовим сарадницима, за одлично и благовремено организовану конференцију.

НАТО, ЕУ И ФАШИЗАМ

27. март 2014.

Излагање Владимира Кршљанина на Међународној конференцији „Да се не заборави! (Глобални мир против глобалног интервенционизма и империјализма)“, која је поводом 15-годишњице почетка оружане агресије НАТО, а у организацији Београдског форума за свет равноправних, Друштва српских домаћина, Клуба генерала и адмирала Србије и СУБНОР-а, одржана 22-23. марта 2014. у Сава центру у Београду.

Драги пријатељи,

Желим најпре да Вам у своје име и у име још једне организације, која се зове Народни фронт, нове, и надам се ускоро велике, пренесем поздраве, подршку и поштовање.

Ми смо овде заједно на једном послу већ много година, као једна породица. Неки су можда овде први пут, у тој породици, а знам да је већина вас већ много пута. Учествујемо у овој бици, која је не само битка за Србију и српски народ, којима је учињена неправда, то је и битка за спасавање света. И ми то тако сви и осећамо.

На ову петнаестогодишњицу, у овим мартовским данима, суочавају се два догађаја, два историјска процеса. Један је тај од пре 15 година, чију годишњицу обележавамо и према којем већ имамо одређену историјску дистанцу – много смо закључака већ усвојили, иако неке чињенице и аспекте свега тога и даље откривамо. Други процес, то су догађаји у Украјини. Тешко је износити судове о догађајима који се управо дешавају, али са нашим искуством, са искуством онога што се дешавало нама, можемо и тај процес да сагледамо јасније.

У том смислу, од 16. марта и кримског референдума, ништа у свету више неће бити исто, ни кад је у питању Европска Унија, ни НАТО пакт, ни глобални међународни односи на какве смо навикли.

Често нам се чини, овако говорећи самима себи, без присуства великих медија, без присуства значајних државних представника, да не можемо много учинити да ствари променимо. Међутим, сада ствари почињу да се мењају из корена, и то из два основна разлога. Први, што се исти сценарио који је примењен против српског народа, сада примењује против руског народа, а ту је огромна разлика. Дошло се до краја. Други је разлог да то што се ударило на Русију, показује да је западни систем у леталној фази своје кризе.

Ја сам неким украјинским пријатељима још почетком 90-их говорио и упозоравао их: сваки први говор новоизабраног америчког председника, од 1948. до 1990. је увек садржавао обавезну реченицу „САД гарантују независност Југославије“. И кад су те исте САД са својим савезницима урадиле са Југославијом оно што су урадиле, та је реченица изненада нестала из њихових говора и зајмењена је реченицом „САД гарантују независност Украјине“. Још тада сам говорио украјинским пријатељима: погледајте шта нам се десило; ако вам ови гарантују независност, пазите се добро како ћете проћи. Мислим да су и они размишљали, и размишљали су и у Русији. То видимо, и по снази која се показује и по порукама које су нам руске колеге овде изнеле.

Други важан аспект овога је – када су се фашисти појавили у Хрватској и Босни, нама нико у свету није веровао. Кад су се фашисти појавили у Украјини, и кад Русија указује на ту чињеницу, онда разни CNN-ови и остали њихови пропагандни сервиси не могу то да забашуре. Него сад сви виде да је савезник НАТО-а, да је савезик западне владајуће олигархије – чист фашизам: фашисти, злочинци, терористи...

Моја главна порука у овом тренутку је да треба да се окренемо синтетичком сагледавању свега онога што се десило. Ми годинама анализирамо, а сада је време за синтетичке закључке и за отклањање последица.

Јасно је и видљиво да када су једном ударили у руски зид, и када, не само да су се мало разбили, него је тај зид почео да се креће, онда су се страшно уплашили, не знају шта ће од муке, а вероватно то не би ни урадили да нису већ били у паници. Али ово се није десило у Украјини први пут, пре тога се десило у Сирији. То говори о њиховом очајању, а то што је Русија довољно јака и нема страха, само ће убрзати крај овог страшног, злочиначког, агресивног, глобалистичког, неолибералног система.

Нема више оног фактора због којег би било ко куповао доларе без покрића. Једини фактор због којег су долари без покрића били средство за пљачкање читавог света, био је страх од америчке војне силе. Ако нема могућности да Америка нападне – не Украјину, о томе нећу ни да говорим, него Сирију, зато што би се Русија умешала, онда се више нико неће плашити америчке агресије каква је нас задесила 1999.

А које су страшне последице које овде још увек имамо? Ми овде не говоримо само о агресији 1999, која је оружани врхунац злочина, ми говоримо о комплексном рату против Југославије, онако како га је Слободан Милошевић у Хагу дефинисао. Тај рат је трајао од 1991. до 2000. године. А после тога је, додао бих, уследио период привремене окупације. Шта нам је тај рат оставио?

Оставио нам легло трговине дрогом, највеће злочиначко мафијашко легло у Европи и на свету, које се налази на Косову и Метохији. Не говоримо

ту ни о каквој држави, ни квазидржави, ни нелегално признатој држави – то је легло злочина! И једино се тако о њему може говорити. Легло злочиначке мафије, која годишње прави профит на хероину из Авганистана, који се често америчким војним транспортима стиже на Косово и Метохију, од три милијарде евра годишње – према подацима шефа руске агенције за борбу против наркотика.

Друго, говоримо о тој привременој окупацији Србије, током које је изгубило живот, као последица „транзиције” и приближавања Европској Унији – 400.000 људи! То је више него што је погинуло 90-их у свим ратовима, на свим странама на простору бивше Југославије. То су људи који су умрли због сиромаштва, нелечења, осиромашеног уранијума и свега осталог. То је окупација која је изражена контролом ове земље, коју спроводе амерички и британски официри, који седе у свим безбедносним структурама Србије, у војсци, полицији, тајним службама. Тако нешто не постоји чак ни у НАТО земљама.

И трећа ствар која је недопустива за свет, која мора да оде када крене талас, а ветар је већ задувао са Истока на Запад, јер ударили су на земљу која никад није била поражена, па неће бити ни овог пута, и која се не плаши ни њихових санкција, ни њихових војних претњи, та срамота света је Хашки трибунал. Овде се са најискренијим побудама кунемо у међународно право и Уједињене нације. Али, под окриљем УН налази се страшни злочиначки механизам, у коме је око 20 Срба већ изгубило живот, на челу са председником Милошевићам. Ја сам мислио да Шешеља неће моћи да задеси, као младог човека, таква судбина, а сад знамо да се и он разболео од рака после 11 година притвора! Ко то може да толерише?

Овде се налазе представници, хвала Богу што је тако, три можда најјача „think-tank“-а у Русији: Руског института стратешких истраживања, Института славјановеденија Руске академије наука и Академије геополитичких проблема. Предлажем да направимо један заједнички пројекат, међународни пројекат, који би припремио, из свег овог материјала са ове конференције и са бројних сличних одржаних у прошлости, синтетичке стратешке закључке, који могу да послуже и Русији, и нама, и свету. Јер морамо да отклонимо последице НАТО агресије. Хвала вам.

ОДРЖАН САБОР ЗА СЛОБОДНУ СРБИЈУ

12. март 2014.

У Београду, код Теразијске чесме и испред Уставног суда

Свесрпски народни фронт у формирању, представио се данас јавности први пут, организацијом протеста под називом Сабор за слободну Србију. Оснивачи Народног фронта и представници Срба са Косова и Метохије говорили су данас окупљенима пред Теразијском чесмом, а затим, после протестне шетње, испред Уставног суда.

Свесрпски народни фронт, који тежи да буде нови облик масовне надстраначке организације свих који су спремни да се ангажују на обнови слободе, суверенитета и државности Србије, саопштио је данас поруке и упозорења најопштијег, државотворног карактера јавности, садашњим и будућим властима Србије:

– Србија мора прекинути погубну зависност од НАТО и ЕУ, која се огледа у недопустивом присуству официра непријатељских земаља у свим безбедносним структурама Србије, чије налоге у свим сферама – политичкој, економској, социјалној, па чак и духовној, власти беспоговорно спроводе, наносећи огромну штету грађанима и доводећи тако у питање и сам опстанак Србије. Уместо тога, Србија се мора према епопеји 90-их односити исто као према свом учешћу у Првом и Другом светском рату, очувати ослободилачке тековине и тако обезбедити и свој суверенитет и територијални интегритет и поновно уједињење свих државотворних делова српског народа;

– Недопустива је опасна намера промене Устава Србије, ради признавања независности Косова и Метохије, а по налогу НАТО. Са том опасном намером спроводе се ванредни избори у Србији, уз потпуно одсуство стварних демократских стандарда, и са унапред познатим резултатима. Такође је недопустиво понашање Уставног суда, којим се политички манипулише, и који у недоглед одлаже одлучивање о тзв. „Бриселском споразуму“ и другим чиновима и актима, који директно подривају темеље државе;

– Извођење пуча у Украјини од стране отворено фашистичких снага, уз подршку НАТО и ЕУ, ставља ову земљу на ивицу огромног крвопролића и патњи, попут оних који су се 90-их дешавали на овим просторима. Овакав чин демаскира НАТО и ЕУ пред целим светом, императивно

намеће Србији обавезу да се удаљи од ових организација и истовремено говори о њиховој драматичној агонији, јер су кренули у сукоб са Русијом, сукоб у коме ће бити поражени. Догађаји у Украјини стварају огромну нестабилност у Европи, чије се последице неће ни лако ни брзо отклонити. Власти у Србији ће врло брзо добити заповест са Запада да драстично смање сарадњу са Русијом, чиме ће сви снови о „седењу на две столице“ бити распршени. Слободна Србија жели стварно савезништво са Русијом и зато у потпуности подржава Русију по питању Крима и Украјине;

– Слободна Србија још нема свој политички глас, који ће Свесрпски народни фронт интензивним радом настојати да створи.

Ове ставове су у надахнутим говорима данас изнели председник и други утемељивачи Свесрпског народног фронта: Владимир Кршљанин (Покрет за Србију), Мирко Јовић (СНО у Отаџбини, Слободна Србија), Жељко Васиљевић (Покрет ветерана Србије, Удружење ратних војних инвалида Србије свих ратова), Рајко Лежаић (Скупштина и Влада Републике Српске Крајине у прогонству), адвокат Горан Петронијевић и др Предраг Голубовић.

У име завичајних удружења Срба са Косова и Метохије, на скупу је говорио Мирко Вукајловић, председник завичајног удружења Митровчана.

После интонирања химне, Сабор је отворен тако што је Оливера Газикаловић, посланик у Скупштини АП Косово и Метохија, прочитала Сретењску декларацију ове Скупштине, коју су контролисани београдски медији сакрили од јавности, а којој су Свесрпски народни фронт и окупљени на Сабору за слободну Србију дали потпуну подршку.

УКРАЈИНА: РАТ ЗАПАДА ПРОТИВ ЧОВЕЧАНСТВА

20. фебруар 2014.

Лондон, Вашингтон, Брисел и Ријад су престонице зла које већ 100 година води прљави рат против човечанства. Тајни кругови крупног капитала, тајних друштава и тајних служби, који су деценијама стварали ратове, колоније, фашизам и све врсте екстремизама, нашли су се раскринкани и под притиском растуће моћи човекољубља у срцима милијарди људи и кренули у распиривање последњег, очајничког, терористичког рата против човечанства.

Сва достигнућа цивилизације, демократије, владавине права и друштвене правде, постала су за Запад само арбитарно и лицемерно злоупотребљени слогани без садржаја. Све владе које следе такву евроатлантску политику морају бити проглашене за злочиначке. За опстанак човечанства неопходна је дефинитивна осуда система садашње међународне олигархијске диктатуре, са њеном неолибералном геноцидном доктрином, темељнија него осуда наци-фашизма 1945. године.

Нама у Србији је тужно да гледамо како се делом украјинског народа манипулише потпуно исто као некима овде 1991. и 2000. године. Молимо се и верујемо да последице неће бити исте, а и да ће излечење Украјине од евроатлантске болести учинити крај и оковима и обманама који већ 14 година гуше Србију. Јер, наше искуство казује: све што добије евроатлантску подршку, иде путем уништења и смрти.

Од 1948. до 1990. године, сваки новоизабрани амерички председник је понављао обавезну реченицу: „САД гарантују независност Југославије“. 1990-их та реченица је нестала и замењена је реченицом „САД гарантују независност Украјине“. Тада је започела двадесетогодишња субверзивна пенетрација Запада у украјинско друштво. Евроатлантске архитекте злочина нису до данас започињале крвави пир у Украјини због њене величине и немогућности коначне победе. То што је данас запаљен Кијев – мајка градова руских, говори да је започео коначни обрачун, да се ради о бити или не бити евроатлантске империје зла, која је у грозници и агонији. И која би бар да успори и отежа уздизање Русије у моралног лидера света.

Не могу коегзистирати човекољубље и либерална империја смрти. То данас знају евроатлантисти, а знамо и ми.

Слобода похлепе, греха, зеленаштва и владавина мамона над духом су основа највећег злочиначког система у историји, оличеног у савременом

евроатлантизму. Истинска слобода човека је могућа само у условима човекољубља и друштвене правде. И она ће тријумфовати, врло брзо. И одбранити и Украјину, и Србију, и Русију, и Божје дело, и све народе, и живот човека на Земљи и у вечности.

Слава браниоцима слободе, отаџбине и човекољубља у Украјини, на Косову и Метохији, у Сирији, у Венецуели и широм света! Народ Србије ту борбу доживљава као своју и гради свој народни фронт. Та борба је праведна и зато ће и победа бити наша!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ЗАУСТАВИМО УБИЈАЊЕ СРБА У ХАГУ!

13. јануар 2014.

Поводом драматичног здравственог стања др Војислава Шешеља и одсуства адекватне реакције власти у Београду и најодговорнијих међународних фактора на криминалну делатност Хашког трибунала, 15. јануара 2014. испред Владе Републике Србије одржан је протест под геслом:

ЗАУСТАВИМО УБИЈАЊЕ СРБА У ХАГУ!

Пред неколико стотина окупљених, говорили су Александар Дражић, Мила Алечковић, Владимир Кршљанин и Рајко Ђурђевић, а затим је Влади уручен следећи текст јавног апела са захтевима:

ПРЕДСЕДНИКУ И ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Канцеларији за везу Међународног кривичног трибунала за бившу
Југославију

Амбасадама сталних чланица СБ УН у Београду:

Народне Републике Кине, Руске Федерације, Сједињених Америчких
Држава,

Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске, Републике
Француске

Делегацији Европске Уније у Београду

ЗАУСТАВИМО УБИЈАЊЕ СРБА У ХАГУ!

У Хагу, престоници једне од најстаријих чланица Европске Уније,

који се незванично сматра и престоницом међународног права, јер се у њему налазе и Међународни суд правде УН и друге међународне правне институције, од 1993. делује установа настала кршењем Повеље УН од стране СБ УН, названа „Међународни кривични трибунал за бившу Југославију“, или незванично, „Хашки трибунал“. Од свог настанка до данас, Хашки трибунал делује искључиво као оруђе одмазде НАТО пакта против српског народа и државе, уз неограничену подршку САД, Европске Уније, свих западних центара моћи и недемократских вахабитских режима на Блиском Истоку. Хашки трибунал делује под пуном контролом западних тајних служби и искључиво у складу са ратном пропагандом НАТО, настојећи да прикрије злочине и улогу западних сила у стварању, обучавању и наоружавању терористичких, фашистичких, паравојних и мафијашких група и формација, у разбијању суверене државе и подстицању грађанског рата, као и злочине против мира, које је извршио сам НАТО пакт, агресијом на Републику Српску и Републику Српску Крајину 1995. и Републику Србију 1999. године. Истовремено, НАТО пакт преко Хашког трибунала настоји да сву кривицу за своје злочине пребаци на своје жртве – Србију и српски народ. Пресуде Хашког трибунала користе се као покриће за подељеност српског народа у више држава, за НАТО окупацију појединих делова српске територије, за отимање Косова и Метохије, као и за бескрајни низ политичких, економских и безбедносних уцена, којима је од стране западних сила изложена српска држава. Од 161 оптужнице, које је трибунал подигао, 70% су против православних Срба. У покушају обезглављивања и поковавања Србије, једино из редова српског народа оптужени су највиши државни, политички и војни руководиоци и једино се православни Срби осуђују на дугогодишње и доживотне робије у поступцима који драстично одступају од општеприхваћених стандарда правосуђа у цивилизованим земљама. Третирани као злочинци, само на основу НАТО пропаганде, једино православни Срби бивају убијани под сумњивим околностима, приликом хапшења, бивају натерани на самоубиство или отерани у смрт психолошком тортуром, дуготрајним притвором и ускраћеним или погрешним лечењем. На овај начин, одузето је већ 18 људских живота оптужених Срба.

После 5 година притвора и тортуре, без окончаног процеса, уз одбијање гаранција за лечење у Москви, које је дала Руска Федерација, ускраћеним и погрешним лечењем у притвору трибунала убијен је 2006. године бивши председник Србије и СР Југославије Слободан Милошевић. Остали Срби, за чију смрт је одговоран Хашки трибунал су: др Милан Бабић, Горан Боровница, Драган Гаговић, генерал Милан Гверо, Здравко Говедарица, Мирослав Дeroњић, Славко Докмановић, Симо Дрљача, генерал Ђорђе Ђукић, Јанко Јањић, Никица Јањић, др Милан Ковачевић, Слободан Миљковић, Жељко Ражнатовић Аркан, Влајко Стојиљковић, генерал Момир Талић и Стеван Тодоровић.

Председник Српске радикалне странке и један од најугледнијих српских политичара, др Војислав Шешељ, налази се у притвору Хашког трибунала већ 11 година без првостепене пресуде. Ових дана му је, сложеном хируршком интервенцијом, започето лечење од рака, којег је у притвору задобио. Ово је, без сумње, најциничнији квазисудски поступак икада забележен у људској историји. Др Војислав Шешељ је оптужен из политичких разлога, и био је суочен са лажном политичком оптужницом, више пута мењаном, а коју је трибунал безуспешно покушавао да поткрепи лажним, уцењеним и тајним сведоцима, више пута без објашњења прекидајући поступак. Због свог упорног, храброг и ефектног раскринкавања суштине, метода и свих криминалних манипулација којима се служи трибунал, др Војислав Шешељ је морао да штрајкује глађу готово до смрти, да би сачувао своје елементарно право да се сам брани, а био је изложен изолацији, психолошкој тортури, онемогућавању контаката и сарадње са сарадницима у одбрани и са породицом, лажним оптужбама „за непоштовање суда“ – све у очигледном покушају да буде психолошки сломљен или физички уништен. После одстрањивања очигледно пристрасног судије из поступка, на његово место је, у фази изрицања пресуде, именован нови, што показује да трибунал у остваривању својих политичких задатака, не преза ни од једног облика охолог ругања праву и правди. Поступак трибунала против др Војислава Шешеља мора бити, због безброј грубих нарушавања правосудних норми, одмах обустављен и проглашен незаконитим, а др Војислав Шешељ пуштен на слободу, да сам изабере где и како ће наставити лечење. Једино тако се може зауставити покушај његовог убиства, који је у поодмаклој фази реализације.

Живот је директно угрожен и генералу Ратку Младићу, чије је здравствено стање такво да не би смео бити ни у притвору, ни пред судом.

Одајући признање Руској Федерацији и другим државама, као и бројним правним стручњацима и јавним делатницима и организацијама у Србији и свету, за досада испољен критички став према пракси Хашког трибунала, позивамо носиоце власти у Републици Србији, најзначајније међународне чиниоце и запослене у Хашком трибуналу да испољавајући историјску, моралну и кривичну одговорност, у потпуности промене свој однос према цивилизацијској и правној аномалији званој Хашки трибунал, која наноси огромну штету и међународноправном поретку и животима људи и захтевамо:

– моментално и безусловно ослобођење др Војислава Шешеља и обустављање поступка који се против њега води;

– најинтензивније стручно и политичко ангажовање, како би се, кроз Савет безбедности УН и друге међународне и националне механизме, обезбедило ослобођење свих оптужених и осуђених од стране трибунала,

као и анулирање свих штетних последица делатности трибунала, како према појединцима, тако и према српској држави и народу.

У Београду, на Светог преподобног Серафима Саровског, 15. јануара 2014. године

Грађани и удружења окупљени на протесту испред Владе Републике Србије,

*Српски сабор „Заветници“
Анти-НАТО покрет ЖЕНЕС – Жене савест Србије
Покрет за Србију
Српски национални савјет
Народни покрет „Препород Србије“*

ЗА НОВО РОЂЕЊЕ СРБИЈЕ – БОЖИЋНА ПОРУКА

6. јануар 2014.

Како да се спасимо и како да имамо и сачувамо вечни живот, показао нам је Господ Исус Христос, син човечији и син Божји, чије рођење данас славимо.

Шта је, ради спасења и живота вечног, човеку забрањено чинити, речено је много раније у Закону, али срца многе деце човечије, обасута искушењима злога, не налажаху исправни пут.

Благи, бескрајно милостиви и човекољубиви Бог, ради спасења рода људскога од лутања и страдања, и ради успостављања света љубави, истине, правде и сазидања – Царства Божијег, и да га његова деца жељна тог света буду достојна – посла нам сина Богочовека, да својим животом, учењем и страдањем обезбеди делатну веру, наду и љубав и заувек покаже достојнима, дај Боже свима у Господу рођенима, пут у живот вечни, у нови свет – свет љубави, добра и стварања, свет сједињења деце са очевима, човека са Оцем Небеским, Царство Свете Тројице.

Љубав према Богу и љубав према ближњем, створеним по обличју Божјем, које једна из друге произилазе и једна без друге нису могуће, врхунска је заповест и једини пут који нам показа Господ Исус Христос. Тај пут налазимо у себи, својим прецима, спојени са ближњима у породици, свакој

заједници узајамне помоћи – школи, удружењу, предузећу, роду, народу, држави, човечанству, а изнад свега у светој литургији и Светој Саборној и Апостолској Цркви, чија је глава Господ и Спаситељ наш Исус Христос.

Живот – дар Божји је благословен, вечан и неприкосновен, ако је достојан и посвећен љубави.

Човекољубље, као пут правде, милосрђа и солидарности, одвојен од мамона и суровог такмичења у стицању новца, које убија и поништава живот, мора бити темељ свих односа у друштву, на којем морамо зидати све своје стваралачке, политичке и државне пројекте.

Слобода човекова, бескрајни дар Божји, није апстрактни фетиш сам по себи и није слобода ако се зло не спутава, већ је истинска слобода само у оквиру човекољубља – слобода од смрти и зла, болести и понижења.

Ми, Светосавско и Христољубиво српско племе, народ и једна од настаријих и најтемељнијих подвижничких држава Европе, дај Боже, да се овим најрадоснијим празником и новом годином пред нама, саберемо и сјединимо са собом данашњим и својим прецима који су вечно уз нас, њиховим искуством, знањем и подвигом.

Свет из дана у дан постаје бољи јер се Велика православна Русија већ усмерила Христовим путем и позива своју сестру Србију да јој се придружи.

Спасимо Стару Србију, њен живот, људе и светиње, и закорачимо моћно и благословено у нови свет правом и једином светом стазом, а не широким шареним путем разврата и похлепе, украшеним опљачканим новцем, и поплочаним изгубљеним животима многих – што нам се на том путу једино и нуди, као у три велике погибије 20. века у које су нас гурнуле исте оне обезбожене западне силе које нас данас гурају у Европску Унију и НАТО.

Србија чека своје ново рођење.

Нека нам буде срећан и благословен празник рођења – у име Оца и Сина и Светога Духа, Амин!

Мир Божији – Христос се роди!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ВРЕДНОСТ ЛАЖНЕ НАДЕ – 80 МИЛИОНА ЕВРА!?

28. децембар 2013.

Покрет за Србију је већ указивао да је „борба против криминала“ као пут за излазак Србије из сиромаштва – лажна нада, односно пропагандни трик. Поготово ако се сведе на „24 спорне приватизације“ са фамозне листе ЕУ.

Данас су нас и први потпредседник Владе и тужилац обавестили да је, по виђењу власти, у те 24 приватизације држава оштећена за 80 милиона евра. А само у једном месецу, на пензије у Србији се исплати 363 милиона евра.

У периоду 2002-2012. сумарни спољнотрговински дефицит је износио 55 милијарди евра, а на отплату дугова потрошили смо око 30 милијарди. Ако се томе дода профит банкарског сектора (који је углавном у западном власништву), па и недавно изречена процена Мајкла Хадсона из „Међународног конзорцијума за истраживачко новинарство“ да је 2000-2010, управо кроз приватизације из земље у оф шор зоне изнета 51 милијарда долара, лако се долази до процене да готово половина БДП Србије (који је прошле године износио око 30 милијарди евра) одлази из земље, углавном на Запад.

Од око 3000 приватизованих предузећа у Србији после 2000. године, око 2000 је обуставило рад. Пољопривреда је на најнижим гранама у историји Србије, а сточарство готово уништено.

Последице су геноцидне – 100 Срба мање сваког дана, 35.000 или 0,5% становништва сваке године.

Ово се све дешава под потпуним надзором западних „саветника“, на упорном и „безалтернативном“ путу у ЕУ.

Из ових сурових цифара, свакоме морају бити јасне две ствари:

Прво, „борба против криминала“ у верзији садашњих власти је замазивање очију народу и пропагандни трик, који нимало неће помоћи да се у Србији живи боље.

Друго, једини пут за заустављање геноцида, покретање развоја и бољи живот грађана Србије је моментална ликвидација колонијалне зависности Србије од Запада и успостављање финансијско-монетарног суверенитета.

У том контексту, пут ка ЕУ је највећа од свих превара. То није пут ка бољитку за Србију, већ начин да се гарантује њена пропаст, односно одржавање колонијалног система.

Власти суверене Србије ће заиста искористити све државне надлежности да се успостави привредни систем у интересу Србије и њених грађана. Управљање Србијом из Брисела било би, као и досад, само у интересу посрнулог Брисела, а нимало у интересу Србије.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ДА ЛИ ЋЕ СРБИЈУ РАСТРГНУТИ НАТО-ЗВЕРИ?

17. октобар 2013.

Покрет за Србију осуђује давање могућности председнику НАТО Хрватске да се обрати Народној скупштини Републике Србије. Обраћање парламенту је врхунска почаст која се уопште може указати шефу друге државе и резервисана је за најпријатељскије земље. Указивање такве почести председнику Хрватске представља увреду за многобројне жртве и прогнанике, јер нити је Хрватска учинила било шта значајно на решавању проблема које је сама створила, нити је натоизовани руководиоци Србије на то озбиљно подстичу.

Покрет за Србију осуђује кампању у којој се снаге НАТО покушавају приказати као једини могући заштитници Срба на Косову и Метохији. Зар заштитници од сопствених терористичких марионета? Атмосфера лажи, претњи и уцена преноси се свим средствима и на српски народ на Косову и Метохији и на његову Цркву, како би се злоупотребила њена благородна жеља да заштити народ и његове светиње, и како би се сав тамошњи народ затворио у НАТО кавез са дивљим зверима и њиховим дресерима, а затим и читава Србија увукла у НАТО.

Највеће злочине против српског народа починили су НАТО и његови плаћени целати из „НАТО Државе Хрватске“ и „НАТО државе Косово“. НАТО настоји да преко својих плаћеника у Србији издејствује да сама Србија, удварајући се Загребу и Приштини, легитимизује НАТО злочине и њихове последице и да се без борбе економски, политички и духовно преда НАТО зверима да је растргну. Другачију судбину нико благородан не може очекивати ако постане плен НАТО звери.

Српски народ се никада није духовно предао ни дозволио да му промене свест. Саберимо се, сви који разумемо и можемо и – протерајмо НАТО звери из Србије!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НОВЕ АКЦИЈЕ НАТО ТЕРОРИСТА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

20. септембар 2013.

Јуче је из заседе убијен полицајац Еулекса на путу у општини Звечан. У близини пута се налазе албанска села, чији су мештани још пре две године показивали дуге цеви и преко снајпера гледали српске барикаде.

Данас је експлодирала бомба у Бошњачкој махали, делу северне Косовске Митровице настањеном албанцима.

Хашим Тачи је изјавио да је његова „влада“, а „у сарадњи са Еулексом, КФОР-ом и другим међународним партнерима, одлучна да настави да обавља своје уставне и законске обавезе за јачање владавине реда и закона на целој територији Косова, са посебним нагласком на северни део земље“. Он је такође нагласио да је напад на припаднике Еулекса – дело „кажњиво од стране грађана и институција Косова“.

Као што је познато, још од пролећа се на Косову и Метохији налази америчка војно-обавештајна бригада.

Из ових чињеница је свакоме јасно и коме последње терористичке акције иду у корист и ко би имао интерес, а и реално могао да их организује.

Ипак, нарочито је злокобно не само што се ове терористичке акције користе као типичне операције „лажне заставе“, већ и то што хистеричне изјаве београдских челника директно служе оваквом ефекту, стварајући утисак да су Срби починиоци.

Овакве ствари смо гледали годинама на Косову и Метохији, па затим у Авганистану, Ираку, Либији, Сирији...

Покрет за Србију најоштрије осуђује НАТО тероризам и захтева да се НАТО терористи избаце из Србије, а са њима прекину сви противуставни и противзаконити војни, безбедносни, политички и економски аранжмани који разарају Србију.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

РЕПРИЗА „КОСОВСКОГ РАТА“ У СИРИЈИ ЈЕ ПРЕТЊА ЧОВЕЧАНСТВУ

19. септембар 2013.

МЕЂУНАРОДНИ комитет „Слободан Милошевић“, чији су копредседници Ремзи Кларк, Сергеј Бабурин и Велко Влканов, а у чијем је саставу око 150 истакнутих стваралаца и јавних личности из целог света (до краја свог живота међу члановима су били и Харолд Пинтер, Александар Зиновјев, Пјер-Мари Галоа, Жак Вержес...), огласио се саопштењем поводом сиријске кризе, поредећи је са агресијом на Србију 1999. и ситуацијом на Косову и Метохији.

Секретар Милошевићевог комитета је Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију.

Текст саопштења Милошевићевог комитета:

„Свет се суочава са једном од најопаснијих претњи у својој историји. Агресија против Сирије од стране хорди терориста обучених, опремљених и плаћених од стране Западне корпоративне империје – САД и њихових НАТО, ционистичких и вехабијских компоненти, прети да ескалира у рат високог интензитета који би довео до експлозије читав Блиски Исток, а и читав свет, кроз нуклеарни сукоб САД и Русије.

Америчка, тј. западна пропагандна машинерија говори о „позитивном искуству Косова“ у настојању да оправда агресију. И заиста, агресије против СРЈ-Србије и Сирије имају много сличности – ту су и слање екстремиста из иностранства да дестабилизују хармонично мултиетничко друштво, и лажи о „режиму“ које распростиру западни медији и политичари, претварајући националног лидера од уваженог партнера и „фактора мира“ у „касапина“ и „диктатора“. А када су терористи готово сасвим поражени, прети се директном оружаном агресијом САД и њихових вазала, мимо Савета безбедности УН.

За повод се узимају лажне приче о „масакрима цивила“ од стране режима, 1999. у селу Рачак, а данас у рејону Гута. И саме ове пропагандне лажи представљају ратни злочин, јер им је циљ стварање јавне подршке агресији. Сличност је и у томе што је народ Сирије, као и народ Србије који се 1999. храбро супротставио агресији САД и НАТО, уједињен око свог државног и војног руководства, и одлучан да се брани.

Али, постоји и огромна разлика – свет није исти као што је био 1999. Финансијски механизми, које западна империја користи да експлоатише свет, се распадају. САД и ЕУ доживљавају економске, социјалне и моралне конвулзије. Империји је потребан нови велики рат да би се очувала америчка војна доминација у свету. Јер, док год Америка може да некажњено убија и разара, колапс западних финансија се може одлагати, државе ће у страху примати безвредне доларе, задуживати се код вампирских банака и наставиће се покушај успостављања светске олигархијске диктатуре.

Али, однос снага у свету се битно променио. Кина, Индија и Бразил су се развиле у суверене економске, политичке и војне силе. Америка и њен главни савезник Британија убрзано губе моћ. Упркос контроли водећих западних медија, људи широм света одбацују империјалистичку агресију и ратну пропаганду и утичу на своје владе да се дистанцирају од опасних америчких ратних претњи, па је чак и британски парламент, први пут за више од 200 година, гласао против рата. А што је најважније, Русија је обновила своју моћ и одлучност да делује као суверена суперсила и прихватила је изазов да се суочи и супротстави чудовишној империји, не само у свом интересу, већ и у име човечанства којем је запретио нови фашизам.

„Демократско” лице доктора Џекила се показало, још једном, као капиталистичка, империјалистичка, „нео-либерална” маска мистера Хајда у свој његовој изопачености.

Империјалисти делују кроз своја тајна друштва, Трилатералне комисије, групе Билдерберг, банкстере и нарко-мафије на сејању смрти, а против живота људи целог света, па и саме Америке, да би тиме хранили своју моћ. Њихови прави циљеви су раскринкани. Њихова империја је осуђена на пропаст.

Све слободне нације и слободни људи, од Латинске Америке до Кине, налазе свој глас, који је дуго био сузбијан страхом. Они се морају удружити, одбранити и задобити – праведан свет, утемељен на Међународном праву и човекољубљу, онај, у који су веровале генерације и за који смо се сви надали да ће бити успостављен после победе над фашизмом 1945.

Не може се служити добру и мамону.”

ДВЕРИ И ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ ПРЕД АМБАСАДОМ САД

7. септембар 2013.

Покрет Двери и Покрет за Србију данас су са конференције за медије, испред Амбасаде САД у Београду, упутили захтев Влади Републике Србије да стане у одбрану међународног права и да се изјасни против најављене агресије на Сирију.

Члан Старешинства, Владан Глишић је у име Двери, као покрета који се залаже за поштовање међународног права и суверенитета држава, најоштрије осудио најаву америчке агресије на народ Сирије.

„Данас, када је три четвртине водећих земаља света против те агресије, а само 5 држава на челу са САД су спремне на најгрубље кршење међународног права, Двери позивају Владу Србије да покаже минимум достојанства и да такође стане у одбрану међународног права, а против америчке агресије. Сматрамо – као и највећи део међународне заједнице – да мора да се нађе начин за мирно решење“, рекао је Глишић.

Он је подсетио да је управо у ово време 1944.године Београд био бомбардован од стране „савезника“ на челу са САД. Зато Србија, која је била жртва и НАТО агресије из 1999. мора бити појачано осетљива на овакво понашање Американаца, истакао је Глишић.

Владимир Кршљанин, испред Покрета за Србију и новинар и публициста Биљана Ђоровић позвали су на уједињење српског народа и свих слободарских снага у свету ради координисаног протеста до коначног одустајања САД од напада на Сирију.

„Не можете служити Богу и мамону“, речи су Господа нашег Исуса Христа. Америчка политика данас се претворила у чудовиште које служи најгорим антиљудским и антихришћанским интересима! У Сирији, на библијској земљи, жртве најбруталнијих злочина су данас Хришћани- и то показује природу америчких ратова“, рекао је Кршљанин и истакао да је на исти начин 1999. вођена агресија против Србије и Срба, а да се амерички званичници данас тиме отворено хвале.

„Наши властодршци својим понашањем пљују по жртвама бранилаца отаџбине из 1999. и покушавају да озваниче резултате америчке агресије. Али, уверени смо да ће одлучност српског народа прекинути и овај покушај издаје земље, продаје њених природних добара и грађана и гажења Устава и Резолуције 1244“, казао је Кршљанин и упозорио да би у случају агресије на Сирију, у операције би могле бити укључене и Бондстил и Амбасада САД у Београду.

Он је поручио да је пред нама ипак пораз америчке политике – без обзира да ли ће агресија започети, или не – јер ће одлучност Русије, Кине, већине човечанства и пре свега сиријског народа довести до преокрета у светским односима.

СРПСКИ РОДОЉУБИ ПРОТИВ ЕСКАЛАЦИЈЕ АГРЕСИЈЕ НА СИРИЈУ

30. августа 2013.

Конференција за штампу

Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију:

Ми представљамо део родољубивих снага у Србији који теже стварању родољубивог фронта, а повод наше данашње конференције нам говори зашто је неопходан један ослободилачки фронт који ће окупити све који немају страха да искажу став да Србија мора да води самосталну политику у свом интересу – и да се ослободи погубних страних утицаја. Јер, све зло које доживљавамо последњих деценија потиче управо од њих.

Повод је веома тежак, веома драматичан, веома страشان и опасан за цео свет. На мети је једна пријатељска земља, мада – да је у питању било која земља, под оваквом претњом, вредело би изразити солидарност и осудити претњу. Пријатељска земља и народ Сирије су под овом претњом већ око две ипо године. Код њих је по истом сценарију – а западни аутори тог сценарија то отворено признају – који је примењен у случају Косова и Метохије, на делу покушај да буде разорена земља и њен народ. Када није успело да се то постигне слањем плаћеника, гангстера и тзв. побуњеника и њиховим наоружавањем, када није успела дестабилизација земље, сада прети војна агресија.

Снаге САД и неколико њихових савезника већ су се разместили у борбеном поретку у окружењу Сирије и прете нападом мимо СБ УН.

Наше две основне поруке су: осуда овог понашања које се ничим не може правдати и толико је ван међународног права да се може поредити једино са оним што су фашизам и нацизам чинили у прошлости; друга порука је солидарност са Сиријом, земљом која је током 90-их, за време притисака и агресије на нашу земљу задржала са нашом земљом пријатељске

односе, односе солидарности, а ми данас јој узвраћамо заоштравањем санкција. Јуче је страним новинарима у нашем МИП потврђено да се Србија придружила санкцијама против Сирије које је ЕУ у понедељак заоштрила.

То је опасно понижење и корак даље у раскораку који власти имају са сопственим народом.

Повод који САД узимају за претњу оружаном силом је лажан и измишљен. То је свима јасно. То је повод из арсенала оних од 1. септембра 1939. у Глајвицу, па у Тонкинском заливу, па на Маркалама, у Рачку, па затим са тзв. оружјем за масовно уништење које у Ираку никада није пронађено.

Чак и када би неки повод постојао и некакво морално оправдање, а не постоји, нико није дао право САД, НАТО ни било којим америчким савезницима да по свом нахођењу деле правду, прете силом и употребљавају силу мимо остатка света.

Понашање наших власти би се могло упоредити са покушајем да се придружимо Хитлеру 1944. године.

Још увек постоји реална нада, иако агресија непосредно прети и могла би да почне већ данас или сутра, да до ње неће доћи. Види се нејединство у редовима америчких савезника и несигурност у самој Америци. Оно што је најважније је да се види јасан и принципијелан став пре свега Русије и Кине, али и великог броја других земља којима је стало да се заштити међународно право.

Они који прете употребом војне силе се плаше реакције ових земаља!

Наравно, највеће признање се мора одати херојском отпору сиријског руководства и сиријског народа и јединству у отпору агресији. Јер, да нема тога, подршка споља не би имала никаквог ефекта. То је и нама наука!

Мора се променити потпуно курс државне политике у Србији и ово је последња опомена, а можда и последњи тренутак да се спасемо од највећег историјског понижења које нам прети – а то је да се нађемо на погрешној страни у једном великом светском сукобу. Такву срамоту српски народ у својој историји никада није доживео.

Хоћемо ли да будемо мета оружаних снага наших пријатеља? Оних који су и сад спремни да нам у свему помогну и чији су добровољци у рату гинули борећи се на нашој страни!

Још неколико речи о ризицима: прича се да Америка и не планира инвазију и тотални рат него неколико дана кажњавања Сирије бомбардовањем, ракетирањем итд.

И у нападу на нашу земљу 1999. планирали су да свој ратни циљ постигну за недељу дана, а нису га постигли ни за десет пута више дана. У

овом случају, чак и да им није циљ свргавање власти у Дамаску за три дана бомбардовања, ради се о нападу на суверену земљу чије пријатељске земље – мислим на оне у окружењу као што су Египат, Палестина и Иран – неће седети скрштених руку у случају напада на Сирију. И Сирија ће се бранити знајући да има сигурно залеђе у испоруци најмодернијег наоружања и потпуној политичкој подршци од стране Русије и Кине. Сирија ће се бранити активно! А не онако дефанзивно како смо ми били принуђени 1999. Може се очекивати да Сирија и њени савезници од самог почетка напада узврате по територији земаља које буду савезници Америци у том тренутку. А ту може да се говори и о Израелу, о Катару, Саудијској Арабији ...

Таква ескалација рата која може да захвати цео регион – може да доведе до светског нуклеарног рата, катастрофе и ликвидације читавог човечанства.

Потпуно је бесмислено и недопустиво да било које људко биће, а камоли припадници поносног народа какав је српски, да затварају очи пред таквом претњом и да ћуте.

Ако до агресије не дође, неће доћи због одлучности слободних земаља и слободних људи, било из које земље. Такву одлучност поседује већина грађана Србије и већина Срба.

Ми данашњим иступањем хоћемо да искажемо ту одлучност да не би била заборављена ни у Сирији, ни у Москви, ни у Вашингтону. И да не би била заборављена ни на Косову и Метохији које је жртва агресије, које је окупирано од стране НАТО пакта и које мора бити ослобођено.

На крају, уз осуду наших власти због праћења санкција ЕУ према Сирији, постављамо два питања политичким и војним властима у Србији: шта се предизума, пошто се ми налазимо у Источном Медитерану, истом региону у коме прети избијање највећег војног сукоба можда и у историји човечанства – какве војне, политичке и безбедносне припреме се обављају у Србији; и шта ћемо коначно са неправно подигнутом америчком базом Бондстил на територији Србије која се налази у домету иранских ракета? О руским нећу да говорим – у њиховом домету је цео свет.

Дакле, овим данас саопштавамо глас слободне Србије!

Мирко Јовић, председник Српске народне одбране у Отаџбини:

Ми не престављамо само покрете које предводимо већ већинско мишљење у српском народу које нема прилику да се искаже, јер смо после 1999. изгубили свој политички систем. Наметнут нам је један нов систем који није наш.

У периоду од 1990. до 1999. сам лично учествовао у формирању вишестраначког система у Србији. Тај систем је имао пуно фалинки, али

је био наш. Није имао прилику да се потпуно развије и буде темељ будућег развој очувања Србије као државе.

Добили смо туђински систем, а са тим и медијски простор који је у служби тог система.

Зато данас већина српског народа саосећа са народом у Сирији, све смо то ми преживели, свака наша породица, војници на фронту... Ако не знамо нашу славну историју, сигурно је да би се наш народ, бар због те агресије која је чини се била јуче, солидарисао и упозорио шта агресија све доноси.

Ми који смо видели какво је разарање уследило, по здравље народа и растурање државе, јасно је да би на сва звона требало да о томе причамо, и у парламенту, и на телевизији да се воде дебате... Где је тзв. невладин сектор? И то је туђинско! И то реагује по диктату, као страни најамници.

Данас имамо ситуацију: не пада снег да покрије брег. Када се дође до овако великог изазова тачно видимо где се налазимо. Поједине слободне државе и слободни људи наивно верују да целат неће стићи до њих, да ће се уморити, одустати или заборавити на њих или да ће са њима имати неке посебне односе!

Сада је јасно да постоји систем који неће да дозволи да постоје потпуно слободне земље. Зато Американци кажу да им није довољна промена режима. Видели су са Египтом да су се преварили, да није довољна пука промена власти. У Србији је то било довољно, у Египту није било довољно...

Ако се не заустави на Сирији за следећу слободну земљу се и неће тражити разлог, само ће рећи да је то њихов интерес и да то мора тако. Док агресор не буде заустављен онако како мора, јединим језиком који он разуме – он се неће зауставити.

Пробаћемо да у складу са дешавањима позовемо да све покрете и све забринуте људе и да организујемо шири и већи јавни скуп.

Генерал Живомир Нинковић, ратни командант РВ и ПВО Републике Српске:

Моји разлози да осудим агресију су следећи:

1. Осуђујем је као православно верујући у Господу Србин, јер је то акт против Божјег дела.

2. Осуђујем, као професионални војник, који садржај рата, страхоте разарања и дугодеценијске последице истог може да сагледа и опише и пре него што рат почне.

3. Осуђујем, као професионалац, који је водио рат против НАТО пакта и најдиректније гледао страдање мог народа, његове патње, бестијално

разарање моје земље и онога што су деценијама стварале генерације, па могу и да сагледам последице које ће се дуготрајно осећати у различитим облицима.

4. Осуђујем сваку земљу и коалицију земаља, која своје политичке, економске и сваке друге интересе решава ратом и уништавањем других држава и народа.

5. Осуђујем рат који са аспекта употребе наоружања, његове савремености, темпа технолошког осавремењавања и разорне моћи може изазвати такве катастрофалне размере које људски ум не може ни појмити.

6. Осуђујем ескалацију агресије на Сирију, као што бих осудио агресију на било коју земљу. Политика која своје интересе реализује разарајући друге земље и нације не може у крајњем ништа добро донети ни себи ни човечанству.

7. Осуђујем, јер агресија може ескалирати до те мере да изазове тектонске поремећаје у региону као и изазвати такве сукобе који би довели до глобалног светског сукоба, који по реалном расположивом арсеналу наоружања може изазвати несагледиве последице по човечанство.

8. Осуђујем сваку полику која рефлектује да успоставља своја правила и принципе понашања у међународним односима, представљајући их као универзалне принципе највиших вредности, а запостављајући дубоку историју, традицију, културу и специфичности сваког народа, нације и државе, разарајући их разним облицима рата: неокортички, ниског интензитета, психотронски, неурололингвистичког програмирања, класични, нуклеарни итд.

9. Осуђујем, јер је сиријски народ у својој традицији и култури у историји човечанства неупоредиво више дао од оних који планирају да их уништавају.

10. Осуђујем, јер агресија има прљаве и монструозне циљеве, који немају ништа заједничко ни са наводном употребом хемијског оружја, нити са прокламованим циљем, што смо сви видели на сопственом и другим примерима.

11. Осуђујем сваку политику која право на суверенитет и територијални интегритет оставља само за себе, а одузима другим државама и народима, разарајући их на најмонструознији начин. Таквој политици мора да се супротстави сваки слободоуман човек и свака земља која љуби истину, правду и слободу и која је свесна зашто суверенитет, територијални интегритет и државност треба бранити свим средствима.

12. Не постоји ниједан разуман разлог да се не осуди ескалација агресије не Сирију. Не желим да будем неразуман.

СРБИЈУ „ЧЕШЉА“ 8.000 СТРАНИХ АГЕНАТА

4. август 2013.

МАГИСТАР Владимир Кршљанин, по образовању астрофизичар, најширој јавности је познат као амбасадор у СМПП-у из времена Слободана Милошевића. Данас је на челу Покрета за Србију који у оквиру иницијативе „Никад граница“ обједињује патриотске снаге у свенародни фронт против недржавотворне политике.

Кршљанин је и почасни професор руског Државног трговинско-економског универзитета, сарадник Руског института стратешких истраживања (РИСИ), члан управе Светског савеза слободних мислилаца, секретар Међународног комитета „Слободан Милошевић“ и члан Удружења књижевника Србије. С њим смо разговарали о актуелној политици у Србији, њеним односима наспрам глобалних сила и кретања, као и питању колико српски народ може да утиче на процесе супротне његовим националним интересима.

Може ли се рећи да је Покрет за Србију, заправо, опозиција политици званичне власти?

– Покрет за Србију је пре свега патриотска организација која окупља грађане који желе праву Србију, а међу којима има много стручњака и људи са великим знањем и искуством у разним областима, као што су адвокати, генерали, новинари, политички и радници из бивших државних служби. Ова организација допринеси општем буђењу у Србији и ангажовању што већег броја људи одстрањених од реалног утицаја, а због повратка Србије самој себи, односно остваривања суверене политике, одбране територијалног интегритета земље и развоја који би се темељио на вредностима из наше историје и нашег значаја као нације.

Шта је суштински циљ иницијативе „Никад граница“ у оквиру које делује Покрет за Србију?

– Србија се већ дуже време налази пред великим изазовима, а један од највећих је како да сачува државни суверенитет. Док смо били изложени НАТО агресији и другим неправдама са Запада некако смо и успевали да сачувамо државни суверенитет и достојанство грађана. Сада је на делу велика обмана власти која покушава да за рачун својих западних пријатеља анулира све за шта смо се борили током 90-их и у последњој деценији

овога века, али и у светским ратовима, и превари грађане да носе некакав патриотски карактер, а заправо спроводе својеврсну капитулацију са изговором да то води нечем добром у економском смислу, иако сви видимо да нас то води у потпуну економску и социјалну катастрофу. Покрет за Србију је од краја прошле године приступио иницијативи „Никад граница“ и сада заједно све своје напоре усмеравамо на прекидање погубног политичког курса и свега што је везано за бриселски споразум и предају Косова и Метохије, кршење Устава Србије. Циљ нам је да створимо један општенародни фронт који би понудио праву алтернативу Србији.

Верујете ли да је то могуће ако је ДСС инсистирао да самостално организује протест против видовданског добијања датума за ЕУ?

– Највећи проблем је, свакако, у великим странкама које су навикле да постоје као самостални политички субјекти и у свом политичком прагматизму са једне стране гледају, ако су патриотске, шта је национални интерес, а са друге стране колико ће неки потез да утиче на њихов политички рејтинг и изборне резултате. Знам да се у ДСС разговара о потреби стварања патриотског блока, јер смо више пута с њима дискутовали на ту тему, али нисмо добили одговор. Протест ДСС организован је као наставак активности четири општине са севера Косова, али и поред тога већина патриотских снага је очекивала већу кооперативност ДСС тим поводом. Садржај њихових порука је био адекватан, али је велика штета што протест није био масовнији. Ни радикали нису увек једноставан саговорник, без обзира што су остали испод цензуса. И поред признања на доследности у ставовима, сматрам да је њихов ангажман у јавном и политичком животу на плану одбране декларисаних ставова недовољан. Ако је посреди издаја државних интереса, ако је у питању територијални интегритет земље и ако је њена будућност угрожена, потребно је много више од вербалних активности.

Ако неко неће да жртвује своју позицију за патриотски интерес, зар се онда не поставља питање да ли је тај патриотизам истински?

– Тако мисли велики број грађана Србије, али овде постоји такозвана елита, појединци или групе које уз помоћ новца остварују политички утицај, а своју позицију су учврстили у време апсолутне западне доминације над Србијом. С обзиром да је та „елита“ потпуно зависна од окупатора Србије, она не ради у интересу земље, већ води прозападну политику и поред тога што је огромна већина грађана Србије против НАТО алијансе, а за савезништво са Русијом, а убедљива већина је и против уласка у ЕУ. Све то говори да демократија у Србији не функционише и да та ситуација

мора да се промени. Насупрот тој такозваној елити постоји такозвана резерва – родољуби који су у сваком погледу компетентни, познати као стручњаци, јавни и политички радници, научници, који су у Србији много бројнији и квалитетнији од самозване елите, али није организована и нема капитал ни адекватан утицај у друштву. Зато је неопходан један широки фронт са веома јасним, једноставним, али убедљивим и одлучним захтевима, коме ће већина људи веровати. То не може да буде још једна финансијска корпорација под називом политичка странка, него један општенародни фронт у коме ће свако бити поштован и неће се осећати изманипулисаним.

Како цените напоре наших власти да грађане убеду у причу о непостојању алтернативе за Србију осим ЕУ?

– То је једна од најстрашнијих ствари, која има много слојева. Пре свега, она одражава чињеницу да наша политичка врхушка, превасходно оличена у три човека који никога не консултују, па чак ни своје странке, а о неким државним структурама или озбиљним аналитичким службама да и не говорим, спроводе неку политику о којој се договарају са својим западним менторима, и спроводе је у Србији по њиховим наложима. Прва ствар коју од њих траже Америка и Брисел је признавање независног Косова које и не мора да се догоди одједном, него у фазама како и раде, јер то је и био крајњи циљ агресије на Србију који сада желе да овековече, а то могу да постигну само уз пристанак Србије. Други захтев Вашингтона је да Србија „остане на европском путу”, то значи под контролом НАТО пакта и ЕУ, без икакве перспективе да некада постанемо њихови равноправни чланови. Њима Србија и није потребна као партнер, него као разложена и разорена земља да би им била пробављива. Наравно, односи српских политичара према Русији произлазе из оваквог става Америке. Русија нашим садашњим властодршцима служи за обману сопственог народа како су они патриоти и како се са руским властима виђају, потписују споразуме, а истовремено воде рачуна да не пређу границу која им је дозвољена. А рекло би се да им је мало више дозвољено него Тадићу.

Је ли Запад тиме на неки начин заштитио Тадића од тоталног разобличења, а садашњој власти оставио да игра игру са Русима?

– Американци су, заправо, и рачунали на то да отпор грађана Србије отупе тако што ће њихове захтеве испунити партије које имају имиџ патриотских и које због тога треба да сарађују са Русијом. Неки облици војне сарадње који су били забрањени у Тадићево доба, овима су дозвољени, али ограничени. Наиме, Русија је спремна да буде наш савезник, али ми имамо НАТО официре у Генералштабу, у Министарству одбране, у Војно

безбедносној агенцији, на Војној академији, који потпуно контролишу целокупну сферу одбране и безбедности у Србији. Да ли је могуће и замисливо да имамо озбиљно партнерство у одбрани са Русијом, а да истовремено амерички и британски официри седе у нашој војсци, исти они који стварају војску независног Косова и који су нас до јуче бомбардовали осиромашеним уранијумом. Лаж да ми с њима сада из чистог прагматизма градимо ново пријатељство неће проћи код економски и социјално угрожених грађана, јер они знају да нема ни трага добрим намерама Запада према Србији. Значи, Србија треба да буде колонизирана као и све земље у региону које су већ ушле у ЕУ и НАТО, али осим тога она мора да буде ликвидирана као политички фактор, и растурена територијално, економски, духовно и морално.

Могу ли такви односи са Русима да угрозе и пројекат Јужног тока који би значајно унапредио нашу привреду и животни стандард?

– Свакако да могу. Наше власти то никада неће да признају, већ се стално куну да ће тај пројекат бити реализован, али ми у разним потезима појединих министара и у клими која се емитује кроз медије, па чак и у неким покушајима уласка у алтернативне енергетске пројекте везане за ЕУ, видимо да је та ствар непожељна. Много година се преко Набука и Јужног тока као симбола конкуренције води геополитичка битка између Запада и Русије. По свему досада, а и по економској основаности и реалистичности Јужни ток је однео победу, Набуко је практично напуштен, али сада се већ говори о неком трансјадранском гасоводу као делимичној замени за Набуко и некаквом покушају да се уз овај велики руски гасовод ипак добије и неки извор гаса, иако много мањи, који неће зависити од Русије.

Значи ли то да наши односи са Русијом зависе искључиво од воље тренутне политичке врхушке?

– Најпре треба рећи да је Запад тај који је стално настојао да спречи државно-политичко повезивање Русије и Србије. Русија чак није била укључена ни у аранжмане којима је окончан Први светски рат, а један од њих је и стварање Југославије у Версају. Ми сад имамо могућност као никад у историји да односе са Русијом заснујемо слободно и у своју корист, и неистине које наши политичари повремено износе против тога не стоје. У најзваничнијем руском документу – Концепцији спољне политике Руске Федерације пише да је Евроазијски Савез отворен и за друге државе осим бивших република СССР. Не верујем да у Русији данас постоји било ко да би се успротивио таквој жељи Србије, ствар је искључиво у нашим рукама. Уосталом, чак се ни Јељцин 1999. није смео отворено супротставити

отпочињању процеса укључивања СРЈ у Савез Русије и Белорусије.

Што се уласка у ЕУ тиче, јесмо ли из негативних искустава неких земаља, Румуније и Бугарске на пример, извукли бар неку поуку?

– Последње земље које су имале извесну корист од уласка у ЕУ су биле Грчка и Португалија. Међутим, и та корист је била невелика, краткотрајна, и као што се види није им донела ништа добро. Прича наших политичара да због окружења и ми морамо тако није никакав аргумент, мада нико и никад није говорио да треба да прекинемо сарадњу са земљама ЕУ. Али улазак у систем ЕУ за Србију чија је економија нејака значи опасност, значи одустајање од развоја, а криза која је на делу у ЕУ и на Западу прети да ћемо још више осиромашити, јер они због својих проблема морају да нас експлоатишу још више него обично. За нас је најважније да се суочимо са истином и схватимо да морамо потпуно да променимо курс државне политике, јер чак и кад не би било негативне пристрасности Запада према Србији, сви разлози су на страни евроазијских интеграција.

Као бивши амбасадор, шта мислите о раду наше дипломатије?

– Претходним властима, као и садашњој политичкој врхушки, у ономе што раде не требају ни војска ни дипломатија. Њихови лидери су обећали послушност окупатору и спремност да ураде све што се од њих тражи. Али војску и дипломатију не укидају напросто зато што би то била грдна срамота, и што то ниједна земља у свету досад није учинила. Наравно, и у војсци и у дипломатији још увек има квалитетног кадра, мада су многи отерани, а они који су остали принуђени су да раде против интереса Србије. Али, то још увек може да се промени!

СПС дубоко на прозападном курсу

– Не желим да будем личан, мада ми то није лако јер сам годинама био члан социјалиста и блиско сарађивао са данашњим лидером. СПС је настао из једног општенородног покрета уз који је крајем 80-их година стао читав народ и српска интелигенција, подржавајући политику коју је оличавао Слободан Милошевић. Тада смо трпели најбруталнији притисак Запада у разбијању Југославије, и нисмо имали Русију као савезника јер је и сама спроводила западну политику. Политика СПС тада се темељила на два принципа који би и данас могли да се примењују. Један је очување суверенитета земље, а други јака економија и висок степен социјалних права у интересу највећег броја грађана. Духовност и верска осећања су од социјалиста била уважавана, иако се о њима није отворено говорило. У том периоду изграђено је више православних храмова него у било ком периоду српске историје. Данас је СПС јако далеко од ових темељних опредељења, јер се прилагодио новим околностима што га је коштало

подршке грађана на изборима. У свом прозападном курсу СПС ризикује да изгуби и ово мало бирача који још верују да се политика социјалиста темељи на принципима о којима сам говорио.

У Београду делује 8.000 страних агената, не рачунајући њихове српске помагаче

У БЕОГРАДУ делује 8.000 агената разних западних служби. Ту не убрајам њихове српске сараднике. Значи, овде на хиљаде странаца под управом Британаца и Американаца контролишу сваки сегмент српске државе, економије и политике. Та ствар мора да се оконча, они морају да оду из наших државних структура, уопште нам нису потребни јер економска сарадња с њима је веома симболична, за разлику неких других европских држава с којима имамо коректне односе и значајну економску сарадњу. Али морамо јасно установити своје приоритете, учврстити свој суверенитет и стратешки се повезати са Русијом која нам је помогла у многим кључним историјским тренуцима, почев од ослобођења од Турака, када смо и обновили своју државност.

*„Геополитика“
Разговор водила: Невенка Стојчевић*

ДЕКОНСТРУКЦИЈА ВЕЛИКЕ ОБМАНЕ

26. јул 2013.

Поводом покушаја реконструкције Владе, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин дао је следећу изјаву за портал ФАКТИ:

Овој Влади и њеној „политици“ није потребна реконструкција, него – деконструкција.

Ако тројка то и не жели, то ће се неминовно десити, односно – већ се увелико дешава.

На челу Владе су двојица бивших страначких пропагандиста, а иза њих стоје читаве западне машинерије за манипулацију свешћу. Та комбинација и не може ништа конструктивно (па ни реконструктивно) да створи, осим великих медијских манипулација, односно бучних лагарија типа „борба против криминала“, „датум“, „реконструкција“. У тај арсенал спада и велико позориште звано „бриселски преговори“. Све је то смишљено да се прикрије да је цар го и да се спроводи западни диктат територијалног, државног, економског, моралног и духовног разарања Србије. Земља и животи људи у њој постају потпуно зависни од милостиње оних који нам раде о глави.

Ако се та извикана и мистификована „реконструкција“ ипак спроведе (примећујете ли да никоме није јасно ни по којим критеријумима ни са којим циљевима), биће то не да би у Владу ушли нови министри који су то својим ангажовањем највише заслужили у својим странкама, нити да би се на министарска места довели највећи стручњаци, већ да би се на та места довели људи са неког западног списка, који ће по проценама западних тајних служби најефикасније спроводити програм разарања Србије. Верујем да такав списак наша двојица пропагандиста, односно продаваца западне магле, већ имају у џепу.

Неће ме изненадити ни да инсценирана фарса дође и до крешченда, односно превремених избора, јер цена магле убрзано пада, а спремају се да задувају источни ветрови и растерају ту маглу.

Отуда мој утисак да се деконструкција велике обмане већ убрзано дешава.

Болест је захватила све поре српске политике и вероватно би једино адекватно решење били избори за уставотворну скупштину, после промене свих закона о изборима, медијима и странкама, односно укидања механизма који су читав политички систем учинили зависним од новца и тајних служби англоамеричке осовине и НАТО пакта.

Србији треба механизам који ће да изрази, а не да мења народну свест и народну вољу – за слободом и достојанственим животом. А сви ми треба да се угледамо на одлучност и веру наших људи са Косова и Метохије, који на северу покрајине бране последњу слободну територију у окупираној Србији. Слободна Србија имаће најмоћније савезнике у Русији и другим великим и слободним земљама Евроазије.

СЛОБОДНО МИШЉЕЊЕ У ЕРИ РАТОВА И РЕВОЛУЦИЈА

30. мај 2013.

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин учествовао је 25. маја на 44. конгресу Светског савеза слободних мислилаца, који је одржан у немачком граду Манхајму. Том приликом, Владимир Кршљанин је изабран за члана сталног руководства – Извршног бироа, ове најстарије организације радничког покрета у Европи, која је основана 1880. године у Немачкој. Ово је први пут да је нека личност из Србије изабрана у руководство ове организације. Владимир Кршљанин, бивши амбасадор СРЈ, који је и почасни професор Руског државног трговинско-економског универзитета, ће у руководству Светског савеза бити задужен за Источну Европу, укључујући Русију. На истом конгресу, уместо Луја Рожеа из Француске, за председника Светског савеза изабран је Клаус Хартман из Немачке, који је и дугогодишњи руководилац Немачких слободних мислилаца.

23. маја, у организацији Немачких слободних мислилаца, Владимир Кршљанин је у клубу „Волтер“ у Франкфурту одржао предвање на тему „Да ли смо на прагу Трећег светског рата?“, а 26. маја се у клубу „Оро“, такође у Франкфурту, сусрео и разговарао са представницима српске дијаспоре.

На конгресу Светског савеза слободних мислилаца у Манхајму, Владимир Кршљанин је имао уводно излагање на тему „Слободно мишљење у ери ратова и револуција“, које преносимо у целини:

Као еру ратова и револуција, можемо посматрати последња 2-3 столећа, али да бисмо схватили потребе времена и наше могућности да у њему делујемо, можда је довољно да се загледамо у 20. век, у којем је било највише ратова и револуција, и у почетак 21. – како да буде више добра, а мање жртава?

У данашње време глобализованих информационих технологија, више чињеница и више знања доступни су већем броју људи него икад. Тајна злоупотреба знања ускоро ће, због тога, постати немогућа. И у том светлу, видимо јасније него икад, да је борба добра и зла у ствари рат олигархије против човечанства. Човеку су иманентне слобода и заједница. Истина је ствар колико слободне мисли и стваралаштва, толико и људске заједнице, без чијег деловања живот и развој индивидуе нису могући.

То су полазишта знања, са којих ћемо, у овом кратком тексту покушати да сагледамо како савремено доба, тако и актуелност и значај принципа и циљева Светског савеза слободних мислилаца.

Први, а нарочито Други светски рат, добили су глобално уједначена тумачења и оцене, како у историјској науци, тако и у најширој политичкој јавности. Улога банкара и најбогатијих западних капиталиста у овим догађајима увек је сматрана опскурном, али обично у анализама није била у првом плану. Рушење СССР-а, као „највећа геополитичка катастрофа“ (Путин) и промене које су се од краја 1980-их догодиле у свету, по значају и размерама се могу ставити у исту равн са светским ратовима. Али савременост у коју смо ушли тим догађајима нам недвосмислено показује кључну улогу (западне) олигархије у свим деструктивним процесима 20. века, па све до данашњих дана. Олигархија настоји да управља светом у себичном интересу, дакле интересу супротстављеном хармоничном функционисању и опстанку људске заједнице. Она то чини користећи светски финансијски систем, војну силу САД и НАТО, тајне службе и тајна друштва, криминалне кланове, информационе технологије и технологије манипулисања људском свешћу. Друштва се настоје поделити и довести у стање конфликта по идеолошкој, верској, етничкој и расној основи, по римском правилу „подели па владај“, преврати и револуције се настоје злоупотребити, а природна тежња људи да чине добро и да се ради тога удружују, настоји се ставити под пуну контролу кроз лицемерну подршку хуманитарном раду и грађанским иницијативама у друштвима у којима апсолутно доминатни робноновчани однос генерише количину неправди коју је могуће битно смањити једино променом система.

Светска системска криза „неолибералног“, односно монетаристичког модела нам сведочи да олигархија губи битку и да не постоји могућност да се њена владавина светом оствари. Ипак, оно што видимо у развијеном западном свету и оно чиме тај свет у агонији још увек запљускује остатак света може се назвати светском олигархијском диктатуром (Ивашов). Све што она представља и чини данас, може се сматрати апсолутним злом и апсолутно је супротстављено животу човека и развоју човечанства. Таква оцена мора постати онако светски доминантна као осуда нацифашизма и мора имати делатне последице.

Чиниоци који руше могућност владавине олигархије су истовремена демократизација знања и повећање човечанства (уз иманентну људску креативност). Зато се против ових појава олигархијска диктатура бори свим средствима и без остатка. И тако се сучавамо са појавама као што су:

- –превара о пренасељености планете,
- –превара о глобалном загревању,
- –манипулација фармацеутским и генетским технологијама, као и технологијама производње хране,
- –индустрија наркотика, порнографије и промоција хомосексуализма,
- –манипулација масмедијима итд.

Светска олигархијска диктатура настоји да људе претвори најпре у потрошаче, затим у робље, и коначно у робу. Сметња томе је људски морал и сви облици људске заједнице (из којих је морал и произашао). Зато се плански и систематски сви ти облици разарају: породица, школска и верска заједница, задруга, еснаф, раднички синдикати и радничко акционарство, општина, регионална заједница, нација, држава... Демократија постаје фарса диригована новцем, а људска права и равноправност пред законом лицемерне и демагошке фразе. Друштвено ткиво постаје презасићено орвелијанским супротностима, у којем је свака појава иза које је стала олигархија – засигурно лаж, а врло често и сопствена супротност. Потпуно демонски, деструктивно, убиствено.

Размишљати о ризику од ратова будућности у потпуно глобализованом свету је готово бесмислено, јер је већ у току (унапред изгубљени) рат олигархије против човечанства.

Наведимо неколико страшних примера из рата (англоамеричке, НАТО) олигархије против Југославије и њене демонске демонизације српског народа, без чијег разумевања и правилне оцене данас није могуће правилно разумети ни оценити ни једну кризну међународну појаву.

Егзекуција неколико стотина ратних заробљеника у Сребреници од стране једне диверзантске јединице, чији је положај у српским снагама у грађанском рату нејасан, а чију већину припадника су чинили сарадници западних тајних служби, прво је пропагандом удесетостручена, а затим окарактерисана као геноцид (а практично нико од извршилаца тог „геноцида“ није процесуиран) и претворена у симбол који је надвисио и Холокост, а о 27 милиона Руса погинулих у Другом светском рату да и не говоримо. Тај догађај је био повод за напад НАТО на Републику Српску. Наводни „масакр цивила у Рачку“, за који је већ доказано да је био потпуна превара у режији Вилијема Вокера, америчког шефа посматрачке мисије ОЕБС-а на Косову и Метохији, био је повод за НАТО агресију на СРЈ, односно Србију.

За време НАТО агресије, Клинтон је изјавио да су Срби скривили два светска рата. Идуће године, на 100-годишњицу почетка Првог светског рата, гледаћемо оркестрирани покушај квазиисторијског „доказивања“ ове тезе. Ко је кривац за светске ратове? Па, Срби и Руси, наравно, који никад никог нису окупирали, иако су знали да дођу и до Атлантика, а без

чијег би труда Европа већ одавно била уређено гробље неког од ранијих покушаја „новог светског поретка“ или олигархијске диктатуре, па звало се то Наполеонова империја или Трећи Рајх, свеједно. Олигархија је у 20. веку играла „на сигурно“ – рат ће или наметнути њену директну превласт или ће ратна разарања и жртве наметнути њену индиректну превласт. Али, као што смо већ рекли, садашњи обрачун је коначан.

Мотиве антисрпске агресије НАТО открива Џон Норис из Стејт Департмента у својој књизи *Collision Course: NATO, Russia, and Kosovo* (Praeger Westport, 2005), чију је веродостојност својим предговором потврдио Строб Талбот:

„Управо отпор Југославије ширим трендовима политичких и економских реформи – а не неприлике косовских Албанаца – најбоље објашњава НАТО рат.,“

А „постмодерну“ блеровско-антивестфалску империјалну олигахијску идеологију, у својој књизи запањујућег наслова *The Breaking of Nations: Order and Chaos in the Twenty-First Century* (Atlantic Books, 2003) утемељује Блеров сарадник и високи функционер ЕУ Роберт Купер:

„За постмодерну државу, стога, постоји потешкоћа. Неопходно је да се навикне на идеју двоструких стандарда. Међу нама, делујемо на основу закона и отворене заједничке безбедности. Али, кад имамо посла са много старомоднијим врстама државе изван постмодерног света, као Европљни морамо се вратити на знатно грубље методе из ранијег времена – сила, превентивни напад, превара, све оно што је неопходно када се бавимо онима који још увек живе у свету деветнаестог века, где је свака држава за себе. Између себе, држимо се закона, али када делујемо у џунгли, ми такође морамо користити закон џунгле.“

Према Виктору Иванову, директору руске државне агенције за борбу против наркотика, годишњи профит нарко-картела на Косову од транзита авганистанског хероина, углавном на тржиште ЕУ, износи три милијарде Евра, што је сума двоструко већа од буџета целог Косова. Тренутно се у Авганистану производи два пута више ове дроге него пре 10 година у целом свету. Од употребе авганистанског хероина годишње у свету умре 100.000 људи. Русија је на највишем државном нивоу прогласила производњу хероина у Авганистану претњом светском миру. Ако се узме у обзир да Косовом у којем данас практично нема привреде, а више од пола становништва је незапослено управљају убице, вођи терористичких група и нарко-картела, чије је учешће и у трговини људским органима документовао извештај Дика Мартија Савету Европе, а које водеће западне институције промовишу као демократске политичаре и само се брину о томе како да заокруже вештачку независност ове покрајине, слика о одвратној хипокризији олигархијске диктатуре је потпуна. „Бандитски модел“ разарања држава, зачет у Централној Америци, разрађен на Косову, доживео је свој крешчендо у Либији, а сада се налази пред поразом у Сирији, где се као непремостив бедем показују одлучност нације и снага руског оружја.

Искушења глобалног рата олигархије против човечанства су огромна, тешка и болна. Сви ратни сукоби на тлу некадашње Југославије током 1990-их однели су око 125.000 живота. Међутим, првих 11 година западне доминације у Србији однело је животе око 400.000 жртава „транзиције“. Олигархијски мир, „Рах Americana“ је већи злочин од рата. Лихварење је и данас у већини правних система кажњиво, док је пуна слобода финансијских шпекулација легална. А ради се о много већем злочину, и то не некој лошој последици тржишне стихије, већ о злочиначкој завери, која као таква мора бити морално и правно санкционисана.

Али глобални стратешки преокрет и предодређеност олигархијске диктатуре на пропаст прокламовао је руски председник Владимир Путин у свом минхенском говору 2007:

„Бруто домаћи производ Индије и Кине заједно по паритетној куповној моћи је већ већи од БДП Сједињених Америчких Држава. А израчунат по истом принципу БДП држава групе БРИК – Бразила, Русије, Индије и Кине – превазилази укупни БДП Европске Уније. И, по проценама стручњака, у догледној историјској перспективи та ће разлика само да расте.

Не треба уопште сумњати да ће се економски потенцијал нових центара светског раста неизбежно претварати у политички утицај и да ће јачати мултиполарност.“

Ипак, олигархија и даље сеје смрт. А са тим се не смемо мирити ни секунда.

Слободни мислиоци с правом **„бране суверену једнакост свих земаља, захтевају окончање неразвијености и зависности; захтевају успостављање односа партнерства и равноправности; слободни мислиоци се залажу за међународно разумевање и међународну солидарност и штите међународно право“** (овај и следећи цитати су из поглавља ПРИНЦИПИ, ЗАХТЕВИ, ЦИЉЕВИ Статута Светског савеза слободних мислилаца). Али, да би се остварило **„право на живот без дискриминације, право на правду, социјалну сигурност и рад, као и право на бесплатно образовање и здравствену заштиту за све“**, остварење идеала индивидуалне слободе мора бити праћено заштитом и развојем људске заједнице као другим идеалом и фундаменталним, егзистенцијалним принципом, без којег није могућ не само **„интелектуални и социјални, културни и морални развитак човечанства“**, већ и његов опстанак.

Када као егзистенцијалну претњу и најтежи злочин осудимо свако одступање од равноправности људи засновано на сили и богатству (што је темељ олигархијског антисвета), када искоренимо плутократију, милитаризам и лажни елитизам олигархије, забранимо и одстранимо као болест из људске заједнице сва тајна друштва и елитистичке клубове олигархије, живећемо у области наше људске суштине, истине, правде и напретка.

ВАСКРС И ОСЛОБОЂЕЊЕ СРБИЈЕ – 10. МАЈ 2013.

3. мај 2013.

Искушења и мучеништво Србије и њеног народа последњих деценија, поново прете нашем опстанку и поново се усмеравају ка источнику нашег духовног бића – Косову и Метохији. И раније, као и сада, силе зла су биле огромне, охоле и бездушне. И раније, као и сада, од нас су отпадали они најслабији и најнедостojнији, клањали се силама зла као свемоћним и окретали против свог народа. И раније, као и сада, спасавале су нас вера, љубав и нада – око којих би уједињени народ постајао непобедив, јер пред народом уједињеним вером, љубављу и надом, силе зла се повлаче и сва њихова страшна оружја губе моћ.

НАТО или слобода

У Београду се налази 8.000 странаца – агената из НАТО земаља. Они ту раде против Србије и контролишу политику, безбедност, бизнис и медије. Нашим службама безбедности је строго забрањено не само да онемогућавају (што је иначе основни разлог зашто ове службе уопште постоје), већ и да прате њихов рад. Ти исти окупаторски официри праве војску „независног Косова“, обезбеђују главни хероински пут из Авганистана, преко Косова ка Европи, онемогућавају привредни развој Србије и њену самосталност у било којој области, организују злочине, дефинишу политичке поруке и медијске спинове... Иако није члан, Србија је потпуно уклопљена у „безбедносни“ систем НАТО-а.

ЕУ је форма англоамеричке олигархијске контроле значајног дела Европе, а својим „ширењем на Исток“ и НАТО и ЕУ имају претензију да разбију и потчине Русију, као основни фактор самосталне политике у Европи и свету. Услед системске кризе (нео)либералног економског модела, ЕУ је постала оптерећење и за своје најразвијеније земље-чланице, а последице кризе у мање развијеним земљама, укључујући оне које су, попут Србије, тек у процесу придруживања, су у правом смислу геноцидне. Диктатура олигархијског капитала у системској кризи брише све тековине демократије, морала, владавине права, културе, социјалне правде и доброг пословања у Европи.

Најцрња страница политике НАТО и ЕУ, на почетку актуелне кризе, било је крваво разбијање Југославије, другог по значају, после Русије, самосталног фактора у Европи, уз лажну оптужбу и одмазду против

српског народа. Свако повлађивање и покоравање Србије НАТО и ЕУ само олакшава остваривање њиховог плана дефинитивног разарања Србије. Тзв. „инвестиције“, „помоћ“ из предприступних фондова и кредити су само форма довођења у потпуну зависност без могућности развоја. Систем је такав да је одлив капитала из Србије на Запад увек многоструко већи од његовог прилива.

Дакле, нису глад и безберспективност могуће последице неприступања Србије ЕУ, већ су сигурна последица њеног останка на путу ка ЕУ. Једини начин за опстанак Србије је прекид свих односа са НАТО и задржавање односа са ЕУ на нивоу равноправне трговине и сарадње.

Хашка претпоставка, Косово и Метохија

Тековине одбрамбеног рата који је српски народ водио 1990-их, потврђене су (у великој мери) у међународно-правном смислу са два кључна међународна документа – Дејтонским споразумом и Резолуцијом 1244 СБ УН. Потврђивање тих тековина не одговара НАТО пакту и западној олигархији и зато они чине све да те документе пониште. И најновија фаза западне агресије против Србије и српског народа има управо тај циљ. Ове документе је немогуће поништити без „сарадње“ саме Србије и зато се покушава наметање „Бриселског споразума“, чији је садржај по Србију гори и од текста из Рамбујеа и од Ахтисаријевог плана (који је ветом Русије и Кине својевремено одбачен у СБ). Интегрисање Срба у правни систем НАТО-терористичког Косова, уз „гаранције“ ЕУ и НАТО, после којег би наводно уследило интегрисање Косова у уставни поредак Србије је најгрубља обмана. Западу је важно да се обави први корак, а ако се он обави, други никада неће бити обављен. Како иначе објаснити да се као најхитније решава управо питање заокруживања правног система квазидржаве, а не питање повратка стотина хиљада протераних Срба?

Евентуално спровођење „Бриселског споразума“ је равно капитулацији и потпуно обесмишљава отпор НАТО агресији и вишегодишњу дипломатску борбу за непризнавање НАТО квазидржаве на Косову. Овиме би Србија такође дефинитивно прихватила исправност „Хашке претпоставке“, односно српске кривице и за разбијање Југославије и за НАТО агресију, јер се иначе ни у историјском, ни правном, ни у моралном смислу овакви самоубилачки уступци од стране Србије не могу ни разумети ни оправдати.

Иако „Хашка претпоставка“ више није присутна у свакодневной пропаганди Запада, што би требало да уљуља властодршце и јавност у Београду у лажној нади да се о прошлости више не говори и да почиње нова епоха „пријатељских односа“ са Западом, она је присутна у свим потезима које Запад вуче у односу на Србију, она се подразумева, и може увек поново бити стављена под рефлекторе, као изговор за било који

негативан или дискриминаторски гест према Србији. Дакле, док год је „Хашка претпоставка“ на снази, нема пуне нормализације међународног положаја Србије, ни могућности за „нови почетак“ – бар уздржаних и коректних односа са Западом.

Хашки трибунал, као казнени орган НАТО и најболеснији продукт створен у читавој историји УН, појавио се 1993, на врхунцу империјалне охолости САД и у тренутку када је Русија била на коленима. Његов рад се не заснива на праву, правди и чињеницама, већ на ратној пропаганди НАТО, на основу које су НАТО тајне службе за Хаг састављале и спискове оптужених, и лажне оптужнице, и изјаве лажних сведока, и правила процедуре која омогућавају да буде осуђен свако на кога се покаже прстом из западних центара моћи. Овај паклени систем вештачког „доказивања“ хашке претпоставке, мора бити у потпуности раскринкан и одбачен, а Србија се од њега мора дистанцирати потпуно.

Иза свих великих злочина почињених на овим просторима 1990-их, укључујући оне које су починили Срби, стајале су западне тајне службе. Осим већ речених закључака о хашкој претпоставци у односу на Србе, важно је истаћи да ни муслиманско становништво БиХ не може дугорочно да заснива своју будућност на миту о Сребреници, нити албанско становништво КиМ може да заснива своју будућност на миту о „ослободилачкој борби“ терориста, убица, трговаца дрогом и људским органима. Шта када НАТО буде приморан, а то ће се десити ускоро, да напусти БиХ и КиМ? Већ сада је (ако се изузму групе које се користе нарко-новцем, а који такође може да пресуши већ 2014, после повлачења САД из Авганисана) економско-социјална ситуација на КиМ катастрофална. Половина становништва живи у беди и незапослености, традиционална породична заједница је разорена, број оболелих од рака расте брже него у другим деловима Србије... Уместо лудачких „преговора“ са злочинцима и терористима, које не би водила ни једна озбиљна земља, Србија се мора посветити испуњењу својих уставних обавеза и одговорности према територији и становништву, у шта спада и грађење друштвених, економских и хуманитарних веза са реалним друштвеним групама у оквиру албанске заједнице на КиМ.

Русија

Православни хришћански концепт љубави према ближњем, помоћи, солидарности и жртвовања појединца за добро заједнице, супротан је западном либералистичком идеалу неограничене слободе појединца. Наша вера је неосвојива тврђава за све оне који би да владају светом на рачун људи претворених у потрошаче, робље и робу. Али то је и објашњење жестине напада на Србију и Русију, у којим се нападачи никада не

задовољавају уступцима, већ покушавају да нас „декодирају“, одвоје од цивилизације и вере и претворе у прах.

Западна моћ се смањује, а изгубила је све атрибуте због којих би се било ко више добровољно угледао на Запад. Друге државе предњаче данас и у демократији, и у стваралаштву, и у економској моћи. О моралу већ да и не говоримо. За разлику од 1990-их, када је Србија била жртва агресије, а Русија због својих тешкоћа није могла (довољно) помоћи, данас је ситуација сасвим друга. Русија је поново водећа светска сила и налази се у успону. Спремна је да Србију подржи у свему – од одбране Косова и Метохије, преко развојних пројеката, до војне сарадње. У недавно иновираној Концепцији спољне политике Руске Федерације, записано је да су евроазијске интеграције, осим за земље бившег СССР-а, отворене и за друге државе. Такође, записано је да је подручје Балкана од стратешког значаја за Руску Федерацију.

Ослањање на сарадњу са пријатељима је природно, а инсистирање на укључивању у табор непријатеља, као главном спољнополитичком приоритету и то по сваку цену, је потпуно неприродно. Аргумент о томе да се са Русијом најалост „не граничимо“, док смо земљама ЕУ и НАТО окружени, је потпуна будалаштина, поготово у савременом свету. Погледајте на карту – Калињинград је 110 км далеко од Москве, а Калињинградска област, део Руске федерације, се са Русијом „не граничи“ и такође је окружена ЕУ и НАТО земљама. Савезништво са пријатељима, наравно, не искључује сарадњу са осталима.

Промена приоритета државне политике, односно ослобођење Србије, наравно, захтевају храброст, способност и велики напор државних руководилаца. А самостални развој подразумева рад и креативност већине становништва. Не сумњамо да Србија и српски народ то могу. А ситуација створена око Косова и Метохије налаже да се у слободу мора кренути одмах.

Све што је овде речено, само је кратко подсећање на стварност у којој је данас Србија и на оно што огромна већина нас разуме, мисли и осећа. Остаје да кренемо тим путем, већ 10. маја. Васкрсење Господа Исуса Христа и дан Светог Георгија Победоносца воде нас 10. мају, дану спаљења моштију Светога Саве, када ћемо окупљени око наше браће са Косова и Метохије и Српске Парвославне Цркве, још једном и коначно показати да нас НАТО није убио, да живот и љубав тријумфују над смрћу – у славу Оца и Сина и Духа Светога!

Христос васкрсе – ваистину васкрсе!

Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију

РАЂА СЕ НАРОДНИ ФРОНТ

26. април 2013.

Покрет за Србију са ДСС, СРС, Дверима, Никад граница, српским народом и Српском Православном Црквом у одбрани отаџбине – говор Владимира Кршљанина на заједничком протесту пред Народном скупштином 26. априла:

Био је неки Рамбује 1999. године.

Пре тога је била оружана побуна терориста на Косову и Метохији, која је практично угушена. Под претњом агресије, наша држава је пристала да некаква мисија ОЕБС-а дође на КиМ. Зауоставили смо борбена дејства против терориста.

Испоставило се да је та мисија била потпуно у функцији НАТО и да је припремала агресију.

У Рамбујеу нам је постављен ултиматум, који народ није прихватио. Није га прихватио на референдуму – једном од многих на којима се изјашњавао о томе да су Косово и Метохија срце Србије и да нема варијанте у којој би народ Србије пристао да разговара о њиховом одвајању.

Под бомбама нисмо поклекли. Није се ништа прихватило ни касније, када се покушало да се наметне план Ахтисарија, који је одбачен у СБ УН јер су вето уложиле Русија и Кина.

Сада су, без икакве реалне ратне претње – све су лажи што нам причају – овој власти понудили много мање и од Рамбујеа и од Ахтисарија. И, они су то потписали!

Ова седница Скупштине данас је чиста фарса.

Са становишта међународног права, прихватање споразума је озваничено у понедељак ујутро – онога тренутка када је Дачић послао писмо Кетрин Ештон. Данас они само својом нумеричком већином у Скупштини хоће да покажу да имају некакву већину која их подржава.

То је једна брутална увреда овом народу. Гурају нас све горе, причају да хоћемо да будемо нормална држава, да живимо мирно, а у Србији 35 000 људи годишње умире од последица приближавања ЕУ.

Рекли су још пре избора: Тадићева политика је добра, али је он добро не спроводи. И, народ је мислио да се они то шале. Да је то некаква лукавост!

Њихове пристлице – неке – још тако мисле. Али, нема ту лукавости: ово је предаја и капитулација коју народ мора да спречи. И, хвала Богу да наша браћа на КиМ пружају отпор и да немају никакву намеру да у том отпору посустану.

Ми овде у Београду и широм Србије, морамо се дићи на ноге и морамо отерати ову власт.

Пре неки дан, велики народни митинг је затражио њихове оставке. То је једино што је адекватно штети коју покушавају да начине Србији. (Узвици: Оставке!)

Ако неће милом, мораћемо да их принудимо. Мораћемо да покажемо снагу и упорност, да стално будемо пред њима, да им ниједан тренутак не буде миран. Доста је издаје! Доста је поигравања са Србијом и службења НАТО окупатору!

Живела слободна Србија!

ПОВОДОМ „СПОРАЗУМА“

21. април 2013.

(Говор на протестном митингу на Тргу Републике у Београду)

ЉУТИ смо! Ово што су парафирали се зове капитулација. То је акт капитулације у којем су предвиђени некакви бедни услови за поробљени део територије и његово становништво.

Капитулација не да се не сме потписати на основу Устава и закона, него је по сваком историјском праву највећи злочин. А народ Србије није дао мандат за тако нешто.

Капитулацију нису потписали чак ни Ђинђић и Тадић. Ова власт је добила мандат да прекине издајничку политику, а не да је убаци у пету брзину и да потпише капитулацију.

Кажу да је ово „параф“, да тек треба да донесу одлуку, али хоће само да нам замажу очи јер капитулација није међународни споразум па и не подлеже ратификацији у скупштини већ Влада сама доноси ту одлуку.

Народ се деведесетих година борио. Одбацио је у својој историји много ултиматума: 1914, 1941, 1999. У много тежој ситуацији!

И свако одбацивање диктата нас је водило у рат, али смо из њих излазили као победници. Овога пута такве претње није ни било. Све што причају о претњама је лаж!

Постојала је претња пре две године, али су тада наша браћа на КиМ дигла барикаде и Тачи све до данас није са својим главосечама смео да дође на територију где живе Срби.

Сад све предају, не добијајући ништа за узврат, а оваквим стварима се не тргује, шта год да је понуђено – душа и срце нису на продају.

Дакле, претње ратом није ни било.

Само два дана раније, Дачић је у Москви чуо и од Медведева и од Путина: како год Србија да одлучи да брани КиМ – имаће сву нашу подршку.

Тамо у Москви никоме није пало на памет да два дана касније неко ко нема више право да говори у име Србије одлучује да КиМ уопште не треба бранити!

Тако су одлучили сада када имамо могућност да имамо подршку у свему и војну и економску и политичку помоћ, кад су нам сва врата отворна и кад је обећање за помоћ дато са највишег места! Нека их је срамота!

Неко је поменуо устанак!

Ако донесу ту одлуку на Влади: нико са говорнице ове вам неће рећи кад почиње устанак – они ће да кажу!

Ако се призову памети и одбију, можда их можемо још који месец трпети. Ако прихвате – објавили су рат споственом народу! И нека нико не сумња какав може бити исход тог рата. Не саветујем им да то чине.

Говоре о историјском компромису, споразуму, новој стабилности у региону, помирењу вековном Срба и Албанаца.

Ма нема ништа од тога! Нисмо ратовали са Албанцима, него са НАТО терористичком војском, без обзира да ли су носили нато ђаволске звезде или ознаке УЧК.

Једнаки злочинци, једнаки трговци дрогом и људским органима, они су се устремили на Србију!

Ојачана, са слободом и независношћу, Србија ће бити мајка и оним Албанцима који су се родили на Косову који су спремни да поштују Србију, њену политику, њене светиње и њено срце, али они који су спремни да служе НАТО окупатору, без обзира да ли су Срби или Албанци, Американци или ко зна шта друго, наши су непријатељи и нема им места у слободној Србији.

Натерали су нас да се сви ујединимо и нека се плаше, имају и зашто!

Говоримо им данас, можда и последњи пут, овако смиреним тоном и с аргументима: нека ово одбаце или нека се склањају – одмах!

Живела слободна Србија!

ПРЕДАЈА – НЕ! СРБИЈА – ДА!

19. април 2013.

Данашње прихватање представника Владе Србије „споразума“ у Бриселу је чин капитулације и предаје на који нико нема право.

Представници Владе су се прихватањем овог „споразума“ изједначили по легитимитету са Хашимом Тачијем, односно показали да су обичне марионете НАТО окупатора, спремне да по наредби својих газда почине било какав злочин.

Обављање овог срамног чина уз „посредовање“ „баронесе“ Ештон, представника Британије, једне од водећих сила НАТО агресије и уз „гаранције“ НАТО пакта у потпуности демаскира карактер тог чина, чији је циљ коначно уништење Србије и недопустиво понижење српског народа.

Покрет за Србију позива на окончање НАТО агресије, окупације и комадања Србије.

Покрет за Србију позива на окупљање свих родољубивих снага како би народ овом чину капитулације и предаје што пре дао адекватан одговор.

Покрет за Србију даје потпуну подршку народу на Косову и Метохији у свему, а посебно у иницијативи да се ова неподношљива ситуација у Србији разреши мирно – народним референдумом.

За разлику од 1914. и 1941, када је одбијање диктата непријатеља Србије водило у рат, данас те опасности нема – братска Русија је спремна да по питању Косова и Метохије Србију подржи у свему.

Само Србија слободна од НАТО/ЕУ окупатора и њихових марионета, може сачувати народ, територију и будућност.

До победе!

ШТО ЈЕ МНОГО – МНОГО ЈЕ! ОВАКО ВИШЕ НЕ МОЖЕ!

5. април 2013.

Покрет за Србију подржава сваки корак којим се обнавља суверенитет Србије и бране Косово и Метохија!

Покрет за Србију осуђује евроатлантску доминацију Србијом, која је извор свих зала која трпимо. Осуђујемо евроатлантски диктат у Бриселу у коме се ЕУ и Америка још једном бестидно приказују као покровитељи наркомафије, терориста и убица. Али осуђујемо и фасцинираност садашњих српских властодржаца западним силама, њихово учешће у тим преговорима и страх који сеју Србијом, супротно логици, међународној реалности и ставу већине грађана Србије. Те западне силе су против нас и опхрване су тешком економском, политичком и моралном кризом. Немамо шта да тражимо међу њима ни у њиховим „интеграцијама“ које су се претвориле у концентрационе логоре.

Што пре из пакленог евроатлантског загрљаја!

Што пре до почетка истинског развоја Србије!

Слободној Србији ће да сване.

Слободна Србија има најмоћније пријатеље, на челу са Русијом.

У том контексту Покрет за Србију подржава народни протест ОВАКО ВИШЕ НЕ МОЖЕ 6. априла у Београду.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

БОГОЉУБ БЈЕЛИЦА (1956-2013)

5. април 2013.

Богољуб Бјелица, један од најближих сарадника Слободана Милошевића и председник Удружења „Слобода“ током Милошевићеве хашке епопеје, преминуо је 28. марта 2013. у Београду, у 57. години, после дуге и тешке болести.

Бјелица је рођен 1956. године у Врбасу. Радну каријеру је почео као правник у војној индустрији. Учествовао је у масовним народним протестима крајем осамдесетих, који су довели до учвршћења државности Србије, успона Слободана Милошевића и стварања Социјалистичке партије Србије. Политичку каријеру је започео у СПС Панчево. Са места председника СО Панчево 1993. је изабран за министра за Србе ван Србије, а 1995. за заменика савезног министра одбране. Током НАТО агресије био је помоћник начелника Управе за морал ВЈ.

Изабран је за члана ГО СПС на 4. конгресу у фебруару 2000. године. После петооктобарског пуча предводио је групу функционера и активиста СПС који су бранили живот, породицу и дом Слободана Милошевића, због чега је ухапшен одмах после хапшења Милошевића, али је после вишенедељног штрајка глађу пуштен из притвора. Судски процес против ове групе окончан је тек пре два дана (после 12 година) ослобађајућом пресудом за све учеснике. Пресудом није формално обухваћен и сам Бјелица јер је нешто раније процес против њега, због његове тешке болести, раздвојен.

Због неактивности руководства СПС поводом хашког процеса, Милошевић га је поставио за председника Удружења „Слобода“, односно националног комитета за своју одбрану. Бјелица је на том месту самопрегорно остао све до убиства Милошевића у Хагу, доживљавајући још једно политичко хапшење и вишенедељни притвор (у акцији „Сабља“ 2003). У последњем, неуспелом покушају да поврати свој утицај у СПС, Слободан Милошевић га је, крајем 2002, поставио за свог заменика на челу СПС (после Живадина Јовановића и Мирка Марјановића). Међутим, већ у јануару 2003. године, 6. конгрес СПС је окончан избором Дачића за председника Главног одбора, искључењем Бјелице и већине блиских Милошевићевих сарадника из свих органа странке и свођењем Милошевићеве функције председника на почасну. Ипак, 2006, на челу одбора за сахрану Слободана Милошевића, по жељи породице, нашли су се заједно Богољуб Бјелица, као председник „Слободе“ и Милорад Вучелић, као потпредседник СПС.

После Милошевићеве смрти, Бјелица је покушао да настави његову политичку линију оснивањем Социјалистичке партије слободе 2007. Републичка изборна комисија није одобрила учешће ове партије на изборима 2008, а после доношења новог Закона о политичким странкама, партија није успела да се пререгиструје и престала је да постоји. То се поклопило и са тешком болешћу Богољуба Бјелице, којој је неколико година, све до данас, одолевао.

Бјелица ће остати запамћен као један од најдоследнијих и најбескомпромиснијих заступника „тврде“ патриотске линије у СПС и државним органима, противник корупције и криминала, спреман да у тешко време ратова и одбране слободе и достојанства Србије обавља и најтеже задатке, ризикујући и свој живот.

Богољуб Бјелица је сахрањен 30. марта у Добановцима. Испратило га је око 300 другова, поштовалаца и пријатеља из целе земље. Над гробом, у име сабораца из Социјалистичке партије слободе, говорио је адвокат Драгољуб Томашевић, а од Богољуба су се опростили и представници генерације студената Правног факултета из Приштине, братства Бјелица и породице. Ниједна новинска агенција није пренела вест о смрти Богољуба Бјелице. Сахрани су уредно и ћутљиво присуствовала три официра из Министарства одбране. Војних почаста бившем заменику министра одбране није било. Пре сахране, над отвореним ковчегом, одржано је опело у цркви у Добановцима. Свештеник је у свом опроштајном говору рекао да се неколико година дружио са Богољубом и дивио његовим људским квалитетима. Супруга и кћи Богољубове су га замолили да 28. марта дође из Добановаца у њихов стан у Београду и причести Богољуба, који је био у постељи. После причешћа, њих двојица су поразговарали, чак попили и по чашу вина. А онда је Богољуб рекао: „А сада ћу ја да заспим.“ И – уснуо вечним сном у Господу. Тврдокорни социјалиста Богољуб Бјелица нам је и својим овоземаљским животом и његовим крајем упутио поруку да су оданост отаџбини, социјална правда и православна вера – једно. И да ово набројано јесте – српска суштина.

„Печат”

ВЕЛИКИ СУ ДОМЕТИ ПРАВОСЛАВНОГ СВЕТА КОЈИ ПРЕДВОДИ РУСИЈА

12. март 2013.

Председник Покрета за Србију је одговарајући на питање портала Факти.орг „Није ли крајње време да се Србија окрене Русији и својим стратешким интересима?“ изјавио:

ШТО се тиче (англо) американаца – они су главни и одговорни за све српске недаће и несреће у последње две деценије (а и много дуже).

Кад је у питању Косово и Метохија – ми се ту не суочавамо са неким „нерешивим вишевековним спором“ Срба и Албанаца (а сетите се Скендербега, добротвора Хиландара и свете мајке Ангелине, за које историчари никако да се сложе јесу ли били Срби или Албанци). Тај „спор“ ето, беспотребно оптерећује Србију, па га се треба решити да би јој будућност била олакшана.

Не, овде се ради о једном хорор-трилеру режираном у Пентагону, Ленглију и Лондону, у коме ми имамо посла искључиво са англоамерикацима и њиховим подручним касапима и наркотрговцима, нашминканим да глуме „власти из Приштине“, са којима ће најновији београдски глумци да се „историјски помире“ и потпишу сагласност за операцију вађења срца Србији, пошто се већ навикла да се срца и остали органи „демократски“, „еуропски“ и „хашки праведно и заслужено“ ваде њеним грађанима.

Све то зачињено са афлатоксинима и масовним изумирањем од рака, неплодношћу и другим болештинама изазваним пријатељском НАТО агресијом, чије се последице не смеју истраживати – а умиру и Срби и Албанци. Толико о англоамеричкој „демократији“, бриселским „преговорима“ и „властима из Приштине“, које не представљају никога.

Све је то СКРОЗ погрешно и не може имати НИКАКВЕ позитивне последице по Србију. Напротив, сваки дан останка у тој „причи“ Србији наноси велике штете и ту ужасну авантуру треба што пре прекинути. Не постоји ни најмања могућност да се у режији англоамериканаца постигне било шта добро за Србију. Сваки „споразум“ евентуално постигнут у Бриселу значио би смрт Србије.

Е, сад, врхунац апсурда је што се тај бриселски „данс макабр“ дешава не као „прихватање реалности“ од стране челника Србије, већ као њихово вапијуће бежање од реалности.

А реалност је следећа: економске, политичке и војне моћи нашег стварног савезника, Русије, су такве да Србији ни од англоамериканаца не прети никаква реална опасност, а камо ли од њихових приштинских криминалаца. Бриселска представа је бљутави бућкуриш лажи, дилетантизма и издаје. Има ли уопште у сада владајућим структурама Срба, показаће можда већ следећи дан, али је сигурно да би баш било и реално и праведно да Срби буду на челу Србије.

А кад се то деси, наравно, биће опет у Србији и индустрије и војске и пољопривреде и здравља и правде и части и поноса. А имаћемо и на кога да се угледамо, па и у шта да се интегришемо.

Духовни, стваралачки, цивилизацијски, морални донети православног света који предводи Русија, данас су у свему далеко изнад англосаксонске болештине...

ОБЈАВИЛИ ПОЧЕТАК БУНЕ ПРОТИВ ГРАНИЦЕ И НОВИХ ДАХИЈА

16. фебруар 2013.

ИСПРЕД Храма св. Саве у Београду одржан је протестни скуп „Буна против границе“, у организацији патриотских удружења која чине Иницијативу НИКАД ГРАНИЦА.

Овом окупљању против границе унутар Србије, коју и из Приштине и из Тиране виде као границу „велике Албаније“, присуствовало је око 3.500 људи.

Скуп је почео интонирањем државне химне и родољубивих песама, окупљени су носили заставе Србије и Русије, као и транспаренте на којим је писало „Никад граница, Косово је Србија“ и „Томо где ти је заклетва“, а делегација Иницијативе положила је венац на споменик војду Карађорђу.

Окупљеним грађанима су се, између осталих, обратили Миодраг Милосављевић из организације СНП 1389, Иван Ивановић председник СНП Наши, уредник „Новог Стандарда“ Жељко Цвијановић, Владимир Кршљанин председник Покрета за Србију, лидер Срба са севера Косова и народни посланик Марко Јакшић, независни посланик у Скупштини Србије Борислав Пелевић, координатор Иницијативе Никад граница Александар Павић, адвокат и потпредседник Покрета за Србију Горан Петронијевић, Драган Петровић из Друштва српско-руског пријатељства

и председник Српске народне одбране Мирко Јовић. Скупу су, између осталих, присуствовали и др Коста Чавошки и Санда Рашковић-Ивић.

Организатори митинга су планирали и протестну шетњу до зграде Председништва, али им је полиција то забранила.

Говор Владимир Кршљанина:

„ПРИЧА се и засипају нас причама о борби против криминала, наркомафије и неким другим стварима којима хоће да прикрију издају Косова и Метохије.

Јесте у питању је наркомафија. У питању је америчко-албанска наркомафија! Тој наркомафији хоће да принесу на жртву Косово и Метохију!

Било је разних обећања и обмана везаних за причу о Европској Унији. А сетимо се како је настала та рушевина која се зове ЕУ.

Из дотадашње Европске заједнице држава, настала је 1992. у Мастрихту на рушевинама Југославије и на крви српског народа. Нити она може опстати на таквим темељима, нити Србију у њој чека било шта добро.

Европска Унија је и грађанима својих највећих држава оснивача постала маћеха. А за Србију она је крематоријум.

Народ неће ову политику! Ова политика је од првог дана до данашњег диктирана из Вашингтона, све потезе овдашње власти диктира командант ЕУ и НАТО пакта који се налази у Вашингтону.

Диктира Вашингтонска олигархија у интересу наркомафије са КиМ јер им је тај новац потребан, јер су у тешкој финансијској кризи.

Пробудимо се Срби! Знамо шта хоћемо и знамо да имамо ослонац у земљи. Богу хвала, овде у цркви Св. Саве, налази се икона Богородице Пећке, налази се икона коју је Свети апостол Лука насликао 48. године. Икона пред којом се крстио Свети кнез Владимир пре него што је крстио Русију.

Јуче је председник Русије Владимир Путин у говору руководству своје службе безбедности рекао да су мешање у унутрашње ствари Русије и њених савезника и партнера недопустиви.

Будимо достојни! И будимо уверени у успех! Не могу се жртвовати Србија ни Свето Косово и Метохија!

Пођимо одавде по завршетку овог скупа испуњени вером и самопоуздањем, ширимо их и јачајмо тако да више никакве вашингтонске марионете не помисле да одлучују о судбини Србије.

Ако неће да слушају глас народа, нека оду са власти!

Никад граница! Живела Србија!“

БОРИСЛАВ МИЛОШЕВИЋ (1936-2013)

30. јануар 2013.

Борислав Милошевић је један од најзначајнијих људи државе која је стрељана НАТО ракетама и субверзијом, и коју ради опстанка српског народа и ради добра, правде и мира у свету покушавамо да обновимо.

Та се држава звала Југославија, али Југославија утемељена на подвигу православних Срба и на државности Србије и Црне Горе. Обновљена држава биће ослобођена историјских илузија и почеће да се ствара ослобођењем данашње Србије, а сви подвизи, жртве, па и грешке прошлости, помоћи ће јој да буде већа, успешнија и боља.

Делатност Борислава Милошевића помоћи ће јој да таква буде. Он је од свега највише био дипломата. Такав, комплетан, се ретко рађа и ретко среће. Човек великог знања и ерудиције, великог литерарног талента (писао је и преводио најзначајније савремене руске писце), ненадмашне аналитичке одмерености, са потпуним разумевањем историје и политике, функционисања свих сегмената државног апарата, економије и финансија, са идејама и иницијативом. Од 1997. до 2001. био је први човек наше државе у Москви, а и после тога, до данас, био је најпозданији ослонац своје земље у Русији, човек од кога су најзначајнији руски државници, политичари, уметници и привредници, а и најшира јавност, учили о Србији и због кога су је више поштовали.

Добитник је бројних руских признања, члан више академских, научних и уметничких друштава, почасни професор Руског државног трговинско-економског универзитета.

Сви српски политичари, пословни људи и културни посленици, који су последњих деценија тежили да дограде огромну историјску грађевину српско-руских односа, имали су у Бориславу Милошевићу ненадмашног сарадника и саветника, који је неуморно помагао, до својих последњих дана, да се пронађу и отворе одговарајућа врата у Москви.

Покрет за Србију изржава саучешће супруги Миланки и сину Светозару, породици, пријатељима и привремено раздвојеним државама Србији и Црној Гори. Хвала Бориславу за све што је урадио, а што ћемо још годинама откривати и на чему ће се учити генерације оних који желе да служе својој држави.

РЕМЗИЈУ КЛАРКУ АПЛАУДИРАЛИ СВИ У ЦРКВИ РИВЕРСАЈД, А ОН - УГУ ЧАВЕЗУ

13. јануар 2013.

У ПОЗНАТОЈ цркви Риверсајд у Њујорку синоћ је одржана гала-приредба у част 85. рођендана чувеног америчког адвоката и борца за људска права и правду у свету, некадашњег министра правде САД, Ремзија Кларка.

Истовремено, обележена је и 20-годишњица од оснивања Међународног акционог центра, чувене организације америчких активиста, која се супротставља свим агресивним ратовима Америке у свету, а чији је Ремзи Кларк инспиратор и оснивач.

На челу међународног организационог одбора приредбе, био је бивши председник Генералне скупштине УН и дугогодишњи министар иностраних послова Никарагве, свештеник Мигуел Деското Брокман.

Обраћајући се присутнима, после 20-ак пригодних говора, Ремзи Кларк је одао признање и пожелео опоравак Угу Чавезу, са којим се недавно срео у Каракасу, назвавши га једним од највећих лидера данашњице, који је за своју земљу и Латинску Америку, по оцени Кларка, учинио више од свог узора, Симона Боливара.

Кларк је подсетио и на успомену и наслеђе Мартина Лутера Кинга, који је своје последње славне говоре и проповеди одржао баш у Риверсајд цркви у Њујорку.

Кларк је позвао свет да концентрише напоре против насиља, којег никад у људској историји није било тако много као данас. Он је истакао примере арбитрарних убистава беспилотним летелицама, која наређује амерички председник, на основу процена које му даје СИА, као и звецкања нуклеарним оружјем америчких нуклеарних подморница које непрестано патролирају светским морима, а свака носи по 140 „Трајдент“ ракета, чија бојева глава при експозији ствара кратер од 50 км у пречнику.

Пре Кларковог обраћања, на приредби је говорило 20-ак истакнутих активиста, уметника и представника антиратних покрета из САД и других земаља. Прочитане су и поруке из затвора, које су упутили најпознатији амерички затвореник савести Мумиа Абу Џамал и „Кубанска петорица“.

Познати српски композитор Милош Раичковић (син песника Стевана), који живи и ради у Њујорку, учинио је свој „омаж“ Кларку

изводећи на клавиру сопствену композицију „Багдад“ написану 2003, у знак протеста против америчке агресије.

Више говорника, међу којима и Глорија ла Рива која је пратила Кларка на једном од његових путовања у Београд, истакли су подршку Кларка Србији против НАТО агресије, као и председнику Слободану Милошевићу током његове хашке битке.

Кларку је поводом његовог јубилеја стигао велики број порука од истакнутих личности и организација из читавог света, међу којима од Међународног комитета „Слободан Милошевић“.

Ремзи Кларк је био један од три копредседника Међународног комитета за одбрану Слободана Милошевића (уз Велка Влканова из Бугарске и Сергеја Бабурина из Русије, који је на том месту заменио Александра Зиновјева после његове смрти).

После убиства Милошевића у Хагу, Комитет је наставио са радом, са нешто промењеним називом.

У поздравној поруци Милошевићевог комитета, коју су потписали Клаус Хартман из Немачке и Владимир Кршљанин из Србије, каже се између осталог:

„Хвала Вам што сте дошли у Београд и били са нама под бомбама 1999. и поново, 10 година касније, на великом народном митингу ради одавања почаста жртвама и херојима. Хвала Вам за одбрану УН и међународног права од криминалне перверзије такозваних ад хок трибунала, за то што сте долазили више пута у Хаг, за вредне савете које сте дали председнику Милошевићу, и за то што сте га испратили 2006, заједно са народом Србије, на његов последњи пут.“

Прослави је присуствовало више амбасадора и дипломатских представника, углавном из земаља Латинске Америке и Блиског Истока, међу којима и генерални конзул Србије у Њујорку Снежана Живковић.

Председник Републике Србије Томислав Николић одликовао је недавно Ремзи Кларка Сретењским орденом другог степена „за изузетне заслуге у јавним и хуманитарним делатностима“.

Очекује се да ће Кларк, који је и добитник награде УН за људска права, ове године допутовати у Београд, ради уручења високог српског одликовања.

Вилијам Ремзи Кларк је рођен 18. децембра 1927. године у Даласу у Тексасу. Његов отац Томас Кемпбел Кларк био је такође амерички државни тужилац и судија Врховног суда.

Дипломирао је на универзитету Тексаса у Остину, а магистрирао и докторирао на универзитету у Чикагу. Радио је у америчком министарству правде од 1961, под председницима Кенедијем и Џонсоном, а 1967-1969. био је државни тужилац, односно министар правде САД (у америчком систему те две функције су обједињене).

Њему се приписује доношење два фундаментална закона из области људских права - Закона о бирачком праву (1965) и Закона о грађанским правима (1968).

Напустио је државну службу због неслагања са ратом у Вијетнаму, наставио каријеру као адвокат и постао је један од најпознатијих, најангажованијих и најутицајнијих критичара америчке агресивне политике и заштитник права угрожених народа.

У Њујорку је 1999. организовао Међународни јавни трибунал против НАТО злочина у Југославији. Помагао је одбрану Слободана Милошевића у Хагу, а заступао је и Радована Караџића у једном спору пред америчким судом.

Иранска новинска агенција ФАРС јавила је да су током синоћне свечаности, на иницијативу Кларка и Саре Флаундерс, са учешћем организација „99%“ и „Солидарност са Ираном“, бројни присутни потписали петицију којом се даје подршка Ирану и његовом праву за мирнодопским коришћењем нуклеарне енергије и захтева укидање свих санкција и обустављање ратних претњи против Ирана.

Прослава, чији се видео-пренос преко Интернета могао пратити у читавом свету, завршена је пригодним уметничким програмом.

Текст честитке Клауса Хартмана и Владимира Кршљанина:

„Поштовани г. Кларк, наш драги пријатељу и друже,

Честитамо Вам велико људско достигнуће - то што сте упели да budete поуздани учитељ, адвокат и пријатељ свих људи који су потлачени и којима је ускраћена правда.

Следећи Ваш храбри пример, многи часни људи су стали уз нашу борбу и супротставили су се колонизацији Балкана, разбијању Југославије и агресији против Србије.

Хвала Вам што сте дошли у Београд и били са нама под бомбама 1999. и поново, 10 година касније, на великом народном митингу ради одавања почаста жртвама и херојима. Хвала Вам за одбрану УН и међународног права од криминалне перверзије такозваних ад хок трибунала, за то што сте долазили више пута у Хаг, за вредне савете које сте дали председнику Милошевићу, и за то што сте га испратили 2006, заједно са народом Србије, на његов последњи пут.

Хвала што сте толико помогли тријумфу истине, који већ изгледа да нам је надобрат руке. Неминовни тријумф човечанства је тријумф живота и истине. Тријумф истине је предуслов за свет мира и просперитета. У том смислу, ни за Европу нема пристојне будућности без истине о агресији против Југославије.

Високо ценимо неуморне напоре Међународног акционог центра, чији сте Ви инспиратор, да шири знање и наду за амерички народ и све народе света - у миру, равноправности и правди.

Да се постигне правда за Србију, Балкан и Европу и да се народи спасу од агресивне империјалистичке похлепе, Ваш рад је био и наставиће да буде од огромног значаја. Упућујемо Вам најбоље жеље поводом Вашег 85. рођендана и 20. годишњице МАЦ, са осећањем да је то и наш празник и јубилеј.

Желимо Вам још много година доброг здравља, креативног духа и задовољства успесима наше заједничке борбе!

У име Међународног комитета „Слободан Милошевић“,

*Клаус Хартман, председник Борда
Владимир Кршљанин, секретар“*

РЕЗОЛУЦИЈА КАПИТУЛАЦИЈЕ

11. јануар 2013.

Резолуција коју је Влада предложила на усвајање Народној скупштини је врхунски издајнички акт. Њиме се покушава ударити печат на 12 година окупације Србије, током којих су различите Владе у различитом степену удовољавале англоамеричком диктату, покушава се да се покорност окупатору претвори у норму. Предлагачи и они који су спремни да за овакву резолуцију гласају, покушавају да потпуно релативизују Устав Србије и себи створе квазиправно покриће за било какав „аранжман“ са ЕУ (која је само трансмисија англоамеричке воље), без обзира да ли је такав аранжман у складу са Уставом Србије или не. Оваквим криминалним капитулантским чином, представници извршне и законодавне власти се спремају да изврше уставно-политички пуч. Али они тиме врше своју потпуну делегитимизацију и стављају себе изван закона, па их тако треба и третирати.

Резолуција је пуна логичко-правних апсурда и контрадикторности, које су очигледне чак и лаику. Док се у преамбули очекивано указује да свако опште или посебно решење везано за статус Косова и Метохије и положај Срба у њој (а шта је са осталим грађанима Србије?) „мора да буде у складу са Уставом Републике Србије и Резолуцијом Савета Безбедности Уједињених нација 1244“, дотле се у Тачки 1 Предлога резолуције (основни принципи) овај став директно дерогира.

Најпре, у ставу в) тачке 1 Влада „се овлашћује да настави са имплементацијом већ постигнутих договора и споразума са представницима

ПИС у Приштини“ чиме се на непримерен начин (скупштинском резолуцијом) и политичком злоупотребом Народне скупштине, покушавају легализовати већ постигнути противуставни аранжмани, заобићи Уставни суд и процедура која је пред њим започета (а коју Влада грубо опструише, одбијајући да на захтев Уставног суда достави своје мишљење) и тиме створити и квазиправно покриће за било које будуће нарушавање Устава у преговорима.

Став г) тачке 1 до краја демаскира намере предлагача: „Разговори са представницима ПИС у Приштини и сваки договор који буде постигнут треба да дају допринос европским интеграцијама Републике Србије.“ Другим речима, прихватање диктата ЕУ се проглашава за врхунски критеријум и свеоправдавајући изговор, који се самим тим, ставља изнад Устава Републике Србије. О значају овог „принципа“ за предлагача, сведочи и чињеница да се он практично понавља у Тачки 4. Предлога резолуције.

Решавање проблема Косова и Метохије и наших грађана који тамо живе под влашћу наркомафије и окупационих структура (НАТО, ЕУЛЕКС), које спонзоришу англоамериканци, је пре свега интерес Републике Србије. Он се не може и не сме доводити у везу са ЕУ, која нема никакве формалне ингеренције ни у Србији (која није чланица ЕУ), ни на Косову и Метохији (јер није ни на који начин споменута у Резолуцији 1244 СБ УН). Чињеница да се Резолуцијом Генералне скупштине УН „Поздравља спремност Европске Уније да олакша процес дијалога између страна“ не представља међународну обавезу за Србију, посебно с обзиром на то да се ЕУ у досадашњем току преговора није показала као чинилац спреман да „олакша дијалог између страна“ већ се држала крајње пристрасно, намећући решења која воде фактичком признању независности „Косова“ од стране Србије. Самим тим, пренаглашавање улоге ЕУ у предлогу резолуције о коме говоримо, представља врхунски аргумент њеног капитулантског карактера.

А о никада ничим доказаној мантри о ЕУ, коју већина наших политичара непрестано понавља, односно о ставу да „због реалности“ Србија треба да жртвује самосталност, Устав, територију и грађане, а све ради „добитка“ који је у ствари губитак на свим пољима, не вреди трошити речи. Најбољи одговор даје сам народ Србије, чији је већински став против ЕУ. Последњи је час да се српски политичари, а поготову они из нове владајуће гарнитуре, који су изборе добили на негацији овакве политике, дозову памети и схвате да је за њих саме већи ризик обмана сопственог народа него непослушност западним силацијама.

Најбестидније у свему овоме је игнорисање Резолуције 1244 и бројних правних и међународноправних аргумената које Србија има на својој страни, укључујући доказе о злочинима НАТО и њихових подручних терориста из Приштине (да ли ико од наших политичара ових дана спомиње Резолуцију Савета Европе о трговини људским органима?), као и игнорисање и потцењивање наших моћних савезника на међународној

сцени, који већ сада, упркос хистеричној дреци западних медија и њихових београдских филијала, на одлучујући начин обликују међународне односе. Успостављање реалног савезништва са Русијом би, за разлику од односа са ЕУ, Србији донело и реалну могућност убрзаног економског развоја и решавања драматичних социјалних проблема и одбрамбено-безбедносну заштиту, неопходну због од Запада спонзорисаних терористичких претњи на Косову и Метохији, али и у другим деловима Србије.

Понекад ми се чини, због невероватне количине дрског дилетантизма са којим се тренутно води српска државна политика, да су се власт, односно њени западни ментори свесно одлучили за политику „ништа или ништа“, па или ће некажњено издати Косово и Метохију и тиме започети „парађе џемпера“ које се неће зауставити док од Србије ништа не остане, или ће власт, а можда и Србија нестати у некој крвавој експлозији народног незадовољства.

Србији хитно треба окупљање и мобилисање нормалних, и у том смислу, велику наду представља Иницијатива „Никад граница“.

НЕ ОКЛЕВАЈМО ДА КАЖЕМО И ОДБРАНИМО ИСТИНУ!

6. јануар 2013.

– Божјића порука Покрета за Србију –

Испуњени љубављу, прослављамо рођендан Спаситеља, Богочовека, љубави, вере и наде у нашим срцима!

Славимо дан свеопште љубави, свеопштег сједињења – сједињења са Богом! Да се из радости и славља, на почетку нове године, још једном надахнемо на несцрпном извору наше људскости и добра.

Пут, истина и живот су једно, свепрожимајуће, непобедиво и ненадвисиво. Нема радости и испуњења, нема вечности, без настојања свим бићем да будемо и ми честица тог прегнућа.

Таласи зла, похлепе, поништења и понижавања већ више од двадесет година настоје да сатру нашу историју, добро у нама, наше светиње, нашу љубав. Долазе они непрестано од осатањених западних група које управљају државама и војскама, свађају људе и народе, отимају душе непокајаних и неутешених. Али, хвала Богу, вера, љубав, част и поштење српског народа расту, и моћ њихових таласа постаје све мања, и све је мање људи и народа који су свесно или несвесно, спремни да јој служе.

Пећка Патријаршија, Богородица Љевишка, Високи Дечани, Грачаница – свето Косово и Метохија – једно од највећих светилишта земаљских, поверено на чување српском народу, биће одбрањено, јер се у наша срца и наше руке слива васељенско православље.

Не оклевајмо да кажемо и одбранимо истину! Јер је то истина која спасава сваког Србина и сваког човека на Балкану, истина која једина може отворити пут спасења и свим људима Европе и Запада, насиљем и лукавошћу стављеним у службу зла.

Не оклевајмо, ни дана, ни сата!

Са тим циљем, све добро у Србији је почело да се нодољиво сједињује и ослобађа.

Радујмо се рођењу живота и новој години истине и правде!

Срећни нам ови најрадоснији дани и дани великог подвига који је пред нама!

Мир Божји – Христос се роди!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НИКАД ГРАНИЦА – ГЛАС НАРОДА

11. децембар 2012.

ОКО пет хиљада људи – окупљених под паролом „Никад граница – Косово је Србија“ – протестовало је вечерас у Београду.

Протестна шетња у организацији неколико невладиних организација, кренула је испред Саборне цркве, идући поред Председништва, Владе Србије и Уставног суда да би се завршила код храма Светог Саве где су окупљени грађани палили свеће за жртве које су страдале од руке Рамуша Харадинаја.

Испред Саборне цркве, присутнима су се обратили Милица Ђурђевић из организације „Заветници“, независни аналитичар Александар Павић и Момир Касаловић, начелник Косовскомитровачког управног округа.

Павић је учеснике марша назвао „уставобранитељима“, па нагласио да се садашња српска власт, када је поштовање закона и Устава у питању, налази на погрешној страни.

– Ми смо овде да бисмо им рекли: престаните да повлачите границу између нас и нашег Косова. Биће нас више следећи пут! Ми не можемо да

одустанемо! Јер, или ће победити Хашим Тачи и Ивица Дачић, или Устав и Србија – рекао је Павић.

Касаловић је окупљенима – што је изазвало опште одобравање и скадирање „Русија, Русија!“ – прво рекао да нас „власт удаљава од Русије и земаља које су нам наклоњене:

– Све је исто, само њега (Бориса) нема. Сетимо се само обећања која су пре избора давали садашњи председник Србије и потпредседник Владе Александар Вучић. Они су преварили и нас и нашег искреног пријатеља, братску Русију. Због наше наводне европске будућности увели су економске санкције Белорусији и Сирији, земљама које нису признале независно Косово. Каква још понижења треба Србија да претрпи од нових еврофанатика Николића и Вучића? – запитао се Касаловић.

Додао је да се, по информацијама којима он располаже, врши огроман притисак власти и страних амбасадора на Уставни суд да доношење одлуке о уставности договора о интегрисаном управљању прелазима са КиМ одуговлачи што дуже може.

Колона се, затим упутила улицом Кнеза Михаила до Палате Албаније одакле је – уз опште одобравање грађана са тротоара – наставила пут зграде Председништва Србије која је била под јаким обезбеђењем жандармерије.

Грађани су, уз повике „Изађи Томо“, а и неке друге, позивали председника Србије Томислава Николића да им се придужи. Пред Председништвом, учесницима протеста и окупљеним грађанима обратио се Иван Ивановић, из организације „Наши“, рекавши да нас је власт обманула и да је према Косову успостављена граница.

– Говоре нам да ће нас, ако дамо Косово, увести у Европску унију, а не знају да српској омладини нема будућности без Косова и Метохије – рекао је Ивановић, на опште одушевљење масе.

Мирко Јовић, један од организатора скупа, са истог места је рекао да је очекивао да, ако не председник Србије, онда макар неко из његовог окружења вечерас сачека омладину Србије.

– Нису нас дочекали ни Николић нити ико од његових. Зато му поручујемо: Господине председниче, пре двадесет и нешто година кренули смо овим истим београдским улицама верујући у препород Србије. Многи који су тада ишли са мном раме уз раме, данас нису живи. Ви сте, господине Николићу, дочекали ту прилику да препородите Србију. Неки вас називају ослободиоцем, оцем нације, а ја вас питам у име наше деце: да ли ћемо на крају вашег мандата бити нација и да ли ћемо имати слободну Србију? Не очекујем од вас да будете отац нације јер верујем да нисте тако невоспитани као Добрица Ћосић, пошто овај народ има само једног оца нације – Светог Саву. Очекује од вас да испуните вашу обавезу. Ви сте врховни

командат, и ја вас питам: имате ли војску? Али, изгледа да немате. Југом Србије, на Косову и Метохији командује НАТО, у Рашкој области командује Зукорлић са неком својом милицијом и прети Србији. У Војводини владају криминалци. Ухапсили сте само једног од њих Касу. Шта ће бити са Чанком, Пајтићем? Дошли смо да вас питамо: хоћете ли да командујете Србијом и да се прикључите овом народу или ћете и даље дозволити да Србијом управљају туђинци – рекао је Јовић.

Нагласивши да нема потребе да Србија игде јури, поготово у данашњу ЕУ, др Срђа Трифковић је рекао: „Ово је да човек занеми и да се упита: шта је њима? Свет више није окован као што је био деведесетих. Да је памети, као што је нема, Косово би остало замрзнути конфликт, као што је кипарски који се решава већ пола века. Србија треба да чека и да држи тапију над Косметом док се не промене околности у свету и да чека својих пет минута и да онда изврши ревизију свих српских пораза – рекао је Трифковић.

У име српске дијаспоре, грађанима се обратио Станислав Гаспаровски, речима: „Томо, Вучићу, Дачићу, овако више не иде!“

– Ваша политика је у рекордном времену срозана на ниво трговине и издаје српских интереса. То је онај исти пут којим су нас водиле све пропале владе у протеклих десет година. То је пут на коме је српски народ ојађен а нација и њен дигнитет су на Космету угроженији него икад. Године 2008. сте на Космету положили косовски завет и ви га данас не испуњавате. Подижете границе са Косметом... Ако је народна реч закон, онда вам овај народ поручује да је једина алтернатива – бескомпромисна борба да Косово остане срце Србије – поручио је Гаспаровски.

Уз повике „Никад граница – Косово је Србија“, учесници протеста су се од згарде Председништва упутили ка згради Владе Србије, која је такође била под великим полицијским обезбеђењем. Са овог места речено је да могу да потписују и раде шта хоће јер ће то народ срушити.

У име Покрета за Србију, „уставобранитељима“ се обратио Владимир Кршљанин рекавши да данас „говори народ“.

– Двадест година је било манипулација и нисмо ни знали како и којим путем да се одбранимо од свег зла које нас је притискало. Данас први пут српски народ зна и шта хоће и шта неће! Хвала Богу да народ данас то може и да каже и да одбрани. Ми хоћемо самосталну Србију у складу са Уставом, без граница и окупације. Ми ово говоримо из срца, а срце Србије је Косово и Метохија! Самостална Србија која ће одбрани сваког свог грађанина од окупације и тероризма, злочина и перверзије које нам споља натурају. Самостална Србија која ће моћи са братском Русијом да гради савез православних и братских земаља. Ко данас не послуша глас народа, нестаће! Слушајмо само себе и идимо уздигнута чела, путем који нам наше срце показује – рекао је Кршљанин, што је изазвало повике одобравања.

Покрет 1389 подсетио је власт у Србији да треба да служи Богу и народу, а ЕУ и НАТО.

Протестни марш настављен је шетњом ка храму Светог Саве, поред зграде Уставног суда, пред којом су учесници протеста узвикивали „Уа, уа“.

Пред Храмом, грађанима се обратио и уредник Новог Стандарда Жељко Цвијановић.

Он је грађанима поручио, уз скандирање и аплауз:

– Победили сте вечерас хладноћу, победићете и неправду! Видећемо се у четвртак на скупу у Сава Центру, а догодине у Призрену!

СРПСКИ РУБИКОН

29. новембар 2012.

Српски родољуби и часни људи широм света никада нису имали илузија о криминалном карактеру хашког трибунала који је оптужио 93 Србина, дакле двоструко више од свих осталих заједно, и који је већ скривио смрт њих 16. Истовремено, Србима су у просеку изрицане троструко веће казне. Једино међу Србима су оптужени сви највиши државни и војни руководиоци.

Покрет за Србију је много пута истицао да држава Србија има уставну обавезу да заштити своју сувереност и територијални интегритет, али и своје грађане. Та обавеза се односи и на грађане на Косову и Метохији, који су били и остали жртве најбруталнијих злочинаца и њихових западних покровитеља. И да се мора разговарати са угроженим грађанима, а никако са злочинцима.

Данас сви констатују да је пресуда трибунала Харадинају политичка, као и пресуда Готовини, а заправо и све друге. Па ако су пресуде политичке, ко их је наручио? Данас нам је по ко зна који пут, али сада тако гласно да то и глуви морају чути, саопштено да Запад и ЕУ не желе Србију у свом окриљу, односно да је у „евроатлантским интеграцијама“ пожељно нешто што није Србија.

Јуче нам је Русија, такође по ко зна који пут, саопштила да за разлику од западних земаља, има и новца и жеље да га инвестира у Србију, и да жели да Србија буде јака и способна да брани своје интересе.

Ово је кључни историјски моменат за опстанак Србије.

Данас је обавеза сваког родољуба, ма где се налазио, у државним

структурама, у обичном животу или у расејању, да подигне свој глас, донесе одлуке и сву своју активност и енергију усмери на стварање јаке, самосталне и развијене српске државе која ће окренути леђа западном лицемерју и агресији и која ће се окренути лицем према Истоку.

То нам може донети само добро.

До победе, која је близу, тако нам Бог помогао!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ХАГ, ЈЕЛ ТО БЕШЕ У ЕУ?

16. новембар 2012.

Да ли смо заборавили на Хашки трибунал, алатку продужене агресије против Србије? Пошто смо „комплетирали сарадњу“ и весело пожурили у загрљај ЕУ, једног од патрона трибунала. Да променимо државни однос према трибуналу нису нам биле довољан разлог ни чињенице да су оптужени углавном Срби, да им се изричу строжије пресуде него другима, да је у Хагу убијен Слободан Милошевић, а животе је кривицом трибунала изгубило још 16 Срба, да су ослобођени Насер Орић и Харадинај...

Хашки трибунал је, само у случају Срба, оптужио: седам председника, једног председника парламента, три потпредседника владе, три министра одбране и унутрашњих послова, шест начелника генералштаба, једног шефа државне безбедности, осамнаест генерала и пет председника општина!

Подржавамо реакцију српске и дела међународне јавности на ослобађајућу пресуду Готовини и Маркачу као увреду праву и правди и националном достојанству Срба и Србије, преко које се не сме прећи.

Такође подржавамо изјаве тим поводом председника и премијера Србије, као и других државних званичника. Али овог пута се не сме остати само на изјавама.

Покрет за Србију очекује да Влада донесе одлуку о суспензији сарадње са Хашким трибуналом и да затражи хитну седницу Савета безбедности УН на којој би се расправљало о његовом раду и тражило његово затварање и упућивање свих оптужених и осуђених у националне јурисдикције. Очекујемо и да ће председник Србије предложити да захтев за ревизију рада трибунала буде на једном од првих места на списку наших услова према ЕУ, за који верујемо да се увелико припрема.

Ако је једно од темељних опредељења председника и владе да хоћемо у ЕУ, али не по сваку цену, сматрамо да је крајње време да се констатује да је цена већ сувише висока, у односу на оно што би се могло добити.

Знамо да евроатлантске силе потпуно контролишу трибунал. Сада су нам још једном доказали да не желе да примењују право у односу на Србе и Србију. То нам не само отвара простор, него и намеће обавезу да раскинемо споразуме и уговоре који су штетни за интересе Србије и српског народа.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

РАЂАЊЕ СЛОБОДНЕ СРБИЈЕ

17. септембар 2012.

Процеси у свету и ситуација у Србији захтевају успостављање суверенитета земље као неопходног предуслова за економски развој, решавање огромних социјалних, духовних и моралних проблема, као и за очување мира и територијалног интегритета земље.

Оно што Србија на међународној сцени није имала током 90-их, она сада има – ситуацију у којој пријатељске и духовно блиске земље постају доминантан економски и политички фактор у међународним односима.

У том смислу су се и определили грађани Србије на последњим изборима. Рађање слободне Србије после 12 година њене окупације и пљачке није ствар тренутка – то је процес, тежак и болан, као и свако рађање. За његов успех, као и за одрастање и развој слободне Србије, неопходно је много храбрости и компетентности, неопходно је ангажовање свих којима је добробит своје земље и народа на срцу.

Покрет за Србију позива све родољубиве снаге и појединце да се потпуно ангажују у том процесу. Више нема власти у Србији која би организовала сузбијање и ућуткивање родољубивих снага. Патриотизам престаје да буде предмет прогона и подсмеха. Процес у којем ћемо заједно учествовати треба да елиминише све медијске, финансијске, криминалне и безбедносне механизме који иако обезглављени, још увек постоје, а чији је једини циљ онемогућавање стваралачког патриотизма, вере и добра. Да их елиминише тако да се они више никада не појаве.

Било би погрешно очекивати да само министри и функционери владајућих странака реше све проблеме у друштву и створе свеопшти

препород, иако је њихова огромна одговорност, заснована на Уставу и Закону, несумњива. Рађање слободне Србије може бити једино дело свих нас. Будимо активни у том процесу колико год је у нашој моћи.

Већ се јасно види ко у земљи и ко у свету добронамерно реагује на отпочињање тог процеса. Пријатељи нуде подршку, конструктивне идеје и заједничке пројекте, а они други остају заробљеници сопствене нечисте савести, са циљем да Србија остане уцењена и подређена, и да утицај посрнутих центара моћи и појединачна остане доминантан над интересима народа.

Покрет за Србију остаје доследан у залагању за пуни суверенитет Србије, ефективно савезништво са Русијом и другим пријатељским земљама, финансијску и економску самосталност, онемогућавање сваког нарушавања територијалне целовитости земље, посебно оног утемељеног на злочину, као и за пуни духовни и морални препород отаџбине.

Уложићемо све своје духовне, интелектуалне и физичке снаге да допринесемо рађању, одрастању и јачању слободне Србије.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

СИРИЈА И СРБИЈА – КРАЈ АНГЛОАМЕРИЧКОГ ИНТЕРВЕНЦИОНИЗМА И ПОУКЕ ЗА СРБИЈУ

21. јул 2012.

Велики обрт у Савету безбедности УН којим је спречена западна војна интервенција у Сирији представља велику победу права и правде у међународним односима. Највеће заслуге за то припадају Русији, која је испољила активну, чврсту и принципијелну позицију на дипломатском, политичком и војном плану, али и Кини, која се у потпуности солидарисала са таквом позицијом Русије.

Последњих деценија, у случајевима Југославије, Авганистана, Ирака и Либије, али и неким другим, САД, Велика Британија и НАТО су покушавали и успевали да примене два обрасца, испробана раније у Централној Америци: споља изазвану оружану побуну финансирану нарко-новцем и лажним аргументима издејствоване двосмислене резолуције Савета безбедности УН, које су им отварале врата за санкције и војну интервенцију.

Сасвим недавно, развијена је огромна кампања по истом обрасцу на ширем подручју Северне Африке, Блиског Истока и Централне Азије, усмерена највише на Сирију и Иран, са циљем дестабилизације читавог региона, распиривања верских нетрпељивости, елиминације последњих суверених држава, овладавања свим енергетским изворима у региону и изазивања великог сунитско-шиитског сукоба, који би изазвао велики регионални ратни пожар, али и унутрашњу дестабилизацију Русије и Кине, уколико оне остану пасивне.

Поменути обрт у развоју сиријске кризе представља у том смислу прекретницу, којом је заустављена реализација овог сценарија и којом је учињен крај англоамеричком интервенционизму какав смо гледали последњих деценија.

Образац оружане побуне, какав је примењен на Косову и у Либији, више никада неће моћи да буде успешно примењен.

Тешко да ће моћи да буде примењен и неки нови, јер су САД у међувремену изгубиле своје „двориште“ – Централну и уопште Латинску Америку, у којем су тестирале своје агресивне обрасце. А после скандала са ХСБЦ банком (једном од највећих банака на свету, која припада Интер-Алфа „хоботници“ Ротшилда), оптуженом за прање нарко новца, може се очекивати крах глобалног нарко-бизниса, једног од најозбиљнијих чинилаца светског финансијског система (који ће, ако не буде хитно темељно реформисан, погубити своје англоамеричке творце). Са последицама, које ће се веома ускоро осетити и на Косову и Метохији.

Осим тога, Русија и Кина више никада неће дозволити манипулацију резолуцијама Савета безбедности, нити њихову двосмисленост која би могла бити злоупотребљена.

Без обзира што сиријска криза још није окончана, и што није једноставно угушити споља изазвану терористичку оружану побуну која злоупотребљава верска осећања народа, посебно у густо насељеним подручјима, све ово ствара сасвим нову динамику у међународним односима, која је изузетно значајна и која постаје доминантна, без обзира што није адекватно приказана у медијима под западном контролом, укључујући и оне у Србији.

Када је у питању будућност Србије, ови догађаји и процеси потврђују више пута изречен принципијелни став Покрета за Србију о потреби дубоких промена курса државне политике. Економски развој и веће поштење и праведност у развоју друштва, није могуће постићи без јачања суверенитета земље, како на спољнополитичком, одбрамбеном и безбедносном, тако и на економском плану. То је и предуслов за решавање питања Косова и Метохије, али и за онемогућавање нових сличних изазова, који би земљу могли задесити у блиској будућности.

Покрет за Србију поздравља одлучност Русије и Кине у одбрани мира и међународног права.

Покрет за Србију изражава пуну солидарност са народом и легалним руководством Сирије у борби против спољне интервенције и заштити сувереног и демократског права да сами решавају своје унутрашње проблеме и одређују правац свог развоја. Покрет за Србију изражава очекивање да ће нова Влада Србије одмах укинути санкције против Сирије и других пријатељских земаља, уведене као копија унилатералних санкција од стране појединих западних земаља или група земаља.

Покрет за Србију подржава ставове Председника Републике Томислава Николића изречене приликом посете Москви и у недавном интервјуу „Вечерњим новостима“ и изјаве кандидата за Председника Владе Ивице Дачића у којима се ставља акценат на јачање политичког и економског суверенитета Србије, јер ће само њиховим одлучним и доследним остваривањем бити створена перспектива истинског развоја земље и испуњена очекивања огромне већине грађана Србије. Са окончањем политике англоамеричког интервенционизма и гарантовањем преспективе за владавину права и правде у међународним односима од стране најмоћнијих центара светског развоја – Русије и Кине, за то су се испунили сви међународни услови.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ЗАКОНОМ ОБЕЗБЕДИТИ ДА БАНКЕ БУДУ СЕРВИС ПРИВРЕДЕ – ТО ЈЕ СВЕТСКИ ТРЕНД

13. јул 2012.

Председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин дао је на молбу информативног портала Fakti.org следећу изјаву:

Неке реакције у јавности на изјаву мандатара Ивице Дачића о банкама и развоју земље, показују или тоталну некомпетентност наводних аналитичара или злу намеру.

После одласка „тржишно-монетаристичких“ фундаменталиста са власти, ред је да простим истинама погледамо у очи. Комплекс питања „банке-развој“ има своју глобалну и нашу, домаћу, димензију.

Када је свет у питању, очигледно је да су и најразвијеније економије, попут оних у ЕУ и САД, заустављене у развоју, због крајње непримерене потпуне либерализације финансијских спекулација и банкарског пословања.

На линији Вол Стрит – лонодонски Сити одјекује најновија афера са штимовањем ЛИБОР каматне стопе и чини се да је то кап која је препунила чашу и после које ће морати да уследи темељна реформа светског финансијског система. После многих гласова у Америци, од недавно и Фајненшел Тајмс и водећи британски финансијски стручњаци почињу да заговарају повратак на закон Гласа-Стигала (који је увео Рузвелт, а укинуо тек Клинтон 1999), односно „двослојни банкарски систем“ у коме је потпуно раздвојено класично банкарство од инвестиционих фондова, односно „финансијског казина“.

Дакле, банке треба да кредитирају привреду и баве се пословима са становништвом, а бављење спекулацијама им мора бити забрањено. Посебно питање, које се дотиче и нас, јесте да је свету наметнуто постојање практично само једног емисионог центра – америчких федералних резерви, а цела скаламерија од приче о независности централних банака као „врхунском принципу демократије“ смишљена је само зато да обезбеди повластице и екстрапрофит капиталу који долази из тог једног центра (и у њега се враћа). Много је праведније да свака земља има суверено право на своју кредитну политику, па и емисију новца, коју би једноставно контролисала способност привреде те земље да ствара нову реалну вредност – односно да гради, производи и продаје. Без јачања кредитног суверенитета земље, у данашњим условима није могуће имати привредни развој.

Погледајмо сада то у домаћим оквирима високоликвидног банкарства и неликвидне привреде. Привреди је готово немогуће да добије кредите ни за текуће пословање, а камоли за развој, под условима који би били реални, односно економски оправдани. Највећи део банкарства у Србији је у страним рукама – и шта се дешава? Банке остварују екстрапрофите захваљујући огромним каматама. Затим износе тај новац из земље. Наша држава је пак, чак и за буџетске потребе, приморана да се задужује у иностранству. Дакле, они нама узму наш новац, па нам га онда позајмљују са високим каматама. Као резултат, држава грца, а привреда умире. Банке морају постати финансијски сервис који ће помагати привреди, а то треба да обезбеди држава одговарајућим прописима о њиховом пословању. Ако им допустимо да постану најмоћнији фактор и адекватно не пропишемо правила њиховог пословања, оне ће уништити и привреду и животе људи.

Чињеница да су ноциоци највиших функција у будућој власти свесни ових проблема, за мене представља извор реалног оптимизма.

ЗАБРАНА ОБРАЗА – СУМРАК ДЕМОКРАТИЈЕ

12. јун 2012.

Одлуком о забрани Отачаственог покрета Образ Уставни суд Србије се потврдио као политички инструмент претходног режима и његових евроатлантских налогодаваца. Образложење одлуке је препуно магловитих формулација, без иједног доказа или бар конкретног примера активности Образа која би била усмерена на „кршење зајемчених људских и мањинских права и изазивања националне и верске мржње“.

Поред начина спровођења „консултација странака“ ради формирања парламентарне већине, који у досадашњем току ни на који начин не кореспондира са демократском вољом народа, поред масовних изборних крађа и манипулација, сада се и једном нарученом и потпуно политичком одлуком Уставног суда, покушава ставити ван закона позивање на националну, верску и духовну традицију српског народа. Савремено друштво и цивилизација се не могу никаквим арбитрарним одлукама довести у сукоб са својим хришћанским темељима, јер су управо основни демократски и социјални принципи савременог друштва – једнакост, солидарност, посвећеност добробити националне, друштвене заједнице и појединца – произашли из хришћанске, православне, светосавске традиције.

Право згражавање код сваког часног човека могу изазвати они делови „образложења“ одлуке Уставног суда, који трагичне догађаје на Балкану 1990-их доводе у везу са „националном и верском супротстављеношћу народа у региону“ која има „своје дубоке корене у историји народа на просторима Балкана“, не помињући ни једном речју главног узрочника – субверзивну делатност евроатлантских сила, које су на све начине подстицале и још увек подстичу екстремизам, тероризам, криминал и националну и верску мржњу потпуно супротну и духу хришћанства и светосавља, а тиме и циљевима младих људи из Отачаственог покрета Образ.

Ова одлука Уставног суда је по својој суштини ништавна, јер нико не може забранити људима да следе принципе вере на којима почивају цивилизација, нација и демократија.

Наводно реагујући против, у овом случају непостојеће дискриминације, Уставни суд је сам починио акт дискриминације, забрањујући великом броју младих људи да се организују у Уставом загарантовани облик деловања.

Нажалост, оваква поступања нас враћају више деценија уназад, у време када су у срцу Европе, у предворју Другог светског рата, забрањивани

слободољубиви покрети и слободољубива мисао. Ако је забрана слободољубиве мисли и уверења циљ евроатлантских институција у Србији, на том их путу ниједан слободан човек неће следити. Историјско памћење нам говори куда то води.

Они који су, вршећи притисак на Уставни суд, покушали да Образ и друге организације свесне, патриотске омладине, пошаљу у историју, у ствари су само себи обезбедили место на сметлишту историје.

Покрет за Србију и сада са поносом подвлачи да и сопствену делатност и будућност Србије и демократије не може да раздвоји од православних цивилизацијских принципа и достигнућа. У Србији под евроатлантским притиском, сумрак демократије нажалост још увек траје. Уверени смо да ће се српски народ, као основни демократски субјекат и арбитар, врло брзо изборити за нови освит своје демократије, у којем ће поступања каква од политичких странака гледамо ових дана, и одлуке, попут ове, коју је науштрб права, данас донео Уставни суд, нестати као ружан сан.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ТЕМЕЉНЕ ПРОТИВРЕЧНОСТИ У СВЕТУ И ИЗБОРНЕ ДИЛЕМЕ 2012.

9. јун 2012.

У данашњем свету сагледавамо два противречна тренда:

1. Финансијска дерегулација која ствара светску олигархијску диктатуру и нарушава историјски кредибилитет земаља које је подржавају. Мир у свету и живот на Земљи су угрожени овим трендом. Акције које се предузимају излазе из оквира демократије, права и морала и добијају дивљачки и геноцидни карактер. Наведимо само примере – од агресије на Либију, преко покушаја успоравања светског развоја, стицања профита и увођења светске владе путем манипулације еколошким питањима, све до, рецимо, судбине Доминика Строс Кана.

2. Хуманистичка регулација кроз различите форме управљања државом и привредом у интересу човека, која се може описати појмом суверена демократија. Овај тренд је довео до стварања нових локомотива светског развоја, оличених пре свега у Русији, Кини и Индији.

Могућности превазилажења противречних глобалних трендова могу бити конфронтационе и неконфронтационе. У понашању великих земаља: САД, Француске и Русије, чији ће политички курс бити на проби избора 2012. године, јасно сагледавамо кораке у оба правца. Валидност тих корака наћи ће се на изборној проби.

Француска, а пре свега САД, нису пред дилемом између социјалног, односно либералног модела на једној, и конзервативног модела на другој страни. Стварна дилема је или повратак на двослојни банкарски систем (Глас-Стигалов акт) или даље повлађивање олигархији које продубљује кризу и увећава могућност конфронтационог развоја догађаја.

У случају Русије, ситуација је нешто другачија. Не постоји активна конфронтациона алтернатива. Дилема коју треба да разреше избори је дилема између курса прилагођавања Западу, који је донео успоравање темпа развоја последњих година, али и потхранио конфронтационе потенцијале светске (у првом реду англоамеричке) олигархије, и курса јасног остваривања суверене демократије.

Степен разумевања ових трендова и протовречности у грађанским и интелектуалним круговима у свету је велики, али је и у великом раскорак са јавном политиком. Било би лековито да се тај раскорак смањи. То би смањило шансу за конфронтациони развој догађаја, који би угрозио опстанак човечанства. Ако се државе у томе и не ангажују одмах, то ће у сваком случају бити главна тема свих аутентичних грађанских покрета у непосредној будућности.

И данас, Србија је лакмус светских процеса. У том смислу, и исход српских избора показатељ куда иде свет. Земља која је највећа жртва најнегативнијих аспеката светске диктатуре, за свој опстанак мора поново изабрати пут суверене демократије, а као свој међународни приоритет – евроазијску компоненту стабилизације света. Да би се то определило на следећим изборима, таква политика се пре српских избора мора адекватно артикулисати, за шта постоје и историјски и социјално-економски предуслови.

Излагање Владимира Криљанина, амбасадора и председника Покрета за Србију, на Међународној конференцији „Европска безбедност у светлу избора 2012. у Русији, Француској, САД, Србији“, одржаној 09.06.2012. у организацији Београдског форума

САХРАЊЕН проф. др ЂОРЂЕ БЛАГОЈЕВИЋ

8. јун 2012.

На Новом гробљу у Београду данас је сахрањен потпредседник Покрета за Србију др Ђорђе Благојевић, „отац српске ракетне технике“, редовни професор Машинског факултета у Београду.

Велики српски конструктор ракета светског гласа, рођен је 1950. у Београду, где је завршио 12. гимназију и дипломирао на Машинском факултету. Докторирао је у Центру војнотехничких школа у Загребу. Његова решења су била кључна за реализацију великог броја стратешки важних пројеката који су унапредили наоружање Југославије, Србије и низа земаља у развоју. Био је члан Америчког института за аеронаутику и астронаутику. Преминуо је 4. јуна 2012. у Београду.

Комеморација поводом смрти професора Благојевића одржаће се у четвртак, 21. јуна 2012. у 11 часова на Машинском факултету у Београду.

На данашњем испраћају, после опела, пред породицом, неколико стотина родољуба, поштовалаца личности и дела професора Благојевића и његових студената, последње слово опроштаја од истакнутог научног и јавног радника изrekli су декан Машинског факултета проф. др Милорад Милованчевић и председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин.

Декан Милованчевић је нагласио да „Србија не зна кога је изгубила“ и да прерани одлазак проф. Благојевића показује да је „и живети данас у Србији – чудо“, а да је његова смрт ненадокнадив губитак јер се радило о најистакнутијем српском стручњаку и зналцу из области ракетне технике, великом хуманисти и патриоти, иза кога је остало изузетно вредно дело, али од кога су се очекивали нови значајни пројекти, од велике користи за земљу и њен индустријски развој.

Говор Владимира Кршљанина на испраћају професора Благојевића:

„Испраћамо на последњи пут хероја.

Био је неуморан до последњег дана. И као што војника који незадрживо надире, може да заустави метак, њега је, здравог и пуног енергије и идеја, покосила тешка болест, која му је, у буквално неколико недеља, прекинула живот.

Поносни смо што је потпредседник, један од оснивача, човек који је надахњивао Покрет за Србију био професор Ђорђе Благојевић. У овим тешким и страшним годинама издаје и окупације, које су и захваљујући њему, отишле у неповрат, борио се увек, и сам, и са свима који су били спремни на борбу, и последњих година у Покрету за Србију, међу људима који су умели да се угледају на њега. Није доживео да утврди да ли ће слобода умети да пева као што су сужњи певали о њој, али је тој слободи створио такав темељ и пројекат, на којем ћемо ми преостали, морати да изградимо кућу.

Испраћамо право, великог и скоро невероватног човека. Био је, наш Ђорђе, човек који задрхти од негодовања пред сваком неправдом која се дешава на свету, то негодовање покаже и против неправде крене у бој. И увек је испољавао огромну доброту и помагао – другу, саборцу, човеку у невољи, подухвату или пројекту за опште добро. И освајао је највећа знања, решавао најтеже задатке, осмишљавао и остваривао најсложеније пројекте – увек са истом, бескрајном и дивном, дечачком занесеношћу и упорношћу. И радовао се успесима, без имало гордости, икад. Био је оличење најбољег српског и заиста Светог Духа.

Био је човек који је стварао будућност. Свим својим бићем и свом својом великом енергијом. Конструисао је најопасније, ракетно оружје, али не за убијање, него за одвраћање непријатеља и за технолошки и економски развој своје земље. Осим српског, његовим знањем и достигнућима наоружавали су се и други народи који бране своју слободу. Његов пројекат балистичке ракете, прошетао се од Југославије, преко Ирака и Либије, где околности то нису дозволиле, до Пакистана, где се остварио. Пред крај НАТО агресије 1999. непријатељске летелице обаране су и двостепеном ракетом коју су дух Ђорђа и колега створили од постојећих ракета земља-ваздух и ваздух-ваздух. За мир и развој оставио нам је у аманет да направимо комерцијалну ракету-носача и Српску свемирску агенцију, као пројекте који ће оживети нашу индустрију и обогатити нашу будућност.

Ђорђе је био велики педагог, најбољи. Не само као професор према домаћим и страним студентима, већ као човек којем је дух био вечито млад и који је подучавао својим примером, својим животом. На бројним демонстрацијама и протестима био је организатор и у првим редовима заједно са најборбенијим младим родољубима, који су и данас дошли да га испрате.

Заједно смо били на протестима против НАТО агресије, окупације Косова и Метохије, агресије на Либију, учествовали на заседању Православног политичког савета у Москви, на међународним конференцијама које су организовали Покрет за Србију и Београдски форум, у којем је био члан управног одбора, са Михајлом Марковићем, Владиславом и Живадином Јовановићем и другима.

„Лутају без циља и руше све пред собом“, цитирао је познату реченицу о досманлијској руљи Ђорђе Благојевић и записао: „срушили су заиста све: суверенитет, војску, привреду, економију, науку, просвету, цркву... А оно што им никада нећу опростити је што су погазили моје (наше) достојанство! И управо због тога ћу до краја живота радити на томе да их стигне заслужена казна на овом свету, поред вечног пламена која им је већ одавно припремљен на оном другом, праведнијем свету.“

„Нама су родитељи оставили уређену и просперитетну земљу“ – често је говорио. „Не могу да се смирим ако свом сину и нашој деци и ми такву не оставимо“.

Драги Ђорђе,

Много си нас обавезао и срећни смо због тога. Ми твоји другови осећамо твоју светлост и нећемо се зауставити. И не брини за своју Весну и свог Ђорђа и сву српску децу – уградио си се у темељ наше будућности и она је зато сигурна.

На крају, рећи ћу твоје речи које си записао после смрти Слободана Милошевића, како си рекао „председника државе у којој смо рођени, и коју су нам продане душе нелегално укинуле, а да нас нико није питао“:

„Остао си човек до краја. Погинуо си на бранику отаџбине, (...) у борби за опстанак народа и државе.

Али погинуо си као победник а не као поражен.“

Драги Ђорђе, волимо те, нека ти је вечна слава и хвала!“

НАТО ПРОТИВ СРБИЈЕ, НА СТРАНИ НАРКО-МАФИЈЕ!

1. јун 2012.

Упозорење Покрета за Србију домаћим и међународним факторима

Покрет за Србију осуђује данашњи ничим изазвани оружани напад НАТО-КФОРа на голоруке и мирне грађане на Косову и Метохији, уз непропорционалну примену силе, употребу ватреног оружја, оклопне технике и ваздухопловства, као напад на Србију, ауторитет УН и међународне заједнице, мир и стабилност у региону, Европи и свету.

На овај начин, НАТО-КФОР је извршио недопустиву провокацију против мира и безбедности и злочин против човечности. Евроатлантска алијанса под англоамеричком командом не само да нема мандат за овакво понашање, већ је и грубо прекршила одредбе Резолуције 1244 СБ УН. Подсећамо да су управо САД и Велика Британија који командују НАТО и КФОР-ом онемогућили потпуну примену Резолуције 1244 СБ УН, нису испунили свој основни задатак – заштиту становништва Косова и Метохије, нису дозволили повратак 1000 припадника безбедносних снага Србије на Косово и Метохију, предвиђен Резолуцијом, инспирисали су и отворено подржавају тзв. независност Косова и представљају фактичку заштиту једном од најопаснијих центара тероризма, наркомафије и организованог криминала на свету, који се крије иза паравана „власти независног Косова“ и који представља највећу претњу стабилности региона, али и читаве Европе. Сада НАТО-КФОР креће у брутални физички обрачун са оним делом становништва Косова и Метохије који не прихвата легализацију криминалне власти из Приштине. Одговорнима за ове догађаје, мора бити упућена јасна и снажна порука, и на нивоу Србије и на нивоу међународне заједнице о недопустивости оваквог понашања.

Избор датума за брутални напад НАТО-КФОРа, само дан након ступања на дужност председника Републике Србије, а пре избора Владе Србије несумњиво указује да је циљ напада – покушај утицаја на политичке прилике у Србији, изазивања политичке нестабилности и посезања за њеним суверенитетом. Србија, Русија и сви мирољубиви чиниоци на међународној сцени, морају упутити снажну поруку свим протагонистима овог покушаја мешања у наше унутрашње ствари да угрожавање мира, суверенитета Србије и живота и безбедности њених грађана мора бити обустављено, јер ће иначе изазвати адекватан одговор.

Покрет за Србију

ОДБРАНИМО ДЕМОКРАТИЈУ У СРБИЈИ!

29. мај 2012.

У Србији се дешава напад на демократију. У консултацијама странака о формирању парламентарне већине и будуће Владе главна питања су како задовољити интересе тајкуна и водећих НАТО земаља. У току је борба за власт мимо избора. Покрет за Србију упозорава да мандати добијени од народа не дају никоме покриће за непринципијелну политичку трговину.

Контролисани медији и финансије битно су утицали и на политичку понуду, што је велики број грађана одвратило од изласка на изборе. Десиле су се манипулације бирачким списком, масовна куповина гласова и очигледне изборне крађе 6. маја. 12% незадовољних бирача није успело да види у парламенту странке за које су гласали. Упркос свему томе, већина бирача се определила за промену државне политике.

Демократска странка, која је доминирала српском политиком у последњих 12 година, одговорна је за 300.000 мртвих, за то да више од половине радно способних немају стални или никакав посао и за то да 80% грађана осећа дубоко незадовољство и бес. Према резултатима које је прогласила Републичка изборна комисија, на чијем челу се налази донатор и активиста те странке, за ДС се на изборима определило 12% бирачког тела. Та странка нема никакво морално ни демократско право да настави да влада Србијом.

Покрет за Србију упозорава све политичке чиниоце у Србији да се морају понашати одговорно у демократском процесу, јер изигравање воље народа не може остати некажњено.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НАПРЕД, ДО ПОБЕДЕ!

21. мај 2012.

Покрет за Србију поздравља победу Томислава Николића на председничким изборима као одраз очекивања да дође до промене курса државне политике у складу са интересима народа, да се истраже и више не понове злоупотребе избора и руинирање привреде, али и као одраз вишегодишње борбе патриотских снага против колонизације земље и погубне евроатлантске политике.

Сматрамо да би било демократски да владу формирају политичке групације које су на овим изборима, без обзира на све њихове мањкавости, освојиле више гласова него на претходним – коалиције око СНС и СПС и Демократска странка Србије.

Минимум који очекујемо од нове владе јесте да интересе Србије, њене целовитости и развоја има као највећи приоритет, као и да обезбеди сувереност Србије и владавину права у областима финансија, одбране и безбедности, медија и функционисања државних институција, како би грађани били мотивисани на активно учешће у јавном животу, што би будућим властима донело пуни легитимитет, а што на овим изборима није био случај.

Са уверењем да су све негативне појаве у Србији последица недостатка суверенитета који рађа системску корупцију и прети опстанку државе и нације, Покрет за Србију ће се и даље најактивније залагати за јединство патриотских снага и делатну националну политику која подразумева уклањање подређености НАТО-у, доминације западних банака и финансијских институција и еврофанатизма, реално стратешко повезивање са Русијом у политичкој, економској, безбедносној и духовној сфери, нову индустријализацију уз развој енергетике, инфраструктуре, и пољопривреде, ефикасну одбрану Косова и Метохије, као и нови друштвени и политички морал утемељен на српским вековним изворницима: светосавској духовности, слободарској традицији, снажној породици и друштвеној правди.

СЛОБОДА, ИСТИНА И ПРАВДА!

ДРЖАВНОСТ, ДУХОВНОСТ И ДОСТОЈАНСТВО!

ДО ПОБЕДЕ!

Покрет за Србију

ДАН ПОБЕДЕ И СРБИЈА

9. мај 2012.

Највећи допринос Србије и српског народа савременој Европи је њихов удео у победи над фашизмом.

То је допринос цивилизацији, слободи и демократији који нико никада неће моћи да заборави и који треба да нам буди снагу, понос и самопоуздање.

Слободу Европи, по цену исполинских жртава, донела је православна Русија. Величином свог доприноса, српски народ је показао да има тај највиши ниво вере и људскости, без којег не би опстао свет.

Она иста олигархија која је омогућила настанак фашизма и запретила слободи и животима свих, и данас, на више тачака на планети, покушава да сличним методама оствари своје циљеве.

Један од тих покушаја десио се деведесетих година код нас. Одбранили смо се. Није далеко дан када ће и тај наш допринос, свет вредновати као онај из 1941-45. Русија га већ тако вреднује.

Деценијама су покушавали, и још увек покушавају, да нас удаље од свести о нашем доприносу. Али истинску веру је немогуће савладати.

Тај допринос треба да нас уједињује. И ујединиће нас!

И у нацији, и у вери, и у цивилизацији. И међу собом, и са братском Русијом, која је данас и духовно, и економски, и морално и војно, довољно јака да на челу слободних земаља спречи нову катаклизму која би могла запретити свету. То је и наш пут. Пут који савладава сваку кризу, свако искушење, слабост, морални пад, корупцију...

Покрет за Србију је и ове године достојно обележио и прославио Дан Победе. И честита га свима!

Оно због чега смо као народ јаки, нису политичке технологије и манипулације, које покушавају да заобиђу народну вољу, већ наш несаломиви, победнички народни дух, који ће створити саборни, патриотски народни фронт.

СЛОБОДА, ИСТИНА И ПРАВДА!

ДРЖАВНОСТ, ДУХОВНОСТ И ДОСТОЈАНСТВО!

ДО ПОБЕДЕ!

Покрет за Србију

КОСМЕТ, ВИДОВДАН И ЂУРЂЕВДАН

30. април 2012.

Болест која је захватила Србију везана је за заразу коју Европом шири НАТО-нарко мафија. Космет је њоме окупиран, а све недаће које трпе Србија и српски народ потичу од те заразе.

Зато се данас Космет продаје, Србија разбија и уништава, ускраћује јој се будућност.

Србија је Србија само са Косметом, само слободна и само ослоњена на сопствену духовност. Слободна Србија ће се развијати и напредовати у савезу са Русијом и као суверени део духовно, морално и економски моћне Евроазије.

Покрет за Србију подвлачи да ће Србију тим путем моћи да води једино власт која је спремна да следи древне и садашње косовске заветнике у борби за слободу, поништи све неуставне кораке којима се Космет предаје у немилост НАТО-нарко мафије, заштити своју територију и грађане и поштује њихову демократску и изборну вољу.

Са Светим Духом Видовдана до победничког Ђурђевдана!

Слобода, истина и правда!

Државност, духовност и достојанство!

До победе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НОВИ ФАШИЗАМ, ГЕНОЦИД И УСТАВНИ СУД

19. април 2012.

400.000 људи мање за 10 година је геноцидна цифра коју нам је показао Попис становништва.

Колонијана управа подводи Србију евроатлантској машини за уништавање држава, народа, морала и људи. Антиљудска машина истовремено намеће диктатуру олигархије која се помоћу свог новца поиграва свим демократским институтима и духовним и хуманистичким вредностима.

Покрет за Србију осуђује евроатлантску злоупотребу српског правосуђа која има за циљ да хајком на омладинске патриотске организације које исказују искрени отпор новом фашизму, прикаже и саму слободарску идеју застарелом, маргиналном и осуђеном на неуспех.

Србија и сви њени грађани су жртве новог фашизма. Позивамо све да се супротставе уништењу Србије, ангажовано уђу у борбу коју подржава већина човечанства и на изборима 6. маја кажу НЕ свим снагама које омогућавају дивљање евроатлантске наказе у Србији.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ НА ЂУРЂЕВДАНСКИМ ИЗБОРИМА

17. април 2012.

Евроатлантске снаге и утицаји, који већ више од две деценије разарају територију, државност, економију и биће српског народа, имају у овом часу апсолутно доминантну улогу у Србији. Они ту улогу остварују непосредно или преко српских тајкуна, чији су финансијски интереси потпуно везани за евроатлантске финансијске центре. Њихов утицај се кобно одражава на већину политичких странака у Србији.

Покрет за Србију је групација одана националном и народном интересу и независна од евроатлантских утицаја. Покрет за Србију предводе људи великог знања и искуства, доказани и професионално и патриотски. Због те независности и компетентности, Покрету је био онемогућен приступ новцу и медијима, преко којих евроатлантске снаге и остварују своју контролу над политичким процесима у Србији.

Стога Покрет за Србију нема своје кандидате на парламентарним и председничким изборима. На неким од општинских избора појавиће се кандидати и листе Покрета за Србију.

Покрет за Србију ће наставити свој раст и своје непоколебљиво ангажовање за обнову суверенитета и државности Србије, њену индустријализацију и економски развој, јачање њене одбране, духовности и достојанства, и за свеобухватну владавину права и социјалне правде.

Покрет за Србију ће наставити продубљену и квалитетну сарадњу са свим истински патриотским снагама у српском друштву, из најдубљег уверења да једино удружени напор свих родољуба може Србији обезбедити опстанак и неопходну темељну промену курса државне политике.

Покрет за Србију ће наставити свеобухватно залагање за ослобођење Србије од погубног евроатлантског утицаја и њену самосталност која ће јој обезбедити улогу кључног европског партнера економски напредних и духовно блиских цивилизација и држава Европе и Азије, као и место нације поштоване у читавом слободном свету.

Покрет за Србију тражи поверење и укључење грађана у битку за спасење Србије. Подршка покрету за Србију на ђурђевданским изборима значи активан однос према будућности и глас за снаге које се залажу за ослобођење Србије од евроатлантске доминације, и темељну, националну и социјалну промену курса државне политике.

СЛОБОДА, ИСТИНА И ПРАВДА!

ДРЖАВНОСТ, ДУХОВНОСТ И ДОСТОЈАНСТВО!

ДО ПОБЕДЕ!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ВАСКРС И ПОБЕДА

15. април 2012.

- васкршња порука Покрета за Србију -

Христос васкрсе!

На Васкрс и на Светог Георгија Победоносца, обједињене у једном дану 6. маја 1945, велики маршал Георгиј Константинович Жуков је улазио у Берлин на челу победничке Црвене армије, носећи икону Богородице Казанске, од које се, током читавог Великог Отаџбинског Рата, није одвајао.

Тиме је за сва времена, васкрс Европе и света повезан са васкрсом Русије.

Као земље и народи богочовечанског надахнућа, Србија и Русија су својим голготама и васкрсима, спасаваале човечанство, из смрти се ширио живот, а љубав, добротинство и благодат, водили су узвишењу и победи духа.

За уништење богочовечанског у нама, покретани су светски ратови, како би тријумфом пљачке и уништења довршили подривање и кварење које су спроводили зеленашки банкарни.

Слично као у претходним ратовима, данашњем свету прете смртоносна кљешта која је сковала финансијска олигархија Ситија и Волстрита, а која чине НАТО пакт и подручне му диктатуре са Блиског Истока, на челу са Саудијском Арабијом и Катаром. Ова кљешта су већ добро подмазана крвљу, нафтом и хероином и вуку за собом дуг списак страшних злочина: Југославија, Авганистан, Ирак, Либија...

Васкрс и победа симболично се сливају пред нама. Од Васкрса до Светог Георгија и даље, Србија треба да иде својим путем.

Олигархија и сви њени разбојнички планови и творевине су у ропцу. Русија је међу предводницима слободног и развијеног света. Пут Србије је у братству слободних и развијених народа Европе и Азије. А Западна Европа ће или мирним путем постати партнер и део Евроазије и тако закорачити у сопствено спасење, или ће, ценом неопходних жртава, бити ослобођена олигархијских окова, као што је била ослобођена Наполеона, кајзера и Хитлера.

Доживимо данас снагу Васкрсења, Христовог и сопственог, и одредимо својим гласом на Светог Георгија победнички пут Србије!

Будимо већ 9. маја достојни учесници параде наше Победе у Москви.

Будимо достојни својих предака и нека Србију и њену децу на путу васкрсења и спасења обасја светло истине и љубави највећег празника!

Христос васкрсе! Ваистину васкрсе!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ДОГАЂАЈ ОД ОГРОМНОГ ЗНАЧАЈА ЗА СВЕТ

4. марта 2012.

Честитка Владимиру Путину и народу Русије

Вадимире Владимировичу, браћо и сестре,

Гласајући за Путина, народ Велике Русије се чврсто определио да настави свој вековни подвиг. Изборивши се са западним термитима који су му 90-их разједили и државу и економију и становништво и достојанство, Велика Русија је са Путином поново стала на ноге. Њена обновљена величина је заувек осудила на пропаст све пројекте поседовања света.

Када је то протагонистима паразитског насилништва постало јасно, покушали су да на Русију опет пошаљу термите. Путин и исконска, велика и родољубива Рудија су једно другом дали поверење и завет. То поверење и тај завет бране човека, братство међу људима и стваралаштво у славу Бога, а заустављају мрачне снове о светском хаосу у коме би нације и сви облици људских заједница нестали, а људи били стављени пред избор – смрт или робовање корпорацијама.

Са тврдом и оснаженом вером да ће ускоро моћи да се ослободи окова и опет слободно изрази свој глас, народ Србије Вам упућује своју љубав и поштовање.

Живели Владимире Владимировичу! Живела победа Велике Русије!

Крвљу, љубављу и вером запечаћено српско-руско братство живеће вечно!

У име Покрета за Србију,

Владимир Кршљанин, председник

РЕЖИМСКО СПИНОВАЊЕ

18. фебруар 2012.

Протест је био. Озбиљан и чист. А 1500 људи по снегу који је стално вејао развејали су индуковану скепсу да Срби више нису у стању да се побуне против неправде. Али, ступило је на сцену главно оружје окупације људских душа – медијски спин. Веровали или не, на прорезимским Интернет медијима не можете да убаците ни коментар који аргументовано раскринкава њихов спин.

Данас сам послао „Бети“ и „Новостима“ следећа два писма. Оба имају наслов:

Примедба на извештавање о митингу „За слободан Космет у слободној Србији“

Београд, 18. фебруара 2012. године Редакцији „Новости“

Даме и господо,

На митингу одржаном 17. фебруара није било никаквих инцидената, нарушавања јавног реда ни сукоба са полицијом. О овоме може да посведочи око 1500 учесника, као и бројни пролазници.

Податак о двојници повређених полицајаца и бацању камења, који је чак стављен у наслов извештаја објављеног у „Новостима“ (а који су пренели и неки други медији) не одговара истини, те од Вас тражимо да га демантујете.

У супротном, сматраћемо да је Ваше деловање усмерено на подршку разбијању Србије и прикривање у највећих злочина на европском тлу, који се још увек спроводе на Косову и Метохији.

*У име Покрета за Србију,
Владимир Кршљанин, председник*

Београд, 18. фебруара 2012. године Редакцији Агенције „Бета“

Даме и господо,

На митингу одржаном 17. фебруара није било никаквих инцидената, нарушавања јавног реда ни сукоба са полицијом. О овоме може да посведочи око 1500 учесника, као и бројни пролазници. Све поруке говорника и захтеви митинга саопштени су достојанствено и пре свега у смислу подршке најмасовнијем демократском изјашњавању грађана у протеклих 20 година – референдуму спроведеном на Северу Косова и

Метохије, као и у смислу протеста против свих оних у Београду и у западним земљама који супротно Уставу Србије дају легитимитет режиму у Приштини, најкриминалнијем режиму забележеном у савременој историји на Европском тлу.

Извештај Ваше агенције, који су пренели бројни медији, садржи констатацију да су учесници митинга током протестне шетње од Трга Републике до Храма Светог Саве, „успут УЗВИКИВАЛИ“ „Не знам шта ми је – пале ми се џамије“. Такво „узвикевање“ нико од присутних није чуо, а чак и ако је неко од укупљених у маси то специјално узвикнуо на уво Вашем новинару, навођење таквог податка у кратком агенцијском извештају је без сумње злонамерно и тенденциозно, са циљем да се произведе лош утисак о читавом протесту. Због тога тражимо од Вас да објавите одговарајућу исправку.

У супротном, сматраћемо да је Ваше деловање усмерено на подршку разбијању Србије и прикривање у највећих злочина на европском тлу, који се још увек спроводе на Косову и Метохији.

*У име Покрета за Србију,
Владимир Кршљанин, председник*

ОДРЖАН ПРОТЕСТ „ЗА СЛОБОДАН КОСМЕТ У СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ“

17. фебруар 2012.

Пред више хиљада окупљених и по снажној мењави, вечерас је на Тргу Републике у Београду одржан скуп подршке Србима на Косову и Метохији под називом „За слободан Космет у слободној Србији“. На скупу који је организован на годишњицу нелегално проглашене независности Косова окупљенима су се обратили председник Српског националног већа Милан Ивановић, адвокат Горан Петронијевић, председник Српског народног покрета Наши Иван Ивановић, вођа Образа Младен Обрадовић, председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин, представник удружења Заветници Косова и Метохије Рајко Ђурђевић председник Покрета „Српски Слободари“ Бранко Тркља. У организацији скупа учествовало је и Удружење „Сложни“ док су скупу присуствовале и организације Ултра четници, Слободна Србија и други.

Скуп је почео у 17 сати интонирањем химне „Боже правде“ и песмом „Црвен цвете“ коју је отпевала **Катарина Цвијовић** из удружења Сложни.

Подпредседник Покрета за Србију адвокат Горан Петронијевић рекао је да режим Бориса Тадића, под покровитељством ЕУ, на Космету преговара са наркодилерима и трговцима органима.

– Окупили смо се да би исказали противљење независности Косова и да би подржали резултате референдума којим су Срби на Космету одбацили приштинске институције. Власт у Београду у својим преговорима спрема тихо признавање независности Космета. Сви преговори са шиптарским терористима су противуставни – рекао је Петронијевић показујући печат „државе Косово“ који је преговарачки тим Србије одобрио,.

Председник Српског националног већа Милан Ивановић захвалио се окупљенима на подршци барикадама на северу Косова и Метохије и позвао на заједнички отпор отимању српских територија.

– Срби на Косову и Метохији су принуђени да живе окружени шиптарским институцијама која подржава ДС и њен председник. Зар данас не би требали да славимо 100 година од ослобођења Космета а не окупацију. Данас се српски хероји на Космету проглашавају криминалцима док Београдом владају бабе из „Круга двоје“, разне Бисерке, Кандићке и Борке. Упркос томе Србија се брани и у „Кругу двојке“ и данас су овде присутни унуци наших хероја и не брани се само Космет већ и цела Србија. – рекао је Ивановић.

Председник СНП Наши Иван Ивановић рекао је да они који се усуде да признају независност Косова и Метохије „неће остати само без језика него и без главе“.

– Позивам све окупљене да пруже директан отпор марионетској власти Бориса Тадића и осталих послушника страних амбасада и агентура. На свима нама лежи обавеза према светом Кнезу Лазару, Милошу Обилићу и свим српским јунацима који су положили своје животе за нашу будућност и Србију. Наше главе нису скупље од оних које су уграђене у темеље српске државе. Борба за ослобођење Космета мора почети ослобођењем Београда, само ослобођен Београд и ослобођена Србија могу да ослободе и Косово и Метохију и друге окупиране српске земље – казао је Ивановић

Вођа Образа Младен Обрадовић истакао је да српска омладина треба да следи своје претке.

– Косово је срце Србије! На референдуму се показало шта Срби мисле о Тачију и Тадићу. Срби на Косову и Метохији очекују да их никад не издамо и да се боримо за слободно Косово – рекао је он.

Председник Покрета За Србију Владимир Кршљанин затражио је да Србија под хитно прекине све преговоре са лидерима нарко мафије и да престане да им тиме даје легитимитет поготово после извештаја Дика Мартија који је усвојен у Савету Европе.

– Такође, треба одбацили контакте са најпљавијим представницима англоамеричке антисрпске политике као што је Роберт Купер бивши саветник Тони Блера и идеолог новог расизма. Сви представници САД,

Велике Британије и НАТО-а треба да напусте српска министарства и структуре безбедности! – рекао је Кршљанин.

Писац Рајко Бурђевић поручио је да је Србији потребан „устанак“ против актуелног режима.

– Против српског народа се води политика истребљења Срба. Тадић ствара савеза са Шиптарима и подржава државу лажном Косово. Захтевамо прекид преговора са терористима, смену министар Горана Богдановића и потписивање уговора о привредној и војној сарадњи са Русијом – казао је Бурђевић.

Др Бранко Тркља казао је да Запад није више сам у злочиначком подухвату против српског народа.

– Западу помажу европски Срби, то су Срби који западњака воле више него што овај воли њих. Тај европски Србин воли све што му запад намеће: овај дивљачки капитализам, глобализам, атеизам, наркоманизам, хомосексуализам, тај европски Србин више воли свог западњака више него сопствени народ, воли га више него своју крв, свој род, воли га више него самог себе. Браћо и сестре то су ум и осећања европских Срба. Европски Срби данас воде Србију – казао је Тркља.

У 18 сати кренула је протестна шетња улицама Коларчева, Теразије, Краља Милана, Трг Славија и Булеваром Одлобођења до Храма Светог Саве где су учесници скупа запалили свеће и помолили се за Србе на Косову и Метохији.

Учесници шетње носили су транспарент „Од Св. Саве нам је завет остао да бранимо наше Косово“. Током проласка поред председништва Србије учесници протеста скадирали су „Спаси Србију и уби се Тадићу Борису“, „Србија Србима напоље са жутима“ и „Тадићу одлази“.

Организатори скупа ПЗС, СНП Наши, Образ, Сложни, Српски Слободари и Заветници Косова и Метохије упутили су писмо председнику и Влади Србије и Парламенту у коме траже: прекид преговоре са лицима осумњиченим за ратне злочине, злочине против човечности, тероризам, трговину људским органима и шверц наркотика; поништити све досадашње одлуке произашле из таквих преговора; престанак са неразумним притисцима на Србе са Косова и Метохије, признавање резултата референдума на Косову и Метохији, окончање узурпацију уставних прерогатива Владе и Народне скупштине од стране Председника Републике, и поништавање свих противуставних одлуке које се односе на територију и становништво Републике Србије; повлачење сагласност за делатност мисије ЕУЛЕКС и свих облика иностраног присуства који не произилазе из Резолуције 1244 СБ УН; ускраћивње гостопримства свим страним службеницима и саветницима, држављанима земаља или службеницима организација које су признале независност Косова и Метохије, а који се налазе у војним, безбедносним и другим државним структурама Србије и упућивање захтева Савету безбедности УН да обезбеди пуну и доследну примену своје Резолуције 1244.

ЗА СЛОБОДАН КОСМЕТ У СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ

11. фебруар 2012.

У години у којој обележавамо стогодишњицу ослобођења Косова и Метохије из отоманског ропства у Првом балканском рату, у знак подршке браћи на Косову и Метохији која бране Србију и своју слободу и достојанство, у знак непомирљивог неслагања са страном окупацијом и домаћом издајом, а на годишњицу „проглашења независности“ НАТО-нарко квазидржаве на територији Косова и Метохије, Покрет за Србију, Наши, Образ, Српски слободари, Заветници Косова и Метохије и Сложни организују

НАРОДНИ ПРОТЕСТ

у петак, 17. фебруара 2012. године, са почетком у 17 часова на Тргу Републике у Београду

Данас, када се зна које су стратешке циљеве имале САД и НАТО од почетка кризе на Косову и Метохији, неопходно је истаћи да се током двадесетогодишњих преговора није водила никаква борба за општа људска права, загарантована, како Повељом УН, тако и другим међународним документима, већ о бескрупулозном терору који је имао за главни циљ отимање дела територије једне суверене и мирољубиве земље. Подсетимо се само да је ова јужна покрајина Србије и раније вековима била мета разним освајачима: почев од отоманских султана, аустроугарских царева, до савремених империјалних господара – САД, НАТО и ЕУ.

Зато, очување државне територије у њеним уставним границама, мора бити приоритет државне политике сваке легално формиране политичке власти у Србији. Па и на самим преговорима, Председник, Влада и Народна скупштина Републике Србије, могу заступати политичке ставове и доносити одлуке само у оквирима њихових уставних овлашћења. Због тога ће за српски народ бити потпуно неприхватљиво:

1. Тзв. политика противречних „дуплих колосека“, којом се, с једне стране, јавно и формално залаже за сувереност Србије, а *de facto* чини низ државних и политичких потеза на путу признавања самопрокламоване „независне државе Косово“;

2. Залагање, да истовремено и Србија и Космет уђу у Европску Унију, чиме би питање суверених граница Србије постало беспредметно;

3. Свака издајничка стратегија и тактика, па и тактика „корак по корак“ до легалног признавања независности Космета, јер у ЕУ се не може и не сме ући без Косова и Метохије;

4. Даље вођење српске политике на основу захтева из Вашингтона и Брисела, јер су легално изабране државне органе Србије бирали српски грађани, односно народ Србије; државни органи Србије су одговорни свом народу, а не Вашингтону и Бриселу – то је услов њихове легитимности.

Због свега тога, позивамо све грађане на НАРОДНИ ПРОТЕСТ под геслом:

ЗА СЛОБОДАН КОСМЕТ У СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ

** митинг националне части и достојанства * протестна шетња
* захтеви властима * молебан у Храму Светог Саве **

У вези са протестом, властима се упућују следећи захтеви:

Председнику и Влади Републике Србије

Косово и Метохија су државна, културна и духовна колевка Србије. Исте оне силе које су недавне 1999. године извршиле агресију на нашу земљу са циљем отимања Косова и Метохије, и које су подстакле и омогућиле терор, протеривање становништва и владавину криминалних структура у покрајини, и данас чине све, директно или преко НАТО и ЕУ, како би Космет отеле од Србије, а злочине прикриле и оставиле некажњеним. Слепо додворавање власти у Србији тим силама и спровођење њихових налога прете државним, економским и духовним уништењем Србије. Таква политика изазива гнев српског народа и мора се одмах прекинути. Полазећи од чврстог и трајног опредељења за повратак Косова и Метохије у уставноправни поредак Србије, захтевамо:

1. Прекинути све преговоре са лицима осумњиченим за ратне злочине, злочине против човечности, тероризам, трговину људским органима и шверц наркотика; поништити све досадашње одлуке произашле из таквих преговора;

2. Престати са неразумним притисцима на Србе са Косова и Метохије, који имају за циљ да их одвоје од Србије;

3. Признати резултате референдума на Косову и Метохији о одбацивању нелегалних приштинских институција и обавезати се да ће Влада деловати у складу са тим резултатима и поштовати све легалне и легитимне захтеве својих грађана и њихових изабраних представника;

4. Окончати узурпацију уставних прерогатива Владе и Народне скупштине од стране Председника Републике, и поништити све противуставне одлуке које се односе на територију и становништво Републике Србије;

5. Повући сагласност за делатност мисије ЕУЛЕКС и свих облика иностраног присуства који не произилазе из Резолуције 1244 СБ УН;

6. Ускратити гостопримство свим страним службеницима и саветницима, држављанима земаља или службеницима организација које су признале независност Косова и Метохије, а који се налазе у војним, безбедносним и другим државним структурама Србије;

7. Упутити захтев Савету безбедности УН да обезбеди пуну и доследну примену своје Резолуције 1244 и да обезбеди потпуну и независну истрагу о трговини људским органима и шверцу наркотика на Косову и Метохији, укључујући о умешаности и одговорности за ове злочине иностраних представника присутних у Покрајини.

Наши захтеви морају бити испуњени ОДМАХ. У противном, Председник и Влада Републике Србије треба да одмах поднесу оставке, јер ће одбацивањем наших захтева признати своје саучесништво у најтежим злочинима и одговорност за свесно нарушавање уставног поретка и територијалне целовитости Србије.

Покрет за Србију * Наши * Образ * Српски слободари * Заветници Косова и Метохије * Сложни

БОЖИЋНА ПОРУКА

6. јануар 2012.

Браћо и сестре, прославимо рођење Богомладенца као стално ново рађање наде у нашим срцима! Као извесност да мир породичног огњишта засипа светлом наше душе, нашу децу и све људе добре воље!

Вечним добром, које је од Бога, непоколебљивом љубављу и вером, које нам је Бог, појавивши се међу нама, у чистоти духа, а не у сјају богатства, подарио да бисмо разумели свој пут, савладаћемо све недаће и сва искушења, чија тамна и антиљудска суштина није никада била очигледнија него данас.

Зеленаштво и похлепа загадили су све сфере јавног живота у свету; супротставиле су се Божјем и људском, гурају државе у ратове који прете милионима невиних, лепоту и духовност бацају као јефтину робу на пијацу, на којој највише цене добијају оружје, дрога и неморал. Политика је засута прљавим новцем, а власти нас нагоне да примењујемо правила болесног дела света, распродајемо добра, достојанства и светиње, да се лишимо вековних традиција, знања, славе и вере, државног крова и будућности своје деце.

Нека нас благодат Рождества Христовог учврсти у љубави, вери и доброј вољи, са којима ћемо, стазом великомученика Божјих и новомученика Косметских, сигурно одстојати пред мрачним недаћама, обновити свој српски Дом, сигурност и будућност своје деце и дати пример хришћанске љубави и најбољег људског прегнућа свим народима, и у окружењу и у свету.

Нека нас радост и смиреност данашњег дана прате и дају нам снагу у свим данима одлучујуће године која је пред нама.

Нек су нам срећни Рождество Христово и славни пут који морамо у овој години прећи!

Мир Божји – Христос се роди!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ОДМАХ ПРЕКИНУТИ ЕУ АГОНИЈУ СРБИЈЕ!

9. децембар 2011.

.Тзв. Европска Унија је данас показала неспособност да штитећи олигархију, донесе елементарне одлуке у интересу својих држава и народа. Пројекти засновани на неправди немају будућност!

Питање Србије у агонији је од стране ЕУ у агонији третирано успутно, по инерцији понижења и поробљавања. Београдском режиму који моли ЕУ да Србији додели статус роба је одговорено да су Србију спремни да приме само као сакатог роба, тј. уз гаранцију да роб без руке или срца никад неће моћи да се ослободи. Одлука ЕУ је и невероватни покушај да се зомбираном режиму у Београду да „вештачко дисање“ до пролећних избора у Србији.

У очекивању те „велике одлуке“ београдски режим је послао српску жандармерију на Космет против Срба. Уместо да брани Космет, односно Србију, српска жандармерија се нашла у служби Тачија, евроатлантиста и режима који никог не представља.

Шта је београдски режим? Успаничена за своје новчанике нелегална и нелегитимна група, на чијем је челу само формално, болесни и пословно неспособни манекен, а којом у ствари неовлашћено командује чиновник по имену Мики Ракић, по инструкцијама из Вашингтона, Лондона и Брисела.

Ову страшну и апсурдну агонију Срби плаћају својим животима и будућношћу своје деце.

Покрет за Србију позива да агонија одмах буде прекинута!

Покрет за Србију

ПРОБУДИ СЕ СРБИЈО!

30. новембар 2011.

ДОСТА ОКУПАЦИЈЕ! ДОСТА ОТИМАЊА СРПСКИХ ТЕРИТОРИЈА!

Глобализам и његове слепе слуге данас у Србији под ноге су бацили сва права достигнућа демократије и људске цивилизације. У центрима западне светске моћи – САД, ЕУ и НАТО, тзв. евроатлантским структурама, данас нико други не управља до мафија банкарских зеленаша, трговаца оружјем и дрогом, тирана и геноцидних убица. Под плаштом „светске демократије“ и „светског слободног тржишта“ спроводи се пљачка и уништавање становништва, разбијање суверених нација и држава, производе се кризе и разорни локални ратови, уз опасно нарастајућу претњу светским нуклеарним ратом. Свеукупном економском, културном и духовном пустошењу Србије, потирању њеног националног идентитета и суверености, отимању територија и богатстава по налогу и за рачун евроатлантске мафије, служе и наркобандитска творевина са центром у Приштини, и корумпирани и уцењени политичари у Србији.

Сваком обичном и нормалном човеку је јасно да Србија нема шта да тражи у смртоносном загрљају актуелне евроатлантске мафије, већ да што пре мора да уклони са својих плећа њихове службенике који је сигурно гурају у пропаст. Огромна критичка маса незадовољства у Србији се мора усмерити и слити у један покрет, покрет који ће принудити садашњег Председника и Владу, да се због неиспуњавања својих уставних обавеза повуку са политичке сцене.

Косово и Метохија, као колевка српске државности и духовности, остаје национално питање број један за Србе и само се на њему могу данас стварно диференцирати политичке и социјалне снаге и покрети у Србији. Доста је жртвовања српских националних интереса у име велике и опасне евроатлантске преваре!

Због тога је за опстанак Србије, неопходно одмах:

1. Прекинути све облике евроатлантизма у Србији;
2. Обновити одбрану, производњу и друштвену правду;
3. Склопити Уговор о савезништву са Русијом и покренути приступање Евроазијској Унији.

Позивамо све родољубиве партије, групе и појединце да крену у свакодневну акцију за спасење Србије и да се слију у један општенародни покрет који ће остварити сва очекивања народа. Народ хоће да најбољи, најчаснији и најхрабрији наступају заједно и у борби за слободу и на изборима.

ДО ПОБЕДЕ!

Покрет за Србију

ТАДИЋ ОПЕТ У СЛУЖБИ НАТО-а И ТАЧИЈА

29. новембар 2011.

Данашњи позив Бориса Тадића на уклањање барикада трагично показује да политичке поступке председника Србије одавно не одређује интерес Србије и њених грађана, већ интереси и захтеви Вашингтона, Лондона и Брисела. Овом изјавом је Борис Тадић и јавно прешао на позиције Чедомира Јовановића, Вука Драшковића и Ненада Чанка.

Недвосмислен је утисак да су он, а и Влада Србије неспособни и не желе да сагледају елементарне српске националне интересе, а камоли да их бране. Они посебно не желе да уваже значај правих пријатељских субјеката у међународној заједници и у ОУН. За њих, сви путеви воде у Вашингтон, Лондон и Брисел, управо тамо одакле се креира понашање и даје логистика Тачијевој бандитској квази-држави и њеној даљој агресији на српске територије, на њихове животе и имовину. Тако је врх политичке власти у Београду још једном показао своје право лице и одсуство сваке стварне легитимности и легалности у српском народу.

Због тога, Покрет за Србију позива грађане на Косову и Метохији да се не базирају на позиве садашњег председника да се мимо Устава Србије озваничи отимање српских државних територија и да наставе да јединствено бране своја права.

У вези са тим, молимо и позивамо Руску Федерацију и све друге одговорне међународне чиниоце да заштите угрожено становништво на Косову и Метохији и спрече даљу агресију од стране марионетског режима у Приштини и НАТО-а, који наставља да грубо крши свој мандат дефинисан у Резолуцији СБ 1244, без реаговања власти у Београду.

Позивамо све одговорне друштвене и политичке чиниоце у Србији да већ једном учине крај постојању овакве власти, јер постаје потпуно јасно да ће њено свако даље деловање непосредно угрозити државну целовитост Србије и живот свих њених грађана.

Посебно позивамо све родољубе, родољубиве политичке организације и групе и појединце у Србији да се одмах удруже у заједничком напору да се поврати изгубљени суверенитет Србије и заштите њена територија, уставни поредак и обезбеди сигурност живота њених грађана.

Никаква издаја српских националних интереса, па ни издаја корак по корак, није и никада неће бити прихватљива за српски народ. Ниједна жртва за слободу српског народа никада неће бити превелика.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ДИПЛОМА ПОЧАСНОГ ПРОФЕСОРА

27. октобар 2011.

Данас је у Москви Владимиру Кршљанину уручена диплома Почасног професора Руског државног трговинско-економског универзитета.

Научно веће Руског државног трговинско-економског универзитета са седиштем у Москви донело је 27. септембра одлуку да додели звање почасног професора Владимиру Кршљанину, председнику Покрета за Србију, „угледном српском политичару, дипломати, песнику и научном раднику“. У образложењу одлуке се истиче да се звање додељује „за велике заслуге у научном раду, координацији делатности Међународног комитета „Слободан Милошевић“ и значајан допринос јачању пријатељства и сарадње народа Руске Федерације и Републике Србије“.

Као настављач традиције првих царских трговачких школа из 18. века, Руски државни трговинско-економски универзитет представља једну од најугледнијих високошколских институција у земљи. То је и четврти по величини универзитет у Руској Федерацији, са преко 70.000 студената, 9 факултета и 28 филијала широм Русије и у иностранству. Од 2002, ректор Универзитета је Сергеј Николајевич Бабурин, под чијим је руководством овај универзитет склопио споразуме о сарадњи са универзитетима у Београду, Подгорици, Приштини и Новом Саду, као и са приватним универзитетима „Мегатренд“ и „Сингидунум“.

Титуле почасних доктора и професора Руског државног трговинско-економског универзитета додељене су ранијих година, између осталих, Александру Лукашенку, Фиделу Кастру, Моамеру ел Гадафију, Џозефу Штиглицу, Сергеју Степашину, Стивену Коену и Бориславу Милошевићу.

По добијању високог признања Владимир Кршљанин је иступио на међународној конференцији „Вредности и интереси савременог друштва“ са рефератом „Српско-руски односи и европска безбедност“.

СРПСКО-РУСКИ ОДНОСИ И ЕВРОПСКА БЕЗБЕДНОСТ

Владимир Кршљанин

Термин из наслова „српско-руски“ односи је уобичајен за описивање односа два народа, односно две државе. У случају Срба и Руса, он није сасвим адекватан. Међусобна идентификација, како у свести оба народа, тако и у односу наших непријатеља према нама, много је дубља. Велики број Срба иселио се у 18. веку у Русију. Велики број Руса избегао је после Октобарске револуције у Србију. Ипак, нема ни у Русији српске националне

мањине, ни у Србији руске. Природно и добровољно, Срби су у Русији постали Руси, а Руси у Србији су постали Срби. Презимена их и данас подсећају на порекло, а све остало је исто.

Ако је то тако, зашто никада нисмо живели у истој држави, или бар државној заједници? За то су се побринули наши непријатељи, а на томе раде и данас. Висок степен херојске интеракције Срба и Руса дешавао се у ратовима. У миру су покушавали, и бар делимично успевали, да нас раздвоје. Више година пишем и говорим о томе да је пред нама време спајања, да су се за то испунили многи историјски услови. Овде ћу изнети најважније аргументе за то. Али, гледајући на збивања у свету, морам да изразим наду да то спајање неће и овог пута бити у рату. У сваком случају, биће дефинитивно.

1. У Средњем веку, двоимени народ, чији су образовани људи говорили и писали истим, црквенословенским језиком, размењивао је порције хришћанске духовности, које су формирале савремени идентитет Срба и Руса, који су постали глобални носилац хришћанске вере, цивилизације и културе.

2. У 19. веку, који су обележили руско-турски, а данас слободно можемо рећи руско-британски ратови на Кавказу и на Балкану, Русија је омогућила да се Србија, потопљена у отоманском мору, поново роди као држава.

3. Поново рођеној Србији западне силе су ускратиле право на већину територија. Тек после балканских и Првог светског рата, ценом губитка више од половине одраслог мушког становништва, Србија је ослободила практично све своје историјске територије. Међутим, и Србија и Русија су овим ратом ушле у период глобалног геноцида, остваривања олигархијске диктатуре путем истребљења највећег дела човечанства. Највеће планиране и највеће досадашње жртве су Срби и Руси – носиоци истинског хришћанства.

4. У оба светска рата, а и данас, напад на Русију почиње нападом на Србију.

5. Идеолошко лево-десно цепање нација, као један од метода олигархијске диктатуре, најстрашније је, кроз грађанске ратове, погодило Русе и Србе у 20. веку.

6. Прикључењем јужних Словена – католика ослобођеној Србији, у Версају је после Првог светског рата створена Југословенска држава. Овако проширена Србија постала је подложна сталном западном утицају, због чега се није могла спојити са Русијом, а у њене државне темеље био је уграђен динамит, који су западне силе активирале два пута, 1941. и 1991, оба пута се геноцидним последицама по српски народ. Таква Југославија је била једна од последњих земаља у Европи које су признале и успоставиле односе са Совјетском Русијом. Она је примила у своје окриље и Врангелову армију и Заграничну цркву и много простих

избеглица, али је примала и британску и америчку помоћ ради поновног слања Беле армије у рат са Црвеном.(12)

7. У другом светском рату, унутра нехомогеној и страним утицајима изложеној Југославији, после муњевитог распарчавања земље од стране сила Осовине и њихових регионалних савезника, настају два покрета отпора – комунистички и националистички, оба са везама и у Лондону и у Москви. Комунистичком се прикључује много више Срба, јер су Русијом владали комунисти. Предност овом покрету даје и Лондон, што убрзо после садејства партизанске војске Црвеној армији у ослобођењу Југославије, доводи до раскида односа између социјалистичке Југославије и социјалистичке Русије. У том периоду, најистакнутији српски комунисти и пријатељи Русије бивају истребљени у Титовим логорима, а Југословенска војска заузима значајан део прве линије фронта НАТО према СССР и Варшавском уговору – поверење којим може да се похвали мало која чланица НАТО. Сарадња СССР и Југославије се обнавља 1955, али југословенска војска, са великим делом совјетског наоружања, држи свој део НАТО фронта све до часа када тај НАТО одлучује да Југославију и њену војску разбије и уништи јер су му, после нестанка Варшавског уговора и покорвања Источне Европе, постали не само непотребни, него, због своје снаге и релативне самосталности, и потенцијално опасни.

8. Чак ни у свим овим искушењима 20. века, никада и ни у којој форми, није дошло до оружаног сукоба између Срба и Руса, што се не може рећи ни за један други европски народ. Чак ни из Србије под Хитлеровом окупацијом, ни један Србин није отишао на Источни фронт, на коме су се против Руса бориле по једна дивизија Хрвата, босанских муслимана и косовских Албанаца.

9. У периоду Титове владавине, осим утицаја НАТО (читај САД и Велике Британије) на безбедносне структуре Југославије, а упркос веома великој економској, па и културној сарадњи са Русијом, темељна препрека спајању Срба и Руса, створена је на пропагандном плану. Југославија је, готово без ограничења, била отворена за западну пропаганду, док је антисовјетизам (мимикрични облик русофобије) био један од темељаца званичне Титове пропаганде.

10. Деведесете године 20. века донеле су и Србима и Русима велике драме. Совјетски Савез је демонтиран без великих сукоба, али су последице пенетрирања западног утицаја у Русију биле геноцидне. Југославија је разбијена ратом, јер је српски народ пружио отпор сопственом распарчавању и економском покорвању. Врхунац кризе за обе земље био је 1998-1999. Србија доживљава оружану агресију НАТО, а Русија са муком превазилази дефолт и непосредну претњу сопственог распарчавања. У исто време када је Русија тек отворила врата за сопствену консолидацију, Србија (тада још у заједничкој држави са Црном Гором), после 10 година ратова и ембарга, непоражена у рату са НАТО-ом, доживљава државни удар,

---

(12) М. Кршљанин: Контрареволуционарна акција краљевских влада у Београду против СССР-а (1918-29), Преглед (Сарајево), Год. VIII (1956), Књ. 2, Број 10, стр. 647-656

односно прву успешну „обојену револуцију“, уз примену „меке силе“, односно „окупацију изнутра“.

11. Прву деценију 21. века можемо назвати деценијом по Србе трагичног раскорака у односима са Русијом. Режим успостављен у Београду после пуча, вредно спроводи све оно што су англоамериканци покушавали током 90-их, али због српског отпора нису успели. Уништење војске и индустрије, потпуна западна контрола над финансијама, медијима и државном безбедношћу. Крупне политичке странке, државна и локална управа су готово потпуно корумпирани. Јачају сепаратистичке тенденције у више делова Србије. Уништен је и систем социјалне сигурности, а пољопривреда доведена до стања у којем у Србији, први пут у њеној историји почиње да се умире од глади. Према првим резултатима управо одржаног пописа становништва, у протеклих 10 година становништво Србије се смањило за 300.000, или 4%. Оно се сада смањује за 100 људи дневно – последице „транзиције“ су геноцидне, и по броју жртава много веће од свих ратова током 90-их. Све ове деструктивне промене су од стране режимске пропаганде приказиване као позитивни реформски кораци на путу ка евроатлантским (израз који се ређе употребљава) односно европским интеграцијама, као једином могућем и просперитетном цивилизацијском обрасцу данас. Овакво стање у Србији генерисало је негативну климу за развој односа са Русијом.

12. У време најдраматичнијег англоамеричког ударца на опстанак Србије – проглашења „независности Косова“ од стране наркотерористичке марионетске банде у Приштини, Русија повлачи два велика потеза од кључног значаја за опстанак Србије – супротставља се англоамеричком диктату у вези Косова и доноси одлуку о проласку гасовода „Јужни ток“ кроз Србију и куповини и модернизацији српске државне нафтне компаније (ово је једини крупан развојни пројекат у данашњој Србији). Упркос доминантном западном утицају, власти у Београду са захвалношћу прихватају ове потезе Русије, иако у њиховом спровођењу и данас има унутрашњег отпора под англоамеричким утицајем. Због негативних реакција на Западу, власти се не усуђују на било који даљи значајан корак у развоју односа са Русијом. Односи се на речима високо уважавају, због дубоке свести народа о својој историји и објективно позитивно оцењују, уз размену посета на највишем нивоу и изражено очекивање да се потпише споразум о „стратешком партнерству“⁽¹³⁾. Србија је ипак, овакав споразум прво потписала са Француском, и то управо у време отпочињања агресије на Либију. У Москви се данас схвата да дијалог са садашњим режимом не може да доводи до резултата који би били у интересу Србије и Русије. Нова ситуација створена у односима са Русијом, међутим, подиже морал становништва и почиње да расте свест да је везивање за Запад погрешно и да има реалну алтернативу.

13. Избори у Русији и Србији окончаће се приближно у исто време – почетком следеће године. Претња САД, НАТО и приштинских терориста

---

(13) Еремич В. : Россия и Сербия – восемь веков истории, Международная жизнь (Москва) №4 - 2011

да великом војном акцијом заузму северни део покрајине Косово и Метохија, који је увек био настањен искључиво Србима и чије становништво одбија да прихвати наметање институција из Приштине, довела је Србију и власти у Београду пред нова велика искушења. Војна офанзива са драматичним последицама засад је избегнута само захваљујући високом моралу становништва у тој области и одлучности Русије у Савету безбедности УН, која се овога пута базира управо на директној подршци угроженом становништву северног Косова и Метохије, а не као у ранијим приликама, на подршци позицији званичног Београда. Међутим, постојећа претња и неадекватно благо реаговање власти у Београду, учиниле су да политика владе сажета у слогану „ЕУ нема алтернативу“ буде од стране огромне већине грађана потпуно одбачена. Убедљива већина грађана дели три битна спољнополитичка става: 1. потпуно противљење НАТО-у; 2. опредељеност за савезништво и стратешко ослањање на Русију; и 3. одбацивање ЕУ (овај став је постао већински тек у последњих годину-две). Засад ови битни ставови нису адекватно артикулисани на српској политичкој сцени. Они делови паламентарне опозиције који их, бар у одређеној мери заступају и нове политичке снаге из редова ванпарламентарне опозиције које их заступају у потпуности, због тоталне контроле медија и финансија од стране режима и западних тајних служби, засад не могу да добију довољан замањак у свом деловању.

14. Недавно изложени, од стране Владимира Путина, концепт Евроазијске Уније(14), као и први кораци на његовом остваривању, сведоче не само о даљем јачању Русије, већ и о томе да је она носилац цивилизацијског потенцијала од значаја за цео свет. Утемељење Евроазијске Уније и њени уређени односи са западноевропским земљама биће од кључног значаја за европску безбедност у осетљивом периоду системског краха англоамеричке осовине. Једино тако могу бити избегнути нови драматични потреси на европском тлу, укључујући на његовом најнестабилнијем подручју, Балкану. Овај регион, који је од свих у Европи, платио најскупљу цену агресивног и безочног англоамеричког експанзионизма, може добити нову стабилност једино у евроазијском окриљу. Први природан корак свакако мора бити историјско спајање Србије и Русије. То је за обе земље пожељно, али је и могуће, и чак лако оствариво. Убрзању тог процеса је допринео и сам Запад, који је количином деструктивног понашања и злочина на тлу бивше Југославије, а посебно на Косову и Метохији, и количином неправде према Србији и Србима, практично учинио немогућим сопствену доминантну улогу у овом региону на дужи рок. Активни кораци у овом правцу, неопходни су и од стране Србије и од стране Русије. Природно је да онај ко је већи може да чини и веће кораке. Очекујемо да ће они врло брзо уследити, јер их намећу и драматична ситуација у свету, и интереси Русије и Србије, за коју је ово питање опстанка.

---

(14) Путин В.: Новый интеграционный проект для Евразии — будущее, которое рождается сегодня, Известия, 3 октября 2011

ХИТНО СЕ МОРАМО ПОЗАБАВИТИ ЖУТОМ МУКОМ КОЈА СРБИЈУ ГУРА У ПРОПАСТ

21. октобар 2011.

НИКОМЕ данас није јасно по ком правном основу КФОР спроводи своје насилне акције. То је чист гангстеризам. Још је бедније повлађивање српског државног врха том гангстерском понашању! - изјавио је Факте Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију.

Он је указао да се међународном гангстеризму супротстављају голоруки грађани на терену, а на међународном плану, срећом, Русија.

Ми у Србији се морамо – упозорио је Кршљанин - хитно позабавити овом жутом муком која гура Србију у пропаст и спремна је да наше грађане остави као жртве гангстера и терориста.

- Данас је пала још једна српска жртва. Омладина Покрета за Србију ће са удружењима Наши и Српски слободари у недељу у 17 часова запалити хиљаду свећа на Тргу Републике и помолити се за њихове душе и за спасење Србије – саопштио је председник Покрета за Србију.

ПРВИ КОРАЦИ СЛОБОДНЕ СРБИЈЕ

19. октобар 2011.

Одлуке које ће спровести нова власт одмах по ослобођењу отаџбине:

Суспендовање свих односа са НАТО и склапање споразума о савезништву са Русијом.

Прокламовање као државних приоритета Србије: права на ослобођење Косова и Метохије од окупације и права на заштиту уставних и историјских права свих државотворних делова српског народа, права избеглица и расељених на брз и сигуран повратак и повраћај имовине, заустављање тзв. регионализације и свих процеса који воде даљем распарчавању територије Србије.

Суспендовање војне и безбедносне сарадње са земљама које подржавају отцепљење Косова и Метохије и успостављање пуног реципроцитета у свим другим односима са овим земљама, као и са свим чланицама ЕУ и НАТО; започињање преговора о придруживању Евроазијској економској заједници, Организацији уговора о колективној безбедности и Шангајској организацији за сарадњу.

Строго ограничавање буџета политичких странака и забрана финансирања удружења и медија од стране субјеката повезаних са иностраним владама; преиспитивање досадашњег финансирања невладиног сектора и успостављање нових критеријума подршке удружењима у складу са стварним друштвеним потребама.

Омогућавање свим нашим у дијаспори и региону да држављанство Србије стекну по олакшаном поступку, гарантовање њиховог остваривања активног и пасивног бирачког права, реалне подстицајне мере за њихова улагања у Србију.

Оснивање Развојне банке Србије; обнова домаћег банкарства и повратак кредитне функције држави; ревизија поступка и одговорност за укидање четири највеће домаће банке; усклађивање фискалне, развојне и социјалне политике; формирање Државног савета за развој; започињање јавних радова на великим инфраструктурним и енергетским пројектима; оживљавање прерађивачке индустрије.

Хитне мере за јачање Војске и безбедносних структура, доношење нове одбрамбене доктрине, оживљавање и обнова војноиндустријског комплекса.

Кредитирање производног циклуса и гарантовани откуп производа у пољопривреди, уз субвенције довољне за њен развој, забрана употребе ГМО.

Бесплатно образовање и здравство, одустајање од болоњских реформи.

Гарантована социјална помоћ свима којима је неопходна, на нивоу животног минимума.

Признавање двоструког стажа свим ратним ветеранима, обезбеђење пензија свим ратним инвалидима и материјалног обезбеђења породицама палих бораца и жртава рата.

Прогресивни материјални подстицај за рођење првог, другог и трећег детета, адекватно материјално, здравствено и радноправно обезбеђење трудница, обезбеђење стана за породице са троје и више деце.

Успостављање стварне независности судства уз преиспитивање досадашњих одлука о кадровским решењима и реорганизацији правосуђа.

Пуна професионализација државне управе и стручног дела локалне самоуправе, уз побољшање материјалног положаја и укидање, односно укидање буџетског финансирања агенција и других парадржавних институција.

Преиспитивање свих приватизација, санкције и ревизија у корист радничког акционарства у свим случајевима злоупотреба.

Стриктна примена закона и одговорност свих носилаца власти за учешће у коруптивним механизмима за прибављање материјалне користи иностраним и домаћим субјектима.

Покретање иницијатива за темељне реформе политичког, економског и одбрамбеног система, као и вредносног система у друштву, усмерене на јачање државе, демократије и локалне самоуправе, што доследнију примену начела поделе власти, спречавање утицаја капитала на политику и државну управу, убрзани развој у условима највишег степена друштвене солидарности, афирмацију породице, духовности и културе.

МЕЂУНАРОДНИ КРИМИНАЛ

28. септембар 2011.

Покрет за Србију је већ упозорио и домаћу и међународну јавност на опасну оружану претњу од стране САД, НАТО и приштинске наркомафије на Косову и Метохији.

Подсетили смо и на уставне обавезе Владе Србије у заштити својих грађана.

За чињеницу да на северу Косова и Метохије још нису започели покољ и погром, можемо да захвалимо херојству и одлучности наших људи и чврстом ставу Русије у Савету безбедности УН.

Међутим, криминална претња је и даље присутна, а јуче су амерички и немачки војници пуцали из ватреног оружја на голоруке грађане. Шест наших људи је рањено.

Удружени међународни криминалци пуцају на Србе усред Србије!

На такав злочин може бити само један одговор – уништити злочинце. Искључивање могућности примене силе у одговору на овакав злочин, само додатно охрабрује злочинце. Срби на Косову и Метохији не смеју крвљу плаћати каријере београдских руководилица, који изигравањем Устава Србије постају саучесници у злочину.

Покрет за Србију позива грађане да свим адекватним средствима допринесу спасењу Србије.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

„КОНТРОЛИСАНИ ХАОС“ У СРБИЈИ ИПАК НЕЋЕ ПРОЋИ!

24. септембар 2011.

Власт опасно угрожава Србију и истовремено понижава грађане „парадом поноса“ и другим спиновима из англоамеричке кухиње, реакције младих се морају подржати, али уверен сам да ће бити озбиљне и одговорне – рекао је за ИНФОПОРТ председник Покрета за Србију Владимир Кршљанин.

Удварање силама које подржавају наркомафију и прете опстанку наших грађана на северу Косова и Метохије, понижавање Србије и њеног савезника Русије, вређање морала и вере у новом узалудном покушају да се понови прошлогодишњи спин и зада ударац патриотској омладини „парадом поноса“, док је половина грађана без посла и наде, нови су у низу језивих потеза због којих би власт требало да хитно демисионира, ако је сачувала имало разума и части.

Као што косовски заветници одлучно бране част Србије на Космету, уверен сам да ће и српска омладина своје незадовољство показати убедљиво, одговорно и победнички.

Баш онако како је неопходно да се у Србији оствари широки покрет, фронт грађанског окупљања свих најчаснијих и најодговорнијих људи, изван истрошених страначких клишеа, како би се учинио крај трагичном и дубоко корумпираном поигравању судбином Србије. На остваривању тог циља, представници Покрета за Србију ових дана интензивно раде широм Србије, али и у пријатељским земљама и у дијаспори – изјавио је Владимир Кршљанин.

ДЕЦЕНИЈА СРАМОТЕ И ЗЛОЧИНА – ВРХУНАЦ МОРАЛНЕ ДИХОТОМИЈЕ САВРЕМЕНОГ СВЕТА

20. септембар 2011.

Излагање на међународној конференцији у Киргистану

Ако упоредимо ратове НАТО против Србије и против Либије, видећемо већ на први поглед огромне разлике у понашању англоамеричке империје и светске олигархије током 90-их и у првој деценији 21. века. Први рат је припреман 10 година уз ангажовање огромних политичких, дипломатских, економских и пропагандних ресурса. Други је припреман неколико недеља и оправдаван свима очигледним пропагандним лажима. Бруталан, пљачкашки, дубоко неморалан.

Каква је деценија између ова два рата? Деценија која формално започиње 11. септембра 2001? Свет је прихватио „борбу против тероризма“, највећу обману у историји човечанства. Обману је лансирала светска олигархија преко влада САД и Велике Британије. Кроз ратове у Авганистану, Ираку и садашњи покушај овладавања Медитераном и распиривања пожара на читавом Блиском Истоку, као и колонизације читавог света распиривањем „контролисаног хаоса“, гангстерска олигархија са амбицијама које превазилазе Хитлерове, демонстрирала је спремност на све облике криминала и злочина. Примери авганистанског хероина и колонијалног рата у Либији су до сада најупечатљивији, али неће бити ни последњи ни најстрашнији, ако не уследи јавна реакција држава и јавности, која ће ову злочиначку политику адекватно оквалификовати и одузети сваки демократски и морални кредибилитет западним владама које је следе.

Хришћанство и већина великих светских религија, као и стваралачка људска цивилизација, прописују морални хуманистички императив, као основну карактеристику човека. Данашње понашање олигархије свима очигледно показује да она тај императив не следи, већ покушава да апсолутизује право јачег, односно закон џунгле, а тиме и негацију човека. Дакле, опстанак људске врсте је данас директно угрожен, а већина човечанства (која представља већину и у смислу реалне економије) нема на то артикулисан политички одговор. Верујемо да ће човечанство добити битку за свој опстанак, али исто тако верујемо да ће жртва бити мање, ако тај одговор буде раније формулисан.

У данашњем свету сагледавамо два противречна тренда:

1. Финансијска дерегулација која ствара светску олигархијску диктатуру

и нарушава историјски кредибилитет земаља које је подржавају. Мир у свету и живот на Земљи су угрожени овим трендом. Акције које се предузимају излазе из оквира демократије, права и морала и добијају дивљачки и геноцидни карактер. Наведимо само примере – од агресије на Либију, преко покушаја успоравања светског развоја, стицања профита и увођења светске владе путем манипулације еколошким питањима, све до, рецимо, судбине Доминика Строс Кана.

2. Хуманистичка регулација кроз различите форме управљања државом и привредом у интересу човека, која се може описати појмом суверена демократија. Овај тренд је довео до стварања нових локомотива светског развоја, оличених пре свега у Русији, Кини и Индији.

Могућности превазилажења противречних глобалних трендова могу бити конфронтационе и неконфронтационе. У понашању великих земаља: САД, Француске и Русије, чији ће политички курс бити на проби избора 2012. године, јасно сагледавамо кораке у оба правца. Валидност тих корака наћи ће се на изборној проби.

Француска, а пре свега САД, нису пред дилемом између социјалног, односно либералног модела на једној, и конзервативног модела на другој страни. Стварна дилема је или повратак на двослојни банкарски систем (Глас-Стигалов акт) или даље повлађивање олигархији које продубљује кризу и увећава могућност конфронтационог развоја догађаја.

У случају Русије, ситуација је нешто другачија. Не постоји активна конфронтациона алтернатива. Дилема коју треба да разреше избори је дилема између курса прилагођавања Западу, који је донео успоравање темпа развоја последњих година, али и потхранио конфронтационе потенцијале светске (у првом реду англоамеричке) олигархије, и курса јасног остваривања суверене демократије. Осим унутрашњим и системским тешкоћама, предизборни период ће бити окарактерисан и претњама избијања нових ратних пожара у окружењу Русије: Сирија, Иран, Косово...

Степен разумевања поменутих трендова и протовречности у грађанским и интелектуалним круговима у свету је велики, али је и у великом раскораку са јавном политиком. Било би лековито да се тај раскорак смањи. То би смањило шансу за конфронтациони развој догађаја, који би угрозио опстанак човечанства. Ако се државе у томе и не ангажују одмах, то ће у сваком случају бити главна тема свих аутентичних грађанских покрета у непосредној будућности.

И данас, Србија је лакмус светских процеса. У том смислу, и исход српских избора показаће куда иде свет. Земља која је највећа жртва најнегативнијих аспеката светске диктатуре, за свој опстанак мора поново изабрати пут суверене демократије, а као свој међународни приоритет – евроазијску компоненту стабилизације света. Да би се то определило на следећим изборима, таква политика се пре српских избора мора адекватно артикулисати, за шта постоје и историјски и социјално-економски предуслови.

УПОЗОРЕЊЕ ВЛАСТИМА

26. август 2011.

Најновије заоштравање ситуације на Косову и Метохији показује да је понашање власти у Београду неадекватно и контрапродуктивно. Устав обавезује да се територија и грађани морају бранити свим средствима. Неодложно се мора или темељно променити понашање власти или променити власт.

Наша браћа на Северу одолевају. Осим одбране својих живота и своје будућности, они бране Србију и међународно право. Они су последња одбрана опстанка Србије, која не сме пасти. Уз њихову непоколебљивост и јединство стоје народ Србије, Русија и цело слободољубиво човечанство.

Посета Меркелове је у политичком смислу сахранила евроунијатску политику обмане нашег народа. Свако ко и после порука тада изречених, настави тим путем – свесно ради против Србије. Политика „Европа нема алтернативу“ довела је земљу и нацију на руб политичког, економског, социјалног и моралног уништења.

НАТО, ЕУ и друге западне институције које су под англоамеричком доминацијом, својим понашањем према својим грађанима, према Србији, према Либији, и широм света, усмереним на очување олигархијске тираније преко лешева милиона, ставили су се ван закона на сличан начин као Хитлеров Рајх. Светска олигархијска диктатура је објавила рат човечанству. У том рату најгоре пролазе земље и народи који су под њиховом доминацијом. Западне владе које штите олигархијску диктатуру изгубиле су сваки демократски, морални и правни ауторитет.

Један од најпрљавијих аспеката англоамеричког глобалног злочина је приштинска наркомафија. Посрнулој западној финансијској машинерији је неопходан крвави мафијашки новац који се уз војну заштиту НАТО-а ствара између Авганистана и Космета, између Кандахара и Бондстила. Преко команданта своје државне антинаркотичке агенције Виктора Иванова, који је ових дана боравио у Београду, Русија нам је понудила заједничку борбу и заштиту. Ниједан од српских званичника није смео да јавно да каже да смо ту понуду спремни да прихватимо.

Завршимо ово упозорење слоганом који предлаже омладина:

ХОЋЕМО НАШЕ КОСОВО,
ХОЋЕМО НАШУ МЕТОХИЈУ,
ХОЋЕМО ЦЕЛУ СРБИЈУ,
НЕЋЕМО ГАНГСТЕРСКУ УНИЈУ!

Покрет за Србију

ПРОГЛАС ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ

21. август 2011.

На Косову и Метохији створена је претња опстанку Србије. Шта значи Косовски завет данас?

По члану 97 Устава, држава Србија обезбеђује сувереност, независност, територијалну целовитост, одбрану и безбедност себи и својим грађанима. Она зато има Војску, полицију и службе безбедности. Држава, њен Председник и Војска ово морају извршити, то је основни смисао њиховог постојања – иначе можемо сматрати да не постоје. Одбрана државе и њених грађана је изван политике – то је најсветија дужност. А ако Држава, Председник и Војска не постоје, народ ће да их створи.

На исти начин као у „Олуји“ 1995, по истом сценарију и са готово истим актерима, Србима на Косову и Метохији се прети истребљењем.

Англоамериканци и њихова НАТО машинерија покушавају да наметну власт касапа и терориста и последњем делу Косова и Метохије који се томе супротставља. НАТО и ЕУЛЕКС говоре о криминалу, а истовремено обезбеђују алиби једној од најстрашнијих криминалних групација на свету, са седиштем у Приштини. А англоамерички дипломати, шпијуни и контролори у Београду засад успевају да спрече било какву ефективну акцију власти, па чак и опозиције. И више од тога, успевају да власт сваки отпор или протест проглашава за екстремизам. Истовремено, функционер Стејт Департамента у Приштини јавно охрабрује Тачија на насиље.

Како се бране своји грађани и своја земља, ми Срби добро знамо. Свету је најновији пример показала Русија 2008. у Осетији и Абхазији. И у своју војну доктрину прошле године уписала обавезу одбране и својих грађана у иностранству, и својих савезника. Понашање наших власти нас може довести и до апсурдног питања: да ли је Србија савезник својих непријатеља?

Изјављујући да „Србија ни у ком случају неће ратовати“ и прихватајући захтеве Тачија, који Србе на северу стављају најпре иза бодљикаве жице, а затим под власт убица и криминалаца, режимски врх постаје отворени саучесник агресора.

Власт мора грађанима да каже истину – да ли је и по коју цену покушала да прода Косово и Метохију. Себични лични и страначки интереси и политика удварања англоамеричкој осовини која посрће у финансијској и моралној кризи – супротстављени су опстанку Србије и воде њеном територијалном, економском, социјалном и духовном разарању.

Агресора је засад зауставила одлучност косовских заветника.

Не – терору и наметању власти злочинаца и терориста од стране НАТО!

Одбранићемо своју браћу и сестре и своју свету земљу. Остаћемо на српском путу славе. Наша је борба праведна и зато ће победа бити наша! Тако нам Бог помогао!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ДРУГИ ВАСКРС СРБИЈЕ

20. август 2011.

(Поводом 70 година од рођења Слободана Милошевића)

СРБИЈА је васкрсла. Још једном. Први пут, 1804, из државног, иако не из духовног, нестанка у потопу болесне Отоманске империје.

Још читав век је трајала борба за ново утемељење државе и за ослобођење њених још поробљених, делова. Али, тренутак васкрса, био је, и то нико не спори, Први српски устанак. И данас се може прочитати да је Карађорђе био прек, да је чинио грешке. Али нема Србина који му се данас неће поклонити. Тако је то са народним вођама у време великих историјских прегнућа – са временом, њихова историјска величина расте, а њихове људске несавршености постају безначајне.

Други пут је Србија васкрсла у време Слободана Милошевића. Васкрсла у време велике светске кризе, из рушевина биполарног света, када је агресивни замах удружених западних империјалних сила уништио Југославију. 2009, у Берлину, Џорџ Буш старији нам је објаснио да су рушењем берлинског зида уклоњени последњи остаци Версаја. Ето цене којом је плаћено учешће Немачке у последњем, овог пута огољено англоамеричком, јуришу на Исток.

Данас је удружена западна империја у ропцу. А српски народ је подвигом поново задивио свет, остварујући свој државни и духовни васкрс у десетогодишњој одбрани својих права, непристајању на казне због туђих недела и отпору удруженој НАТО империји, на врхунцу њене моћи. Српска национална свест и све њене херојске и духовне димензије су пробуђене деведесетих. Обновљени су храмови, изграђени нови (кажу, ни под једним владаром у историји их није изграђено више него под Милошевићем), ојачала је вера. Потврђено је да суверена земља, иако суочена са ембаргом и ратовима, може да обезбеди више достојанства, правде и благостања својим људима, него земља која је покорена.

А Србија је привремено покорена управо у часу када је Русија успела да мобилише унутрашњу снагу и спречи сопствено разбијање. Када је, у пролеће 2000. године, Владимир Путин од вршиоца дужности постао изабрани председник Русије, радио Би-Би-Си је у програму на српском језику имао опширан коментар у којем је истакао сличности између Путина и Милошевића. Била је то за нас, трагична предаја штафете.

Србија је покорена, Југославија дефинитивно укинута, а Милошевић

је свргнут, заточен, и после херојске одбране коју ће памтити свет, уморен у НАТО казамату у Хагу. Ако направимо смелу аналогију са 19. веком, остаје да оснажена Русија помогне васкрслој Србији да поврати самосталност и ојача. Да би се то десило, Србија ће ускоро кренути да се усправља, гради и бори за своју слободу, свесна да је то могла и у много тежим условима, током 90-их.

Милошевићевом паду и поковању Србије 2000. године, кључно је допринела свесна и несвесна пета колона. Током 10 година власти, Милошевић, СПС и државни функционери нису успели да у Србији елиминишу субверзивне и коруптивне западне утицаје, јер су се, у Титово доба, сувише укоренили у државне структуре, али и у свест дела грађана, због вишедеценијске отворености земље за западну пропаганду, и нагнала их да поверују да поковање НАТО непријатељу доноси бољитак!

Као од вишегодишњег саборца и, у последњим, најтежим годинама, једног од најближих сарадника председника Милошевића, од мене би се могло очекивати да данас испричам широј јавности непознате детаље и епизоде о њему. Али, када се осврнем на последњих двадесетак година и потребу и обавезу коју осећам, да пет година пошто су га од нас отргли и тако привремено зауставили Србију, и ја кажем нешто о Слободану Милошевићу, видим да то мора бити нешто друго од обичног писања. То мора бити покушај да се сажму живот, историја, борба, емоције, одговорност, саможртвовање...

Немогуће је укратко и са коначним закључцима описати, на пример, свог оца. Или двадесет година најполетнијег дела свог живота. Или драму другог васкрса Србије. Или великог човека, какав је био Слободан. Ако смо већ потпуно посвећени борби да се Србија ослободи окова и поново стане на ноге, са бољитком за све и правдом за свакога у њој, борби за коју је Слободан, смирено и одлучно, дао свој живот, онда писати о њему данас, могу само на један начин - да кажем оно што мислим да је баш данас, важно рећи због те борбе.

Када се све сабере, највише времена смо провели заједно, или насамо, у затворима, када сам га посећивао. Најпре неколико пута у београдском Централном затвору, а онда, десетак пута, у Хагу.

У једну од хашких посета дошао сам под тешким утиском података о степену у којем је, за министровања Бориса Тадића, уништена наша војска. Грозничаво сам му износио те податке, а он ми је, смирено и очински, узвратио: „Ништа не брини, Владо, у Србији се војска прави за три недеље.“

Увек сам, као и други који су га посећивали, поново бивао задивљен његовом унутрашњом снагом. И снагу, и оптимизам, и увереност у победу, делио је нама, који смо њему затвореном, у посету долазили са слободе. И никада се није жалио, никада није показивао колико му је морало бити тешко.

То је човек могао само да слуги, посматрајући степен његове ангажованости и бриге – за припрему чињеница и сведока за своја иступања у Хагу, за трагичну и тешку ситуацију у земљи, па и у његовој партији (што је укључивало и бригу за судбину другова подвргнутих репресији и њихових породица, укључујући наравно и нас, његове у то време најближе сараднике), као и љубав и бригу за сопствену породицу. Такође се то могло слугити и из нашег знања о његовом нарушеном здрављу и лекарских анализа које смо читали.

У почетку није уопште желео да се бавимо питањем његовог здравља, чинили смо то и против његове воље. Затим је то прихватио, а знали смо, из два разлога: јер је схватио да трибунал намерно настоји да му угрози здравље и живот, па је реаговао јер је и то био елемент агресије против његове земље на који се мора реаговати, и јер се плашио да ће са нарушеним здрављем и његова одбрана, толико важна за историју и будућност Србије, бити мање квалитетна.

Никада није изразио наду да би трибунал могао одлучити нешто праведно; само је желео да искористи све могућности да јавно износи српску истину и да се бори. И без обзира на огромну жељу свих нас и многих у Србији и свету да се изборимо за његово ослобођење, уз сву увереност у коначну победу коју је у нама јачао, никада није у интимном разговору, значај посвећивао могућности да он лично буде ослобођен. Било је важно носити свој крст, односно водити борбу на најбољи и најснажнији могући начин.

Први пут сам га изблиза видео и проговорио са њим 2-3 реченице у скромном салону, тзв. Делегатској јединици „Сава центра“, 1992, касно увече, по завршетку Другог конгреса СПС-а. Тада сам био изабран у Извршни одбор, што је формално било најуже руководство партије. Салон је већ био препун, пар стотина људи у жагору, када је он ушао. Намах, простор је био испуњен његовим присуством, иако га ни ја, ни многи други, у том часу нисмо видели. Био је човек који зрачи. И пре него што одмерено, језгровито и одлучно проговори, његова појава је носила ауторитет и изазивала поштовање.

А приватно, био је скроман, пажљив, готово стидљив. Био сам касније више пута у прилици да присуствујем његовим разговорима са важним страним саговорницима. Увек је успевао да разговору наметне свој тон и саговорници су то прихватили и поштовали.

Говорио је увек о суштини једноставним речима, често са дозом супериорног хумора. Али из његовог наступа увек је зрачила искрена и убедљива ангажованост. Имао је изразит, богом дан, политички таленат – способност да брзо мисли, анализира и одлучује.

У спровођењу једном донетих закључака знао је да буде одлучан, па чак и прек. Људи без храбрости се тада нису усуђивали да му противрече. Умео је да на основу датих премиса увек донесе најбољи закључак.

Ако је некада и грешио у бурним и сложеним временима, усуђујем се да мислим, било је то када информације и премисе које су пред њим подастиране, нису биле адекватне.

Никада није био зао, још мање осветољубив. Знао је да одлучи о сменама, некада и веома блиских му људи, али је и после тога према њима задржавао људску болећивост и бригу.

Ако кадрови око њега нису увек били најбоље одабрани, и то не бих приписивао њему, већ одбрамбеним механизмима, односно себичности појединаца из његовог окружења – да би заштили свој повлашћен положај близу председника, спречавали су друге да му приђу.

Био је довољно способан да сложену светску и домаћу реалност добро сагледава, али је у томе био изнад већине својих сарадника, који су се прибојавали да их његова храброст и отвореност не почисте, ако он дође у контакт са храбријим и способнијим од њих.

Много пута смо, за време његовог тамновања, разговарали телефоном. Сужњи у Хагу могу да телефонирају, о свом трошку. Тројица његових регистрованих правних помоћника, могли су, током процеса, да га свакодневно посећују. Истина, због великих материјалних тешкоћа које је одбрана имала, они су се у Хагу смењивали, тако да је у његовој близини бивао увек само један.

Трибунал је дозвољавао (право за које смо се са муком изборили), да га још по неки сарадник из „Слободе“, може повремено посетити. Бивао сам тамо једном у неколико месеци, код њега улазио само у једном дану и остајао по 2-3 сата. И у телефонским разговорима и у тим посетама, његовој хашкој бици и њеној међународној подршци (то је, иначе, био мој главни задатак) посвећивали смо по две трећине времена. Остатак – углавном политичким приликама у земљи.

Наш последњи сусрет, у новембру 2005. године, био је, међутим, потпуно посвећен политици. И ранијих година он је прижељкивао и водио рачуна о томе, да борбене снаге у земљи искористе његову хашку битку. Неколико пута се и писмено обраћао руководству и члановима СПС-а, завршавајући своје поруке речима „Сада је слобода једини задатак!“ и „До победе!“.

Из таквих порука је произилазио и његов принципијелни став о потреби „народног јединства“, односно удруживању напора свих родољуба, без обзира да ли су леве или десне провенијенције, у борби за поновно успостављање суверенитета земље, као предуслова за сваки бољитак.

У том последњем разговору, разматрали смо могућност да се на изборима, ако их скоро буде, појави грађанска листа, којој је он мислио да буде носилац, а која би била састављена од личности високог људског и професионалног интегритета, спремних да своје велико знање и искуство ставе у службу отаџбине, онда када јој је то највише потребно. Имао је у

виду академике, професоре, генерале, уметнике, политичаре са списка својих сведока одбране (са многима од њих он се претходних месеци срео у Хагу, а немали број, на жалост, није ни стигао до сведочења, па јавност за њихову спремност да сведоче и не зна) и са списка чланова Скупштине Удружења „Слобода“.

Почетком марта 2006, Слоба је у Хагу убијен, па овај „план“ никада није ни почео да се остварује. Данас о томе пишем јер би то могао бити један од Слободанових тестаментарних путоказа за све који се боре за ослобођење Србије, њен развој и друштвену правду.

У НАТО пакту беспоговорни командант су САД. Тако је и у НАТО чеду, односно кукаквичјем јајету подметнутом ОУН, хашком трибуналу. Увек се у трибуналу знало ко је унутар трибунала (којем је у само једном периоду и формални председник био амерички судија) главни амерички контролор. Некада и на прилично неупадљивој функцији – заменик секретара.

Али, сложени и перфидни посао организовања и вођења „суђења“ Милошевићу, оног које су службеници трибунала између себе називали „The Trial“, све време су у својим рукама имали Британци (уз асистенцију Холанђана). Њихови су били: руководећи тужилац, судије у већу, пријатељи суда (а касније наметнути браниоци), управник затвора. Холанђани су били лекари и секретар трибунала.

Неколико месеци уочи кобног 11. марта, у време док расте извесност да ће Влада Русије дати гаранције трибуналу за лечење Слободана Милошевића у Москви – читав колоплет догађања: Форин Офис јавно прокламује да је независност Косова неминовна (што чак изазива демонстрације пред британском амбасадом у Београду) и започиње јавну политичку кампању највишег интензитета (која траје до данас) за хапшење генерала Младића.

Истовремено, избија „обавештајни рат“ између Лондона и Москве (пронађен одашиљач у лажном камену испред седишта ФСБ у Москви, следе узајамне оптужбе, хапшења и протеривања). Најзад, у трибунал преко руске амбасаде у Хагу стижу званичне гаранције руске владе, а трибунал (званично: помоћно тело СБ УН), одбацује гаранције сталне чланице СБ УН! У целом том периоду, здравствено стање Слободана Милошевића се погоршава.

На одлуку о одбацивању гаранција уложена је жалба жалбеном већу трибунала. Али, пре него што је жалба размотрена, Слоба је „нађен мртав“ у суботу ујутру у својој ћелији. Претходне вечери он је, узнемирен извештајима да су у његовој крви нађени опасни лекови које никада није примао, својом руком написао писмо руском министру Лаврову, писмо које је на адресу стигло тек после његове смрти.

Холандска истрага се задовољава закључком да на његовом телу нема трагова насиља и уопште не истражује могућу одговорност за ускраћивање лечења. Опширни извештај о унутрашњој истрази у трибуналу,

коју је водио потпредседник самог трибунала и којим се „перу руке“ од одговорности, достављен је на увид Савету безбедности, а Русија га је на самој седници одбацила као непотпун и необјективан.

Нажалост, држава Србија није реаговала. Нити је у Србији уопште било могуће организовати подршку независној истрази убиства Милошевића. Ипак, Међународни комитет за одбрану Слободана Милошевића, у чијем су саставу истакнуте личности из више земаља, чини напоре да се оваква истрага спроведе и кривци буду приведени правди, што је један важан корак ка раскидању окова у којима се Србија налази.

А у западним оковима око Србије, трибунал је једна од најпрљавијих карика. Тешко ћемо се као народ ослободити несреће, док у оквиру јавне политике на уђе питање одговорности западних влада и њихових тајних служби у руковођењу трибуналом, у разбијању Југославије, у подстицању међунационалних и верских сукоба, у подстицању и заштити тероризма, наркомафије и трговине људским органима, у ратним злочинима и политичким убиствима.

У Међународном и националним комитетима за одбрану Слободана Милошевића, или у интеракцији са њима, деловала су или још увек делују (осим преминулих), таква велика имена данашњице као што су: Александар Зиновјев, Ремзи Кларк, Харолд Пинтер, Петер Хандке, Жак Вержес, Микис Теодоракис, Димитри Аналис, Велко Влканов, Вјачеслав Кликов, Никита Михалков, Сергеј Бабурин, Рајко Долечек, Војћех Филип, Алека Папарига, Пјер-Мари Галоа, Ролф Бекер, Клаус Хартман, Генадиј Зјуганов, Фулвио Грималди, Мајкл Паренти, Борис Олијник, Михаил Ножкин, Александар Проханов, Валентин Варењиков, Роберт Диксон, Константин Затулин, Николај Рижков, Елмар Шмелинг, Мишел Хосудовски и многи други интелектуалци и политички активисти.

Сачињено је много јавних апела, три пута су организоване демонстрације у Хагу, више конференција и научних скупова. Петицију Комитета против наметања адвоката председнику Милошевићу, коју је написала канадска правница Тифен Диксон, потписало је преко 100 најистакнутијих правника из 18 земаља.

Када је Слободан Милошевић петицију прочитао на заседању Жалбеног већа, трибунал је био принуђен да практично опозове одлуку којом је желео да га спречи да износи сопствену одбрану.

У Москви је 2003. одржана међународна конференција под насловом преузетим од једног текста Александра Зиновјева: „Слободан Милошевић као симбол антиглобализма“. Неуспех империје да сломи, ућутка и осуди Слободана Милошевића постао је семе раскринкавања и рушења злочиначког подухвата против наше земље и народа, али и велико надахнуће за многе у свету.

У свој и наш циљ, слободну Србију, у њен други васкрс, Слоба је мирно и надмоћно, уложио свој живот. Нека му је вечна слава и хвала!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ ТРАЖИ САВЕЗ СА РУСИЈОМ

30. јул 2011.

Уочи ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије о Косову и Метохији, Покрет за Србију је упутио свим посланичким групама у Народној скупштини иницијативу са захтевом за хитно склапање Уговора о савезништву и стратешкој војној сарадњи са Руском Федерацијом, имајући у виду драматичну ситуацију на Косову и Метохији, непосредне претње и дугорочне интересе Републике Србије и њених грађана.

Посланичким групама у Народној Скупштини Републике Србије

Предмет: Склапање споразума о савезништву и стратешкој војној сарадњи са РФ

Поштована господо,

Поводом расправе о Косову и Метохији, заказане за 30. јули 2011, а с обзиром на драматичну ситуацију у Покрајини и непосредну претњу војном акцијом паравојних формација и НАТО против грађана Републике Србије у северном делу Покрајине, и полазећи од уставних обавеза Републике Србије садржаних у Члану 97 Устава, као и од уставне одговорности Народне скупштине у питањима рата и мира и закључивању међународних уговора,

Предлажемо да у расправи о Косову и Метохији покренете иницијативу на основу које би се Влада Републике Србије обавезала да одмах започне преговоре и закључи међународни уговор са Владом Руске Федерације о савезништву и стратешкој војној сарадњи.

Сматрамо да је склапање оваквог Уговора неопходно за заштиту суверенитета и територијалне целовитости Републике Србије, као и заштиту њених грађана, како у односу на непосредне претње, тако и дугорочно, као и да је у складу са очекивањима већине грађана Републике Србије.

У Београду, 30. јула 2011. г.

Председник Покрета за Србију

Владимир Кршљанин

КОСОВСКИ ЗАВЕТ ДАНАС – НАПРЕД, У СЛАВУ!

29. јул 2011.

Савремена светска драма – батргање смртно рањене звери, носиоца светске диктатуре, добија и свој одраз у Србији. Тај одраз овог часа представља директну војну претњу опстанку Србије.

Са истом зликовачком хладнокрвношћу као у „Олуји“ 1995, а на годишњицу те исте „Олује“, или на годишњицу Сакашвилијевог напада на Јужну Осетију, по истом сценарију и са готово истим актерима, Србима на Косову и Метохији се прети истребљењем.

Англоамериканци и њихова НАТО машинерија покушавају да наметну власт касапа и терориста и последњем делу Косова и Метохије који се томе супротставља. Њихови дипломати, шпијуни и контролори у Београду засад успевају да спрече било какву акцију власти или етаблиране политике. И више од тога, успевају да та власт сваки отпор или протест проглашава за екстремизам.

Србија ће умрети ако јој се ишчупа Срце. Као што су умрли њени синови и кћери којима су Тачи и његови, по англоамеричким мерилима демократски сарадници, ишчупали срца и друге органе.

У вековима иза нас, много пута су покушавали да Србију убију. Једна од најстаријих европских држава је ипак опстала, преживљавала и васкрсавала. Највећа светска диктатура у историји би данас да је затре, да не буде живи споменик жртвама њених злодела и браниоцима слободе. Али баш зато ће Србија опстати и овог пута – то је ствар Божје правде.

Како се бране своји грађани и своја земља, ми Срби добро знамо. Свету је најновији пример показала Русија 2008. у Осетији и Абхазији. И у своју војну доктрину прошле године уписала обавезу одбране и својих грађана у иностранству, и својих савезника. Понашање наших власти нас може довести и до апсурдног питања: да ли је Србија савезник Русије или је савезник својих непријатеља?

По члану 97 Устава, држава Србија обезбеђује сувереност, независност, територијалну целовитост, одбрану и безбедност себи и својим грађанима. Она зато има Војску, полицију и службе безбедности. Држава, њен Председник и Војска ово морају извршити, то је основни смисао њиховог постојања – иначе можемо сматрати да не постоје. Одбрана државе и њених грађана је изван политике – то је најсветија дужност. А ако Држава, Председник и Војска не постоје, народ ће да их створи.

Не – терору и наметању власти злочинаца и терориста од стране НАТО!

Одбранићемо своју браћу и сестре и своју свету земљу. Остаћемо на српском путу славе. Наша је борба праведна и зато ће победа бити наша! Тако нам Бог помогао!

ПОРУКА МЛАДИХ: ЈА САМ ЗА СРБИЈУ

24. јул 2011.

Ја хоћу слободу, да могу да учим, радим и забављам се.

Ја хоћу да то исто могу и моји другови и другарице.

Ја хоћу да моји родитељи буду насмејани.

Ја хоћу да имам браћу и сестре.

Ја хоћу да имам свој дом и своју децу.

Ја хоћу да моја лепа земља Србија буде развијена, уређена, чиста и пуна осмеха.

Ја хоћу да земља рађа, да се стално граде фабрике, станови и школе, да има много модерних путева и удобних возова, много позоришта, концерата, галерија и клубова у које могу да одем кад год пожелим.

Ја хоћу да свуда шетам и дању и ноћу и да се увек осећам безбедно.

Ја хоћу да свако има компјутер, да Интернет буде бесплатан и да га има свуда.

Ја хоћу да свако може да бира школу или факултет, да свако може да тренира спорт који воли.

Ја хоћу да лечење буде бесплатно и добро, да нико не умре јер нема лекова или не може да буде оперисан, да постоје службе и установе које ће бринути о немоћнима.

Ја хоћу да богатство Србије, труд и животе наших људи не користе странци, криминалци, шпекуланти и њихови „корисни идиоти“, јер – то је све наше.

Ја хоћу – због оног што је наше, што смо изградили и што смо спремни да бранимо, да нас сви поштују.

Ја хоћу да поштују нашу културу, наша привредна достигнућа и нашу војску, да са свима сарађујемо, да нам долазе као гости и да ми свуда путујемо.

Ја хоћу да моја Србија буде јединствена, јака и независна, чврсто повезана са пријатељима, да се дружимо са својим комшијама на Балкану, у Европи и на глобусу.

Ја хоћу да најмудрији и најпоштенији руководе државом, привредним системима, војском и полицијом – и да могу да се са њима поносим и да их поштујем.

Ја хоћу да такве људе изаберем слободно, да могу да им кажем шта мислим и да их критикујем, а да се никада више позиције у друштву не освајају подмићивањем, криминалом и уценама.

Ја хоћу да остварим своје идеје у својој земљи.

Ја хоћу да се изборим за моју Србију.

Ја сам за Србију, ја и моји другови и другарице смо Покрет за Србију.

AD HOC ТРИБУНАЛИ ПРОТИВ НИРНБЕРГА И СВЕТСКОГ МИРА

11. јул 2011.

Уз Повељу УН и Статут Међународног суда правде, нирнбершка пресуда представља један од главних темељаца међународног права, али и светског мира. Она је злочин против мира, дакле вођење агресивног рата, означила као „злочин над злочинима“, који субсумира све остале.

Нацистима је у Нирнбергу судио међународни војни трибунал, који је на основи победе савезника у највећем и најстрашнијем рату у историји човечанства, створио у историји највећи глобални консензус – у осуди фашизма, и преточио га у правну норму. Агресивна фашистичка, односно корпоративна политика је силом савезника, консензусом човечанства и судском пресудом, пресечена. Све ове три димензије су од кључног значаја у превенцији ратова уопште, а посебно новог светског рата, имајући у виду да корпоративна агресивна политика данас метастазира и поново прети светском миру. На облик савременог међународног права, па и нирнбершке пресуде кључно су утицали Рузвелт и Стаљин. Данас више нема ни Рузвелтове Америке, ни Стаљинове Русије, али има корпоративне олигархије, оличене у Ситију и Вол-Стриту, дакле приватне империје, која прети да угрози опстанак човечанства. Због тога је од животног значаја за човечанство да се не угрозе темељи међународног права и не прекраја историја Другог светског рата.

Нажалост, Савет безбедности УН је 1993. себи дозволио да формира два сурогат-трибунала за „судско гоњење особа одговорних за озбиљна нарушавања међународног хуманитарног права“ (у која спадају: кршења Женевских конвенција из 1949, нарушавања закона и обичаја ратовања, геноцид и злочини против човечности) . Ни у Статуту ових трибунала, ни у статуту Међународног кривичног суда, није предвиђено гоњење за злочин против мира. Тиме је омогућено да у пракси ови трибунали постану политички инструмент САД и НАТО, а да се не остави чак ни теоретска могућност да њихово покретање агресивних ратова на Балкану и у другим деловима света буде судски гоњено. Ово је истовремено и темељна одредница која повезује праксу *ad hoc* трибунала и Међународног кривичног суда, иако су настали на сасвим различите начине (трибунали – узурпацијом права од стране Савета безбедности, а МКС – легалним међународним уговором). Наиме, и трибунали и МКС за сада суде само онима које је САД, односно НАТО изабрао за своје противнике и против којих је неретко сам извршио агресију. Тиме је МКС у ствари постао

„универзални ad hoc трибунал“, спасавајући САД, односно НАТО од потребе да за сваки од ратова који покрене, оснива нови трибунал, што је постало прескупо са становишта потребних материјалних и људских ресурса, посебно имајући у виду несразмерно мали ефекат, а постало је и политички немогуће, због критичког става које данас сталне чланице Савета безбедности Русија и Кина имају о ad hoc трибуналима.

Међутим, кључна претња правним темељима међународног мира (која је и отворила врата за могућност прекрајања историје), лежи управо у чињеници да читаво тзв. „међународно кривично право“ заобилази одговорност за злочин против мира. Такво „међународно кривично право“ је постало инструмент у рукама оних који воде и планирају нове агресивне ратове.

У ситуацији када у свету делују ad hoc трибунали који су: 1) нелегални јер их је основао Савет безбедности који нема судску власт; 2) нелегитимни јер заобилазе злочин против мира и 3) неправни јер суде на основу лажних доказа и сведока, а тако створеном систему Уједињене нације дају привид легалности, нирнбершка пресуда се деградира и у формалном и у моралном смислу, па се онда и она и сви резултати Другог светског рата могу доводити у питање, што се у земљама којима доминира корпоративна олигархија, увелико и чини.

Морамо се вратити Нирнбергу, док не буде касно.

Као завршну опомену, цитирајмо речи Волтера Роклера (1920-2002), једног од ретких нирнбершких тужилаца који су доживели НАТО агресију на Југославију 1999. и јединог који је на њу реаговао:

„За САД, алијас „НАТО“, планирање и покретање овог рата од стране председника представља злоупотребу и кршење Устава у питањима рата и мира (изгледа да постаје прихватљиво да председник пошаље своју личну армију у напад на коју год земљу он пожели). Овај бомбардерски рат такође нарушава и бази основне одредбе Повеље Уједињених нација и међународне конвенције и споразуме; напад на Југославију је најеклатантнија међународна агресија откад су нацисти напали Пољску како би онемогућили „пољска зверства“ над Немцима. САД су одлучиле да одбаце и сваки привид међународне легалности и пристojности и кренуле путем сировог империјализма који убија и уништава све пред собом.“

ВИДОВДАНСКИ ПРОГЛАС ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

27. јун 2011.

Данас, када је мир у свету угрожен најдубљом цивилизацијском кризом и охолошћу истих оних сила од којих жестоко страдамо већ двадесет година, последњи је час да чујемо видовданску опомену.

Милош Обилић и Лазар Хребељановић, Гаврило Принцип и Слободан Милошевић нам казују да се посвећен добру свог народа може бити једино сасвим и до последњег даха. Најбољи уздижу свој народ и уграђују себе и свој живот у његову будућност. Тим хришћанским, видовданским путем, корачали су и велики научници, уметници и духовници српски, вековима, на понос српског и на понос људског рода.

Данас је у Србији све окренуто насупрот видовданском путу. Пред лицем олигархијске диктатуре, која, подсмевајући се демократији и хуманости, сатире земље и народе, на челу Србије су се нашли спремни да за шаку сребрњака ликвидирају државне установе, привреду и културу, да духовне и моралне вредности затру, а све родољубе изложе порузи и уморе Хагом и свеопштом бедом.

Притом нам сваки дан понављају да не треба ни да бринемо о себи, ни да мислимо, ни да стварамо – треба само да прихватимо све захтеве оних који нам раде о глави. И то нам понављају са свих телевизија, радија и из свих новина, како бисмо поверовали да друкчије не може бити. Уплићу нас густом паучином, чекајући час да нам задају смртоносни убод. Да би раскинула окове паучине, Србија треба само да се заталаса.

Већ је почео, у дубини наших душа, да се чује хук тога таласа. На врху таласа ослобођења појавиће се ствараоци – људи високог духа, знања и видовданског морала – научници, професори, инжињери, уметници, руководиоци, радници и сељаци... Талас ће ослободити Србију и спрати са њеног лица прљавштину и понижење наталожене последњих деценија.

Србија ће имати своје финансије, своју привреду, своју одбрану, своју правду и своју демократију. Обезбедиће слободу, достојанство и благостање свим својим грађанима и целину своје територије. Поштоваће своје великане, своје јунаке и своје савезнике.

Само када поново буде своја, Србија ће моћи да буде и европска и светска.

Покрет за Србију свој једини смисао види у томе да допринесе покретању ослободилачког таласа за спасење Србије, у славу Бога!

МЛАДИЋ И КОНАЧНА ДЕЛЕГИТИМИЗАЦИЈА РЕЖИМА

26. мај 2011.

Са оценом Обаме изреченом у Лондону да САД и Велика Британија представљају глобално „вођство“ у областима слободе, демократије и развоја, нико нормалан на свету није спреман да се сложи. Али на нашу несрећу, међу онима који су ту оцену схватили озбиљно, налази се и председник Србије, Борис Тадић.

Агресија на Либију, уз перфидну манипулацију Саветом безбедности УН, показала је да више није остао ни привид везе између демократије и англоамериканца. Крај. Та прича је у светским размерама завршена. Англоамериканци су данас лидери у демократији таман толико колико и немачки нацисти.

Убиством Милошевића и одговорношћу за смрт још 15 Срба, као и прикривањем одговорности НАТО терориста за агресију, ратне злочине, трговину људским органима и дрогом, хашки трибунал је одавно сахранио привид правосудне установе и доказао свој криминални карактер.

Досадашњи пут приближавања Србије Европској Унији није поплочан побољшањем живота у Србији, већ српским лешевима. Уништење производње, одбране и безбедности, финансије у рукама Запада, раст криминала и корупције и 100 грађана Србије мање свакога дана, све то је последњу деценију учинило много фаталнијом од претходне – деценије ратова и санкција.

Ратко Младић је херој одбране од англоамеричког НАТО монструма који је уништио Југославију и посејао смрт и беду на нашем тлу. Младић на слободи је темељ наде да Србија неће доживети најстрашније понижење пре него што буде ослобођена.

Опстанак и развој Србије су могући само уз удаљавање од НАТО и фаталног утицаја англоамеричке олигархије.

Славодобитним саопштавањем Си-Ен-Ену (наравно на енглеском језику), да је Младић ухапшен, режим у Београду је коначно скинуо све маске и отворено показао да није у служби народа, већ у служби непријатеља Србије.

Позивамо све грађане да протестима онемогуће даљи опстанак режима на власти. Позивамо све службенике режима да се од режима дистанцирају и тако убрзају његов пад.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ХИЉАДЕ ПРОТИВ НАТО-А У СРБИЈИ

20. мај 2011.

Хиљаде грађана, међу којима бројне истакнуте јавне личности, потписују ових дана петицију против одржавања досад највеће конференције НАТО пакта и његових партнера баш у Београду, 13-15. јуна.

Петицијом се такође захтева окончање нелегалног присуства НАТО службеника у српским државним и безбедносним структурама.

Против увредљивог, понижавајућег и штетног присуства НАТО-а у Србији, управо у дане када се обележава годишњица окончања НАТО агресије из 1999. и када НАТО води нови агресивни рат у Либији, потписали су се досад између осталих, професори универзитета Смиља Аврамов, Љубомир Грујић, Александар Јокић, Ђорђе Благојевић, Сима Мраовић, књижевници и уметници Добрица Ерић, Предраг Анђелић, Цисана Мурусидзе, Борис Малагурски, Зоран Ранкић, генерали Божидар Делић, Радован Радиновић, Живомир Нинковић, пуковник Золтан Дани, дипломате Живадин Јовановић, Владимир Кршљанин, Драгомир Вучићевић, адвокат Горан Петронијевић, народни посланик Александра Јанковић, политичари, публицисти и новинари Милорад Вучелић, Бранко Китановић, Милан Видојевић, Љиљана Милановић и многи други.

Петиција се потписује у Београду, Нишу, Ужицу, Ваљеву, Куршумлији и другим градовима. Преко Интернета, осим бројних припадника наше дијаспоре, петицију су потписали истакнути интелектуалци Едвард Херман, Дејвид Питерсон, Џон Каталиното, Хедер Котин, Џорџ Памфри, Алдо Бернардини, Велко Валканов, Рајнер Руп... Међу потписницима су и грађани Русије, САД, Канаде, Аустралије, Немачке, Швајцарске, Португалије, Данске, Аустрије, Словеније, Венецуеле, Холандије...

Кампања „За Србију без НАТО-а“ биће окончана 10. јуна, на дан окончања НАТО агресије, у вечерњим часовима, концертом на Тргу Републике у Београду. Раније тог дана, петиција ће бити уручена Председнику, Влади и Народној скупштини Републике Србије.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

ЗА СРБИЈУ БЕЗ НАТО-а!

2. мај 2011.

Председнику Републике Србије, Влади Републике Србије, Народној скупштини Републике Србије
ЗА СРБИЈУ БЕЗ НАТО-а!

-петиција-

НАТО је извршио агресију на нашу земљу. У савезу са терористима и наркомафијом, НАТО покушава да отцепи Косово и Метохију од Србије. НАТО чини злочине широм света.

Захтевамо:

- 1. Да се откаже одржавање НАТО конференције 13-15. јуна у Београду;**
- 2. Да службеници НАТО земаља напусте сва министарства и институције у Србији.**

Образложење:

1991-1993. Државе НАТО (под командом САД и Велике Британије) су пружале материјалну, логистичку, пропагандну, обавештајну и подршку у наоружању сепаратистичким, екстремистичким, криминалним и терористичким групацијама у емиграцији и на простору СФРЈ, чиме су изазвале њено разбијање и грађански рат. За све последице субверзивне активности НАТО држава, те исте државе оптужиле су Србију и Србе и прогласиле их својим непријатељима. Земљи је наметнут економски ембарго, а против ње је 10 година вођен интензивни пропагандни рат. Та непријатељска и субверзивна активност НАТО и његових чланица, наставља се до данас.

1993. Притиском САД и НАТО на Уједињене нације, у супротности са Повељом УН, а под покровитељством НАТО, основан је тзв. Међународни кривични трибунал за бившу Југославију у Хагу, као средство притиска, уцене и пропаганде. Трибунал служи као квазиправно покриће ратне пропаганде НАТО-а.

1994-1995. Под изговором заштите „зоне забрањеног летења“ и мировних снага, а затим и у казненој операцији „Deliberate Force“ НАТО води рат против Републике Српске. Извршено је преко 3.500 борбених летова, употребљени пројектили са осиромашеним уранијумом (укупно 6 тона).

1995. НАТО ваздушним акцијама и на друге начине учествује у операцији „Олуја“, којом је збрисана Република Српска Крајина, а њено становништво протерано, уз бројне цивилне жртве.

1995. до данас. Са дејтонским мандатом, потврђеним од стране УН, НАТО обавља војну окупацију Републике Српске, уз стални притисак за њено укидање.

1999. После вишегодишњих припрема, које су се састојале у стварању наркомафије (која се бави и трговином оружјем, људима и људским органима) и обучавању и наоружавању терористичких група за оружану побуну 1998. на Косову и Метохији, НАТО без мандата УН и кршећи сопствену повељу, креће у оружану агресију против СРЈ под кодним именом „Allied Force“. У том рату, снаге НАТО и терористичке банде убиле су преко хиљаду, а раниле око пет хиљада припадника наше војске и полиције, усмртиле две хиљаде цивила, укључујући жене и децу, а десетак хиљада раниле. Са својих огњишта протерали су близу 300.000 људи, разорили 986 цивилних објеката и употребили близу 30.000 тона експлозива у преко 18.000 борбених летова. На нашу земљу бачено је 11 тона осиромашеног уранијума у 31.000 пројектила, као и преко 37.000 касетних бомби. Еколошке и медицинске последице за сада су несагледиве. Причињена је материјална штета од преко 120 милијарди долара. По окончању војне агресије, државе НАТО добијају мандат УН за војну окупацију Косова и Метохије, али од тада тај мандат непрестано крше, настављајући да подржавају наркомафију и на њој заснован тероризам и сепаратизам. САД су, не тражећи сагласност ни од кога, код Урошевца изградиле „Бондстил“, своју највећу војну базу у Европи.

2000. до данас. Субверзивним методама и новцем, државе НАТО успостављају контролу над значајним делом медија, „невладиних организација“ и политичара у Србији, како би обезбедили уништење економије, војске и културе, као и за своје интересе пожељну спољнополитичку оријентацију земље. Последице те контроле су геноцидне. Растом морталитета и падом наталитета, Србија губи 35.000 становника годишње. Владе Србије последњих година склопиле су низ по земљу понижавајућих споразума са НАТО. И мимо тих споразума, службеници из НАТО земаља су из године у годину све више продирали у државне структуре Србије, тако да данас НАТО „саветници“ седе у ВБА, ВОА, БИА, Генералштабу, Министарству одбране, МУП-у, МИП-у, Народној банци и готово свим министарствима, агенцијама и значајним привредним системима.

2008. Пошто је годинама био саучесник у најтежим злочинима у јужној српској покрајини, НАТО је званично подржао „проглашење независности Косова“, настављајући до данас да гради војне и безбедносне формације од терориста, да прикрива злочине и штити злочинце.

НАТО је водио или још увек води, агресивне ратове у Авганистану, Ираку и Либији, са огромним разарањима, огромним бројем цивилних жртава и бруталним злочинима од стране НАТО трупа и локалних банди – јединих савезника НАТО. У безбедносном, економском, социјалном и демократском смислу, долази до страховитог погоршања ситуације у свим земљама под војном контролом НАТО. Од доласка НАТО у Авганистан, производња опијума, односно хероина у тој земљи повећана је 40 пута! НАТО наставља да војно прети бројним сувереним земљама и умешан је у све локалне конфликте широм планете.

У фебруару 2011, министар одбране Србије најавио је одржавање у Београду, велике конференције НАТО, са учешћем министара одбране или високих државних и војних руководиоца из 69 земаља (чланице НАТО, чланице „Партнерства за мир“ и земље са специјалним аранжманима са НАТО), посвећене примени нове Стратегије НАТО, усвојене на недавном самиту у Лисабону.

Покрет за Србију сматра недопустивим и неподношљивим овакво вређање грађана Србије, којих је 80% против НАТО, као и вређање жртава НАТО. То мора бити спречено, а даљи разорни утицај НАТО и његових агената у власти Србије мора бити прекинут. Са тим циљевима, Покрет за Србију покреће кампању ЗА СРБИЈУ БЕЗ НАТО-а, чији је саставни део петиција, која ће бити упућена највишим државним органима Србије. Петицију је могуће потписати на пунктовима у Београду и другим местима, као и путем Интернета.

ВАСКРШЊА ПОРУКА ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

22. април 2011.

.Браћо и сестре,

Огрејани смо топлином љубави и у ове дане када студен похлепе оних који војују против Бога и против Божије земаљске деце, коси стотине и хиљаде људских бића широм планете, и још увек, у нашој Србији.

Људи страдају без хлеба, без посла, без лекова, за веру и хуманост се стављају на стуб срама и шаљу у тамнице. Отимају нам, руше и распродају оно што смо за наше потомство својим рукама створили, злобно се подсмевају нашој љубави, знању и поштењу. Јерес и изопаченост нам намећу као пут без алтернативе, како би убили нашу веру, или наша тела, њима је свеједно.

Од Светог Кнеза Лазара, чије су нас мошти 1989, поново надахнуле да се узвисимо, христолики Срби својом вером, мучеништвом и пожртвовањем, доносе нам спас.

Следимо и данас њихов просветљени пут, јер то је пут Господа нашег Исуса Христа. Једини Пут спасења и васкрсења, Пут који у прах претвара похлепу и омразу, хаос, издају и фарисејство, Пут победе живота над смрћу!

Христолики Срби, ступајмо благо и неодољиво, свакога дана и свакога секунда, по један корак Христовим путем!

Нек су нам срећни и саборни дани највећег празника!

ХРИСТОС ВАСКРСЕ – ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

Владимир Кришљанин, председник Покрета за Србију

НАШ ПУТИН

22. март 2011.

По Владимиру Путину, резолуција Савета безбедности УН, која дозвољава употребу силе против Либије је „погрешна и штетна“, а агресија против Либије „личи на срењевековни крсташки поход“, у њој нема „ни логике, ни савести“. Тај опасни тренд америчке политике, Путин је описао овако: „У време Клинтона су бомбардовали Југославију и Београд, Буш је послао војску у Авганистан, а затим под измишљеним и потпуно лажним изговором – у Ирак, ликвидирали су читаво ирачко руководство, чак су изгинула и деца из породице Садама Хусеина. А сада је на реду Либија.“ Узнемирујуће је да се одлуке о употреби силе доносе тако олако, подвукао је Путин у разговору са радницима најзначајније руске фабрике балистичких ракета, и закључио да „данашњи догађаји у Либији доказују да правилно поступамо јачајући војну моћ Русије“.

Ове речи, које је Србија очекивала да чује од Путина, и које охрабрују све који се у свету боре за своју независност и слободни развој, а против светске олигархијске диктатуре, значиће и почетак коначне политичке ликвидације следбеника те диктатуре у самој Русији. Тај захват ће можда бити болан, али је неопходан, јер су у питању судбине и Русије и целог света.

Братска приврженост Русији, коју народ Србије испољава, упркос кратковидости и слугерањству сопствене власти у односу на Запад, снажна је и нескривена. Таквом је постала када се Русија усправила и када је узела у заштиту Србију на Косову и Метохији, а самој Србији понудила, кроз „Јужни ток“ и друге економске аранжмане, могућност стварног економског развоја, а тиме и смањења зависности од својих непријатеља. Такву Русију, за данашње Србе, персонификује Владимир Путин.

Тиме је створена не само нада, него и сигурност опстанка Србије. У марту су отпочеле агресије на Србију, на Ирак, и сада на Либију. Путин долази у Србију дан уочи годишњице НАТО агресије, и тиме нам јасно поручује да на 24. март не треба да гледамо само са тугом, него и са поносом, јер је смисао жртве коју је 1999. Србија поднела, у њеној сигурној будућности. Данашња Русија ту жртву поштује. Наше јунаштво је помогло Русији да стане на ноге. Србија и Русија су делови православног словенског саборја. И даље ће се међусобно инспирисати, продубљивати и ширити свестрану сарадњу.

Покрет за Србију поздравља Владимира Путина и пут којим заједно идемо.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

НАША ЛИБИЈА

20. март 2011.

Империја нема пријатеље ни савезнике – само будуће жртве!

Покрет за Србију најоштрије осуђује НАТО агресију на Либију.

Чињеница да је Савет безбедности УН одобрио било чију војну акцију „ради заштите цивила у Либији“ (чудних ли цивила са пушкама, тенковима и борбеним авионима!) нема правну тежину јер је резолуција таквог садржаја у супротности са Повељом УН, а према Повељи УН, одлуке донете кршењем Повеље никога не обавезују. Нити Савет безбедности има право да се меша у унутрашње послове својих чланица, нити је разлог НАТО агресије заштита цивила. Разлог агресије је пљачка – жеља да се продужи и повећа степен англоамеричког владања либијском нафтом у тренутку када истичу 40-годишње концесије. Терен за агресију припреман је запљускивањем света сплацинама из англоамеричке фабрике медијских лажи.

У исто време, у малом, али ништа мање нафтом богатом Бахреину, у коме се налази највећа америчка војна база у Персијском заливу, интервенционистичке трупе Саудијске Арабије и других англоамеричких сателита спасавају заостали краљевски режим и врше покољ над голоруким демонстрантима. О томе Савет безбедности уопште и не расправља!

Корпоративистичка империја под маском демократије, која бомбардује, убија и осваја и којој се на жртву приносе мали народи да се не би сувише разгоропадила... Ово је једна од познатих дефиниција фашизма.

Срби ову врсту фашизма и агресије лако препознају. Срби Либију доживљавају као своју, јер су нам и народ Либије и његово руководство и његов вођа Моамер Ел Гадафи доказали пријатељство и подршку у за нас најтежим временима.

Покрет за Србију изражава потпуну солидарност са народом Либије и позива грађане да учешћем у свим формама протеста допринесу да агресија буде одмах заустављена!

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

АКЦИОНИ ПРОГРАМ

16. март 2011.

АКЦИОНИ ПРОГРАМ ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

Промене у политичком систему

- Увођење председничког система
- Увођење дводомног парламента
- Већински систем на парламентарним изборима и директан избор председника општина
- Ограничавање средстава и висине донација политичким странкама
- Онемогућавање финансирања медија и друштвених организација из иностранства

Промене у економском и финансијском систему

- Повратак кредитне функције држави, односно Парламенту
- Укидање монетаристичког система и независности централне банке
- Јачање јавног сектора у привреди и банкарству до нивоа 50% друштвеног производа

Промене у области спољне политике и безбедности

- Суспендовање свих односа са НАТО
- Суспендовање војне и безбедносне сарадње са државама и организацијама које подржавају сецесију Косова и Метохије
- Одрицање легалности Хашког трибунала и прекид сарадње са њим
- Успостављање стратешког савезништва са Руском Федерацијом и НР Кином
- Пуноправно чланство у Покрету несврстаних
- Прокламовање права на уједињење свих државотворних делова српског народа са Србијом, као трајног приоритета Србије
- Јачање интеграционих процеса са православним словенским

земљама и земљама региона

–Јачање војске до нивоа неопходног за одбрану, ефикасно одвраћање и заштиту регионалних интереса Србије

–Професионална и патриотска реформа и јачање и диверсификација безбедносних структура до нивоа неопходног за заштиту суверенитета и остваривање стратешких интереса земље

Промене у економској, социјалној и културној политици

–Покретање великих енергетских и инфраструктурних пројеката, изградња хидроенергетског и водопривредног система „Дунав-Морава-Вардар-Егејско море“

–Оријентација на развој пољопривреде, производних капацитета и нових технологија

–Регулисање положаја ветерана, инвалида и жртава рата

–Бесплатно образовање и здравство

–Укидање „болоњских реформи“ образовања

–Старосне пензије и пензије пољопривредника морају обезбедити пристојан живот

–Подстицање патриотских омладинских друштвених организација

–Материјално и јавно унапређење стваралаштва у области науке, културе и уметности

–Успостављање професионалних и патриотских стандарда у сфери јавног информисања

ПРОГРАМ ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

16. март 2011.

ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ

СУВЕРЕНА ДРЖАВА И СОЦИЈАЛНА ПРАВДА

- Програм -

Већина грађана Србије нема поверење у постојеће политичке странке и не жели да бира на лажној политичкој сцени између лажних алтернатива: „популисти“ или „демократи“, „леви“ или „десни“ – већ хоће широки и истински оквир борбе за препород отаџбине и свој достојни живот у њој.

Данас, у општенародном покрету, милиони људи могу наћи свој пут – јер ће тај покрет стварати сами. Тако се даје власт народу, национални препород отаџбини, штите национални интереси, ствара општенародни консензус, национално грађанско друштво, развојно и социјално оријентисана привреда, афирмише и снажи национална духовност, култура и наука.

Ујединићемо најбоље креативне снаге за национални препород, за јединствену, снажну и напредну отаџбину, на добробит српског народа и сваког грађанина. Дајте свој допринос Покрету за Србију – за национални препород, слободу, мир и развој – до победе!

Само јединствена и исказана воља народа може да мобилише све потенцијале земље у новој историјској ситуацији, када се решава питање опстанка српске нације; само у јединственој, слободној Србији може постојати снажна национална власт, способна да са тела Србије отресе све пијавице и паразите, обезбеди национални препород и социјалну правду. Развој нације је могућ само ако је слободан и самосталан.

I – НАШИ ЦИЉЕВИ

Даље одлагање мобилизације српског народа за решавање сопствених проблема опасно је за његов опстанак.

Србија је национална држава српског народа. Српски народ је кроз читаву своју историју, штитећи своју слободу и достојанство, био и

централни фактор стабилности и окупљања међу органски повезаним балканским народима. Он је такође, од свог уласка у историју, био и остао витална спона између истока и запада Европе и један од основних чинилаца Балкана као колевке европске цивилизације и Балкана као моста међу великим цивилизацијама Европе, Азије и Медитерана.

Стварамо општенародни покрет који ће бити спреман да понесе одговорност за судбину српске нације и за будућност Србије, да постане центар мобилисања и окупљања свих часних појединаца, организација и група који су погођени кризом и пропадањем нације, а још се нису укључили у политички живот. Она је спремна да постане национални центар кристализације идеја за решавање националних, државних, политичких, социјалних и економских проблема отаџбине. Слободна и развијена Србија је могућа само на идеји народног јединства – окупљања и саборности свих патриотских снага земље.

Србијом треба да управљају искључиво људи који знају и поштују њену историју, настављају њене националне традиције и чувају част и достојанство њеног народа.

Православље, носилац српског националног опстанка и богате културе и традиције кроз векове, данас је главна морална снага којом се можемо одупрети деградацији и растакању нације кроз споља наметнуту медијску комерцијалну дехуманизацију. Истовремено, ми смо свесни богатства српског националног корпуса, који укључује и Србе других вера и уверења, и градићемо неопходно јединство и саборност унутар тог корпуса. Истичући све ово, ми такође поштујемо религије и културе свих народа чији делови живе у Србији или у њеном суседству и не сматрамо да цркву треба формално повезивати са државом.

Залагаћемо се за препород националне самосвести српске нације и јачање свестране сарадње са свим православним словенским народима и свим народима Балкана, за афирмацију права на уједињење свих државотворних делова српског народа који су остали изван граница Србије, за искорењивање србофобије и међунационалне мржње.

Наши циљеви су национални циљеви:

- 1) стављање свих људских, материјалних и природних ресурса Србије у службу добробити свих њених грађана, односно ослобођење и развој;
- 2) очување територијалне целовитости Србије, ослобођење окупираних територија и поновно уједињење свих државотворних делова српског народа, односно уједињење.

Наш главни циљ је слободна и јединствена Србија и благостање њеног народа.

II – НАШИ ПРИНЦИПИ

Принципи на којима ће се заснивати мобилисање, окупљање и деловање на стварању општенародног покрета:

- хармонично јединство моралних принципа заснованих на православљу и социјално условљеног научно-технолошког напретка;
- очување српских традиција саборности, задругарства и солидарности, одговорности појединца пред друштвом, борбе за слободу против свих форми окупације и диктатуре;
- признање сваком човеку права на личну срећу, права да ради и ужива у плодовима свог рада, права на слободу мишљења и стваралаштва;
- гарантовање економске слободе у друштву и социјалне одговорности државе, укључујући гарантоване минималне плате и пензије, кредитирање пољопривредне производње, државно планирање и финансирање стратешког научно-технолошког развоја, бесплатно образовање и здравство;
- спајање савремених привредних и информатичких технологија са српском културом и духовном традицијом;
- неприхватање хегемоније било које државе или групе држава у свету и сваког покушаја насилне доминације, развој сарадње са православним словенским народима, народима Балкана, Европе и света на принципима равноправности.

Национални препород, то је суверена држава и социјална правда.

За Србију – до победе!

III – ОД НАШИХ КОРЕНА ДО НАЦИОНАЛНОГ ПРЕПОРОДА И НОВЕ СРПСКЕ ПОЛИТИКЕ

Балкан је колевка европске цивилизације. Још од винчанске културе, миленијумска духовност Балкана била је и остала извор снаге и инспирације у борби за опстанак током две хиљаде година ратова ванбалканских империја за ове просторе. Та духовност била је и остала извор преживљавања и развоја када су ратови бивали окончани, често десетковањем становништва и потирањем националних елита.

Са својим централним положајем и својом распрострањеношћу широм Балкана, где су народи и иначе помешани као мало где у свету, али ни један као српски, нема своје мањине и делове у свим земљама, од Словеније и Мађарске, до Грчке и Турске, српски народ својом судбином представља парадигму Балкана. Освајачи ових простора најмање су били

склони да са њим праве пактове, већ су тежили да га подјарме или униште. Борба за слободу била је и остала темељ историјске филозофије опстанка српског народа.

Уграђивањем сопствене борбе за слободу у судбину Балкана, српски народ има прогресивну улогу у читавој модерној европској историји. Слободарски и православни дух српског, слично као и руског народа, додаје својој вертикали у деветнаестом и двадесетом веку делатну и утемељену социјалну теорију, која му омогућава да у индустријском смислу стане на ноге, одоли најстрашнијем покушају затирања и покоравања у Првом и Другом светском рату и буде овенчан славом победника и хероја антифашистичке борбе.

Свако освајачко мењање лица Европе, доносило је трагедију на Балкан, методом подели (не без разлога у српској варијанти – завади) па владај. Када се свет смиривао, а фронт удаљавао са Балкана, стабилизација се постизала удруживањем. И није чудо, да је баш у Британији, бар два века уроњеној у балканске ратне интриге, артикулисана реченица „Балкан – балканским народима“. Југославија, једина реализована балканска интеграција, чувала је стабилност региона и слободу народа који су је чинили, док је постојала. Крвави ратни талас је последњих година поново протутњао Балканом и отишао на Исток. На данашњем глобалном попршту још није дефинисан победник, сва је прилика да и неће бити дефинисан на начин као у два светска рата, па зато велике силе немају јасну формулу за стабилизацију Балкана. Имамо прилику и обавезу да знањем, духовношћу и одлучношћу изградимо успешну формулу и тако помогнемо себи, Европи и свету.

Матични корпус српског народа живео је у једној држави – Југославији, коју је својим жртвама створио, а данас је, као последица најновијег рата, подељен. Паклени план приказивања жртве као кривца, којим је на штету свих, разбијена Југославија, уз подстицање националних и верских подела, екстремизма, сепаратизма и тероризма, план који је као образац понашања примењен и другде, нанео велику штету многим народима, али и самој Америци, чије су га претходне администрације развиле, прихватајући, од Британије инспирисане, а у Другом светском рату поражене освајачке концепте Ватикана и Немачке, уводећи и садашњу у безизгледне и бескорисне ратне авантуре, започео је наредбом конференције у Хагу 1991. године југословенским републикама да затраже међународно признање, а требало је да се заврши осудом председника и читавог државног и војног врха Србије и српског народа, опет у Хагу, пред „трибуналом“ потпуно зависним од организација и фондација најангажованијих на разбијању Југославије и сатанизацији српског народа.

Таква осуда требало је да утемељи вишедеценијску поделу српског народа (попут немачког и корејског), а тиме и дуготрајну нестабилност на Балкану која већ данас никоме није потребна.

Нама Србима потребна је, не велика, већ једна Србија, на коју имамо право, јер смо као народ који је живео у једној држави, насилно подељени. Истовремено, треба нам „груписање” тесно историјски и географски повезаних православних словенских народа. Формула која једина гарантује трајну стабилност овог дела Европе, уз отворена врата за укључивање свих других.

За све ово, као и за гарантовање мањинских права Срба у другим државама региона, кључ је у Београду. Србија мора имати владу компетентну и способну за вођење политике, уз разумевање света и историје. Са таквом владом и политиком, једино се може очекивати напредак у решавању питања Косова и Метохије, Републике Српске, као и односа са Црном Гором.

Ствараћемо јединство свих патриотских и креативних снага Србије и српског народа, јединство које ће одлучујуће допринети афирмисању историјске истине, укључивању српских политичара и интелектуалаца од стварног интегритета у политички живот и формирању владе способне да одговори потребама нације.

IV – АЛАРМАНТНО СТАЊЕ НАЦИЈЕ И КАКО ГА ПРЕВАЗИЋИ

Полазећи од светосавске, слободарске и антифашистичке традиције српског народа; тековина општенородног демократског и патриотског покрета у Србији крајем осамдесетих година 20. века, који је на потребама народа настојао да утемељи и учврсти државу, демократију, национално достојанство и социјалну правду; херојског народног отпора агресији, цепању и поробљавању земље, залажемо се да неодложном политичком и општенородном акцијом Србија поврати слободу и тиме буде спречена национална, економска и социјална катастрофа.

Србија је поробљена

Удаљавање власти од народа, бирократизација власти и повезаност са западним државним и финансијским центрима створила је 70-их и 80-их година XX века погодан терен за разбијање југословенске државе, а крајем 90-их за губитак суверенитета Србије, упркос херојском отпору народа и његових оружаных снага НАТО агресији.

Последња деценија XX века била је период једног од највећих историјских искушења за српски народ. Дотадашњи државни дом је насилно порушен – требало је стварати нови, јачати националну свест, штитити угрожене делове нације, снажити државу Србију и штити њен суверенитет. Кроз огромна искушења, постигнуто је много – на плану демократије, људских права, слободног деловања цркве и медија,

консолидације економије и социјалне сфере у условима ембарга, рата и близу милион избеглица, међународног признања државотворних права Срба у Хрватској и БиХ, организације одбране и обнове земље, али су у овом периоду настале и криминогене структуре, касније употребљене као једно од средстава за подривање суверенитета земље. Без довољно историјске дистанце за коначну оцену, може се свакако рећи да су одбрана слободе и суверенитета земље, попут оне у Првом и Другом светском рату, разлог за понос и славу, а не за самооптуживање и национално понижење, које садашње власти прихватају.

Међутим, од преврата 5. октобра 2000. године, Србија се налази у једном од најтежих и најопаснијих периода у својој историји. Поигравајући се и манипулишући осећањима становништва нападеног последицама рата и санкција, преврат су организовале и финансирале обавештајне службе САД, Велике Британије и других НАТО земаља, а извршиоци су били њихови агенти међу опозиционим политичарима, у структурама власти и криминалци. Мешавина ових структура – страних служби, њихових агената и криминалаца и данас чини основу власти у Србији. Појединци у власти који се руководе патриотским мотивима, онемогућени су да у таквом окружењу учине било шта значајније за бољитак нације. Општа деградација друштва након 2000. године, разочарала је и отрезнила већину грађана који су подржали преврат.

Овај хетерогени, некомпетентни и антинародни режим врши и омогућава пљачку, уништење привреде, разбијање земље, ликвидацију државе и њених одбрамбених и безбедносних структура, потирање националне традиције и културе, образовања, слободе личности, људских права и морала.

Половина привреде је већ уништена, а половина је у страним рукама. Започела је распродаја природних богатстава. Више од половине радно способног становништва је незапослено. Већина становништва живи у сиромаштву. Социјална права се укидају једно за другим или се свде на минимум, а радно право, које је иначе сведено на најнижи ниво у Европи, у пракси се не примењује. Медијски систем у земљи је под контролом режима и страних центара моћи и у потпуности је претворен у средство њихове пропаганде. Истините информације, слобода мисли и интелектуално стваралаштво су потпуно протерани или маргинализовани. Покушај масовне обмане је основни ослонац опстанка режима.

Монтираним политичким процесима (у условима деградације и зависности судства од партократских група), јавном прогону и насиљу, нарочито у периодима отворене диктатуре – у првим месецима после преврата и у пролеће 2003. године изложени су опозициони политичари и активисти, али и први пут у историји – Српска православна црква, САНУ, војска, државне безбедносне структуре.

Практично је уништена материјална основа здравства, образовања, науке и културе, а ове области су изложене немилосрдном деловању криминалних лобија и корупције.

Криминал и сви облици социјалне патологије – трговина људима, проституција, наркоманија, рад „на црно” – су у наглom порасту, што нарочито погађа младе генерације.

Наша држава је изгубила сваки интегритет и поштовање на међународној сцени. У свим државним министарствима и институцијама, али и у свим областима друштвеног живота присутни су страни контролори, а обавештајне службе САД, Британије и других НАТО земаља делују несметано и неограничено. НАТО трибуналу у Хагу изручени су и шеф државе и читав државни и војни врх. На овај начин режим амнестира руководиоце НАТО за злочине против наше земље и народа и прихватајући колективну кривицу и нелегални суд, доводи земљу и све њене грађане у још тежи положај. Настављајући сарадњу са трибуналом и поред његовог нескривено политичког карактера и очигледне одговорности за смрт 16 Срба, режим директно омогућава разарање последњих остатака суверенитета и територијалног интегритета земље.

Војна окупација Косова и Метохије од стране НАТО, кршењем и злоупотребом Резолуције СБ УН 1244, са јачањем терористичких и криминалних војно-политичких структура косметских албанаца и свим трагичним последицама по српски народ се наставља, сада под маском ништавне једнострано проглашене „независности“ ове покрајине, и уз асистенцију „правне мисије“ Европске Уније. Режимски политичари су прихватили дезинтеграцију Србије и Црне Горе и угрожавање територијалне целовитости Србије, чиме се наставља поништавање резултата Првог и Другог светског рата, уз кршење принципа УН и Хелсиншке повеље ОЕБС-а.

Општа безберспективност и незнађе и довођење наше земље на последње место у Европи по свим политичким, економским и социјалним параметрима, представљају такође плодно тле за екстремистичке и сецесионистичке тежње у редовима свих националних мањина.

Криза која прети националном и физичком опстанку захтева неодложну мобилизацију и обједињавање деловања свих патриотских снага у Србији и српском народу и све облике политичке и друштвене акције како би Србија повратила слободу и добила демократску, компетентну и поштenu власт која ће бити руковођена искључиво интересима сопственог народа.

Петооктобарски преврат одстранио је из јавног живота готово све компетентне кадрове са искуством у вођењу државних и привредних послова, а владе које су се смењивале после 2000. године, наметнуле су негативну селекцију, корупцију и задовољавање апетита интересних група, у шта су се изродиле политичке партије, као врховне принципе. Ослобођење

земље неће бити могуће све док креативни потенцијали земље на буду активирани, обезбеђујући земљи промишљену перспективу развоја и коначну превагу патриотских снага.

Глобализам – агонија империјализма

Западни центри финансијске, војне и политичке моћи, свесни да нису успели да спрече динамичан развој у другим деловима света (Кина, Индија, Бразил, опоравак Русије итд.) и да постепено губе своју доминацију у светским пословима, предузели су низ, од Другог светског рата незабележених, најгрубљих кршења међународног права и злочина против мира. У настојању да подреде свет својим себичним интересима, односно увећању свог профита, ангажовали су се на потирању националних суверенитета свим средствима – злоупотребом међународних политичких и финансијских организација, пропагандном и субверзивном делатношћу уз коришћење најсавременијих технолошких и медијских достигнућа, стварањем широке агентурне мреже у облику тзв. „невладиних организација”, употребом терористичких организација као средства или изговора за агресију, и коначно, вођењем агресивних ратова.

Истовремено, од раних 70-их година 20. века, англоамерички центри моћи намећу свету „слободно тржиште“ и „финансијску дерегулацију“, као глобални модел понашања, остварујући путем финансијског монопола и финансијских шпекулација, дотад у историји незабележене профите, али истовремено подривајући и сопствену реалну економију и могућности развоја малих земаља. Овај курс се, са избијањем светске финансијске кризе, вратио својим творцима као бумеранг (виртуелни финансијски капитал је номинално хиљадама пута превазишао укупну вредност свих реалних добара на планети), запретио је нормалном одвијању трговинских и привредних токова у целом свету и означио коначну, системску кризу империјализма, негирајући истовремено, монетаристички концепт организовања привреде и финансија.

Јачање других великих држава, на принципима суверене, реалне економије и мобилисање мањих народа у освајању или заштити своје слободе и националног и државног суверенитета, било самостално или кроз регионалне интеграције, на путу су да зауставе освајачки поход агресивног глобализма.

Рат против Југославије – разбијање земље и војна агресија, са свим трагичним последицама по српски народ и друге народе у региону, био је покушај стварања мостобрана за даљи продор на исток, контроле путева нафте и гаса, подривања европске безбедности и регионалних интеграционих процеса. Истовремено, на нашем подручју су тестирани сви методи стварања и одржавања криза, касније примењивани у другим

деловима света – употреба националних и верских разлика, економске санкције, деловање субверзивних и невладиних организација, медијски рат, тероризам, наркомафија, стварање нелегалних ад хок трибунала, војна агресија, употреба забрањених и нових оружја итд, све до окупационих метода – организовања преврата, елиминисања непожељних политичких лидера и покрета, слабљење и довођење под контролу оружаних снага и безбедносних структура, као и државног апарата, како не би могли поново бити стављени у службу националног суверенитета, уништавање самосталности привреде и њено довођење у потпуну зависност, деморализација народа и гушење националног идентитета, традиције и културе.

Супротстављање овим процесима од стране народа и државног руководства обезбеђивало је грађанима пристојан живот, висок ниво социјалних права и демократских слобода, а земљи економски развој, све до губљења њеног суверенитета октобра 2000. године.

Држава – темељ суверенитета и економског развоја

Само снажна држава Србија, са очуваним територијалним интегритетом и потпуним и сувереним остваривањем функција одбране и националне безбедности, спољне политике, макроекономије, успостављеном кредитном функцијом државе и контроле над банкарским сектором, са снажним јавним сектором привреде и са гарантованим правима на бесплатно здравство и школство и на социјална давања, као и са гарантованим улагањима у научно-технолошки и привредни развој и реиндустријализацију, способношћу да подстиче и афирмише националну духовну традицију и културно стваралаштво, може створити перспективу бољег живота овој и будућим генерацијама и бити темељ остваривању легитимне тежње српског народа да се поново нађе под истим државним кровом.

Промене у државно-политичком систему

Демократски механизми морају бити успостављени у оним облицима који ће свести на минимум могућности злоупотреба, изигравања воље народа и који ће у највећој мери задовољити принцип поделе власти на законодавну, извршну и судску, као и испољавање директне демократије.

Зато се залажемо за примену већинског система на изборима у законодавне органе власти, увођење дводомног парламента и председничког система извршне власти.

Највеће негативне последице развоја представничке, индиректне вишестраначке парламентарне демократије у развијеним земљама су

увођење, па чак и доминација капитал-односа у сфери политике и јавних послова, као и отуђење политичких елита од грађана.

Да би се то спречило, неопходно је осигурати редовну примену и развој различитих форми директне демократије – референдум, народна иницијатива, развој и одлучујуће јачање локалне самоуправе, уз примену већинског изборног система, директан избор председника општина, односно градоначеника, консултативно учешће синдиката, друштвених организација и верских заједница у раду свих парламентарних и владиних комисија и радних тела.

Партократска одступања од демократских начела морају се спречити ограничавањем укупних финансијских средстава и висине појединачних донација политичким странкама.

Законитост и заштита права грађана – темељ државе

Систем државне управе мора бити заснован на професионализму и патриотизму и независан од политичких промена. Судство мора бити независно и објективно, а представници власти подложни оштрој законској контроли.

Нико не може бити лишен достојанства и основних људских права, а злоупотреба државних механизма принуде, као и средстава јавног информисања, у политичке и приватне сврхе мора се најстрожије санкционисати.

Корупција је постала уходани метод функционисања читаве режимске квазидржавне структуре – преко које науштрб народа своје интересе остварују домаће и стране мафијашке структуре. Данас сваки грађанин зна да се за остваривање било којег права или приватне економске иницијативе, не обраћа државним структурама које су у његовој служби, већ корумпираном апарату којем ће морати да плати.

Мере казнене политике морају бити прилагођене природи и озбиљности девијантних појава у друштву, али оне могу дати резултат само ако дође до темељне промене – поновног успостављања суверене државе у слободној Србији.

Промене у области спољне политике и безбедности

Право на територијалну целовитост и право на поновно уједињење свих државотворних делова српског народа морају бити јавно прокламовани као национални циљ, и у складу са тим, сви потенцијали треба да буду усмерени ка његовом остваривању. Национални циљеви морају обликовати и унутрашњу и спољну политику.

Србији је потребна професионална и патриотска реформа и јачање и диверсификација безбедносних структура до нивоа неопходног за заштиту суверенитета и остваривање стратешких интереса земље.

Војска се мора ојачати до нивоа неопходног за одбрану, ефикасно одвраћање и заштиту регионалних интереса Србије. Наоружање се мора модернизовати и допунити у смислу једине могуће одбрамбене доктрине – доктрине одвраћања од агресије. Војно-индустријски комплекс, као један од најважнијих замајаца економског и технолошког развоја, мора бити подигнут на одговарајући ниво, ниво које је овај комплекс имао пре деведесетих.

Службе безбедности (државна, војна и дипломатска) морају се реформисати и ојачати, како кадровски, тако и технолошки, ради заштите стратешких државних и националних интереса.

НАТО – не!

Док траје војна окупација Косова и Метохије са свим њеним негативним последицама и уз кршење Резолуције 1244, што сведочи у најмању руку о трајној супротстављености интереса западне војне алијансе и Србије, као и док не почне решавање питања последица агресије НАТО на Југославију и Републику Српску и учешћа НАТО у протеривању српског становништва из Републике Српске Крајине, не може бити говора о сарадњи Србије са НАТО. У садашњим околностима, сви постојећи облици сарадње са НАТО морају бити суспендовани, а такође се морају суспендовати сви облици војне и безбедносне сарадње са државама и организацијама које подржавају сецесију Косова и Метохије.

Исто важи и за склапање уговора о „Партнерству за мир” са НАТО, што је у случају малих земаља само форма довођења земље у потпуну војно-политичку зависност од алијансе, у „уговорни однос” у којем алијанса нема никакве обавезе, а земља уговорница се обавезује да под контролу НАТО стави свој цео систем одбране и војне безбедности, као и да уложи огромна средства у реорганизовање оружаних снага по диктату НАТО, куповину оружја и војне опреме, као и слабљење и вероватно гашење сопствене војне индустрије.

Европска Унија – не овако!

Европска унија већ има чланице првог, другог и трећег реда. Прикључење Европској унији доноси све више трошкова, а све мање бенефиција. Осим тога, и унутар „старих” чланица расте опозиција у односу на чињеницу да су односи и механизми унутар ЕУ организовани не у интересу грађана, већ у интересу крупног капитала.

Имајући у виду наше економске интересе, развој односа са ЕУ јесте један од приоритета, али се може спроводити само уз добро осмишљену и активну преговарачку позицију, којом ће се тежити да резултати постигнути у преговорима увек доносе побољшање укупног економског положаја наше земље, уз услов пуног уважавања њене равноправности и територијалног интегритета.

Пуно укључивање у постојећи систем ЕУ није у складу са геополитичким положајем ни са историјским искуством Србије, а као што сведоче последње године, донело би и низ неприхватљивих последица: фактичко мирење са процесом издвајања Косова и Метохије из Србије, прихватање бројних уцена на политичком плану (од Хашког трибунала до даље дезинтеграције земље), и што је најгоре, заустављање земље у економском развоју.

Хашки трибунал – средство агресије

Због доказаног политичког карактера, пристрасности и криминалног кршења међународног права и људских права, свака сарадња са хашким трибуналом мора бити прекинута, а Уједињеним нацијама и владама свих држава чланица биће упућен обиман материјал са доказима овакве праксе трибунала и биће захтевано његово укидање, ослобађање свих заточеника и упућивање у јурисдикцију земаља чији су држављани.

Приоритети спољне политике

Спољна политика биће усмерена на свестрану сарадњу са свим земљама чији су интереси блиски нашим и на мирни дијалог са земљама чији су интереси удаљени од наших. У приоритетне партнере убрајамо Русију, суседне и друге европске земље, Кину, арапске земље. Сарадња са Руском Федерацијом и Кином треба да буде подигнута на ниво стратешког савезништва. Насупрот евроатлантском геополитичком концепту, који непрестанно доказује своју погубност по интересе Србије, све брже се развијају евроазијске форме интеграције у којима Србија треба да тражи своје место: Шангајска организација за сарадњу, Организација Уговора о колективној безбедности, Евроазијска економска заједница, Савезна држава Русије и Белорусије.

Посебно активну позицију имаћемо у развијању партнерства, равноправне сарадње и интеграције међу православним словенским народима и на Балкану, руковођени историјском блискошћу интереса и уверењем да се једино тако могу јачати слобода и суверенитет свих народа у региону, мир и стабилност, превазилазити последице и елиминисати негативни утицаји ванрегионалних фактора.

Србија треба да се врати у пуноправно чланство Покрета несврстаних земаља.

Косово и Метохија

Оружане снаге земаља НАТО које су учествовале у агресији на Југославију, морају се, због одступања од мандата добијеног од УН, повући са Косова и Метохије. Сви технички споразуми које је наша земља склопила са НАТО, сматраће се неважећим због кршења Резолуције 1244 од стране НАТО. На овом делу територије Србије, мора се обезбедити присуство наше војске и полиције; у првом периоду могуће је њихово присуство паралелно са снагама неутралних земаља. После потпуног разоружавања припадника ОВК и становништва на Косову и Метохији, биће могуће организовати преговоре са представницима свих националних заједница о начину организовања аутономије, уз присуство представника УН, неутралних земаља и земаља региона. Никакав статус „више од аутономије” не може бити прихватљив, јер би водио нарушавању територијалне целовитости Србије. До окончања преговора, на Косову и Метохији ће се примењивати Устав и важећи закони Републике Србије. Паралелно са овим процесима, ствараће се материјални, безбедносни и други услови и одвијати убрзани повратак свег прогнаног становништва на Косово и Метохију.

За остваривање ових циљева Србија мора бити спремна да се бори свим политичким, дипломатским, а ако буде неопходно и војним средствима.

Промене у економском и финансијском систему

Природа и садржај односа Србије са западним и источним силама, омогућавају јој да начини искорак из глобалистичког међународног финансијског система који је исцрпљује, а који се налази у системској и леталној кризи, лакше него што то могу неке друге земље. Данас сви који то могу, и у мери у којој то могу настоје да се удаље од тог деструктивног система, јер то је услов опстанка.

Важан корак у том правцу, који је и предуслов за остваривање великих развојних пројеката, без којих нема ни опстанка, ни напретка, је одвезивање од дужничке зависности од посрнутих западних финансијских центара и повратак кредитне функције држави, односно парламенту. Ово подразумева укидање монетаристичког система и „независности” централне банке.

Централни задатак у успостављању контроле над сопственом економијом, како би она могла остварити своју развојну и социјалну функцију, је јачање јавног сектора у привреди и банкарству до нивоа 50% друштвеног производа. Све промене у економском и финансијском систему морају се спровести тако да омогуће остваривање тог задатка у што краћем року.

Пројекат „Морава“

Србија има велики развојни пројекат, потпуно адекватан потребама и превазилажења кризе, и подизања на квалитетно виши ниво свих привредних ресурса земље, са великом зарадом и квалитетним упошљењем стотина хиљада људи. То је изградња пловидбеног, хидроенергетског и водопривредног система „Дунав-Морава-Вардар-Егејско море“. Више верзија овог пројекта, које су почеле да настају већ у 19. веку, нису се до данас приближиле реализацији због утицаја великих сила.

Пројекат омогућава велике искорак у областима саобраћаја, енергетике, пољопривреде и убрзаног развоја села, водопривреде, коришћења пијаћих вода, рударства, прераде сировина, индустрије, као и заштите животне средине, угоститељства и туризма. Рад на реализацији пројекта би за више година упослио и развио, пре свега домаће, капацитете из области грађевинарства, саобраћаја, електоиндустрије, машинске индустрије, индустрије грађевинских материјала, металургије, телекомуникација, банкарства и финансија, туризма.

Реализација пројекта „Јужни ток“ и „Морава“, уз развој војно-индустријског сектора, сврстали би Србију у ред високоразвијених земаља.

Економски и социјални развој

Држава мора да обезбеди економски суверенитет земље, своју регулаторну улогу у тржишним процесима и своју социјалну функцију.

Наступ наше привреде на регионалним и на светском тржишту мора бити подстакнут и заштићен законским и другим нормама и не сме бити науштрб економског суверенитета, без којег нема ни политичког суверенитета земље. Мора се успоставити државни кредитни систем, национална контрола финансијских токова и банкарског система, како би било спречено да се економска вредност и профит створени у Србији, одливају у иностранство, чему је углавном била посвећена „финансијска политика“ од 2000. године до данас.

Влада мора, на основу стручног мишљења Савета за економски и научно-технолошки развој, доносити стратешке одлуке о подстицању и развоју појединих привредних грана, улагању у развој одређених технологија. Уз државно кредитирање и сарадњу са пријатељским земљама, мора се кренути у убрзани развој енергетике и инфраструктуре, чиме ће бити елиминсани стагнација у развоју и незапосленост.

Само најбогатије земље могу обезбедити пуну социјалну заштиту свог становништва само на основу пореских захватања. У мање развијеним земљама, као што је наша, држава у том циљу мора захватати и у профит јавних и других предузећа у свом власништву. Зато наша држава мора

имати снажан јавни, односно државни сектор привреде, до нивоа од 50% друштвеног производа.

Осим тога, све приватизације спроведене на уштрб интереса радника, у циљу ликвидације производње или њиховог отпуштања, морају бити поништене или ревидиране у корист радничког акционарства.

Сви ратни ветерани – браниоци отаџбине, инвалиди и жртве рата, морају имати почасни положај у друштву и врхунску социјалну, здравствену и радно-правну заштиту.

Старосне пензије и пензије пољопривредника морају обезбедити пристојан живот.

Напредак нације и демографска политика

Смисао и успешност државне власти мери се јадноставним параметрима – повећањем бројности становништва и растом животног стандарда.

Становништво Србије изван Косова и Метохије, смањено је од 2000. до 2005. године за 160.000. Стопа смртности становништва, једна је од највећих у свету. Већ неколико година разлика између броја рођених и умрлих је толико велика, да свакога дана Србија има 100 људи мање. Број оболелих и умрлих од канцерозних болести изазваних НАТО агресијом драматично расте. Број абортуса и разведених бракова је међу највишим у свету.

Један од главних државних приоритета мора бити преокретање ових трендова комплексним програмом јачања образовања, здравства, духовности и културе на једној страни, и подстицањем рађања економским мерама – повољни стамбени кредити за младе парове са децом чији се значајан део отписује добијањем другог и трећег детета, једнократна новчана помоћ, приоритет у запошљавању – на другој.

Породица је основна ћелија друштва и као таква мора бити поштована и заштићена.

Развијена пољопривреда – стратешки услов опстанка

Редовно кредитирање, грантовани откуп производа, планирање и заштита пољопривредне производње, као и улагање у њену модернизацију и развој села, мора бити стратешки приоритет владе, али и органа власти и локалне самоуправе на свим нивоима.

Једна од најтежих последица које су доживеле многе земље у тзв. транзицији, управо је слабљење и одумирање пољопривредне производње. Ово се у нашој земљи не сме дозволити.

Модерно организоване кооперативе и интензивна пољопривредна производња, независна од метеоролошких фактора, биће могуће остваривањем пројекта „Морава“.

Здравство, образовање, наука и култура

Сви облици здравствене заштите морају бити бесплатни и доступни свима.

Сви нивои образовања морају бити бесплатни и доступни свима, а једини критеријум селекције може бити успех.

Ради одржавања и подизања квалитета универзитетског образовања, држава мора обезбедити опстанак и развој фундаменталних наука. Држава ће обезбедити неопходна улагања у развој примењених наука у складу са сопственом стратегијом развоја. Како би научне институције могле ефикасно употребити своју материјалну основу, за учешће у научном раду мора се обезбедити најстрожа селекција квалитета, која ће произилазити и из одговарајућег подстицања младих талената. „Болоњска реформа“ са непримереном комерцијализацијом система образовања мора бити укинута.

Улагање у културу, која је темељ духовног опстанка нације, мора бити обезбеђено из буџета, државних фондација, подстицајним пореским олакшицама и развојем задужбинарства. Држава мора осигурати јавну афирмацију културе, а посебно националног духовног, уметничког и културног стваралаштва и традиције.

Јавна гласила и друштвене организације

Улога јавног информисања и друштвених организација у развоју друштвеног живота, слободе и демократије је фундаментална и незаменљива. Развоју ових области мора се гарантовати потпуна слобода, али и подстицајне мере и улагања од стране државе. У сфери јавног информисања морају се успоставити неопходни професионални и патриотски стандарди.

Поседовање и улагање из иностранства у јавна гласила и друштвене организације, изузев ограничених појединачних донација наших грађана из расејања, мора бити забрањено.

Српска православна црква

Уз гарантовану законску равноправност свих верника и свих верских заједница, држава мора посебну пажњу и поштовање исказати према Српској православној цркви, као најснажнијем носиоцу духовних, хуманистичких и моралних вредности, националне традиције и културе.

Српској православној цркви ће бити враћена имовина.

Наши у расејању

Свим грађанима Републике Србије који су њено држављанство изгубили у прошлости и свим Србима у расејању биће, по убрзаној и поједностављеној процедури, омогућено стицање држављанства Републике Србије и, уколико то желе, задржавање двојног држављанства.

Свим држављанима Републике Србије у расејању биће омогућено учешће на изборима.

Омладина и будућност

Национални препород у слободној Србији, суверена држава и социјална правда, национално оријентисано грађанско друштво које се организовано бори против криминала и претварања човека у робу, а афирмише хумане вредности, културно, научно и радно стваралаштво и спорт – услови су у којима ће се способности и иницијативе младих људи развити у пуној мери, гарантујући будућност Србије.

Патриотски дух омладине најбоље се развија у оквиру омладинских патриотских друштвених организација, и зато оне морају добити адекватну материјалну и моралну подршку власти. Треба поново развити инфраструктуру организација за рад с омладином (народна техника, млади истраживачи, културно-уметничка друштва, спортска друштва, радне акције итд.)

Друштво једнаких шанси за све, а посебно за младу генерацију, није друштво у коме ретки појединци нелегалним и опасним путем стичу велико богатство, само деца богатих могу добити најбоље образовање, а огромна већина је обесправљена, осиромашена и претворена у робу лишена чак и људског достојанства, већ друштво са бесплатним образовањем, реалним могућностима запошљавања, материјалним подстицајима за заснивање породице, посебним програмима за таленте и приватну предузетничку иницијативу.

Зато млади данас, самоуверено и без страха, треба да понесу заставу Србије – до победе!

V – СЛОБОДНА СРБИЈА

Слободна Србија је циљ свих нас. Суверена држава и социјална правда могу се остварити само ако се сада сви часни, способни и стручни мобилишу на учешће у друштвеном животу. Много нас је више и много смо јачи од оних који данас неодговорно и немилосрдно распродају Србију и доносе неизвесност и несрећу у сваку нашу породицу.

Позивамо на ангажовање све организације и грађане – раднике и

сељаке, ветеране, уметнике, научнике и инжењере, предузетнике, официре, студенте, пензионере.

Ми смо за слободно друштво у коме ће мера слободе у свему – у предузетништву, стваралаштву, свакој друштвено значајној иницијативи – бити друштвена корист, добробит већине грађана, у хармоничном складу са добробити појединца. Ми смо за државу у служби народа, у којој је обавезна одговорност сваког политичара и чиновника за своје понашање и одлуке. У слободној Србији ће владати закон а не страни мешетари, домаћи тајкуни, корумпирана бирократија и организовани криминал. Ми смо за социјалну правду која је изнад економских догми и политичких стереотипа.

Ми смо за друштво у коме ће добри људи – часни, паметни талентовани, некористољубиви – имати више права и стваралачких могућности него лоши – нечасни, глупи, похлепни, спремни на злочин ради личне користи. Друштво у коме ће грађани имати различите обавезе и социјални терет: јаки, богати, здрави – велики, а слаби, болесни, сиромашни – мањи.

За Србију – до победе!

БОЖИЋНА ПОРУКА ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ

6. јануар 2011.

.Окитимо радосним миром наша срца.

Нека дан рођења Богочовека, као дан из којег исходи добро, из којег исходе вера, љубав и нада, буде за сав наш напаћени народ дан светлости, дан који означава почетак године у којој ћемо, ако Бог да, учинити оне људске кораке које од нас очекују и наши свети, и наши мученици, оне кораке, на које нас, осмехом и радошћу својом под небом, обавезују наша деца. Да ослободимо све своје знање, умеће и прегнуће да би озбиљним радом, Србија поново постала земља поносних људи.

Нека над сиротим јаслама њеним засија јарко Витлејемска звезда, нека Христос рођењем својим поново покаже овом благочестивом народу пут. Добри пут, без похлепе и охолости, без страних зеленаша и њихових неких домаћих слугу, очишћен неумитном снагом доброте и вере од безбожних злочинаца и издајника. Да наше њиве и пашњаци, школе и фабрике дају плодове, а наша огњишта окупљају. Да се рађају и расту нови нараштаји. Да држава Србија поново буде поуздана заштита свему људском на своме зацељеном тлу.

Пренућемо се и ствараћемо. За добро свих људи земље Србије. Савесно, вредно и саборно. То ће бити наша неодољива снага. Снага која гради и која се, кад треба, злу супротставља силом.

Зарекли смо се да кренемо ове године на тај пут. Браћо и сестре, нека нам буде радосно и плодно, светло и победоносно!

Мир Божји, Христос се роди!

Владимир Кршљанин, председник Покрета за Србију

НАПОМЕНЕ О ГЛОБАЛНОМ РАТУ ПРОТИВ ПАРАЗИТА

28. новембар 2010.

.Ирци против убиства нације путем храњења банака људском крвљу * Интер-Алфа група контролише 70% светских финансија и умире * Кореја или Иран или ништа? * Русија и НАТО * Опијумски ратови * Рат против паразита * А шта ћемо са Србијом?

1. Ирска – преломни тренутак?

Данас је у Даблину, у организацији синдиката, преко 100.000 људи протестовало против плана да грађани плате за губитке банака. Од стране светских финансијских центара ирска влада је приморана да прихвати „пакет помоћи“ у износу од 85 милијарди евра, да би њиме покрила губитке банака које делују у Ирској, а да ту помоћ у наредне четири године отплати становништво, кроз смањење плата и својих социјалних права. Становништво, које нико није питао за одобрење да банке, углавном из Ротшилдове групације Интер-Алфа, буду играчи у финансијском казину. Стављање државе у службу не сопственог народа, већ шпекулативног капитала, и то страног, доживљено је у Ирској као покушај убиства нације. 100.000 људи на демонстрацијама у земљи са 3,5 милиона становника, исто је као 250.000 на улицама Београда. Као своју алтернативу, ирски синдикати предлажу политику запошљавања и развоја. Траже да се новац из пензионог фонда уложи у изградњу инфраструктуре. Сваки уложени милион, отворио би 12 радних места, процењују они. Да ли ће одлучност протеста у Ирској, зауставити сулуду политику спасавања финансијских монструма, започету у САД и настављену у ЕУ, и довођењем долара и евра на ивицу понора, натерати владе ових земаља да забране финансијски казино, а виртуелне трилионе, које ни изумирање целог човечанства не би могло да надокнади, да пошаљу – у банкрот, знаћемо за неколико дана.

2. Интер-Алфа

Оно што је била Источно-индијска компанија за прву глобалну и прву приватну империју у историји човечанства, то је за данашњу, назовимо је нео-британску империју, Интер-Алфа група банака, на чијем је челу барон Јакоб Ротшилд. Интер-Алфа група контролише 70% светских финансија. Чини је 11 великих банака или група: AIB Group (Ирска), BANCO ESPIRITO SANTO SA (Португал), Santander (Шпанија), Soc Gen (Француска), ING Bank (Холандија), Intesa Sanpaolo (Италија), KBC Bank

(Белгија), Nordea (Данска, Финска и Шведска), National Bank of Greece (Грчка), Commerzbank (Немачка) и The Royal Bank of Scotland Group (Велика Британија). Група је настала оне исте 1971. године када су финансијски моћници принудили Никсонову администрацију да отвори казино, односно укине основе Бретон-Вудског система међународних финансија, одустајањем од златне и робне подлоге, као и од фиксних паритета валута. Казино болест је ушла у леталну фазу 1998. године, када је у САД укинут тзв. Глас-Стигалов акт, закон из доба Рузвелта, који је банкама забрањивао да се баве финансијским шпекулацијама, а инвестиционим фондовима да се баве банкарством. Све је то учињено у име „слободног тржишта“. Све друге сфере људске делатности, укључујући привреду, биле су и после тога регулисане законима, а једино у финансијској сфери је све постало дозвољено. Тако је створен виртуелни „капитал“ који хиљадама пута премашује вредност свих добара на планети, а његови малобројни номинални власници су богатији него што је ико икада био, па су почели себе да сматрају не само господарима већ и власницима укупног живота и смрти, а о државама да и не говоримо. Неки њихови представници нам непрестано понављају приче о тероризму, екологији, светској влади и о томе да није ни добро, ни економски, ни хигијенски да на свету буде више од две милијарде људи. Геноцид је дакле, њихова декларисана намера. А ако им околности и моћне државе запрете банкротом? Па наравно, изазваће нуклеарни рат.

3. Ратна претња

Огромни војни ефективи су већ у Персијском заливу. Шеф америчког генералштаба је отворено признао да су планови војног напада на Иран одавно разрађени. Наравно, ови планови укључују употребу тактичког нуклеарног оружја (то су бомбе величине оне која је бачена на Хирошиму), јер у свету постоје лудаци који мисле да нуклеарни рат може бити ограничен. Израелу су ових дана испоручени амерички бомбардери великог домета, јер је једна од варијанти за почетак рата још увек израелски напад на иранска нуклеарна постројења. У Жутом мору је у току врхунац тензије. Испровоцирана су већ два инцидента, довољна да буду „казус бели“, а у спорне територијалне воде између две Кореје, припрема се да уплови јака америчка и јужнокорејска флота, ради маневара. Кинеска дипломатија је у грозничавој активности са циљем да се отклони могућност избијања рата, такође, наравно, нуклеарног. Иран и Северна Кореја имају развијену војну сарадњу, нарочито на пољу ракетне технике.

4. Русија и НАТО

Нико разуман не жели погибију милијарди, ни рат који би или уништио живот на Земљи или би је вратио, ако не у камено доба, оно бар у средњи век. Приближавање Русије и НАТО-а треба управо тако разумети. Са становишта Русије, сваки споразум са САД и НАТО, који смањује

могућност рата је добродошао, а желели бисмо да верујемо да је и за америчку администрацију укидање могућности нуклеарног рата са Русијом, само предуслов да се крене путем зауздавања моћи Вол Стрита и Ситија, кроз неку нову варијанту Глас-Стигаловог акта. Јер, у супротном, (нео-британска) Империја ће, да би то спречила, гурнути свет у нуклеарни рат, а саму Америку у пропаст. По овом питању, перспективе су нејасне. Ако амерички Сенат не ратификује споразум Обама-Медведев о смањењу стратешког нуклеарног наоружања, сав труд на зближавању (што је и сам Медведев рекао новинарима у Лисабону), пашће у воду. Сем тога, није јасно да ли ће Обама имати смелости да удари на Вол Стрит, који је финансирао његову предизборну кампању.

5. Опијумски ратови

Кини је требало скоро сто година (то се десило око 1950) да достигне број становника који је имала пре него што јој је Британска империја донела (слободна трговина, чак су се два рата водила због тога!) опијумску пошаст. То што је тада Британска империја донела Кини, то данас нео-британска империја доноси Русији, кроз експлозију производње хероина у Авганистану. Када је 2008. избила финансијска криза, према подацима Агенције УН за борбу против наркотика, око 200 милијарди долара нарко новца је уложено у спасавање банака. Дакле, трговина дрогом је једна од карактерних одлика приватних империја. Русија је производњу хероина у Авганистану прогласила за претњу светском миру и безбедности и за сада јој успева да принуди НАТО, који се бори за опстанак, да крене у заједничку борбу против те пошаст. Сем тога, пре два месеца је руски представник дошао на чело Агенције УН за борбу против наркотика. Треба ли подсећати да је Косово саставни део хероинског пројекта Авганистан и да је један од главних мотива за вођење ратова и на Косову и у Авганистану, била управо дрога (која је не само, после оружја и нафте, најуноснији извор профита Империје, већ и средство геноцида и ломљења духа омладине, што је Империја први пут организовано демонстрирала на примеру америчке омладине у време вијетнамског рата).

6. Рат против паразита

Недела светске закулисе, а у најновије доба и приватних власника приватних империја, који већ вековима пливају у крви, а у прошлом и овом веку изазивају и светске ратове, никада нису била тако у детаље позната, као данас. У време експлозивног развоја информатичких технологија, нестају све тајне, и државне тајне и тајне тајних организација. Зашто онда, намеће се логично питање, нема светске кампање и мобилизације за рат против паразита, против болести која прети да усмрти човечанство? Из два разлога. Први је, да су у већини земаља средства јавног информисања и средства пропаганде у њиховом власништву. А други је, јер глобални рат против паразита већ увелико траје. Да, од

много паразита у телу, од тешке болести се може умрети. Али се применом правих лекова, или јачањем одбрамбених механизма организма, болест може савладати. Свет је данас у грозници. Али, као што ни запаљење плућа нећемо лечити њиховом операцијом, тако ни механизме приватне империје не можемо савладати затварањем банака ни хапшењем банкара. Терапија је комплексна, али је у току. И земље БРИК растом реалне економије, и инсистирање малих и средњих независних земаља на свом суверенитету, упркос притисцима и уценама, и масе часних људи и патриота у Ирској, и широм Европе и Америке који се супротстављају, и сви ми који знамо истину, то је снага која ће савладати паразите и обезбедити будућност свету.

7. А Србија?

Све је ту просто. Бар би требало да буде, јер ми смо видели својим очима и осетили на својој кожи много више него многи у свету. И све што је употребљено и још се употребљава против Србије, од унутрашње дестабилизације и рата, преко колонијалног уништења економије, државног апарата и националне свести, до наркомафије која влада Косовом и Хашког трибунала, спада у арсенал најеклатантнијих злочина приватне империје. Паразитска империја је на издисају, одвежимо се што пре, од мртваца. Имајмо коначно поносну, развијену, уједињену и демократску српску државу.

10. ОКТОБАР КАО 11. СЕПТЕМБАР

23. октобар 2010.

Или – зашто Тадић није примио Макарова?

Време је да се пробудимо из хипнотичког сна.

Срби и Руси су ноћна мора за своје непријатеље. Посебно за жилу куцавицу вампирског геноцидног глобалистичког Молоха – обавештајне службе МИБ и ЦИА. Непредвидивост и „ирационалност“ Срба и Руса их доводи до беса. Ваљда зато што је њихов сатански пантеон вековима заснован на „рационалним“ неискреним и антиљудским принципима похлепе, а наш, и у вери и у свакодневном животу – на чистом хуманизму. Супротност „човекобога“ и Богочовека.

Организатори свих савремених злочина на кугли земаљској, па наравно и свих злочина на овом тлу током 90-их и у овој јадној деценији која се завршава, добро знају кога су све са ових простора и којим методама употребили као починиоце. То њихово логично и очекивано знање потпуно је паралисало и претворило у зомбирание марионете, готово све октроисане актере јавног политичког живота у окупираној Србији. Према тим зомбијима је тешко осећати непријатељство или мржњу, они изазивају сажаљење. Посебно сажаљење изазива њихова мисао водиља да то што чине раде у интересу, ако не баш и директно Србије, а оно бар својих партија (!), јер ће ваљда, без тих партија, у Србији умрети и појмови демократије и социјализма, па тиме ни Србија неће имати будућност. Препустимо их њиховим дирљивим личним драмама, они су безначајни у поређењу са драмом опстанка саме Србије, која је остала без државе, као механизма сопственог опстанка, Србије у клиничкој смрти, Србије која данас постоји само у душама. У душама Срба, али и свих хуманистички опредељених људи на свету.

Организатори злочина и њихови зомбирани послушници се, видимо, не могу припитомити. Чак и када су у паничној, системској кризи, када се њихов поредак руши, када све више и великих и средњих и малих земаља тај поредак одричу, када у највећим западним земљама милиони излазе на улице, јер се живот у њима претвара у онај, какав смо деценијама гледали у Латинској Америци и Африци, они не могу чак ни корак да се удаље од своје злочиначке природе, они су еманација зла. А злу се мора супротставити силом, нема другог начина. При чему, сила не мора да подразумева насиље, али обавезно мора да подразумева снагу.

Не треба бити много паметан, па схватити да су пребацивање провокације са београдских улица на улице Ђенове, у овом часу кадри да

спроведу само поменути организатори. Исто тако је лако сетити се свих досадашњих неуспелих шестих октобара. Зашто су неуспели? Па зато што још никада и нигде (не само у Србији), окупатори и квислинзи нису успели да истребе све родољубе.

Колико год је очигледно шта оличавају амерички и европски амбасадор који подруку са српским министром и холандским педофилом шетају у београдској геј паради, ипак то треба понављати, јер су неки у Србији ипак у хипнотичком сну еуро шарене лаже, па није искључено да и трећи, фарсични покушај шестог октобра однесе неке српске главе. Кандидатура, Младић, гладни радници, геј парада, омладина, „хулигани“ и хулигани, Клинтонова, опстанак на власти, „језиви“ одговори и још много тога, за организаторе су делови забавне игре, а за зомбиране послушнике делови ноћне море и ропца.

Време је да се сви Срби пробуде из хипнотичког сна и схвате да ти елементи нису довољни за промену и да се делатност организатора у Србији мора прекинути. Србија ће васкрснути када је из својих душа, свесним чином вратимо у живот, када организовано покажемо силу и снагу.

У току ове ружне, ко зна које по реду, организоване игре људским судбинама и животима, усмерене на остваривање њихових интереса на нашем тлу и костима, зомбиране послушнике је вероватно подишла језа од чињенице да се у Београду, изненада, са намером да разговара о сарадњи и да положи венац на гробље Ослободилаца Београда, појавио начелник генералштаба Оружаних снага Руске Федерације генерал армије Николај Макаров. Дан уочи његове посете, руски медији су најавили да ће се у Београду срести са својим српским колегом, министром одбране и председником Тадићем.

Не знамо да ли је генерал Макаров, поред својих натофилских домаћина успео да чује крике репресираних и умирућих (од глади и рака) Срба, али смо сигурни да је добро осетио да у Србију мора доћи и поред ризика да га наш зомбирани председник не прими (треба ли уопште са мучнином и горчином замишљати како би Београд изгледао да су га посетили његов амерички или британски колега).

Србија није сама. Али да би наша деца доживела хумани свет и уживала у њему, Србија мора прво да васкрсне.

КАКО НАПРЕД?

16. октобар 2010.

Излагање на конференцији „Изазови Републици Српској, српском народу и могући одговори на њих“, одржаној 23-24. септембра 2010. године у Бањалуци, у организацији Српског народног покрета „Избор је наш“

Изазова је много. Не само за Републику Српску, што је очигледно од њеног настанка, већ и за опстанак Србије. Било је тешко борити се свим легитимним средствима током 90-их. Али, последице су још горе током последње деценије, кад се од оваквог начина борбе одустало.

Погледајмо негативне аспекте данашњег стања, има их много:

- подељеност нације,
- војна окупација Републике Српске и Космета,
- латентна окупација Србије,
- губитак економске, а посебно финансијске самосталности,
- социјална пропаст, глад, изумирање становништва геноцидних размера,
- морална деградација друштва која се преувеличава кроз контролисане медије,
- одсуство развојног концепта, па и самог развоја,
- одбрамбена моћ декоративних размера,
- доминација лажних елита и колонијалне, рајетинске свести у јавном животу,
- итд. итд.

Позитивних аспеката је мање, али су снажни:

- очување и кристализација националне идеје,
- иако маргинализован, стручни професионални кадар постоји, у свим сферама – од духовне, преко пословне и научне, до сфере одбране и безбедности,
- природни ресурси нису до краја девастирани ни распродати,
- родољубиве омладине је много више него што је окупатор планирао,
- и најзад, концепт униполарног света је доживео крах; англоамеричка империја је у агонији, сам концепт њене

монетаристичке диктатуре се руши; она више нема довољно ресурса да се Србијом и Балканом бави онако као што је то чинила последњих деценија. Са друге стране, Русија, која нам због своје кризе 90-их није могла бити ослонац, данас је најактивнији чинилац у групи великих земаља које су постале носиоци светског развоја, и које већ сада доминирају светом на пољу реалне економије, уз одбрамбену моћ довољну да одврати сваког противника.

Србија је вековима на бедему одбране хришћанства. Јеретички агресивни римски левијатан је вековима одгризао делове српства и православља. У последња два века водећу улогу у империјалном затирању српства и православља, али и слободе и живота у читавом свету преузима приватна британска империја, односно главни носилац антиљудске, дакле сатанске јереси – англоамеричка олигархија. Кроз цео 19. век Британија је била на страни Турске против Русије и Србије, све време градећи своју агентурну мрежу на Балкану, уз помоћ које је покушавала да се представи као пријатељ балканских народа.

На овом месту, уместо опширног препричавања следа бројних историјских чињеница, довољно је навести само два открића најугледнијих српских научника, која су се последњих месеци појавила у њиховим књигама. Историчар академик Драгољуб Живојиновић у својој књизи “Невољни ратници, велике силе и Солунски фронт”, доказује, на основу извора из британских архива, да је циљ Британије у првом светском рату био да Србије више нема. Проф. др Смиља Аврамов у својој књизи „Геноцид у Југославији 1941-1945, 1991...“, такође на основу докумената из британских архива, доказује да је Анте Павелић био британски агент још од времена пре убиства краља Александра.

Дакле, Југославија – англоамерички концепт, формирана је да би била брана руском утицају на Балкану. Била је то држава у којој је живела огромна већина Срба и донела је, док је постојала, стабилност Балкану. Али у њене темеље био је уграђен динамит, активиран два пута – 1941. и 1991, оба пута са геноцидним последицама по Србе.

Рецепти правих светских злочинаца и диктатора, сада су, после Авганистана и Ирака, веома прозирни. Њихове тајне службе организују злочин, ангажују локалне извршиоце, затим њихови светски медији тај злочин многоструко преувеличају, оптуже за злочин неког слободарског локалног вођу или неухватљивог борца – и ето повода за рат, уцене и пљачку. И све то у лажној нади да њихови прави злочини никад неће бити ни разоткривени, а камоли да ће организатори и починиоци за њих одговорати.

А што и да не гаје лажне наде, кад постоји покорност Молоху. И кад жртве усвајају резолуције којима осуђују сами себе. Молоху је у Хаг послато

преко 90 Срба, од којих су 16 већ мртви, а остали робијају. Међу њима је седам шефова државе, један председник парламента, три потпредседника владе, три министра одбране и унутрашњих послова, шест начелника генералштаба, један шеф државне безбедности, осамнаест генерала и пет градоначелника! А притом Срби на Балкану, подељени у неколико резервата, као у концентрационим логорима, одушевљени поретком у англоамеричком европском рајху, својом крвљу и знојем хране Молоха и – умиру – од сиромаштва, болести и глади. Свакога дана у Србији нас је 100 мање. Свакога дана, свакога дана...

Специјални представник – амбасадор Русије при НАТО-у Дмитриј Рогозин изјавио је 21. фебруара 2008. да је спонзор „независности Косова“ – наркомафија. „Имамо информације“, рекао је он, „да је Косово постало не само база за пребацивање тешких наркотика даље у Европу, већ и једна велика колективна нарколабораторија“. Он је додао да Русија поседује податке да је одлука неких земаља да признају независност Косова „повезана са тиме, да су лобистичке услуге неких политичара плаћене прљавим новцем наркомафије“.

Председник Руске Федерације Дмитриј Медведев је у време проглашења „независности Косова“ био председнички кандидат на врхунцу предизборне кампање. Једино његово путовање у иностранство тих недеља, била је посета Србији, само недељу дана пре председничких избора у Русији. Непосредно по повратку, 27. фебруара 2008, на предизборном скупу у Нижњем Новгороду, Медведев је изјавио да подршка Србији у решавању косовског проблема мора бити „не само морална, него и практична“. У свом до данас најисцрпнијем јавном излагању о односима са Србијом, које се због своје свеобухватности мора сматрати и програмским, Медведев је обећао: „подржаваћемо Србију у захтеву да се анулирају незаконите одлуке о Косову, и то не само са говорнице УН“. Он је изразио уверење да ће учешће Србије у пројекту „Јужни ток“ и другим великим пројектима Србију ојачати и помоћи „нашој српској браћи да изађу на крај са проблемом који се на њих сручио“.

Објашњавајући суштину и међународне реперкусије признања независности Косова од стране „групе држава“, инспирисаног „преко океана“, Медведев је нагласио да је тиме „угрожена безбедност и стабилност читавог региона“, у којем је и шибица довољна да изазове европски пожар. „У Европи се ствара жариште нестабилности“, истакао је он, „и могућности ширења шверца дроге и других зала, и цела та зараза ће се ширити у Европи и код нас. Ето зашто проблем Косова и Србије директно утиче и на живот унутар наше земље.“

Ове изјаве највиших руских званичника српски политичари никада нису адекватно оценили. Ту није само реч о подршци Русије нашем одбијању независности Космета, већ о разјашњењу криминалне суштине

Молоха. Молох се бави заштитом наркомафије, она је његова продужена рука, па док је то тако, ни један захтев Молоха не сме бити разматран као легитиман и демократски.

Данас владајућа српска политика, доживела је стварни крах и симболички крај усвајањем резолуције ГС ОУН о Косову. И они склони да верују у евроунијатску шарену лажу, надали су се да ћемо на том виртуелном путу ипак чувати своју целовитост и достојанство. Сада виде да за ову вештачку политичку гарнитуру не постоји уступак који нису спремни да направе.

Шта нам данас треба?

1) Консензус око општенационалног циља да територијална расцепканост нације мора бити превазиђена.

2) Морални национални ауторитет, данас одсутан из политичког живота – један компетентан Српски национални савет који ће прокламовати општенационални циљ и два битна темеља за његово остваривање:

- савезништво са Русијом и
- развој реалне економије.

3) Укључивање све национално свесне интелигенције у јавни политички живот, активно и бар једнократно – до поновног јачања државних институција и суверенитета земље, и то и појединачно и организовано, кроз један широки покрет, лишен идеолошких предрасуда и каријеризма.

Овде изречене дијагнозе и закључци односе се пре свега и посебно на матицу, без чијег уздизања није могуће решити ни један национални проблем. Република Српска има сва морална права да матицу у томе подстакне.

ЗАКЉУЧЦИ КОНФЕРЕНЦИЈЕ „5. ОКТОБАР – ДЕСЕТ ГОДИНА КАСНИЈЕ“

7. октобар 2010.

ЗАКЉУЧЦИ

међународне конференције „5. октобар – десет година касније“, одржане у Београду 5. октобра 2010. Године

1. Петооктобарски преврат је био друга фаза агресије против СРЈ и Србије, којом је ефективна власт у земљи прешла у руке западних сила, на челу са САД. Прва фаза је вођена тврдом, војном силом НАТО-а, а друга, као специјална операција – „меком“ силом пропаганде и манипулације.

2. Овакав исход је био неопходан предуслов за све оно што је уследило, увек на неуставан и нелегалан начин: одрицање од континуитета Југославије; њено претварање у државну заједницу, па затим укидање; изручење бившег председника и целог државног и војног врха трибуналу у Хагу; отимање Косова и Метохије, слабљење Републике Српске и јачање свих врста сепаратизама; улазак НАТО контролора у све државне институције; контролу над финансијским системом земље; девастирање привреде и одбрамбене моћи; незапосленост, материјалну и духовну беду; изумирање становништва.

3. У ситуацији када је на овај начин угрожен опстанак Србије, а процеси у свету Србији омогућавају реална савезништва са пријатељским земљама, неопходно је јачање демократије, суверенитета и државних институција, као предуслова за економски и духовни развој, односно благостање нације. У том циљу позивамо на немирење, активан однос и ангажовање свих људских и креативних потенцијала земље, како би се дошло до свести да пропаст има алтернативу и како би се та алтернатива остварила.

ИЗЛАЗ ИЗ 5. ОКТОБРА – ПУТ, ИСТИНА И ЖИВОТ

6. октобар 2010.

Јасну линију антисрпске и антируске политике сагледавамо овде на Балкану у понашању британског, односно англоамеричког фактора током читавог 19. и 20. века. Подршка аспирацијама Турске, Аустроугарске, Ватикана и Немачке, начин вођења Првог и Другог светског рата, подстицање међунационалних сукоба, подршка свим екстремистичким, а посебно усташким групама, распиривање и манипулисање грађанским ратовима... Ова политика је раније била прикривена иза поражених сила у светским ратовима; током 90-их година 20. века је постала отворена, а њене форме и методе најбруталније, повезане са најнеморалнијим и најкриминалнијим формама људског понашања – тероризмом, политичким убиствима, шверцом оружја и дроге, ратним злочинима. Утолико невероватније изгледа, данас и овде, одсуство било каквог, па чак и интелектуалног отпора таквој политици.

Програм подршке демократији у Централној и Источној Европи, финансиран од стране владе САД, односно USAID-а, и одобран сваке године у америчком Конгресу, започео је 1994. године. Када је СРЈ, односно Србија у питању, првих година су издвајања била по неколико милиона, па затим неколико десетина милиона долара. Када војна агресија 1999. године није дала очекивани резултат, средства су повећана у 1999. години на преко 100, а у 2000. на близу 200 милиона долара. Средства су већином реализована преко NED, одакле су се гранала према IRI („Отпор“ и сличне организације), односно NDI (медији и политичке партије). У мала места у Србији, новац су у ташнама разносили службеници приватне америчке компаније RONCO, која је обављала послове на разминирању у БиХ и на КиМ. Од приватних фондација, најактивнији је био Сорос, а овог пута ангазоване владе Србији пријатељских земаља биле су владе Норвешке и Грчке. У Србији се организују политичка убиства, како би се за њих оптужио режим, а после вођа опозиције, један по један, бивају купљени или уцењени и значајни представници власти, државних, па и војних структура. И тако се десио 5. октобар. Шести, планиран као вартоломејска ноћ, избегнут је два пута, 2000. и 2003, захваљујући нашим родољубима и страним пријатељима.

Разарање Србије има два кључна фокуса. Први, финансијско-економски, готово нетакнут, који у континуитету од 2000. године за рачун страних господара, контролише једина НВО (дакле агентура по дефиницији)

која се претворила у политичку партију. Последице је, уместо вапијућим економским показатељима, најочигледније приказати демографским: 100 Срба мање свакога дана, што у деценији под страном влашћу даје укупну цифру много већу од укупног броја страдалих на свим странама у ратном вихору 90-их – још један прећутани геноцид.

Други фокус је Косово и Метохија. Највећи савремени криминални табу англоамеричког света. Русија је јавно ове године затражила да се производња дроге у Авганистану, умногостручена од како је НАТО у тој земљи, прогласи за претњу светском миру и безбедности. А шта ми чинимо по питању главне транзитне станице за ту дрогу на путу за европско тржиште, која је такође под контролом НАТО?

Када је српска Влада, са великим закашњењем, почела да пружа отпор по питању Косова и Метохије и да прихвата енергетске аранжмане са Русијом, усмерене на јачање суверенитета Србије, морала је пасти. Формирање нове скупштинске већине је спречио британски амбасадор. Исход председничких избора определили су странци, а незадовољавајући исход парламентарних, ти исти странци решавају формирањем Владе супротне изборној вољи бирача и цепањем највеће опозиционе странке. Влада недавно, прихватајући нове опасне уступке – на питању Резолуције ГС ОУН, дефинитивно губи кредибилитет.

Ето, то су страшне последице 5. октобра 2000.

А у бици која нам предстоји, морамо се наоружати истином. У томе је смисао и суштина овог скупа. И храброшћу да истину кажемо. Истину о томе да „нема срећног просјака ни богате колоније“. За истином не треба много трагати, јер је сви знамо. А храброст је потребна, јер је у земљи под латентном окупацијом, све – и политички живот и положај сваког човека – дакле све, засновано на лажи.

И морамо се наоружати саборношћу. Србију непрестано цепају – и физички, и политички, и духовно. Они нас вештачки деле, а ми бисмо да се природно спајамо. Да уложимо најбоље у нама у опстанак Србије.

Покрет за Србију има за циљ да уздигне истину и саборност и да допринесе опстанку Србије. Храбрости нам не мањка.

Са међународне конференције „5. октобар – десет година касније“, одржане у Сава центру у Београду 5. октобра 2010. у организацији Покрета за Србију.

УДАВИЛИ СЕ У АТЛАНТИКУ

10. септембар 2010.

Хитно формирати Владу националног спаса! (поводом неславног краја „одбране Косова мирним и дипломатским средствима“)

Србија је једна од колевки европске цивилизације. Србија је један од темеља хришћанских и слободарских вредности. Данашње српске власти хоће да препливају Атлантук. Али удавили се се већ у Ламаншу. И нека су. Србија је дакле без власти. Србија не постоји као држава. Последњи је час да се родољуби у Србији како доликује поставе према тој чињеници и да се организују, како би спречили да са атлантским дављеницима не потоне и цела Србија.

Вилијам Хејг је наредио, а Тадић и Кетрин Ештон су извршили. Још једну жртву Молоху, најспремнијем да гута баш српске главе. И територије. И принципе. А још се ни мастило није осушило на Блеровом признању: убедио сам Клинтонa; и ја бих то опет, са задовољством! Он би, али је и деци јасно да он то више никада неће моћи.

Докле ће нашом крвљу хранити Молоха са Блеровим ликом? Докле ће издавати Србију и огромну већину човечанства, предвођену Русијом и Кином, спремну да нам помогне?

Ко још верује у ЕУ шарену лажу, на путу ка којој треба да умру војска, индустрија, пољопривреда и стотине хиљада Срба? На путу ка којој Србија треба да изгуби све територије. И душу. И да под окриљем ЕУ седне за сто преговора са најокорелијим убицама, терористима и наркобосовима, наводним руководиоцима „државе“ коју Тадић никада неће признати. Са таквима се не преговара, чак и када се државе међусобно признају. А чин признања је између осталог и предуслов да се са руководиоцима неке државе уопште може разговарати. Сада се и из авиона види каква је улога намењена „европској“ влади Србије – да легитимише и амнестира злочине против Србије. И злочине уопште.

Чињеница да Борис Тадић „никада неће признати независност Косова“, више нема тежину већу од сличне изјаве било ког појединца. Али је важна чињеница да српски народ и историја никада не могу признати последице англоамеричких злочина и саучесништва српских издајника.

А најважније је да народ што пре проговори, а да се сви стручни људи одмах мобилишу да дају свој допринос опстанку и части отаџбине!

Нико нема право да потпише капитулацију.

„СЛОБОДНА СРБИЈА“ У РУСКОМ ЧАСОПИСУ „НАЦИОНАЛНИ ИНТЕРЕСИ“

9. мај 2010.

У угледном руском часопису „Национални интереси“, у бројевима 5 и 6 за 2009. годину објављен је превод првог дела књиге Владимира Кршљанина „Слободна Србија – приручник за ослобођење“ (НПС, Београд, 2008):

http://ni-journal.ru/archive/14928136/n_5_2009/44fb8529/43043438/

<http://ni-journal.ru/archive/14928136/ni-6-2009/652efbba/3c008b55/>

Одломци из текста:

У савремено доба, Србија је повратила и утемељила своју државност у 19. веку, ослобађајући већи део своје територије од Турске окупације, и лавирајући између утицаја две оближње и познате регионалне силе – Русије и Аустроугарске. Међутим, по Србију трагични 20. век, обележен је доминацијом ванрегионалних сила. Англоамеричка осовина управља Србијом од 1903. до данас, са најдужим периодом отпора 90-их година 20. века. 1903. контролу над Србијом преузимају Британци, а Американци им се прикључују 1948. Утицај „мајке Русије“ у 20. веку се појављивао само у ратовима, а у мирно доба је био симболичан и ограничен. Српски народ се херојски борио за своју слободу, и тиме задужио и Русију и свет у сва три светска рата. Али размере његовог страдања биле су директна последица неискрености англоамеричких савезника, чији су главни апетити увек били усмерени према Русији, а Срби су им били потребни само као „топовско месо“ и то одвојени од Русије.

Ово се у најчистијем виду односи и на период у току и после Другог светског рата. Отац антикомунизма и хладног рата Винстон Черчил упућује свог сина у војну мисију код Тита. Починје период једне од највећих историјских контроверзи српског народа – у јавном и политичком смислу несхваћених до данас. Народ живи добро, а Тита – личност никада разјашњене биографије, са почастима примају у целом свету. Титова „комунистичка“ Југославија постаје „тројански коњ“, главно оруђе Запада за подривање источног блока, али не (идеологије су историјска химера!) ради „рушења комунизма“ него ради уништења Русије! Националистички антифашистички борци у Србији су изманипулисани и жртвовани дугорочној британској стратегији, а и готово сви вођи комунистичког

антифашистичког отпора су уништени – они који нису погинули у рату, елиминисани су после 1948. Југославија је постала један од главних стубова НАТО. То јој је, као и свим битним англоамеричким савезницима (узмимо само за пример Турску) давало одређену слободу у спољнополитичком деловању. Та релативна слобода је у свести многих руководиоца, официра и припадника тајних служби, стварала илузију да се ради о независности једне самосвојне и јаке државе. Неспособност многих од њих да и данас схвате и прихвате ове просте чињенице је један од главних узрока наших проблема. Титова Југославија је деценијама била потпуно отворена за западну пропаганду. Антикомунизам, благо увијен у обланду „супротстављања совјетској хегемонији“, био је малтене званична идеологија. А главни циљ је, наравно, био стварање и подстицање русофобије. И зато није ни чудо да су данашњи главни англоамерички политички играчи у Србији – некадашњи руководиоци Титове партије, њихова деца и њихови „омиљени дисиденти“. Међутим, и Југославија и све друго што није било потпуно под влашћу англоамеричког система, могло је за њих бити само оруђе за привремену употребу, које ће бити бачено под ноге чим се назре остварење главног циља – уништења Русије. Имајући то у виду, западне владе су све време водиле двојну политику према Титовој Југославији. Односи политичког, војног и економског савезништва на званичном нивоу, уз истовремено потхрањивање свих екстремних шовинистичких, фашистичких и терористичких група у емиграцији (на том плану деловање западних тајних служби према Југославији није се разликовало од деловања према другим земљама источног блока). У Русији је деведесетих година била широко распрострањена илузија да је супротстављеност Запада идеолошке природе. Та иста илузија је у окупираној Србији двехиљдитих постала доминантна. Русија се своје илузије ослободила. Време је да то исто учини и Србија, посебно пошто је за своју оданост Западу „награђена“ свим могућим врстама агресије и понижења.

За слободну будућност Србије, потребно је, у домену политичке свести, испунити три предуслова. Прво, са поносом погледати читаву своју историју и елиминисати самооптуживање које је главни лајтмотив са којим су западне марионете 2000. дошле на власт. Да, било је у нашој историји и грешака појединих владара и дуготрајних заблуда. Али, мало који народ се може похвалити да је са толико упорности и храбрости бранио своју слободу и самобитност, да је у свим великим историјским потресима био на правој страни, и да је међу првима по броју жртава уграђених у напредак цивилизације. У будућност можемо само уједињени, славећи своје хероје и одајући пошту својим жртвама и никад више сукобљени између себе. Друго, схватити да је без обзира на неупоредиви допринос Запада цивилизацији у домену науке, технологије и политичких идеја, сурови и бескрупулозни англоамерички империјални подухват уништио сваки примат Запада у свету. Са својом православном духовном

и политичком традицијом, не треба да се ни у чему осећамо инфериорним, напротив. Треће, савезништво са Русијом и другим слободним земљама није исто што заменити зависност од једне велике, колонијалне силе, другом. Раскршће на ком се налази данашња Србија је исто оно на коме се налази читав свет. Коначним падом англоамеричке империје мора заувек бити сахрањена свака империјална политика, а односи у свету ће се градити на принципима равноправности и међународног права. Успоном Русије, Кине, Индије, Бразила и других, створени су предуслови и човечанство већ креће тим путем. Србија нема разлога да буде међу последњима, поготову јер је сваки дан кашњења веома скупо кошта.

ПОКОРНОСТ МОЛОХУ

23. март 2010.

НАТО пакт, Сребреница, Косово и Младић

Осамнаестог јануара ове године, британски министар иностраних послова Дејвид Милибанд записао је у свој блог, под насловом „Сребреница“, следеће:

„The Serbian President Boris Tadic has called for a Serbian Parliament resolution on the Srebrenica massacre. The 15th anniversary falls in July. I think this is a very welcome initiative. I hope it prospers and is not resisted or misused. Amidst all the terrible crimes of the 1990s in the former Yugoslavia, Srebrenica, with more than 8000 victims, stands out. This was the largest mass murder in Europe since World War II, and ICTY and the ICJ have both determined that acts of genocide were committed at Srebrenica.

I know from my meetings with my Serbian counterpart that the present Serbian Government is working hard to try to find General Mladic, who has been charged with responsibility for this atrocity. Facing up to the past can be painful. Srebrenica is seen, across the world, rightly as a grim reminder of the depths to which people can sink when dictators whip up ethnic hatred, and the outside world doesn't intervene in time.“

<http://blogs.fco.gov.uk/roller/miliband/entry/srebenica1>

Треба ли вам превод? Зар је могуће да још нисте научили енглески, а хоћете у Европу?! У том случају, једно је сигурно – нећете моћи да будете официр „Војске Србије“, ни да сарађујете са гардом из Охаја. Али, ја вас поштујем па ћу вам дати превод:

Молох, пардон, Милибанд хвали председника Тадића што је иницирао резолуцију о Сребреници, „том највећем масовном убиству у Европи после Другог светског рата, које су и Хашки трибунал и Међународни суд правде окарактерисали као геноцид“. „Ја знам“, каже он даље, „из сусрета са мојим српским колегом, да садашња Влада Србије чини све да нађе генерала Младића, који је оптужен за ово зверство“. На крају поента: „На Сребреницу се с правом, широм света гледа као на страшно подсећање колико ниско људи могу пасти кад диктатори распире етничку мржњу, а спољна интервенција не стигне на време“.

Ту су и Сребреница и Младић и Косово, органски повезани у перфидној мисли највећег злочинца у историји. Наравно, не мислим на малог Милибанда, већ на англоамеричку тиранију, најстрашнију од свих које су икада постојале.

Ту је и подвала да су догађаје у Сребреници „Хашки трибунал и Међународни суд правде окарактерисали као геноцид“. Неко би могао помислити да су они то у судском поступку утврдили. Не. Међународни суд правде није по том питању ништа утврђивао. Он се само позвао на то да је Хашки трибунал утврдио геноцид. А о томе колико је трибунал објективан, не треба трошити речи.

Интервенције НАТО у Босни и на Косову, агресија против СРЈ и српског народа, стигли су, по Милибанду, прекасно. Међутим, рецепти правих светских злочинаца и диктатора, сада су, после Авганистана и Ирака, веома прозирни. Њихове тајне службе организују злочин, ангажују локалне извршиоце, затим њихови светски медији тај злочин многоструко преувеличају, оптуже за злочин неког слободарског локалног вођу или неухватљивог борца – и ето повода за рат, уцене и пљачку. И све то у лажној нади да њихови прави злочини никад неће бити ни разоткривени, а камоли да ће организатори и починиоци за њих одговорати.

А што и да не гаје лажне наде, кад постоји покорност Молоху. И кад жртве усвајају резолуције којима осуђују сами себе. Молоху је у Хаг послато преко 90 Срба, од којих су 16 већ мртви, а остали робијају. Међу њима је седам шефова државе, један председник парламента, три потпредседника владе, три министра одбране и унутрашњих послова, шест начелника генералштаба, један шеф државне безбедности, осамнаест генерала и пет градоначелника! А притом Срби на Балкану, подељени у неколико резервата, као у концентрационим логорима, одушевљени поретком у англоамеричком европском рајху, својом крвљу и знојем хране Молоха и – умиру – од сиромаштва, болести и глади. Свакога дана у Србији нас је 100 мање. Свакога дана, свакога дана...

Да ли је неко поменуо геноцид?

Када смо се бранили војном силом, гинуло нас је много мање.

Наш Молох се данас распада и умире, заражен гангреном финансијске похлепе, руку окрвављених до лаката. Многи су већ видели ту слику, слику Доријана Греја. Одвежимо се што пре од умирућег чудовишта, супротставимо се злу силом и гневом праведника, јер долази свети Георгије! Не хранимо више Молоха својом децом. И како је певао српски епископ:

„Ал’ тирјанству стати ногом за врат, довести га к познанију права, то је људска дужност најсветија!“

Провиримо мало на лице Молоха, опишимо га. Не зато што Срби не знају какав је. Нису случајно, по анкетама рађеним ових дана, у Србији најомраженији народи Американци и Енглези. Већ зато што се такви злочини не смеју заборавити, да се никад не би поновили.

Почетком 2006. децидирани став о неизбежној независности Космета и садашњи интензитет хајке на Младића, лансирани су Форин Офис и

његов тадашњи политички директор Џон Сојерс. Почетком фебруара 2006. он је посетио Београд и Приштину. У Приштини је поновио ставове о Космету, што је тада, далеко пре завршетка Ахтисаријевог плана, изазвало шок и гневне реакције у Београду. Организоване су и демонстрације пред британском амбасадом у Београду, нешто што Срби веома ретко чине.

Слична је била реакција и на захтев за хитно хапшење Младића. Због оваквих реакција, гаранција које је влада Руске Федерације дала за његово лечење у тој земљи и обаваштајног рата који се тих дана и на јавној сцени водио између Британије и Русије, Слободан Милошевић је убијен у Хашком трибуналу. Тек после његове смрти, дошло је до сецесије Црне Горе и проглашења „независности Косова“.

Грађани Србије имали су прилику да у директном преносу прате две седнице Савета безбедности УН, одржане непосредно после проглашења независности „Косова“. На обе је предњачио по агресивности и охолости британски, сада већ амбасадор при УН – Џон Сојерс.

То је онај исти Џон Сојерс који је у време агресије на Југославију 1999. године био спољнополитички саветник британског премијера Тони Блера. Затим се бавио Ираком, из Лондона и Каира, где је до 2005. био амбасадор. Да би после био упућен да из Лондона и Њујорка, „доврши посао“ везан за Космет. За овакво истакнуто учешће у најкриминалнијим пословима своје земље и читавог Запада, новембра 2009. постављен је за директора МИ-6! Његове су газде ваљда рачунале да га директна умешаност у злочин најбоље квалификује да од јавности и правде заштити њих, налогодавце злочина.

У то да Молох нема добре намере нико не може да сумња. Шта су англоамерианци урадили са Косметом, очигледно је, као и притисак који се врши на Републику Српску. Али шта је у позадини? Који непосредни интерес?

Специјални представник – амбасадор Русије при НАТО-у Дмитриј Рогозин изјавио је 21. фебруара 2008. да је спонзор „независности Косова“ – наркомафија. „Имамо информације“, рекао је он, „да је Косово постало не само база за пребацавање тешких наркотика даље у Европу, већ и једна велика колективна нарколабораторија“. Он је додао да Русија поседује податке да је одлука неких земаља да признају независност Косова „повезана са тиме, да су лобистичке услуге неких политичара плаћене прљавим новцем наркомафије“.

Председник Руске Федерације Дмитриј Медведев је у време проглашења „независности Косова“ био председнички кандидат на врхунцу предизборне кампање. Једино његово путовање у иностранство тих недеља, била је посета Србији, само недељу дана пре председничких избора у Русији. Непосредно по повратку, 27. фебруара 2008, на предизборном скупу у Нижњем Новгороду, Медведев је изјавио да подршка

Србији у решавању косовског проблема мора бити „не само морална, него и практична“. У свом до данас најисцрпнијем јавном излагању о односима са Србијом, које се због своје свеобухватности мора сматрати и програмским, Медведев је обећао: „подржаваћемо Србију у захтеву да се анулирају незаконите одлуке о Косову, и то не само са говорнице УН“. Он је изразио уверење да ће учешће Србије у пројекту „Јужни ток“ и другим великим пројектима Србију ојачати и помоћи „нашој српској браћи да изађу на крај са проблемом који се на њих сручио“.

Објашњавајући суштину и међународне реперкусије признања независности Косова од стране „групе држава“, инспирисаног „преко океана“, Медведев је нагласио да је тиме „угрожена безбедност и стабилност читавог региона“, у којем је и шибица довољна да изазове европски пожар. „У Европи се ствара жариште нестабилности“, истакао је он, „и могућности ширења шверца дроге и других зала, и цела та зараза ће се ширити у Европи и код нас. Ето зашто проблем Косова и Србије директно утиче и на живот унутар наше земље.“

Ове изјаве највиших руских званичника српски политичари никада нису адекватно оценили. Ту није само реч о подршци Русије нашем одбијању независности Космета, већ о разјашњењу криминалне суштине Молоха. Молох се бави заштитом наркомафије, она је његова продужена рука, па док је то тако, ни један захтев Молоха не сме бити разматран као легитиман и демократски.

А властодршци у Србији заговарају резолуцију о Сребреници и друге видове покорности Молоху.

Од доласка НАТО трупа у Авганистан, производња хероина у тој земљи се удесетостручила. Авганистан данас производи 90% светског хероина. Задивљујуће достигнуће НАТО демократије! Сви знају да је Космет, под контролом НАТО-а, главна транзитна станица авганистанског хероина на путу ка Европи. Званична Русија последњих месеци захтева да производња и дистрибуција авганистанског хероина буду проглашени за претњу међународној безбедности и да тако и буду третирани. Стиче се утисак да је Москва само на корак до тога да на ту претњу адекватно одговори.

Према подацима УН, у свету је досад 16 милиона људи изгубило животе од дрога произведених у Авганистану. Директор руске федералне службе за борбу против наркотика Виктор Иванов, је 27. фебруара ове године, у реферату на заседању колегијума ове службе изнео следеће застрашујуће податке: 90% дроге на руском тржишту представља авганистански хероин, који годишње улази у Русију у количини од 35 тона, што је равно пет милијарди инекција. Он је подвукао да „производња наркотика у Авганистану игра улогу глобалног дестабилишућег фактора, посебно за Русију као мету и за земље Централне Азије, као транзитне

земље“. Посебно је у свету одјекнула констатација Иванова да у Авганистану НАТО води рат само против талибана, чији је удео у производњи наркотика мањи од 1%, док је борба са преосталих 99% производње препуштена нејаким авганистанским властима. НАТО, дакле, закључује Иванов, нема намеру да се ухвати укоштац са производњом наркотика у Авганистану. Најзначајнији руски државни руководиоцац у области која представља најболнију тачку у Русији данас, дугогодишњи помоћник Председника Руске Федерације, Виктор Иванов, није се либио да оваквим закључком оцени деловање НАТО-а у Авганистану:

„Дошло је време да се да правна квалификација застрашујуће огромне производње наркотика у Авганистану: претња светском миру и безбедности.“

АКАДЕМИК МИХАЈЛО МАРКОВИЋ (1923-2010)

7. фебруар 2010.

Окончао се биолошки живот једног од највећих умова савремене Србије и једног од најчаснијих и најдоследнијих њених синова.

Али великим делом које нам је оставио, Михајло Марковић ће позитивно утицати на Србију још много деценија и векова, а биће запамћен заувек.

Највећи српски филозоф, осим научног, носио је у свом животу два најкрупнија печата наше савремености. Био је партизан, антифашистички борац за слободу и социјалну правду свог, српског народа. И био је утемељивач савремене српске, нужно патриотске и демократске, левице, као стварни аутор Програма Социјалистичке партије Србије, који се од 1992. до данас нико није довољно узвисио да промени.

Хвала Богу да је савремена Србија имала таквог атласа. Био је један од твораца наше епохе.

Млад духом до последњег дана, последњих година је говорио пријатељима да не жели дневнополитичко ангажовање, да би могао да завршава своје дело. Ипак, ниједан битан тренутак наше савремености није прошао без његовог јасног и принципијелног става. И данас можемо цитирати једну од његових последњих политичких изјава, дату пре две године, а која је као порука, само добила на значају:

„Један је пут предавања на милост и немилост онима који нас већ деценијама садистички кажњавају, блокирају, сатанизују, понижавају, бомбардују и убијају и који се управо спремају да продуже распарчавање наше земље и поробљавање делова нашег народа. То је пут понижења и пропасти. Треба бити малоуман па прихватити тај пут и поверовати у сва вишеструко поновљена лажна обећања европске интеграције, снаге, стабилности и бољег живота.

Други је пут одбране своје земље и своје независности, одбране права да сарађујемо са својим пријатељима, а да се и даље одупиремо својим непријатељима. Једино на том путу можемо обновити нашу привреду, испливати из катастрофалне незапослености и задужености, искоренити корупцију, обезбедити равноправне односе са другим државама.“

Поносимо се да су идеје и смисао Народног покрета Србије рођени у другарској сарадњи са академиком Михајлом Марковићем. Већ у раној фази нашег покушаја да стварамо борбену и умну снагу каква је неопходна данашњој Србији, добили смо његову сагласност да буде почасни председник НПС, поверење које још увек нисмо успели да оправдамо. Али инспирација и знање које нам је давао, остаће заувек у темељима свих наших прегнућа.

ПОЗДРАВИМО ПРЕДСЕДНИКА РУСИЈЕ, ОДАЈМО ПОШТУ ХЕРОЈИМА!

18. октобар 2009.

српском народу и грађанима Србије - проглас -

Браћо и сестре,

20. октобра, на дан 65. годишњице ослобођења Београда од нацистичке окупације, у званичну и пријатељску посету Србији долази Председник Руске Федерације Дмитриј Медведев.

Будимо тога дана на београдским улицама, окупимо се пред гробљем Ослободилаца Београда, искажимо свим срцем братска осећања према руском народу, изразимо највишу почаст Председнику братске Русије и одајмо најдубљу пошту херојима који су дали животе за нашу слободу.

Руски и српски борци, православна словенска браћа, један народ, са једном мисијом, заједно су, пред крај Другог светског рата, ослободили Београд и Србију. Руски народ је заувек задужио Европу слободом. Нацизам и фашизам су збрисани са лица земље. За нас је то разлог да се вечно поносимо и да вечно проносимо славу хероја. А за све оне који данас настоје да релативизују наци-фашистичко зло и да сличним методама остварују сличне циљеве, нека то буде лекција: не покушавајте опет – у светом рату збрисаће вас наш благородни гнев! Руси и Срби су непобедиви.

Данашња Русија се ослободила утицаја оних који су хтели да је поделе, покорне, разоре. Поново је постала сила од темељног значаја за светски мир и слободу, за светски развој. И одмах је пружио руку Србији, зауставила отимање Космета, понудила инвестиције, сарадњу – привредну, културну и војну. Та снажна и велика Русија је оличена у председницима Путину и Медведеву. Српски народ жели да прими пружену руку и да братски народи остану у савезу заувек. Оно о чему смо вековима сањали, данас је могуће.

Због свега тога, за нас су 20. октобар 2009. и посета Председника Медведева велики празник. Изађимо сви на улице тог дана, поносни. За све оне који то не разумеју, или би то да спрече, имаћемо тог празничног дана, само подсмех и презир.

За крст часни и слободу златну! Смрт фашизму – слобода народу!
Живело српско-руско јединство! Победа је наша!

НАРОДНИ ПОКРЕТ СРБИЈЕ

ОТВОРЕНО ПИСМО – НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА

18. јул 2009.

Председнику Републике Србије г. Борису Тадићу

Председнику Владе Републике Србије г. Мирку Цветковићу

о т в о р е н о   п и с м о

НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА

Поштована господо,

Да ли сте обавештени да је пре десетак дана, иступајући у Москви пред дипломцима Руске школе економије Председник САД Барак Обама изјавио следеће:

„Државни суверенитет мора бити угаони камен међународног поретка. Америка не може и неће наметати другим земљама било какав систем управљања и ми не бирамо партију или особу који ће управљати другом државом. И управо тако, како све земље морају имати право да бирају своје руководиоце, државе морају имати право на одбрану својих граница, а такође и на сопствену спољну политику.“, и још:

„Сваки систем, који одступа од поштовања тих права, доводи до анархије.“, и још:

„Америка тежи међународном систему, у којем ћемо на себе примањивати исте стандарде, као и према другим земљама...“?

Да ли сте обавештени да последњих година у Србији сваког дана умре 100 грађана више него што се роди? И да је то много више него за време ратова и санкција, прави геноцид!

Да ли сте обавештени да је то последица уништења српских финансија и економије?

Да ли сте свесни да за то сноси највећу одговорност једна невладина организација која се претворила у политичку партију и којој Ви још увек дозвољавате да има главну реч у финансијама и економији, па чак и да покушава да стави у функцију свог геноцидног подухвата полицију, правосуђе, а сада, ево и информисање и културу?!

Доживели смо и то да се шеф те невладине организације на помисао о информисању и култури, не само ухватио за пиштољ, већ га у паници и уперео где год је видео да се комадићи истине о његовом злочину објављују – у „Куир“, „Глас Јавности“, у слободну реч уопште...

Да ли Ви уопште можете да појмите да је либералистичко-монетаристичка политика, која је носила геноцидне последице по цео свет доживела крах и да се као последица прве глобалне, а за либералистичко-монетаристичку политику последње и фаталне светске финансијске и економске кризе, мењају односи у свету, па чак и политика САД?

Господо Председници, верујемо да се Председник САД не шали, а и да сте Ви добро обавештени. И зато осећамо ужасну зебњу – како је могуће да се у процесима које цео свет види, српска Влада и Скупштина понашају аутистично и по хитном поступку разматрају законе које би се плашиле да усвоје и најгоре сатрапије? Да ли је то пут у анархију? Да ли вапијући апсурд у који упада читав политички живот Србије треба да послужи као покриће за некакав државни удар, ванредно стање и увођење НАТО војне управе у Србији, која ето, није дорасла демократији?

Јесте тужно, али је и добро, да одвајкада, а нарочито данас, политичка свест простог народа у Србији премашује политичку свест политичара. И зато Вас молимо – за добро наше и Ваше деце, не гушите јавну реч, не гушите демократију у Србији! Државни суверенитет или суверена демократија имају у Србији дубоке корене. Још је устав из 1888. године прописивао: „Штампа је слободна. Не може се установити ни цензура ни каква друга превентивна мера која спречава излазак, продају или растуривање списа и новина. За издавање новина није потребно претходно одобрење власти. Од писца, уредника, издаваоца или штампара неће се тражити никакво јемство (кауција)“.

Ваша Влада, господо Председници, произилази из демократије. Па се, молимо Вас, некако организујте. Немојте да нам влада невладине организација. То је много неодговорно и опасно. Ем је команда невладиних организација била у Пентагону, ем су их се тамо изгледа одрекли...

Ако нам укину слободне медије, како ћемо сазнати да имамо право да бирамо своје руководиоце и бранимо своје границе?

А можда ми то већ знамо?

ПРЕДСЕДНИШТВО НАРОДНОГ ПОКРЕТА СРБИЈЕ

ПРАВО ЛИЦЕ СРБИЈЕ

20. јун 2009.

Владимир Кршљанин, блиски сарадник покојног председника Србије и Југославије Слободана Милошевића и ранији члан најужег руководства Социјалистичке партије Србије, данас је на челу Народног покрета Србије, једне од најмлађих организација на српској политичкој сцени, која је постала позната по недавном обележавању 10-годишњице НАТО агресије на Србију.

П: Господине Кршљанин, Народни покрет Србије, који предводите, постоји већ скоро две године. Каквог типа је та организација, за шта се залаже и каква је њена идеологија?

О: То је политичка организација новог типа, каква је данас потребна Србији. То није политичка партија која се састоји од појединаца који се боре за власт и привилегије, користећи политички програм као свој ПР. То је широки покрет који спаја групе и појединце вољне да се ангажују на ослобођењу земље од англоамеричке окупације и обнови државности и територијалног интегритета Србије. Наше темељне вредности су саборност и хуманизам.

Ми смо за обнову реалне економије, која укључује производњу и њену социјалну оријентацију.

У ситуацији када наша земља треба да буде ослобођена и озбиљне државне институције обновљене, ми сматрамо све врсте идеолошких и других подела штетним и супротним основном циљу.

Ослобођена Србија треба да уђе у државни савез са Русијом и да појача сарадњу са другим слободним земљама. Англоамерички фактор је остваривање овог најприроднијег оквира нашег постојања спречавао последњих 200 година. Време је да се то промени. Сада можемо самостално и без ризика одлучити ко су нам пријатељи, а ко непријатељи.

П: Народни покрет Србије је био организатор великог митинга којим је обележено 10 година од НАТО агресије, али готово сви медији у Србији су игнорисали или маргинализовали овај скуп. Зашто, шта је било иза медијске саботаже тог догађаја?

О: Намера је врло очигледна: да се очува англоамеричка окупација коју плаћамо са 100 људских живота дневно и да се сачува медијски спин о „деморалисаној и слабој Србији, којој је сломљена кичма“, која је онда спремна да прихвати свако понижење без отпора. Као утеха, требало би да будемо задовољни да нас је „највећа суперсила“ – управо она која се данас дави у финансијској и моралној кризи, коначно оставила на миру.

Али чињеница да нас они више не бомбардују – а то више никада неће моћи – не значи да су нас оставили на миру. Они седе у свим безбедносним структурама ове земље, у министарствима, Народној банци... и одлучују о свему, на нашу штету. Цена коју плаћамо много је већа, укључујући у људским животима, него онда када смо пружали отпор.

Свако ко је заборавио право лице Србије, треба да погледа снимак митинга 24. марта и да чује најистакнутије Србе, најистакнутије Русе и наше пријатеље из целог света, јер овај скуп је био међународни.

Некритичко утеривање у ЕУ тор

П: Јасно се види из активности Ваше организације да се отворено залажете за најближе партнерство Србије са Руском Федерацијом. Да ли сте против прикључивања Србије Европској Унији и зашто?

О: А зашто бисмо били за улазак у ЕУ? Нико није објаснио какво добро би то донело Србији, постоје само празне приче да је то нешто дивно и инсистирање на томе да су се скоро сви већ прикључили. Многи су се прикључили и Трећем Рајху. Европска Унија примењује англоамеричку политику, која је непријатељска према Србији. Улазак у ЕУ би нас заковао на постојећи ниво економског развоја, јер ЕУ нема ни интереса ни начина да помогне развоју наше привреде. Дакле, то је супротно нашем интересу и у политичком и у економском смислу.

Узгред, ако се окренемо географији, видимо да се Европа простире до Урала. Из тога следи да ЕУ свакако није Европа, већ само једна од форми тзв. „евроатлантских“ интеграција. А Србија нема баш никакве везе са Атлантиком.

Дехуманизација радника

П: Какав је положај радника у Србији данас и каква је улога синдиката? Да ли водећи синдикати имају довољно снаге да обезбеде основна радничка права?

О: Радници су данас у Србији роба којој су ускраћена сва права. Ово је последица нехуманог и геноцидног окупационог система. То је стварност и западних метропола, а посебно укупираних земаља. Већина људи радног узраста у Србији је незапослена. Неки, укључујући најмлађе, који се школују или студирају, принуђени су да раде „на црно“, што значи да немају апсолутно никаква права. Радно законодавство и пракса су испод и западноевропског нивоа и основне хуманости. Синдикати немају довољно ресурса да адекватно изврше своју улогу и остаје да се надамо да ће бити у стању да положи испит у периоду пред нама – да преусмере социјалну катастрофу која нам прети, ка неопходним променама у држави.

Јер само уклањање окупационе власти може отворити перспективе – прво за преживљавање, а онда и за развој. Синдикати треба да успоставе најшире социјално партнерство, али не са постојећим корумпираним политичким странкама, већ са свим патриотским организацијама и појединцима који имају исти циљ.

П: Очигледно је да опозиција није успела да нађе своје место у овој ситуацији. Изгледа да они који су сада на власти имају своје играче у опозицији, па постоји велико неповерење између највећих опозиционих партија. Како Ви то видите?

О: Сви учесници у политичкој игри, чија правила одређује окупатор и чије главне играче контролишу тајне службе окупатора, постају саучесници у окупацији и обмани сопственог народа. Само оне политичке снаге које говоре истину и залажу се акцијом, а не само речима, за ослобођење земље и протеривање англоамеричког окупатора, донеће добробит Србији и њеним грађанима.

Без промене у курсу Вашингтона

П: Посета америчког потпредседника Бајдена изазвала је бурне реакције у српској јавности. Како видите ову посету? И како коментаршете информацију да њега плаћа албански лоби у САД?

О: У отвореном писму председницима Обами и Тадићу, које је упутио Покрет за Србију са још 8 патриотских организација уочи Бајденове посете, између осталог се каже: “Два најстрашнија симбола те ужасне политике јесу чињенице да су исти муџахедини уз подршку САД сејали терор по Босни и Херцеговини, а затим 11. септембра ударили на Америку, као и да иста албанска нарко-мафија која хероином из Авганистана и кокаином из Колумбије убија америчку, европску и руску децу, представља и данас политичког фаворита САД у српској покрајини Косово и Метохија.”

Дакле, на делу је најчистији и најстрашнији злочин, а Бајденова посета је само покушај да се он несметано настави и “ретушира” пропагандом, па да ми злочин прихватимо са осмехом. Начин на који су се сви највиши представници власти која се неоправдано назива “српском”, укључујући шефове тајних служби, “изули” пред Бајденом, заслужује да се датум његове посете једном почне да обележава као “Дан националног понижења”.

Рекли смо такође и ово: “Српски народ, неправедно подељен наметнутим ратовима 1990-их има право да обнови своје државно јединство, а подршка Вашингтона, Лондона и НАТО-а правно ништавној “независности Косова” мора бити прекинута. Док се то не оствари, не може бити нормалних односа САД и Србије. Пошто нисмо чули за намеру америчке администрације да на овај начин промени свој однос према Србији, посету потпредседника САД Џозефа Бајдена сматрамо неприхватљивом и

увредљивом, имајући посебно у виду да је као члан Конгреса САД у прошлости био један од најагилнијих промотера антисрпске политике.”

Уосталом, у свакој демократској земљи човек који би јавно, у парламенту, позвао да се цео један народ стрпа у концентрационе логоре, био би заувек дисквалификован за бављење политиком. А у Америци, ето, он може постати потпредседник.

Толико о ставу слободне Србије.

А то што ЦИА и МИ6 стварају наркомафије које онда поткупљују њихове политичаре, проблем је самих англоамериканаца, који ће сами морати да реше, ако желе да избегну катастрофу.

П: Народни покрет Србије је са неколико других патриотских организација организовао протест против Бајденове посете. Протест је уредно пријављен код државних органа. Одговор од полиције је стигао непосредно пре одржавања протеста, уз наглашену забрану одржавања испред Председништва Србије? Како гледате на тај потез МУП-а? Под којим условима сте на крају организовали протест?

О: Нисмо намеравали да се сукобљавамо са српским полицајцима, па смо протест и пријавили за дан уочи Бајденове посете, јер је актуелни министар већ био најавио да ће на дан посете бити забрањена сва окупљања. Тешко је схватити одлуку полиције да прекрши закон и сопствена правила и да мирни протест забрани уочи самог одржавања, другачије него као израз панике или као директни налог страних служби. Неколико десетина најагилнијих активиста су се ипак окупили испред председништва, махали заставама и паролама, а делегацији протеста је дозвољено да уручи отворено писмо. Свака власт која не схвата да је лековито имати опозицију и гуши демократска права грађана, заправо позива народ да јој покаже да је он врховни носилац суверенитета. Данас је у Србији питање суверене демократије питање опстанка и зато верујем да ће суверена демократија ускоро бити успостављена.

*Разговарао Душан Опачић
De-Construct.net, Srpska.ru*

НЕ – РАЗБИЈАЊУ СРБИЈЕ

19. јун 2009.

Председнику Народне скупштине Републике Србије
проф. др Славици Ђукић-Дејановић
Председницима посланичких група

НЕ – РАЗБИЈАЊУ СРБИЈЕ

- отворено писмо -

Поштоване даме и господо,

Апелујемо на Вашу уставну, људску и грађанску одговорност да спречите минирање већ изнемогле Србије. Подсећамо Вас да сте пред судом народа и судом историје.

Србији се од 2000. године сукцесивно намећу као „европски стандарди“ кораци закувани у истој кухињи из које су се већ излегли усташе, муџахедини, терористи, нарко- и други мафијаши, хуманитарне санкције, хуманитарно бомбардовање, хашки трибунал, хуманитарна пљачка, трговина белим робљем и људским органима... Та демократска међународна кухиња са седиштима у Лондону, Вашингтону и Бриселу има своје контролоре у свим нашим институцијама са једноставним задатком – да те институције ни случајно не учине нешто у корист Срба и Србије, а и да вредно међу Србима пропагирају нову религију – са осмехом учинимо све против себе, јер чека нас Шарена Лажа (скраћено: ЕУ).

Невладине организације су агентуре директно подређене штабу за психолошке операције Пентагона. Једина невадина организација која се претворила у политичку партију у Србији је тзв. „Г17+“. Све кључне активности за уништење српске економије, финансија, војске, а ево сада и тероторијалне целовитости Србије спроводи управо ова група.

Разбијање бивше Југославије и почетак комадања Србије уз помоћ Титових устава, суштински је исти, а по форми чак демократскији процес од овог инстант и бестидног покушаја да се „Законом о регионалном развоју“ (зар не звучи као „Милосрдни анђео“), потезом пера, у Србији створе отуђене, октроисане, партократске администрације које ће располагати

новцем и утицајем. Зар се нико не сећа како су бивше југословенске републике од административних федералних јединица постале државе са тобожњим историјским коренима, а у њима, за потребу локалних олигархија, чак створене и нове нације? И како се може једним оваквим законом дерогирати Устав, територијална целовитост и безбедност земље?

Народни покрет Србије, непартијско политичко удружење, сматра да би евентуално усвајање овог закона у Народној скупштини Републике Србије смањило шансе да се агонија Србије заустави политичким средствима.

Молимо Вас, будите свесни одговорности коју носите!

18. јуна 2009. године

С поштовањем, Народни покрет Србије

Писмо је 18. јуна 2009. године у Народној скупштини Републике Србије уручила делегација Народног покрета Србије у следећем саставу: Владимир Криљанин, Борис Братина и Слађана Крстовић. Том приликом је делегација примљена у посланичкој групи Српске радикалне странке.

ПРОТЕСТ ПОВОДОМ ПОСЕТЕ Џ. БАЈДЕНА

16. мај 2009.

.У УТОРАК, 19. МАЈА У ПОДНЕ ИСПРЕД ПРЕДСЕДНИШТВА СРБИЈЕ
(Андрићев венац, Пионирски парк)

**„све Србе треба послати у концентрационе логоре“
„Срби су неписмени дегенерици, убице беба, кољачи и силеџије“
Џ. Бајден**

Српски народ, неправедно подељен наметнутим ратовима 1990-их има право да обнови своје државно јединство, а подршка Вашингтона, Лондона и НАТО-а правно ништавној “независности Косова” мора бити прекинута.

Док се то не оствари, не може бити нормалних односа САД и Србије.
Посета „србождера“ Бајдена је посебна увреда за Србију.

НА ПРОТЕСТУ ЋЕ БИТИ УРУЧЕНО ОТВОРЕНО ПИСМО
ЗА БАРАКА ОБАМУ И БОРИСА ТАДИЋА

**Народни покрет Србије
Српска народна одбрана
Конзервативна странка Србије**

ПОВОДОМ ПОСЕТЕ ЦОА – ОТВОРЕНО ПИСМО БАРАКУ И БОРИСУ

15. мај 2009.

Председнику Сједињених Америчких Држава
Бараку Хусеину Обама
Председнику Републике Србије
Борису Тадићу

Отворено писмо

Господо Председници,

Српски народ је у 20. веку претрпео тешке последице деструктивне политике империјалне олигархије из Лондона и Вашингтона, оне исте политике неолиберализма, која је последњих месеци увела свет у глобалну финансијску и економску кризу.

Жртве ранијих испољавања те крвоједне и грамзиве политике били су и деда садашњег председника САД и стричеви садашњег председника Србије. Јавност то зна и од њих очекује да и из свог породичног искуства извуку поуке. А устави САД и Србије их на то обавезују.

САД и Србија биле су савезници у два светска рата. Међутим, последњих деценија, САД су постале ударна песница агресивне империјалне политике. Страшне последице тога осетили су многи народи широм света, а посебно српски народ и други народи Балкана, али последњих година последице осећа и амерички народ.

Два најстрашнија симбола те ужасне политике јесу чињенице да су исти муцахедини уз подршку САД сејали терор по Босни и Херцеговини, а затим 11. септембра ударили на Америку, као и да иста албанска наркомафија која хероином из Авганистана и кокаином из Колумбије убија америчку, европску и руску децу, представља и данас политичког фаворита САД у српској покрајини Косово и Метохија.

Највеће међународно лицемерје данашњице представља покушај САД да на мету НАТО агресије 1995. и 1999. године и политичког трибунала у Хагу стави Србију и српски народ, који су од такве политике бранили своју самосталност и слободу, али и темељне америчке, европске, хришћанске и општељудске вредности.

Српски народ, неправедно подељен наметнутим ратовима 1990-их има право да обнови своје државно јединство, а подршка Вашингтона, Лондона и НАТО-а правно ништавној “независности Косова” мора бити прекинута.

Док се то не оствари, не може бити нормалних односа САД и Србије.

Пошто нисмо чули за намеру америчке администрације да на овај начин промени свој однос према Србији, посету потпредседника САД Џозефа Бајдена сматрамо неприхватљивом и увредљивом, имајући посебно у виду да је као члан Конгреса САД у прошлости био један од најагилнијих промотера антисрпске политике.

Сматрамо да овим писмом изражавамо став огромне већине наших грађана и осећамо дужност да Вам тај став саопштимо.

Београд, 15. маја 2009. године

Народни покрет Србије
Српска народна одбрана
Конзервативна странка Србије
СНП 1389
Удружење „Наши“
Независна асоцијација студената
Браниоци отаџбине

МОЖЕ ЛИ СРБИЈА ДА ПРЕЖИВИ?

3. мај 2009.

Излагање на пленарном заседању међународне научно-практичне конференције „Економика, држава и друштво у 21. веку“ у организацији Руског државног трговинско-економског универзитета, Москва, 27. априла 2009. године.

30. априла, у организацији Руског државног трговинско-економског универзитета, одржан је и округли сто на тему „Србија на раскршћу: руско-српска димензија“, на којем је главни уводничар био Владимир Кршљанин, а међу учесницима су били представници Министарстава иностраних послова и економског развоја Руске федерације, Државне думе Руске Федерације, Руске академије наука, Руског института за стратешка истраживања и стручњаци из других институција које се баве европским питањима и односима са Србијом. Округлим столом је руководио ректор универзитета Сергеј Бабурин. Као други уводничар иступио је ранији министар иностраних послова Србије и Југославије Владислав Јовановић, а скуп је поздравила и амбасадор Србије у Руској Федерацији Јелица Курјак.

У Србији која је изгубила самосталност и достојанство, у Србији у којој окупатори преко својих свесних и несвесних марионета примењују методе са геноцидним последицама, за преживљавање је неопходна супериорна национална, социјална и државотворна идеологија и надахнуће. Темељи за такву идеологију постоје у српској традицији и предању (колико је предање важан фактор српског опстанка, говори чињеница да је борбене, православне и национално свесне омладине у Србији све више, упркос потпуној деценијској доминацији западне пропаганде), формулисање такве идеологије је у току, а надахнуће је Србија увек налазила у Русији. Русија у замаху је неодољива покретачка снага за Србе. Најбољи пример је Други светски рат, када је комунистички покрет отпора постао доминантан над ројалистичким пре свега зато јер је Русија била комунистичка. Снажне руско-српске историјске интеракције су се у новијој историји углавном одвијале у ратовима, док су мирна раздобља у Србији доносила превагу утицаја западних сила, а током готово читавог 20. века судбину Србије кројила је највише најсрбофобскија од свих западних сила – Британија. Крвожедна британска магла која је од 2000. потпуно обавила Србију, ако Бог да, може бити последња велика магла у српској историји.

Србија је вековима на бедему одбране православља. Јеретички агресивни римски левијатан је вековима одгризао делове српства и

православља. У последња два века водећу улогу у империјалном затирању српства и православља, али и слободе и живота у читавом свету преузима приватна британска империја, односно главни носилац антиљудске, дакле сатанске јереси – англоамеричка олигархија. Кроз цео 19. век Британија је била на страни Турске против Русије и Србије, све време градећи своју агентурну мрежу на Балкану, уз помоћ које је покушавала да се представи као пријатељ балканских народа.

На овом месту, уместо опширног препричавања следа бројних историјских чињеница, довољно је навести само два открића најугледнијих српских научника, која су се последњих месеци појавила у њиховим књигама. Историчар академик Драгољуб Живојиновић у својој књизи “Невољни ратници, велике силе и Солунски фронт”, доказује, на основу извора из британских архива, да је циљ Британије у првом светском рату био да Србије више нема. Проф. др Смиља Аврамов у својој књизи „Геноцид у Југославији 1941-1945, 1991...“, такође на основу докумената из британских архива, доказује да је Анте Павелић био британски агент још од времена пре убиства краља Александра.

Дакле, Југославија – англоамерички концепт, формирана је да би била брана руском утицају на Балкану. Била је то држава у којој је живела огромна већина Срба и донела је, док је постојала, стабилност Балкану. Али у њене темеље био је уграђен динамит, активиран два пута – 1941. и 1991, оба пута са геноцидним последицама по Србе. Њено коначно разбијање деведесетих година прошлог века, значило је и покушај отимања Србији и српском народу половине територије на које има сва историјска и уставна права. Суверена и уједињена, како би неки рекли „Велика Србија“ је наравно српски, али и руски концепт.

У Србији још има политичара, безбедњака, па и „националиста“ који мисле да Србија може постојати у пријатељству са Америком (у пријатељству са Британијом, то је ваљда доказано, она уопште не може постојати). Можда, али само ако би Британија престала да битно утиче на америчку политику, односно ако би англоамеричка олигархија, најодговорнија за највећа зла 20. и почетка 21. века била развлашћена и осуђена, а сама Америка се вратила својим интересима и својим прогресивним темељима. Није ни то немогуће да се ускоро деси, јер је та иста олигархија творац садашњег „либералистичко-глобалистичког фундаментализма“, као највећег и најубитачнијег зла у историји човечанства, чији је наци-фашизам био само један привремени регионални и готово бенигни појавни облик. Тај тотални фашизам приватне империје је и узрочник садашње светске финансијске кризе, која прети самом опстанку САД, па и Британије. Али то нису ствари на које Србија може битно да утиче, па су тиме и садашње приче о пријатељству са Америком само део непријатељске пропаганде.

Ево како изгледа Србија, у деветој години смртоносног англоамеричког загрљаја. Трендови су много гори него за време рата и санкција.

Према подацима Републичког статистичког завода, 1995. године у Србији је рођено 86 236 деце. Исте године је умрло 93 933 људи. Разлика је негативна – 7697. Године 2005. у Србији је рођено 70 997 деце, а умрло је 106 771 људи. Негативна разлика је – 35 774! Тај тренд из године у годину расте. Србија сада губи пола процента становништва годишње! Или 100 људи дневно! У периоду 2000-2005. разлика бројева рођених и умрлих је – 161 181! Много више него у свим ратовима 90-их.

По подацима удружења „Опстанак“ (о томе не постоје званичне статистике), у Србији се годишње изврши 200 000 абортуса! А то је 50 на 1000 жена у репродуктивном узрасту, што је једна од највиших стопа на свету.

По проценама Светске банке, око 11% становништва Србије живи у апсолутној беди, док је још око 33% у сиромаштву или на ивици сиромаштва. 40% радно способног становништва је сасвим незапослено, а око 20% је запослено у „неформалном сектору“, што укупно чини око 60%.

Са стопом раста која још није достигла ону из 1998, бруто домаћи производ земље је тек на 70% оног из 1989. Чак и толики производ не би требало да кореспондира са толиким сиромаштвом, али превезивање привреде и финансија земље на вампирски евроатлантски крвоток, извршено октобра 2000, исисава из земље сваке године шест милијарди евра! Значи већ су однели преко 50 милијарди! Враћају нам помало, тек толико да преживимо. Њихови чиновници, којих се Београд напунио (а ту треба прибројати и већину наших министара и њихових партијских другова запослених у паразитским „агенцијама“) – богато, а ми остали тек да не умремо од глади.

Према подацима Народне банке Србије, спољни дуг Србије у фебруару 2009. износио је више од 28 милијарди долара, што нас такође сврстава у најзадуженије земље на свету. А уз то, готово сваки запослени у Србији је појединачно дужан некој од страних зеленашких банака (јер домаћих готово да нема).

Грађани Србије изумиру. Од немаштине, лоших услова живота, глади, немогућности лечења. И од последица бомбардовања. Наркоманија, проституција, рад „на црно“ су у порасту. Што смо ближи евроатлантским интеграцијама, они све брже изумиру. Не само да нам кола иду низбрдо, већ их неко тамо вуче. Шта да радимо? Да испрегнемо те који нас вуку низбрдо, зауставимо и окренемо кола у супротном правцу. Па да их одсад сами возимо (у њима су наша деца), уместо да их возе англоамерички кочијаши, или, још горе, њихови приучени шегрти.

Успех једне власти мери се врло једноставно – да нас буде више и да живимо боље. А кад се наш број сваке године све више смањује, онда то

није неуспех власти, то је злочин, који у случају Србије има размере геноцида. То није чудно, ако знамо да Србијом управљају тајне службе земаља које су десет година водиле против нас рат. Довеле су у Србији на власт људе који су признали да смо криви за све злочине које су они извршили, па им ни то није било довољно. Владе тих земаља се данас тресу од бројних проблема које су створиле широм света. Њихове људе у Србији више нема ко да штити.

Оно што Србија данас може и мора јесте да се ослободи окупације од стране својих смртних непријатеља, да уђе у државни и војни савез са Русијом и да се уједини са својим отргнутим деловима. Што пре то уради, више ће смањити последице самртног ропца англоамеричке приватне империје и пре кренути у сопствени опоравак повезана са једним од нових и динамичних центара светског развоја и први пут у историји реално повезана са православном Русијом.

Ко год покушава да сагледа данашњу Србију кроз њену званичну политичку сцену, у опасној је заблуди. Српски медији, као део медијских монопола окупатора, приказују виртуелну стварност и виртуелну политичку сцену. Данашње српске државне институције су Потемкинова села. Сви људи од интегритета у Србији су лишени политичког утицаја и новца. Стварна Србија проговара, све једногласније и јасније, преко бројних формалних и неформалних удружења. Пример напора да се ти гласови стварне Србије доведу у резонанцију јесу Народни покрет Србије и велики општенародни митинг који је Народни покрет Србије организовао у Београду пре месец дана, поводом десетогодишњице НАТО агресије, а на којем су иступиле најистакнутије српске цивилне и војне личности и представници патриотских организација и најистакнутији пријатељи Србије из Русије и више земаља света. То је био митинг панике за оне који су Србију осудили на уништење. Нико у Србији не памти нешто слично начину на који је овај велики догађај прећутан у медијима.

Србија може да преживи.

ОТВОРЕНО ПИСМО БОРИСУ ТАДИЋУ

21. април 2009.

Председнику Републике Србије г. Борису Тадићу
отворено писмо

Господине Председниче,

Паралелно са изјавама Председника и Министра иностраних послова Русије о крајњој неприхватљивости за ову земљу војних маневара НАТО, планираних за идући месец у Грузији, путем страних медија смо обавештени да се међу 19 земаља чије је учешће на овим маневрима планирано, налази и Србија.

После неколико дана скривања ове чињенице од шире јавности у Србији, вечерас се по овој теми огласио Душан Спасојевић, државни секретар у нашем Министарству одбране, наводећи да је одлуку о учешћу Србије на овим маневрима донела Влада Републике Србије, „средином прошле године, када се није могло претпоставити да ће избити сукоби између Русије и Грузије“. Он је најавио „додатне консултације о томе да ли ћемо учествовати на овој вежби“.

Вама је познато да се по свим истраживањима јавног мњења, огромна већина грађана Србије изјашњава против уласка наше земље у НАТО. Из те чињенице произлази и следећа: нити су грађани Србије икад питани, нити су икоме дали мандат за тихо увлачење наше земље у активности НАТО.

Када би изјава поменутог државног секретара била тачна, то би значило да ако не цела Влада, оно бар Министар одбране мора поднети оставку или бити смењен због некомпетентности и наношења штете интересима државе. Чак и да до избијања сукоба на Кавказу наша Влада није схватала да у односима Русије и Грузије нешто није у реду, имала је после тог сукоба девет месеци да то схвати, а не да отвори могућност отказивања нашег учешћа на тим маневрима тек неколико дана пре њиховог одржавања, у страху од политичке и економске реакције Москве, али и од оправданог гнева сопствене јавности и грађана.

Међутим, пошто ова изјава представља лицемерни покушај обмањивања јавности и правдања огромне штете нанете интересима и угледу Србије, мора се закључити да наше Министарство одбране не функционише у интересу Србије.

Са становишта огромног броја наших грађана, због агресије из 1999. године и покушаја отимања Косова и Метохије, свака сарадња са НАТО је неприхватљива. Чак и они најумеренији, укључујући и неке министре у Влади Републике Србије, изјаснили су се да после недавне одлуке НАТО да учествује у формирању оружаних снага тзв. државе Косово, односи са алијансом морају бити редуковани.

Очекујемо да као врховни командант Војске Србије одмах опозовете њено учешће на НАТО маневрима у Грузији и свим сличним активностима НАТО. Такође очекујемо да у складу са интересима и очекивањем грађана Србије, иницирате и друге одлуке које би водиле окончању свих непримерених односа са НАТО, као и јачању савезништва са Русијом, са којом Србија никада у својој историји није била у конфронтацији.

У Београду, на други дан Васкрса 2009. г.

Народни покрет Србије
Владимир Кршљанин, председник

МИТИНГ И ОКО ЊЕГА

3. април 2009.

Да ли можете да замислите да се игра дерби „Звезда“-„Партизан“, да после тога група навијача направи неред у некој од београдских улица, а да онда, под утиском тог догађаја, медији забораве да вас обавесте о резултату, а наравно и о току утакмице! А да у наслове ставе „Хулигани организовали дерби после којег су разбијали излоге“. Ово очигледно у фудбалу није могуће. Али на српску жалост, могуће је у српској политици. И то на тему односа према НАТО пакту и његовој агресији, а баш на дан трагичне десетогодишњице.

Највећи скуп овим поводом одржан је на београдском Тргу Републике. Упркос тоталној медијској блокади када је најавио митинга у питању (а организовале су га патриотске организације, које ваљда зато што су патриотске, немају никакву државну потпору – Народни покрет Србије, уз помоћ СНП „1389“ и Удружења „Слобода“ и подршку бројних других) на тргу се у 19 часова окупило око 8000 људи. Организатори су учинили огроман напор да митинг има општенародни, саборни, нестраначки карактер, достојанствен садржај и ток, а и да у техничком смислу буде на нивоу повода. Да су умногоме у томе успели, говори и списак истакнутих говорника, домаћих и страних, међу којима су били: генерал Леонид Ивашов, Сергеј Бабурин, потпредседник 4. руске Државне Думе, Константин Затулин, депутат и члан руководства “Јединствене Русије”, Максим Мишченко, депутат и лидер подмлатка “Јединствене Русије”, Ремзи Кларк, бивши амерички министар правде, Клаус Хартман, потпредседник светског и председник немачког Савеза слободних мислилаца, Велко Влканов, председник Бугарског савета за мир, генерал Спасоје Смиљанић, академик Михајло Марковић, вођа Срба из Косовске Митровице Василије Гаљак, ратни инвалид мајор полиције Зоран Тмушић, проф. др Веселин Ђуретић, проф. др Мила Алечковић-Николић, амбасадор Владимир Кршљанин, представници организација “Браниоци отаџбине”, Равногорски покрет, СНП “Светозар Милетић” и истакнути уметници Ивана Жигон и Љуба Манасијевић. Благослов Митрополита Амфилохија пренео је архимандрит Николај. На митингу је било и неколико стотина противника НАТО и пријатеља Србије из Грчке, Русије, Немачке, Аустрије, Швајцарске, Француске, Италије, Велике Британије, Ирске, Данске, Канаде, САД и српске Дијаспоре.

Па зашто је онда митинг „прећутан“ у медијима? Ваљда зато што је осим поште херојима и жртвама, као и осуде агресије, искрено и уз масовну подршку осудио и оне аспекте стања у Србији који би се могли

оквалификовати као окупација („Нећемо НАТО у Србији!”, „Србија-Русија, не треба нам Унија”), због осуде ЕУ, Хашког трибунала, политике САД и Велике Британије, као и због изузетно отворено изречене поруке истакнутих гостију из Русије – што год Србија одлучи да учини на плану националног уједињења и борбе за своја права, имаће снажну подршку Русије.

Неолиберална западна агресивна политика умире у мукама опхрвана кризом коју је сама створила. То признају и шефови водећих западних држава. Али у Србији су поруке попут ових изречених на митингу још увек непожељне, морају се цензурисати или отвореном манипулацијом бацити у други план.

Како је то изведено? Групица плаћених Чединих професионалних разбијача јавних скупова са капуљачама на главама је умарширала у митинг из Француске улице. Почела је галама непримерена оваквом скупу, а препеване усташке пароле („Уби, закољи, да Србин не постоји”, „Са вером у (поглавника и) Христа, против комуниста”) је прихватила још једна групица најглупљих („Образ” итд.). Кад су схватили да на митингу нису пожељни и да је већина присутних против таквог понашања, сви заједно су напустили митинг и још за време његовог трајања направили инциденте на Зеленом Венцу и другим местима. Полиција је ухапсила тридесетак младих људи. Сумњам да је ухапшен ико од ових са капуљачама.

А какву нам поруку упућују режисери оваквих опасних манипулација? Да се народ не сме окупљати и исказивати своје незадовољство, јер ће бити организовани инциденти којима ће то окупљање бити, бар у медијском смислу, обезвређено. Међутим и овај митинг је показао, да што су повод и порука организатора јаснији, народа ће бити више, а манипулације ће имати мање ефекта.

Био је велики општенародни митинг. Већ његова припрема (пријављен је полицији још уочи нове године), а и писма упућена свим сегментима власти, релевантним политичким странкама и медијима, узбуркали су духове и изнудили фарбање споменика на Ушћу, неискрене изјаве Владе, националне и друге академије. Ми из народа смо поносни, а они нек се стиде. Парастосу жртвама агресије у храму Светог Марка, који је служио Митрополит Амфилохије са целим Синодом, а који је одржан уочи митинга, није присуствовао нико од највиших државних функционера. Ваљда су се плашили да се сретну са народом и са Богом.

Владимир Кршљанин, председник Народног покрета Србије

НИН бр.3040 („Одјеци”, стр.7) 02.04.2009.

МИТИНГ 24. МАРТА

28. март 2009.

Под слоганима “За слободу и достојанство Србије”, “НАТО – марш из Србије”, “Србија-Русија, не треба нам Унија”, “Србија је свет – свет против НАТО” и “Наша највећа обавеза – саборност!”, одржан је 24. марта на Тргу Републике у Београду народни протестни митинг поводом 10 година од НАТО агресије.

На митингу је учествовало око 8000 људи, међу којима неколико стотина противника НАТО агресије и пријатеља Србије из Грчке, Русије, Немачке, Аустрије, Швајцарске, Француске, Италије, Велике Британије, Ирске, Данске, Канаде, САД и других земаља, као и бројни представници Дијаспоре.

Митинг је започео интонирањем српске и руске химне и благословом митрополита Амфилохија, који је пренео архимандрит Николај.

На митингу су говорили истакнути инострани гости: генерал Леонид Ивашов, Сергеј Бабурин, потпредседник 4. руске Државне Думе, Константин Затулин, депутат и члан руководства “Јединствене Русије”, Максим Мишченко, депутат и председник подмлатка “Јединствене Русије”, Ремзи Кларк, бивши амерички министар правде, Клаус Хартман, потпредседник светског и председник немачког Савеза слободних мислилаца, Велко Влканов, председник Бугарског савета за мир, Тифен Диксон, адвокат из Квебека, Мик Колинс, филмски уметник из Париза и Џун Кели, представница ирске организације “Народ против рата”.

У име слободарске и родољубиве Србије, на митингу су иступили: генерал Спасоје Смиљанић, академик Михајло Марковић, вођа косметских Срба Василије Гаљак, ратни инвалид мајор полиције Зоран Тмушић, председник Народног покрета Србије Владимир Кршљанин, проф. др Веселин Ђуретић, проф. др Мила Алечковић-Николић, проф. др Ђорђе Благојевић, Борис Братина, Вишња Братина, Бранислав Југовић, Миша Ваџић, уредник сајта “Српски националисти” Ненад Вукићевић, шеф каменолома у “Колубари” инж. Сузана Лазаревић, представници организација “Браниоци отаџбине” (Стеван Ђуровић), Равногорски покрет (Срђан Срећковић), СНП “Светозар Милетић” (Зоран Контић) и уметници Ивана Жигон и Љуба Манасијевић.

Митинг је организовао Народни покрет Србије уз помоћ СНП 1389 и удружења Слобода и подршку бројних родољубивих удружења и организација.

Својим порукама о народној и државној саборности, слободи и достојанству Србије, вечној пошти херојима и жртвама, братству Србије и

Русије, солидарности слободног света са Србијом, као и најоштријом осудом НАТО, ЕУ, Хашког трибунала, влада САД и Велике Британије, њихових злочина, окупације Космета и улоге у савременој Србији, митинг је допринео самопоштовању и достојанству савремене Србије и тако постао најзначајнија и једина аутентична масовна општенародна манифестација одржана поводом трагичне десетогодишњице.

Организатори се захваљују свима који су помогли одржавање митинга показујући тиме своју људскост, част и непобедиви слободарски и светосавски дух.

Организатори се захваљују и оним владајућим круговима и слугама тајних служби НАТО-а који су све чинили да спрече или покваре одржавање овог митинга, а кад у томе нису успели, навели су групу “Образ” и још неке нестабилне младе људе на ексцесе. Када су учесници и обезбеђење митинга ове младиће удаљили са Трга Републике, њихове сукобе са полицијом на улицама далеко од митинга, поменути кругови и слуге су злоупотребили да медијима наложе да тим ексцесима дају велики публицитет, а садржају и карактеру митинга готово никакав! Њима на срамоту, а нама на част!

Ово није био митинг ни десничара ни левичара, већ родољуба и бораца за слободу. Митинг поносног народа уједињене, слободне Србије.

МИТИНГ КОЈИ ПОТИРЕ ПОНИЖАВАЊЕ СРБИЈЕ

24. март 2009.

Говор на великом народном митингу поводом 10-годишњице НАТО агресије на Тргу републике у Београду.

Ко је изгубио наду, ко је помислио да Србије више нема, да Србија заслужује презир, могао је вечерас да се увери да није тако.

Али је чињеница да је Србија у оковима. И могли смо, спремајући овај митинг, и вечерас, заједно са вама, да уочимо како ти окови изгледају.

Овај митинг, са становишта НАТО пакта, и њихових службеника у Београду, није требало да се одржи. Тај митинг потире њихово десетогодишње понижавање Србије! Мораће да подносе извештаје својим газдама. Како то да ми још живимо?! Како то да ми још умемо да гледамо у будућност?!

Све што су морали да ураде и отрпе поводом ове десетогодишњице – да лицемерно полагају венце, да са искривљеним осмехом присуствују неким свечаним академијама, све је то производ нас који смо се овде окупили. Да нисмо то у себи одлучили одавно, не би био обновљен споменик на Ушћу, не би било много скупова, националних академија и других места где су неки решили да оперу своју савест и да не кажу Србији истину.

Да ли је уопште питање хоћемо ли ми у Европску Унију, хоћемо ли у НАТО? Па наравно да нећемо! Али није то уопште питање! Све је лажно, што нам медији намећу, медији који нису хтели да кажу свом народу да се окупи овде. А свима су послата писма са молбом да сарађују и саопштења. Па има ли шта поносније него обележити овај датум? Али, њихови медији шире лажне дилеме. Оно што смо ми вечерас рекли јесте следеће:

Не да нећемо Србију у НАТО-у, него да нећемо НАТО у Србији!

НАТО је ушао у Србију! У њен крвоток и на њену територију! Да ли знате да се у Србији налази највећа америчка војна база у Европи? Кад је то Србија дозволила? И колике ће то стотине милијарди Америка морати за то да плати?

Наши највећи историчари последњих месеци објављују своја дела. О њиховим делима се не воде полемике у медијима. А рекли су нам страшне ствари, у које смо сумњали, али о којима медији, са НАТО-ом у крвотоку, не говоре. Рекли су нам да је циљ Велике Британије у Првом светском рату био да Србије више нема! То је био циљ нашег наводног

савезника у том рату! И шта је била последица? Половина одраслог мушког становништва Србије је убијена у том рату. Истребљена. Геноцид се наставио и у Другом. За свим тим зликовачким подухватима 20. века стоји иста олигархија. Англоамеричка олигархија! Која је створила ратне интриге Првог светског рата, која је створила Хитлера! Олигархија, коју не изједначавам са нацијама, али олигархија, чији је либерални фашизам, који се 1999. обрушио на Србију, и сад је држи под окупацијом – на издисају!

Наш понос – наше православље, наше слободољубље, наше братство са Русијом, омогућиће нам да живимо!

Али морамо што пре схватити да се из крвотока Србије мора ишчупати англоамеричка натовска аждаја!

Како они који окупирају Косово и Метохију могу да седе у војсци, полицији и државним безбедносним структурама Србије? Сви политичари који о томе не говоре су нечасни! Без обзира у којој су партији! Оног часа када је проглашена независност Косова и Метохије, лажна наравно, морали су се прекинути дипломатски односи и сваки облик војне и безбедносне сарадње са САД и Великом Британијом! А НАТО пакт објавити непријатељском снагом! И свака европска држава, која не буде дистанцирала своје чланство у НАТО-у од односа са Србијом, такође мора доживети рестрикције у односима.

Чули сте много дивних и паметних људи вечерас. Видели сте колика је снага у свету потенцијално са нама!

Народни покрет Србије се показао вечерас. То је покрет који нема дефинисано чланство. То је покушај свих нас, који смо одлучили да кренемо у борбу, да охрабримо и друге да нам се придруже! Да се ни једног часа не миримо са неправдом, са окупацијом Србије!

Ослободимо Србију! Рецимо да је окупирана! Истерајмо окупаторе!

Нећемо НАТО у Србији! Слава херојима! Слава палим за слободу Србије! Стојмо сви као један на бранику отаџбине!

Србија ће бити слободна! Живели!

НЕЋЕМО НАТО У СРБИЈИ!

22. март 2009.

.НАРОДНИ МИТИНГ ПОВОДОМ 10 ГОДИНА ОД НАТО АГРЕСИЈЕ – ЗА СЛОБОДУ И ДОСТОЈАНСТВО СРБИЈЕ!

Како би се обележила десетогодишњица НАТО злочина и херојског отпора српског народа ратној машинерији НАТО, и како би се изрекла порука о самопоштовању, достојанству и несаломивој тежњи српског народа да буде део слободног света, 24. марта у 19 часова на Тргу Републике у Београду одржаће се масовни народни митинг.

Организатор митинга је Народни покрет Србије, уз помоћ СНП 1389 и Удружења „Слобода“. Одржавање митинга подржале су све родољубиве организације – Браниоци отаџбине, Клуб генерала и адмирала, Удружење „Наши“, Српски сабор „Двери“, СНП „Светозар Милетић“, Српска народна одбрана, Равногорски покрет, бројне организације ветерана...

У Савету манифестације налазе се најистакнутије личности српског јавног живота: академици Михајло Марковић, Чедомир Попов, Алекса Буха, генерали Живомир Нинковић, Милен Симић, Милош Ђошан, политичари Момир Булатовић, Марко Јакшић, Рајко Лежајић, Мирослав Тохол, професори Славенко Терзић, Мирко Зуровац, Слободан Антонић, Раде Божовић, Бранко Ракић, пуковник Золтан Дани, амбасадор Владимир Кршљанин, новинарка Мила Штула, адвокат Горан Петронијевић и многи други.

Манифестација ће имати мултимедијални политички и уметнички карактер. Музика на Тргу Републике ће се чути већ од 15 часова. Очекују се бројни значајни гости из иностранства, веће групе из Грчке и Русије, а међу учесницима ће бити Ремзи Кларк, Сергеј Бабурин, академик Михајло Марковић, генерал Спасоје Смиљанић, Клаус Хартман, Мишел Косудовски, Ивана Жигон, Бора Чорба, Љубодраг Симоновић...

Нећемо НАТО у Србији!

ДОБИТЕ НА МИТИНГ У БЕОГРАДУ ПОВОДОМ 10 ГОДИНА ОД НАТО АГРЕСИЈЕ!

12. јануар 2009.

24. марта 2009. године навршава се 10 година од почетка злочиначке агресије држава чланица НАТО пакта против Савезне Републике Југославије и Србије.

Бомбардовања НАТО-а била су у 80% случајева усмерена на цивилне објекте, стамбене зграде, предузећа, болнице и школе. Више од 50.000 уранијумских пројектила дугорочно контаминирају животну средину, бомбардовањем хемијских комбината вршено је тровање људи и околине, а касетне бомбе и мине и данас сеју смрт.

НАТО је грубо нарушио своју сопствену Оснивачку повељу, Хелсиншки заршни акт ОЕБС-а и Повељу Уједињених нација. Суверенитет и територијални интегритет гарантовани Повељом Уједињених нација су игнорисани и брутално нападнути бомбама и то против чланице-оснивача Уједињених нација и једне од сила победница из Другог светског рата.

Упркос пропаганди којом је покушао да оправда овај злочиначки рат, НАТО је приликом обележавања своје 50-годишњице, овом агресијом прокламовао намеру да војно интервенише широм света. Пре десет година противници рата су упозоравали да је агресија против Југославије преседан који отвара врата гажењу међународног права. У међувремену ово упозорење се обистинило у агресијама на Ирак и Авганистан и глобалном „рату против терора“.

Планови „Великог Блиског истока“, мешање у унутрашње ствари у Судану, Тибету и на Кавказу, кампање против Зимбабвеа, Венецуеле, Кубе, Сомалије и Либана, а поготову ратне претње Ирану, показују да империјалисти који теже „новом светском поретку“ намеравају да намећу своје глобалне економске и стратешке интересе војним средствима ниподаштавајући Повељу УН – њеним игнорисањем и насиљем.

Агресија НАТО 1999. године била је врхунац претходних година рата НАТО агентура са циљем да се уништи Југославија.

Припремљен је терен за „промену режима“, да би се сломио отпор диктату Светске банке, Међународног монетарног фонда и Пентагона и да би се на власт довеле марионете Западних сила.

Кршењем међународног права започето је распарчавање Србије да би се дугорочно онемогућио сваки отпор.

Помоћу ад-хок трибунала у Хагу, основаног уз кршење Повеље УН, агресори суде жртвама своје агресије. А путем масовних медија врши се испирање мозга без преседана, са циљем да се у свест јавности заувек угради НАТО интерпретација, односно фалсификат историје.

Демонстрираћемо 24. марта 2009. године у Београду, заједно са патриотским снагама Србије, против ових застрашујућих и недопустивих чињеница.

Нећемо дозволити агресорима да пишу историју!

Шефовима држава одговорних за агресију мора се судити као ратним злочинцима!

Илегални ад-хок трибунал у Хагу мора бити распуштен, а сви његови политички затвореници морају бити ослобођени и адекватно обештећени!

Захтевамо независну истрагу смрти Слободана Милошевића и свих осталих мистериозних смртних случајева у затвору хашког трибунала!

Отцепљење Косова од Србије ништавно је од самог почетка!

НАТО напоље са Балкана!

Својим учешћем на митингу у Београду желимо да искажемо нашу солидарност са жртвама и браниоцима слободе отаџбине, са народом Србије који је од 1991. године био и још увек је мета агресије Запада.

Ремзи КЛАРК, бивши државни тужилац САД, оснивач Међународног акционог центра, добитник Награде УН за људска права за 2008.

Сергеј БАБУРИН, потпредседник 4. Руске Државне Думе

Велко ВЛКАНОВ, председник Бугарског националног савета за мир, почасни председник Бугарског антифашистичког савеза

Клаус ХАРТМАН, потпредседник Светског и председник Немачког савеза слободних мислилаца

Владимир КРШЉАНИН, председник Народног покрета Србије

ДЕВЕТА СЕДНИЦА

23. јун 2008.

Англоамеричка осовина је била стратешки партнер и покровитељ СФРЈ. Када је постало јасно да се ова осовина спрема да уништи СФРЈ, јер су јој се интереси у региону променили, да то учини на штету Србије и српског народа и да за своја недела оптужи српски народ, у Србији је дошло до промена. Народ Србије се побунио, Србија је узела своју судбину у своје руке, а на чело државе и народа је дошао Слободан Милошевић. На чувеној Осмој седници ЦК СКС, Милошевић је од власти и утицаја одстранио читаву касту привилегованих бирократа и улицица који су деценијама верно служили англоамеричким интересима.

Са тим поразом англоамериканци се никада нису помирили. Вршили су све врсте притисака на Србију, водили и рат против ње, а паралелно су од својих поражених штићеника и њихове деце стварали нову политичку касту, која би требало да се на најстрашнији начин освети Србији. Успели су да их 2000. године доведу на власт, али им није успевало, све до данас, да та власт буде апсолутна и неконтролисана.

Зашто им није успевало? Јер је пробуђени српски патриотски покрет имао неколико носилаца. Српску радикалну странку, као десно крило патриотског покрета из Милошевићевог времена. Демократску странку Србије, као патриотски супстрат исцеђен из на брзину створене 19-члане коалиције зване "ДОС". И остатак Милошевићевих социјалиста, који су били главна мета изживљавања англоамеричког утицаја од 2000. наовамо. Под низом притисака и искушења, најквалитетнији кадрови су одстрањени од утицаја у тој партији, а оно што је од ње тако остало, постало је лак плен за куповину, уцену, манипулацију. Данас је очигледно да јавни политички носиоци патриотских идеја у Србији после 8 година англоамеричке доминације немају кадровског ни концептуалног потенцијала, а ни храбрости, да чисту изборну победу претворе у власт.

И шта се сада пред нашим очима дешава? Девета седница. Реванш. Повампирење, помирење и поновно уједињење две струје Савеза комуниста Србије у англоамеричкој режији. С тим да је некад поражена струја сада апсолутно доминантна. А струја која се још издаје за Милошевићеву јој се прикључује као беспомоћна марионета. Страшна освета.

У међувремену, свет се променио. Англоамеричка осовина трпи поразе на свим фронтима. Од својих авантуристичких ратова, до свог спекулативног финансијског система којим је неколико деценија доминирала светом. Она је немоћна да контролише прилике чак ни у окупираној Србији.

Али у овом часу посао за њу одрађују они Срби којима је страх од губитка сопственог богатства и привилегија изнад сваког општег интереса.

Изгледа као да Србију привезују за мртваца. Али процеси у свету неумитно теку. Зато, будимо сигурни да ће свако ко покуша да Србију даље води у понор, доживети сигуран пораз. Млади српски патриоти и часни ветерани неће дозволити да Србија потоне.

Када ће се у Србији створити народни покрет способан да збаци касту нечасних и похлепних који нам се сад намећу као апсолутна власт? Ускоро, у одлучујућој бици за ослобођење.

НАРОДНИ ПОКРЕТ СРБИЈЕ

У ОДБРАНУ ДЕМОКРАТИЈЕ У СРБИЈИ!

9, јун 2008.

АПЕЛ ДОМАЋОЈ И СВЕТСКОЈ ЈАВНОСТИ И НАДЛЕЖНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА

У ОДБРАНУ ДЕМОКРАТИЈЕ У СРБИЈИ!

Помозите! Реагујте одмах на основу своје надлежности и савести! Будите одговорни! Заштитите демократију у Србији! Бескрупулозном медијском пропагандом, новцем – подмићивањем политичара и уценама покушава се после избора променити на изборима изражена воља грађана!

У Србији су 11. маја одржани ванредни парламентарни и локални избори. На парламентарним изборима, странке и коалиције које су се залагале против отимања Косова и Метохије, за равноправни третман Србије у приступању ЕУ, за ефективно јачање економских и политичких односа са Руском Федерацијом, против корупције и за побољшање социјалног положаја становништва, предвођене Српском радикалном странком, Демократском странком Србије и Социјалистичком партијом Србије, освојиле су 128 од укупно 250 места у Парламенту, дакле апсолутну већину. Странке и коалиције које су се залагале за безусловно приближавање ЕУ и НАТО, предвођене Демократском странком и Либерално-демократском партијом освојиле су 115 места у Парламенту, а странке националних мањина 7 места. Странке победничке групације су ступиле у преговоре о

формирању Владе и већ 15. маја постигле Договор о принципима. Ови преговори и даље теку, других званичних преговора нема. Исте странке су 28. маја постигле коначни споразум и потписале коалициони споразум о формирању локалне власти у Београду.

Међутим, полазећи од чињенице да је групација странака која је изгубила изборе освојила нешто више гласова него на претходним изборима, многи медији у Србији и на Западу, као и неки западни политичари, прогласили су резултат ове групације за „велику победу проевропских снага“(!) и почели да стварају климу да ове странке морају (!) формирати владу у Србији! Паралелно са овим недопустивим спиновањем јавности, отпочеле су закулисне прљаве игре у самој Србији, како би се постизборним манипулацијама променили резултати избора и демократски изражена воља народа. У ове игре су укључени функционери Демократске странке и Г17+, западни дипломати и обавештајци, домаћи тајкуни и неформалне групе састављене од мафијашких криминалаца и бивших припадника безбедносних структура. Они врше тешка кривична дела поткупљивања и уцена, а њихова мета су највиши, али и многи локални функционери најмање (и најслабије) странке у победничкој групацији – Социјалистичке партије Србије и две мање партије које су са њом у коалицији. Циљ је очигледан – да се пораженим странкама вештачки створи већина у Парламенту, али и у локалним скупштинама и обезбеди власт.

Иако је већ 29. маја обавештен о формирању већине, односно коалиције на нивоу Београда, председник скупштине града из претходног сазива (члан поражене Демократске странке) је грубом злоупотребом својих овлашћења и Закона, заказао конститутивну седницу Скупштине Београда тек за 14. јул! Поводом овакве његове одлуке, у току су свакодневни протести присталица победничке коалиције. У више градова у унутрашњости Србије, подмићивањем и уценама, постигнуто је да припадници Социјалистичке партије Србије уђу у локалне коалиције са Демократском странком.

У Србији се покушава створити опасан преседан – да се власт не формира као резултат избора, већ криминалним постизборним манипулацијама, што може одвести земљу у још дубљу кризу и потпуни хаос! Молимо и апелујемо на све који имају императив дужности или савести да штите законитост и демократију, да реагују одмах и стану у заштиту демократије у Србији!

НАРОДНИ ПОКРЕТ СРБИЈЕ

ПОТПИСАН НЕЧАСНИ СПОРАЗУМ

29. април 2008.

Данас је у атмосфери сахране потписан споразум са Европском Унијом, са Соланом и Рупелом, чија је суштинска намена да се Србија и правно одрекне срца своје државности – Косова и Метохије. Председник Тадић није имао храбрости за преузимање те одговорности, па је лукаво подметнуо Божићу да обави овај нечасни чин. Треба истаћи да је влада Божићу дала мандат само за потписивање споразума пре него што је ЕУ признала „независност Косова“. Тим признањем се драстично мења смисао одредби раније парафираног споразума.

Осам година „приближавања ЕУ“ у режији „жутих“ довеле су до краха српске привреде, опште пљачке и геноцидних последица по становништво Србије. Овим споразумом се ти окови стежу, а перспектива учлањења у ЕУ равна је ропству, јер би између осталог подразумевала престанак важења бесцаринског споразума са Русијом, јединим поузданим партнером који може у кратком року помоћи обнову српске привреде.

Зато је неопходно да на предстојећим изборима изаберемо нову владу која ће поништити овај издајнички акт и водити политику у интересу народа. Треба нам ослонац на Русију и таква сарадња са ЕУ која неће цепати Србију и ширити беду. Све странке које су данас за одбрану Космета и српске националне интересе имају императивни мандат народа да и пре и после избора сарађују и остварују националну власт и социјалну правду. Свако другачије понашање биће равно издаји оних који су данас потписали англоамерички тројни пакт са Соланом и Рупелом!

СЛОБОДНА СРБИЈА ЈЕ БЛИЗУ

4. фебруар 2008.

Изјава председника НПС Владимира Кршљанина поводом другог круга председничких избора:

Први пут од 2000. године, Србији се вратило самопоуздање и уверење да је могућ другачији, слободни пут њеног развоја. Предводећи слободарске снаге Србије, Томислав Николић је томе дао огроман допринос. Уверио је Србију да је могуће да има одговорног домаћина и поштену политику којој су полазиште и циљ интереси грађана. А и после тесног пораза, показао је државничку величину и држање моралног победника, спречавајући да се Србија дели и сукобљава по наметнутим и лажним дилемама, што је била жеља наших непријатеља.

Србија има позитивну алтернативу и моћне савезнике у свету.

Показујући паничан страх од промена, најкорумпиранији делови власти су лансирали прљаву кампању застрашивања народа. За победу Бориса Тадића уложен је огроман новац и максимално су употребљене државне институције и контролисани медији. Сем тога, читав изборни процес одржан је у роковима које су наметнуле западне владе, како би се што више прикрило колико је прозападна оријентација Бориса Тадића и његових компрадорских сарадника на стакленим ногама. А то ће постати очигледно врло ускоро, када њихови западни заштитници крену у отимање Косова и Метохије. Императивно опредељивање за Европску Унију ће се показати као гомила празних речи, а западне владе које још увек тврдоглаво спроводе пропалу агресивну англоамеричку политику на Балкану, као и њихови штићеници у Србији, показаће се као морални и политички губитници и дилетанти.

Штета је за Србију што већ сада није победио Томислав Николић, који би је мирно и са великим ауторитетом водио у неминовне промене. Победом Бориса Тадића, Србија улази у нову, још оштрију кризу, чију ће цену морати да плати. У Србији су се, јачањем патриотских снага, чије мишљење неће више нико моћи да игнорише, догодиле делимичне промене. Потпуне промене, одложене су за краће време.

Народни покрет Србије ће, у савезу са Српском радикалном странком, наставити борбу за ослобођење и просперитет Србије.

СРБИЈА СЕ КРЕЋЕ – ДО ПОБЕДЕ!

21. јануар 2008.

Томислав Николић убедљиво води после првог круга председничких избора! Освојио је **40%** или **1.600.000** гласова.

На изборе је изашло преко **60%** бирача, што је највећи одзив на председничким изборима од 2000. године.

Остали кандидати остварили су следеће резултате: Борис Тадић – 35%, Велимир Илић – 7%, Милутин Мркоњић – 6%, Чедомир Јовановић – 5%, Иштван Пастор – 2%, Миланка Карић – 1%, Маријан Ристичевић – 0,4% и Југослав Добричанин – 0,3%

Други круг, у коме ће учествовати Томислав Николић и Борис Тадић, одржаће се **3. фебруара**.

Председник Народног покрета Србије Владимир Кршљанин честитао је синоћ Томиславу Николићу и обећао даљу подршку и активно учешће НПС у кампањи.

У КАМПАЊИ ТОМИСЛАВА НИКОЛИЋА

17. јануар 2008.

Најбржи, најсигурнији, најлакши и најбезболнији начин да Србија постане слободна, достојанствена и просперитетна суверена демократија је да 20. јануара за Председника Републике изаберемо Томислава Николића! – нагласио је у својим говорима на завршним митинзима предизборне кампање, одржаним 16. јануара у Косовској Митровици и Краљеву, председник Народног покрета Србије Владимир Кршљанин.

Истичући подршку најистакнутијих српских интелектуалаца и бројних патриотских организација из земље и расејања, Кршљанин је подвукао да се Србија данас уједињује око Томислава Николића.

Надам се да ћемо на овим изборима коначно протерати болест прљавих руку из Србије – ону њихову „жутицу“! – изјава градоначелника Свилајнца и једног од најпопуларнијих политичара у Србији Добривоја

Будимировића Бице, била је једна од најомиљенијих у кампањи, а чула се на митинзима у Крагујевцу, Лесковцу, Новом Саду, Крушевцу, Нишу, Цремској Митровици и Београду, на којима је Бица пратио Тому.

Неопходно је да сви социјалисти, народњаци и истинске демократе и родољуби подрже избор Томислава Николића за председника Републике Србије! – речи из поруке академика Михајла Марковића, почасног председника Народног покрета Србије, понављане су од прошлог понедељка на свим митинзима.

ВЛАДИМИР КРШЉАНИН – БИОГРАФИЈА

Српски политичар, дипломата, књижевник и научни радник. Један од утемељивача српске независне политике краја XX-почетка XXI века. Почасни професор Руског државног трговинско-економског универзитета, академик МСА. Председник Покрета за Србију.

Породица

Отац Мирољуб (Крњево, 1924- Београд, 2000), публициста и научни радник, предратни скојевац, учесник НОБ од 1941, учесник у борбама за ослобођење Београда, официр ОЗНА-е, ратни војни инвалид, послератни привредни руководилац, завршио Новинарско-дипломатску школу, радио краће време у ССИП-у, а затим у Институту за међународну политику и привреду. Већ 1966, разочаран прозападном оријентацијом југословенске политике, пензионисао се и у последњим деценијама живота објавио три књиге поезије. Приступио НКПЈ. Мирољуб из првог брака има сина Зорана (1950), фоторепортера. Стриц Милан Кршљанин (1920), песник и један од организатора партизанског покрета у Крњеву и великоорашком срезу, погинуо је у борби са немачким трупама у селу Бобову код Свилајнца у децембру 1941. Владимирова мајка Душанка, рођена Лукић (село Стубла, општина Медвеђа, 1933 – Београд, 2014), била је наставник руског језика и ликовни уметник – аматер. Владимир је рођен 1960. у Београду. Његова супруга Валентина Симонова (1976) је преводилац. Са Валентином има кћери Милу (2006) и Светлану (2008). Из првог брака са Снежаном Марковић, има кћер Нину (1988), која је доктор правних наука и доцент на Правном факултету у Београду.

Школовање

Основну школу и Пету београдску гимназију завршио као ученик генерације. Учествовао на републичким и савезним такмичењима из математике и руског језика, а нарочито се истицао у писању. Већ као средњошколац, почео је да објављује поезију у листовима и часописима, и написао је прву књигу песама, која је објављена 1980. године. Дипломирао је (1983) и магистрирао (1986) астрофизику на Природно-математичком факултету у Београду. 1982. провео је месец дана на пракси у Опсерваторији Онджејов код Прага, а 1989. три месеца на специјализацији на Катедри за

атомску физику University College-a у Лондону. 1987/88 завршио је Школу резервних официра техничке службе Копнене војске ЈНА у Загребу. Течно говори руски и енглески језик.

Кретање у служби

Од 1895-1992. запослен је као истраживач-сарадник на Астрономској опсерваторији у Београду. 1992-1996, као члан Извршног одбора Главног одбора Социјалистичке партије Србије је на сталном раду у партији. 1996-2000. је запослен у СМИП СРЈ, у почетку као опуномоћени министар, а од 1998. као амбасадор. У периоду 2001-2003. налази се на располагању у савезним органима. 2003-2007. је незапослен, а од 2007. је радио по годину дана као специјални саветник или консултант за више приватних компанија (Интерспид, Крушик-акумулатори, Милениум-груп, Омскнефтехимпроект, GVS).

Астрофизика

Радио је углавном у области астрономске спектроскопије и теорије сударног ширења спектралних линија, под руководством и у сарадњи са др Миланом С. Димитријевићем (на Астрономској опсерваторији у Београду) и др Џилијен Пич (на Јуниверзити колеџу у Лондону). Са М.С. Димитријевићем и Н. Коњевићем учествовао је у стварању и разради модификоване семиемпиријске теорије Штарковог ширења јонских линија. За монографију „Штарков помак јонских линија код топлих звезда“ (насталу на основу магистарског рада) добио је Теслину награду за стваралаштво младих (за 1986. годину).

Дао је (са Џ. Пич) нови теоријски допринос изучавању ширења спектралних линија услед судара са атомима водоника. На основу изучавања профила спектралних линија NaI високе резолуције, у Сунчевом спектру, добијених на америчким опсерваторијама и решавања обрнутог задатка, разрадио је просту емпиријску формулу за израчунавање параметра ширења спектралних линија услед судара са атомима водоника. Комисија Београдског универитета прихватила је 1990. тему његове докторске дисертације „Ширење Фраунхоферових линија NaI услед судара са атомима водоника“. Резултати Кршљанинових истраживања налазе примену у дијагностици плазме звезданих атмосфера, изучавању хемијског састава звезда и дијагностици лабораторијске плазме (специјални извори светлости, термонуклеарна фузија).

Учествовао је на преко 20 међународних научних конференција и има преко 100 објављених радова у међународним и домаћим научним часописима и зборницима (укључујући часописе највишег ранга: Astronomy

and Astrophysics, Journal of Physics B) и једну монографију. Био је активан и у области популаризације науке, држећи предавања у Астрономском друштву „Руђер Бошковић“, на Коларчевом народном универзитету и објављујући текстове у часописима и књигама.

Књижевност

Објавио је три књиге песама: „Излаз за срце“ (1980), „Еридан, топла река“ (1990) и „Слободна љубав“ (2000). Песме су му уврштене у антологију поезије о Београду „Београде, мој бели лабуде“ Милорада Р. Блечића и антологију југословенске антиратне поезије „Људи без оружја“ Ђока Стојичића. Књига „Еридан, топла река“ објављена је у целини на италијанском језику у Барију 2000, у препеву Драгана Мраовића. Песме су му превођене и на украјински, руски и француски језик. Члан је Удружења књижевника Србије од 1990. године.

Преводио је Арсенија Тарковског, Неруду, старе латиноамеричке и савремене руске и британске песнике.

Кршљанинови поетски узорци су Блок, Аполинер, Арагон, Елијар, Неруда, Матић, Миндеровић, Попа, Миљковић. У свом стваралаштву се кретао од заснивања романтике револуционарних кретања и свакодневног живота у XX веку, у првој књизи, преко високохерметичне и презасићене апокалиптичним симболима савремености поезије у другој, до „срећне љубавне (и еротске) поезије“ писане једноставним и свакоме читљивим језиком у трећој књизи. Његове стална тема је емотивни свет појединца у савременим великим историјским потресима, а његова крајња порука је увек хуманистичка и оптимистичка. О Кршљаниновој поезији су писали Љубивоје Ршумовић, Милорад Р. Блечић, Оскар Давичо, Нада Маринковић, Чедомир Мирковић, Горан Бабић. У преписци са аутором, своје високе оцене оставили су Десанка Максимовић, Изет Сарајлић и Стеван Раичковић.

Написао је предговор за књигу поезије Ђока Стојичића „Велики прасак“

Крајем 2017. издању београдске „Просвете“, под насловом „Река љубави“, објављена је, у коначној редакцији аутора, сабрана поезија Владимира Кршљанина, укључујући препеве. Поговор за ову књигу написао је Горан Бабић.

Политика и дипломатија

Кршљанин је постао члан СКЈ 1976. године. У ту партију је ушао са изграђеним критичким ставом према Титовој политици колаборације са Западом, али је разочаран немогућношћу борбе идеја у таквој масовној и идеолошки слабој организацији, годинама остао члан „на папиру“. Активирао

се тек 1987, после појаве Слободана Милошевића на челу Градског комитета Београда, поставши члан Општинског комитета у београдској општини Звездара. Био је против покушаја претварања СКС у социјалдемократску партију, а искрено је прихватио формулу стварања Социјалистичке партије Србије, видевши у њеном стварању одраз општеномодног родољубивог, демократски и социјално оријентисаног покрета, који је крајем осамдесетих година означио ново рађање Србије, а такође и брану претњама ратом и поништавањем самосталности земље и социјалистичких достигнућа. Овакво његово виђење карактера СПС, на коме је све време деловања у тој партији инсистирао, унето је, на његов предлог и у Програм СПС, усвојен на Другом конгресу 1992. године, а у чијем је стварању, у комисији на челу са академиком Михајлом Марковићем, активно учествовао. Блиске односе са академиком Марковићем, који су тада успостављени, гајио је до краја његовог живота.

По оснивању СПС 1990. године, Кршљанин постаје члан Извршног одбора Општинског одбора СПС Звездара, који га због његове велике активности предлаже за чланство у Главном одбору. Кршљанин је у Главни одбор СПС изабран 1991. године, када је највиши партијски орган допуњен групом млађих кадрова (међу којима су били и Ивица Дачић и Горан Перчевић). У то време избија споља подстакнути грађански рат у бившој Југославији, а Кршљанин од самог почетка заузима најодлучније ставове, како у погледу деловања армије и партије, тако и у погледу супротстављања западном диктату и уценама.

На Другом конгресу СПС 1992. године, Кршљанин је изабран за члана Извршног одбора Главног одбора СПС, дакле најужег руководства партије. У руководству добија задужење за међународну партијску сарадњу, која у првим годинама постојања партије, како због дисконтинуитета са СК, тако и због оптерећености руководства узаврелом ситуацијом у земљи, практично није ни била успостављена. Свестан значаја ове сарадње, као незаменљивог оруђа за афирмисање политике отпора агресији и паралелне дипломатије у земљи под ембаргом и дипломатским санкцијама, Кршљанин успоставља нове принципе међународне партијске сарадње и упорним радом постиже значајне резултате. Основни принцип, који је, после провере у пракси, прихваћен и у тадашњим партијским документима – био је да СПС, у свету који се, после пада СССР, нашао у идеолошкој конфузији, сарађује са свим левичарским и прогресивним патриотским партијама које су успеле да се докажу пред својим народима, као политички релевантне снаге у својим земљама. За само 4 године, од 1992-96, успостављена је квалитетна сарадња са великим бројем партија, тако да су на Трећем конгресу СПС 1996, присуствовале делегације 76 иностраних партија, од немачких социјалдемократа до кинеских комуниста. Посебна је пажња посвећена сарадњи са партијама у Русији, како због стратешког значаја ове земље за Србију, тако и због сличности историјских искустава које су две земље у то време пролазиле, тако да су Трећем конгресу СПС присуствовале

практично све леве и патриотске снаге ове земље. У току те четири године, Кршљанин је као представник СПС или члан партијских делегација, посетио готово све европске и већи број ваневропских земаља, водећи разговоре, учествујући на конгресима или конференцијама, држећи бројна предавања и дајући небројено много интервјуа и изјава за јавност. Био је члан или руководиолац више партијских радних тела, комисија и савета. У редовној партијској активности и у предизборним кампањама, обишао је готово све општине у Србији, иступао на трибинама, у централним и локалним медијима. Био је три пута кандидат за посланика Народне скупштине Републике Србије и једном за савезног посланика у Већу грађана Савезне скупштине СРЈ.

У СПС, који је у то време програмски себе дефинисао као партију демократског социјализма, постојале су снаге које су инсистирале да се међународна сарадња усмери искључиво на партије чланице Социјалистичке интернационале, а да се сарадња са комунистичким партијама, прихвата само као изузетак, и то само када су у питању земље где су те партије на власти. Међутим, свестан значаја антиимперијалистичке солидарности за земљу са растућом међународном изолацијом и растућим западним претњама, Кршљанин је направио одлучујуће продоре у сарадњи са грчким, португалским, италијанским, руским, чешким, кипарским, индијским комунистима, дакле са партијама са којима је од 1948. године постојао недостатак поверења због прозападне оријентације Титове Југославије. Формално је успостављена сарадња и са КП Кине, посетом делегације СПС, у чијем саставу је био Кршљанин, 1994. године. Подршка ових партија била је од немерљивог значаја у тешким искушењима са којима се земља суочавала деведесетих.

У периоду 1996-2000, када је Кршљанин, уз низ других руководиоца од интегритета, одстрањен из руководства СПС и када је опортунистички начин деловања партије олакшао посао спољној субверзији, дошло је и до застоја у међународној сарадњи СПС. Такође, у том периоду, Социјалистичка интернационала је постајала све отвореније оруђе глобалистичке хегемоније и забранила је својим чланицама (осим грчком ПАСОК-у и ЕДЕК-у са Кипра) сваку сарадњу са СПС. Уочи Четвртог конгреса СПС, који је одржан фебруара 2000. године, председник СРЈ и СПС Слободан Милошевић је замолио Кршљанина да одложи своје планирано ступање на дужност амбасадора у једној афричкој земљи и да помогне да се, у тренутку када су после неуспеле агресије 1999, субверзивни притисци на земљу достигали врхунац, постигне што већи међународни успех планираног конгреса. Резултат те активности, коју је осмислио и којом је руководио Кршљанин, био је долазак 102 делегације (уз повећани број партија из земаља у развоју) и одржавање великог међународног форума под геслом „За свет равноправних“. На самом форуму, начелно је договорено да одржавање таквих форума постане традиционално, сваке године у другој земљи, а увек под називом

„Београдски форум за свет равноправних“. Нажалост, реализацију те идеје онемогућио је пуч 5. октобра 2000. године, јер други могући домаћини нису имали онакав међународни углед ни искуство, какво је у то време имао СПС као владајућа партија у земљи која је 10 година пружала отпор глобалистичкој агресији. Кршљанин је стога 2001. године иницирао стварање организације под истим именом, која је у десетогодишњем периоду, организујући округле столове и конференције и објављујући књиге, била једини извор организоване критичке интелектуалне продукције у земљи која је изгубила самосталност.

Осим међународне афирмације политике националног суверенитета и социјалне правде, коју је деведесетих водила Србија, један од највећих конкретних доприноса које је Кршљанин у то време дао, било је иницирање јачања балканске сарадње. Руководећи се принципима Балканске конфедерације, коју је почетком XX века заговарао Димитрије Туцовић, као пута за јачање суверенитета свих балканских народа, идеја је почела да се афирмише у бројним контактима између балканских партија. И као што је почетком века, та идеја имала најјаче носиоце међу српским и бугарским социјалистима, тако је и сада, Кршљанин главног партнера нашао у тадашњем члану руководства БСП, а данашњем председнику Бугарске Георги Парванову. Када су бугарски социјалисти дошли на власт, идеја је почела да се остварује и у оквирима државне политике, најпре кроз министарски састанак балканских земаља у Софији 1996, а онда и кроз први у историји самит балканских земаља на Криту 1997. Осим саме чињенице одржавања, највећи домет тог самита био је билатерални сусрет Слободана Милошевића и албанског премијера Фатоса Наноа (иначе лидера СПА), на којем су договорени принципи мирног решавања проблема на Косову и Метохији. Том састанку су претходили вишегодишњи напори Кршљанина да се кроз контакте са албанским партијама изгради клима за такво решење. Нажалост, чињеница да су се балкански лидери почели да окупљају иза затворених врата и да сами решавају проблеме региона, никако није одговарала Западу, који је кренуо у сурову противофанзиву. Уследила је ескалација тероризма на Косову и Метохији и НАТО агресија на СРЈ. После пуча у Београду и увлачења низа балканских земаља у НАТО, самити балканских земаља су почели да се поново одржавају, али никад више иза затворених врата, односно увек уз присуство представника САД, ЕУ и НАТО.

После пуча 2000. године, многи латентно прозападни кадрови напуштају СПС, а најквалитетнији кадрови бивају изложени бруталној репресији новог режима. У првим месецима после 5. октобра, око 40.000 руководилаца свих нивоа бива отпуштено. Нови талас репресије дешава се 2003. године, када је после убиства премијера Ђинђића у земљи уведено ванредно стање, суспендована сва грађанска права и без суда притворено или привођено на саслушање преко 10.000 људи, међу којима и Владимир

Кршљанин. У тим околностима, СПС је изгубио снагу и карактер какав је имао деведесетих година.

Због практично фашистичких метода примењених у ванредном стању, Кршљанин путује у Москву и Атину, подстиче низ иностраних реакција, демарша и протестних писама упућених властима у Београду. Подаци о масовним злоупотребама власти током ванредног стања бивају изнети на међународним форумима, укључујући Парламентарну скупштину Савета Европе, што све доприноси окончању ванредног стања.

После хапшења, а затим и изручења Хагу Слободана Милошевића, долази до све већег политичког разлаза између онога што је остало од СПС и њеног оснивача и лидера. Кршљанин и други кадрови способни и спремни да наставе политичку борбу, на иницијативу самог Милошевића, оснивају удружење „Слобода“, које све до смрти Слободана Милошевића, организује у готово илегалним условима, гигантски волонтерски рад на прикупљању материјала за његову одбрану, на међународној подршци тој одбрани и на политичкој афирмацији истине о општеном отпору западној агресији током деведесетих.

Делујући као помоћник Слободана Милошевића за међународне односе, Кршљанин се нарочито ангажује на стварању и јачању Међународног комитета за одбрану Слободана Милошевића, стварању националних комитета у више земаља (Русија, Немачка, Италија, Француска, Велика Британија, САД, Канада, Холандија, Грчка, Бугарска, Ирска итд), организовању и координирању свих аспеката њихових активности, као и на налажењу и припреми иностраних сведока одбране Слободана Милошевића. Кршљанин и данас делује као секретар Међународног комитета „Слободан Милошевић“, који под мало промењеним именом и под геслом „национални суверенитет и социјална правда“ наставља са радом. На челу комитета су три копредседника: Велко Влканов (Бугарска), Ремзи Кларк (САД) и Сергеј Бабурин (Русија). Међу око 150 чланова из више земаља, налазили су се или се налазе и Харолд Пинтер, Александар Зиновјев, Димитри Аналис, Вјачеслав Кликов, Мајкл Паренти, Вилијам Блум, Ролф Бекер, Мишел Колон, Војћех Филип, Жан Мари Галоа, Борис Олијник, Жак Вержес, Валентин Варењиков и многи други.

У периоду свог рада у СМИП СРЈ 1996-2000, Кршљанин је две године на челу Дирекције за Африку и Блиски Исток, а затим, у рангу амбасадора, на челу Дирекције за суседне земље. У више наврата, укључујући током конференције у Рамбујеу и током агресије 1999, замењивао је шефа Сектора билатерале и заменика министра. Учествовао је у изради више значајних платформи за Савезну владу и давао значајне иницијативе усмерене на обнову и јачање односа са земљама у развоју (афричка турнеја председника СРЈ Зорана Лилића), а посебно са арапским земљама и Ираном (прва посета на нивоу министра спољне трговине, одржавање Мешовитог комитета). Радећи у Дирекцији за суседне земље дао је значајан допринос нормализацији

односа са Хрватском и Босном и Херцеговином, као и развоју балканске сарадње (министарски састанак у Истамбулу и самит у Анталији 1998). Више пута је самостално водио консултације или учествовао на регионалним састанцима политичких директора МИП-ова. У лето 2000. налази се на челу радне групе за стране посматраче Савезне изборне комисије поводом избора одржаних 25. септембра 2000. године. Изборе је пратило преко 200 објективних посматрача из целог света, међу којима преко 100 парламентарца, а избегнуто је присуство делегација ОЕБС и СЕ, због њихове очекиване пристрасности. Био је ово једини сегмент државне организације који је функционисао беспрекорно уочи петооктобарског пуча.

После убиства Слободана Милошевића у Хашком трибуналу 2006. године, Кршљанин се посвећује стварању нове политичке снаге, односно покрета у Србији (у правном континуитету: покрет Слободна Србија, Народни покрет Србије и Покрет за Србију) који би био способан да позивајући се на темељну националну традицију, суверену политику, реалну и развојну економију, одбрану способну на одвраћање и највиши ниво личних слобода и социјалних права, мобилише најквалитетније кадрове у Србији и ширу јавност на прегнуће неопходно за обнову суверенитета Србије, промену међународних савезништава и ефикасну будућу борбу за ослобођење Косова и Метохије и поновно уједињење свих државотворних делова српског народа. Нови покрет је организовао масовни међународни митинг на Тргу Републике у Београду поводом обележавања десетогодишњице НАТО агресије, Међународну конференцију поводом десетогодишњице петооктобарског пуча, масовну међународну петицију притив одржавања НАТО конференције у Београду и присуства западних контролора у свим српским државним институцијама и структурама и бројне друге акције.

Владимир Кршљанин је своје актуелне политичке погледе, анализе и прогнозе међународних процеса, савремене историје и унутрашњих прилика у Србији изложио у својој књизи „Слободна Србија – приручник за ослобођење“ (2008), као и у бројним научним, стручним и аналитичким радовима, објављеним у зборницима и домаћим и иностраним научним и стручним часописима.

У октобру 2011, Кршљанину је додељено звање почасног професора Руског државног трговинско-економског универзитета „за велике заслуге у научном раду, координацији делатности Међународног комитета „Слободан Милошевић“ и значајан допринос јачању пријатељства и сарадње народа Руске Федерације и Републике Србије“. Од 2012, Кршљанин је инострани сарадник Руског института за стратешка истраживања (РИСИ). 2014. је изабран за академика Међународне Ђирило-Методијевске академије словенског просвећења, а 2015. за академика МСА (Међународне словенске академије наука, образовања, уметности и културе). Од 2016. је председник Српског одељења МСА. 2018. је запослен у Министарству спољних послова Републике Србије.

Слободан Антонић: ЗА ОБНОВУ ПОЛИТИКЕ СУВЕРЕНОСТИ И ЕМАНЦИПАЦИЈЕ

Владимир Кршљанин и ја припадамо истом поколењу „јавних интелектуалаца“ (public intellectuals), који су у протеклим деценијама настојали да помогну српском друштву да разуме тешка и преломна времена и донесе исправне одлуке.

Но, Владимир и ја нисмо увек били истомишљеници, поготово не током деведесетих. Кршљанин је био у Милошевићевом тиму, а ја сам о Милошевићу критички писао. Веровао сам да Слободан недовољно промишљено заступа српске националне интересе и да је он главна препрека за демократизацију Србије. И ја сам мислио, као већина његових тадашњих критичара, да је довољно да Милошевић оде па да Србија, како се онда говорило, „заузме своје место у породици европских народа“, те да по привредној производњи, платама, демократији и по укупној сређености постане Аустрија, или макар Грчка или Португалија.

Међутим, Милошевић је отишао, а Србија је остала „парија“, како за ЕУ, тако и за САД. Штавише, после пада Милошевића наши западни „пријатељи“ Србији су отели Косово, отцепили Црну Гору, девастирали привреду, а цело друштво претворили у колонију и марионетску територију којој се стално испостављају нови захтеви и рачуни.

Очигледно, Милошевић није био главни узрок нашег тешког положаја. И очигледно, наши западни „пријатељи“ уопште нам нису били пријатељи.

Од изласка Кршљанинове књиге Слободна Србија – приручник за ослобођење (2008), Владимир и ја често смо се виђали и разговарали. Бринуло нас је то што се притисци на Србију настављају, што се продужава са нашим државним, економским и културним ломљењем, а да наша друштвена елита све то покорно прихвата само зарад имагинарних „евроинтеграција“. Уочавали смо да је код нас на кључне позиције инсталирана компардорска елита, чији је главни задатак управо рад на политичком и економском аутоколонијализму, као и ширење медијског и културног аутошовинизма.

Након Слободне Србије, Кршљанин је наставио да пише и наступа баш на линији борбе за извлачење Србије из колонијалног положаја према Берлину (Бриселу) и Вашингтону. Тих десет година његове борбе (2008-2018) сасвим лепо се очитује и у ових двеста чланака и наступа сабраних у књигу Србија и Русија.

Русију Кршљанин с правом препознаје као одлучујућу шансу да се Србија извуче испод атлантистичког ига. Русија нам свих ових деценија, као и у ранија два века, подсећа Кршљанин, јасно показује наклоњеност, и то делима, а не речима. Она нам готово у свакој прилици каже: ми смо уз вас, ми вас нећемо оставити на цедилу, Србија може да рачуна на Русију и на њену помоћ и подршку.

Значај те поруке данас је за Кршљанина суштински важан: Србија без Русије је не само колонизирана територија без идентитета, већ и Србија без Косова, можда и без Војводине, без Рашке, без Републике Српске...

Чак и кад је атлантистичка идеологија у Србији доминантна, као данас, званична Србија се бар једним делом мора држати Русије. А народ, сопственим инстинктом за опстанком и сигурношћу, као и словенском и хришћанском душом, како то лепо указује Кршљанин, заправо никада од Русије није ни одлазио.

Парламентарна скупштина НАТО-а недавно је усвојила извештај о Западном Балкану, у коме се, као посебно забрињавајући податак, наводи да „94 одсто Срба подржава одржавање снажних веза са Русијом“. Срби воле Русију, објашњава се у овој књизи, јер нас није бомбардовала, освајала, понижавла и колонизовала, и зато што нам је помогла да се ослободимо окупације Османске империје, да би затим због нас ушла у Први светски рат. Данас нам руски вето чува Косово, чак више него што би поједини наши политичари волели, а Русија нам даје и оружје како бисмо могли да одвратимо околне непријатељске НАТО-сателите од даљег комадања Србије.

Насупрот томе, подсећа нас Кршљанин, НАТО од балтичких земаља до Украјине убрзано прави плацдарм који неодољиво асоцира на припрему за „Барбаросу 2.0“. И Црна Гора је угурана у НАТО – без референдума, а против воље тамошњих Срба, сада је на реду и Македонија, а после ње и Србија има да буде претворена у топовско месо атлантистичког Легиона, када се буде кретало на Москву. Читајући ову Кршљанинову књигу читалац не може а да се не запита – зар ће Срби заиста тако ниско да падну?

Владимир нас у овој књизи подсећа и на то да Вашингтон и Брисел немилице финансирају сваки антисрпски и антируски пројекат који се може замислити у домаћој НВО сфери – од „јачања војвођанског идентитета“, преко „суочавања са геноцидом у Сребреници“, до „ограничења малигног утицаја Москве“. Нама је петоклонашка НВО сфера постала део „дубоке државе“ која настоји да контролише државну управу, просвету, културу, науку и медије, док НАТО и пара-НАТО структуре настоје да успоставе

потпуну контролу над војском и полицијом.

Зато Кршљанин прижељкује активнију улогу Русије, али он зна да је таква улога могућа само ако Москва у званичном Београду добије искреног партнера коме је стало до суверености и демократије. Такође, деколонизација српске културе претпоставка је да се код нас уопште развије потреба за потпуном еманципацијом од колонијалног старатељства Вашингтона и Брисела, у чему нас Русија може одлучујуће помоћи. Али то ослобођење српске културе, како објашњава Кршљанин, може бити само изнутра, сопственим снагама, борбом национално свесних српских интелектуалаца и културних прегалаца.

Зато је ова Кршљанинова књига важна. Разнородна и необична по својој структури, с њеним рачјим ходом кроз време, она има документарну, али и еманципаторску вредност. Она не сведочи само о настојањима једног политичког мислиоца и ангажованог интелектуалца да се реafirмише политичко дело државника који је деведесетих година имао храбрости да се супротстави НАТО-у – тада када је ова алијанса била најмоћнија – већ и ауторово прегнуће да обнови политику отпора империјалном гажењу народа и држава зарад пљачке светских ресурса.

Због тога имам част да ову књигу од срца препоручим читаоцу.

САДРЖАЈ

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ.....	3
СРПСКО-РУСКИ ОДНОСИ, БАЛКАН И ЕВРОАЗИЈСКИ САВЕЗ	5
МЕСТО СРБИЈЕ У КРИЗИ ЕВРОПСКЕ БЕЗБЕДНОСТИ	18
2018	
РУСИЈА ЈЕ ВИСОКОМОРАЛНА	26
О ПРОТИВНИЦИМА БОГА, ЧОВЕКА И ЉУДСКЕ ИСТОРИЈЕ.....	30
ЗАПАД ГУБИ И ПОКУШАВА ДА ПОМУТИ НАШ ТРИЈУМФ.....	32
СРБИЈА НА ИСТОКУ.....	37
ДРУГИ КОСОВСКИ БОЈ	38
СРПСКО НАСЛЕЂЕ	42
ЧЕСТИТКА ВЛАДИМИРУ ПУТИНУ.....	44
ЗАПАД ЈЕ ПРОТЕРАО ЉУБАВ И ЗАТО ЋЕ ПРОПАСТИ!	45
ГДЕ ПРИПАДАМО?	46
2017	
ПРЕСУДА МЛАДИЋУ – ПОСЛЕДЊИ ЗЛОЧИН ХАШКОГ ТРИБУНАЛА.....	47
ОКТОБАР И ПОСТЗАПАДНИ СВЕТ	48
СВИ СМО МИ ВЕНЕЦУЕЛА	50
БРИКС, ПРАВЕДНИЈИ СВЕТ И МИ.....	52
СУДБИНА РУСКО-СРПСКОГ ЦЕНТРА ЈЕ ИСПИТ ЗА НОВУ ВЛАДУ	54
УСЛОВ НАШЕГ ОПСТАКА ЈЕ ЈАЧАЊЕ САРАДЊЕ СА РУСИЈОМ.....	55
ПОЗДРАВЉАМО КОРБИНОВ УСПЕХ.....	56
ИЛИ ЗАПАД ИЛИ ЖИВОТ!	58
СЛОБОДА ВАЖНИЈА НЕГО ИЗБОРИ.....	60
ИЗ ИНТЕРВЈУА ЗА NEWS FRONT О НАТО АГРЕСИЈИ 1999.....	61
СРБИЈА У ПОСТЗАПАДНОМ СВЕТУ – У ЦЕНТРУ ИЛИ НА ПЕРИФЕРИЈИ?.....	62
ПОТЧИЊЕНОСТ ЗАПАДУ ЈЕ УЗРОК СВИХ НАШИХ МУКА.....	66
ПРЕМИНУО ЧУРКИН – ТЕЛЕГРАМ САУЧЕШЋА	67
КОСОВО И МЕТОХИЈУ, А И СРБИЈУ, ГУБИМО СА ЕУ И НАТО, А ЧУВАМО СА РУСИЈОМ.....	68
ПОСЛЕДЊА ШАНСА.....	71
БОЖИЋ И ПОЧЕТАК НОВЕ СТВАРНОСТИ.....	73
2016	
СРПСКО-РУСКО САВЕЗНИШТВО У ВЕЛИКОЈ ЕВРОАЗИЈИ.....	74
НАШ ВЕЛИКИ ВЕЛКОПроф. др Велко Влканов (1927-2016)	77
БАЛКАНСКИ ПРАВОСЛАВНИ СОЦИЈАЛИСТИ.....	79
КРАЈ ЗЕЛЕНАШКЕ ИМПЕРИЈЕ.....	81
СРБИЈА МОЖЕ ОПСТАТИ САМО УЗ РУСИЈУ.....	82
РЕФЕРЕНДУМ – КОРАК КА СЛОБОДИ	83

СИНОНИМ ЗА ГЕНОЦИД ЈЕ ЈАСЕНОВАЦ, А НЕ СРЕБРЕНИЦА	84
ПОДРШКА НАРОДУ И НАРОДНОЈ ВЛАСТИ БОЛИВАРСКЕ РЕПУБЛИКЕ ВЕНЕЦУЕЛЕ.....	85
ШТА ЈЕ БАЈДЕН ДОНЕО СРБИЈИ.....	86
(НЕ)СКРИВЕНА ОКУПАЦИЈА: СРПСКИ ВОЈНИЦИ ОПЕТ СА САД И НАТО	99
ГЕНОЦИД САДА И КАКО ГА ЗАУСТАВИТИ	101
FELICES NOVENTA AÑOS, FIDEL! СРЕЂАН 90. РОЂЕНДАН, ФИДЕЛ!	102
У ВЛАДИ НЕ САГЛЕДАВАЈУ ОДНОС СНАГА У СВЕТУ И НЕ РАЗУМЕЈУ ШТА СЕ ЗБИВА ОКО НАС	103
ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ КРАЈИНУ У НОВОЈ, СЛОБОДНОЈ, СРПСКО -БАЛКАНСКОЈ ФЕДЕРАЦИЈИ	105
„ЕВРОИНТЕГРАЦИЈАМА“ ПРОТИВ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ.....	106
НЕКО ДРУГИ	107
БЕЈЗА У БЕОГРАДУ, ПЕЛЕНЕ У ЈУРИ, ПОГЛАВЉА У ГВАНТАНАМУ, СРБИЈА У СРАМОТИ	109
ТРАМП И СОЦИЈАЛИЗАМ	110
28 СТРАНИЦА И ВРЕЛО ЛЕТО ЗА НАТО.....	112
ВИДОВДАНСКА БРОЈАНИЦА.....	113
БРЕГЗИТ – ПОЧЕТАК ОСЛОБОЂЕЊА ОД СВЕТСКЕ ОЛИГАРХИЈСКЕ ДИКТАТУРЕ	116
С БОГОМ, ЧИКА ЖАРКО!	117
ВАСКРШЊА ЧЕСТИТКА.....	117
ЧЕСТИТАМО НАРОДУ!.....	118
ОВО ЈЕ СРБИЈА	119
ХАШКЕ СУДИЈЕ АНТОНЕТИ И НИАНГ: ЦИЉ МИЛОШЕВИЋА И СРПСКИХ СНАГА У РАТУ БИЛА ЈЕ ОДБРАНА СРБА И ОЧУВАЊЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ, А НЕ ЗЛОЧИНИ!.....	122
ОТВОРЕНИ ПОЗИВ ЈАВНОСТИ – ДЕКЛАРАЦИЈА О СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ БЕЗ НАТО.....	123
24. МАРТ, НАТО И ЊЕГОВ ТРИБУНАЛ.....	126
СПОРАЗУМ О САРАДЊИ РУСКОГ ОПШТЕНАРОДНОГ САВЕЗА И ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ	126
СЛОБИНУ И НАШУ СНАГУ ОНИ НЕ МОГУ НИ РАЗУМЕТИ НИ ПОБЕДИТИ.....	130
ИЗБАЦИМО НАТО ИЗ СРБИЈЕ! У СУБОТУ – НА АНДРИЋЕВ ВЕНАЦ!	133
НАТО ОРГИЈА У СРБИЈИ.....	134
НАТО ТРИБУНАЛ СМРТИ У ХАГУ И ЗАШТО ЈОШ ПОСТОЈИ	136
ПУТ БОГОЧОВЕКА	137

2015

ИСТОРИЈСКА СРБИЈА.....	138
НЕ ГУШИТЕ НАС ВИШЕ ЛАЖИМА!.....	140
СРБИЈИ ТРЕБА ОДГОВОРНА ВЛАДА, ОДМАХ!.....	142
ДЕМОКРАТИЈА ИЛИ КИРБИ?	143
АНТИФАШИСТИЧКА ПОРУКА ИЗ СРБИЈЕ ОКРУГЛОМ СТОЛУ У ДОЊЕЦКУ	144
ЗАХВАЛНОСТ РУСИЈИ У БЕОГРАДУ И ШИРОМ СВЕТА	146
СВЕСРПСКА КОНФЕРЕНЦИЈА У РУСКОМ ДОМУ	147
РУСИМА ЈЕ ВАЖНИЈА СРБИЈА ОД СИРИЈЕ	151
ПОДРШКА ВОЈНОЈ АКЦИЈИ РУСИЈЕ	154

МИ ЗНАМО ДА ВАШ ПОВРАТАК У РУСИЈУ ВОДИ И ОСЛОБОЂЕЊУ СРБИЈЕ. И СПРЕМАМО СЕ ЗА ТО!	155
ЧЕСТИТКА ЏЕРЕМИ КОРБИНУ	158
АМЕРИЧКА ОЛУЈА	159
ПОСТ СКРИПТУМ II. ЈУЛА.....	160
НИЈЕ ГОТОВО – ТЕК ПОЧИЊЕ!.....	161
ПРЕМИНУО ЈЕВГЕНИЈ ПРИМАКОВ, САУЧЕШЋЕ	164
ГЕНОЦИДНИ ПО БРИТАНЦИМА	165
ПРОГЛАС ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ	168
РУСИЈА И СРБИЈА КАО СТУБОВИ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ	170
9. МАЈ У МОСКВИ: БЕСМРТНИ ПУК	171
СЛАВА СЛОБОДАНУ МИЛОШЕВИЋУ, СЛАВА БРАНИОЦИМА ОТАЏБИНЕ!	172
СУСРЕТ СА НИКИТОМ МИХАЛКОВИМ.....	177
„ЗМИЈА“, „БРИСЕЛСКИ ПРЕГОВОРИ“ И НАТО ПАКТ	178
ПРОТЕСТ ЗА ВЕНЕЦУЕЛУ ПРЕД АМБАСАДОМ САД У БЕОГРАДУ.....	178
ВАСКРШЊА ЧЕСТИТКА ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ.....	181
ЗБОГ КОСОВА И РУСИЈЕ – ЗАМРЗНУТИ СВЕ ОДНОСЕ СА НАТО!.....	182
НАРОДНИ САВЕЗ ОБЈАВИО ПОЧЕТАК СВОГ ДЕЛОВАЊА, ОСУДИО ИПАП И ЧЕСТИТАО РУСИЈИ И КРИМУ	184
АПЕЛ ЗА ЗАШТИТУ УСТАВНОГ УРЕЂЕЊА И БЕЗБЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	188
БОЖИЋНА ПОРУКА: СВЕТ СЕ МЕЊА – И ЗАХВАЉУЈУЋИ НАМА!.....	190

2014

О ЧЕМУ СЕ РАДИ?	193
СВЕТИ ЦАР НИКОЛАЈ, СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ И МИ	196
ОПАСНОСТ: ТРИЛАТЕРАЛА У БЕОГРАДУ!	199
ПОЗДРАВИМО ПУТИНА!	201
РАТ ПРОТИВ ПРАВОСЛАВНОГ СВЕТА	202
ПРАВОСЛАВНО ЈЕДИНСТВО СРБИЈЕ И РУСИЈЕ ЈЕ УСЛОВ СПАСЕЊА СВЕТА	204
ОСЛОБОДИМО СРБИЈУ, САЧУВАЈМО ОБРАЗ, ЗАШТИТИМО НАРОД И ЊЕГОВЕ ХЕРОЈЕ!	210
У ЧАСТ РУСКОМ ПЕСНИКУ ВАДИМУ НЕГАТУРОВУ - НОВОМУЧЕНИКУ ИЗ ОДЕСЕ	211
СОЛИДАРНОСТ СА НОВОРОСИЈОМ	214
СВЕСРПСКИ НАРОДНИ ФРОНТ И СВЕРУСКИ НАРОДНИ ФРОНТ	215
НАРОДНИ ФРОНТ: ЗА СРБИЈУ БЕЗ НАТО-а!	217
КРИМ ЋЕ УЧИНИТИ ПОТПУНО НЕОДРЖИВИМ ПОСТПЕТООКТОБАРСКИ СПОЉНИ КУРС СРБИЈЕ	220
ВАСКРШЊА ЧЕСТИТКА	222
СРПСКИ ОТПОР ЗАПАДНОЈ АГРЕСИЈИ ЈЕ СТВОРИО ВЛАДИМИРА ПУТИНА	223
ПРОГРАМСКИ МАНИФЕСТ СВЕСРПСКОГ НАРОДНОГ ФРОНТА	225
КОНФЕРЕНЦИЈА У САНКТ ПЕТЕРБУРГУ ПРОТИВ НОВОГ ФАШИЗМА И СРПСКА ПОДРШКА РУСИЈИ	226
ПОУКЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ТРАГЕДИЈЕ.....	228
НАТО, ЕУ И ФАШИЗАМ	230
ОДРЖАН САБОР ЗА СЛОБОДНУ СРБИЈУ	233

УКРАЈИНА: РАТ ЗАПАДА ПРОТИВ ЧОВЕЧАНСТВА	235
ЗАУСТАВИМО УБИЈАЊЕ СРБА У ХАГУ!	236
ЗА НОВО РОЂЕЊЕ СРБИЈЕ – БОЖИЋНА ПОРУКА	239

2013

ВРЕДНОСТ ЛАЖНЕ НАДЕ – 80 МИЛИОНА ЕВРА!?	241
ДА ЛИ ЋЕ СРБИЈУ РАСТРГНУТИ НАТО-ЗВЕРИ?	242
НОВЕ АКЦИЈЕ НАТО ТЕРОРИСТА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ	243
РЕПРИЗА „КОСОВСКОГ РАТА“ У СИРИЈИ ЈЕ ПРЕТЊА ЧОВЕЧАНСТВУ	244
ДВЕРИ И ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ ПРЕД АМБАСАДОМ САД	246
СРПСКИ РОДОЉУБИ ПРОТИВ ЕСКАЛАЦИЈЕ АГРЕСИЈЕ НА СИРИЈУ	247
СРБИЈУ „ЧЕШЉА“ 8.000 СТРАНИХ АГЕНАТА	252
ДЕКОНСТРУКЦИЈА ВЕЛИКЕ ОБМАНЕ	258
СЛОБОДНО МИШЉЕЊЕ У ЕРИ РАТОВА И РЕВОЛУЦИЈА	259
ВАСКРС И ОСЛОБОЂЕЊЕ СРБИЈЕ – 10. МАЈ 2013.	264
РАБА СЕ НАРОДНИ ФРОНТ	268
ПОВОДОМ „СПОРАЗУМА“	269
ПРЕДАЈА – НЕ! СРБИЈА – ДА!	271
ШТО ЈЕ МНОГО – МНОГО ЈЕ! ОВАКО ВИШЕ НЕ МОЖЕ!	272
БОГОЉУБ БЈЕЛИЦА (1956-2013)	273
ВЕЛИКИ СУ ДОМЕТИ ПРАВОСЛАВНОГ СВЕТА КОЈИ ПРЕДВОДИ РУСИЈА	275
ОБЈАВИЛИ ПОЧЕТАК БУНЕ ПРОТИВ ГРАНИЦЕ И НОВИХ ДАХИЈА	276
БОРИСЛАВ МИЛОШЕВИЋ (1936-2013)	278
РЕМЗИЈУ КЛАРКУ АПЛАУДИРАЛИ СВИ У ЦРКВИ РИВЕРСАЈД, А ОН - УГУ ЧАВЕЗУ	279
РЕЗОЛУЦИЈА КАПИТУЛАЦИЈЕ	282
НЕ ОКЛЕВАЈМО ДА КАЖЕМО И ОДБРАНИМО ИСТИНУ!	284

2012

НИКАД ГРАНИЦА – ГЛАС НАРОДА	285
СРПСКИ РУБИКОН	288
ХАГ, ЈЕЛ ТО БЕШЕ У ЕУ?	289
РАЂАЊЕ СЛОБОДНЕ СРБИЈЕ	290
СИРИЈА И СРБИЈА – КРАЈ АНГЛОАМЕРИЧКОГ ИНТЕРВЕНЦИОНИЗМА И ПОУКЕ ЗА СРБИЈУ	291
ЗАКОНОМ ОБЕЗБЕДИТИ ДА БАНКЕ БУДУ СЕРВИС ПРИВРЕДЕ – ТО ЈЕ СВЕТСКИ ТРЕНД	293
ЗАБРАНА ОБРАЗА – СУМРАК ДЕМОКРАТИЈЕ	295
ТЕМЕЉНЕ ПРОТИВРЕЧНОСТИ У СВЕТУ И ИЗБОРНЕ ДИЛЕМЕ 2012.	296
САХРАЊЕН проф. др ЂОРЂЕ БЛАГОЈЕВИЋ	298
НАТО ПРОТИВ СРБИЈЕ, НА СТРАНИ НАРКО-МАФИЈЕ!	301
ОДБРАНИМО ДЕМОКРАТИЈУ У СРБИЈИ!	302
НАПРЕД, ДО ПОБЕДЕ!	303
ДАН ПОБЕДЕ И СРБИЈА	304
КОСМЕТ, ВИДОВДАН И ЂУРЂЕВДАН	305
НОВИ ФАШИЗАМ, ГЕНОЦИД И УСТАВНИ СУД	306
ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ НА ЂУРЂЕВДАНСКИМ ИЗБОРИМА	307

ВАСКРС И ПОБЕДА	308
ДОГАЂАЈ ОД ОГРОМНОГ ЗНАЧАЈА ЗА СВЕТ	309
РЕЖИМСКО СПИНОВАЊЕ	310
ОДРЖАН ПРОТЕСТ „ЗА СЛОБОДАН КОСМЕТ У СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ“	311
ЗА СЛОБОДАН КОСМЕТ У СЛОБОДНОЈ СРБИЈИ	314
БОЖИЋНА ПОРУКА	316

2011

ОДМАХ ПРЕКИНУТИ ЕУ АГОНИЈУ СРБИЈЕ!	317
ПРОБУДИ СЕ СРБИЈО!	318
ТАДИЋ ОПЕТ У СЛУЖБИ НАТО-а И ТАЧИЈА	319
ДИПЛОМА ПОЧАСНОГ ПРОФЕСОРА	320
ХИТНО СЕ МОРАМО ПОЗАБАВИТИ ЖУТОМ МУКОМ КОЈА СРБИЈУ ГУРА У ПРОПАСТ	325
ПРВИ КОРАЦИ СЛОБОДНЕ СРБИЈЕ	325
МЕЂУНАРОДНИ КРИМИНАЛ	327
„КОНТРОЛИСАНИ ХАОС“ У СРБИЈИ ИПАК НЕЋЕ ПРОЋИ!.....	328
ДЕЦЕНИЈА СРАМОТЕ И ЗЛОЧИНА – ВРХУНАЦ МОРАЛНЕ ДИХОТОМИЈЕ САВРЕМЕНОГ СВЕТА	329
УПОЗОРЕЊЕ ВЛАСТИМА	331
ПРОГЛАС ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ	332
ДРУГИ ВАСКРС СРБИЈЕ.....	333
ПОКРЕТ ЗА СРБИЈУ ТРАЖИ САВЕЗ СА РУСИЈОМ	339
КОСОВСКИ ЗАВЕТ ДАНАС – НАПРЕД, У СЛАВУ!	340
ПОРУКА МЛАДИХ: ЈА САМ ЗА СРБИЈУ	341
АД НОС ТРИБУНАЛИ ПРОТИВ НИРНБЕРГА И СВЕТСКОГ МИРА	342
ВИДОВДАНСКИ ПРОГЛАС ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ	344
МЛАДИЋ И КОНАЧНА ДЕЛЕГИТИМИЗАЦИЈА РЕЖИМА	345
ХИЉАДЕ ПРОТИВ НАТО-а У СРБИЈИ	346
ЗА СРБИЈУ БЕЗ НАТО-а!	347
ВАСКРШЊА ПОРУКА ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ	350
НАШ ПУТИН	351
НАША ЛИБИЈА	352
АКЦИОНИ ПРОГРАМ	353
ПРОГРАМ ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ.....	355
БОЖИЋНА ПОРУКА ПОКРЕТА ЗА СРБИЈУ	373

2010

НАПОМЕНЕ О ГЛОБАЛНОМ РАТУ ПРОТИВ ПАРАЗИТА	374
10. ОКТОБАР КАО 11. СЕПТЕМБАР	378
КАКО НАПРЕД?	380
ЗАКЉУЧЦИ КОНФЕРЕНЦИЈЕ „5. ОКТОБАР – ДЕСЕТ ГОДИНА КАСНИЈЕ“	384
ИЗЛАЗ ИЗ 5. ОКТОБРА – ПУТ, ИСТИНА И ЖИВОТ	385
УДАВИЛИ СЕ У АТЛАНТИКУ	387
„СЛОБОДНА СРБИЈА“ У РУСКОМ ЧАСОПИСУ „НАЦИОНАЛНИ ИНТЕРЕСИ“	388
ПОКОРНОСТ МОЛОХУ	391
АКАДЕМИК МИХАЈЛО МАРКОВИЋ (1923-2010)	396

2009

ПОЗДРАВИМО ПРЕДСЕДНИКА РУСИЈЕ, ОДАЈМО ПОШТУ ХЕРОЈИМА!	397
ОТВОРЕНО ПИСМО – НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА	398
ПРАВО ЛИЦЕ СРБИЈЕ	400
НЕ – РАЗБИЈАЊУ СРБИЈЕ	404
ПРОТЕСТ ПОВОДОМ ПОСЕТЕ Ц. БАЈДЕНА	406
ПОВОДОМ ПОСЕТЕ ЦОА – ОТВОРЕНО ПИСМО БАРАКУ И БОРИСУ	407
МОЖЕ ЛИ СРБИЈА ДА ПРЕЖИВИ?	409
ОТВОРЕНО ПИСМО БОРИСУ ТАДИЋУ	413
МИТИНГ И ОКО ЊЕГА	415
МИТИНГ 24. МАРТА	417
МИТИНГ КОЈИ ПОТИРЕ ПОНИЖАВАЊЕ СРБИЈЕ	419
НЕЋЕМО НАТО У СРБИЈИ!	421
ДОБИТЕ НА МИТИНГ У БЕОГРАДУ ПОВОДОМ 10 ГОДИНА ОД НАТО АГРЕСИЈЕ!	422

2008

ДЕВЕТА СЕДНИЦА	424
У ОДБРАНУ ДЕМОКРАТИЈЕ У СРБИЈИ!	425
ПОТПИСАН НЕЧАСНИ СПОРАЗУМ	427
СЛОБОДНА СРБИЈА ЈЕ БЛИЗУ	428
СРБИЈА СЕ КРЕЋЕ – ДО ПОБЕДЕ!	429
У КАМПАЊИ ТОМИСЛАВА НИКОЛИЋА	429

ВЛАДИМИР КРШЉАНИН – БИОГРАФИЈА.....	431
--	------------

Слободан Антонић: ЗА ОБНОВУ ПОЛИТИКЕ СУВЕРЕНОСТИ И ЕМАНЦИПАЦИЈЕ	439
--	------------

**CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

327(497.11:470)"19/20"
323(497.11)"19/20"
329(497.11)"2008/2018"

КРШЉАНИН, Владимир, 1960-

Србија и Русија : аргументи за нову политику / Владимир
Кршљанин. - Шабац : Центар академске речи ; Београд :
Информатика ; Москва : Међународна словенска академија
наука, образовања, уметности и културе, 2018 (Ваљево :
Топаловић). - 451 стр. ; 25 cm

Тираж 500. - Владимир Кршљанин : биографија: стр. 431-438.
- Стр. 439-441: За обнову политике суверености и
еманципације / Слободан Антонић. - Напомене и
библиографске референце уз текст.

ISBN 978-86-80142-28-9

- a) Покрет за Србију - 2008-2018
- b) Међународни односи - Србија - Русија
- c) Србија - Политичке прилике - 2008-2018

COBISS.SR-ID 268280076

“**Владимир Кршљанин** није само истакнути друштвени и политички делатник савремене Србије. Он је и политички мислилац, који аргументује зашто Србија треба да буде међу лидерима Словена, не претварајући се у периферију Европске Уније. Србија је, заједно са Русијом, духовни стуб словенског света, што значи да су управо оне позване да спасу, како јединство Европе, тако и сам мир на континенту. **Кршљанин** брани тај закључак свом снагом своје душе и логиком размишљања. У потпуности сам са њим сагласан.”

СЕРГЕЈ БАБУРИН

Председник Међународног словенског савета,
Председник Међународне словенске академије,
Председник Руског општеномског савеза,
Потпредседник Државне Думе Русије 2. и 4. сазива

